DET TREDJE TESTAMENTE

KOMPENDIUM AF GUDDOMMELIGE MANIFESTATIONER
FRA ÅBENBARINGSVÆRKET
"LIBRO DE LA VIDA VERDADERA"
MÉXICO, 1866 - 1950

Redaktør og oversætter fra spansk til tysk:
Traugott Göltenboth
Samarbejdspartner: Victor P. Martens

Udgiver af den originale spanske udgave "Libro de la Vida Verdadera." i 12 bind er den
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Apartado Postal 888, 06000 México D. F.
Registrado bajo número 20111, 26002, 83848.

****

Dette er en online-version
Det Tredje Testamente kan oversættes fra tysk til andre sprog med denne online-version. Dette er et initiativ fra Anna Maria Hosta (E-mail: a.m.hosta@web.de) med *download-link:* www.DeepL.com/Translator (Pro Version)
***
DeepL kan i øjeblikket oversættes til 12 sprog og kan downloades til skrivebordet. Der kræves en internetforbindelse til oversættelsen.

For at sikre en flydende og fejlfri oversættelse er huller og afbrydelser i teksten blevet fjernet for at sikre en flydende og fejlfri oversættelse. Desuden kan teksten i denne version indtastes i ***Balabolka*** - tekst-til-tale-generator -. *Download-link* til skrivebordet: https://www.chip.de/downloads/Balabolka_79964833.html - kan kopieres for at få teksten læst højt.
Som lyd på SoundCloud på: https://soundcloud.com/user-956003141
Min hjemmeside: https://www.friedensreich-christi-auf-erden.com

Herrens ord

.... "Jeg ønsker, at du i opfyldelse af mine profetier skal samle bøger i bind med dette ord, som jeg har givet dig, og senere skal du lave uddrag og fortolkninger af det og gøre dine medmennesker opmærksomme på dem." (U 6, 52)

... "Med denne bog, som menneskeheden med tiden vil anerkende som det tredje testamente, skal du forsvare min sag. Menneskeheden kender kun loven fra "den første æra" og det, der er skrevet i Første og Anden Testamente. Men det Tredje vil nu forenes og rette op på det, som menneskene har ændret på grund af manglende forberedelse og forståelse." (U 348, 26)

... "Denne stemme, der kalder på jer, er den guddommelige Mesterens stemme. Dette ord er fra ham, der har skabt alle ting. Essensen af dette arbejde vil blive den grundsten, som alle ordrer vil hvile på i fremtiden. Han, som har magt til at gøre alle ting, vil forvandle jeres hjerter af sten til en helligdom af kærlighed og ophøjethed, og han vil tænde lys, hvor der kun var mørke. "U

U i forbindelse med et nummer henviser til citater i de 12 bind i "Det sande livs bog".

Når Herren gentagne gange nævner "bogen" eller "min bog" i sine taler og prædikener, henviser han ikke til en materiel bog som denne, men til hele hans lære og instruktioner i denne tredje æra, som han bragte til menneskeheden i Mexico fra sin første åbenbaring i 1884 til 1950. I denne såkaldte "bog" bragte han os sit "tredje testamente", som han gentagne gange og udtrykkeligt bekræfter over for os. Se også i kapitel 63, vers 82 og 83 i denne bog.

Den originale spanske udgave

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Apartado Postal 888 México, D.F. CP 06000
For yderligere oplysninger eller for at købe bøgerne, kontakt venligst
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco
03550 Mexico City.
12 Tomos "Libro de la Vida Verdadera"
Ny udgave i 6 udgaver
Cátedras anteriores a 1948 - tomos 1 al 9
Antecedentes del Libro de la Vida Verdadera
Åbenbaringen og dens åndelige fortolkning
Biografía de Roque Rojas
Consejos del Mundo Espiritual de Luz
Ordbog over åndelige termer (Diccionario de Términos Espirituales)
María (La Ternura Divina) Elías (El Precursor)
Profetier og andre emner
Humanidad I Temas del "Libro de la Vida Verdadera"
Humanidad II Temas del "Libro de la Vida Verdadera"
La Segunda Venida de Cristo (2 tomos)
La Reencarnación
Det Tredje Testamente (Kompendium af de 12 bind)

Indholdsfortegnelse

Indhold

DET TREDJE TESTAMENTE 1
Herrens ord 2
Den originale spanske udgave 2
Indholdsfortegnelse 3
I. Kristi genkomst - Tredje åbenbaringstid 5
Kapitel 1 - Fremtiden til Kristi genkomst 5
Kapitel 2 - Den tredje tids begyndelse 9
Kapitel 3 - Den åndelige sol ved Kristi genkomst 13
Kapitel 4 - Undervisning ved guddommelige manifestationer 15
Kapitel 5 - Årsagen til den nye åbenbaring af Gud 21
Kapitel 6 - Det tredje testamente og Livets store bog 26
Kapitel 7 - Virkning og betydning af åndslæren 30
Kapitel 8 - Kristi nye kirker, disciple, apostle og Guds sendebud 35
II Gennemgang af den første og anden åbenbaringstid 41
Kapitel 9 - Historier og figurer om Israels folk 41
Kapitel 10 - Da tiden var gået til ende 46
Kapitel 11 - Jesu virke på jorden 48
Kapitel 12 - Lidelse, død og opstandelse 57
Kapitel 13 - Jesu og hans apostles mission og betydning 63
III Den kirkelige kristendoms tid 67
Kapitel 14 - Kristendom, kirker og kulter 67
Kapitel 15- Falske kristne, kirkelige kætterier og misbrug. 74
IV. Loven - kærlighed til Gud og næstekærlighed 78
Kapitel 16 - Den guddommelige lov 79
Kapitel 17 - Den nye måde at tilbede Gud på 82
Kapitel 18 - Barmhjertighedsgerninger og kærlighedens centrale betydning 94
V. Former for åbenbaring af Gud 98
Kapitel 19 - Guds treenighed 98
Kapitel 20 - Maria; Guds moderlige kærlighed 102
Kapitel 21 - Guds almagt, allestedsnærværelse og hans retfærdighed 106
Kapitel 22 - Guds kærlighed, omsorg og nåde 111
Kapitel 23 - Guds inspirationer og åbenbaringer 115
VI Guds værk 119
Kapitel 24 - Den åndelige og den materielle skabelse 119
Kapitel 25 - Naturen 122
Kapitel 26 - Andre verdener 125
Kapitel 27 - Det hinsides 127
VII Udviklingsvejen til fuldkommenhed 130
Kapitel 28 - Døden, døden og livet efter døden 130
Kapitel 29 - Rensning og opstigning af åndelige væsener i livet efter døden 136
Kapitel 30 - Udviklingen af sindet gennem reinkarnationer 139
Kapitel 31 - Frelse, forløsning og evig frelse 146
VIII Mennesket 153
Kapitel 32 - Inkarnation, menneskets natur og opgave 153
Kapitel 33 - Mand og kvinde, forældre og børn, ægteskab og familie 158
Kapitel 34 - Den frie vilje og samvittigheden 164
Kapitel 35 - Tankens, følelsernes og viljens kraft 169
IX Den guddommelige visdoms lærdomme 171
Kapitel 36 - Tro, sandhed og viden 171
Kapitel 37 - Den rette forståelse af bibeltekster 175
Kapitel 38 - De tre tider for åbenbaringen og de syv seglens syv epoker 178
Kapitel 39 - Det jordiske og det åndelige Israel 183

Kapitel 40 - De gode og onde kræfter .. 188
Kapitel 41 - Forbindelsen mellem denne verden og det hinsides 194
Kapitel 42 - Skyld og forsoning, prøvelser og lidelser 199
Kapitel 43 - Sygdom, helbredelse og fornyelse 203
Kapitel 44 - Livet i den guddommelige forstand 205
Kapitel 45 - Prædestination, mening og opfyldelse i livet 208
X Materialisme og spiritisme 212
Kapitel 46 - Det vildledte, materialistiske menneske 212
Kapitel 47 - Materialisme og spiritisme .. 217
Kapitel 48 - Åndelige gaver og åndeliggørelse 219
XI Menneskeheden 223
Kapitel 49 - Religion og retspraksis 223
Kapitel 50 - Uddannelse og videnskab 226
Kapitel 51 - Herskere, magtmisbrug og krige 231
Kapitel 52 - Uretfærdighed og menneskehedens undergang 235
XII Menneskehedens dom og renselse af menneskeheden 239
Kapitel 53 - Dommens tid er kommet 239
Kapitel 54 - Kampen mellem verdenssyn, religioner og kirker 241
Kapitel 55 - Jordens og menneskehedens renselse i dommen 244
XIII Forvandling og fuldendelse af verden og skabelsen 250
Kapitel 56 - Sejr og anerkendelse af Kristi åndelige arbejde 250
Kapitel 57 - Omdannelse og ændring på alle områder 253
Kapitel 58 - Kristi fredsrige og skabelsens fuldendelse 258
XIV Den store kommission 262
Kapitel 59 - Opgaven med at udbrede Guds nye ord 262
Kapitel 60 - At arbejde i Kristi ånd 264
XV. Formaninger, advarsler og instruktioner 272
Kapitel 61 - Formaninger og advarsler fra Herren 272
Kapitel 62 - Ord til det tilstedeværende publikum i Mexico 279
Kapitel 63 - Lære til kirkerne og alle Kristi disciple 289
XVI Profetier og lignelser, trøst og løfte 317
Kapitel 64 - Profetier 317
Kapitel 65 - Lignelser, trøst og løfte 320
Guds kald 325

DET TREDJE TESTAMENTE

I. Kristi genkomst - Tredje åbenbaringstid

Kapitel 1 - Fremtiden til Kristi genkomst

Indledende udsigter om frelsens begivenhed
1 I tidernes begyndelse manglede verden kærlighed. De første mennesker var langt fra at føle og forstå den guddommelige kraft - åndens essens, oprindelsen til alt skabt.
2 De troede på Gud, men de tillagde ham kun magt og retfærdighed. Menneskene troede at forstå det guddommelige sprog gennem naturens elementer; derfor troede de, når de så disse milde og fredelige, at Herren var tilfreds med menneskenes værker; men når naturens kræfter blev udløst, troede de at kunne se Guds vrede manifesteret i denne form.
3 I folkets hjerter var der opstået en forestilling om en frygtelig Gud, som var vred og hævntørstig. Når de troede, at de havde fornærmet Gud, bragte de ham derfor brændofre og ofringer i håb om at forsone ham.
4 Jeg siger jer, at det ikke var kærlighed til Gud, der var årsag til disse offergaver; det var frygten for den guddommelige retfærdighed, frygten for straf, der fik de første folkeslag til at betale deres Herre deres hyldest.
5 De kaldte den guddommelige ånd for Gud, men aldrig for Fader eller Mester.
6 Det var patriarkerne og de første profeter, der begyndte at lære menneskene at forstå, at Gud var retfærdighed, ja, men fuldkommen retfærdighed, at han var Fader over alle og som Fader elskede han alle sine skabninger.
7 Trin for trin vandrede menneskeheden langsomt langs sin åndelige udviklings vej, fortsatte sin pilgrimsrejse, gik fra den ene tidsalder til den anden og lærte mere om det guddommelige mysterium gennem de åbenbaringer, som Gud til enhver tid gav sine børn.
8 Men Mennesket nåede ikke til fuld Kundskab om den guddommelige Kærlighed; thi det elskede Gud ikke i Sandhed som en Fader, og det var ikke i Stand til at føle i sit Hjerte den Kærlighed, som Herren altid viste ham.
9 Det var nødvendigt, at den fuldkomne kærlighed blev menneske, at "Ordet" blev inkarneret og fik et legeme, der kunne føles og ses af menneskene, for at de endelig skulle vide, hvor højt og hvor meget og på hvilken måde Gud elskede dem.
10 Det var ikke alle, der i Jesus genkendte Faderens nærvær. Hvordan kunne de genkende ham, eftersom Jesus var ydmyg, barmhjertig og kærlig, selv over for dem, der fornærmede ham? De troede, at Gud var stærk og stolt over for sine fjender, at han var dømmende og frygtelig over for dem, der fornærmede ham.
11 Men ligesom mange forkastede dette Ord, så troede også mange på det Ord, som trængte ind i Hjertets inderste. Den måde at helbrede lidelser og uhelbredelige sygdomme på, kun med en kærtegn, et blik af uendelig medfølelse og et ord af håb. Denne Faders lære, som var løftet om en ny verden, om et liv fuld af lys og retfærdighed, kunne ikke længere udviskes fra mange hjerter, som forstod, at det guddommelige menneske var Faderens sandhed, den guddommelige kærlighed til ham, som menneskene ikke kendte og derfor ikke kunne elske.
12 Frøet af denne højeste sandhed blev for evigt sået i menneskehedens hjerte. Kristus var såmaskinen, og han plejer stadig sin sæd. Herefter vil han bringe sin frugt ind og nyde den for evigt. Så vil han ikke længere sige: "Jeg er sulten" eller "Jeg er tørstig", for endelig vil hans børn elske ham, som han har elsket dem fra begyndelsen.
13 Hvem taler til eder om Kristus, I Disciple? Han selv.
14 Det er mig, Ordet, der taler til jer på ny, menneskeheden. Kend Mig, tvivl ikke på Mit nærvær på grund af den ubetydelighed, hvori Jeg viser Mig selv. Hos mig kan der ikke være nogen arrogance.

15 Kend mig på min måde at leve på i verden på den tid, husk, at jeg døde lige så ydmygt som jeg var født og havde levet. (296, 4- 16)

Forhåbninger og forventninger

16. Efter Min afrejse i den anden æra blev Min genkomst ventet fra generation til generation blandt dem, der bevarede troen på Mig. Fra forældre til børn blev det guddommelige løfte givet videre, og Mit ord holdt længslen efter at se Mit genkomst i live.

17 Hver Slægt troede, at den var den dygtige, og forventede, at Herrens Ord skulde opfyldes i den.

18 Så gik Tiden, og Slægtleddene gik, og mit Løfte blev mere og mere fordrevet fra Hjertet, og man glemte at våge og bede. (356,4- 5)

19 Verden er på prøve, Folkene føler hele vægten af min retfærdighed falde på dem, og mit lys, min stemme, der kalder jer, gør sig gældende i hele menneskeheden.

20. Mennesker føler Mit nærvær, de opfatter Min Universelle Stråle, der kommer ned og hviler på dem. De fornemmer Mig uden at kende dette værk, uden at have hørt Mit ord, og de løfter deres sjæle til Mig for at spørge Mig: "Herre, i hvilke tider lever vi? Disse lidelser og lidelser, som har ramt menneskene, hvad betyder de, Fader? Hører du ikke denne verdens klagesang? Har du ikke sagt, at du ville komme igen? Hvornår vil du så komme, Herre? og i alle trosgrupper og religiøse samfund stiger Mine børns ånd, og de søger Mig, spørger Mig, beder Mig, beder Mig og forventer Mig. (222,29)

21. Mennesker udspørger mig og siger til mig: "Herre, hvis du eksisterer, hvorfor manifesterer du dig så ikke blandt os, selv om du til andre tider er kommet ned til vores jordiske verden? Hvorfor kommer du ikke i dag? Er vores gudløshed nu så stor, at den forhindrer dig i at komme os til hjælp? Du har altid søgt efter de fortabte, de "blinde" og de "spedalske" - nu er verden fuld af dem. Vokser vi ikke længere din medfølelse?

22 "Du sagde til dine Apostle, at du ville vende tilbage til Folket, og at du ville give Tegn på din Tilkommelse, som vi nu synes at se. Hvorfor viser du os ikke dit ansigt?"

Kristi åbenbaringer ved hans genkomst i ordet i åndelig form, som begyndte i 1866 i Mexico gennem pioneren Elias.

23 Se, således venter Menneskene på mig, uden at mærke, at jeg er iblandt dem. Jeg er foran deres øjne, og de ser mig ikke; jeg taler til dem, og de hører ikke min stemme; og når de endelig ser mig et øjeblik, fornægter de mig. Men jeg fortsætter med at vidne om mig, og dem, der håber på mig, vil jeg fortsat forvente.

24 Men sandelig, Tegnene på min Åbenbaring har i denne Tid været store, ja, Blodet. menneskenes vand, som udgydes i floder og vander jorden, har indikeret tiden for min tilstedeværelse blandt jer som Helligånden. (62,27 - 29)

25. Ingen bør blive overrasket over min tilstedeværelse. Jeg har allerede gennem Jesus antydet de begivenheder, som ville annoncere min manifestation som Sandhedens Ånd. Jeg sagde også til jer, at mit komme ville ske i ånden, så ingen skal forvente materielle manifestationer, som aldrig vil komme.

26 Tænk på det jødiske folk, hvordan de stadig venter på Messias, uden at han kommer i den form, de forventer, fordi den sande allerede var hos dem, og de ikke genkendte ham.

27 Menneskeheden, vil I ikke anerkende Min nye åbenbaring for fortsat at forvente Mig i overensstemmelse med jeres tro og ikke i overensstemmelse med det, som Jeg lovede jer? (99,2)

28. Verden skal ikke forvente en ny Messias. Ligesom jeg lovede at vende tilbage, lod jeg jer også vide, at mit komme ville være åndeligt; men menneskene har aldrig vidst, hvordan de skulle forberede sig på at modtage mig.

29 Dengang tvivlede man på, at Gud kunne være skjult i Jesus, som man anså for at være et menneske som alle andre og lige så elendig som alle andre. Men i lyset af Kristi mægtige gerninger kom menneskene senere til at tro, at i dette menneske, som blev født, voksede op og døde i verden, var Guds "ord". Men i den nuværende tid vil mange mennesker kun bekræfte mit komme, hvis jeg kom som menneske, som i den anden æra.

30 beviserne for, at jeg kommer i Ånden og således gør mig kendt for menneskeheden, vil ikke blive anerkendt af alle, på trods af vidnesbyrdene, for materialismen vil være som et mørkt bind for øjnene på nogle af dem.

31. Hvor mange vil ikke gerne se Kristus lide endnu en gang i verden og modtage et mirakel

fra ham for at tro på hans tilstedeværelse eller hans eksistens. Men sandelig siger jeg jer, der vil ikke mere være en krybbe på denne jord, hvor jeg bliver født som menneske, og der vil ikke mere være en Golgata, hvor jeg skal dø. Nu vil alle, der genopstår til det sande liv, føle Mig blive født i deres hjerter, ligesom alle, der stædigt holder fast i synden, vil føle Mig dø i deres hjerter. (88,27- 29)
32 Se, hvor mange mennesker der i denne tid søger i de tidligere tiders skrifter, overvejer profeterne og forsøger at forstå de løfter, som Kristus har givet om sin genkomst.
33 Hør dem sige: "Mesteren er nær", "Herren er allerede her", eller: "Han kommer snart", og tilføj: "Tegnene på hans genkomst er tydelige og tydelige."
34 Nogle søger mig og kalder på mig, andre mærker mit nærvær, endnu andre fornemmer min ankomst i ånden.
35 Åh, gid alle havde den samme tørst efter viden, gid alle havde det samme ønske om at kende den højeste sandhed! (239,68 - 71)
36. Se, hvordan folk i alle trosretninger og sekter søger gennem tiden, livet og begivenhederne i håb om at opdage de tegn, der bebuder Mit komme. De er uvidende og ved ikke, at jeg har manifesteret mig selv i lang tid, og at denne form for manifestation snart vil ophøre.
37 Men jeg siger eder også dette, at mange af dem, som vente på mig med så megen længsel, ville ikke genkende mig, hvis de så den måde, hvorpå jeg giver mig til kende, men de ville tværtimod forkaste mig ligefrem.
38 Kun Vidnesbyrdene skal komme til dem, og ved dem skal de stadig tro, at jeg har været blandt mine Børn.
39. Også I har ventet på Mig i jeres indre med utålmodighed; men jeg vidste, at I ville genkende Mig og være blandt Mine arbejdere i denne tid. (255,2 - 4)

Bibelske løfter

40 I min åbenbaring gennem Jesus fortalte jeg jer om Helligåndens komme, og menneskene troede, at det var en guddommelighed, der var i Gud, som de ikke kendte, uden at kunne forstå, at når jeg talte om Helligånden, talte jeg til jer om den eneste Gud, som forberedte den tid, hvor han ville give sig selv til kende for menneskene gennem den menneskelige forstandsevne. (8,4)
41. Hvorfor skulle nogen blive overrasket over Mine nye afsløringer? Sandelig siger jeg jer, at patriarkerne i oldtiden allerede kendte til denne tidsalders komme, seerne i andre tidsaldre havde set den, og profeterne havde bebudet den. Det var et guddommeligt løfte, som blev givet til mennesker længe før jeg kom til verden i Jesus.
42 Da jeg fortalte mine Disciple om min genkomst og fortalte dem, hvorledes jeg ville give mig til kende for Menneskene, var der allerede gået meget Tid, siden løftet blev givet til eder.
43 I have nu den tids Forløb for Øjnene, her er de profetiske Ord gået i Opfyldelse. Hvem kan blive overrasket over dette?: Kun de, der har sovet i mørket, eller de, der har udvisket mine løfter i dem. (12,97 - 99)
Udtrykket "mørke" har her og andre steder betydningen "mangel på viden", "uvidenhed", mens "lys" bruges i den modsatte betydning som symbol på "viden", "oplysning".
44 Da jeg vidste, at I ville fordybe jer lidt i min lære, og da jeg forudså de fejl, I ville falde i ved fortolkningen af mine åbenbaringer, bebudede jeg min tilbagevenden til jer og fortalte jer, at jeg ville sende jer Sandhedens Ånd for at opklare mange mysterier og forklare jer det, I ikke forstod; jeg ville sende jer Sandhedens Ånd for at forklare jer det, I ikke forstod; jeg ville sende jer Sandhedens Ånd for at forklare jer det, I ikke forstod.
45. For i essensen af Mit profetiske ord meddelte Jeg jer, at Jeg i denne tid ikke ville komme med torden og lyn, som Jeg gjorde på Sinai, og at Jeg heller ikke ville blive menneske og menneskeliggøre Min kærlighed og Mine ord, som Jeg gjorde i den Anden Tidsalder, men at Jeg ville komme til jeres ånd i Min visdoms stråle, overraske jeres sind med inspirationens lys og kalde på jeres hjertes døre med en stemme, som jeres ånd forstår. Disse forudsigelser og løfter er først nu ved at blive til virkelighed.
46 Det er nok til at forberede jer lidt på at se mit lys og føle min Ånd, som har meddelt jer, at han ville komme for at undervise jer og åbenbare sandheden. (108,22 - 23)
47. Der er mange, som af frygtsomhed eller mangel på flid ikke har udviklet sig og kun

følger Moseloven uden at anerkende Messias' komme, og andre, som, selv om de tror på Jesus, stadig ikke har forventet den lovede Trøstens Ånd. Nu er jeg kommet ned for tredje gang, og de har ikke ventet mig.
48. Englene har annonceret disse åbenbaringer, og deres kald har fyldt rummet. Har du genkendt dem? Det er den åndelige verden, der er kommet til jer for at bevidne mit nærvær. Alt, hvad der er skrevet, vil ske. Den ødelæggelse, der er blevet udløst, vil besejre menneskets arrogance og forfængelighed, og det vil efter at være blevet ydmygt søge mig og kalde mig Fader. (179,38 - 39)
49. Dette er, hvad jeg sagde til jer dengang: "Det, jeg har sagt til jer, er ikke alt, hvad jeg har at lære jer. For at I kan få alt at vide, må jeg først gå bort og sende jer Sandhedens Ånd til at forklare alt det, jeg har sagt og gjort. Jeg lover dig trøsten i prøvelsens tid." Men denne trøster, denne forklarer, er mig selv, som vender tilbage for at oplyse jer og hjælpe jer med at forstå den tidligere undervisning og denne nye, som jeg nu bringer jer. (339,26)
50. I visdom er den helbredende balsam og den trøst, dit hjerte længes efter. Derfor lovede jeg jer engang sandhedens ånd som trøstens ånd. Men det er vigtigt at have tro, så man ikke standser på vejen og ikke føler frygt over for prøvelser. (263,10 - 11)

Opfyldte varsler

51 Kun få er de mennesker, der genkender tegnene på, at en ny tidsalder er begyndt, og at jeg er ved at åbenbare mig selv åndeligt for menneskeheden. De fleste af dem bruger deres liv og deres anstrengelser på materiel fremgang, og i denne hensynsløse og til tider blodige kamp for at nå deres mål lever de som blinde, de mister retning, de ved ikke længere, hvad de stræber efter, de kan ikke se det nye daggry, de ser ikke tegn og er langt fra at få kendskab til mine åbenbaringer.
52. Denne menneskehed har troet mere på menneskers lære og ord end på de åbenbaringer, jeg har givet den gennem tiderne. Venter du på, at Faderen i sin retfærdighed sender dig større tegn end dem, du ser på alle måder, så du kan føle og tro, at dette er den tid, der er forudsagt for Min manifestation som Sandhedens Ånd? I lidettroende! Nu vil I forstå, mine disciple, hvorfor jeg nogle gange siger til jer, at min stemme kalder i ørkenen, fordi der ikke er nogen, der hører den og virkelig lægger mærke til den. (93, 27 - 28)
53 For at alle Jordens Mennesker skal tro på Sandheden i dette Budskab, har jeg ladet de Tegn, der blev profeteret i gamle Tider, blive følte på hele Jorden, Profetier, der talte om min Genkomst.
54 Derfor vil menneskene, når denne gode nyhed når ud til folkene, undersøge og undersøge alt, hvad der er blevet talt til dem i disse tider, og de vil med overraskelse og glæde opdage, at alt, hvad der er blevet meddelt og lovet om min genkomst, er blevet trofast opfyldt, i overensstemmelse med ham, som kun har én vilje, ét ord og én lov. (251,49)
55 I "Anden Tid" bekendtgjorde jeg for mine apostle min nye åbenbaring, og da de spurgte mig, hvilke tegn der ville annoncere den tid, bekendtgjorde jeg dem det ene efter det andet, samt de beviser, jeg ville give dem.
Kristus har inddelt frelsens historie i 3 store afsnit, tidsaldre eller "tider", idet "den anden tidsalder" er den tid, hvor Gud åbenbarede sig gennem Jesus, og tiden derefter (se kapitel 38 for flere detaljer).
56. Forudsigelserne har vist sig til det sidste og forkynder, at dette er den tid, som Jesus har forudsagt, og nu spørger jeg jer: Hvis denne åndelige manifestation, som jeg får jer til at tage del i, ikke var sandhed - hvorfor viste Kristus sig så ikke (i den form, som de troende forventede), selv om tegnene kom? Eller tror I, at fristeren også har magt over hele skabelsen og over naturens kræfter for at narre jer?
57. Jeg advarede jer engang, så I ikke skulle bukke under for falske profeters, falske kristus' og falske frelseres forførelse. Men i dag fortæller jeg jer, at den inkarnerede ånd på grund af sin udvikling, sin viden og erfaring er vågnet så meget op, at det ikke er let at tilbyde den mørket som lys, uanset hvor meget blænding den har til rådighed.
58. Derfor har jeg sagt til jer: Før I giver jer hen på denne vej i blind tro, så undersøg så meget som I vil! Du skal vide, at dette ord er blevet givet til alle, og at jeg aldrig har forbeholdt nogen del af det til bestemte mennesker. Se, at der ikke er nogen bøger i dette værk, hvor

jeg forsøger at holde nogen doktrin hemmelig for jer.
59. Men jeg sagde også til jer i den anden æra gennem min apostel Johannes' mund: "Hvis nogen hører min stemme og åbner døren, vil jeg komme ind til ham og dele måltidet med ham, og han med mig." På samme måde lærte jeg jer lignelsen om jomfruerne, for at I skulle tage den til efterretning i denne tid. (63,79 - 80)
60 Eftersom varslerne og besøgene er kommet, og jeg ikke har vist mig i synagogen eller i nogen anden kirke, har verden da ikke en mistanke om, at jeg snart må åbenbare mig et eller andet sted, eftersom jeg ikke kan gå imod mit ord? (81,41)

Kapitel 2 - Den tredje tids begyndelse

Den første bekendtgørelse
1 Dette er en mindedag: På en dato som i dag indviede jeg mine første stemmebærere for gennem dem at give mine nye direktiver og mine nye åbenbaringer til kende. Elias' ånd skinnede gennem Roque Rojas for at minde jer om Vejen, som er Guds lov.
- Navnet på denne første stemmebærer udtales "Roke Rochas".
2 Øjeblikket var højtideligt, og de tilstedeværendes ånd skælvede af frygt og glæde, ligesom Israels hjerte skælvede på Sinaibjerget, da loven blev forkyndt, ligesom disciplene skælvede, da de så Jesu forvandling på Tabor-bjerget, da Moses og Elias viste sig åndeligt ved Mesterens højre og venstre hånd.
3 Den 1. september 1866 var fødslen af en ny tidsalder, begyndelsen af en ny dag: den "tredje æra", som var ved at bryde ind for menneskeheden.
4 Fra den tid af er mange profetier og mange løfter, som Gud har givet menneskene i tusinder af år, blevet opfyldt uden ophør. De er blevet opfyldt med jer, I mænd og kvinder, som bor i verden i denne tid. Hvem af jer tror I var på jorden, da disse profetier blev fremsat og disse løfter blev givet? Det ved kun jeg, men det vigtigste er, at du ved, at jeg har lovet dig det, og at jeg nu opfylder det.
5. Kender I til den "sky", som mine disciple så mig stige op på, da jeg gav mig til kende for dem for sidste gang? For der står sandelig skrevet, at jeg ville vende tilbage "på skyen", og det har jeg opfyldt. Den 1. september 1866 kom Min Ånd på den symbolske sky for at forberede jer på at modtage den nye undervisning. Derefter, i 1884, begyndte jeg at give jer min undervisning.
6. Jeg kom ikke som menneske, men åndeligt, begrænset i en lysstråle, for at lade den hvile på en menneskelig forståelsesevne. Dette er det middel, som Min Vilje har valgt for at tale til jer i denne tid, og jeg vil give jer kredit for den tro, I har på dette ord.
7 Thi det er ikke Moses, der fører jer gennem Ørkenen til det forjættede Land, og det er heller ikke Kristus som menneske, der lader jer høre hans Livets Ord som Vejen til Frelse og Frihed. Nu er det disse væseners menneskelige stemme, der når jeres ører, og det er nødvendigt at åndeliggøre for at opdage den guddommelige essens, som jeg er til stede i. Derfor siger jeg jer, at det er fortjenstfuldt, at I tror på dette ord, for det er givet gennem ufuldkomne væsener. (236,46 - 50)
8 I 1866 blev det første fællesskab af spiritister, disciple af dette arbejde, født. Under lyset fra min Ånd og instrueret af Elias begyndte de første disciple at modtage strålerne fra det budskab, som I nu modtager i overflod, deres konklusion. (255,10)

Beskeder og tips i hele verden
9 Elias, som måtte komme først for at bane Herrens vej, gav sig selv til kende for første gang i 1866 gennem menneskelig forståelse. Vil du ikke bruge lidt tid på at undersøge de tegn og begivenheder, der opstod på alle områder og faldt sammen med tidspunktet for denne manifestation? Det vil igen være de lærde, der studerer stjernerne, og som i gamle dage blev kaldt magikere, der vil vidne om, at himlen har givet tegn, som er guddommelige kald. (63,81)
10. Tro ikke, at på dette punkt på jorden, hvor dette ord høres, er det eneste sted, hvor jeg placerer mig hos mine børn. For sandelig siger jeg jer, at min manifestation i forskellige former er universel.
11 Elias, som har gjort sig kendt blandt jer som en forløber for min forkyndelse gennem menneskelig forståelse, kom ikke kun til dette land, hvor I bor. Han gik fra det ene sted på

jorden til det andet, hvor han annoncerede den nye æra og forkyndte, at himmeriges rige nærmede sig.
12 Fra alle sider lød der kald fra alle sider, der fortalte om min ankomst til jer: den rystede natur rørte jorden, videnskaben undrede sig over synet af nye åbenbaringer, åndeverdenen stormede ind på menneskene, og alligevel forblev menneskeheden døv for disse kald, forvarslerne for en ny tidsalder.
- Dette udtryk henviser til beboerne i de højere planer hinsides, de lyse ånder i Guds åndelige verden.
13. En strøm af guddommeligt lys steg ned for at bringe menneskene ud af deres mørke. Men disse - egoistiske og materialiserede , langt fra at søge perfektion
Verdens mennesker, som havde forsøgt at forbedre deres moralske liv på jorden, brugte kun dette lys til at skabe troner og herligheder, komfort og fornøjelser for kroppen og, hvis de fandt det nødvendigt, våben til at ødelægge deres medmenneskers liv. Deres øjne blev blændet af intensiteten af mit lys, og deres forfængelighed blev deres undergang. Men jeg siger jer, at gennem netop dette lys vil de finde sandheden, opdage vejen og redde sig selv.
Det betyder det modsatte af "åndeliggjort", dvs. et liv og en tankegang hos mennesket, som kun er relateret til det materielle og fysiske.
14 De, der var i stand til at modtage dette lys i deres sind og accepterede det som et guddommeligt budskab, lod deres samvittighed lede deres skridt og tjene som en retningslinje for deres arbejde. Thi de anede, at Herren var kommet igen, og at han var hos Menneskene.
15. Repræsentanterne for de forskellige sekter og trosretninger ønskede ikke at modtage Mig, deres hjerte, deres værdighed og deres falske storhed forhindrede dem i at acceptere Mig åndeligt. Det er derfor, at der er blevet dannet grupper, broderskaber og foreninger af dem, der føler tilstedeværelsen af den Nye Tidsalder, som søger ensomhed for at bede og modtage inspiration fra Herren, over hele jorden. (37,76 - 81)
16 der er religiøse samfund, der forsøger at forberede sig på min tilbagevenden uden at vide, at jeg allerede er i færd med at tage afsked
17 Jeg kaldte alle, og i sandhed er mit kald og rygtet om, at jeg nu giver mig selv til kende for menneskene, nået ud til alle jordens hjørner, sammen med vidnesbyrd og beviser, der taler om mig: syndere, der er blevet fornyet, vantro, omvendte, "døde", der er genopstået, uhelbredeligt syge, der er blevet helbredt, og besatte, der er blevet befriet fra deres ondskab.
18. Men jeg fandt mange døve, andre forfængelige i deres jordiske prestige og andre for bange til at gøre Min manifestation kendt som Sandhedens Ånd. Jeg modtog og underviste alle, der kom til mig og stolede på min kærlighed. (239,17 - 19)
19 Fra andre lande vil der komme skarer af mennesker til dette folk, som ivrigt vil udspørge jer om de åndelige begivenheder, som I har været vidne til i denne tid, og også om de åbenbaringer og profetier, som jeg har givet jer.
20 For i mange dele af verden er mine budskaber blevet modtaget, der siger, at min guddommelige stråle er kommet ned på et sted i Vesten for at tale til menneskeheden i denne tid.
21. Når den tid kommer, skal I se dem komme fra andre folkeslag og nationer for at opsøge jer. Så vil mændene fra de store trossamfund blive slået af, at det ikke er dem, jeg henvendte mig til. (276,45)
22. Hvor lidt bekymrer verden sig om Min nye manifestation! Hvor få er de, der vågner og venter på mig, og hvor mange er de, der sover!
23. Om dem, der lever i forventning, kan jeg fortælle jer, at ikke alle gætter den faktiske form for Min tilstedeværelse i denne tid. For mens nogle under indflydelse af gamle trosretninger tror, at jeg vil vende tilbage til verden som et menneske, tror andre, at jeg skal vise mig i en eller anden form, der er synlig for ethvert menneskeligt øje, og meget få gætter kun på sandheden og har mistanke om, at mit komme er åndeligt.
24 Mens nogle spekulerer på, hvilken form jeg vil antage, på hvilken time eller dag jeg vil vise mig på jorden, og på hvilket sted jeg vil vise mig, siger andre, uden at tænke på bestemte manifestationer eller tidspunkter: "Mesteren

er allerede iblandt os, hans lys, som er hans Ånd, oversvømmer os."
25. Når dette budskab når frem til alle hjerter, vil det for nogle være et jubeløjeblik, fordi de i det vil finde alle deres forudanelser og deres tro bekræftet. Andre vil imidlertid benægte sandheden i mit budskab, fordi de ikke finder det i overensstemmelse med det, de troede ville ske, og med den måde, hvorpå det ville blive åbenbaret. (279,41 - 44)

Elias' arbejde som Herrens forløber
26. Jeg fik Elias til at vende tilbage i "Tredje Tid", og jeg havde som Mester annonceret ham i denne "Anden Tid" og sagt: "Sandelig, Elias har været iblandt jer, og I har ikke erkendt ham. Jeg skal vende tilbage til verden, men sandelig siger jeg jer, at Elias skal være før mig."
- se kapitel 38
27. Da ethvert ord fra Mesteren bliver sandt, kom Elias foran mig i "den tredje æra" for at vække ånderne, for at få dem til at ane, at Helligåndens time var ved at åbne sin port, for at fortælle enhver ånd, at den skulle åbne sine øjne, for at forberede sig på at krydse tærsklen fra den anden æra til den tredje. For at Elias' manifestation skulle blive mere håndgribelig i denne "tredje tidsalder", lod jeg ham manifestere sig gennem en retfærdig mand: Roque Rojas.
28 Elias oplyste åndeligt, fra den anden verden, denne mand, inspirerede ham, styrkede ham og ledte ham på alle hans veje fra begyndelsen til slutningen.
29. Men sandelig, jeg siger det ikke, han valgte Roque Rojas blandt mænd. Jeg valgte ham, jeg sendte hans ånd forberedt af min barmhjertighed. Jeg gav ham et legeme, som jeg også havde forberedt for ham, og I ved, at han var ydmyg, og at Faderen gjorde store gerninger gennem hans ydmyghed og hans dyd. Han var en profet, en stemmebærer, en seer og en leder. I alt dette efterlod han et strålende eksempel for folket.
30 Han blev latterliggjort og hånet af sit eget folk, ligesom Moses i ørkenen, han blev forfulgt ligesom profeten Elias og måtte trække sig tilbage til bjergenes top for at bede og gå i forbøn for sit folk.
31 Ligesom sin Mester blev han hånet og fordømt af Præsterne og de skriftkloge. Ligesom hans Mester var det kun nogle få, der troede, fulgte og omgav ham. Hans hænder udstrålede helbredende kræfter og udførte mirakler, der inspirerede troen hos nogle og skabte forvirring hos andre. For nogle kom der profetiske ord fra hans læber, som blev opfyldt til punkt og prikke. Hans mund gav råd fuld af trøst til de syge i hjertet.
32. Hans ånd var i stand til at modtage store inspirationer og kunne falde i henrykkelser ligesom de retfærdiges, apostlenes og profeternes. Hans ånd var i stand til at løsrive sig fra denne verden og fra sit legeme for at træde ind i det åndelige rige og ydmygt nå ind til dørene til Herrens hemmelige skatkammer. Ved hjælp af denne ophøjelse gav Elias' ånd sig selv til kende for de første vidner, før Mesterens stråle kom. (345,57 - 58)
33 Roque Rojas samlede en gruppe mænd og kvinder fulde af tro og god vilje, og der, i skødet af hans første forsamlinger, åbenbarede Elias sig gennem budbringerens sind og sagde: "Jeg er profeten Elias, den fra forvandlingen på Tabor-bjerget". Han gav den første undervisning til sine første disciple, og samtidig bekendtgjorde han for dem åndeliggørelsens tidsalder og profeterede, at den guddommelige Mester snart ville komme for at kommunikere med sit folk.
34 En dag, da Roque Rojas' ydmyge samlingssted var fyldt med tilhængere, som troede på denne mands ord, kom Elias ned for at oplyse sit talerør, og inspireret af mig salvede han syv af disse troende til at repræsentere eller symbolisere de syv segl.
35 Senere, da det lovede øjeblik for Min manifestation var kommet, fandt jeg ud af, at af de syv udvalgte var der kun én, der kiggede i forventning om den rene Ægtefælles ankomst, og det hjerte var Damiana Oviedos, den jomfru, hvis sind var det første, der modtog den guddommelige stråles lys som belønning for sin udholdenhed og forberedelse.
36. Damiana Oviedo repræsenterede det sjette segl. Dette var endnu et bevis på, at det er lyset fra det sjette segl, der oplyser denne æra. (1,6 - 9)
- Dette udtryk, som henviser til Johannes' Åbenbaring, betegner det næstsidste af de "Syv Segl", som skal forstås som symboler for syv epoker inden for de tre tidsaldre i

frelseshistorien (for flere detaljer se kapitel 38).
37 Kun få kunne virkelig mærke Guds budbringerens tilstedeværelse. Endnu en gang var han den stemme, der kaldte i ørkenen, og endnu en gang forberedte han menneskenes hjerter på Herrens komme. Således blev det sjette segl løst, dets indhold blev synligt og udgydt over menneskeheden som en flod af retfærdighed og lys. På denne måde blev mange løfter og profetier opfyldt.
38 Elias har ligesom Jesus og Moses oplyst eders Ånds Øjne, for at I kunne skue Faderen. Moses lærte dig: "Du skal elske din næste som dig selv." Jesus sagde til jer: "Elsker hinanden." Elias befalede dig at have mere og mere medfølelse med din næste og tilføjede straks: "og du skal se min Fader i al sin herlighed." (81,36 - 37)
39 Når det mørke, der omslutter menneskeheden, forsvinder, og det bliver lyst i åndevæsenerne, vil de føle tilstedeværelsen af en ny tidsalder, fordi Elias er vendt tilbage til menneskeheden.
40 Men da de ikke kunne se ham, var det nødvendigt, at hans Ånd skulle give sig til Kende ved hjælp af den menneskelige Forstandsevne, og at han skulle vise sig for Seerne i Profeten Elias' Billede: over Skyerne i sin Ildvogn.
41. Elias er kommet i denne tid som en forløber for at forberede mit komme. Han er kommet som en profet for at forkynde jer den nye tidsalder med dens kampe og prøvelser, men også med visdommen i dens åbenbaringer. Han kommer med sin lysvogn for at invitere dig til at stige på den, for at bære dig op over skyerne og bringe dig til det åndelige hjem, hvor der hersker fred. Stol på ham som den gode hyrde, følg ham åndeligt, ligesom folket fulgte Moses i "den første tid". Bed om, at han må hjælpe dig med at opfylde din mission, og hvis du ønsker at efterligne ham, så gør det." (31,58 - 59)
42. Elias, en ånd med stor kraft, som ikke er blevet anerkendt af menneskeheden, har altid været min forløber. I dag er han kommet endnu en gang for at samle de markerede - for mig og for alle mennesker.
- De markerede (spansk: marcados) eller forseglede (Åb. Joh., kap. 14,1-5) er udvalgt af Kristus, som fik den guddommelige treenigheds tegn på deres pande. (For yderligere oplysninger, se kapitel 39, sidste afsnit).
43 Hvis I gør jer rede og studerer min lære for at kende min vilje, skal Elias komme jer til hjælp og være jeres støtte og ven.
44. Elias er (en) Guddommelig stråle, som oplyser og vejleder alle væsener og fører dem til Mig. Elsk ham og tilbyd ham som din pioner og forbeder. (53,42 - 44)
45 Profeten Elias, forløberen og forkynderen af den "tredje æra", går i forbøn for sin hjord, beder for dem, der ikke ved, hvordan man beder, og dækker synderens pletter med sin kappe i håb om fornyelse. Elias bevæbner sine skarer, sine hære, til at bekæmpe det mørke, der er skabt af uvidenhed, synd, fanatisme og menneskehedens materialisme. (67,60)
46. Nu er det opgaven for alle, der allerede er udrustet og vækket, at proklamere verdens befrielse. Husk, at Elias, den forjættede for denne tid, i øjeblikket forbereder alt for at befri jordens nationer, der er slaver af materialisme, fra Faraos magt, ligesom Moses engang gjorde det i Egypten med Israels stammer.
47 Sig til dine Medmennesker, at Elias allerede har givet sig til kende gennem det menneskelige Sind, at hans Tilstedeværelse har været i Ånden, og at han vil blive ved med at oplyse alle Folkeslags Vej, så de kan gå fremad.
48. Din hyrde har til opgave at føre alle skabninger tilbage til deres sande vej, hvad enten den hører til det åndelige, det moralske eller det materielle område. Derfor siger jeg jer, at de nationer, der modtager Herrens kald gennem Elias, vil blive velsignet, for de vil forblive forenet af retfærdighedens og kærlighedens lov, som vil bringe dem fred som frugten af deres forståelse og broderskab. Således forenet vil de blive ført til slagmarken, hvor de vil kæmpe mod korruption, materialisme og falskhed.
49. I denne kamp vil denne tids mennesker opleve de nye mirakler og forstå den åndelige mening med livet - det, der taler om udødelighed og fred. De vil holde op med at dræbe hinanden, fordi de vil indse, at det, de må ødelægge, er deres uvidenhed, deres egoisme og de korrupte lidenskaber, som

deres fald og prøvelser, både materielle og åndelige, er opstået af. (160,34 - 36)
50 Elias er Guds stråle, hvis lys han vil sprede jeres mørke og befri jer fra denne tidsalders trældom, som er syndens trældom, og som vil føre jeres ånd gennem ørkenen, indtil den når frem til "det forjættede land" i Guds skød. (236,68)

Kapitel 3 - Den åndelige sol ved Kristi genkomst

Herrens komme
1 Jeg er til stede i menneskeheden i en tid, hvor nye opdagelser har forvandlet menneskenes liv, og jeg gør Min tilstedeværelse blandt jer mærkbar med den samme ydmyghed, som I engang kendte i Mig.
2 Guds "ord" er ikke igen blevet menneske, Kristus er ikke igen blevet født i en elendig stald - nej, for det er ikke længere nødvendigt, at et legeme skal vidne om Guds kraft. Hvis mennesker tror, at dette legeme her er Gud kommet til verden, tager de fejl. Guds tilstedeværelse er åndelig, universel og uendelig.
3 Hvis alt det, som menneskene har opnået i denne tid, var inden for grænserne af det retfærdige, lovlige og gode, ville det ikke have været nødvendigt for mig at komme ned for at tale til jer igen. Men ikke alle de gerninger, som denne menneskehed præsenterer mig for, er gode: der er mange overtrædelser, mange uretfærdigheder, mange afvigelser og onde gerninger. Derfor var det nødvendigt for Min omsorgsfulde kærlighed at vække mennesket, når det var mest opslugt af sit arbejde, for at minde det om de pligter, det har glemt, og hvem det skylder alt, hvad der er og vil være, til.
4 For at gøre Mig selv hørbar for en materialiseret menneskehed, der ikke kunne høre Mig fra ånd til ånd, måtte Jeg gøre brug af deres åndelige gaver og evner for at gøre Mig selv kendt gennem menneskets intellekt.
5. Forklaringen på, hvorfor jeg "kommer ned" for at kommunikere med jer, er denne: Da I ikke har været i stand til at stige op for at tale med jeres Herre fra ånd til ånd, har jeg været nødt til at stige et niveau lavere ned, dvs. fra det åndelige, fra det guddommelige, hvor I endnu ikke kan nå hen. Jeg måtte dengang gøre brug af jeres forståelsesorgan, som har sin plads i menneskets hjerne, og overføre Min guddommelige inspiration i menneskelige ord og materielle lyde.
6. Mennesket har brug for en udvidet viden, og det er Gud, der kommer til mennesket for at betro ham visdom. Hvis det middel, der er valgt til Min korte manifestation gennem sindets organ, ikke synes værdigt for disse mundstykker, siger Jeg jer i sandhed, at det budskab, der gives gennem dem, er meget stort. I ville have foretrukket, at Min forkyndelse var blevet givet til mennesker med pomp og pragt og ceremonier, som ville have gjort indtryk, men som i virkeligheden, set fra ånden, ville have været forgæves og ikke ville have indeholdt sandt lys.
7 Jeg kunne være kommet under Lyn og Storm for at gøre min Magt mærkbar; men hvor let ville det da ikke have været for Mennesket at bekende, at Herrens Nærværelse var kommet! Men tror I ikke, at frygten så ville være vendt tilbage til jeres hjerter, og også tanken om noget uforståeligt? Tror I ikke, at enhver følelse af kærlighed til Faderen kun ville være blevet til frygt for hans retfærdighed? Men vid, at Gud, selv om han er almægtig, vil ikke besejre dig med denne magt, vil ikke sejre med den, men med en anden magt, nemlig kærlighedens.
8. Det er den guddommelige ånd, der taler til universet i dag. Det er ham, der bringer lys til alt det, som du ikke har set klart i andre tider. Han er begyndelsen på en ny dag for alle mennesker, for han vil befri dig fra falsk frygt, fjerne din tvivl og frigøre din ånd og dit sind.
9 Jeg siger jer: Når du har lært essensen af min lære og retfærdigheden i mine love at kende, vil du også erkende de grænser, som din fantasi har pålagt dig og forhindret dig i at gå ud over en lille viden om sandheden.
10 Det er ikke længere frygten eller frygten for straf, der afholder jer fra at udforske og opdage. Kun hvis du virkelig ønsker at vide det, som er uforståeligt for dig, vil din samvittighed forbyde dig vejen; for du bør vide, at mennesket ikke har ret til hele sandheden, og at det kun bør forstå den del af den, som svarer til ham.
11 Mennesker: Når mit komme blev annonceret til at ske midt i krige, uhæmmede

naturkræfter, pest og kaos, var det ikke fordi jeg ville have bragt jer alt dette; det var fordi min tilstedeværelse ville være til hjælp for menneskeheden i netop denne krisestund.
12 Her er nu opfyldelsen af alt, hvad der blev sagt om min genkomst. Jeg kommer til menneskene, mens en verden kæmper med døden, og jorden skælver og ryster i sin dødsruslen for at bane vejen for en ny menneskehed. Derfor er Guds kald i den "tredje æra" et kald på kærlighed - en kærlighed, der bærer og inspirerer til retfærdighed, broderskab og fred.
13 Kristi Ord spirede engang i hans Disciple, og i det Folk, som fulgte dem, voksede hans Sæd op. Hans lære spredte sig, og dens betydning gik ud over hele verden. Således vil også denne nuværende lære sprede sig, og den vil blive accepteret af alle dem, der er i stand til at fornemme og forstå den. (296, 17 - 27, 35)

Alle øjne vil se mig
14 Jesus sagde til sine Disciple: "Jeg vil kun være borte fra eder i kort Tid, men jeg vil vende tilbage." Da blev det åbenbaret for dem, at deres Mester ville komme "på en sky", omgivet af engle og sende lysstråler ned på jorden.
15. Her er jeg nu "på skyen" omgivet af engle, som er de åndelige væsener, der har givet sig til kende for jer som budbringere af min guddommelighed og som jeres gode rådgivere. Lysets stråler er mit ord, som bringer jer nye åbenbaringer, som overfylder alle forståelsesevner med visdom.
16 Salige er de, som troede uden at se, thi de er dem, der føler mit nærvær. (142, 50 - 52)
17 Mennesket skal opdage sandheden ved hjælp af sin ånd, og alle skal føle mit nærvær; for jeg har allerede sagt jer i tide, at hvert øje skal se mig, når tiden er inde.
18 Men den Tid, I nu lever i, er netop den Tid, som mit Ord og mine Profeter i forrige Tider har forkyndt, og i hvilken alle Mennesker skulle se mig ved deres Ånds Følelser og Evner.
19 Det vil ikke være nødvendigt, at de ser mig begrænset i en menneskelig form for at kunne sige, at de har set mig, men det vil være nok, at deres ånd føler mig og deres sind forstår mig, for at de helt sandfærdigt kan sige, at de har set mig.
20. Kærlighed og tro samt intelligens kan se uendeligt meget længere end dine øjne kan se. Derfor siger jeg jer, at det ikke er nødvendigt for mig at begrænse mit nærvær til den menneskelige form eller ved hjælp af en symbolsk figur, for at I kan se mig.
21. Hvor mange af dem, der så Mig eller bevægede sig med Mig i den "Anden Tidsalder", vidste ikke engang, hvem Jeg var. På den anden side, hvor mange af dem, der ikke engang vidste, da jeg blev født som menneske, så mig i ånden, genkendte mig i mit lys og nød mit nærvær på grund af deres tro.
22. Åbn alle jeres øjne og bevis ved jeres tro, at I er lysets børn. I kan alle se mig, men det er vigtigt, at I har tro. (340, 45 - 51)
23 Jeg siger jer: Hvis denne menneskehed på grund af deres uvenlighed, deres afvigelse fra retfærdighed og godhed, skulle være endnu mere imod mig, vil jeg vise mig på deres vej i stor herlighed, som jeg gjorde det for Saul, og jeg vil få dem til at høre min stemme.
24 så vil I se, hvor mange af dem, som uden at vide det, har forfulgt mig, der vil forvandlet og oplyst gå ud for at følge mig på godhedens, kærlighedens og retfærdighedens vej.
25. Til dem vil jeg sige: Stå stille, I vandringsmænd, og drik af denne kilde med krystalvand. Hvil dig fra den vanskelige livsrejse, som jeg har pålagt dig. Overlad dine sorger til mig og lad mit blik trænge dybt ind i din ånd, for jeg vil fylde dig med nåde og trøste dig. (82,46)
26. Min kærlighed vil få dine mest følsomme strenge til at skælve. Men det vil være overensstemmelse med jeres samvittighed, der vil få jer til at høre Min Guddommelige Koncert, og mange af jer vil se Mig i Jesu søde skikkelse.
27. Jeg må gøre jer opmærksom på, at Jesu skikkelse ikke er den mest fuldkomne måde, som I vil se mig på. Da jeg tidligere sagde til jer: "Alle øjne skal se mig", gav jeg jer at forstå, at I alle ville se sandheden, selv om jeg må fortælle jer, at jeg vil begrænse mig selv i forhold til den enkelte ånds udvikling. Men når I stiger op ad fuldkommenhedsstigen, vil I helt sikkert se mig i al min herlighed.
28. Prøv nu ikke at forestille dig Mig på nogen måde. Overvej: Hvis din ånd, selv om den er begrænset, er essens, er lys - hvilken form

kunne din Herres universelle ånd have, som hverken har begyndelse eller ende? Efterlad det uudgrundelige i min bog om guddommelig visdom. (314,69 - 70)
29. I Mit ord fra den anden æra lod jeg jer vide, at Jeg ville komme til jer på ny, at Mine åndelige hærskarer ville stige ned med Mig. Men menneskeheden har ikke forstået og fortolket betydningen af mit ord korrekt.
30 Derfor venter ethvert religiøst samfund mig i deres midte, derfor forventer de at se mig med deres dødelige øjne; men de, som nu venter mig på denne måde, er de samme, som engang benægtede, at Jesus var Messias, og som anså ham for at være en drømmer.
31. I dag siger jeg til jer, mine disciple: Det øjeblik skal komme, hvor I skal se mig i al min herlighed. Til den tid vil jorden og dens indbyggere blive renset, og åndens dyd og skønhed vil blive genoprettet. Smerten vil forsvinde, og alt vil være lyksalighed, vil være en uendelig "dag" uden ende for dig. Ønsker du ikke at se disse vidundere? Ønsker I ikke, at jeres børn skal kommunikere med min Ånd og danne en verden af fred, fri for synd? (181, 74 , 81)
32. Hvis menneskeheden havde været i stand til at gennemskue profetierne om "den første" og "den anden æra", ville den ikke være blevet forvirret over for erkendelsen af samme. Det samme skete i den anden æra, da Messias blev født blandt mennesker, ligesom det sker nu, hvor jeg er kommet i ånden.
33. Betydningen af min undervisning er den samme på begge tidspunkter. Det forbereder jer til at gøre dette liv til et kærligt hjem, om end et midlertidigt hjem, hvor mennesker betragter og behandler hinanden som brødre og søstre og viser hinanden det sande broderskabs varme.
34. Forbered også ånden til efter dette liv at træde ind i de verdener eller hjem, som Herren har i vente for sine børn. Mit ønske er, at når I når frem til dem, vil I ikke føle jer fremmede, men jeres åndeliggørelse og indre viden vil få jer til at se alt, hvad I møder, som om I havde været der før. Der vil være meget sandhed i dette, hvis du allerede er i kontakt med det åndelige gennem bøn. (82,9 - 10)
35 Jeg er den vandrende mand, der banker på jeres hjertes døre. Jeg banker på, og I ved ikke, hvem det er; I åbner og genkender mig ikke. Jeg er som en vandrer, der kommer til en landsby og ikke har nogen, der kender ham, som en fremmed, der kommer til et fremmed land og ikke bliver forstået på sit sprog. Det er sådan, jeg føler mig blandt jer. Hvornår vil du mærke mit nærvær? O folk, hvornår vil I erkende mig, ligesom Josef blev anerkendt af sine brødre i Egypten i sin tid? (90, 1)

Kapitel 4 - Undervisning ved guddommelige manifestationer

Kilden til bekendtgørelserne

1 Til jer taler det Ord, som altid har været i Gud, det Ord, som var i Kristus, og som I i dag kender ved Helligånden; thi Ordet er Ord, er Lov, er Budskab, er Åbenbaring, er Visdom. Hvis du har hørt "Ordet" gennem Kristi ord og nu modtager det gennem Helligåndens inspiration - så siger jeg dig sandelig, at det er Guds stemme, du har hørt. For der er kun én Gud, kun ét ord og kun én Helligånd. (13, 19)
2. Ved I, hvad der er oprindelsen til det lys, som er i de ord, der udtales gennem stemmebærernes læber? Det har sin oprindelse i det Gode, i den guddommelige kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller gnist af Alt-Lyset, som giver dig liv - det er en del af den uendelige kraft, som bevæger alle ting, og som alle ting vibrerer, pulserer og uophørligt følger deres gang. Det er det, I kalder guddommelig udstråling; det er den guddommelige ånds lys, som oplyser og besjæler ånderne. (329, 42)
3 I dette øjeblik taler han til jer, som altid er kommet til jeres frelse: Kristus, det guddommelige løfte, gjort til menneske i Jesus i "den anden æra", Guds "ord" gjort til menneske, kærlighedens, lysets og visdommens ånd, begrænset i en stråle, som berører menneskets ånd og sind gennem samvittigheden for at lære det at viderebringe mine tanker. (90, 33)
4 Jeg er Kristus, som er blevet forfulgt, bespottet og anklaget i denne verden. Efter alt det, I gjorde mod mig i "den anden æra" i Jesus, kommer jeg til jer for at bevise jer endnu en gang, at jeg har tilgivet jer og elsker jer.
5 I lagde mig nøgen på korset, og på samme måde kommer jeg tilbage til jer; thi jeg skjuler

ikke min Ånd og min sandhed for jeres øjne bag hykleriets eller løgnens klædebonde. Men for at du kan genkende mig, må du først rense dit hjerte. (29, 27 - 28)
6 I dag siger jeg til jer: Her er Mesteren - ham, som folk kaldte Rabbi fra Galilæa. Jeg giver jer den evige doktrin, kærlighedsdoktrinen. Den festmiddag, som jeg inviterer jer til i dag, er åndelig, og det samme gælder brødet og vinen. Men i dag, som altid, er jeg Vejen, Sandheden og Livet. (68,33)

Åbenbaringsstederne og modtagerne af manifestationerne
7 Husk, at jeg er Faderens "Ord"; at den guddommelige essens, som I modtager i dette Ord, er lys fra denne Skaberånd; at jeg har efterladt en del af min Ånd i hver af jer.
8 Men når I ser den fattigdom, der omgiver den skare, som lytter til Mig, og den beskedenhed i det rum, hvor I samles, spørger I Mig i stilhed: "Mester, hvorfor valgte Du ikke et af de store templer eller katedraler til Din manifestation på denne tid, hvor rige altre og højtidelige ceremonier, som var Dig værdig, kunne være blevet tilbudt Dig?
9 Jeg svarer de Hjerter, der tænker saaledes om deres Mester: Det er ikke Mennesker, som have ført mig til denne Fattigdom. Jeg har selv valgt den ydmyge bolig i en fattig forstad til jeres by som min manifestation for at få jer til at forstå, at det ikke er den materielle tribut eller de ydre ofre, som jeg søger fra jer, men tværtimod: Jeg er netop vendt tilbage for at prædike ydmyghed endnu en gang, så I kan finde åndelighed i den. (36, 24 - 25)
10. Nogle tror ikke på Mit nærvær på grund af fattigdommen og beskedenheden på disse forsamlingssteder og ubetydeligheden af de stemmebærere, gennem hvem Jeg giver Mig selv til kende. Men hvis de, der tvivler, ville studere Kristi liv, ville de se, at han aldrig søgte pral, hyldest eller rigdom.
11 Disse steder kan være lige så fattige og ydmyge som den stald og det halm, hvor jeg dengang blev født. (226, 38 - 39)
12. Tro ikke, at jeg har valgt denne nation i den sidste time til min nye manifestation. Alt var allerede forudset fra evigheden. Dette land, denne race, jeres ånder blev forberedt af Mig, ligesom tidspunktet for Min Tilstedeværelse også var forudbestemt af Min Vilje.
13. Jeg besluttede at begynde mine manifestationer blandt de mindste, blandt dem, der holdt sindet og ånden ren. Derefter tillod jeg alle at komme til mig, for ved mit bord er der hverken forskel eller favorisering. Mit ord, der blev sendt til dette folk, var simpelt og ydmygt i sin form, tilgængeligt for jer, men dets betydning, fuld af klarhed, var dybtgående for jeres ånd, for selv om jeg er opbevareren af al viden, udtrykker og manifesterer jeg mig altid enkelt og klart. Jeg er ikke et mysterium for nogen; mysteriet og hemmeligheden er børn af jeres uvidenhed. (87, 11 -12)
14 den første, som lyttede til mig, behandlede mit arbejde som et træ, hvor du skærer de første grene af for at transplantere dem i forskellige områder. Nogle fortolkede min undervisning godt, andre gik glip af vejen.
15. Små var de grupper, der samledes i skyggen af de fattige mødelokaler. Men efterhånden som de blev flere og flere, og folkemængderne voksede, opfordrede jeg dem til at forene sig, så alle ville erkende sig selv som disciple af én Mester og praktisere undervisningen på samme måde; så at frøet ikke ville blive sået efter "arbejdernes" skøn, men efter den guddommelige vilje.
- Henvisning til Jesu lignelse om "arbejderne i vingården".
16 Foran den nye pagts åndelige ark svor folkemængden overgivelse, lydighed og god vilje; men da orkanerne og hvirvelvindene kom med voldsom kraft og piskede træets grene, blev nogle af dem svage, mens andre forblev urokkelige og fast besluttede og lærte de nye "arbejdere" at dyrke "markerne".
17 Nogle, som indså, hvor stor denne Åbenbaring var, havde til hensigt at trænge længere ind i mine Hemmeligheder, end det er min Villie, for at erhverve sig en Kundskab og en Magt, som skulde gøre dem bedre end andre; men meget snart kom de til at stå ansigt til ansigt med min Retfærdighed.
18 Andre, som ikke har kunnet opdage dette værks storhed i dets renhed og enkelhed, har overtaget ritualer, symboler og ceremonier fra sekter og kirker, idet de har troet, at de ville give mine manifestationer højtidelighed. (234, 27 - 30)

19 Siden denne Åbenbaring begyndte at blive åbenbaret, er eders Sind blevet oplyst ved min Undervisning, skønt også de vantro har vist sig, både blandt dem, der har lært deres Sind at kende, og blandt de uopdragne og uvidende.
20 Hvor mange argumenter for at benægte denne åbenbaring! Hvor mange forsøg på at ødelægge dette ord! Men intet har stoppet Mit budskabs kurs - tværtimod, jo mere dette værk er blevet bekæmpet, jo mere er menneskers tro blevet tændt, og jo mere tid der er gået, jo større er antallet af dem, gennem hvem Jeg sender Mit ord videre.
21 Hvad skal vi lære af dette? at menneskelig magt aldrig vil være i stand til at forhindre den guddommelige magt i at udføre sine råd.
22. Når folket samledes inde på disse forsamlingssteder, gjorde de det altid uden frygt for verden, idet de altid stolede på mit nærvær og min beskyttelse, og jeg beviste dem, at deres tro var baseret på sandhed. (329, 28 - 30;37)
23. En ny gruppe apostle opstod i det samfund, bestående af enkle og ydmyge hjerter, men fyldt med kærlighed og tro til at følge mig. Selvfølgelig manglede der blandt dem ikke en ny Thomas, som måtte se for at tro på Mit nærvær - en ny Peter, som, selv om han troede på Mig, ville fornægte Mig af frygt for mennesker, og en ny Judas Iskariot, som ville forråde Mig ved at fordreje Mit ord og Min sandhed for penge og smiger.
24 Og de Skarer, som udgjorde dette Folk, blev stadig flere og flere og spredte sig ud over Byer, Land og Landsbyer; og af dette Folk opstod Sandhedens og Retfærdighedens Apostle, opofrende Arbejdere, fulde af Nidkærhed i deres Herres Lære, og Profeter med et rent Hjerte, som talte Sandheden. (213, 72 - 73)
25. I Min nye åbenbaring har Jeg ændret alt: stederne og midlerne til manifestation for at fjerne den uvidenhed, fejl og fejlfortolkning, der er givet til Mine tidligere åbenbaringer. Ligesom solen står op i øst, og I ser den på sit højeste punkt ved middagstid, for derefter at se den gå ned i vest, således har lyset fra Min Ånd flyttet sig i tidens løb fra øst til vest, så I ikke begrænser Min herlighed og Min kraft til bestemte steder, folk eller racer. (110, 9)
26. Det er nok for mig, at nogle få hører mig, for i morgen skal de bringe vidnesbyrd til deres medmennesker. Jeg ved, at hvis jeg havde indkaldt alle mennesker, ville de fleste af dem ikke være kommet, fordi de er optaget af verdens forretninger. De ville fornægte mig og forhindre mennesker af god vilje i at komme for at høre mig.
27. Her, i disse ubetydelige steders afsondrethed, hvor jeg giver mig selv til kende, føder jeg mit afkom. Jeg forener de enkle hjerter i fællesskaber, og når de så er væk fra det materialistiske livs larm, taler jeg til dem om kærlighed, om det evige, om ånden, om de sande menneskelige og åndelige værdier, så de kommer til at betragte livet gennem ånden og ikke gennem sanserne.
28. Disse børnehjerter kalder jeg disciple, og de, som aldrig har besiddet noget, som aldrig er blevet bemærket af deres naboer, er blevet fyldt med tilfredshed over at være blevet kaldet af mig og er opstået til et nyt liv. De har rejst sig med den overbevisning og glæde, at de kan være nyttige for deres naboer, fordi Herren har lagt sine åbenbaringer i dem og vist dem kærlighedens vej.
29 Nogle ville måske fornægte dem og gøre nar ad dem, fordi de kalde sig Jesu Disciple; men sandelig, siger jeg eder, selv om denne Nåde bliver dem nægtet, skulle de blive ved med at være mine Disciple. (191, 33 - 36)
30 Verden venter på, at min Røst skal kalde den; Menneskets Hjerte, skønt det er dødt for Troen, venter på, at Kristi Røst skal nærme sig det og sige til det: "Stå op og gå!"
31 De "døde", de "blinde", de syge og de pariaer udgør et meget stort folk. Jeg vil komme til dem, for de, der lider åndeligt eller fysisk, er de mest modtagelige for mit nærvær. De store i verden - de, der har magt, rigdom og verdslig herlighed - tror ikke, at de har brug for mig og forventer mig ikke: hvad skulle Kristus kunne give dem, når de siger, at de allerede har alt? Nogle åndelige goder eller en plads i evigheden? Det interesserer dem ikke!
32. Dette er grunden til, at jeg opsøgte disse skarer af fattige og syge i krop og ånd for at gøre Min Lære kendt for dem; for de længtes efter Mig, de søgte Mig. Så det var kun naturligt, at de følte Min tilstedeværelse, da

tiden kom til at vise Mig på ny for menneskeheden. (291,32 - 34)

Overførsel af guddommelige proklamationer

33 Den, der tvivler på denne manifestation af den menneskelige forståelsesevne, handler som om han fornægtede sin status som overlegen over andre skabninger - som om han fornægtede sin egen ånd og ikke ønskede at blive bevidst om det åndelige og intellektuelle niveau, han har opnået gennem uendelige prøvelser, lidelser og kampe.
34 at benægte at jeg giver mig selv til kende ved hjælp af jeres intellekt eller ånd er at benægte sig selv og sætte sig selv i de lavere væseners sted
35 Hvem ved ikke, at mennesket er et Guds barn? Hvem ved ikke, at han har en ånd i sig selv? Hvorfor så ikke tro, at der må være en eller flere måder at kommunikere med hinanden på mellem Faderen og hans børn?
36. Da jeg er intelligens, henvender jeg mig til jer ved hjælp af jeres intellekt; da jeg er ånd, henvender jeg mig til jeres ånd. Men hvordan vil de, der benægter Min manifestation, forstå og acceptere denne sandhed, hvis de aldrig har ønsket at betragte og anerkende Mig som ånd? I deres hjerter har de udviklet mange fejlagtige ideer, såsom at tro, at jeg er et guddommeligt væsen med en menneskelig form, som skal symboliseres af symboler og billeder for at kunne kommunikere med mig gennem dem.
37. Gennem århundreder har mennesker, der har søgt Mig på denne måde, vænnet sig til stumheden i deres billeder og skulpturer, foran hvilke de beder og ofrer ritualer, og i deres hjerter har de til sidst dannet sig den opfattelse, at ingen er værdige til at se, høre eller føle Gud. Når de siger, at jeg er alt for høj til at nærme mig mænd, tror de, at de tilbyder mig en beundrende hyldest. Men de tager fejl, for den, der siger, at jeg er for stor til at omgås så små væsener som mennesket, er en uvidende, der benægter det smukkeste, som min Ånd har åbenbaret for jer: ydmyghed.
38. Hvis I tror på Kristus, hvis I hævder at være kristne, må I ikke nære sådanne tåbelige tanker som den, at I tror, at I ikke er værdige til at blive kontaktet af jeres Herre. Har du glemt, at din kristne tro er baseret på dette bevis på guddommelig kærlighed, da Guds "ord" blev menneske? Hvilken mere håndgribelig og menneskelig tilgang kunne møde de syndige og kødelige menneskers forståelse, med formørkede sjæle og svage ånder, end den, hvor jeg fik dem til at høre Min Guddommelige stemme gjort til menneske?
39 dette var det største bevis på kærlighed, ydmyghed og medfølelse med menneskene, som jeg beseglede med blod, for at I altid skulle have for øje, at ingen er mig uværdig, da det var for dem, der var mest fortabt i mudderet, i mørket og i laster, at jeg gjorde mit ord til menneske og udgød mit blods livsblod; dette var det største bevis på kærlighed, ydmyghed og medfølelse med menneskene, som jeg beseglede med blod, for at I altid skulle vide, at ingen er mig uværdig.
40 Hvorfor benægter de, som tror alt dette, nu min tilstedeværelse og manifestation? Hvorfor forsøger de at sige, at dette ikke er muligt, fordi Gud er uendelig, og mennesket er alt for lavt, alt for ubetydeligt og uværdigt? Sandelig siger jeg jer, at den, der benægter Min manifestation i denne tid, benægter også Min tilstedeværelse i verden i den Anden Tidsalder og benægter også Min kærlighed og Min ydmyghed.
41. Det er kun naturligt for jer, syndere, at I føler jer fjerne fra Mig i jeres synd. På den anden side føler jeg, at jo flere overtrædelser du begår, og jo mere du pletter din ånd og sjæl, jo mere nødvendigt er det, at jeg vender mig til dig for at give dig lyset, for at række ud til dig for at helbrede og frelse dig.
42. Jeg vidste, at når jeg igen ville give mig til kende for mine børn, ville mange fornægte mig, og det var derfor, at jeg allerede dengang annoncerede min genkomst; men samtidig gjorde jeg det klart, at min tilstedeværelse ville være åndelig. Men hvis I tvivler på dette, så bekræft det med vidnesbyrd fra de fire disciple, som skrev Mine ord ned i evangelierne.
43. Her er jeg i Ånden, der sender jer Mit Ord fra den lysende "sky" og menneskeliggør det gennem disse mundstykker som en forberedende instruktion til den manifestation, som I alle skal nå frem til: dialogen mellem ånd til ånd. (331, 1 - 10; 13)
44 De guddommelige tanker er

er blevet oversat til ord af mine begejstrede stemmebærere, som, forenet til sætninger, har dannet og etableret en åndelig doktrin, der er fuld af åbenbaringer og fuldkommen lære.
45. Dette er den lovede Trøster, dette er den profeterede Sandhedens Ånd, som skulle lære jer alle ting. Forberedelsen er allerede begyndt, de tider kommer, hvor I har brug for Ham, som med styrke i Hans Ånd vil lede jer med ædelhed og enkelhed i hjertet, med visdom og barmhjertighed. (54, 51 - 52)
46. Min undervisning kommer til jer for at bringe lys til jeres sind. Men bliv ikke overrasket over den måde, hvorpå jeg er kommet til jer i denne tid; lad jer ikke forvirre af det, men lad det heller ikke blive rutine.
47. Når Mit Guddommelige lys når frem til sindet hos den person, der tjener Mig som stemmebærer, kondenseres det til vibrationer, der omdannes til visdoms- og kærlighedsord. Hvor mange trin på himmelstigen skal min ånd ikke stige ned for at nå dig i denne form! Og også min "Åndelige Verden" måtte jeg sende til dig, så den kunne give dig en detaljeret forklaring på min lære. (168, 48)
48. Jeg giver mig selv til kende gennem det menneskelige sindets organ, fordi hjernen er det "apparat", som Skaberen har skabt perfekt, så intelligensen, som er åndens lys, kan manifestere sig i den.
49. Dette "apparat" er en model, som du aldrig kan efterligne med al din videnskab. I vil bruge dens form og konstruktion som model for jeres skabelser, men I vil aldrig nå den perfektion, som jeres Faders værker har. Hvorfor tvivler du så på, at jeg kan bruge det, jeg har skabt? (262, 40 - 41)
50. Til alle tider har Min kærlighed som Mester været omhyggelig med at give den undervisning, som menneskene havde brug for, og Jeg er altid kommet til dem for at tale til dem i overensstemmelse med deres åndelige modenhed og intellektuelle udvikling.
51. Jeg er kommet til jer, fordi jeg har set, at menneskers ord og den lære, I har skabt, ikke slukker jeres ånds brændende tørst - tørst efter lys, tørst efter sandhed, efter evighed og kærlighed. Det er derfor, at jeg har placeret mig selv hos jer og tjener mig selv for ydmyge, uvidende og uuddannede mennesker og får dem til at falde ind i en henrykkelse af sind og ånd, så budskabet om den tredje æra kan flyde ud af deres mund.
52. For at være værdige til at modtage og sende Mine Guddommelige tanker har de måttet kæmpe mod materialiseringen og verdens fristelser. På denne måde har de, ved at skubbe deres egen personlighed tilbage og tugte deres forfængelighed, opnået en fuldstændig overgivelse af deres væsen i de korte perioder, hvor de har tilbudt deres forståelsesorgan til den guddommelige inspiration, hvilket har gjort det muligt, at der fra deres læber kom et ord fuld af visdom, ømhed, retfærdighed, balsam og fred.
53. Der vil altid være dem, der ikke kan forstå, hvordan det kan være, at stemmebærerne kan udtrykke så megen viden i ord og hælde så megen livsessens ud over de mange lytteres sind, uden at min Ånd stiger ned til disse hjerner, og kun en stråle af mit lys oplyser dem. Som svar fortæller jeg jer, at selv kongestjernen, som I kalder solen, ikke behøver at komme til jorden for at oplyse den, da det lys, som den sender til jeres planet fra afstand, er nok til at bade den i lys, varme og liv.
54 På samme måde oplyser og opliver Faderens Ånd, som en sol med uendelig glans, alting ved det lys, som han sender ned på alle skabninger, både åndelige og materielle.
55 Forstår altså, at hvor mit lys er, er også min ånd til stede. (91, 12 - 16)
56. En gnist af lys fra Min ånd, en refleksion af det guddommelige ord, er det, der kommer ned over ånden hos den stemmebærer, gennem hvem Jeg gør Mit budskab hørbart for jer. Hvilken menneskelig stemmebærer kunne modtage hele "ordets" kraft? Ingen. Og sandelig, siger jeg jer, I ved endnu ikke, hvad ordet er.
57 "Ordet" er Livet, er Kærlighed, er Guds Ord, men af alt dette kan stemmebæreren kun modtage et atom. Men her, i denne lysstråle, i denne essens, vil du være i stand til at opdage det Uendelige, det Absolutte, det Evige.
58. At tale om Mig kan Jeg gøre det gennem store værker såvel som gennem små og begrænsede manifestationer. Jeg er i alt, alt taler om mig, det store såvel som det lille er lige perfekt. Mennesket skal blot vide,

hvordan man observerer, reflekterer og studerer. (284, 2 - 3)
59. Mit 'Ord' er ikke blevet menneske igen. Jeg er i øjeblikket "på skyen", symbolet på det hinsides, hvorfra Min stråle udgår, som oplyser stemmebærerens sind.
60. Det har behaget Mig at meddele Mig selv gennem mennesket, og Min beslutning er fuldkommen. Jeg kender mennesket, for jeg har skabt det. Jeg anser ham for værdig, for han er mit barn, for han er udsprunget fra mig. Jeg kan gøre brug af ham, fordi jeg har skabt ham til det, og jeg kan åbenbare min herlighed gennem hans mægling, fordi jeg har skabt ham for at forherlige mig selv i ham.
61 Man! Han er mit billede, fordi han er intelligens, liv, bevidsthed, vilje, fordi han besidder noget af alle mine egenskaber, og fordi hans ånd tilhører evigheden.
62 Ofte er du mere ubetydelig, end du troede, og til andre tider er du større, end du kan forestille dig. (217, 15 - 18)
63. Hvis du tænker lidt over det og studerer Skrifterne, vil du se, at der hos alle profeterne blev udtrykt et enkelt åndeligt indhold, som de overbragte til menneskene i deres ord. De gav formaninger, åbenbaringer og budskaber til folket uden de fejl, der var forbundet med den materialiserede tilbedelse, som folket praktiserede på den tid. De lærte at adlyde loven og Guds ord, og de hjalp menneskene med at kommunikere med deres himmelske Fader.
64. Folk, finder I ikke en stor lighed mellem disse profeter og disse stemmebærere, gennem hvem jeg taler til jer i denne tid? På deres læber lægger jeg også essensen af Min Lov, gennem deres ord når Min inspiration frem til jer, og fra dem udstråler den instruktion, der inviterer tilhørerne til at søge deres Herre på den mest højlydte måde. De taler uden frygt for, at der blandt de mange, der lytter til dem, også er spejdere eller fanatikere. De udfører hengivent deres opgave i deres Faders tjeneste, så han gennem dem kan tale til menneskeheden og give den disse lærdomme, der vil åbne nye lysets veje for menneskene.
65. Folk, der er ikke blot en stor lighed mellem disse profeter og disse stemmebærere, men der er også et perfekt forhold mellem dem. De forudsagde dette, og hvad de forudsagde for længe siden, ser disse tjenere nu. (162, 9 - 11)
66. Ikke alle Mine stemmebærere var i stand til og villige til at forberede sig på at tjene Mig, og mange gange måtte Jeg sende Mit lys ned på urene sind, der var optaget af ubrugelige ting, hvis ikke af syndige ting. De bragte med deres overtrædelse Min retfærdighed på banen, for deres sind blev frataget al inspiration og deres læber al veltalenhed til at udtrykke det guddommelige budskab.
67. I disse tilfælde lukkede mængden af tilhørere deres ører for disse fattige proklamationer, men til gengæld åbnede de deres sind for at føle mit nærvær i dem og modtage min essens. Folket ernærede sig af den essens, som min barmhjertighed sendte dem i det øjeblik; men stemmebæreren forhindrede et budskab, der ikke kom fra hans læber, og tvang således de tilstedeværende til at tale fra ånd til ånd med deres Mester, selv om de endnu ikke var forberedt på at modtage min inspiration i den form. (294, 49)

Meddelelsernes form

68. Mesterens undervisning begynder altid på den samme måde, fordi den indeholder den samme kærlighed. Den begynder i kærlighed og slutter i barmhjertighed - to ord, som hele min undervisning er indeholdt i. Det er disse høje følelser, der giver ånden styrke til at nå frem til lysets og sandhedens regioner. (159, 26)
69. Man kan sige, at den ydre form af det sprog, jeg talte i den anden æra, og det sprog, jeg bruger nu, er forskellige, og det ville du til dels have ret i. For Jesus talte til jer dengang med udtryk og talemåder fra de folkeslag, han levede i, ligesom jeg gør det i dag med hensyn til ånden hos dem, der hører mit ord. Men det åndelige indhold, som dette ord giver, og som blev givet dengang og nu, er det samme, er ét, er uforanderligt. Alligevel er dette blevet ignoreret af mange, hvis hjerter er forhærdede og hvis sind er lukkede. (247, 56)
70. O vantro! Kom og lyt ofte til mig, mit ord vil overvinde din tvivl. Hvis I har indtryk af, at udtrykket af Mit ord ikke er det samme som det, jeg engang havde, siger jeg jer, at I ikke skal holde jer til formen, til det ydre, men søge meningen, som er den samme.

71. Essensen, meningen, er altid kun én, fordi det guddommelige er evigt og uforanderligt; men den form, i hvilken åbenbaringen kommer til jer, eller gennem hvilken jeg får jer til at kende en yderligere del af sandheden, viser sig altid i overensstemmelse med den modtagelighed eller udvikling, I har opnået. (262, 45)

Tilstedeværelsen af væsener fra den anden verden i Kristi lære

72. Sandelig siger jeg jer, i de øjeblikke, hvor Mit ord skinner gennem menneskets sind, er tusinder og atter tusinder af kropsløse væsener til stede her ved Min manifestation og lytter til Mit ord; deres antal er altid større end antallet af dem, der tilpasser sig i materien. Ligesom jer bevæger de sig langsomt ud af mørket for at træde ind i lysets rige. (213,16)

73. I hører dette mit ord på jorden gennem den menneskelige intellektsevne, og på et højere livsniveau end jeres hører indbyggerne på jorden, de andre åndelige væsener, det også, ligesom de åndelige væsener på andre, endnu højere livsniveauer, som er hjemme der, hører det. For denne "koncert", som Faderen giver i "den tredje tid" med lysets ånder, er universel.

74. Jeg har sagt det: Min stråle er universel, Mit ord og Min åndelige essens (indeholdt i det) er også universel, og selv på det højeste niveau, som ånderne har nået, hører de Mig. I øjeblikket hører I mig i denne manifestation på den mest ufuldkomne måde, nemlig gennem mennesket.

75. Derfor forbereder jeg jer nu på højere proklamationer, så I, når I går ind i det åndelige og forlader denne jord helt og holdent, kan forene jer med et nyt livsstadium for at høre den "koncert", som Faderen opfører sammen med jeres ånd.

76. I dag er du stadig i materien og opfrisker dit hjerte og din ånd med dette ord, og de væsener, som tilhørte dig på jorden, og som du stadig kalder far, mand, hustru, bror, barn, slægtning eller ven, befinder sig i andre livsstadier og hører det samme ord; men for dem er dets betydning, dets væsen, anderledes, selv om de nyder den samme lykke, den samme opfriskning, den samme opmuntring og det samme brød. (345, 81 -82)

77. Jeg sender til hver verden en stråle af mit lys. Jeg har sendt dette lys til jer i form af menneskelige ord, ligesom det når ud til andre hjem gennem inspiration.

78. I lyset af denne guddommelige stråle vil alle åndelige væsener forenes og gøre den til en himmelstige, der vil føre dem til det samme punkt, det åndelige rige, der er lovet til jer alle, som er åndelige partikler af Min Guddommelighed. (303, 13 - 14)

Tidsbegrænsning for manifestationerne

79 Mit rige kommer ned over den lidende menneskehed, og Mit ord lyder gennem de udvalgte i denne tid, så at de, der hører Mig, bliver til trøst for deres medmennesker.

80. Til alle tider har jeg haft mæglere mellem mennesker og Min Guddommelighed; de har været de sagtmodige og ydmyge af hjertet, som jeg har brugt. Jeg forbereder nu de nye budbringere af min lære, så at denne gode nyhed kan være en opvågnen til åndeligt liv blandt mennesker.

81. Hvor mange af dem, der er i stand til at opfylde en ædel åndelig mission, sover stadig, spredt ud over hele verden! De vil vågne op, og deres åndelige fremskridt vil de bevise, når de i deres ophøjede følelser bliver nyttige væsener for deres naboer. De vil være ydmyge og aldrig prale af overlegenhed. (230, 61 - 63)

82 Mit værk skal nå menneskeheden uforfalsket, så den kan gå i gang med at opfylde min lov ved at omfavne korset for sin frelse.

83. Jeg har lovet det til mennesker, til hele menneskeheden, og jeg vil opfylde det, fordi mit ord er en konges ord; jeg vil sende det gennem mine disciple, mit ords guldkorn, og det vil tjene som forberedelse for mennesker, så de snart kan nyde dialogen fra ånd til ånd. For efter 1950 vil jeg ikke igen give mig til kende her eller andre steder gennem en stemmebærers forståelse. (291, 43 - 44)

Kapitel 5 - Årsagen til den nye åbenbaring af Gud

Guds forløsende vilje

1. Hvis der ikke var nogen uvidenhed i verden, hvis der ikke var noget blod, hvis der ikke var nogen smerte og elendighed, ville der ikke

være nogen grund til, at Min Ånd skulle materialisere sig ved at gøre sig selv mærkbar for jeres sanser. Men du har brug for mig. Jeg ved, at kun min kærlighed kan redde jer i disse tider, og det er derfor, jeg er kommet.
2 Hvis jeg ikke elskede jer, hvad ville det så betyde for jer at ødelægge jer selv, og hvad ville jeres smerte betyde? Men jeg er jeres far - en far, der føler barnets smerte i sig selv, fordi hvert barn er en lille del af ham. Derfor giver jeg jer i hvert af mine ord og i hver eneste inspiration sandhedens lys, som betyder liv for ånden. (178, 79 - 80)
3 her er jeg midt iblandt jer, jeg slår i jeres hjerte. Tror I, at min fred er fuldkommen, når jeg ser, at I er viklet ind i konstante fjendskaber? Det er derfor, jeg er kommet som den store kriger for at bekæmpe mørket og ondskaben, og med mig er også kommet de gode ånder, den åndelige verden, for at fuldføre mit arbejde; det er derfor, jeg er kommet som den store kriger for at bekæmpe mørket og ondskaben, og med mig er de gode ånder, den åndelige verden, for at fuldføre mit arbejde. Hvor længe vil denne kamp vare? Indtil alle mine børn bliver frelst. Men jeg har ikke bragt smerte med mig, jeg ønsker kun at forvandle jer gennem kærlighed. 268, 31)
4 Mit Ord skal atter være til gene for Menneskene som tidligere, men jeg vil sige dem Sandheden. Uden at afsløre nogen, kaldte jeg hykleren en hykler, utroskaberen en utroskaster og den ugudelige den ugudelige. Sandheden var blevet fordrejet, og det var nødvendigt, at den igen kom frem i lyset, ligesom sandheden nu er blevet skjult, og derfor må den igen komme frem i lyset for menneskers øjne. (142, 31o.)
5 Ikke én gang, men flere gange og på forskellige måder har jeg meddelt og lovet mine disciple, at jeg vil komme igen. Jeg har meddelt jer de tegn, der ville indikere mit komme - tegn i naturen, begivenheder i menneskeheden, verdenskrige, synd på sit højeste. For at verden ikke skulle falde i vildfarelse og forvente mig igen som et menneske, lod jeg dem vide, at Kristus ville komme "på skyen", det vil sige i Ånden.
6 Dette løfte blev opfyldt. Her er mesteren i ånden, der taler til verden. Her er fredens Herre og lysets rige, der bygger en umådelig stor ark, hvor mennesker kan finde tilflugt og blive frelst som i "den første tid", da Noa byggede arken for at redde menneskeslægten (122, 52 - 53).
7. Den måde, hvorpå jeg har åbenbaret mig selv i denne tid, er anderledes end i den anden æra, men mit formål er det samme: At redde menneskeheden, at fjerne den fra den hvirvelvind, som den har mødt på sin vej, og som den ikke har kunnet undslippe.
8. Fristelsen er sluppet løs i al sin magt, og mennesket er faldet som et lille barn og har oplevet store lidelser. Han tømmer sit bæger af lidelse og kalder på mig i sin dybe forvirring, og Faderen har været med ham.
9. Gæren er stadig tilbage i bægeret, men jeg vil hjælpe jer med at udholde de smerter, som er resultatet af jeres ulydighed. Salige er I, som hører mig, for I skal blive stærke! Men hvad vil der ske med de andre, når den store lidelse rammer dem? Vil deres ånd bryde sammen på grund af manglende tro? Israels bøn skal støtte dem. (337, 38)
Dette navn henviser til Guds nye folk, det "åndelige Israel", og ikke til indbyggerne i staten Israel eller det jødiske folk som helhed (se kapitel 39 for flere detaljer).
10 Jeg søger dig med uendelig kærlighed. Jeg har lagt så megen nåde og så mange gaver i din ånd, at jeg ikke er villig til at miste bare et eneste af mine børn. Du er en del af Min Ånd, du er noget af Mit væsen - kan det være forkert, at jeg søger dig med en sådan iver og kærlighed?
11. Hver gang jeg kommer ned for at give jer mit ord, finder jeg "de sidste" blandt skaren; det er dem, der beder mig mest i deres hjerte. Alligevel er jeg tilfreds med dem og svarer altid på deres spørgsmål.
12 I dag spørger de sidste, der er kommet sidst, mig, hvad formålet med min tilbagevenden er, og jeg svarer, at formålet er at gøre mennesket i stand til at vende tilbage til sin oprindelige renhed gennem sig selv. (287, 19 - 20)

Eliminering af fejl og fremmedgjorte kultformer

13. Den tredje æra er fuldt ud begyndt for menneskeheden. Der er gået omkring 2000 år, siden jeg gav jer mit ord, men denne Lære er på trods af den tid, der er gået, endnu ikke blevet anerkendt af hele menneskeheden,

fordi jeg ikke er elsket af alle mine børn. Alligevel tilbeder alle mig, alle søger én guddommelig ånd, som er min. Men jeg ser ikke enhed blandt mennesker, jeg ser ikke den samme tro, den samme ophøjelse, den samme viden blandt dem, og derfor kommer jeg som Helligånden for at forene dem i mig, for at fuldende dem med min sandhedslære, med mit uforanderlige ord, med min lov om kærlighed og retfærdighed. (316, 4)
14. Sindet sløret, den manglende tro, uvidenheden om sandheden er mørke for ånden, og det er grunden til, at menneskeheden i dag er på en vildfaren vej. Hvor mange mennesker er der dog ikke blevet mange, som lever uden at vide eller ønske at vide, hvor de er på vej hen!
15. Jeg vidste, at der ville komme en sådan tid for mennesker, fuld af smerte, forvirring, usikkerhed og mistillid. Jeg lovede at frelse jer fra dette mørke, og her er jeg: Jeg er sandhedens ånd. Hvorfor vil du have mig igen som mand? Husker I ikke, at jeg døde som menneske og sagde til jer, at jeg ville vente på jer i mit rige? Hermed fik jeg jer til at forstå, at Ånden er evig, udødelig. (99, 7 - 8)
16 Mit ord i denne tid minder jer om fortiden, afslører jer hemmelighederne og forkynder jer, hvad der skal ske. Den vil rette op på alt det, som mennesker har bøjet og gjort ugyldigt; for jeg, som Sandhedens Vogter, kommer med min nidkærheds og retfærdigheds sværd for at nedbryde alt, hvad der er falsk, for at knuse hykleri og løgn, for endnu en gang at fordrive købmændene fra Sandhedens Tempel.
17 Forstå, at I ikke behøver at søge sandheden i bøger, råd eller bud fra mennesker for at opnå jeres åndelige opstigning.
18. I har alle brug for at blive frelst, jeg opdager ikke nogen, der allerede er på fast grund. I er skibbrudne midt i en stormfuld nat, hvor hver enkelt kæmper for sit eget liv uden at tænke på sin næste, fordi hans liv er i fare.
19. Men sandelig, siger jeg jer, jeg er jeres eneste frelser, som kommer en anden gang for at søge efter dem, der er kommet på afveje, fordi de har forvildet sig fra navigationsvejen, som er loven. Jeg lyser jeres vej, så I kan gå i land i det velsignede land, som venter jer, fordi det rummer uendelige skatte for ånden i sit skød. (252, 37 - 40)
20 Ligesom de guddommelige instruktioner engang fik falske fortolkninger, blev min lære også forfalsket på dette tidspunkt; og derfor blev det nødvendigt for Mesteren at komme igen for at hjælpe jer med at frigøre jer fra jeres fejltagelser, da meget få formår at frigøre sig fra deres vildfarelser.
21 skønt jeg allerede dengang lovede eder, at jeg ville komme igen; men jeg må også sige eder dette, at jeg gjorde det, fordi jeg vidste, at der ville komme en Tid, hvor Menneskene ville være meget langt fra dem i deres Overbevisning om at vandre på mine Lærdommens Vej; og det er denne Tid, som jeg har bebudet mit genkomst. (264,35 - 36)
22 I den anden æra blev Kristus - den samme, som taler til jer i dette øjeblik - menneske og boede på jorden. Men nu er han sammen med jer i ånden og opfylder et løfte, han gav menneskeheden: løftet om at vende tilbage i en ny æra for at bringe jer den højeste trøst og sandhedens lys, der oplyser og forklarer alt, hvad der er blevet åbenbaret for menneskene. (91, 33)
23 Menneskeheden er forvirret, men jeg er kommet for at lede dem ved Helligåndens lys, så de kan kende mit ord i dets betydning.
24. I tidens løb er de skrifter, som mine disciple efterlod, blevet ændret af mennesker, og det er derfor, der er uenighed mellem trosretningerne. Men jeg vil forklare alle mine lærdomme for at forene menneskeheden i et enkelt lys og i en enkelt vilje. (361, 28 - 29)
25. I dag gryder der en ny fase for verden, hvor mennesket vil søge større tankefrihed, hvor det vil kæmpe for at bryde de lænker af trældom, som dets ånd har slæbt med sig. Det er den tid, hvor I vil se nationerne overskride fanatismens barrierer i ønsket om åndelig næring og sandt lys, og jeg siger jer, at ingen, der bare et øjeblik oplever lykken ved at føle sig fri til at tænke, spørge og handle, nogensinde vil vende frivilligt tilbage til sit fængsel igen. For nu har hans øjne set lyset, og hans sind er blevet fortryllet i lyset af guddommelige åbenbaringer. (287, 51)
26. Jeg vidste, at folk ville mystificere min lære mere og mere fra generation til generation, ændre min lov og fordreje sandheden. Jeg vidste, at menneskene ville glemme mit løfte om at vende tilbage, og at de ikke længere ville betragte sig selv som brødre og dræbe

hinanden med de mest grusomme, kujonagtige og umenneskelige våben.
27. Men nu er tiden og den lovede dag kommet, og her er jeg nu. Fordøm ikke den måde, jeg har valgt at give mig selv til kende for jer, for det er ikke verden, der har mig til at dømme, men det er mig, der dømmer menneskene, for nu er tiden for deres dom kommet.
28 Jeg opretter et Rige i Menneskers Hjerte, ikke et jordisk Rige, som mange forventer, men et åndeligt Rige, hvis Kraft udspringer af Kærlighed og Retfærdighed og ikke af Verdens Magter.
29. Jeg kan se, at nogle er forundrede over at høre Mig tale sådan, men jeg spørger jer: Hvorfor vil I altid forestille jer Mig klædt i silke, guld og ædelsten? Hvorfor ønsker I hele tiden, at Mit Rige skal være af denne verden, mens Jeg åbenbarede det modsatte for jer? (279,61 - 64)
30. Jeg har allerede forudsagt jer, at kampen vil blive hård, for hver enkelt anser sin religion for fuldkommen og sin måde at praktisere den på for ulastelig. Men jeg siger jer, at hvis det var tilfældet, ville jeg ikke have haft nogen grund til at komme og tale til jer på dette tidspunkt.
31 Jeg giver jer ved inspiration en dybt åndelig lære, fordi jeg ser, at hedenskaben hersker i jeres kulter, og at fanatismens dårlige frø har forgiftet jer med uvidenhed og had; jeg giver jer en dybt åndelig lære, fordi jeg ser, at hedenskaben hersker i jeres kulter, og at fanatismens dårlige frø har forgiftet jer med uvidenhed og had.
32. Mit lyssværd er i min højre hånd, jeg er kæmperen og kongen, som ødelægger alt det modsatrettede, alt eksisterende onde og alt det falske. Når Min kamp er slut, og hjerterne har lært at forenes for at bede og leve, vil jeres ånds blik opdage Mig i uendeligt lys og i evig fred. "Dette er mit rige," vil jeg sige til jer, "og jeg er jeres konge, for det er det, jeg er her for, og det er det, jeg har skabt jer til: til at regere." (279, 72 - 74)

Oplysning om det virkelige liv

33. Alle mennesker ved, at jeg er Fader til alle skabte ting, og at væsenernes skæbne er i mig. Alligevel har jeg ikke fået deres opmærksomhed eller deres respekt. De skaber også, de er også herrer, og de tror, at de har magt over deres naboers skæbne, så hvorfor bøje sig for Mig?
34. På denne måde har mennesket sat Min tålmodighed på prøve og udfordret Min retfærdighed. Jeg har givet ham tid til at finde sandheden, men han har ikke villet acceptere noget fra mig. Jeg kom som Fader og blev ikke elsket; derefter kom jeg som Mester og blev ikke forstået; men da det er nødvendigt for at frelse menneskeheden, kommer jeg nu som Dommer. Jeg ved, at mennesket vil gøre oprør mod min retfærdighed, for det vil ikke forstå mig som dommer og vil sige, at Gud har hævnet sig selv.
35. Jeg ville ønske, at alle ville forstå, at Gud ikke kan nære følelser af hævn, fordi hans kærlighed er fuldkommen. Han kan heller ikke sende smerte; det er jer selv, der tiltrækker den gennem jeres synder. Min guddommelige retfærdighed står over din lidelse og endda over din død. Smerten, forhindringerne og fiaskoerne er de prøvelser, som mennesket konstant pålægger sig selv, og frugterne af det, han sår, høster han lidt efter lidt. Det er nok for mig at lade mit lys nå din ånd i hver af disse livskriser, så den kan nå sin frelse. (90,5 - 7)
36. Det er Sandhedens Ånd, der kommer ned for at opklare mysterier og for at åbenbare jer den viden, der er nødvendig for at nyde det sande liv. Det er den guddommelige trøst, der hælder sig over jeres lidelser for at vidne om, at den guddommelige dom ikke er straf eller hævn, men en kærlighedsdom, der bringer jer til lys, fred og lyksalighed. (107, 24)
37. Vid, at den, der forstår og genkender noget af det, der er forbeholdt dem, der svæver, ikke længere kan rive sin ånd væk fra det lys, der er blevet åbenbaret for ham. Uanset om han går ind i ukendte verdener eller vender tilbage til jorden igen og igen, vil det, han engang modtog som en guddommelig gnist af lys, altid springe op igen fra den reneste del af hans væsen som en fornemmelse, som en guddommelig inspiration. Til tider vil den genopstå som en sød opvågnen eller som en himmelsk sang, der vil oversvømme hjertet med glæde, som en længsel efter at vende tilbage til det åndelige hjem. Det er det, som min undervisning betyder for de ånder, der vender tilbage til

dette liv. Ånden glemmer tilsyneladende sin fortid, men i virkeligheden mister den ikke kendskabet til min lære.
38. Til dem, der tvivler på, at det er det Guddommelige Ord, der taler til dem i dette øjeblik og i denne form, siger jeg, at hvis de ikke ønsker at give Mig det navn, hvis de ikke ønsker at tilskrive dette ord til den Guddommelige Mester, bør de studere betydningen af denne lære, gå til bunds i hver af dens tanker; og hvis de, når de reflekterer over det, de har hørt, konkluderer, at den indeholder lys og sandhed for menneskeheden, bør de bruge den som en standard for deres skridt på jorden og forvandle deres liv med den.
39. Jeg ved, at jeg giver jer den sande visdom; hvad mennesker tror, ændrer ikke det mindste ved min sandhed. Men det er nødvendigt, at mennesket har vished om det, det tror, det ved og det elsker. Kun af denne grund placerer jeg mig selv nogle gange på menneskenes niveau i mine manifestationer for at få dem til at genkende mig. (143, 54 - 56)
40. Den forestilling, som menneskene har om mig, er meget begrænset, deres viden om det åndelige meget lille, deres tro meget lille.
41 Religionerne slumrer i en århundreder lang drøm uden at tage et skridt fremad, og når de vågner, er de kun ophidsede i sig selv og tør ikke bryde den cirkel, de har skabt for sig selv gennem deres traditioner.
42. Det vil være de ydmyge, de fattige, de simple og de uvidende, der vil forlade denne kreds i ønsket om lys, om et rent åndeligt miljø, om sandhed og fremskridt. Det er dem, der vil slå klokken og vække op, når de føler tiden for mine nye åbenbaringer komme i Spiritualiseringsalderen.
43 Mennesker ønsker at opdage hemmeligheden bag det åndelige liv - den tilværelse, som de uigenkaldeligt skal indgå i, og som de netop derfor er interesseret i at lære at kende.
44 Mennesker beder, tigger, beder om lys af barmhjertighed, fordi de føler et behov for at forberede sig; men som svar på alt får de at vide, at det åndelige liv er et mysterium, og at ønsket om at løfte sløret, der dækker det, er anmassende og blasfemisk.
45. Sandelig siger jeg jer: De, der tørster efter sandhed og lys, vil ikke i verden finde den kilde, hvis vand slukker deres tørst. Jeg skal være den, der sender visdommens vand ned fra himlen, som ånderne ønsker at drikke. Jeg vil få min kilde af sandhed til at blive hældt ud over enhver ånd og ethvert sind, så "mysterierne" kan blive ophævet. For jeg siger jer endnu en gang, at det er ikke mig, der dækker mig selv i hemmeligheder for mennesker, men det er jer, der skaber dem.
46. Det er sandt, der vil altid være noget i din far, som du aldrig vil kende, når man tænker på, at Gud er uendelig, og at du kun er partikler. Men at I ikke skal vide, hvem I er i evigheden, at I skal være et uigennemtrængeligt mysterium for jer selv, og at I skal vente med at vide det, indtil I kommer ind i det åndelige liv - det er ikke foreskrevet af mig.
47. Det er sandt, at man i tidligere tider ikke talte til jer på denne måde, og der var heller ikke en vidtrækkende opfordring til at trænge ind i den åndelige videns lys; men kun fordi menneskeheden i fortiden ikke følte det presserende behov for at vide, som den føler i dag, og den var heller ikke åndeligt og intellektuelt i stand til at forstå. Selv om den altid søgte og snusede rundt, gjorde den det mere af nysgerrighed end af et reelt ønske om lys.
48. For at menneskene kan finde den vej, der fører dem til dette lys, og for at de kan modtage vandet fra Livets og Visdommens Kilde, må de først opgive al ydre tilbedelse og fjerne al fanatisme fra deres hjerter. Når de så begynder at føle den levende og almægtige Guds nærvær i deres hjerter, vil de fra deres inderste væsen føle en ny ukendt hengivenhed, fuld af følelser og oprigtighed, fuld af ophøjethed og hjertelighed, som vil være sand bøn, åbenbaret gennem Ånden, stige op fra deres inderste væsen.
49. Dette vil være begyndelsen på hans opstigning mod Lyset, det første skridt på vejen mod åndeliggørelse. Hvis Ånden kan åbenbare mennesket den sande bøn, vil han også kunne åbenbare alle de evner, som mennesket besidder, samt hvordan det kan udvikle dem og lede dem på kærlighedens vej. (315, 66 - 75)
50. I kan i Min manifestation finde den samme undervisning som i den anden æra; men i denne æra har Jeg gennem lyset fra Min

Hellige Ånd åbenbaret det uudgrundelige for jer, og i dialogen mellem ånd til ånd vil Jeg fortsat åbenbare nye og meget store lærdomme for jer. Hele indholdet af det sjette segl vil jeg gøre jer bekendt i denne åbenbaringsepoke, som vil forberede jer på den tid, hvor jeg vil opløse det syvende segl. På denne måde vil du mere og mere lære det "uudgrundelige" at kende; på denne måde vil du opdage, at den åndelige verden er hjemsted for alle åndelige væsener, det uendelige og vidunderlige Faderhus, der venter dig i det høje hinsides, hvor du vil modtage belønningen for de gerninger, du har udført med kærlighed og barmhjertighed for dine medmennesker. (316, 16)

Menneskets udvikling, åndeliggørelse og forløsning

51. Jeg giver dig ikke Min instruktion kun som en moralsk opstrammer for din materielle natur; snarere kan du med den bestige de større højder af din åndelige perfektion.
52. Jeg grundlægger ikke en ny religion blandt jer, denne Doktrin fornægter ikke de eksisterende religioner, hvis de er baseret på Min Sandhed. Dette er et budskab om guddommelig kærlighed til alle, en opfordring til alle sociale institutioner. Den, der forstår den guddommelige hensigt og opfylder mine bud, vil føle sig ført til fremskridt og til en højere udvikling af sin ånd.
53. Så længe mennesket ikke forstår den åndeliggørelse, som det må have i sit liv, vil freden ikke blive en realitet i verden i lang tid. På den anden side vil den, der opfylder min lov om kærlighed, ikke frygte døden eller den dom, der venter hans ånd. (23, 12 - 13o.)
54. Med disse åbenbaringer ønsker jeg ikke kun at bringe jer verdensfred og lindre jeres lidelser gennem fysisk lindring. Med denne manifestation giver jeg dig den store lære, der taler til dig om din åndelige udvikling. For hvis jeg kun havde ønsket at bringe jer verdens goder, siger jeg jer sandelig, at det ville have været nok at betro videnskabsmænd, som jeg oplyser gennem intuition, og som jeg ville have afsløret naturens hemmeligheder, så de kunne tage den helbredende balsam fra den for at helbrede jer fra jeres fysiske lidelser.
55 Mit værk ønsker at vise jer andre horisonter, ud over jeres planet, med det uendelige antal verdener, der omgiver jer - horisonter, der ikke har nogen ende, som viser jer vejen til den evighed, der er jeres. (311,13 - 14)
56. Min åndelige Lære har forskellige formål eller missioner: Den ene er at trøste ånden i dens eksil og få den til at forstå, at Gud, der skabte den, venter den evigt i sit fredens rige. En anden er at gøre hende opmærksom på, hvor mange gaver og evner hun har til rådighed for at opnå sin frelse og sin ophøjelse eller fuldkommenhed.
57. Dette ord bringer åndeliggørelsens budskab, der åbner menneskers øjne, så de kan se ansigt til ansigt den virkelighed, som de tror, at de kun finder i det, de ser, i det, de rører ved, eller i det, de beviser med deres menneskelige videnskab, uden at indse, at de derved kalder det flygtige for "virkelighed" og fornægter og fejlbedømmer det evige, hvor den sande virkelighed findes.
58. Lad dette budskab gå fra nation til nation, fra hus til hus og efterlade sine frø af lys, trøst og fred, så at menneskene kan holde et par øjeblikke pause og give deres ånd en hvile, som er uundværlig, så den kan reflektere og huske, at ethvert øjeblik kan være det øjeblik, hvor den vender tilbage til den åndelige verden, og at af dens gerninger og dens såning i verden afhænger den frugt, som den vil høste ved sin ankomst til det åndelige liv. (322, 44 - 46).

Kapitel 6 - Det tredje testamente og Livets store bog

Bogen om Guds kærlighed, sandhed og visdom

1 Mit Ords Bog er den guddommelige og sande Kærligheds Bog; i den finder du den uforanderlige Sandhed. Ræk ud efter den, og du vil finde den visdom, der vil hjælpe dig med at udvikle dig og opnå fred i evigheden. Den, der fordrejer eller ændrer dens betydning, vil begå en overtrædelse, og den, der udelader eller tilføjer et enkelt ord, som ikke er i overensstemmelse med min perfekte Doktrin, vil alvorligt overtræde min Lov.
2. Bevar dette ord i sin oprindelige renhed, for det er den smukkeste arv, jeg vil efterlade mennesket. Skriv min lære ned og giv den til

kende til dine medmennesker; hold den trofast, for du er ansvarlig for denne arv.
3 I morgen vil mennesket i hende finde essensen af min åbenbaring, som vil lede ham med lyset fra hendes lære på sandhedens vej.
4. Fra forældre til børn vil disse skrifter blive testamenteret som en kilde af levende vand, hvis strøm vil vælde uudtømmeligt frem og gå fra hjerte til hjerte. Studér i den store Livets Bog, Spiritualiseringens Bog, som vil forklare jer de guddommelige åbenbaringer, som I har modtaget gennem tiderne.
5 lovede jeg jer ikke, at al viden ville blive genoprettet til sin oprindelige sandhed? Nå, det er det tidspunkt, der er blevet annonceret til dig.
6. I sandhed siger jeg dig: Den, der overvejer Min Bogs lære og uddyber den med et sandt ønske om at øge sin viden, vil få lys til sin ånd og føle Mig tættere på sig.
7 De gamle og nutidens myter skal falde, alt middelmådigt og falsk skal falde; thi der kommer en tid, da I ikke mere kan ernære jer af det ufuldkomne, og da skal ånden søge efter sandheden, for at den kan være dens eneste føde.
8. I denne lære vil menneskeheden finde essensen af Mine åbenbaringer, som den indtil i dag, på grund af manglende åndeliggørelse, ikke har forstået. Siden oldtiden har jeg betroet den til jer gennem mine udsendinge, budbringere og "fortolkere", men det har kun tjent jer til at danne myter og traditioner ud fra den. Tænk over og studer denne lære med ærbødighed og kærlighed, hvis I ønsker at spare jer selv for århundreders forvirring og lidelse. Men husk, at I ikke vil fuldføre jeres opgave, hvis I kun er tilfredse med at have bogen i jeres besiddelse; nej, den skal vække og undervise jer, hvis I virkelig ønsker at være mine disciple. Undervis med det eksempel, den kærlighed og hjælpsomhed, som jeg har vist jer. (20, 1- 8)
9. Min Instruktionsbog består af den undervisning, som jeg har dikteret jer i denne tid ved hjælp af det menneskelige intellekt. Med denne bog, som menneskeheden endelig vil anerkende som det Tredje Testamente, skal I forsvare Min Guddommelige Sag.
10. Menneskeheden kender kun loven fra den første æra og det, der er skrevet i det første og andet testamente; men det tredje vil nu forene og rette det, som menneskene har fordrejet på grund af manglende forberedelse og forståelse. Menneskeheden må studere mit budskab, så den ved at trænge ind i kernen af hvert ord kan opdage et ideal, en sandhed, et og samme lys, som vil føre den til åndeliggørelse. (348, 26)
11. Jeg åbenbarer jer det, som videnskabsmanden ikke kan lære jer, fordi han ikke kender det. Han har sovet i sin jordiske storhed og har ikke rejst sig til mig i ønsket om min visdom.
12 De præsters hjerter er lukkede, som i de forskellige sekter og religiøse samfund skulle undervise i den åndelige viden, som er storhed og rigdom for ånden.
13 Jeg har set, at loven og den lære, som jeg i forgangne tider har testamenteret menneskeheden, er blevet skjult og erstattet af ritualer, ydre kulter og traditioner; jeg har set, at loven og den lære, som jeg i forgangne tider har testamenteret menneskeheden, er blevet skjult og erstattet af ritualer, ydre kulter og traditioner.
14 Men I, som erkender, at dette Ord i sin Essens er det samme, som Israel modtog på Sinaj Bjerg, og som Skarerne af Mennesker hørte fra Jesu Læber i den "Anden Tidsalder", I, som tilbeder Gud og gør, skulle lære, at man ikke må glemme den guddommelige Lov for at følge tåbelige og åndsforladte Overleveringer, der ikke er til gavn for Ånden. (93, 10 – 13)
15 Jeg har mindet eder om navnene på mine Sendebud, ved hvilke I har modtaget Budskaber, Bud, Profetier og Lærdomme.
16 På denne måde har jeg forenet indholdet af alle tidligere lærdomme i én lære.
17 Spiritualismen er den arv, hvor de tre testamenter er forenet i en enkelt åndelig bog. (265, 62 - 64)
18. Denne Lære, som kaldes åndelig, fordi den åbenbarer det åndelige, er den vej, der er udstukket for mennesket, hvorved det vil lære sin Skaber at kende, tjene og elske ham. Det er den "bog", der lærer menneskene at elske deres Fader i deres egen næste. Spiritualisme er en lov, der påbyder det gode, det rene, det perfekte.
19 Denne lov er en pligt for alle, men den tvinger ingen til at adlyde den, fordi ethvert sind har sin egen viljefrihed, så at dets kamp

og alle dets gerninger kan regnes for dets egen fortjeneste, når det dømmes.
20 Erkend derfor, at denne Lære er den guddommelige kærligheds flamme, som fra det første til det sidste af mine børn har oplyst alle og givet dem varme. (236, 20 - 22)

Forholdet mellem åndslæren og Jesu lære
21 Åndens lære er ikke en teori, det er en praktisk lære både for menneskelivet og for åndens liv. Der findes ingen anden undervisning, der er mere fuldstændig og fuldkommen end den. Den ledsager dig allerede før du kommer til jorden, den følger dig gennem hele dit daglige arbejde i denne verden, og den smelter sammen med din ånd, når den vender tilbage til sit tidligere hjem.
22. Det vil ikke være mig, der fjerner liturgien og traditionerne fra jeres gudstjenester - det vil være menneskets ånd, der ufrivilligt hæver sig over sine gamle ideer i lyset af behovet for større lys til at oplyse sin udviklingsvej. Snart vil mennesket forstå, at det eneste, det kan tilbyde Gud, er at udøve kærlighed, for kærlighed betyder godhed, barmhjertighed, visdom og retfærdighed.
23 Spiritualismen sletter ikke et eneste af de ord, som Kristus engang proklamerede. Hvis det ikke var tilfældet, burde den ikke give sig selv dette navn, da den ville være i modstrid med sandheden. Hvordan kan dette ord være imod det, eftersom det er den samme Mester, der udtaler det. Hvis du virkelig ville gennemskue betydningen af denne Doktrin, ville du se, at Mit ord i dag er forklaringen eller forklaringen på alt det, jeg engang sagde. Derfor er nutidens og fremtidens menneskehed i stand til at forstå mere end de tidligere generationer og derfor til at opfylde loven på en renere, højere og mere sandfærdig måde.
24. Hvis du nøje observerer dine medmennesker i deres religionsudøvelse, vil du se, at det, der tidligere var genstand for deres tilbedelse, betragter de nu uden indre sympati. Grunden til dette er, at ånden vågner af sig selv og ønsker det, der virkelig kan give den næring. Derfor siger jeg jer, at denne menneskeheds ydre tilbedelse er bestemt til at forsvinde. (283, 27 - 30)
25 I denne ydmyge og enkle bog, men fyldt med guddommeligt lys, vil menneskene finde en afklaring på alle deres tvivlsspørgsmål, de vil opdage fuldførelsen af den lære, som kun delvist blev åbenbaret i tidligere tider, og de vil finde den klare og enkle måde at fortolke alt det, der er skjult i de gamle tekster i allegorier.
26. Den, der efter at have modtaget dette åndelige budskab, overbeviser sig selv om sandheden i dets indhold og begynder at bekæmpe sin lyst til sansninger, sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme og renser sit sind og sit hjerte for alle disse urenheder, vil befri sin ånd og give ham glæde og fred, for nu vil han være i stand til at kæmpe for at opnå den evighed, der venter ham. Men de, der fortsætter med deres ydre tilbedelse, som insisterer på at elske det, der tilhører verden, og som ikke tror på åndens udfoldelse eller udvikling - sandelig, siger jeg jer, de vil falde bagud og fælde tårer, når de bliver klar over deres forsinkelse og deres uvidenhed. (305, 4 - 5)

Argumenterne til fordel for det nye ord
27. Hvis Min Lære virker så mærkelig for jer, at I tror, I aldrig har hørt sådanne ord, selv om I kender Mig, siger Jeg jer, at jeres forbløffelse er resultatet af jeres manglende undersøgelse af essensen af det, som Jeg åbenbarede for jer i tidligere tider. Derfor kan denne doktrin virke fremmed eller ny for jer, selv om dette lys i virkeligheden altid har været til stede i jeres liv. (336, 36)
28. Min Lære vil i denne tid som i den anden ryste menneskeheden. Hyklerne bliver nødt til at konfrontere sandheden. Falskheden vil smide sin maske, og sandheden vil skinne. Sandheden vil overvinde den falskhed, der omslutter denne verden.
29. Mennesket vil være i stand til at forstå og erkende alt det, der indeholder fornuft og sandhed; men alt det, som han blev tvunget til at tro, selv om han ikke ville forstå det, vil han selv forkaste. Derfor vil min lære blive udbredt, fordi den giver det lys, som menneskene har brug for. I får en stor del af dette arbejde ved at afsløre for jeres medmennesker dets begyndelse og formål. (237, 28 -29)
- publikum i Mexico
30 Menneskeheden hungrer efter mit ord, efter min sandhed. Mennesker kræver og

længes efter lys til deres sind, de kalder på retfærdighed og forventer trøst. Dette er et afgørende tidspunkt. Sandelig, siger jeg jer, mange ideer, teorier og endda dogmer, som i århundreder har været anset for sandheder, vil falde til jorden og blive afvist som falske. Fanatismen og afgudsdyrkelsen vil blive bekæmpet og udryddet af dem, der var mest indfanget og bundet af den. Guds lære vil blive forstået, dens lys, indhold og essens vil blive forstået og følt.
31 Når det bliver klart for forskerne efter en tid med prøvelser, hvor de vil lide meget stor forvirring, og de hører deres ånds stemme, vil de opdage, hvad de aldrig havde drømt om.
32 Jeg siger eder atter: Se! For i en tid med konflikt mellem trosretninger og doktriner, religioner og videnskaber, vil mange mennesker tro, at den viden, som deres bøger har givet dem, vil være det våben, hvormed de kan besejre Mine nye disciple, vel vidende, at I ikke har nogen bøger med jer. (150, 11 - 13)
33 Jeg har sagt eder, I Disciple, at I skulle møde de store og de små Sekter; men I skulle ikke være bange for den ene eller den anden. Sandheden, som jeg har betroet jer, er åbenlys, det ord, som jeg har lært jer, er klart og enkelt på ydersiden, men dybt og uendeligt i sin betydning, og det er stærke våben, som I vil kæmpe og sejre med.
34. Men jeg siger jer, at et folk på jorden, fuld af materialisme og vantro, vil rejse sig for at nægte jer retten til at kalde jer Israel, for at nægte jeres vidnesbyrd om at have været vidne til Messias' fornyede komme, og dette folk er det jødiske folk. Har De ikke tænkt på det? Dette folk venter i sin midte på, at dets Messias, dets frelser, skal komme, som vil gøre det retfærdighed og sætte det igen over alle jordens folk. Dette folk ved, at jeg altid er kommet til det, og i denne "tredje gang" vil det sige: "Hvorfor skulle Gud komme til et andet folk?" - Men se, her er min lære! (332, 10)
35. Dette åndelige fællesskab her lever uerkendt. Verden kender intet til jeres eksistens, de magtfulde tager ikke notits af jer, men kampen mellem spiritister og kristne, mellem spiritister og jøder nærmer sig. Denne kamp er nødvendig for at introducere min Lære for hele menneskeheden. Derefter vil Det Gamle Testamente blive forenet med det andet og tredje testamente til en enkelt essens.
36. For mange af jer kan dette synes umuligt; for mig er det det det mest naturlige, det mest rigtige og det mest fuldkomne. (235, 63 - 64)

Den store bog om det sande liv
37 Mit ord vil forblive skrevet for alle tider, og ud fra det vil I samle den tredje tidsalders bog, det tredje testamente, Faderens sidste budskab; for i alle de tre tidsaldre havde Gud sine "guldfjer" for at efterlade sin visdom til menneskeheden.
38 Moses var den første "guldpen", som Faderen brugte til at skrive begivenhederne i "den første æra" med uudslettelige bogstaver på en skriftrulle. Moses var Jehovas "guldpen".
Dette udtryk henviser til betegnelsen for de deltagere i de guddommelige bekendtgørelser, som havde til opgave at nedskrive Herrens ord i stenografi.
39. Blandt Mine apostle og tilhængere i "den anden æra" havde Jesus fire "fjer", og disse var Matthæus, Markus, Lukas og Johannes. De var den guddommelige mesterens "guldfjer". Men da tiden kom til at forene Det Første Testamente med Det Andet Testamente ved hjælp af kærlighedens, kundskabens og det åndelige fremskridts bånd, blev det til én bog.
40 Men i den "tredje Tid", hvor I atter have mit Ord, har jeg også sat "Guldfjer", for at det kan blive bevaret skriftligt.
41 Når tiden er inde, vil I samle en enkelt bog, og denne bog, den tredje tids bog, vil - når tiden er inde - også blive forenet med den anden og den første tids bog, og så vil der af de tre tiders åbenbaringer, profetier og ord blive skabt den store livsbog til opbyggelse for alle åndelige væsener.
42. Så vil I vide, at alle ord - fra det første til det sidste - er blevet til sandhed i sandhed og ånd, at alle profetier var det forudsete forløb i historien, som Faderen åbenbarede for menneskeheden. For Gud alene kan få de begivenheder, der skal ske, nedskrevet. Når profeterne talte, var det ikke dem selv, der talte, men Gud gennem dem.
43 Jeg har givet mine nye udvalgte tilstrækkelig forberedelse, som Moses og de fire disciple fra "den anden æra" havde, for at mit ord skulle blive skrevet i fuld integritet, i

fuld klarhed og sandhed, for det er til morgendagens generationer; men hvis nogen har til hensigt at tilføje noget til eller slette noget fra denne bog, vil jeg stille jer til regnskab.
Denne advarsel henviser til essensen, betydningen af "ordet", ikke til bogstaverne.
44. Nu, mine elskede børn, hvem lægger vægt på den bog, som I er begyndt at samle? I sandhed, ingen! Men den tid vil komme, hvor menneskeheden, fuld af begær, fuld af nysgerrighed, vil bede dig om din bog, og så vil de vågne op, udforske mit ord og diskutere det. I denne idéstrid vil parterne komme frem i lyset - videnskabsmænd, teologer og filosoffer. Vidnesbyrdet om dit ord og Visdommens Bog vil blive bragt til folkene, og alle vil tale om min lære. Dette vil være begyndelsen på den nye kamp, ordets, tankernes og ideologiernes krig; men når alle til sidst, når de i sandhed og ånd har forstået, at Herren har skrevet Livets Store Bog, vil de omfavne hinanden som brødre og elske hinanden, som det er min vilje.
45. Hvorfor var Jehovas ord ikke tilstrækkeligt i den "første æra" til at forene verden, og hvorfor var Jesu lære heller ikke i stand til at gøre det i den anden æra? Hvorfor har det ikke været tilstrækkeligt i denne tid, at jeg siden 1866 har givet mit ord, så folkene kan elske hinanden og leve i fred? Det er nødvendigt, at de tre bøger udgør én, så dette ord kan oplyse hele verden. Så vil menneskeheden følge dette lys, og Babylons forbandelse vil blive ophævet, for alle mennesker vil læse det Sande Livs Store Bog, alle vil følge den samme Lære og elske hinanden i ånd og sandhed som Guds børn. (358, 58– 66).
1866 - 1884 Elias' ånd talte over stemmebærerne, 1884 til 1950 Herren selv.

Kapitel 7 - Virkning og betydning af åndslæren

Virkningen af proklamationerne
1 Her er der ikke noget menneske, som ikke skælver i sit indre og ydre, det vil sige i ånd og i kød, over for dette ord. Mens han lytter til mig, tænker han på livet, på døden, på den guddommelige retfærdighed, på evigheden, på det åndelige liv, på godt og ondt.
2 Når han hører min Røst, føler han i sig selv sin Ånd, og han husker, hvorfra han kom.
3 I den korte tid, han lytter til mig, føler han sig ét med alle sine naboer og genkender dem i sit dybeste væsen som sine sande brødre og søstre, som brødre og søstre i den åndelige evighed, der er ham endnu nærmere end dem, der kun er efter kødet, da dette kun er midlertidigt på jorden.
4. Der er ingen mand eller kvinde, som ikke føler sig betragtet af Mig, når de hører Mig. Derfor vover ingen at skjule eller skjule sine pletter foran mig. Og jeg gør dem opmærksom på det, men uden at afsløre nogen offentligt, for jeg er en dommer, der aldrig afslører nogen.
5 Jeg siger eder, at jeg har opdaget blandt eder Horebrydere, Barnemordere, Tyve, Laster og Svagheder, der er som Spedalskhed på de syndiges Sjæl. Men jeg beviser ikke kun sandheden i mit ord ved at vise dig, at jeg er i stand til at afsløre dit hjertes overtrædelser. Jeg ønsker også at bevise kraften i min lære for jer ved at give jer våben til at besejre ondskab og fristelser, ved at lære jer, hvordan I kan opnå fornyelse, og ved at vække i jeres væsen et ønske om det gode, det høje og det rene og en absolut modvilje mod alt, hvad der er uværdigt, alt, hvad der er falsk, og alt, hvad der er skadeligt for ånden. (145, 65 - 68)
6. I dag lever du stadig i de kedelige dage, der går forud for lyset. Og alligevel, ved hjælp af de små lysninger på jeres tågehimmel, trænger dette Lys ind med flygtige lysstråler, der når nogle steder på jorden, rører hjerter og får ånder til at skælve og vågne.
7 Og alle de, som bleve overraskede af dette Lys, standsede på deres Vej og spurgte: "Hvem er du?" Og jeg svarede dem: "Jeg er verdens lys, jeg er evighedens lys, jeg er sandheden og kærligheden. Jeg er ham, som lovede at vende tilbage for at tale til jer, ham, om hvem det blev sagt, at han var Guds "ord"."
8 Ligesom Saulus på Vejen til Damaskus har de ydmyget al deres Hovmod, overvundet deres Hovmod og ydmygt bøjet deres Ansigt for at sige til mig med deres Hjerte: "Min Fader og Herre, tilgiv mig, nu forstår jeg, at jeg har forfulgt dig uden at vide det!"

9 Fra det øjeblik af blev disse hjerter til små efterfølgere; thi i denne "tredje æra" er der indtil i dag blandt mine nye disciple ingen apostel, der har vist sig med samme hengivenhed som den, der forfulgte mig så meget i mine disciple, og som derefter elskede mig med så stor iver. (279, 21 - 24)
10. Kirkerne er sunket ned i en århundredelang søvn af rutine og stagnation, mens sandheden er blevet skjult. Men de, der kender Jehovas bud og den guddommelige Mesterens ord, må i denne stemme, som i øjeblikket taler til jer, genkende stemmen fra Sandhedens Ånd, som er lovet for disse tider. (92,71)
11 Jeg ved, at mange vil blive forargede, når de får kendskab til dette ord; men det vil være dem, der i deres forvirrede sind ikke vil se, at der i mennesket, ud over den menneskelige natur, også findes en åndelig del af væsenet - eller dem, der, selv om de tror på den menneskelige ånd, af vane og vane, bundet af deres traditioner og deres tro, benægter, at der er en uendelig lang udviklingsvej.
for ånden. (305, 65)
12 Jeg vil lade disse ord stå nedskrevet, og de skal komme til mine fremtidige disciple, og når de studerer dem, vil de finde dem friske og levende, og deres ånd vil gyse af glæde, idet de føler, at det er deres Mester, der taler til dem i dette øjeblik.
13 Tror I, at alt det, som jeg har sagt eder, kun er for dem, der har lyttet til mig? Nej, elskede folk, med mit ord taler jeg for dem, der er til stede, og for dem, der er fraværende, for i dag, for i morgen og for alle tider; for dem, der dør, for de levende og for dem, der endnu ikke er født. (97, 45 -46)

Viden og håb fra det nye ord

14. Jeg er kærlighedens ord, som bringer trøst til den, der lider, til den forstyrrede, til den, der græder, til synderen og til den, der har søgt mig. Mit ord er livets flod i disse hjerter, hvor de slukker deres tørst og vasker deres urenheder væk. Det er også den vej, der fører til det evige hjem med hvile og fred.
15. Hvordan kan du tro, at livets kamp, dets ofre, strabadser og prøvelser, vil ende med døden uden en retfærdig belønning i evigheden? Derfor er min lov og min lære med deres åbenbaringer og løfter stimulans, kærtegn og balsam i jeres hjerter i løbet af jeres daglige arbejde. Kun når du vender dig bort fra min lære, føler du dig sulten og svag. (229, 3 - 4)
16 I min guddommelige kærlighed til menneskene tillader jeg dem at undersøge mine værker og gøre brug af alt det skabte, så de aldrig har grund til at sige, at Gud er uretfærdig, fordi han skjuler sin visdom for sine børn.
17 Jeg dannede jer og gav jer den frie vilje og respekterede den, skønt mennesket har misbrugt denne frihed, idet det har krænket mig og vanhelliget min lov.
18 men i dag lader jeg ham føle min tilgivelses kærtegn og oplyser hans ånd med min visdoms lys, så mine børn en efter en vender tilbage til sandhedens vej.
19 Sandhedens Ånd, som er mit Lys, lyser i Ånden, fordi I leve i de bebudede Tider, i hvilke enhver Hemmelighed skal blive klarlagt for eder, for at I kunne forstå, hvad der hidtil ikke er blevet udlagt. (104, 9 - 10)
20. Jeg har givet mig selv til kende på dette punkt på jorden, og jeg vil efterlade mit ord som en gave til alle mennesker. Denne gave vil fjerne menneskehedens åndelige fattigdom. (95, 58)
21 Jeg vil lære alle den sande måde at tilbede Gud på og den rette måde at leve i overensstemmelse med den guddommelige lov, hvis opfyldelse er det eneste, som Herren vil give hver enkelt af jer æren for.
22. Endelig skal I kende indholdet eller meningen af mit ord, I mennesker. Så vil du opdage, at min Lære ikke alene er den guddommelige stemme, der taler til menneskene, men også alle ånders udtryk.
23 Mit ord er den opmuntrende stemme, det er det frihedsskrig, det er det frelsende anker. (281, 13 - 15)

Guds ords kraft

24 Min Lære udvikler mennesket i alle dets aspekter: den sensibiliserer og forædler hjertet, vækker og uddyber sindet og fuldender og fuldender og ophøjer ånden.
Udtrykkene "hjerte" og "ånd" har i Kristi manifestationer forskellige Betydning: "hjerte" (spansk: "corazon") symboliserer det jordisk-menneskelige, også kropsafhængige sjæleliv, som psykologien

beskæftiger sig med, mens "ånd" (her: "espiritu") betegner det højere, evige aspekt af tilværelsen, som lader sig lede af Guds iboende gnist, samvittigheden, gennem sin "stemme".
25 Gør min lære til et grundigt studie, der vil sætte dig i stand til at forstå den rette måde at praktisere min lære på, så din udvikling bliver harmonisk; så du ikke kun udvikler sindet uden at stræbe efter åndens idealer, som du bør fremme.
26. Alle dit væsens evner kan i mit ord finde den lysende vej, hvorpå de kan vokse og perfektionere sig selv til uendelighed. (176, 25 - 27)
27. Min Lære er åndelig i sin essens, er lys og er kraft, der strømmer ned og trænger ind i din ånd for at gøre den sejrrig i dens kamp mod det onde. Mit ord er ikke kun til at smigre ørerne, det er et lys for ånden.
28. Ønsker I at høre mig med ånden, så den kan få næring og bruge meningen med denne undervisning? Så rens dit hjerte, rens dit sind, og lad din samvittighed lede dig. Du vil så se en forvandling begynde at ske i dit væsen - ikke kun åndeligt, men også moralsk og fysisk. Den ophøjelse, som ånden gradvist opnår gennem viden - den renhed, som den gradvist opnår - vil afspejle sig i hjertets følelser og i kroppens sundhed.
29 Lidenskaberne vil blive svagere og svagere, laster vil gradvist forsvinde, fanatisme og uvidenhed vil mere og mere vige for sand tro og dyb viden om min lov. (284, 21 - 23)
30. Denne Lære, som kun er kendt af nogle få og ikke er taget til efterretning af menneskeheden, vil snart komme som en helbredende balsam til alle, der lider, for at give trøst, for at antænde troen, for at fordrive mørket og for at indgyde håb. Den hæver dig over synd, elendighed, smerte og død.
31 Det kunne ikke være anderledes, thi det er mig, den guddommelige Læge, den forjættede Trøster, der har åbenbaret det for eder. (295, 30 - 31)
32. Når du først er transcenderet og derefter møder mennesker, der lider og fortvivler, fordi de ikke kan besidde det, de stræber efter i verden, vil du se, hvordan deres materialisme står i kontrast til mine disciples ophøjelse, hvis tilfredshed vil være stor, fordi deres stræben og ønsker vil være ædle, baseret på den faste overbevisning om, at alt i dette liv er forbigående.
33 Mine disciple vil tale til verden gennem eksempler på åndelighed - gennem et liv, der kæmper for at bringe ånden tættere på det guddommelige i stedet for at lænke den til verdens falske skatte.
34 Jeg ved, at materialisterne vil blive forargede i de kommende tider, når de får kendskab til denne lære; men deres samvittighed vil fortælle dem, at mit ord kun taler sandt. (275, 5 - 7)
35. I den store dags arbejde, der venter dig, vil jeg være din hjælp. Min doktrin vil forårsage store omvæltninger i verden. Der vil ske store ændringer i skikke og idéer, og selv i naturen vil der ske forandringer. Alt dette vil indikere begyndelsen på en ny tidsalder for menneskeheden, og de ånder, som jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetier for at bidrage til genoprettelsen og opløftelsen af denne verden. De vil forklare mit ord og fortolke begivenhederne. (216, 27)
36 En opstandelsestid er denne "tredje tid". Ånderne lignede de døde og ligene deres gravhuler. Men Mesteren er kommet til dem, hvis Livets Ord har sagt til dem: "Kom frem og rejs jer op til Lyset, til friheden!"
37 Den, som af dem har givet sine Øjne til den Hvis et menneske åbner sig for sandheden og derefter er i stand til at hæve sit liv, sine gerninger og sine følelser i kærlighed til sine medmennesker, vil det ikke længere betragte denne verden som et eksilsted eller en dal af tårer og forsoning, fordi det mere og mere vil føle den glæde ved den sande fred, som sjælens fred giver.
38. Denne ophøjelsestilstand i dette liv vil være en afspejling af den fuldkomne fred og det lys, som ånden vil nyde i bedre verdener, hvor jeg selv vil modtage den for at give den et hjem, der er dens fortjenester værdigt. (286, 13)

Reaktioner fra teologer og materialister.

39. Bliv ikke forfærdet, når man siger til jer, at den, der talte til jer på denne tid, var fristeren, og at det blev profeteret, at også han ville gøre mirakler, ved hvilke han selv ville forstyrre og forvirre de udvalgte. Sandelig siger jeg jer, mange af dem, der dømmer min

manifestation på denne måde, vil være blandt dem, der virkelig er i ondskabens og mørkets tjeneste, selv om deres læber forsøger at forsikre, at de altid spreder sandheden.
40. Glem ikke, at træet kendes på sin frugt, og jeg siger til jer: Frugten er dette ord, som er blevet hørbart over disse stemmebæreres - mænd og kvinder med enkle hjerter - forståelse. Ved frugten og ved den åndelige udvikling hos dem, der har nydt den, skal menneskene kende det træ, som jeg er.
41 Det trinitarisk-marianske åndelige arbejde vil begynde at sprede sig og skabe en sand alarm blandt mange, som i den overbevisning, at de har studeret og forstået den lære, som de tidligere modtog fra Faderen, er blevet forfængelige over deres viden om deres filosofier og videnskaber, uden at indse den åndelige udvikling, som menneskeheden har opnået.
42 De vil, når de vågner op fra deres træghed, bemærke den måde, hvorpå menneskenes sind tænker og føler i dag, og de vil kaste forbandelser mod det, de vil kalde "nye ideer", og de vil sprede ordet om, at denne bevægelse er skabt af Antikrist.
43 så vil de gribe til Skrifterne, profetierne og Mit Ord, som jeg gav jer i den "Anden Tidsalder" for at forsøge at bekæmpe Min nye manifestation, Min nye lære og alt det, som jeg har lovet jer og opfylder i dag.
44 Mit ord vil nå ud på mine disciples læber og gennem skrifter, selv til dem, der ikke accepterer noget, der ligger uden for det materielle eller uden for deres viden og de begreber, som de engang accepterede, og de vil kalde mig en falsk Gud, fordi jeg har bragt jer dette ord.
45 Men når I høre dette, skal eders Tro ikke gå i Skibbrud, skønt eders Hjerte vil føle sig såret, fordi I med indre Bevægelse skulle huske, at eders Mester allerede havde meddelt eder det og med sit Ord opmuntret eder til at modstå disse Prøvelser.
46. Men jeg siger jer: Selv om I på jeres vej vil støde på bedrag, hykleri, overtro, religiøs fanatisme og afgudsdyrkelse, må I ikke fordømme nogen for deres overtrædelser. Undervis dem med Mit ord og overlad sagen til Mig, som er den eneste, der kan dømme jer, og som ved, hvem der er den falske gud, den falske Kristus, den onde apostel og den hykleriske farisæer. (27, 32 - 35)
47. Krigen mellem ideer, trosretninger, religioner, doktriner, filosofier, teorier og videnskaber vil komme, og mit navn og min doktrin vil være på alles læber. Min genkomst vil blive diskuteret og afvist, og derefter vil de store troende rejse sig og proklamere, at Kristus igen har været blandt mennesker. Til den tid vil jeg opmuntre disse hjerter fra uendelighed og udføre mirakler på deres veje for at styrke deres tro. (146, 8)

Virkningen af åndsdoktrinen

48. Mit lys har ved at sprede sig over hele verden fået min sandhed til at blive søgt i enhver undervisning. Dette er årsagen til mændenes adfærd i deres forskellige trosretninger.
49. Det er opfyldelsen af det, der er blevet profeteret. Hvilken af dem repræsenterer sandheden? Hvem skjuler den sultne ulv i fåreklæder? Hvem forsikrer med ren beklædning sin absolutte indre oprigtighed?
50 Du må bruge spiritualisme for at opdage min sandhed; for menneskeheden har delt sig selv op i lige så mange trosretninger og verdensopfattelser, som der har været i takt med udviklingen af den menneskelige tankegang.
51 Således er der blevet dannet flere og flere sekter og trosretninger, og det vil være meget vanskeligt for dig at bedømme sandhedsindholdet i hver af dem.
52 Min lære oplyser tankerne
og menneskers ideer, og lidt efter lidt vil hver enkelt gribe fat i det grundlæggende for at fuldende sine værker og lede dem i en mere perfekt og højere retning.
53. Den tid vil komme, hvor hver sekt og kirke vil undersøge sig selv for at søge efter det, der hører til mit værk. Men for at finde denne skat er det nødvendigt for dem at hæve deres humør og lytte til samvittighedens stemme. (363, 4 - 8 ; 29)
54. På denne jord er der mange religiøse samfund, men ingen af dem vil forene mennesker eller få dem til at elske hinanden. Det vil være min åndelige Doktrin, der vil udføre dette arbejde. Forgæves vil verden modsætte sig dette lys' fremmarch.

55. Når forfølgelsen af Mine disciple er på sit højeste, vil naturens kræfter blive udløst; men de vil blive beroliget af disse Mine arbejderes bøn, så verden kan være vidne til et bevis på den autoritet, jeg har givet dem. (243,30)
56. Verden vil blive rystet, når mit ord bliver hørt i folkene, for menneskenes ånd, der er forberedt på denne åbenbaring, vil blive bevæget af glæde og samtidig af frygt. Så skal den, der ønsker at kende sandheden, frigøre sig fra sine materialistiske ideers trældom og genopfriske sig selv i de lyse horisonter, der viser sig for hans blik. Men den, der fortsætter i sit åndelige mørke og kæmper imod dette lys, har stadig frihed til at gøre det.
57. Hjerteskiftet til åndelighed vil medføre venskab og broderskab mellem nationerne. Men det er nødvendigt, at I forbereder jer, for konfrontationen vil være stor. Når mennesker rejser sig mod hinanden og fører krig, er det ikke fordi det er min vilje, men fordi de ikke har forstået Guds lov. (249, 47 - 48)
58. Tiden for den altomfattende dom er kommet, og alle værker og alle religiøse samfund vil blive dømt af Mig. Et skrig af angst vil komme fra menneskets ånd, for alt det falske vil blive afsløret, og sandheden alene vil skinne. Der vil ske en opvågnen i menneskeheden, og så vil menneskene sige til mig: "Fader, giv os din hjælp, giv os et sandt lys til at lede os". Og dette lys og denne hjælp vil være Helligåndens undervisning, det vil være den undervisning, som jeg har givet jer, og som også tilhører dem alle, fordi jeg er alles Fader. (347, 27)

Betydningen af det nye ord i åbenbaringen

59 Der synes ikke at være noget stort i denne åbenbaring, men du vil i fremtiden se, hvilken betydning den vil få for menneskeheden.
60. Blandt dette folk er der disciple af alle slags; nogle har en anelse om dette Værkets storhed og føler allerede det chok, som dets fremkomst vil forårsage i verden; andre er tilfredse med at tro, at det er en god vej, og der er også dem, som ikke kan opdage denne Lærens storhed og som tvivler på dens sejr og dens indtog i menneskenes hjerter. Jeg siger jer, at det er en juvel, som jeg har betroet jer, hvis guddommelige lysstråler I ikke har villet erkende, fordi I ikke har forstået min lære. Jeg har fortalt jer, at det netop er i mørket, at lyset skinner stærkest, og på samme måde vil I i denne tid med materialisme og synd se den sandhed, som jeg har bragt jer, skinne i sin fulde lysstyrke.
61 Glem ikke, at selv på hans tid var der tvivl om Kristi ord, for folk dømte Jesus på baggrund af hans baggrund og hans tøj, og da de erfarede, at han var søn af en tømrer fra Nazaret og af en fattig kvinde - som senere skulle drage ud i selskab med fattige galilæiske fiskere, for at prædike en lære, som forekom dem fremmed - de kunne ikke tro, at denne omrejsende prædikant, som gik fra landsby til landsby og viste sin sparsomme påklædning, var den konge, som Herren havde lovet Israels folk.
62. Jeg giver jer disse indikationer, fordi menneskene søger den ydre pragt, som blænder sanserne, for at kunne tro på storheden af det, som kun kan ses og mærkes med ånden.
63. Jeg måtte udgyde mit blod, give mit liv og genopstå, så menneskene kunne åbne deres øjne. Hvilket bæger skal Min Ånd nu drikke, for at I kan tro på mig? Menneskeheden: Hvad ville jeg ikke gøre for at se dig reddet? (89, 68-69 & 71-73)
64. Den, der hævder, at min lære er en fare for menneskehedens materielle fremskridt, begår en alvorlig fejl. Jeg, mesteren over alle mestre, viser menneskeheden vejen til opadgående udvikling og til sandt fremskridt. Mit ord taler ikke kun til ånden, det taler også til sindet, til fornuften og endda til sanserne. Min undervisning inspirerer og instruerer dig ikke kun i det åndelige liv, men bringer lys til enhver videnskab og til alle veje. For min undervisning er ikke begrænset til at sætte alle åndelige væsener på vej til det hjem, der er hinsides denne tilværelse, den når også frem til menneskets hjerte og inspirerer det til at leve et behageligt, humant og nyttigt liv på denne planet. (173, 44)
65. Den tredje æra, som I nu lever i, er en tid med afsløring af store mysterier. Lærde og teologer vil være nødt til at rette deres viden i lyset af den sandhed, som jeg åbenbarer for jer på dette tidspunkt.
66. Det er den tid, hvor menneskene vil åbne deres øjne for lyset fra min visdom, et lys, som jeg har forvandlet til en lære, så I gennem det

kan stige åndeligt op til det sande liv. (290,51 - 52)
67. Mennesker vil forsøge at benægte sandheden i Min åbenbaring, men kendsgerningerne, beviserne og begivenhederne vil tale og vidne om denne sandhed, som vil komme fra Mit folks læber som det store budskab i "den tredje æra". Og også gennem skrifter vil Min Lære blive spredt over hele verden, fordi det er et tilladt middel, som Jeg inspirerede fra de tidligste tider, Mine budbringere. Jeg ønsker kun, at I skal våge over Min sandhed og overføre den til hjerterne på den reneste og enkleste måde. (258, 6)
68. I den "anden æra" troede kun få hjerter på mit komme som menneske. Ikke desto mindre bestemte menneskeheden senere, at Frelserens fødsel var begyndelsen på en ny æra. På samme måde vil begyndelsen af min manifestation for jer i denne tid, dvs. mit komme som Helligånden, blive fastslået i morgen som begyndelsen på en ny tidsalder.
69. Hør hvad Kristus, den guddommelige kærligheds legemliggørelse, siger jer: Fred til mennesker af god vilje, til dem, der elsker sandheden og sår kærlighedens frø. (258,41 - 43).

Kapitel 8 - Kristi nye kirker, disciple, apostle og Guds sendebud

Lys og skygge i åbenbaringens kirker

1 Hvis jeg havde givet mit ord til alle nationer, ville flertallet have afvist det, fordi menneskenes forfængelighed, materialisme og falske storhed ikke ville have accepteret en lære, der taler om åndeliggørelse, ydmyghed og broderskab. Verden er endnu ikke parat til at forstå kærligheden, og det er derfor, at ikke alle ville have været modtagelige for mit nærvær i denne form.
2 Ligesom Kristus dengang valgte en klippehule for at blive født som menneske, har jeg i dag opdaget dette hjørne af jorden, som er parat til at høre mig, og som har lighed med den hule og den krybbe, der tog imod Guds søn den velsignede nat. (124, 13 - 14)
3 eksemplet fra dette enkle folk her, som går deres vej uden præster til at vejlede dem, og som tilbyder Mig tilbedelse uden ceremonier og symboler, skal være et kald, der vækker dem, der stadig sover i deres århundreders lange nat, og skal være en stimulans til fornyelse og renselse af mange af Mine børn. (94, 39)
4. Under skyggen af min lære vil der ikke blive rejst nogen troner, hvorfra de herliggjorte mennesker kan herske over deres medmenneskers ånder. Ingen vil blive kronet eller dækket af en purpurfarvet kappe i et forsøg på at tage Herrens plads, og der vil heller ikke komme skriftkyndige for at dømme, tilgive, fordømme eller fælde dom over menneskers gerninger. Jeg alene er i stand til at dømme en ånd fra et retfærdigt og fuldkomment dommersæde.
5 Jeg kan sende folk til at rette, lære og vejlede, men jeg sender ikke nogen til at dømme og straffe. Jeg har sendt mænd, som har været hyrder for mennesker, men ikke herrer eller fædre. Den eneste Fader i åndens ånd er jeg. (243, 13 - 14)
6 I denne Tid vil jeg oplære et Folk, som virkelig vil adlyde min Lov, som vil elske Sandheden og elske sin Næste. Disse mennesker vil være som et spejl, hvori de andre kan se de fejl, de har begået, afspejlet. Den skal ikke være nogens dommer, men dens dyder, gerninger og åndelige pligtopfyldelse skal berøre ånden hos alle dem, der krydser dens vej, og de skal påpege deres fejl over for alle, der overtræder min lov.
7 Når dette Folk bliver talstærkt og talrigt, skal det tiltrække sig Naboernes Opmærksomhed; thi dets Renhed i dets Gerninger og dets Ærlighed i dets Tilbedelse skal forbavse Folk. Så vil menneskene spørge: "Hvem er de, der uden at have templer ved, hvordan man beder på denne måde? Hvem har lært disse skarer at tilbede deres Gud i bøn uden at føle behov for at opføre altre til deres tilbedelse? Hvorfra kommer disse omrejsende prædikanter og missionærer, der ligesom fuglene hverken sår eller høster eller spinder, og som alligevel bliver ved med at eksistere?"
8 Da vil jeg sige til dem: Dette fattige og ydmyge Folk, som dog er nidkært for min Lov og stærkt mod Verdens Lidenskaber, er ikke dannet af nogen Mand. Disse skarer, som er glade for at gøre godt, som er oplyst af inspiration, og som bringer budskabet om fred og en dråbe helbredende balsam til hjerterne,

er ikke blevet instrueret af lærere eller præster fra noget kultsamfund på jorden. For sandelig, siger jeg jer, i denne tid er der ikke en eneste mand i jeres verden, som er i stand til at undervise i Guds tilbedelse i sand åndelighed. Det er ikke i rytmernes eller ceremoniernes pragt, ej heller i rigdom eller jordisk magt, at sandheden har sine rødder, som i ydmyghed søger de rene, ædle, oprigtige, sandhedelskende hjerter som sit tempel. Hvor er disse hjerter? (154, 12 – 14)
9. Jeg har kaldt mange af mine børn for at give dem forskellige opgaver, forskellige opgaver inden for dette arbejde, og jeg har givet dem til jer alt efter jeres fremskridt og jeres talenter. Af dem alle sammen har jeg dannet mit folk, mit nye apostelskab.
10 Jeg har overladt nogle af dem til at lede, og for at deres Arbejde ikke skal være svært og besværligt, har jeg inddelt Folket i Sogne.
11 til andre har jeg betroet en stemmebærers gave til at formidle mit inspirerede menneskeord til disse skarer, som er samlet for at modtage dette mirakel; jeg har betroet en stemmebærers gave til andre til at formidle mit inspirerede menneskeord til disse skarer, som er samlet for at modtage dette mirakel
12 Jeg har givet nogle af dem det synske privilegium for at gøre dem til profeter og for gennem deres mellemkomst at forkynde, hvad der skal ske.
13 Opgaven som "søjler" er blevet givet til dem, der skal støtte folket på dets pilgrimsvandring og være en hjælp for kirkelederne og hjælpe med at bære korsets byrde sammen med de mange tilhørere.
14 Andre er blevet begavet med formidlingens gave, og disse er blevet trænet som åndeverdenens redskaber til at formidle dens budskaber, forklaringen på mit arbejde, og også som indehavere af den helbredende balsam, trøsten til de syge, så de ved hjælp af deres sunde åndelige udstråling kan skænke barmhjertighed til de trængende sammen.
15 "Guldpen" har jeg kaldt ham, som skriver i den Bog, som jeg efterlader dig, mine Åbenbaringer, Lærdomme og Profetier i denne Tid.
16 Jeg har givet dem, der skal være et eksempel på fasthed, stabilitet og styrke i folket, en "grundsten". Deres ord, råd og eksempel blandt folket skal være uforanderligt som klippen.
17. Men nu, hvor denne periode af Min manifestation er ved at være slut, henvender Jeg mig til alle embederne, og til alle dem, der er udvalgt til at modtage så store opgaver, udsender Jeg en opfordring, så de kan studere i dybden og kende resultatet af deres arbejde. I denne tænkepause står jeg ved alles side. (335, 27 – 28)
18 Som i alle Tider har der været mange kaldede og få udvalgte; thi jeg udvælger kun dem, som i Tiden ere rede til at udføre deres Opgave, og de øvrige giver jeg et Lys, for at de kunne vide at vente på den Tid, da også de skulle blive udvalgt.
19. Hvor mange, som kun er blevet kaldet, uden at det allerede har været tid til at vælge dem til en mission, har ikke placeret sig blandt mine disciple og arbejdere, uden at deres ånd har den nødvendige udvikling til at bære dette kors' byrde, og uden at deres sind har det nødvendige lys til at modtage min inspiration! Hvad har mange af dem gjort efter at have været i de udvalgtes rækker: vanhelliget, forgiftet atmosfæren, smittet andre med deres onde tilbøjeligheder, løjet, sået splid, tilranet sig mit navn og de åndelige gaver, som jeg har lagt i mine disciple.
20. Ingen forsøger at finde ud af, hvilke de er, for det kunne man ikke. Kun mit gennemtrængende dømmende øje mister dem ikke af syne, og jeg lader mit ord gå ind i deres samvittighed og siger til dem: "Vågn op og bed, så I med tiden kan angre jeres overtrædelser, for hvis I gør det, lover jeg jer, at jeg åndeligt set hurtigt vil sætte jer ved mit bord og fejre en fest med forsoning og tilgivelse. (306, 53 - 55)
21 Dette er Sandheden: Ikke alle elske hinanden i mit Værk, skønt de høre til det, og ikke alle have forstået det. Derfor kan jeg fortælle dig, at nogle hører til mit arbejde, og andre hører til deres.
22. De, der følger mig af kærlighed, elsker mit ord, fordi de ved, at det retter dem uden at såre dem og viser dem deres fejl uden at afsløre dem. Det får dem til at holde ud med at perfektionere deres handlinger.
23. De, der i stedet for at stræbe efter denne fuldkommenhed kun søger ros, en følelse af overlegenhed, smiger eller deres levebrød, i

stedet for at stræbe efter åndens fuldkommenhed, tåler ikke Mit ord, når det viser dem deres fejl. Så skal de skabe et værk, der er anderledes end mit, hvor de er frie til at gøre deres vilje. De har endnu ikke forstået, at det eneste, som tilhørerne skal gøre under Mine bekendtgørelser, er at lytte til Mig med den største ophøjethed for at kunne fortolke Mit budskab bagefter. (140, 72 -74)
24. Jeg har sagt, at der vil komme en tid med forvirring og ulydighed, hvor "arbejderen" vil rejse sig og hævde, at min forkyndelse gennem det menneskelige intellekt ikke vil få en ende. Men den tid skal komme, hvor mit ord skal gå i opfyldelse, selv om mennesket vil modsætte sig min vilje.
25. Hvor mange fejltagelser på vejen er der ikke begået af mange af dem, som jeg har betroet en mission og en nåde. Hvor meget uforståelighed ser jeg ikke sprede sig blandt Mine børn efter 1950.
26 Ved mangel på forståelse og tåbelighed tilbageholder mennesket min hjælpende kærlighed og autoritet og nåde, og det holder sig fra den sande vej af lov, harmoni og sandhed.
27. Endnu en gang vil Israel blive splittet fra stamme til stamme, endnu en gang vil det være splittet og vil træde den rene og rene lov, som jeg gav i dets hænder, under fode; endnu en gang vil Israel søge de tidligere veje og falde i afgudsdyrkelse og fanatisme. Den vil vende sig til sekterne og falde i forvirring, i mørke, og den vil spise sig mæt i de behagelige og falske ord, som mennesket vil tilbyde den.
28. Når kirken og sekteristerne ser, at Israel er splittet, at Israel fornægter hinanden og er svagt, vil de lede efter grunde til at gribe juvelen af uvurderlig værdi, tage den Nye Pagts ark til sig og i morgen sige, at de er Guds sande budbringere blandt menneskeheden og repræsentanterne for Min Guddommelighed. (363, 47 – 49,51 , 57)

Formaninger til tilhørerne om Åndens virke
29. Jeg ønsker, at I skal have en klar idé om, hvad denne Lære er efter afslutningen af min forkyndelse, så I kan følge den på en korrekt måde; for indtil nu har de sande spiritister ikke vist sig blandt de skarer, der har hørt mit ord, blandt de skarer, der har hørt mit ord. Indtil nu har det, I har praktiseret, ikke været spiritualisme, men kun jeres opfattelse af, hvad mit Arbejde er, hvilket er langt fra sand spiritualitet.
30 I må være stærke nok til at indrømme over for jer selv, at I er kommet på afveje; I må tage jer selv op og forbedre jeres vaner og stræbe med iver efter, at sandheden og renheden i denne lære må stråle blandt jer.
31 Vær ikke bange for at ændre den ydre del af jeres former for tilbedelse og kultus, så længe I ikke forvrænger essensen af min lære. (252, 28 - 30)
32 Få mest muligt ud af den tid, du har tilbage, at lytte til min undervisning, så den kan fylde jer med lys og nåde, så I kan tage det faste skridt mod åndelighed - et skridt, som I ikke har taget, fordi I har fortsat i en kult af materialisme og vildfarelse.
33. Indtil i dag har I manglet troen til at gøre op med jeres figurer, ritualer og symboler og til at søge Mig åndeligt i det uendelige. I har manglet modet til at være spirituelle, og I har fundet på en slags skuespiritualitet, bag hvilken I skjuler jeres materialisme og jeres fejltagelser.
34. Jeg ønsker ikke, at du skal være hyklerisk, men oprigtig og sandfærdig. Det er derfor, jeg taler til jer med den største klarhed, så I kan rense jeres liv grundigt og vise verden sandheden i dette værk. Kalder I jer selv spiritister? Så vær da virkelig sådan. Tal ikke om Min Lære, så længe du gør det stik modsatte af den, for så vil du kun forvirre menneskene med dine gerninger.
35 Men først og fremmest skal I vide, hvad mit arbejde er, hvad min lov betyder, hvad jeres opgave er, og hvordan I skal udføre den, så I - hvis I ikke har en vejviser på jeres vej, som er værdig til at lede jeres skridt - kan lede jer selv ved samvittigheden og ved den viden, I har fået i min lære. Dermed har du ingen at give skylden for eventuelle fejltrin eller fejl. (271, 27 - 30)
36. Fra begyndelsen af min manifestation gennem det menneskelige sind var det min vilje, at I skulle gøre praktisk brug af jeres åndelige gaver og begynde jeres åndelige mission, så at I, når dagen for min afrejse kom, allerede havde tilbagelagt en del af vejen, og I ikke ville føle jer for svage til at påbegynde opfyldelsen af en så vanskelig mission.

37. Nogle har vidst, hvordan de skal fortolke den guddommelige tanke og har forsøgt at gennemføre den. Men der er også dem - og de er i flertal - der har misforstået meningen med dette værk.
38. Det er disse fejl, som jeg protesterer imod blandt dette folk her, for jeg ønsker ikke, at menneskeheden skal gøre grin med dem, der er blevet undervist i så lang tid. (267, 65 - 67)
39. Mens nogle kun var interesseret i betydningen af mit ord, og de ønskede altid fremskridt og udvikling af deres ånd, var andre mere tilfredse med ydre tilbedelse. Mens de førstnævnte glædede sig over at modtage undervisning i åndelighed, blev de sidstnævnte forstyrret, når deres fejl blev nævnt.
40 Jeg alene ved, hvem der skal stå til ansvar over for mig på grund af alt det, der skulle have været kendt gennem mine stemmebærere, og det, der er blevet tilbageholdt (270, 8-9).
41 Tænk, og du vil se, at den enighed, du har brug for, er åndelig, og du vil opnå den, når du hæver dig over dine lidenskaber og dine magtfølelser.
42 Hvordan kan I skabe fred, når hver af jer proklamerer sin egen som den eneste sande og samtidig bekæmper den andens som falsk?
43 Fanatisme er mørke, blindhed, uvidenhed, og dens frugter kan aldrig blive lys. (289, 8 - 10)
44 Sandelig, siger jeg jer, hvis I ikke forener jer, som det er min vilje, vil menneskeheden sprede jer, og den vil drive jer ud af sin midte, når den ser, at jeres liv er anderledes end det, I prædiker.
45 Hvad vil der ske, når folk opdager, at der i hver menighed er en anden andagtsform og en anden måde at praktisere min lære på?
46. Jeg overlader jer de sidste tre år af min manifestation, for at I må arbejde for dette folks forening - en forening, der omfatter det åndelige såvel som det ydre, så at jeres arbejde, fyldt med harmoni og enstemmighed, kan være det største bevis på, at I alle, på de forskellige forsamlingssteder og i forskellige dele af landet, blev undervist af én Mester: GUD. (252, 69 - 71)

Sandt discipelskab, nye apostle

47. Forsøg ikke at begrænse dette værk, som er universelt og uendeligt, og heller ikke at sætte grænser for jeres åndelige udvikling, for jo mere I fordyber jer i de gode gerningers og studiers vej, jo større åbenbaringer vil I modtage. Du vil se det guddommelige værk stige op fra det mest ubetydelige, du vil se det manifesteret i alt det skabte, du vil føle det pulserende i dit væsen.
48. Dette er den enkelhed, hvormed jeg underviser den spiritualistiske discipel, så han også kan blive enkel som sin Mester. Disciplen skal overbevise og omvende ved hjælp af sine ords sandhed og kraften i sine gerninger, uden at forsøge at imponere nogen med mystiske kræfter eller ekstraordinære evner.
49. Den sande discipel vil blive stor ved sin enkelhed. Han vil forstå sin Mester og samtidig gøre sig selv forstået af sine medmennesker. (297, 15 - 17)
50 En Jesu Discipel er den, som sejrer ved Ordet, som overbeviser og trøster, som opløfter og vækker, som gør den besejrede til en overvinder af sig selv og af modgang.
51. En Kristi apostel kan ikke bære selviskhed i sit hjerte og kun tænke på sine egne lidelser eller sorger. Han bekymrer sig ikke om sine egne og tænker på andre med den absolutte tillid til, at han ikke har forsømt noget, for Faderen hjælper straks den, der har ladet sine egne tilbage for at hellige sig et barn af Herren, der har brug for åndelig hjælp. Og den, der glemmer sig selv for at bringe et håbets smil til en nabo, en trøst til hans sorg, en dråbe balsam til hans smerte, finder sit hjem oplyst af et lys, der er velsignelse, glæde og fred, når han vender tilbage. (293, 32 - 33)
52 På denne Tid skal både Manden og Kvinden være Apostle ved mit Bord; ved dette Bord vil jeg sætte eders Ånd.
53 Det har været kvinderne, der har holdt det spiritualistiske banner højt i denne tid, idet de har efterladt apostlens spor på vejen og med iver har holdt Herrens lov i hævd.
54. I Mit nye apostelskab vil kvinden være ved siden af manden, og der vil ikke være nogen bestemt alder for at tjene Mig: både den voksne og barnet eller den gamle mand vil gøre det, den unge pige såvel som moderen. For jeg siger dig endnu en gang, at det er din ånd, som jeg søger, og at den for længst har forladt sin barndom bag sig. (69, 16 u. - 17o.)

55. Hvis jeg i den anden æra sagde til jer, at mit rige ikke er af denne verden, så siger jeg jer i dag, at jeres heller ikke er her, for denne verden er, som I allerede ved, kun en overgang for mennesket.
56. Jeg lærer jer det sande liv, som aldrig har været baseret på materialisme. Det er derfor, at jordens magtfulde igen vil rejse sig mod min Doktrin. Jeg kommer til jer med min evige Lære, med min evigt gyldige lære, som består af kærlighed, visdom og retfærdighed. Men det vil ikke blive forstået med det samme, menneskeheden vil igen fordømme mig, vil igen korsfæste mig. Alligevel ved jeg, at min undervisning må gå igennem alt dette for at blive anerkendt og elsket. Jeg ved, at mine hårdeste forfølgere bagefter vil blive mine mest trofaste og forsagende stiftere, for jeg vil give dem meget store beviser på min sandhed.
57 At Nikodemus fra "den anden tidsalder", en fyrste blandt præsterne, som søgte Jesus for at tale med ham om kloge og dybe lærdomme, vil i denne tid igen dukke op for at undersøge mit arbejde og vende sig til ham.
58. At Saulus, kaldet Paulus, som efter at have forfulgt Mig med raseri blev en af Mine største apostle, vil dukke op igen på Min Vej, og overalt vil Mine nye disciple vise sig, nogle ivrige, andre fornægtende. Den nuværende time er af stor betydning, den tid, som jeg taler til jer om, nærmer sig mere og mere for jer. (173, 45 – 48)
59. Menneskene har brug for dem, der er i stand til at forblive standhaftige i prøvelser, dem, der er fortrolige med verdens og åndens store kampe. Det er dem, der kan give menneskeheden retning og lede den, for i deres hjerter vil der ikke være et ønske om at undertrykke eller dominere nogen. De kan ikke give ly til selviskhed, fordi de i deres ophøjede øjeblikke har følt Herrens barmhjertighed, som overøser dem med kærlighed, så de kan give af denne barmhjertighed til deres brødre. (54, 53)

Guds budbringere i hele verden og til alle tider

60. Jordens folkeslag har aldrig manglet det åndelige lys. Sandelig, siger jeg jer, det er ikke kun dette folk her, der har haft profeter og budbringere, men til alle har jeg sendt budbringere for at vække dem.
61. På baggrund af lyset og sandheden i deres lære samt ligheden med det, jeg har åbenbaret for jer, kan I bedømme deres ord.
62 Nogle levede før Messias' komme, andre arbejdede efter min eksistens som menneske, men alle bragte de et åndeligt budskab til menneskene.
63 Disse lærdomme - ligesom min - har været underkastet fordrejninger; for hvis deres betydning ikke er blevet ændret, er de blevet lemlæstet, eller de er blevet skjult for mennesker, der hungrer efter sandhed.
64. Der er én sandhed og én moral, der er åbenbaret til mennesker gennem budbringere, profeter og tjenere. Hvorfor har folk så forskellige opfattelser af sandheden, moralen og livet?
65. Denne sandhed, som til alle tider er blevet fordrejet af menneskeheden, vil blive genoprettet, og dens lys vil skinne med en sådan kraft, at det vil virke på menneskene, som om det var noget nyt, selv om det er det samme lys, som altid har oplyst vejen for min guddommeliges børn i deres udvikling.
66 Mange er døde, fordi de talte sandheden; mange er også dem, der blev udsat for tortur, fordi de ikke ville lukke munden på den stemme, der talte i dem.
67. Tro ikke, at Himlen kun har sendt dem, der har talt til jer om ånden, om kærlighed, om moral - nej, han har også sendt dem, der har givet jer gode frugter af videnskaben, den viden, der bringer lys ind i menneskers liv, som letter deres byrder og lindrer deres nød. De har alle været mine budbringere.
68. Der er også andre, som, selv om de ikke bringer lærdom om åndelig moral eller videnskabelige opdagelser, bringer budskabet, der lærer at føle og beundre skabningens skønhed. De er budbringere fra mig, som har til opgave at bringe glæde og balsam til de ramtes hjerter.
69. De har alle drukket et bittert bæger, da de blev klar over uforståeligheden i en verden, der er blind for sandheden, i en menneskehed, der er ufølsom over for det smukke og gode. Og alligevel, når jeg har fortalt jer, at alting vil blive genoprettet i denne æra, når jeg har meddelt jer, at alting vil vende tilbage til den rette vej, og at al min lære vil få sin oprindelige betydning tilbage, kan I tro, at en tid med åndelig pragt er nær for denne

verden, selv om I ikke må glemme, at før det sker, vil alting blive dømt og renset. (121, 9 - 16)
70. Når en Guds åbenbaring er ved at oplyse mennesker, har jeg sendt vejvisere eller profeter til dem for at forberede dem, så at de kan få kendskab til dette lys. Men tro ikke, at kun de er mine budbringere, som bringer budskaber til ånden. Nej, disciple, alle, der sår godt blandt mennesker i alle former, er et budskab fra mig.
71. I kan møde disse budbringere på alle jeres livets veje, både i de religiøse samfund og i videnskaberne - blandt de mennesker, der regerer, eller blandt dem, der giver god undervisning.
72 En god tjener af mig afviger aldrig fra den vej, han skal gå; han vil hellere dø undervejs end at trække sig tilbage. Hans eksempel er et lysfrø i hans naboers liv, og hans gerninger er eksempler for andre. Åh, hvis blot menneskeheden kunne forstå de budskaber, som jeg sender til den gennem dem! Men sådan er det ikke, for der er mange mennesker, som har fine opgaver i verden, men som lader blikket glide væk fra de store forbilleder for at gå en vej, der er mere behagelig for dem selv. (105, 13 – 15)
73 Men hvad har I gjort med de mennesker, menneskeheden, som jeg har sendt til jer for at minde jer om min vej, troens vej, som er visdommens, kærlighedens og fredens vej?
74. I ville ikke vide noget om deres opgaver og bekæmpede dem med den hykleriske tro, som I har på grund af jeres teorier og trosretninger.
75. Jeres øjne ønskede ikke at se det lys, som hver af mine budbringere bragte jer som et budskab om kærlighed, hvad enten I kalder dem profeter, seere, oplyste mænd, læger, filosoffer, videnskabsmænd eller præster.
76. Disse mennesker havde karisma, men du ønskede ikke at anerkende deres lys. De gik forud for dig, men du ønskede ikke at følge deres skridt.
77. De efterlod jer et eksempel på et liv i opofrelse, smerte og næstekærlighed, men I var bange for at efterligne dem, fordi I ikke var klar over, at smerten for dem, der følger mig, er glæde for ånden, en vej fuld af blomster og en horisont fuld af løfter.
78 De kom ikke for at indånde duften af Jordens Blomster eller for at beruse sig med Verdens flygtige Glæder; thi deres Sind begærede ikke mere det urene, men det høje.
79. De led, men de søgte ikke at blive trøstet, fordi de vidste, at de var kommet for at trøste sig selv. De forventede intet af verden, for efter livets kamp forventede de glæden ved at være vidne til åndelige væseners genopstandelse til tro og liv - alle dem, der havde forsaget sandheden.
80. Hvem er de mennesker, som jeg taler til dig om? Jeg siger jer, at det er alle dem, der har bragt jer budskaber om lys, kærlighed, håb, sundhed, tro og frelse. Det er ikke vigtigt, hvilket navn de havde, eller hvilken livsform I har set dem på, eller hvilken titel de har båret på jorden. (263, 18- 24)
81. Jeg må endnu en gang sige jer, at dette folk, der er dannet omkring mine manifestationer, ikke er et folk, som Faderen i sin kærlighed sætter over de andre folkeslag på jorden. Herren har kun rettet sit blik mod den, fordi han har dannet den af åndelige væsener, som altid har været i verden, når en ny guddommelig åbenbaring er kommet ned. De er åndelige børn af nationen Israel, profeternes, budbringernes, seernes og patriarkernes folk.
82 Hvem bedre end de kunne modtage mig i denne tid, forstå den nye form af min åbenbaring og være vidne til opfyldelsen af mine løfter? (159, 51 – 52)
83. Jeg er kommet ned i skødet på Israels folk, hvoraf størstedelen er hjemme i denne nation. Resten er spredt ud over folkeslagene, udsendt af mig, og for dem har jeg givet mig selv åndeligt til kende. Disse er mine udvalgte, som er forblevet trofaste mod mig. Deres hjerte er ikke blevet inficeret, og deres ånd kan modtage Mine inspirationer. Gennem deres mægling giver jeg verden i dag en stor visdomsskat til verden. (269,2 u.)
...det vil sige Mexico.
84. Elskede børn, I, som er kommet i lille antal, sandelig siger jeg jer: Mit gennemtrængende blik opdager overalt Mine udvalgte, som føler i deres ånd, at nu er tiden for Mit nærvær kommet. De har ikke hørt mit ord, som I har, men i deres ånd hører de en stemme, der fortæller dem, at jeg igen er blandt menneskeheden, at jeg er kommet åndeligt "på skyen". Nogle vil jeg give dem mulighed for at se mig med åndens øjne, andre ved

hjælp af intuitionsevnen, og resten vil jeg gøre min kærlighed stærkt mærkbar, så de kan føle min ånds tilstedeværelse. (346, 13)
85. Snart vil de intuitive, de inspirerede, de åndeligt følsomme rejse sig og vidne i nationerne om det, de ser med ånden, om det, de føler, om det, de hører og modtager. Jeg siger jer igen, at mit folk ikke er begrænset til dem, der har hørt mig gennem disse stemmebærere, men at jeg har sendt mine tjenere til forskellige steder på jorden for at forberede stierne og rydde markerne, hvor såerne senere skal komme hen.
86 Jeg styrker dem og velsigner dem, thi deres daglige Arbejde er trist, deres Vej er fyldt med Torne. Spot, hån, foragt, bagvaskelse og perfiditet følger dem overalt. Men de - forudseende og inspirerede - ved, at de er blevet sendt af mig, og de er villige til at gå til vejs ende for at opfylde deres mission. (284,50 - 51)
87. Jeg inviterer jer til at komme ind i mit rige. Jeg kalder alle jordens folkeslag uden at foretrække nogen; men jeg ved, at ikke alle vil lytte til mig.
88. Menneskeheden har slukket sin lampe og vandrer i mørke. Men der, hvor fejlen gør sig gældende, vil en oplyst person dukke op fra mig, som spreder lys i sine omgivelser - en åndelig vagt, som holder øje og venter på mit tegn til at lade alarmklokken lyde, som vækker og ryster.
89. Lad kærligheden til disse budbringere blive et frugtbærende frø i jeres hjerter. Afvis dem ikke, når de viser sig for dig i ydre fattigdom. Lyt til dem, for de kommer i mit navn for at give jer en evne, som I ikke kender på dette tidspunkt. De vil lære jer den perfekte bøn, vil befri jer fra materialismens bånd, som I er bundet af, vil hjælpe jer med at opnå den åndelige frihed, som vil hæve jer op til Mig. (281,33)
90. Hvis nogen skulle træde frem og hævde at være den genfødte Kristus, skal I ikke tro ham. For da jeg fortalte jer, at jeg ville vende tilbage, lod jeg jer vide, at det ville være i ånd. Hvis nogen siger til jer, at jeg er Guds sendebud, så stol ikke på ham, for de sande sendebud praler ikke og proklamerer ikke den mission, der er betroet dem. De identificerer sig kun ved deres værker. Det er op til mennesker at afgøre, om han er en budbringer fra Herren. Kan I huske, at jeg sagde, at træet ville blive kendt på sin frugt?
91. Jeg forbyder jer ikke at smage på "træernes frugter", men I skal være rustet til at kunne skelne de gode frugter fra de dårlige.
92. De, der elsker sandheden, vil jeg opstille som lysestager til at oplyse deres medmenneskers vej. (131, 5 - 7).
93. De tider, hvor du havde brug for en åndelig vejleder i verden, er forbi. Fra nu af vil enhver, der følger denne vej, ikke have nogen anden vej end min lovs vej eller nogen anden vejledning end sin egen samvittighed.
94 Ikke desto mindre vil der altid være mænd og kvinder med stort lys og åndelig kraft, som vil hjælpe folkemængderne med deres eksempel og inspiration.
95. Hvis det var anderledes, ville jeg allerede have sendt jer ånder som Moses eller Elias til jorden, så de kunne vise jer vejen og konstant minde jer om loven. De står også ved din side, beskytter og ledsager dig, men ikke længere i menneskelig form, men fra det åndelige.
96. Hvem ser dem?: Ingen. Men hvis I bevæbner jer, vil I føle over jer tilstedeværelsen af store ånder, som altid har været i kontakt med menneskeheden og har haft store missioner at udføre i den. (255,40–41)

II Gennemgang af den første og anden åbenbaringstid

Kapitel 9 - Historier og figurer om Israels folk

Historien om Syndefaldet

1 Den historiske tradition om de første mennesker, der beboede jorden, blev overleveret fra generation til generation, indtil den blev nedskrevet i bogen "Første gang". Det er en levende lignelse om de første mennesker, der levede på jorden. Deres renhed og uskyld gjorde det muligt for dem at føle Moder Naturs kærtegn. Mellem alle væsener var der et venskabeligt forhold, og

blandt alle skabninger var der et ubetinget broderskab. (105,42)
2 I en guddommelig lignelse inspirerede jeg de første mennesker, så de kunne få et første kendskab til deres skæbne, men meningen med mine åbenbaringer blev misfortolket.
3 Når der blev talt til jer om Livets Træ, som Mennesket spiste af, om Kundskaben om godt og ondt, var det kun for at få jer til at forstå, at når Mennesket fik tilstrækkelig Kundskab til at skelne mellem ret og uret og dermed blev ansvarlig for sine Gerninger, begyndte det fra da af at høste Frugterne af sine Gerninger. (150,42)
4 I vide, at Gud sagde til Folket: "Voks og mangfoldiggør jer og fyld Jorden!" Dette var den første lov, der blev givet til jer, o folk. Senere pålagde Faderen menneskene ikke blot, at de skulle formere sig, og at den menneskelige race skulle fortsætte med at vokse, men at deres følelser skulle blive stadig mere ophøjede, og at deres sind skulle udvikle sig uhindret. Men hvis den første lov havde til formål at udbrede den menneskelige race, hvordan kan du så antage, at den samme Fader ville straffe dig for at adlyde og opfylde et bud fra ham? Er det muligt, folkens, at der findes en sådan modsigelse i jeres Gud?
5. Se, hvilken materiel fortolkning menneskene gav en lignelse, som for jer kun talte om åndens vækkelse i mennesket. Derfor skal I forstå min lære og ikke længere sige, at I betaler den gæld, som de første indbyggere på jorden pådrog sig ved deres ulydighed mod deres Fader. Har en højere opfattelse af guddommelig retfærdighed. (150,45-46)
6. Nu er tiden inde, hvor I kan forstå mine ord: "Voks og mangfoldiggør jer", nemlig at dette også skal ske åndeligt, og at I skal fylde universet med jeres gode gerninger og lyse tanker. Jeg byder alle velkommen, som ønsker at komme tættere på mig - alle, som stræber efter perfektion. (150, 48-49)

Den frie vilje og arvesynden
7. Du fortæller mig, at du på grund af din frie vilje er faldet i fejl og vildfarelser. Hertil svarer jeg dig, at du gennem denne gave kan stige uendeligt langt ud over det punkt, hvorfra du startede i begyndelsen af din udvikling.
8 bortset fra viljens frihed gav jeg enhver ånd mit lys i sin samvittighed, for at ingen skulle gå på afveje; men de, som ikke ville høre min stemme eller ikke ville gå ind i deres indre i ønsket om åndeligt lys, blev snart forført af menneskelivets utallige skønheder, mistede min lovs støtte for deres ånd og måtte snuble og falde.
9. En enkelt forseelse medførte mange smertefulde konsekvenser, og det skyldes, at ufuldkommenheden ikke er i harmoni med den guddommelige kærlighed.
10 De, som med hengivenhed og anger straks vendte tilbage til Faderen og ydmygt bad ham om at rense dem og give dem syndsforladelse for det, de lige havde gjort, modtog Herren dem med uendelig kærlighed og barmhjertighed, trøstede deres ånd, sendte dem ud for at rette op på deres fejl og bekræftede dem i deres opgave.
11 I skal ikke tro, at alle vendte tilbage med ydmyghed og anger efter deres første ulydighed. Nej, mange kom fulde af arrogance og vrede. Andre, der var fulde af skam og kendte deres fejl, ønskede at retfærdiggøre deres overtrædelser over for Mig, og langt fra at rense sig selv gennem anger og rettelse, som er bevis på ydmyghed, besluttede de at skabe sig et liv efter deres egen måde, uden for de love, som Min kærlighed foreskriver.
12 Da kom min Retfærdighed til at virke, men ikke for at straffe dem, men for at gøre dem bedre, ikke for at ødelægge dem, men for at bevare dem til evig Tid og give dem en fuldkommen Mulighed for at fuldkomme sig selv.
13 Hvor mange af disse første Syndere er det dog ikke lykkedes at befri sig fra deres Pletter; thi fra det ene Fald til det andet faldt de dybere og dybere ned i den Afgrund, hvorfra alene min Lov kan frelse dem. (20, 40-46)

Oversvømmelsen
14 I Menneskehedens første Tid herskede uskyld og Enkelhed blandt Menneskene; men efterhånden som de blev flere og flere på grund af deres Udvikling og Viljefrihed, blev også deres Synder talrigere og udviklede sig hurtigere - ikke deres Dyder, men deres Overtrædelser mod min Lov.
15 da beredte jeg Noa, for hvem jeg gav mig selv til kende fra ånd til ånd, til dette Samfund, som jeg har haft med Menneskene fra Menneskehedens Begyndelse af.

16 Og jeg sagde til Noa: "Jeg vil rense Menneskeånden fra alle deres Synder, og derfor vil jeg sende en stor Syndflod. Byg en ark, og lad dine børn, deres hustruer, dine børns børn og et par af hver slags dyr komme ind i den."
17 Noa var lydig mod min Befaling, og Ulykken kom som en opfyldelse af mit Ord. Den dårlige sæd blev udryddet, og den gode sæd blev opbevaret i Mine kornkamre, hvorfra jeg skabte en ny menneskehed, der bar lyset fra Min retfærdighed og vidste, hvordan man opfyldte Min Lov og levede i overholdelse af god moral.
18. Tror du, at de mennesker, der døde en så smertefuld død, omkom fysisk og åndeligt? Sandelig, siger jeg jer: Nej, mine børn. Deres ånder blev bevaret af mig, og de vågnede op for deres egen samvittigheds dommer, og de var parate til at vende tilbage til livets vej igen, så de kunne opnå åndelig fremgang på den. (302, 14 - 16)

Abrahams villighed til at bringe ofre

19 Det skal ikke altid være nødvendigt for dig at tømme lidelsens bæger til fulde. For det er nok for mig at se jeres tro, jeres lydighed, jeres beslutsomhed og jeres hensigt om at adlyde min ordre, at jeg skåner jer for det sværeste øjeblik af jeres prøvelse.
20. Husk på, at Abraham skulle ofre sin søn Isaks liv, som han elskede meget højt, og som patriarken, der overvandt sin smerte og kærlighed til sin søn, skulle ofre i en prøve på lydighed, tro, kærlighed og ydmyghed, som I endnu ikke kan forstå. Men han fik ikke lov til at afslutte offeret til Sønnen, for han havde allerede i sit inderste hjerte bevist sin lydighed mod den guddommelige vilje, og det var nok. Hvor stor var ikke Abrahams indre glæde, da en højere magt standsede hans hånd og forhindrede ham i at ofre Isak! Hvor han dog velsignede sin Herres navn og undrede sig over hans visdom! (308,11)
21 i Abraham og hans søn Isak gav jeg jer en lignelse om, hvad Frelserens offerdød ville betyde, da jeg satte Abrahams kærlighed til mig på prøve ved at bede ham ofre sin søn, sin elskede Isak; jeg gav jer en lignelse om, hvad Frelserens offerdød ville betyde, da jeg satte Abrahams kærlighed til mig på prøve ved at bede ham ofre sin søn, sin elskede Isak.
22 Hvis man ser rigtigt på det, vil man i denne handling se en lighed med det, der senere betød ofringen af "den enbårne søn" af af Gud for at frelse verden.
Dette bibelske udtryk betyder: Guds søn er født (eller inkarneret) i verden.
23 Abraham var her Guds legemliggørelse, og Isak var Jesu billede. I det øjeblik tænkte patriarken, at Herren derfor krævede af ham sin søns liv, for at den uskyldiges blod skulle vaske folkets synder bort, og skønt han elskede ham, som var kød af hans kød, var hans lydighed mod Gud og hans barmhjertighed og kærlighed til sit folk mere smertelig for ham end sin elskede søns liv.
24 Den lydige Abraham var tæt på at give sin søn et dødeligt slag. I det øjeblik, hvor han, overvældet af smerte, løftede armen for at ofre ham, stoppede min magt ham og befalede ham at ofre et lam i stedet for sin søn, så dette symbol skulle forblive som et vidnesbyrd om kærlighed og lydighed. (119, 18 - 19)

Jakobs drømmebillede af stigen til himlen

25. Kender du betydningen af den stige, som Jakob så i sin drøm? Denne stige symboliserer åndernes liv og udvikling.
26 Jakobs Legeme sov ved Åbenbaringen, men hans Ånd var vågen. Han havde rejst sig ved hjælp af bøn til Faderen, og da hans ånd nåede frem til lysets regioner, modtog han et himmelsk budskab, som skulle bevares som et testamente af åndelige åbenbaringer og sandheder til hans folk, som er hele menneskeheden; for "Israel" er ikke et jordisk navn, men et åndeligt.
27. Jakob så, at stigen stod på jorden, og at dens top rørte himlen. Dette angiver den åndelige opstigningsvej, som begynder på jorden med kødlegemet og slutter, når ånden forener sit lys og sin essens med sin Faders, langt fra enhver materiel påvirkning.
28 Og Patriarken så, at på denne Stige steg engle op og ned ad Stigen. Dette symboliserede den uophørlige fødsel og død, åndernes konstante komme og gåen i deres ønske om lys eller med opgaven at sone og rense sig selv for at stige lidt højere op ved deres tilbagevenden til den åndelige verden. Det er vejen til åndelig udvikling, der fører til fuldkommenhed.

29 Derfor så Jakob øverst på stigen den symbolske figur af Jehova, som viser, at Gud er målet for din fuldkommenhed, for din stræben og den højeste belønning for uendelig lyksalighed - belønningen for hård kamp, lange lidelser og udholdenhed for at nå frem til Faderens skød.
30. Ånden fandt altid i skæbnens slag og prøvelser en mulighed for at erhverve sig fortjeneste for at stige op. I hver enkelt prøvelse blev Jakobs stige altid symboliseret, som opfordrede dig til at klatre op ad et nyt trin.
31 Dette var en stor åbenbaring, I disciple, for i den blev der talt til jer om det åndelige liv på et tidspunkt, hvor åndens opvågnen til at tilbede det guddommelige, det høje, det rene, det gode og det sande knap var begyndt.
32 Dette budskab kan ikke have været beregnet til en enkelt familie eller endog til et enkelt folk; dets essens var åndelig og havde derfor universel betydning. Netop derfor talte Faderens stemme til Jakob: "Jeg er HERREN, Abrahams Gud og Isaks Gud. Det land, I er i, vil jeg give jer og jeres afkom, og afkommet skal være så talrigt som Jordens støv. Du skal brede dig mod vest og øst, mod nord og syd, og alle jordens slægter skal velsignes i dig og dit afkom." (315, 45-50)

Josef og hans brødre
33 Jakobs søn Josef var blevet solgt af sine egne brødre til nogle købmænd, som var på vej til Ægypten. Josef var endnu lille, men havde allerede givet tegn på en stor profetisk gave. Hans brødre blev misundelige, og de gjorde sig af med ham, fordi de troede, at de ikke ville se ham igen. Men Herren, som vogtede sin tjener, beskyttede ham og gjorde ham stor hos Farao i Egypten.
34 I mange år derefter, da verden blev ramt af tørke og hungersnød, havde Ægypten, under ledelse af Josefs råd og inspirationer, samlet tilstrækkeligt med forsyninger til at modstå disse angreb.
35 Så skete det, at Jakobs Sønner kom til Ægypten for at søge føde. De var meget forfærdede, da de opdagede, at deres bror Josef var blevet minister og rådgiver for Farao. Da de så ham, faldt de ned på knæ for hans fødder, fulde af anger over deres overtrædelse, og de indså, at deres brors profetier var gået i opfyldelse. Han, som de troede var død, stod her foran dem fuld af kraft, dyd og visdom. Profeten, som de havde solgt, viste dem sandheden i den profeti, som Herren havde lagt på hans læber, da han var barn. Den bror, som de havde plaget og solgt, tilgav dem. Forstår I det, folkens? Nu ved du, hvorfor jeg har fortalt dig om denne dag: Hvornår vil I kende mig, som Josef blev kendt af sine brødre?(90:2)

Israels folks ørkenvandringer under Moses
36 I "Første gang" stod Moses i spidsen for Israel for at lede dem gennem ørkenen til Kana'ans land i fyrre år. Men på grund af ulydighed, vantro og materialisme bespottede nogle, andre blev frafaldne, og endnu andre gjorde oprør. Alligevel talte Moses til dem i denne situation med visdom og tålmodighed, så de ikke ville krænke den højeste vilje, men være ydmyge og lydige mod den Fader, som - uden at se deres ulydighed - lod manna falde ned fra himlen og vand vælde frem fra klippen. (343,53)
37 Moses havde givet tilstrækkeligt bevis for, at den sande Gud var med ham; men folket ønskede endnu flere vidnesbyrd, og da budbringeren havde ført folkemængden til foden af Sinajbjerget, påkaldte han Herrens magt, og Herren ærede ham og gav ham store beviser og undere.
38. Folket ønskede at høre og se ham, som Moses hørte og så gennem sin tro, og derfor åbenbarede jeg mig for folket i skyen og fik dem til at høre min stemme i timevis. Men den var så kraftig, at folket troede, at de ville dø af frygt; deres kroppe skælvede og deres sjæle rystede ved denne retfærdighedens stemme. Da bad folket Moses om at bede Jehova om ikke mere at tale til sit folk, fordi de ikke længere kunne høre ham. De indså, at de var alt for umodne til at kunne kommunikere direkte med den Evige. (29,32 + 34)
39 Styrk din Ånd i Livets store Kampe, ligesom det Folk Israel blev stærkt i Ørkenen. Ved I, hvor stor ørkenen er, som ikke synes at have nogen ende, med en ubarmhjertig sol og brændende sand? Ved I, hvad ensomhed og stilhed og behovet for natlig årvågenhed er, fordi fjenderne ligger på lur? Sandelig, siger jeg jer, det var i ørkenen, at menneskene forstod den storhed, der lå i at tro på Gud, og

at de lærte at elske ham. Hvad kunne dette folk forvente af ørkenen? Og alligevel havde de alt: brød, vand, et hjem at hvile sig i, en oase og et fristed, hvor de kunne løfte deres humør i taknemmelighed over for deres Fader og Skaber. (107,28)

Elias' kamp for den sande Gud

40 I "den første æra" kom Elias til jorden, kom til menneskenes hjerter og fandt dem slavebundne under hedenskab og afgudsdyrkelse. Verden blev regeret af konger og præster, og begge havde vendt sig bort fra opfyldelsen af de guddommelige love og ledte deres folk ind på vildfarelsens og løgnens veje. De havde rejst altre for forskellige guder og tilbad dem.
41 Elias stod i de dage op og talte til dem med retfærdige ord: "Åbn jeres øjne og se, at I har vanhelliget HERRENs lov. I har glemt eksemplet fra hans budbringere og er faldet ind i kulter, der er uværdige for den levende og mægtige Gud. Det er nødvendigt, at du vågner op, ser på ham og anerkender ham. Fjern jeres afgudsdyrkelse, og løft jeres øjne op over alle de billeder, som I har forestillet ham med."
42 Og Elias hørte min Røst, som sagde til ham: "Gå bort fra dette onde Folk! Sig til ham, at der ikke skal falde mere regn i lang tid, før du beordrer det i mit navn."
43 Da sagde Elias: "Det skal ikke regne igen, før min Herre siger, hvornår det skal regne, og min Røst giver det påbud!" Og han gik bort med disse Ord.
44 Fra den Dag af var Jorden tør, og de bestemte Regntider gik forbi, uden at det kom. Der var ingen tegn på regn på himlen, markerne mærkede tørken, kvæget blev efterhånden syg, menneskene gravede i jorden efter vand for at slukke deres tørst uden at finde det; floderne tørrede ud, græsset visnede, fordi det bukkede under for den brændende sols stråler, og menneskene påkaldte deres guder og bad dem om, at elementet måtte vende tilbage til dem, så de kunne så og høste frø, der kunne give dem næring.
45 Elias havde trukket sig tilbage på guddommelig befaling og havde bedt og ventet på Herrens vilje. Mænd og kvinder begyndte at forlade deres hjem for at søge nye lande, hvor de ikke ville mangle vand. Overalt så man karavaner, og alle steder var jorden udtørret.
46 Og Årene gik, og da Elias en Dag løftede sin Ånd op til Faderen, hørte han hans Røst, som sagde til ham: "Søg Kongen, og når jeg giver dig Tegnet, skal Regnen atter falde over dette Land."
47 Og Elias gik ydmyg og lydig hen til dette Folks Konge og viste sin Kraft for den falske Guds Tilbedere. Derefter talte han om Faderen og om hans magt, og der viste sig tegn: Lyn, torden og ild blev set på himlen, og så faldt den livgivende regn ned i stride strømme. Igen var markerne grønne, træerne var fulde af frugt, og der var velstand.
48 Men Folket vågnede ved dette Vidnesbyrd og kom deres Fader i Hu, som havde kaldt og formanet dem ved Elias. Elias' mirakler var talrige og meget store på den tid for at vække menneskeheden. (53, 34 - 40)

De tolv stammer i Israel

49. Tro ikke, at der kun i Israels folks skød var profeter, pionerer og lysånder. Jeg har også sendt nogle af dem til andre folkeslag, men menneskene opfattede dem som guder og ikke som budbringere og skabte religioner og kulter omkring deres lærdom.
50 Israels folk forstod ikke den mission, de havde over for andre folkeslag, og de slumrede i en lejr med velsignelser og bekvemmeligheder.
51 Faderen havde dannet den som en perfekt familie, hvor en stamme havde til opgave at forsvare folket og bevare freden; en anden stamme bearbejdede jorden; en anden stamme bestod af fiskere og søfolk. En anden fik overdraget den åndelige tilbedelse af Gud, og således udførte hver af de tolv stammer, der udgjorde folket, en anden opgave, som tilsammen var et eksempel på harmoni. Men sandelig siger jeg eder, at de åndelige evner, som I havde i de tidligere tider, har I stadigvæk. (135,15 - 16)

Israels profeter og første konger

52 Profeterne talte med stor sandhed og kom næsten altid til jorden i tider med forvirring og vildfarelse. De advarede nationerne og opfordrede dem til omvendelse og omvendelse og bebudede store

retfærdighedsbesøg, hvis de ikke omvendte sig til det gode. Ved andre lejligheder forudsagde de velsignelser for overholdelse af og lydighed mod den guddommelige lov.
53. Men det, som disse profeter talte, var en formaning til at praktisere godhed, retfærdighed og gensidig respekt. De afslørede ikke åndens liv, dens skæbne og dens udvikling. Ikke engang Moses, som jeg valgte at gøre til min stedfortræder, og gennem hvis mægling jeg gav loven for alle tider, talte til jer om det åndelige liv.
54. Faderens lov indeholder visdom og retfærdighed. Den lærer mænd at leve i fred, at elske og respektere hinanden og at bevise, at de er værdige som mænd i mine øjne. Men Moses viste ikke menneskeheden, hvad der er hinsides den fysiske døds tærskel, ej heller hvad tilbageleveringen af de ulydige ånder er, ej heller belønningen for de kloge og flittige i deres livsopgave.
55 Senere blev David konge, fyldt med åndelige gaver og inspirationer, og i sine øjeblikke af ophøjelse, i sin henrykkelse, hørte han hymner og åndelige sange, som han skabte salmerne ud fra. Sammen med dem skulle han invitere Israels folk til at bede og bringe deres hjertes bedste offergave til Herren. Men David kunne med al sin kærlighed og inspiration ikke afsløre folk den vidunderlige eksistens af åndelige væsener, deres udvikling og deres formål.
56. Og Salomon, som efterfulgte ham i regeringsmagten og ligeledes viste de store visdoms- og magtgaver, som han havde fået, og som han blev elsket og beundret for, og hvis råd, domme og ordsprog stadig huskes den dag i dag - hvis hans folk havde vendt sig til ham og spurgt ham: "Herre, hvordan er det åndelige liv? Hvad er der efter døden? Hvad er Ånden?" - Det kunne Salomon i al sin visdom ikke have svaret på. (339,12 – 15)

Kapitel 10 - Da tiden var gået til ende

Profetiske profetier
1 Din Fader har forberedt alting, for at Guds "Ord" skulle bo blandt mennesker og vise dem vejen til deres oprejsning ved hjælp af sublime eksempler på hans kærlighed.
2 For det første inspirerede han profeterne, som skulle forkynde den form, som Messias ville komme til verden i, arten af hans værk, hans lidelser og hans død som menneske, så at når Kristus viste sig på jorden, ville de, der kendte profetierne, straks genkende ham.
3 Århundreder før min tilstedeværelse i Jesus sagde profeten Esajas: "Derfor vil Herren give jer dette tegn: Se, en jomfru skal blive frugtsommelig og føde en søn, og han skal hedde Imanuel."
(Det betyder Gud med os).
Med bl.a. denne profeti bebudede han mit komme.
4 Mange århundreder før min ankomst sang David i salmer fulde af smerte og profetisk sans om Messias' lidelser under korsfæstelsen. I disse salmer taler han om et af mine syv ord på korset, som antyder den foragt, hvormed folkemængden ville føre mig til korsfæstelsen, menneskers hånlige udtryk, når de hører mig sige, at i mig er Faderen, den forladthed, som mit legeme ville føle over for menneskers utaknemmelighed, alle de torturer, som jeg ville blive udsat for, og selv den måde, hvorpå de ville kaste lod om min klædning.
5 Hver af mine Profeter har forkyndt min Tilkommelse, forberedt Vejene og givet nøjagtige Karakteristikker, for at ingen skulde fejle, når Dagen kom. (40, 1-5)

Det jødiske folks forventninger til Messias
6. Verden var i den nuværende tid ikke klar til at vente på mig, som Israels folk ventede på mig i den "Anden Tidsalder". Mine store profeter havde bebudet en Messias, en frelser, Guds søn, som ville komme for at befri de undertrykte og oplyse verden med ordets lys. Jo mere folk led, jo mere længtes de efter den Forjættedes komme; jo mere de drak af ydmygelsens og undertrykkelsens bæger, jo mere længtes de efter Messias' nærvær, og overalt ledte de efter tegn og indikationer, der kunne fortælle dem om, at deres Forløser var nært forestående.
7 Fra Slægt til Slægt og fra Forældre til Børn blev det guddommelige Løfte overleveret, og Herrens udvalgte Folk måtte i lang Tid våge og bede.
8 Endelig kom jeg til mit folk, men ikke alle kunne genkende mig, skønt alle ventede mig;

nogle gjorde det på en åndelig måde, andre på en materialistisk måde.
9. Men tilstrækkeligt for Mig var oprigtigheden og kærligheden hos dem, der følte Mit nærvær og så Himmeriges Rige i lyset af Mit ord og troede på Min manifestation. De var nok for mig, som trofast fulgte mig og så i mig deres åndelige forløser, fordi de var dem, som vidnede om min sandhed, efter at jeg havde forladt denne verden.
10 Selv om mit Budskab var beregnet til alle Jordens Folk, gik mit Kald til det udvalgte Folks Hjerte, så at de senere blev Mundvigene for mit Ord. Ikke desto mindre var det ikke kun sådan, at folk følte min tilstedeværelse, men også i andre nationer var mennesker i stand til at opdage tegnene på mit komme og gætte tidspunktet for min tilstedeværelse på jorden. (315, 17 - 19)
11 I enhver tidsalder og ved enhver guddommelig åbenbaring viser Elias sig for folket.
12 Messias var endnu ikke kommet til jorden, og der var ikke lang tid til, at han skulle fødes som menneske, og allerede nu var profetens ånd inkarneret i Johannes, som senere blev kaldt Døberen, for at forkynde, at himmeriges rige var nært forestående, hvilket ville være "Ordets" tilstedeværelse blandt mennesker. (31, 61-62)

Maria, Jesu mor

13 Allerede i den "første æra" begyndte patriarkerne og profeterne at tale om Messias' komme. Men Messias kom ikke kun i ånd - han kom for at blive født af en kvinde, for at blive menneske, for at få et legeme fra en kvinde.
14 Guds moderlige Ånd måtte også blive menneske, blive kvinde som en blomst af renhed, for at duften af Guds "ord", som var Jesus, kunne strømme fra hendes blomsterkrone. (360,26)
15 I Nazaret boede en blomst af renhed og ømhed, en forlovet jomfru ved navn Maria, som var den, som profeten Esajas havde bebudet, fordi fra hendes skød skulle det sande livs frugt komme.
16 Og Herrens åndelige Budbringer kom til hende for at forkynde den Mission, hun havde bragt til Jorden, og sagde: "Hil dig, du højt begunstigede, Herren er med dig, du er velsignet blandt Kvinder."
17. Den time, hvor det guddommelige mysterium skulle åbenbares, var kommet, og alt, hvad der var blevet sagt om Messias', Frelserens, Forløserens, tilstedeværelse, skulle nu straks opfyldes. Men hvor få var de hjerter, der følte mit nærvær, hvor få var de ånder, der var parat til at kende himmeriges rige i lyset af min sandhed. (40,6-7)

Tilbedelse af Jesusbarnet

18. Menneskeheden mindes i dag den dag, hvor nogle vise mænd fra Østen kom til krybben i Betlehem for at tilbede det guddommelige barn. I dag spørger nogle hjerter Mig: "Herre, er det sandt, at disse magtfulde og kloge herrer bøjede sig for Dig og anerkendte Din Guddommelighed?"
19 Ja, mine Børn, det var Videnskab, Magt og Rigdom, der knælede for mit Åsyn.
20 Der var også hyrderne, deres hustruer og deres børn med deres ydmyge, sunde og enkle gaver, hvormed de modtog og tog imod verdens frelser, og også Maria, som legemliggørelsen af den himmelske ømhed. De repræsenterede ydmyghed, uskyld og enkelhed. Men de, der havde pergamentrullerne med profetier og løfter om Messias i hånden, sov trygt og roligt uden at ane, hvem der var kommet til verden. (146,9 - 11)

Kærlighedsbåndet mellem Jesus og Maria

21. Jesus tilbragte sin barndom og ungdom ved Marias side, og på hendes barm og ved hendes side nød han moderlig kærlighed. Den guddommelige ømhed, der var blevet til en kvinde, forsødede de første år af Frelserens liv i verden, for da timen kom, måtte han drikke så stor bitterhed.
22 Hvordan er det muligt, at nogen kunne tro, at Maria, i hvis skød Jesu legeme blev dannet, og ved hvis side Mesteren levede, kunne mangle åndelig ophøjethed, renhed og hellighed?
23 Den, som elsker mig, må først elske alt det, som er mit, alt det, som jeg elsker. (39,52-54)

Jesu viden og visdom

24. Mennesker hævder i deres bøger, at Jesus var sammen med essenerne for at få sin viden. Men han, som kendte alle ting og levede før verdenerne blev til, havde intet at lære af

menneskene. Det guddommelige kunne intet lære af det menneskelige. Uanset hvor jeg var, var det for at undervise. Kan der være nogen på jorden, der er klogere end Gud? Kristus kom fra Faderen for at bringe den guddommelige visdom til menneskene. Gav jeres Mester jer ikke et bevis på dette, da han som tolvårig forbløffede datidens teologer, filosoffer og lovlærere?
25. Nogle har tilskrevet Jesus alle menneskers svagheder og glæder sig over at kaste det snavs, som de bærer i deres hjerter, på dette menneske, som er guddommelig og uden fejl. De kender mig ikke.
26. Hvis alle naturens vidundere, som I betragter, ikke er andet end den materielle udmøntning af guddommelige tanker, tror I så ikke, at Kristi legeme var materialiseringen af en sublim tanke om jeres Faders kærlighed? Derfor elskede Kristus jer kun med ånden, ikke med kødet. Min sandhed vil aldrig kunne forfalskes, fordi den indeholder et absolut lys og en ubegrænset kraft. (146,35 - 36)
27 Jeg gav jer i "Anden gang" et eksempel på, at I må vente på den rette tid for at udføre den opgave, der bragte jer til jorden.
28 Jeg ventede, indtil mit legeme - denne Jesus, som menneskene havde foran deres øjne - havde nået sin bedste alder, for at jeg gennem ham kunne opfylde den guddommelige mission om at lære jer kærlighed.
29 Da dette legeme - hjertet og sindet - havde nået sin fulde udvikling, talte Min Ånd gennem dets læber, Min Visdom oversvømmede dets sind, Min Kærlighed slog sig ned i dets hjerte, og harmonien mellem dette legeme og det Guddommelige Lys, der oplyste det, var så fuldkommen, at jeg ofte sagde til folkemængderne: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen."
30 Kristus benyttede sig af sandheden i Gud til at undervise menneskene. Han har ikke hentet den fra verden. Hverken fra grækerne, kaldæerne, essenerne eller fønikerne eller fra nogen anden hentede han lyset. De kendte endnu ikke vejen til himmeriges rige, og jeg lærte det, som endnu var ukendt på jorden.
31 Jesus havde viet sin barndom og ungdom til aktiv velgørenhed og bøn, indtil den time kom, hvor han skulle forkynde himmeriges rige, kærlighedens og retfærdighedens lov, læren om lys og liv.
32 Søg efter betydningen af mit ord, som blev forkyndt i de dage, og sig mig, om det kunne stamme fra nogen menneskelig lære eller nogen videnskab, der var kendt på den tid.
33 Jeg siger eder, at hvis jeg virkelig havde krævet disse Menneskers Lærdom, ville jeg have søgt mine Disciple iblandt dem og ikke blandt de uuddannede og uvidende Mennesker, af hvilke jeg dannede min Apostelskare. (169,62 -68)

Manglende forståelse af det menneskelige miljø i Nazareth
34. Jeg måtte søge skødet hos et folk som Egypten, da det folk, jeg var kommet til, ikke kunne give mig et ly. Men dette var ikke den eneste smerte, som Mit hjerte måtte lide.
35 Da jeg vendte tilbage fra Ægypten og derefter boede i Nazaret, blev jeg til stadighed hånet og såret af vantro og ondskabsfuldhed.
36 Jeg gjorde mirakler der, viste min velgørenhed og min magt - og blev fejlbedømt. Ikke én af dem, der kendte mit liv og mine værker på nært hold, troede på mig.
37 Derfor måtte jeg, da jeg forlod Nazaret, da jeg skulle prædike, sige: "Sandelig, siger jeg eder, ingen Profet finder Tro i sit Fædreland. Han må forlade den, for at hans ord kan blive hørt." (299, 70 - 72)

Kapitel 11 - Jesu virke på jorden

Dåb i Jordan; forberedelsestid i ørkenen
1 Jesus, den kærlige og ydmyge nazaræer, som havde ventet på den time, hvor det guddommelige ord skulle komme fra hans mund, opsøgte Johannes ved Jordanens bred for at modtage dåbsvandet. Gik Jesus derhen i et ønske om at blive renset? Nej, mit folk. Gik han hen for at udføre et ritual? Hverken eller. Jesus vidste, at den time var kommet, hvor han selv ville ophøre med at være, hvor mennesket ville forsvinde for at lade Ånden tale, og han ønskede at markere denne time med en handling, som ville blive indgraveret i menneskers hukommelse.
2 Det symbolske vand havde ingen pletter at vaske væk, men det gjorde dette legeme - som et eksempel for menneskeheden - fri for

enhver tilknytning til verden, så det kunne blive ét med Ånden. Det skete, da de tilstedeværende hørte en guddommelig stemme, der talte med menneskelige ord: "Dette er min elskede søn, i hvem jeg har velbehag. Hør på ham."
3 Fra det øjeblik af blev Guds ord til et ord om evigt liv på Jesu læber, fordi Kristus gav sig selv til kende i sin fylde ved ham. Folket kaldte ham Rabbi, Mester, Budbringer, Messias og Guds søn. (308,25-27)
4 Derefter trak jeg mig tilbage i ørkenen for at meditere og lære jer at gå i dialog med Skaberen og for i ørkenens stilhed at betragte det arbejde, der ventede mig, og jeg lærte jer, at I først skal rense jer selv, før I går i gang med at udføre det arbejde, jeg har betroet jer. Søg derefter i dit væsens stilhed direkte fællesskab med din Fader, og således forberedt - højere, styrket og beslutsomt - går du i gang med urokkeligt at opfylde din vanskelige mission. (113,9)

Jesu enhed med Gud

5. I tre år talte jeg til verden gennem Jesu mund, uden at nogen af mine ord eller tanker blev forvrænget af dette sind, uden at nogen af hans handlinger ikke var i overensstemmelse med min vilje. Årsagen var, at Jesus og Kristus, menneske og ånd var ét, ligesom Kristus er ét med Faderen. (308,28)
6 kender i mig Faderen; thi sandelig, siger jeg eder, Kristus er ét med Faderen fra evighed, før Verdens var.
7 I "den anden æra" blev denne Kristus, som er ét med Gud, menneske på jorden i Jesu velsignede legeme og blev således Guds søn, men kun i form af sin menneskelighed. For jeg siger jer igen, at der kun er én Gud. (9,48)
8 Da jeg blev menneske i Jesus, var det ikke for at få jer til at forstå, at Gud er i menneskelig skikkelse, men for at gøre mig synlig og hørbar for dem, der var blinde og døve for alt det guddommelige; jeg blev menneske i Jesus for at få jer til at forstå, at Gud er i menneskelig skikkelse.
9. Sandelig siger jeg jer, at hvis Jesu legeme havde været Jehovas skikkelse, ville det ikke have blødt, og det ville ikke være dødt. Det var et perfekt legeme, men dog menneskeligt og fintfølende, så menneskene kunne se det og høre deres himmelske Faders stemme gennem det. (3,82)
10. Der var to naturer i Jesus: den ene materielle, menneskelige, skabt af Min Vilje i Marias jomfruelige skød, som Jeg kaldte Menneskesønnen, og den anden, guddommelige, Ånden, som blev kaldt Guds Søn. I den ene var Faderens "guddommelige ord", som talte i Jesus; den anden var kun materiel og synlig. (21,29)
11 Det var Kristus, Guds "Ord", der talte gennem Jesus, det rene og retskafne menneske, gennem hans mund.
12 Mennesket Jesus blev født, levede og døde; men Kristus blev ikke født, han voksede ikke op i verden og døde ikke, thi han er Kærlighedens Røst, Kærlighedens Ånd, det guddommelige Ord, udtryk for Skaberens Visdom, som altid har været i Faderen. (91,28-29)

Ikke-anerkendelse af Jesus som den forventede Messias

13. Jeg blev ikke anerkendt af alle i den anden æra. Da jeg viste mig i det jødiske folks skød, som allerede ventede på mig, fordi de så de profeternes varsler opfyldt, skabte min tilstedeværelse forvirring hos mange, som ikke forstod at fortolke profeterne korrekt, og som forventede at se deres Messias som en mægtig fyrste, der ville nedkæmpe sine fjender, som ville ydmyge kongerne og undertrykkerne og give besiddelser og jordiske goder til dem, der ventede på ham.
14 Da de så Jesus, fattig og uden et klæde på benene, kun dækket af en simpel kappe, født i en stald og senere som en simpel håndværker, kunne de ikke tro, at han var den, som Faderen havde sendt, den forjættede, og at det var ham, som var sendt af Faderen. Mesteren var nødt til at udføre synlige mirakler og gerninger for at få dem til at tro på ham og forstå hans guddommelige budskab. (227,12-13)
15 Det har altid været de ydmyge og fattige, der har opdaget mit nærvær, fordi deres sind ikke er optaget af menneskelige teorier, som slører deres klare dømmekraft.
16 I "den anden æra" skete det også, at selv om Messias' komme var blevet bebudet, var det kun folk med et simpelt sind, en ydmyg

ånd og et ubelastet intellekt, der følelsesmæssigt genkendte ham, da han kom.
17. Teologerne havde profeternes bog i deres hænder, og dagligt gentog de ordene, der fortalte om tegnene, tiden og måden, hvorpå Messias' komme skulle ske, og dog - de så Mig og genkendte Mig ikke, de lyttede til Mig og benægtede, at Jeg var den lovede Frelser. De så mine gerninger, men det eneste, de kunne gøre, var at blive forargede over dem, selv om de i virkeligheden alle var blevet profeteret. (150, 21 - 23)
18. I dag tvivler man ikke længere på Jesus, men mange diskuterer og benægter endda Min Guddommelighed. Nogle indrømmer mig en stor åndelig ophøjelse; andre hævder, at jeg også gennemgår åndens udviklingsvej for at kunne nå frem til Faderen. Men hvis det var sådan, ville jeg ikke have sagt til jer: "Jeg er Vejen, Sandheden og Livet". (170,7)

Jesus som frelsens gæst blandt det almindelige folk

19 Din opgave er at leve op til din guddommelige Mester i hans jordiske liv. Husk: Hver gang jeg viste mig i hjemmene, efterlod jeg i dem alle et budskab om fred, jeg helbredte de syge, jeg trøstede de lidende med den guddommelige kraft, som kærligheden besidder.
20 Jeg har aldrig afholdt mig fra at gå ind i et hus, fordi jeg ikke ville blive troet i det; jeg vidste, at når jeg forlod dette sted, ville indbyggernes hjerter være fulde af overstrømmende glæde, for uden at vide det, havde deres ånd set ind i himmeriges rige gennem min lære.
21. til tider opsøgte jeg hjerterne, til tider opsøgte de mig; men i alle tilfælde var min kærlighed det evige livs brød, som jeg gav dem i mit ords betydning. (28,3-5)

Den utrættelige prædikant Jesus

22. Ved nogle lejligheder, når jeg trak mig tilbage i en dalens ensomhed, forblev jeg kun alene i få øjeblikke, fordi folkemængden, der var ivrige efter at høre mig, nærmede sig deres Mester i begær efter hans uendelige godhed i hans blik. Jeg tog imod dem og overøste disse mænd, kvinder og børn med min uendelige barmhjertigheds ømhed, idet jeg ved, at der i hvert eneste væsen er en Ånd, for hvis skyld jeg kom til verden. Derefter talte jeg til dem om himmeriges rige, som er åndens sande hjem, så at de kunne berolige deres indre uro gennem mit ord og styrke sig selv i håbet om at opnå evigt liv.
23. Det skete, at der var en, der skjult i mængden, havde til hensigt at benægte min sandhed ved at råbe og hævde, at jeg var en falsk profet; men mit ord gik ham i forkøbet, før han havde haft tid til at åbne sine læber. Ved andre lejligheder tillod jeg en eller anden bespotter at bespotte mig for at bevise over for mængden, at Mesteren ikke blev forarget over fornærmelser og dermed gav dem et eksempel på ydmyghed og kærlighed.
24. Der var nogle, som skammede sig over min mildhed og straks gik bort, idet de fortrød, at de med deres tvivl havde fornærmet den, som med sine gerninger forkyndte sandheden. Så snart muligheden bød sig, kom de til Mig, fulgte Mig på stierne, grædende, bevæget af Mit ord, uden at turde henvende sig til Mig for at bede om tilgivelse for de fornærmelser, de tidligere havde påført Mig. Jeg kaldte dem til mig, kærtegnede dem med mit ord og gav dem lidt barmhjertighed. (28,6-7)
25 Hør: Da jeg var sammen med jer på jorden, kom folk i massevis til mig - folk i høje stillinger, fulde af forfængelighed, herskere, som i hemmelighed søgte mig for at høre mig. Nogle beundrede mig, men af frygt bekendte de det ikke åbent; andre forkastede mig.
26. Mængder af mennesker kom til Mig, bestående af mænd, kvinder og børn, og de lyttede til Mig om morgenen, om eftermiddagen og om aftenen, og altid fandt de Mesteren klar til at give dem Guds ord. De så, at Mesteren glemte sig selv og ikke kunne forklare, hvornår han spiste, for at hans krop ikke skulle svækkes og hans stemme blive sløv. Årsagen var, at de ikke vidste, at Jesus fik styrke fra sin egen ånd og fandt næring i sig selv. (241,23)

Kærlighed til børn og Jesu natur

27 Af og til, når jeg var alene, blev jeg opdaget af børn, som kom til mig for at give mig små blomster, for at fortælle mig en lille sorg og for at kysse mig.
28 Mødrene var urolige og bekymrede, da de fandt deres børn i mine arme, mens de lyttede til mine ord. Disciplene troede, at dette betød

manglende respekt for Mesteren, og forsøgte at drive dem væk fra Min nærhed. Så måtte jeg sige til dem: "Lad børnene komme til mig, for for for at komme ind i himmeriges rige skal I have børns renhed, enkelhed og enkelhed."
29. Jeg glædede mig over denne uskyldighed og upartiskhed, ligesom man glæder sig over synet af en blomsterknop, der lige er ved at åbne sig. (262,62-64)
30 Hvor ofte fandt hans disciple ikke Jesus i samtale med universets forskellige skabninger. Hvor ofte blev Mesteren ikke overrasket i sine samtaler med fuglene, med korridoren, med havet! Men de vidste, at deres Mester ikke blev bortrykket, de vidste, at i deres Mester levede Faderens skabende ånd, som havde givet alle væsener sprog, som forstod alle sine "børn", som modtog ros og kærlighed fra alle, der var skabt af ham.
31 Hvor ofte så Disciplene og Folket ikke Jesus ikke en Fugl eller en Blomst kærtegne og velsigne alt, og i hans Øjne så de ikke et Blik af uendelig Kærlighed til alle Skabninger! Disciplene fik et glimt af Herrens guddommelige glæde, når han så sig selv omgivet af så megen herlighed, så megen vidunderlighed, der var kommet ud af hans visdom, og de så også ofte tårer i Mesterens øjne, når han så menneskers ligegyldighed over for en sådan herlighed, de menneskelige væseners sløvhed og blindhed over for så megen pragt. De så ofte Mesteren græde, når han så en spedalsk, der udgød tårer på grund af sin spedalskhed, eller mænd og kvinder, der klagede over deres skæbne, selv om de var omgivet af en sfære af fuldkommen kærlighed! (332,25 -26)

Jesu lærdom

32 Jesus har lært jer barmhjertighed, mildhed og kærlighed. Han lærte jer at tilgive jeres fjender af hjertet, han fortalte jer at afvise løgne og elske sandheden. Han fortalte jer, at I altid skal gengælde både det onde og det gode, som I modtager, med godt. Han lærte jer respekt for hver enkelt af jeres naboer og åbenbarede jer vejen til at finde sundhed i krop og ånd; hvordan I kan ære jeres forældres navn med jeres liv, så I samtidig kan blive æret af jeres børn.
33 Dette er nogle af de bud, som enhver, der virkelig ønsker at være kristen, skal overholde. (151,35-36)
34 Da de skriftkloge og farisæerne så Jesu gerninger og opdagede, at de var anderledes end de skriftkloge og farisæerne, hævdede de, at den lære, han forkyndte, var i strid med Moseloven. Årsagen var, at de forvekslede loven med traditionerne. Men jeg beviste for dem, at jeg ikke havde overtrådt den Lov, som Faderen havde åbenbaret Moses, men at jeg opfyldte den med Ord og Gerninger.
35 Jeg har bestemt tilsidesat mange af dette folks traditioner, for tiden var allerede inde til at de skulle forsvinde, så en ny tid med højere lære kunne begynde. (149,42 - 43)
36. Husk, at jeg i lovens første bud, som jeg gav menneskeheden gennem Moses, sagde: "I må ikke lave jer et billede eller lighedstegn af himmelske ting for at knæle ned for dem og tilbede dem." Siden da er vejen for mennesket og vejen for ånden blevet klart udstukket.
37 Moses begrænsede sig ikke til at overbringe de ti bud til menneskeheden; han udstedte også sekundære love for menneskelivet og etablerede traditioner, ritualer og symboler inden for den åndelige tilbedelse af Gud, alt sammen i overensstemmelse med de evolutionære skridt, som den menneskelige ånd dengang tog.
38. Men den lovede Messias kom og afskaffede traditioner, ritualer, symboler og ofre og lod kun loven forblive urørt. Da farisæerne derfor sagde til folket, at Jesus var imod Moses' love, svarede jeg dem, at jeg ikke var imod loven, men at jeg var kommet for at opfylde den. Hvis Min lære ville fjerne traditionerne, ville det være fordi folket, for at opfylde dem, havde glemt at adlyde Loven. (254, 17 - 18)
39. Mit ord i nutiden vil ikke slette de ord, jeg gav jer i "den anden æra". Tider, århundreder og tidsaldre vil forgå, men Jesu ord vil ikke forgå. I dag forklarer og afslører jeg for jer betydningen af det, jeg sagde til jer dengang, og som I ikke forstod. (114, 47)

"Mirakler" af Jesus

40 for at denne Lære skulde vække Tro i Hjerterne, udførte jeg samtidig Undergerninger, for at den kunde blive elsket

af dem; og for at disse "Undergerninger" skulde være så håndgribelige som muligt, udførte jeg dem på de syges Legemer, helbredte blinde, døve, stumme, lamme, besatte, spedalske og oprejste de døde til Livet; og for at jeg kunde blive elsket af dem, udførte jeg dem på de syges Legemer, helbredte blinde, døve, stumme, lamme, besatte, spedalske og oprejste de døde til Livet.
41 Hvor mange kærlighedsundere har Kristus ikke gjort blandt mennesker! Deres navne er bevaret i historien som et eksempel for kommende generationer. (151,37 - 38)
42. Lysvæsener i det guddommelige arbejdes tjeneste og andre, der var oprørske og uvidende, gjorde sig gældende overalt, og blandt denne menneskehed dukkede de besatte op, som videnskaben ikke var i stand til at befri, og som blev udstødt af folket. Hverken lovlærerne eller videnskabsmændene var i stand til at genoprette de syges helbred.
43. Alligevel var alt dette bestemt af Mig til at lære jer og give jer beviser på kærlighed. Jeg gav jer gennem Jesus helbredelse af hans skabninger til mange menneskers forundring.
44. De vantro, som havde hørt Jesus tale om sin magt, og som kendte til hans mirakler, bad om de vanskeligste beviser for at gøre ham et øjeblik usikker og for at bevise, at han ikke var ufejlbarlig. Men denne befrielse af de besatte, det faktum, at jeg bragte dem tilbage til normale menneskers tilstand, blot ved at røre ved dem, se på dem eller sige et ord til dem, så ånderne forlod deres sind og begge blev befriet fra deres tunge byrde, forvirrede dem.
45 Over for denne magt reagerede farisæerne, de videnskabsmænd, de skriftkloge og skatteopkræverne forskelligt. Nogle anerkendte Jesu autoritet, andre tilskrev hans magt til ukendte påvirkninger, mens andre igen ikke kunne sige noget om den. Men de syge, som var blevet helbredt, velsignede hans navn.
46 Nogle var blevet besat af en enkelt Ånd, andre af syv, som Maria af Magdala, og nogle af så mange, at de selv sagde, at de var en Legion.
47 I hele Mesterens liv fulgte den ene åndelige manifestation den anden. Nogle blev bevidnet af de tolv disciple, andre af folket - udendørs og i hjemmene. Det var en tid med mirakler, med "undere". (339, 20 -22)
48 Miraklet, som du forstår det, eksisterer ikke; der er ingen modsætning mellem det guddommelige og det materielle.
49. I tilskriver Jesus mange mirakler, men sandelig, siger jeg jer, hans handlinger var den naturlige virkning af kærlighed, af den guddommelige kraft, som I endnu ikke ved hvordan I skal bruge, selv om den er til stede i enhver ånd, ubrugt. For I har ikke ønsket at kende kærlighedens kraft.
50 Hvad virkede i alle de mirakler, som Jesus udførte, bortset fra kærligheden?
51. Hør, disciple: For at Guds kærlighed kunne komme til udtryk for menneskeheden, var det nødvendigt med redskabets ydmyghed, og Jesus var altid ydmyg; og som et eksempel herpå for menneskene sagde han ved en lejlighed til jer, at han intet kunne gøre uden sin himmelske Faders vilje. De, der ikke forstår ydmygheden i disse ord, vil tro, at Jesus var et menneske som alle andre; men sandheden er, at han ønskede at give jer en lektion i ydmyghed.
52 Han vidste, at denne ydmyghed, denne enhed med Faderen, gjorde ham almægtig over for menneskeheden.
53 O du store og smukke forvandling, som giver kærlighed, ydmyghed og visdom!
54 I vide nu, hvorfor Jesus, skønt han sagde, at han intet kunne gøre, uden at det var efter sin Faders Villie, i Virkeligheden kunne gøre alt; thi han var lydig, thi han var ydmyg, thi han gjorde sig til Lovens og Menneskers Tjener, og han forstod at elske.
55 Indse derfor, at selv om I selv kender nogle af den åndelige kærligheds evner, føler I dem ikke, og derfor kan I ikke forstå årsagen til alt det, I kalder mirakel eller mysterium, som er den guddommelige kærligheds gerninger.
56. Hvilken lære gav Jesus dig, som ikke var af kærlighed? Hvilken videnskab, hvilke øvelser eller mystisk viden brugte han til at give dig sine eksempler på magt og visdom?...: Kun den velsignede kærlighed, hvormed man er i stand til at gøre alting.
57. Der er intet modstridende i Faderens love, som er enkle, fordi de er kloge, og kloge, fordi de er gennemtrængt af kærlighed.
58 Forstå Mesteren, han er din lærebog. (17,11 - 21)

59. Ånden, som besjælede Jesus, var min egen, jeres Gud, som blev menneske for at bo iblandt jer og for at blive betragtet, fordi det var nødvendigt. Som menneske følte jeg alle menneskelige lidelser. Videnskabsfolk, der havde studeret naturens natur, kom til Mig og opdagede, at de intet vidste om Min Lære. Store og små, dydige og syndige, uskyldige og skyldige modtog essensen af mit ord, og jeg ærede dem alle med mit nærvær. Men selv om mange var kaldet, var der kun nogle få udvalgte, og endnu færre var omkring mig. (44, 10)

Den overmodige kvinde

60 Jeg forsvarede synderne. Husker I ikke den utro? Da hun blev bragt til Mig, forfulgt og fordømt af mængden, kom farisæerne og spurgte Mig: "Hvad skal vi gøre med hende?" - Præsterne forventede, at jeg ville sige: "Lad retfærdigheden ske", for at svare: "Hvordan kan det være, at du prædiker kærlighed og tillader, at denne synder bliver straffet?" Og hvis jeg havde sagt: "Lad hende gå fri", ville de have svaret: "I Moseloven, som du bekræfter, som du siger, er der en bestemmelse, der siger: "Enhver kvinde, der bliver taget i utroskab, skal stenes."

61 Da jeg kendte deres Hensigt, svarede jeg ikke på deres Ord, men bøjede mig ned og skrev i Jordens Støv de Synder, som de fordømte, ned. De spurgte mig igen, hvad de skulle gøre med den kvinde, og jeg svarede dem: "Den, der er fri for synd, skal kaste den første sten." Så erkendte de deres overtrædelser og gik bort og tildækkede deres ansigter. Ingen af dem var rene, og da de følte, at jeg havde gennemskuet dem helt ind i deres hjerter, anklagede de ikke længere denne kvinde, for de havde alle syndet. Men kvinden og de andre, som også havde brudt ægteskabet, omvendte sig og syndede ikke mere. Jeg siger jer, at det er lettere at omvende en synder ved kærlighed end ved strenghed. (44, 11)

Maria Magdalene

62 Maria Magdalene - synderen, som verden kaldte hende - havde fortjent min ømhed og min tilgivelse.

63. Hun fik snart sin frelse, hvilket ikke sker for andre, som kun med svag tro beder om tilgivelse for deres synder. Mens hun hurtigt fandt det, hun søgte, er der andre, der ikke finder det.

64 Magdalene blev tilgivet uden at prale af sin anger. Hun havde syndet, som I også syndede; men hun havde elsket meget.

65. Den, der elsker, kan vise afvigelser i sin menneskelige adfærd; men kærligheden er den ømhed, der flyder over fra hjertet. Hvis du ønsker at blive tilgivet - som du er - så retter dit blik mod mig, fuld af kærlighed og tillid, og du vil blive fritaget for enhver overtrædelse.

66 Denne kvinde syndede ikke mere; den kærlighed, som flød over i hendes hjerte, brugte hun til at lære Mesteren.

67. Hun blev tilgivet, selv om hun havde begået fejltagelser. Men i hendes hjerte brændte den ild, der renser, og på grund af den tilgivelse, som synderen fik, adskilte hun sig ikke et øjeblik fra Jesus; Mine disciple derimod lod Mig alene i de blodigste timer. Men Maria, som var foragtet, skilte sig ikke fra mig, hun fornægtede mig ikke, hun var ikke bange og skammede sig ikke.

68. Derfor blev det hende tilladt at udgyde tårer ved foden af mit kors og over min grav. Hendes ånd fandt snart frelse, fordi den elskede meget.

69. I sit hjerte havde hun også en apostolsk ånd. Hendes omvendelse lyser som sandhedens lys. Hun havde kastet sig ned for Mine fødder for at sige til Mig: "Herre, hvis Du vil, vil jeg blive fri for synd."

70 I derimod - hvor ofte vil I ikke overbevise mig om jeres uskyld ved at dække jeres overtrædelser til med lange bønner.

71 Nej, I Disciple, lær af hende, og elsk jeres Herre i alle jeres Medmennesker. Elsk meget, og dine synder vil blive tilgivet. I vil blive store, hvis I får denne sandhed til at blomstre i jeres hjerter. (212, 68 – 75)

Nikodemus og spørgsmålet om reinkarnation

72. På den tid sagde jeg til Nikodemus, som i god ånd havde opsøgt mig for at tale med mig: "Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af ånden, er ånd. I skal ikke blive overraskede, når jeg siger jer, at man skal fødes på ny." Hvem forstod disse ord?

73. Jeg ville fortælle jer sammen med dem, at ét menneskeliv ikke er nok til at forstå en eneste af Mine lærdomme, og at for at forstå

den lærebog, som dette liv indeholder i sig selv, har I brug for mange jordiske liv. Derfor har kødet kun til opgave at tjene som støtte for ånden i dens vandring over jorden. (151, 59)

Jesu forvandling
74 Ved en lejlighed i den anden epoke gik Jesus rundt og blev fulgt af nogle af sine disciple. De havde besteget et bjerg, og mens Mesteren fyldte disse mænd med beundring med sine ord, så de pludselig deres Herres legeme forvandlet, svævende i rummet, med Moses' ånd til højre og Elias' ånd til venstre.
75 Ved dette overnaturlige syn kastede disciplene sig ned på jorden, blændet af det guddommelige lys. Men de faldt straks til ro og foreslog deres Mester, at han skulle lægge kongernes purpurfarvede kappe over hans skuldre, ligesom Moses og Elias havde gjort det. Da hørte de en stemme, der kom ned fra det uendelige, og som sagde: "Dette er min kære Søn, i hvem jeg har velbehag; hør ham!"
76 Og der kom en stor Frygt over Disciplene, da de hørte den Røst, og da de så op, så de kun Mesteren, som sagde til dem: "Frygt ikke, og fortæl ikke dette Syn til nogen, førend jeg er opstået fra de døde." Da spurgte de deres Herre: "Hvorfor siger de skriftkloge, at Elias skal komme før ham?" Jesus svarede dem: "Sandelig, Elias skal komme før ham og bringe alting i orden. Men jeg siger jer, at Elias er allerede kommet, og de anerkendte ham ikke, men gjorde med ham, hvad de ville." Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen.
77. Hvor mange gange har jeg ikke i denne tid for jeres øjne usynliggjort det legeme, gennem hvilket jeg meddeler mig selv, for at I kan se mig i den menneskelige form, som menneskeheden kendte Jesus i, og alligevel har I ikke kastet jer ned for den nye forvandling. (29,15 - 18)
Dette fænomen er også kendt i parapsykologien som "transfiguration", som den stigende synlighed af et manifesterende åndeligt væsen.

Manglende mod til at tilstå
78. Da jeg levede blandt jer, inkarneret, skete det ofte, at om natten, når alle hvilede, kom folk til mig og søgte mig i al hemmelighed, fordi de var bange for at blive opdaget. De opsøgte mig, fordi de følte anger over at have råbt ad mig og krænket mig, mens jeg talte til mængden. Deres anger var endnu mere insisterende, da de indså, at mit ord havde efterladt en gave af fred og lys i deres hjerter, og at jeg havde udgydt min helbredende balsam i deres kroppe.
79. Med bøjet hoved viste de sig for mig og sagde: "Mester, tilgiv os, vi har opdaget, at dit ord indeholder sandhed." Jeg svarede dem: "Hvis I har opdaget, at jeg kun taler sandt, hvorfor skjuler I jer så? Går I ikke ud i det fri for at modtage solens stråler, når den kommer frem - men hvornår har I været skamfulde over det? Den, der elsker sandheden, skjuler den aldrig, og han fornægter den ikke og skammer sig ikke over den."
80. Jeg fortæller jer dette, fordi jeg ser, at mange kun lytter til mig i hemmelighed, idet de benægter, hvor de har været, skjuler, hvad de har hørt, og undertiden benægter at have været sammen med mig. Hvad skammer I jer så over? (133,23 - 26)

Fjendtligheder mod Jesus
81. Da jeg talte til menneskemængderne i den anden æra, blev mit ord hørt af alle, både i betydning og form. Mit blik trængte ind i hjerterne og opdagede alt det, som hver enkelt havde i sig selv. I nogle var der tvivl, i andre tro, i endnu andre talte en stemme fyldt med frygt til mig: det var de syge, hvis smerte fik dem til at håbe på et mirakel fra mig. Der var dem, der forsøgte at skjule deres hån, når de hørte Mig sige, at Jeg kom fra Faderen for at bringe himmeriges rige til menneskene, og der var også hjerter, hvor Jeg opdagede had mod Mig og intentioner om at lukke munden på Mig eller fjerne Mig.
82. Det var de arrogante, farisæerne, der følte sig ramt af min sandhed. For selv om Mit ord var så klart, så fuld af kærlighed og så trøstende - selv om det altid blev bekræftet af kraftfulde gerninger - fortsatte mange mennesker med at ønske at opdage sandheden om Mit nærvær ved at dømme Mig i overensstemmelse med mennesket Jesus, ved at undersøge Mit liv og fokusere deres opmærksomhed på Mine beskedne klæder og Min absolutte fattigdom af materielle goder.

83. Men de nøjedes ikke med at fordømme mig, men fordømte også mine disciple, idet de holdt nøje øje med dem, om de talte, om de fulgte mig på vejene, eller om de satte sig til bords. Hvor blev ikke farisæerne forargede, da de ved en lejlighed så, at mine disciple ikke havde vasket deres hænder, før de satte sig til bords: stakkels hoveder, som forvekslede kroppens renhed med åndens renhed! De var ikke klar over, at når de rørte ved det hellige brød i templet, var deres hænder rene, men deres hjerter var fulde af råddenskab. (356,37 - 38)
84. De undersøgte mig ved hver eneste lejlighed. Alle mine handlinger og ord blev dømt med ond hensigt, for det meste var de forvirrede over for mine gerninger og beviser, for deres sind var ikke i stand til at forstå det, som kun ånden kan forstå.
85 Da jeg bad, sagde de: "Hvad beder han om, når han siger, at han er fuld af kraft og visdom? Hvad kan han have brug for eller bede om?" Og når jeg ikke bad, sagde de, at jeg ikke opfyldte deres religiøse forskrifter.
86. Da de så Mig ikke tage føde, mens Mine disciple spiste, vurderede de, at Jeg var uden for de love, som Gud har fastsat; og da de så Mig tage føde, spurgte de sig selv: "Hvorfor skal han spise for at leve - han, der påstod at være Livet?"De forstod ikke, at jeg var kommet til verden for at afsløre for menneskene, hvordan menneskeheden ville leve efter en lang periode med rensning, så der ville komme en åndeliggjort generation ud af den, som ville stå over menneskelig elendighed, over kødets nødvendige behov og over de kropslige sansers lidenskaber. (40,11 - 13)

Meddelelse om afsked
87.I tre år boede Jesus sammen med sine disciple. Han var omgivet af store skarer, som elskede ham højt. Der var intet andet for disse disciple end at lytte til deres Mester, mens han prædikede sin guddommelige lære. I hans fodspor følte de hverken sult eller tørst, der var ingen snublen eller hindring af nogen art, alt var fred og lykke i den atmosfære, der omgav gruppen, og dog - ved en lejlighed, hvor de var særligt betaget af at betragte deres elskede Jesus, sagde han til dem: "Nu kommer der en anden tid; jeg vil gå fra jer, og I vil blive efterladt som får blandt ulve. Den time nærmer sig, og det er nødvendigt for mig at vende tilbage til det sted, hvorfra jeg kom. I vil være alene i en periode og bringe vidnesbyrd om det, I har set og hørt, til dem, der hungrer og tørster efter kærlighed og retfærdighed. Arbejd i mit navn, og bagefter vil jeg tage dig til mig selv i det evige hjem".
88 Disse ord gjorde disciplene bedrøvet, og da timen nærmede sig, gentog Jesus denne meddelelse med større vægt, idet han talte om sin afrejse. Men samtidig trøstede han dem, der lyttede til ham, ved at fortælle dem, at hans ånd ikke ville forlade ham og fortsat ville våge over verden. Hvis de ville forberede sig på at bringe hans ord som et budskab om trøst og håb til folk på den tid, ville han tale gennem deres mund og gøre undere. (354,26 - 27)

Jesu indtog i Jerusalem
89. Skarerne tog imod mig med jubel, da jeg kom ind i Jerusalem by. Fra landsbyerne og gyderne kom de i skarer - mænd, kvinder og børn - for at være vidne til Mesterens indtog i byen. Det var dem, der havde modtaget miraklet og beviset på Guds Søns kraft - de blinde, der nu kunne se, de stumme, der nu kunne synge Hosianna, de lamme, der havde forladt deres senge og skyndte sig at komme for at se Mesteren ved påsken.
90. Jeg vidste, at denne triumf var flygtig, Jeg havde allerede forudsagt Mine disciple, hvad der ville ske bagefter. Det var ikke meget mere end begyndelsen på Min kamp, og i dag, langt fra disse begivenheder, fortæller jeg jer, at lyset fra Min sandhed fortsat kæmper mod uvidenhedens, syndens og bedrageriets mørke, og derfor må jeg tilføje, at Min endelige triumf endnu ikke har fundet sted.
91 Hvordan kan I tro, at indtoget i Jerusalem var min sags sejr, når der kun var få, der blev omvendt, og mange, der ikke erkendte, hvem jeg var?
92 Og selv om alle disse mennesker havde omvendt sig til mit ord, skulle der så ikke endnu mange generationer følge efter?
93 Dette jubeløjeblik, denne korte, triumferende indtræden, var blot et symbol på lysets, godhedens, sandhedens, kærlighedens og retfærdighedens sejr - på den dag, der skal komme, og som I alle er inviteret til.

94. Vid, at hvis et eneste af mine børn var uden for det nye Jerusalem, ville der ikke være nogen fest, for Gud kunne ikke tale om triumf, han kunne ikke fejre sejr, hvis hans magt ikke havde været i stand til at redde selv det sidste af hans børn. (268, 17 - 21)
95. I er de samme som dem, der sang Hosiannah i den anden æra, da Jesus gik ind i Jerusalem. I dag, hvor jeg giver mig selv til kende for jer i ånden, spreder I ikke længere jeres kapper på min vej, det er jeres hjerter, som I tilbyder jeres Herre som bolig. I dag kommer jeres hosannah ikke længere fra jeres hals, denne hosannah udspringer af jeres ånd som en hymne af ydmyghed, af kærlighed og kendskab til Faderen, som en hymne af tro på denne manifestation, som jeres Herre har bragt jer i den tredje æra.
96. Engang, som i dag, fulgte I mig ved mit indtog i Jerusalem. De store skarer omringede Mig og var betaget af Mine kærlighedsord. Mænd og kvinder, gamle og børn rystede byen med deres jubelråb, og selv præsterne og farisæerne, som frygtede, at folket ville gøre oprør, sagde til mig: "Mester, hvis du lærer om fred, hvorfor tillader du så, at dine tilhængere skaber sådan et oprør?" Men jeg svarede dem: "Sandelig, siger jeg eder, hvis disse tav, ville Stenene tale." For det var øjeblikke med jubel, det var Messias' kulmination og forherligelse blandt dem, der hungrede og tørstede efter retfærdighed - dem, der længe havde ventet på Herrens komme i opfyldelse af profetierne.
97. Med denne jubel og glæde fejrede mit folk også udfrielsen fra Egypten. Jeg ønskede at gøre denne påskedag uforglemmelig for mit folk. Men sandelig, siger jeg jer, jeg fulgte ikke blot en tradition ved at ofre et lam - nej, jeg ofrede mig selv i Jesus, offerlammet, som den vej, hvorigennem alle mine børn kan finde frelse. (318,57 - 59)

Den sidste nadver
98 Da Jesus fejrede påskemåltidet med sine disciple, sagde han til dem, som det var tradition for dette folk: "Nu åbenbarer jeg jer noget nyt: Tag af denne vin og spis af dette brød, som er mit blod og mit legeme, og gør dette til minde om mig.
99 Efter at Mesteren var gået bort, mindedes disciplene deres Herres offer ved at indtage vin og spise brød, som var symboler på ham, der af kærlighed til menneskeheden opgav alt for at give op.
100 I århundredernes løb har folk opdelt i forskellige trosretninger givet forskellige fortolkninger af mine ord.
101. I dag vil jeg fortælle jer, hvad jeg følte i den time, i den sidste nadver, hvor hvert ord og hver handling fra Jesus var en lektion fra en bog med dyb visdom og uendelig kærlighed. Når jeg brugte brød og vin, var det for at få jer til at forstå, at de er som kærlighed, som er åndens næring og liv; og når jeg sagde til jer: "Gør dette til minde om mig", mente Mesteren at sige, at I skal elske jeres næste med en kærlighed, der ligner Jesu kærlighed, og give jer selv til menneskene som sand næring.
102. Ethvert ritual, I laver af denne lære, vil være ufrugtbart, hvis I ikke anvender min lære og mine eksempler i jeres liv. Det er netop det, der er vanskeligt for Dem, men det er her, det er fortjenesten. (151, 29 - 32, 34)
103. Ligesom I er omkring Mig nu, sådan var det også den sidste aften i den Anden Tidsalder. Solen var lige gået ned, da Jesus i dette rum talte med sine disciple for sidste gang. Det var en døende fars ord til sine elskede børn. Der var sorg i Jesus og også i disciplene, som endnu ikke vidste, hvad der ventede den, der havde undervist dem og elsket dem så højt, et par timer senere. Deres Herre var ved at gå bort, men de vidste endnu ikke hvordan. Peter græd og holdt kalken til sit hjerte; Johannes' tårer vådede Mesterens bryst; Matthæus og Bartholomæus var helt ude af sig selv over mine ord. Philip og Thomas skjulte deres sorg, mens de spiste. Jakob den yngre og den ældste, Thaddæus, Andreas og Simon var stumme af sorg, men der var meget, som de talte til mig af hjertet. Judas Iskariot havde også smerte i sit hjerte, men også frygt og anger. Men han kunne ikke vende tilbage, for mørket havde taget ham i besiddelse af ham.
104. Da Jesus havde sagt sine sidste ord og formaninger, var disse disciple i tårer. Men en af dem var der ikke længere, hans ånd kunne ikke modtage så meget kærlighed eller se så meget lys, og derfor gik han, fordi det ord brændte hans hjerte. (94, 56-58)

105 Jesu guddommelige ønske var, at hans disciple skulle blive såere af hans forløsende lære.
106 På højdepunktet af hans sidste tale til disciplene, som samtidig var den sidste samtale mellem faderen og børnene, sagde han derfor til dem i en kærlig tone: "Jeg giver jer nu et nyt bud: elsk hinanden".
107 Med lyset fra dette højeste bud tændte han dermed det største håb for menneskeheden. (254, 59)

Kapitel 12 - Lidelse, død og opstandelse

Jesu livslange arbejde og lidelser
1 Jeg levede blandt mennesker og gjorde mit liv til et eksempel, til en lærebog. Jeg lærte alle lidelserne, fristelserne og kampene, fattigdommen, arbejdet og forfølgelserne. Jeg oplevede afvisning fra slægtninge, utaknemmelighed og forræderi, den lange arbejdsdag, sult og tørst, latterliggørelse, ensomhed og død. Jeg lod hele byrden af menneskets synd falde på mig. Jeg tillod mennesket at undersøge Mit sind i Mine ord og i Min gennemhullede krop, hvor selv de sidste af Mine ribben kunne ses. Selv om jeg var Gud, blev jeg gjort til en hånende konge, en udsat konge, og jeg måtte også bære skammens kors og klatre op ad bakken, hvor røverne døde. Der sluttede mit menneskeliv som et bevis på, at jeg ikke kun er ordets Gud, men også handlingens Gud. (217, 11)
2 Da Timen nærmede sig, og Måltidet var forbi, havde Jesus givet sine Disciple de sidste Befalinger. Han gik til olivenhaven, hvor han plejede at bede, og han sagde til Faderen: "Herre, hvis det er muligt, så tag dette bæger fra mig. Men ikke min vilje, men din skal ske." Da nærmede den af mine disciple sig, som skulle overgive mig, ledsaget af en skare, som ville arrestere mig. Da de spurgte: "Hvem er Jesus, nazaræeren?", gik Judas hen til sin mester og kyssede ham. Der var frygt og forfærdelse i disse mænds hjerter, da de så Jesu rolige ro, og de spurgte igen: "Hvem er Jesus?" Så gik jeg hen til dem og sagde: "Her er jeg, det er mig!" Det var der, min passion begyndte.
3 De bragte mig for Præster, Dommere og Høvdinger. De udspurgte mig, dømte mig og anklagede mig for at overtræde Moseloven og for at ville skabe et imperium, der ville ødelægge Kejsers rige. (152,6 - 7)

Judas' forræderi
4 Husker I ikke, hvor mange gange jeg har åbenbaret min kærlighed, ikke alene til dem, som troede på mig, men også til den, som forrådte mig, og til dem, som forfulgte og dømte mig? Nu kan I måske spørge Mig, hvad der var grunden til, at Jeg tillod alle disse hånligheder. Og jeg svarer jer: Det var nødvendigt, at jeg overlod dem fuldstændig frihed til at tænke og handle, for at skabe passende muligheder for at åbenbare mig selv, og for at alle kunne opleve den barmhjertighed og kærlighed, som jeg lærte verden.
5 Jeg bevægede ikke Judas' hjerte til at forråde mig; han var et redskab for en ond tanke, da hans hjerte var fyldt af mørke. Men i lyset af denne discipels utroskab viste jeg ham min tilgivelse.
6. Det ville ikke have været nødvendigt at en af mine forrådte mig for at give jer dette eksempel på ydmyghed. Mesteren ville have demonstreret det ved enhver lejlighed, som mennesker tilbød ham. Det var denne discipels opgave at være det redskab, gennem hvilket Mesteren viste sin guddommelige ydmyghed til verden. Selv hvis I troede, at det var denne mands svaghed, der førte til Jesu død, siger jeg jer, at I tager fejl, for jeg kom for at give mig selv helt og holdent til jer, og hvis det ikke havde været på den måde, kan I være sikre på, at det ville have været på en anden måde. Derfor har I ingen ret til at forbande eller dømme den, der er jeres broder, og som i et øjebliks mørke manglede den kærlighed og troskab, han skyldte sin Mester. Hvis I bebrejder ham for min død, hvorfor velsigner I ham så ikke, når I ved, at mit blod blev udgydt til frelse for alle mennesker? Det ville være bedre for jer at bede og bede om, at ingen af jer må falde i fristelse, for de skriftkloge og farisæernes hykleri findes stadig i denne verden. (90,37 - 39)

Jesus' lidelse

7 Da jeg blev forhørt af Ypperstepræsten Kajfas, og han sagde til mig: "Jeg beder dig sige mig, om du er Kristus, Messias, Guds Søn," svarede jeg ham: "Du har sagt det." (21, 30)
8. Hvor mange hjerter, som få dage forinden havde beundret og velsignet mine gerninger, glemte dem og viste sig utaknemmelige og sluttede sig til dem, der forsmåede mig. Men det var nødvendigt, at dette offer var meget stort, så det aldrig ville blive slettet fra menneskers hukommelse.
9 Verden, og I som en del af den, har set mig bespottet, hånet og ydmyget som intet menneske kunne have været. Alligevel tømte jeg tålmodigt det bæger, som du gav mig at drikke. Trin for trin opfyldte jeg Min skæbne af kærlighed blandt mennesker og gav Mig selv helt til Mine børn.
10 Salige er de, som troede på deres Gud, skønt de så ham bloddækket og higende.
11 Men der ventede mig noget endnu vanskeligere: at dø naglet til et træ mellem to røvere. Men det var skrevet, og derfor måtte det gå i opfyldelse, så jeg kunne blive anerkendt som den sande Messias. (152, 8 - 11)
12 For denne lære, som jeg giver eder, har jeg allerede givet eder et eksempel i den anden æra. Jesus hang på korset, Frelseren kæmpede med døden i lyset af de mange mennesker, han havde elsket så højt. Hvert hjerte var en dør, som han havde banket på. Blandt tilskuerne var manden, der herskede over folkemængderne, kirkefyrsten, tolderen, farisæeren, den rige, den fattige, den forkastede og den enfoldige. Men mens nogle vidste, hvem han var, som døde i den time, efter at have set hans gerninger og modtaget hans fordele, skyndte andre, som tørstede efter uskyldigt blod og var grådige efter hævn, sig at dræbe ham, som de hånligt kaldte "jødernes konge", uden at vide, at han ikke blot var konge over et folk, men at han var konge over alle jordens folk og alle universets verdener. Mens Jesus kastede et af sine sidste blikke på disse skarer, løftede han, fuld af barmhjertig kærlighed og medfølelse, sin bøn til Faderen og sagde: "Min Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."
13 Dette blik omfattede både dem, som græd over ham, og dem, som glædede sig over hans kvaler; thi Mesterens kærlighed, som var Faderens kærlighed, var til alle lige meget. (103, 26 - 27)
14 Men den dag, da Skarerne, som var opildnet af dem, der havde været foruroliget over Jesu Tilværelse, sårede og piskede ham og så ham bløde som en almindelig dødelig og senere kæmpe med Døden og dø som ethvert andet Menneske, da udbrød Farisæerne, Folkets Øverster og Præsterne med tilfredshed: "Se på ham, som kalder sig Guds Søn, som troede, at han var Konge, og som påstod, at han var Messias!"
15 Det var for dem mere end for andre, at Jesus bad sin Fader om tilgivelse, for dem, som, skønt de kendte Skrifterne, nu fornægtede ham og fremstillede ham som en bedrager for Skarerne. Det var dem, der på trods af deres påstand om at være lovlærere, i virkeligheden ikke vidste, hvad de gjorde ved Jesu fordømmelse, mens der var hjerter blandt mængden, der var sønderrevet af smerte over den uretfærdighed, de var vidne til, og ansigter, der flød over med tårer over den retfærdiges offerdød. De var mænd og kvinder med et enkelt sind og en ydmyg og generøs ånd, som vidste hvem der havde været sammen med mennesker i verden, og som forstod hvad de mistede ved Mesterens bortgang. (150,24 - 25)
16 Han taler til eder, han, som på korset, da han kæmpede med døden og blev mishandlet og tortureret af bødlerne, løftede sine øjne op til uendeligheden og sagde: "Fader, tilgiv dem, thi de vide ikke, hvad de gøre."
17. I denne guddommelige tilgivelse inkluderede jeg alle mennesker fra alle tider, for jeg kunne se menneskehedens fortid, nutid og fremtid. Jeg kan fortælle jer i sandhed og i ånd, at jeg også har set jer i den velsignede time, hvor I hører mit nye ord i denne tid. (268, 38 -39)
18 Og da jeg så ned fra Korsets Højde på den store Mængde Mennesker, så jeg Maria, og jeg sagde til hende, idet jeg henviste til Johannes: "Kvinde, denne er din Søn," og til Johannes: "Søn, denne er din Moder."
19 Johannes var den eneste i den time, der kunne forstå betydningen af den følgende sætning, for mængden var så blind, at da jeg sagde: "Jeg tørster", troede de, at det var fysisk tørst, og de gav mig galde og eddike,

mens det var kærlighedstørst, som min Ånd følte.
20 De to onde kæmpede også med døden ved siden af mig; men mens den ene bespottede og kastede sig ud i fortabelsen, lod den anden sig oplyse af troens lys, og skønt han så sin Gud naglet til korsets skændige bjælke og tæt på døden, troede han på hans guddommelighed og sagde til ham: "Hvis du er i himmeriges rige, så husk mig!", hvortil jeg, bevæget af så megen tro, svarede: "Sandelig, siger jeg dig, i dag skal du være med mig i paradiset."
21. Ingen kender de storme, der rasede i Jesu hjerte i den time. Naturens uhæmmede kræfter var kun en svag afspejling af det, der foregik i dette menneskes ensomhed, og den guddommelige ånds smerte var så stor og så virkelig, at kødet, der et øjeblik følte sig svækket, råbte: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?"
22 Ligesom jeg har lært Menneskene at leve, har jeg også lært dem at dø, idet jeg tilgav og velsignede selv dem, som foragtede og martrede mig, da jeg sagde til Faderen: "Tilgiv dem, thi de vide ikke, hvad de gøre."
23 Og da Ånden forlod denne Verden, sagde han: "Fader, i dine Hænder overgiver jeg min Ånd." Det perfekte undervisningseksempel var fuldført, som Gud og som menneske havde jeg talt. (152, 12 - 17)
24. Et øjeblik var nok for Dimas til at finde frelse, og det var det sidste i hans liv. Han talte til mig fra korset, og selv om han så, at Jesus, kaldet Guds Søn, var i smerte, følte han, at han var Messias, Frelseren, og han overgav sig til ham med al sit hjertes anger og al sin ånds ydmyghed. Derfor lovede jeg ham Paradiset samme dag.
25 Jeg siger jer, at jeg vil lade enhver, der synder uden at vide det, men som ved livets afslutning taler til mig med et hjerte fuld af ydmyghed og tro, føle min barmhjertige kærligheds ømhed, som løfter ham op fra jordens strabadser for at lade ham kende lykken ved et ædelt og ophøjet liv. (94, 71 - 72)
26. Ja, kære Dimas, du var sammen med Mig i lysets og den åndelige freds paradis, hvor Jeg bar din ånd som belønning for din tro. Hvem kunne have fortalt dem, der tvivlede på, at der i Jesus, døende og blødende som han var, boede en Gud, at der i røveren, der lå ved hans højre hånd i dødens kvaler, var skjult en lysets ånd?
27. Tiden gik, og da der igen kom fred i sindet, trængte mange af dem, der afviste og hånede Mig, ind i lyset af Min sandhed, hvorfor deres omvendelse var stor og deres kærlighed til at følge Mig var uforgængelig. (320, 67)
28 Da det legeme, der tjente Mig som skal i den Anden Tidsalder, gik ind i dødskampen, og Jeg talte de sidste ord fra korset, var der blandt Mine sidste sætninger en, som ikke blev forstået i det øjeblik og heller ikke i lang tid derefter: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?"
29 På grund af disse Ord tvivlede mange, og andre blev forvirrede og troede, at det var Tølløshed, en Tøven, et svagt øjeblik. Men de tænkte ikke på, at dette ikke var den sidste sætning, men at jeg efter den talte andre sætninger, som viste fuld styrke og klarhed: "Fader, i dine hænder overgiver jeg min ånd" og: "Alt er fuldbragt".
30 Nu, da jeg er vendt tilbage for at kaste lys over eders vildfarelser og for at oplyse det, som I har kaldt hemmeligheder, siger jeg eder: Da jeg hang på korset, var smerten lang og blodig, og Jesu legeme, der var uendeligt meget mere følsomt end alle andre menneskers, udholdt en lang smerte, og døden kom ikke. Jesus havde fuldført sin mission i verden, havde allerede talt det sidste ord og givet den sidste undervisning. Da spurgte det martyrlegeme, det sønderrevne kød, der følte adskillelsen fra Ånden, Herren i angst: "Fader, Fader, hvorfor har du forladt mig?" - Det var det sårede lammets blide og lidende klagesang over sin hyrde. Det var beviset på, at Kristus, "Ordet", virkelig var blevet menneske i Jesus, og at hans lidelser var virkelige.
31. Kan I tilskrive disse ord til Kristus, som er evigt ét med Faderen? - Nu ved I, at det var en klynken fra Jesu legeme, der var besmittet af menneskers blindhed. Men da Herrens kærtegn sænkede sig over det martyrkød, fortsatte Jesus med at tale, og hans ord var: "Fader, i dine hænder overgiver jeg min ånd." - "Alt er slut". (34, 27 -30)
32. Da Jesus hang på korset, var der ikke en ånd, der ikke følte sig rystet af stemmen fra kærligheden og retfærdigheden fra ham, der

døde, nøgen som selve sandheden, som han bragte i sit ord. De, der har studeret Jesu liv, har erkendt, at der ikke var nogen før eller efter ham, der udførte et værk som hans, for det var et guddommeligt værk, som gennem hans eksempel vil frelse menneskeheden.
33. Jeg kom ydmygt til offeret, for jeg vidste, at mit blod ville forvandle jer og frelse jer. Indtil det sidste øjeblik talte jeg med kærlighed og tilgav jer, for jeg kom for at bringe jer en sublim lære og for at vise jer vejen til evigheden med perfekte eksempler.
34. Menneskeheden ønskede at afholde mig fra mit formål ved at søge kødets svaghed, men jeg lod mig ikke afholde. Mennesker ville friste mig til at bespotte, men jeg bespottede ikke. Jo mere de fornærmede mig, jo mere medfølelse og kærlighed havde jeg til dem, og jo mere de krænkede mit legeme, jo mere blod strømmede ud af det for at give liv til dem, der var døde for troen.
35. Dette blod er symbolet på den kærlighed, hvormed jeg har vist vejen til den menneskelige ånd. Jeg overlod mit ord om tro og håb til dem, der hungrer efter retfærdighed, og mine åbenbaringers skat til de åndeligt fattige.
36 Det var først efter denne tid, at menneskeheden blev klar over, hvem der havde været i verden. Derefter blev Jesu arbejde forstået som perfekt og guddommeligt, anerkendt som overmenneskeligt - hvor mange tårer af anger! Hvor mange samvittighedskvaler i de åndelige væsener (29,37 - 41)
37 Når Jesus, som var "Vejen, Sandheden og Livet", afsluttede sin mission med denne bøn med de syv ord og til sidst sagde til sin Fader: "I dine hænder overgiver jeg min ånd", så tænk på, om I, som er disciple og efterfølgere af denne Mester, kan forlade dette liv uden at give det til Faderen som en hyldest for lydighed og ydmyghed, og om I kan lukke øjnene for denne verden uden at bede Herren om hans beskyttelse, da I først vil åbne dem igen i andre egne.
38 Hele Jesu liv var et offer af kærlighed til Faderen. Timerne under hans smerte på korset var en bøn om kærlighed, forbøn og tilgivelse.
39. Dette er den vej, jeg viste dig, menneskeheden. Lev efter din Mester, og jeg lover at føre dig til mit skød, som er kilden til al lykke. (94, 78 - 80)
40. Jeg, Kristus, har gennem mennesket Jesus åbenbaret Faderens herlighed, hans visdom og hans magt. Kraften blev brugt til at udføre mirakler til gavn for dem, der havde brug for tro i deres ånd, lys i deres sind og fred i deres hjerte. Denne kraft, som er selve kærlighedens kraft, blev udgydt over dem, der var i nød, for at give dem hele Mig selv, i det omfang Jeg ikke brugte den til Mit eget legeme, som også havde brug for den i dødsstunden.
41. Jeg ønskede ikke at gøre brug af min magt for at undgå den gennemtrængende smerte i mit legeme. For da jeg blev menneske, var det med den hensigt at lide for jeres skyld og at give jer et håndgribeligt guddommeligt og menneskeligt bevis på min uendelige kærlighed og medfølelse med de umyndige, de trængende og synderne.
42. Al den magt, som jeg åbenbarede i andre, hvad enten jeg helbredte en spedalsk, gav den blinde synet tilbage og den lamme bevægelighed, eller omvendte syndere og oprejste de døde, al den autoritet, som jeg åbenbarede foran folkemængderne for at give dem beviser på min sandhed, og som beviste dem min autoritet over naturens riger og min magt over liv og død, ville jeg ikke bruge til mig selv, idet jeg lod mit legeme gennemgå denne lidelse og lide denne smerte.
43. Det er sandt, at Min kraft kunne have sparet Min krop for smerte, men hvilken fortjeneste ville Jeg da have haft i dine øjne? Hvilket eksempel, forståeligt for mennesket, ville jeg have efterladt, hvis jeg havde brugt min magt til at spare mig selv for smerte? Det var nødvendigt at give afkald på Min magt i disse øjeblikke, at afvise den guddommelige styrke for at føle og opleve kødets smerte, sorgen over for utaknemmelighed, ensomheden, smerten og døden.
44 Derfor bad Jesu Læber i Dødens Time om Hjælp, fordi hans Smerte var virkelig. Men det var ikke kun den fysiske smerte, der overvældede Jesu feberramte og udmattede krop - det var også den åndelige følelse af en Gud, der ved hjælp af denne krop blev mishandlet og gjort til grin af sine blinde, utaknemmelige og hovmodige børn, som han udgød blodet for.

45 Jesus var stærk ved den Ånd, som besjælede ham, og som var den guddommelige Ånd, og han kunne have været uimodtagelig for smerte og uovervindelig over for sine forfølgeres angreb; men det var nødvendigt, at han græd, at han følte, at han hele tiden faldt til jorden for øjnene af folkemængden, at hans legemsstyrke blev udmattet, og at han døde, efter at hans legeme havde mistet den sidste bloddråbe.
46 Således var min Mission på Jorden fuldbragt, således sluttede den, som Folket havde udråbt til Konge nogle Dage forinden, da han gik ind i Jerusalem, at eksistere på Jorden. (320,56 - 61)

Jesu frelsesgerning i hinsides verdener
47. I menneskehedens første tider var deres åndelige udvikling så lav, at deres (manglende) indre viden om åndens liv efter den legemlige død og (manglende) viden om deres endelige skæbne fik ånden til at falde i en dyb søvn, når den forlod kødets skal, som den var langsom til at vågne op fra. Men da Kristus blev menneske i Jesus for at give sin lære til alle åndelige væsener, sendte han, så snart han havde fuldført sin opgave blandt mennesker, sit lys til store mængder af væsener, som havde ventet på hans ankomst siden verdens begyndelse for at blive befriet fra deres forvirring og for at kunne stige op til Skaberen.
48. Kun Kristus kunne oplyse dette mørke, kun hans stemme kunne vække de ånder, som sov til deres udvikling. Da Kristus døde som menneske, bragte den guddommelige ånd lys ind i de åndelige verdener og endog ind i gravene, hvorfra de åndelige væsener, der var sammen med deres kroppe i dødssøvnen, kom frem. Disse væsener gik gennem verden den nat og gjorde sig synlige for menneskenes blik som et vidnesbyrd om, at Forløseren var liv for alle væsener, og at Ånden er udødelig. (41,5 - 6)
49. Mænd og kvinder modtog tegn og kald fra hinsides. De gamle og børnene var ligeledes vidner til disse manifestationer, og i de dage, der gik forud for Frelserens død på korset, trængte det himmelske lys ind i menneskers hjerter; væsenerne i den åndelige dal kaldte menneskers hjerter; og den dag, da Mesteren udåndede sin sidste åndedrag som menneske, og hans lys trængte ind i alle huler og i alle hjørner, i de materielle og åndelige hjem, i begæret efter de væsener, der længe havde ventet på ham - materialiserede, forvirrede og syge væsener, der var kommet væk fra stien, bundet med lænker af anger og slæbte byrder af uretfærdighed med sig, og andre ånder, der troede, de var døde og var bundet til deres kroppe - da vågnede alle op af deres dybe søvn og genopstod til livet.
50. Men før de forlod denne jord, gav de vidnesbyrd om deres opstandelse og eksistens til dem, der havde været deres kære. Gennem alt dette var verden vidne til disse manifestationer på denne sorgens og sorgens nat.
51. Menneskers hjerter skælvede, og børnene græd i ansigtet på dem, der havde været døde i lang tid, og som den dag kun vendte tilbage for et øjeblik for at vidne om den Mester, der var kommet ned på jorden for at sprede sin kærlighedssæd, og som samtidig dyrkede de åndelige marker, der var beboet af et uendeligt antal åndelige væsener, som ligeledes var hans børn, og som han helbredte og befriede fra deres uvidenhed. (339, 22)
52. Da jeg forlod mit legeme, gik min ånd ind i åndernes verden for at tale til dem med sandhedens ord. Ligesom med jer talte jeg til dem om guddommelig kærlighed, for det er den sande viden om livet.
53. Sandelig, siger jeg jer, Jesu Ånd var ikke et øjeblik i graven; han havde mange goder at udføre i andre verdener. Min uendelige Ånd havde mange åbenbaringer at meddele dem, ligesom tidligere til jer.
54. Der findes også verdener, hvor ånderne ikke ved, hvordan man elsker; de lever i mørke og længes efter lys. I dag ved menneskene, at hvor uvenlighed og selviskhed hersker, hersker mørket, at krig og lidenskaber er de nøgler, der lukker døren til den vej, der fører til Guds rige.
55 Kærligheden er derimod den nøgle, der åbner lysets rige, som er sandheden.
56. Her (på jorden) har jeg gjort mig selv kendt gennem materielle midler, i det hinsides har jeg meddelt mig selv direkte til de høje åndelige væsener, så de kunne undervise dem, der ikke er i stand til at modtage min inspiration direkte. Disse høje, lysende væsener er - som her for jer - stemmebærerne. (213, 6 - 11)

Jesu fremtræden efter hans opstandelse

57. Få dage efter Min korsfæstelse, da Mine disciple var samlet omkring Maria, lod Jeg dem føle Mit nærvær, symboliseret i et åndeligt syn af en due. I denne velsignede time turde ingen røre sig eller sige et ord. Der var en sand henrykkelse i betragtningen af dette åndelige billede, og deres hjerter slog med styrke og tillid, fordi de vidste, at Mesteren, som tilsyneladende havde forladt dem, altid ville være til stede hos dem i ånden. (8, 15)

58. Hvorfor skulle I tro, at Mit komme i ånden ikke har nogen betydning? Husk, at efter Min død som menneske fortsatte Jeg med at tale til Mine disciple og vise Mig selv for dem i ånden.

59. Hvad ville der være blevet af dem uden de manifestationer, som jeg gav dem, og som styrkede deres tro og gav dem nyt mod til deres missionsopgave?

60. Sørgeligt var det billede, de gav efter Min bortgang: tårerne flød uophørligt ned ad deres ansigter, sukningerne undslap deres bryst hvert øjeblik, de bad meget, og frygt og anger tyngede dem ned. De vidste, at én havde solgt mig, en anden havde fornægtet mig, og næsten alle havde forladt mig i dødens time.

61. Hvordan kunne de være vidner til denne mester i al fuldkommenhed? Hvordan kunne de have mod og styrke til at møde mænd med så forskellige trosretninger og måder at tænke og leve på?

62 Netop da viste min Ånd sig iblandt dem for at lindre deres smerte, for at opildne deres tro, for at opflamme deres hjerter med min lære.

63. Jeg gav min Ånd menneskelig form for at gøre den synlig og håndgribelig blandt disciplene, men min tilstedeværelse var stadig åndelig, og se hvilken indflydelse og betydning denne fremtræden havde blandt mine apostle. (279, 47 - 52)

64. Mit offer var fuldført, men da jeg vidste, at disse hjerter havde mere end nogensinde brug for Mig, fordi der var opstået en storm af tvivl, lidelser, forvirring og frygt i dem, nærmede Jeg mig dem straks for at give dem endnu et bevis på Min uendelige barmhjertighed. I Min kærlighed og barmhjertighed for disse børn af Mit ord menneskeliggjorde Jeg Mig selv ved at tage form eller lighed med det legeme, som Jeg havde haft i verden, og Jeg lod Mig selv se og lade Mig selv høre, og med Mine ord genoptog Jeg troen i disse nedslåede ånder. Det var en ny lektion, en ny måde at formidle Mig på til dem, der havde fulgt Mig på jorden; og de følte sig styrket, inspireret og forvandlet gennem troen og kendskabet til Min sandhed.

65. På trods af disse beviser, som de alle var vidner til, var der én, som stædigt benægtede de manifestationer og beviser, som jeg gav åndeligt til Mine disciple, og derfor var det nødvendigt at lade ham røre Mit åndelige nærvær selv med sine fysiske sanser, så han kunne tro.

66. Men ikke kun blandt de disciple, der stod mig nærmest, opstod denne tvivl - nej, også blandt de mange tilhængere, i byerne, i byerne og landsbyerne, blandt dem, der havde fået beviser på min kraft og fulgte mig for disse gerningers skyld, opstod der forvirring, en ængstelig spørgen, forfærdelse; man kunne ikke forklare, hvorfor alting var endt på denne måde.

67. Jeg havde medfølelse med alle, og derfor, ligesom jeg gav mine nærmeste disciple beviser på, at jeg ikke havde fjernet mig fra dem, selv om jeg ikke længere hjalp dem som menneske på jorden. I alle hjem, i alle familier og i alle nationer manifesterede jeg mig selv for de hjerter, der troede på mig, ved at gøre min åndelige tilstedeværelse følelig for dem på mange måder. Så begyndte kampen for det kristne folk, som måtte miste deres Mester på jorden for at rejse sig og forkynde den sandhed, som han havde åbenbaret for dem. I kender alle deres store værker. (333,38-41)

68. Da jeg i den Anden Tidsalder for sidste gang gjorde mig synlig for mine disciple mellem skyerne, var der sorg i dem, da jeg forsvandt fra deres synsfelt, fordi de følte sig forladt i det øjeblik; men bagefter hørte de Herrens englebuds stemme, som sagde til dem: "I mænd fra Galilæa, hvad leder I efter? Denne Jesus, som I i dag så stige op til himlen, skal I se komme ned på samme måde."

69 Da forstod de, at Mesteren, når han ville vende tilbage til menneskene, ville gøre det åndeligt. (8, l3 - 14)

Kapitel 13 - Jesu og hans apostles mission og betydning

Rettelse af det gamle gudsbillede og dets traditioner

1 Jesus, Kristus, har været det tydeligste læreeksempel, som jeg gav jer på jorden for at vise jer, hvor stor Faderens kærlighed og visdom er. Jesus var det levende budskab, som Skaberen sendte til jorden, så I kunne erkende de høje egenskaber hos ham, der skabte jer. Menneskene så i Jehova en vred og uforsonlig Gud, en frygtelig og hævngerrig dommer, men gennem Jesus befriede han jer fra jeres fejltagelse.
2 Se i Mesteren den guddommelige kærlighed gjort til menneske. Han dømte alle jeres gerninger gennem sit liv i ydmyghed, offervilje og barmhjertighed. Men i stedet for at straffe jer med døden, tilbød han jer sit blod for at vise jer det sande liv, kærlighedens liv. Det guddommelige budskab oplyste menneskehedens liv, og det ord, som den guddommelige Mester gav til menneskene, blev oprindelsen til kirker og sekter, ved hjælp af hvilke de søgte Mig og fortsat søger Mig. Men jeg siger jer, at de endnu ikke har forstået indholdet af dette budskab.
3. Menneskeheden tror faktisk på, at Guds kærlighed til sine børn er ubegrænset, da han døde i Jesus af kærlighed til menneskeheden. Den er endog indre bevæget af Jesu lidelser foran sine dommere og bødler, idet den efterhånden også anerkender Faderen i Sønnen, men meningen og rækkevidden af alt det, som Herren ville sige til menneskene gennem denne åbenbaring, der begyndte i en jomfru og endte i "skyen" i Betania, er ikke blevet fortolket korrekt før i dag.
4 Jeg var nødt til at komme tilbage på den samme "sky", som "Ordet" steg op til Faderen på, for at give jer forklaringen og vise jer meningen med alt det, der blev åbenbaret for jer med Jesu fødsel, liv, gerninger og død.
5 Sandhedens Ånd, som Kristus lovede dengang, er denne (i Mexico, 1866-1950) guddommelige manifestation, som kom for at oplyse mørket og forklare de mysterier, som menneskers sind og hjerter ikke har kunnet trænge ind i. (81, 46 - 49)
6. Jeg prædikede Min sandhed i den anden æra som menneske gennem Mit eksempel. Jeg afskaffede det nytteløse offer af uskyldige og bevidstløse væsener ved at ofre Mig selv til fordel for en perfekt kærlighedslære. I har kaldt mig "Guds lam", fordi folk ofrede mig på deres traditionelle helligdage.
7 Mit blod blev udgydt for at vise menneskeheden vejen til frelse (en del skal gå til venstre). Min Guddommelige Kærlighed blev fra korset udgydt over menneskeheden på den tid og i alle tider, så at menneskeheden ville blive inspireret af dette eksempel, af disse ord, af dette perfekte liv og ville finde frelse, renselse af synder og ophøjelse af ånden. (276, 15)

Jesu eksempel

8 Det var nødvendigt, at Jesus viste eder de principper, som I skulde følge, og som I havde forladt.
9 Jeg vidnede for jer alle om min mildhed, min kærlighed, min visdom og min barmhjertighed, og jeg drak sammen med jer lidelsens bæger, for at jeres hjerte skulle blive rørt og jeres sind skulle blive vækket. Hjerter måtte fødes til godhed, og smerten ved at se Mig korsfæstet af kærlighed til dem var som et stik for at minde dem om, at I alle må lide for kærlighedens skyld for at nå frem til Faderen. Mit løfte til enhver, der ville tage sit kors op og følge mig, var evig fred, den højeste velsignelse, som ikke har nogen ende i Ånden. (240, 23 -24)
10 Kristus er og bør være eders forbillede; derfor er jeg da blevet menneske. Hvad var den åbenbaring, som Jesus bragte til menneskeheden? Hans uendelige kærlighed, hans guddommelige visdom, hans ubegrænsede barmhjertighed og hans magt.
11. Jeg har sagt jer: Tag mig som et eksempel, og I skal gøre de samme gerninger som jeg. Da jeg kom som Mester, bør I forstå, at dette ikke blev gjort for at give jer urealistisk undervisning eller undervisning, der er uden for menneskers forståelse.
12 Forstår da, at dersom I gøre Gerninger som dem, Jesus har lært eder, da skulle I have opnået den Livets Fylde, som jeg før talte til eder om. (156, 25 - 27)

Betydningen af Jesu lære

13. Jesu lære, der er givet som en vejledning, som en åben bog, som menneskeheden kan

studere, kan ikke sammenlignes med noget andet hos noget andet folk på jorden, i nogen generation, i nogen race. For de, der er gået ud for at overbringe retfærdighedens forskrifter eller læren om velgørenhed, er blevet sendt af mig til jorden som vejvisere, som budbringere, men ikke som Guddom. Kristus alene kom til jer som Guddom. Han gav dig den klareste og bedste instruktion, som menneskets hjerte har modtaget. (219, 33)

Jesu disciples kaldelse, læretid og prøvelser

14. I har i denne tid mindet om årene med min forkyndelse - de tre år, hvor jeg forberedte mine disciple, hvor jeg levede sammen med dem. De så alle mine værker, og i deres forberedelse var de i stand til at trænge ind i mit hjerte og se renheden, al den majestæt og visdom, der var i Mesteren.

15 Mine handlinger dengang skete ikke for at gøre opmærksom, min vandring på jorden var ydmyg; men den, som var forberedt, havde en fornemmelse af størrelsen af mit nærvær og af den tid, han levede i.

16 Så udvalgte jeg mine Disciple, og nogle af dem fandt jeg ved Flodens Bredder, og dem kaldte jeg og sagde: "Følg mig!" Da de stirrede på mig, forstod de, hvem det var, der talte til dem, og jeg udvalgte dem en efter en. (342, 21)

17. Så længe jeg prædikede i verden, sagde jeg aldrig, at mine disciple allerede var herrer, eller at man skulle lytte til dem. De var stadig disciple, som, betaget af lyset fra mit ord, frivilligt fulgte mig, men som stadig begik fejl, for det tog tid for dem at ændre sig og derefter at være et eksempel for mennesker. De var klippeblokke, der stadig blev glattet af den guddommelige kærligheds mejsel, så de senere også ville blive til diamanter. (356,39)

18 Til alle tider har jeg prøvet mine disciple. Hvor mange gange har jeg ikke sat Peter på prøve, og kun i én af dem vaklede han. Men døm ham ikke dårligt for denne handling, for da hans tro var tændt, var han som en fakkel blandt mennesker, når han prædikede og vidnede om sandheden.

19 Fordøm ikke Thomas; tænk på, hvor ofte du har kunnet gribe mine Gerninger med dine Hænder, og selv da har du tvivlet. Se ikke med foragt på Judas Iskariot, den elskede discipel, som solgte sin Mester for tredive sølvmønter; thi aldrig har der været en større omvendelse end hans.

20. Jeg brugte hver enkelt af dem til at efterlade jer en lære, der skulle tjene som eksempel og forblive evigt i menneskehedens hukommelse. Efter deres pessimisme omvendte de sig, ændrede sig og helligede sig uforbeholdent opfyldelsen af deres mission. De var sande apostle og efterlod et eksempel for alle generationer. (9,22 - 23)

Apostlen Johannes

21. Husk, at da Mit legeme blev taget af korset og derefter begravet, troede disciplene, forfærdede og ude af stand til at forstå, hvad der var sket, at med Mesterens død var alting forbi. Det var nødvendigt, at deres øjne skulle se mig igen og deres ører høre mig igen, for at deres tro skulle blive tændt og deres viden om mine ord styrket.

22. Nu kan jeg fortælle jer, at blandt disse disciple var der en, som aldrig tvivlede på mig, som aldrig vaklede i lyset af prøvelser, og som ikke et øjeblik forlod mig. Det var Johannes, den trofaste, modige, brændende og meget kærlige discipel.

23 Det var for denne kærligheds skyld, at jeg betroede ham Maria, da de stod ved foden af korset, for at han fortsat skulle finde kærligheden i dette ulastelige hjerte, og for at han ved hendes side skulle blive endnu mere styrket til den kamp, der ventede ham.

24 Mens hans Brødre, de andre Disciple, faldt en efter en under Bøddelens Dødsstød og beseglede med deres Blod og Liv al den Sandhed, som de havde forkyndt, og deres Mesterens Navn med deres Blod, overvandt Johannes Døden og undslap Martyrdøden.

25 Da han blev fordrevet til Ørkenen, troede hans forfølgere ikke, at der, på den ø, hvor de havde fordrevet ham, ville komme ned til ham fra Himlen den store Åbenbaring om de tidsaldre, som I nu gennemlever, den profeti, der taler til menneskene om alt, hvad der skal ske og opfyldes.

26 Men efter at Johannes havde elsket sine brødre meget og viet sit liv til at tjene dem i sin Mesterens navn, måtte han leve alene og adskilt fra dem; men han bad altid for menneskene, han tænkte altid på dem, for hvem Jesus havde udgydt sit blod.

27 Bøn, stilhed, selvransagelse, oprigtigheden af hans eksistens og godheden i hans tanker udførte det mirakel, at dette menneske, denne ånd, på kort tid udviklede det, som andre ånder skal bruge årtusinder på at opnå. (309,41 - 44)
28 Når jeg ser på denne Verdens Indbyggere, ser jeg, at alle Folkeslag kender mit Navn, at Millioner af Mennesker gentager mine Ord; men sandelig, siger jeg eder, jeg ser ingen Menneskers Kærlighed til hverandre.
29 alt det, jeg lærer jer i denne tid, og det, der sker i verden, er forklaringen og opfyldelsen af den åbenbaring, jeg gav menneskeheden gennem min apostel Johannes, da jeg, da han boede på Patmosøen, i ånden førte ham op i himlens højder, til det guddommelige plan, til det uendelige, for at vise ham gennem allegorier oprindelsen og målet, alfa og omega; og han så de begivenheder, der var sket - dem, der fandt sted, og dem, der endnu skulle komme.
30 Og han forstod intet af det dengang, men min Røst sagde til ham: "Skriv ned, hvad du skal se og høre!" Og han skrev det.
31 Johannes havde Disciple, som krydsede Havet i Skibe for at opsøge ham i hans Tilflugtssted. Mændene spurgte ivrigt ham, som havde været Jesu discipel, hvordan Mesteren havde været, og hvordan hans ord og mirakler havde været; og Johannes, som efterlignede sin Mester i kærlighed og visdom, forbløffede dem med sine ord. Selv da hans alderdom nærmede sig, og hans krop allerede var bøjet af tiden, havde han stadig kræfter nok til at vidne om sin Mester og til at sige til sine disciple: "Elsk hinanden."
32 Da de, som opsøgte ham, så, at Johannes' Dødedag nærmede sig, bad de ham, da de ønskede at få al den Visdom, som denne Apostel havde samlet sig, til at åbenbare dem alt det, som han havde lært af sin Mester; men i Stedet for ethvert Svar hørte de altid kun denne Sætning: "Elsker hverandre."
33 De, der spurgte med så stor iver og interesse, følte sig bedraget og troede, at alderdommen havde slettet Kristi ord fra hans hukommelse.
34 Jeg siger eder, at Johannes ikke har glemt et eneste af mine Ord, men at han af al min Lære har givet den Lære, som er hele Lovens Sammenfatning, som en enkelt Kerne, nemlig at elske hverandre.
35 Hvordan kunne Mesterens lære, som han elskede så højt, være forsvundet fra den elskede discipels hukommelse? (167, 32 - 37)
36. I den "Anden Tid", efter min afrejse, fortsatte jeres himmelske Moder med at styrke mine disciple og stå ved deres side. Efter smerte og prøvelser fandt de ly i Marias kærlige hjerte, og hendes ord gav dem næring dag efter dag. Opmuntret af Maria, som fortsatte med at undervise dem på den guddommelige Mesterens vegne, fortsatte de deres vej. Da hun døde, begyndte deres kamp, og hver enkelt fulgte den vej, som blev vist ham. (183, 15)

Apostlene Peter og Paulus

37. Glem ikke, hvad der skete med Peter, min discipel, da han blev forfulgt til døden af Saulus. Jeg beviste den trofaste apostel, at han ikke var alene i sin prøvelse, og hvis han stolede på min magt, ville jeg beskytte ham mod hans forfølgere.
38. Saul blev overrasket af mit guddommelige lys, da han gik ud for at finde Peter for at arrestere ham. Mit lys nåede helt ind i Saulus' hjerte, som, da han blev kastet til jorden i mit nærvær, besejret af min kærlighed og ude af stand til at fuldføre den opgave, han havde planlagt mod min discipel, i sit inderste indre følte, at hele hans væsen blev forvandlet, og nu omvendt til troen på Kristus skyndte han sig at søge efter Peter, men ikke længere for at dræbe ham, men for at bede ham om at undervise ham i Herrens ord og få ham til at deltage i hans arbejde.
39 Fra da af var Saulus Paulus, og dette navneændring var et tegn på denne mands fuldstændige åndelige forvandling, hans totale omvendelse. (308, 46 - 47)
40. Paulus var ikke blandt de tolv apostle, han spiste ikke ved mit bord, og han fulgte mig heller ikke på vejene for at høre min lære. Han troede ikke på mig, og han så heller ikke med venlige øjne på dem, der fulgte mig. I hans hjerte var der en idé om at ødelægge den sæd, som jeg havde betroet mine disciple, og som lige var begyndt at sprede sig. Men Paulus vidste ikke, at han var en af mine. Han vidste, at Messias skulle komme, og han troede på det. Men han kunne ikke forestille

sig, at den ydmyge Jesus skulle være den lovede frelser. Hans hjerte var fuld af verdens stolthed, og derfor havde han ikke følt Herrens nærvær.
41 Saulus havde rejst sig mod sin frelser. Han forfulgte mine disciple og de mennesker, som henvendte sig til dem for at høre mit budskab fra apostlenes læber. Og derfor overraskede jeg ham, da han var ved at forfølge mine egne. Jeg rørte ham på det mest følsomme sted i hans hjerte, og straks genkendte han mig, fordi hans ånd ventede på mig. Det var derfor, han hørte min stemme.
42 Det var min vilje, at denne vidt kendte mand skulle omvendes på denne måde, så verden kunne bevidne alle hans forbløffende gerninger, som skulle tjene som en tilskyndelse til tro og forståelse.
43 Hvorfor gå ind i detaljerne om livet for denne mand, som fra da af helligede sit liv til kærligheden til sin næste, inspireret af kærligheden til sin Mester og hans guddommelige lære?
44. Paulus var en af de største apostle for mit ord, hans vidnesbyrd var altid gennemsyret af kærlighed, oprigtighed, sandhed og lys. Hans tidligere materialisme blev til en meget høj spiritualitet, hans hårdhed blev til uendelig ømhed; og således blev forfølgeren af mine apostle den mest nidkære såer af mit ord, den utrættelige omrejsende prædikant, der bragte det guddommelige budskab fra sin Herre, som han levede for, og som han helligede sit liv til, til forskellige nationer, provinser og landsbyer.
45 Her har I, elskede folk, et smukt eksempel på omvendelse og et bevis på, at mennesker, selv om de endnu ikke har hørt mig, kan blive store apostle for mig, selv om de endnu ikke har hørt mig. (157, 42 - 47)

Apostlenes eksemplariske karakter
46. Hvem andre end jeg opmuntrede disciplene i den "anden æra", da de gik rundt i verden uden deres Mester? Synes du ikke, at hver enkelt af dem er beundringsværdig? Men jeg siger jer, at de også havde svagheder som alle andre mennesker. Senere blev de fyldt med kærlighed og tro, og det gjorde dem ikke modløse at være i verden som får blandt ulve og altid gå deres vej under forfølgelse og latterliggørelse fra folk.
47 De havde magt til at udføre mirakler, og de vidste hvordan de skulle bruge denne nåde til at vende hjerterne til sandheden.
48. Salige er alle dem, der har hørt Jesu ord fra mine apostles mund, for hos dem har min lære ikke undergået nogen forandring, men er blevet givet i al sin renhed og sandhed. Når folk lyttede til dem, følte de derfor i deres ånd Herrens nærvær og følte i deres væsen en ukendt følelse af magt, visdom og majestæt.
49. I disse fattige og ydmyge fiskere fra Galilæa har I et værdigt eksempel: Forvandlet af kærlighed til åndelige fiskere rystede de folkeslag og riger ved det ord, de havde lært af Jesus, og ved deres udholdenhed og offervilje forberedte de nationernes omvendelse og den åndelige freds komme. Fra konger til tiggere, de oplevede alle min fred i den sande kristendoms dage.
50. Denne æra af åndelighed blandt mennesker varede ikke ved, men jeg, som kender alle ting, havde annonceret og lovet jer Min genkomst, idet jeg vidste, at I ville få brug for Mig igen. (279, 56 -60)

Kristendommens udbredelse
51. Min lære, på mine disciples læber og i deres gerninger, var et sværd af kærlighed og lys, der kæmpede mod uvidenhed, afgudsdyrkelse og materialisme. Der lød et skrig af forargelse fra dem, der så deres myter og traditioners snarlige undergang, mens der samtidig fra andre hjerter lød en jubelsang over den lysende vej, der åbnede sig for håbet og troen hos dem, der tørstede efter sandhed og var tynget af synd.
52. De, der fornægtede det åndelige liv, blev rasende, da de hørte åbenbaringerne om himmeriges rige, mens de, der spåede denne eksistens og håbede på retfærdighed og frelse fra den, takkede Faderen for at have sendt sin enbårne søn til verden.
53. De mennesker, der i deres hjerter havde bevaret det velsignede ønske om at tjene deres Gud med oprigtighed og elske Ham, så deres vej blive lys og deres sind klarere, da de fordybede sig i Mit Ord, og de følte en vækkelse i deres ånd og i deres hjerte. Kristi lære fyldte som sandt åndeligt brød den enorme tomhed, der var i dem, og med sin fuldkommenhed og betydning fyldte den i rigelig grad alle deres ånds længsler.

54 En ny tidsalder opstod, en mere lysende vej åbnede sig, som førte ind i evigheden.
55. Hvilke smukke følelser af åndelig ophøjelse, af kærlighed og ømhed vågnede i dem, som blev oplyst af troen til at modtage mit ord! Hvilket mod og hvilken standhaftighed ledsagede de hjerter, der vidste hvordan de kunne lide og overvinde alt uden at fortvivle et øjeblik!
56 Fordi mesterens blod stadig var frisk? Nej, folkens, den åndelige essens i det blod, som var den guddommelige kærligheds materielle legemliggørelse, tørrer ikke ud, og den forgår heller aldrig; den er til stede nu, som den var dengang, levende og varm af liv.
57 Grunden til dette er, at der i disse hjerter også var kærlighed til sandheden, som de helligede deres liv til, og for hvilken de endog gav deres blod, hvilket beviser, at de havde lært deres Mester.
58 Det blod, som gavmildt blev givet, overvandt hindringerne og trængslerne.
59 Hvilken kontrast der var mellem åndeligheden hos mit ords disciple og afguderiet, materialismen, selviskheden og uvidenheden hos fanatikerne i de gamle traditioner eller hos hedningerne, der kun levede for at hylde kroppens glæder! (316, 34 - 42)
60. Sæt frø på livets vej med gode eksemplariske gerninger, forfalsk ikke Min lære. Tag som eksempel herpå Mine apostle fra den Anden Tidsalder, som aldrig faldt ned i sensuelle kulter for at undervise og forklare Min Lære. Det er ikke dem, der kan bebrejdes for den afgudsdyrkelse, som menneskeheden senere faldt ind i. Deres hænder rejste aldrig altre og byggede heller ikke paladser til åndelig tilbedelse af Gud. Men de bragte Kristi undervisning til menneskeheden, sundhed til de syge, håb og trøst til de fattige og trængte, og ligesom deres Mester viste de de fortabte vejen til frelse.
61 Den kristne religion, som I kender i dag, er ikke engang en afspejling af den lære, som mine apostle praktiserede og underviste!
62. Jeg siger jer igen, at i disse disciple kan I finde perfekte forbilleder for ydmyghed, kærlighed, barmhjertighed og ophøjethed. De beseglede med deres blod den sandhed, som deres munde havde udtalt.
63 Menneskeheden vil ikke kræve mere blod af dig for at tro dit vidnesbyrd, men den vil kræve sandhed af dig. (256,30-33)

III Den kirkelige kristendoms tid

Kapitel 14 - Kristendom, kirker og kulter

Udviklingen af kristendommen

1 Efter min afgang i "den anden æra" fortsatte mine apostle mit arbejde, og de, der fulgte mine apostle, fortsatte deres arbejde. De var de nye arbejdere, dyrkerne af den mark, som Herren havde forberedt, som var gjort frugtbar af hans blod, hans tårer og hans ord, som var forberedt af de tolv første tolvs arbejde og også af dem, der fulgte efter dem. Men i tidens løb og fra generation til generation mystificerede eller forfalskede menneskene mere og mere mit arbejde og min lære.
2 Hvem har sagt til manden, at han må lave et billede af mig? Hvem sagde til ham, at han skulle repræsentere mig hængende på korset? Hvem fortalte ham, at han kunne lave et billede af Maria, et billede af englene eller et billede af Faderen? Åh I små troende mennesker, som måtte gøre det åndelige materielt synligt for at føle Mit nærvær!
3 Jesus var Faderens billede, Jesus var Mesterens billede, hans disciple var Mesterens billede. Jeg sagde i den anden æra: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen." Det var for at sige, at Kristus, som talte i Jesus, er Faderen selv. Kun Faderen kunne skabe sit eget billede.
4. Efter Min død som menneske åbenbarede Jeg Mig selv for Mine apostle som den levende, så at de skulle vide, at Jeg er Livet og Evigheden, og at Jeg er til stede blandt jer, hvad enten Jeg er i kroppen eller uden for den. Det var ikke alle mennesker, der forstod dette, og derfor faldt de i afgudsdyrkelse og fanatisme. (113, 13 - 17)
5 Og jeg sagde til Kvinden i Samaria: "Den, som drikker af dette Vand, som jeg giver, skal

aldrig mere tørste." Og i dag fortæller jeg dig det: Hvis menneskeheden havde drukket af det levende vand, ville der ikke være så stor elendighed i den.
6. Mennesker holdt sig ikke urokkeligt til Min lære og foretrak at bruge Mit navn til at grundlægge kirker efter deres fortolkning og bekvemmelighed. Jeg afviste traditioner og instruerede dem i Kærlighedslæren, men i dag kommer I til mig for at tilbyde mig ubetydelige ritualer og ceremonier, som ikke gavner jeres ånd det mindste. Hvis der ikke er åndelighed i dine værker, kan der ikke være sandhed i dem, og det, der ikke har sandhed i sig, når ikke frem til din Fader.
7 Da den samaritanske kvinde mærkede, at mine Øjne lyste helt ind i hendes hjerte, sagde hun til mig: "Herre, I jøder siger, at Jerusalem er det sted, hvor vi skal tilbede vor Gud." Da sagde jeg til hende: "Kvinde, sandelig siger jeg dig, at der kommer en tid, hvor du ikke skal tilbede Faderen på dette bjerg eller i Jerusalem, som du gør nu. Tiden nærmer sig, hvor I skal tilbede Faderen 'i ånd og sandhed'; for Gud er ånd."
8 Dette er min lære til alle tider. Se, sandheden var foran dine øjne, og du ville ikke se den. Hvordan vil du leve det, hvis du ikke kender det? (151, 2 - 5)

Kulter

9 Hvis du elsker, har du ikke brug for sanselige ritualer eller ritualer, fordi du har det lys, der oplyser dit indre tempel, og som vil bryde bølgerne af alle de storme, der måtte piske dig, og som vil opløse menneskehedens mørke tåger.
10 Du må ikke længere vanhellige det guddommelige, for sandelig, siger jeg jer, stor er den utaknemmelighed, hvormed I viser jer over for Gud, når I udfører disse ydre tilbedelseshandlinger, som I har arvet fra jeres forfædre, og som I er blevet fanatiske i. (21, 13 - 14)
11. Overvej den vildledte menneskehed - vildledt, fordi de store kirker, der kalder sig kristne, lægger mere vægt på ritualer og det ydre end på selve Min Lære. Livets ord, som jeg forseglede med kærlighedsgerninger og med blodet på korset, lever ikke længere i menneskers hjerter; det er låst inde og stumt i de gamle og støvede bøger. Og således er der en "kristen" menneskehed, som hverken forstår eller ved, hvordan man følger Kristus.
12 Derfor har jeg kun få Disciple i denne Tid, men de, som elske deres lidende Brødre, de, som lindre Smerten, de, som leve i Dyd og prædike den ved deres Eksempel: disse ere Kristi Disciple.
13 Den, som kender min Lære og skjuler den eller kundgør den alene med sine Læber og ikke med sit Hjerte, han er ikke min Discipel.
14 Jeg er ikke kommet i denne tid for at opsøge stentempler og give mig til kende i dem. Jeg søger din ånd, dit hjerte, ikke materiel pragt. (72, 47 - 50)
15. Så længe de religiøse samfund forbliver hensunket i dyb søvn og ikke forlader deres vante stier, vil der ikke ske nogen åndelig opvågnen eller realisering af åndelige idealer; og derfor vil der ikke være nogen fred blandt mennesker eller plads til aktiv næstekærlighed. Det lys, der løser de alvorlige menneskelige konflikter, vil ikke kunne skinne (100, 38).

De gejstlige

16 Da I ikke vide, hvad den sande Fred er, er I tilfredse med at længes efter den og forsøge med alle mulige midler og på alle mulige måder at få en lille Fred,
komfort og tilfredsstillelse, men aldrig det, der virkelig er åndelig fred. Jeg siger jer, at kun barnets lydighed mod Herrens vilje giver den.
17 I Verden mangler der gode Udlægere af mit Ord, gode Udlægere af min Lære. Det er derfor, at menneskeheden, selv når den kalder sig selv kristen, lever åndeligt bagud, fordi der ikke er nogen til at ryste den med Min sande Lære, der er ingen til at nære hjerterne med den kærlighed, som Jeg lærte menneskene med.
18. Dag efter dag, i forsamlingshuse, kirker og katedraler, bliver mit navn sagt, og mine ord bliver gentaget, men ingen bliver indre bevæget, ingen bliver bevæget af deres lys, og det skyldes, at menneskene har misforstået deres betydning. De fleste tror, at Kristi ords virkning er baseret på mekanisk at gentage det igen og igen, uden at forstå, at det ikke er nødvendigt at recitere det, men at studere det, at reflektere over det, at praktisere det og at leve det.

19 Hvis menneskene søgte meningen i Kristi ord, ville det altid være nyt for dem, frisk, levende og sandt for livet. Men de kender den kun overfladisk, og derfor kan de ikke ernære sig af den, og det vil de heller aldrig kunne gøre.
20. Stakkels menneskehed - vandrende i mørket, skønt lyset er så nær, frygteligt klagende, skønt freden er inden for rækkevidde! Alligevel kan menneskene ikke se det guddommelige lys, fordi der har været nogen, der har bindet dem bind for øjnene uden medlidenhed. Jeg, som virkelig elsker jer, kommer jer til hjælp, befrier jer fra mørket og beviser jer, at alt det, jeg sagde til jer dengang, var bestemt for alle tider, og at I ikke skal betragte det guddommelige ord som en gammel doktrin fra en svunden tid. For kærligheden, som var essensen af al Min undervisning, er evig, og i den ligger hemmeligheden bag jeres frelse i denne tid med vildfarelser, umådelige lidelser og uhæmmede lidenskaber. (307, 4 - 8)
21 Jeg irettesætter dem, som prædike en blind Tro, en Tro uden Kundskab, en Tro, som er erhvervet ved Frygt og Overtro.
22 Hør ikke på dem, som tilskriver Gud alle de Ulykker, der plager Menneskene, alle Plager, Hungersnød og Pest, og som kalder dem Straf eller Guds Vrede. Det er de falske profeter.
23 Vend dig bort fra dem; thi de kende mig ikke, og dog ville de lære Menneskene, hvorledes Gud er.
24. Dette er frugten af den dårlige fortolkning, der er blevet givet til Skrifterne fra tidligere tider, hvis guddommelige sprog endnu ikke er blevet opdaget i kernen af det menneskelige sprog, som åbenbaringerne og profetierne blev nedskrevet med. Mange taler om verdens ende, den sidste dom, døden og helvede uden at have den mindste viden om sandheden. (290, 16 - 19)
25. I lever allerede i den "tredje æra", og menneskeheden er stadig åndeligt retarderet. Deres præster, deres teologer og åndelige hyrder afslører ganske lidt og nogle gange intet om det evige liv. Også dem afslører jeg hemmelighederne i Min Visdoms Bog, og derfor beder jeg jer: Hvorfor er de tavse? Hvorfor er de bange for at vække menneskets søvnige ånd? (245, 5)
26 Min undervisning lærer jer at dyrke Faderen på en fuldkommen, åndelig og ren måde, for menneskehedens ånd er - uden at vide det - nået frem til tærsklerne til Herrens tempel, hvor han vil træde ind for at føle mit nærvær, høre min stemme over sin samvittighed og se mig i det lys, der falder på hans sind.
27. Den tomhed, som mennesket føler i denne tid i sine forskellige religiøse samfund, skyldes, at ånden hungrer og tørster efter åndeliggørelse. Ritualer og traditioner er ikke længere nok for den; den længes efter at kende min sandhed. (138, 43 - 44)

Nadver og messe

28. Jeg er aldrig kommet til mænd indhyllet i mystik. Hvis jeg har talt billedligt til jer for at afsløre det guddommelige for jer eller for at repræsentere det evige i en eller anden materiel form, har det været for at I kunne forstå mig. Men hvis menneskene fortsætter med at tilbede former, genstande eller symboler i stedet for at søge meningen med disse lærdomme, er det kun naturligt, at de lider af århundreders stagnation og ser mystik i alting.
29 Siden Israels ophold i Ægypten, da mit Blod blev repræsenteret ved et Lam, har der været Mennesker, som kun har levet efter Traditioner og Riter, uden at forstå, at dette Offer var et Billede af det Blod, som Kristus skulle udgyde for at give jer åndeligt Liv. Andre, som tror, at de bliver næret af Mit legeme, spiser materielt brød uden at ville forstå, at da Jeg gav brødet til Mine disciple ved den sidste nadver, var det for at få dem til at forstå, at den, der tager betydningen af Mit ord som mad, nærer sig selv med Mig.
30. Hvor få er de, der i sandhed er i stand til at forstå Min guddommelige lære, og hvor få er de, der fortolker dem med ånden. Husk dog, at jeg ikke har givet jer den guddommelige åbenbaring på én gang, men at jeg forklarer den for jer lidt efter lidt i hver af mine lærdomme. (36, 7 - 9)
31 Glæde er der i disse Skarers Hjerter, fordi de vide, at foran deres Øjne er det himmelske Gæstebud, som Mesteren venter dem til, for at give dem at spise og drikke det sande Livs Brød og Vin.

32. Det bord, som Jesus dengang samledes omkring med sine apostle, var et symbol på himmeriges rige. Der var Faderen omgivet af sine børn, der var den mad, der repræsenterede liv og kærlighed; den guddommelige stemme lød, og dens essens var verdensomspændende harmoni, og den fred, der herskede der, var den fred, der findes i Guds rige.
33. I har forsøgt at rense jer i disse morgentimer, idet I troede, at Mesteren ville bringe jer et nyt testamente i sine ord, og sådan er det også: I dag tillader jeg jer at mindes det brød og den vin, hvormed jeg repræsenterede mit legeme og mit blod. Men på samme måde fortæller jeg jer, at i denne nye tid vil I kun finde denne næring i den guddommelige betydning af mit ord. Hvis I søger Mit Legeme og Mit Blod, må I søge dem i det guddommelige i skabelsen, for Jeg er kun Ånd. Spis af brødet og drik af vinen, men fyld også mit bæger, jeg vil drikke med jer: Jeg tørster efter din kærlighed.
34. Bær dette budskab videre til jeres brødre og lær, at blod, da det er liv, kun er et symbol på evigt liv, som er sand kærlighed. - Gennem jer (dvs. de første lyttere i Mexico) begynder jeg at oplyse menneskeheden med mine nye åbenbaringer.
35. Jeg bringer jer fred og en ny lære. Hvis mit offer i den anden æra annullerede ofringen af uskyldige dyr, som I ofrede på Jehovas alter, så har mit guddommelige ords næring i dag fået jer til ikke længere at symbolisere mit legeme og mit blod gennem denne verdens brød og vin.
36. Enhver ånd, der ønsker at leve, må nære sig med den guddommelige ånd. Den, der hører mit ord og føler det i sit hjerte, har næret sig selv i sandheden. Denne har ikke blot spist mit legeme og drukket mit blod, men har også taget fra min ånd for at ernære sig selv.
37 Hvem vil efter at have smagt denne himmelske mad igen søge mig i former og skikkelser, som er lavet af menneskehænder?
38. Fra tid til anden kommer jeg og afskaffer traditioner, ritualer og skikke og efterlader kun loven og den åndelige kerne af min lære i jeres sind. (68,27)

Dåb

39 Folk, på hans Tid døbte Johannes, som også kaldes Døberen, dem, som troede på hans Profeti, med Vand. Denne handling var symbolsk for renselsen fra arvesynden. Han fortalte det til de skarer, der kom til Jordan for at høre pionerens ord:
"Se, jeg døber jer med vand, men allerede nu er han på vej, som skal døbe jer med Helligåndens ild."
40. Fra denne guddommelige ild blev alle ånder født, de kom frem rent og rent. Men hvis de på deres vej har plettet sig selv med den synd, som ulydigheden bragte med sig, så hældes min Ånds ild på dem på ny for at slette deres synd, for at slette deres pletter og for at genoprette dem til deres oprindelige renhed.
41. Hvis I i stedet for at forstå denne åndelige dåb som en renselse, som mennesket opnår gennem en handling af oprigtig anger over for sin Skaber, gør den til et ritual, og I nøjes med symbolikken i en handling - sandelig, siger jeg jer, vil jeres ånd intet opnå.
42 Den, der handler på denne måde, lever stadig i Døberens tid, og det er som om han ikke havde troet på hans profetier og ord, som talte om den åndelige dåb, om den guddommelige ild,
ved hvilken Gud renser sine børn og gør dem udødelige i lyset.
43. Johannes kaldte folk til sig som voksne for at hælde vandet på dem som et symbol på renselse. De kom til ham, da de allerede var bevidste om deres handlinger og allerede kunne have den faste vilje til at forblive på godhedens, retfærdighedens og retfærdighedens vej. Se, hvordan menneskeheden har foretrukket at udføre den symbolske renselseshandling ved hjælp af vand i stedet for sand fornyelse gennem omvendelse og den faste beslutning om at ændre sig, som er født af kærlighed til Gud. Den rituelle handling indebærer ikke nogen anstrengelse; men at rense hjertet og kæmpe for at forblive ren indebærer anstrengelse, afkald og endda offer for mennesket. Derfor har menneskene foretrukket at dække deres synder til udvendigt og nøjes med at overholde ceremonier, visse handlinger og ritualer, som ikke forbedrer deres moralske eller åndelige tilstand det mindste, hvis samvittigheden ikke er involveret i dem.

44. Disciple, det er derfor, jeg ønsker ikke, at rituelle handlinger skal finde sted blandt jer, så I ved at udføre dem ikke glemmer det, som faktisk virker på ånden. (99,56 - 61)
45. Det er mig, der sender ånderne til at inkarnere i overensstemmelse med loven om evolution, og sandelig siger jeg jer, at denne verdens påvirkninger ikke vil ændre mine guddommelige planer. For over al ambitiøs stræben efter magt skal Min vilje ske.
46. Ethvert menneske bringer en mission til jorden, hans skæbne er udstukket af Faderen, og hans ånd er salvet af min kærlighed til Faderen. Forgæves holder mennesker ceremonier og velsigner de små børn. Sandelig, siger jeg jer, i ingen materiel tidsalder vil vand rense ånden fra dens overtrædelser af min lov. Og hvis jeg sender en ånd, der er ren fra al synd, fra hvilken besmittelse renser præsteskabet i de forskellige trossamfund den så med dåben?
47. Det er på tide, at I forstår, at menneskets oprindelse ikke er synden, men at dets fødsel er resultatet af opfyldelsen af en naturlov, en lov, som ikke kun mennesket opfylder, men alle de skabninger, som udgør naturen. Læg mærke til, at jeg sagde "mennesket" og ikke "hans ånd". Mennesket har Min autoritet til at skabe væsener, der ligner det selv; men de åndelige væsener kommer kun fra Mig.
48. At vokse og formere sig er en universel lov. Stjernerne kom også ud af andre, større stjerner, efterhånden som frøet formerede sig, og jeg har aldrig sagt, at de derved syndede eller fornærmede Skaberen. Hvorfor skulle I så, i opfyldelsen af dette guddommelige bud, blive betragtet som syndere? Forstå, at opfyldelsen af loven aldrig kan plette mennesket.
49 Det, der besudler mennesket og fjerner ånden fra udviklingens vej, er de lavere lidenskaber: Ladhed, laster, last, utugt, for alle disse er imod loven.
50. Undersøg og søg, indtil du finder sandheden. Så vil I ikke længere kalde livets skabers bud for synd, og I vil helliggøre jeres børns eksistens med jeres gode gerninger som eksempel. (37, 18 -23)

Minde om de døde

51 Folk holder fast i deres traditioner og skikke. Det er forståeligt nok, at de har et uudsletteligt minde om de mennesker, hvis lig de har lagt i graven, og de er tiltrukket af det sted, hvor de begravede deres rester. Men hvis de dykkede ned i den virkelige mening med det materielle liv, ville de indse, at denne krop, når den blev opløst
Atom for atom vender tilbage til de naturriger, hvorfra det blev dannet, og livet fortsætter med at udfolde sig.
52. Men mennesket har som følge af manglende studier af det åndelige til alle tider skabt en kæde af fanatiske kulter for kroppen. Han forsøger at gøre det materielle liv uforgængeligt og glemmer ånden, som i sandhed er det, der besidder det evige liv. Hvor langt er de dog fra at forstå det åndelige liv!
53. Nu forstår I, at det er unødvendigt at bringe gaver til de steder, hvor en gravsten, der udtrykker "død", burde udtrykke "opløsning og liv"; for der er naturen i fuldt flor, der er jord, der er frugtbar og uudtømmelig skød for skabninger og livsformer.
54. Når disse lærdomme er forstået, vil menneskeheden vide, hvordan den skal give sin plads til det materielle og sin egen plads til det guddommelige. Så vil forgængernes afgudsdyrkelse forsvinde.
55 Mennesket skal kende og elske sin Skaber fra ånd til ånd.
56. Altererne er sorgens flag, og gravene er beviser på uvidenhed og afgudsdyrkelse. Jeg tilgiver alle dine overtrædelser, men jeg må virkelig ryste dig vågen. Min lære vil blive forstået, og den tid vil komme, hvor mennesker vil erstatte materielle gaver med høje tanker. (245, 16 - 21)

Materielle symboler, kors og relikvier.

57. I "den første æra" kendte I symbolerne: Tabernaklet eller helligdommen, som vogtede pagtens ark, hvori lovens tavler blev opbevaret. Da disse symboler havde opfyldt deres formål, fjernede Min Vilje dem fra jorden og fjernede dem fra menneskers syn, så verden ikke skulle falde i afgudsdyrkelse; men betydningen eller essensen af disse lærerige symboler lod Jeg stå skrevet i Mine tjeneres ånd.

58. I den anden æra, efter at Kristi offer var blevet fuldbyrdet, lod jeg kristendommens højeste symbol forsvinde, korset, sammen med tornekronen, kalken og alt, hvad der kunne være blevet genstand for menneskehedens begejstrede veneration. (138, 36)
59. Menneskeheden så Jesus lide, og hans lære og vidnesbyrd troes af jer. Hvorfor fortsætter du med at korsfæste ham i dine skulpturer? Er de århundreder, du har brugt på at vise ham som et offer for din ondskab, ikke nok for dig?
60 I stedet for at mindes mig i Jesu pinsler og dødskamp, hvorfor mindes I så ikke min opstandelse fuld af lys og herlighed?
61 Der er nogle, der, når de ser på jeres billeder af Mig i Jesu skikkelse på korset, nogle gange har tænkt, at det var et svagt, fejt eller bange menneske, uden at tænke på, at Jeg er Ånd, og at Jeg har lidt det, I kalder offer og det, jeg kalder kærlighedspligt, som et eksempel for hele menneskeheden.
62 Når I tænker på, at jeg var ét med Faderen, så husk, at der ikke var nogen våben, ingen magter eller tortur, der kunne bøje mig; men når jeg led, blødte og døde som menneske, var det for at give jer mit sublime eksempel på ydmyghed.
63 Menneskene har ikke forstået storheden i denne lektie, og overalt har de rejst et billede af den korsfæstede, hvilket er en skændsel for denne menneskehed, som uden kærlighed og respekt for ham, som den hævder at elske, fortsætter med at korsfæste ham og sårer ham dagligt, ligesom menneskene sårer deres medmenneskers hjerter, som Mesteren gav sit liv for.
(21, l5 - 19)
64 Jeg ville ikke fordømme jer, hvis I lod det sidste kors, hvormed I symboliserer jeres kristne tro, forsvinde fra selve jorden, og som erstatning for dette symbol
ved virkelig at elske hinanden, for så vil jeres tro og ydre tilbedelse af Gud blive til åndens tilbedelse og tro, hvilket er det, jeg forventer af jer.
65. Hvis blot jeres tilbedelse og jeres symboler havde magt til at forhindre jeres krige, til at forhindre jer i at synke ned i laster, til at holde jer i fred. Men se, hvorledes I efter eders Ord overtræde alt det hellige, se, hvorledes I træde det, som I har anset for guddommeligt, under fode.
66 Jeg siger jer igen, at det ville være bedre for jer, hvis I ikke havde én kirke, ikke ét alter, ikke ét symbol eller billede på hele jorden, men vidste at bede med ånden og at elske jeres Fader og tro på ham uden at have brug for
som stedfortrædere, og at I vil elske hinanden, sådan som jeg har lært jer i min lære. Så ville I blive frelst og gå på den vej, der er markeret af mine blodpletter - pletter, som jeg kom for at forsegle sandheden i min lære. (280, 69 - 70)

Tilbedelse af de hellige
67. Jeg giver jer denne lære, fordi I har erklæret mange retfærdiges ånder for hellige, som I beder og tilbeder som om de var guder. Hvor meget uvidenhed, menneskeheden! Hvordan kan mennesker bedømme et åndeligt væsens hellighed og fuldkommenhed, hvis de kun
på grund af deres menneskelige gerninger?
68 Jeg er den første til at sige til eder, at I skal tage det gode eksempel til forbillede, som eders brødre har givet eder med deres gerninger, med deres liv, med deres dydighed. Jeg fortæller jer også, at når I tænker på dem, kan I håbe på deres åndelige hjælp og indflydelse. Men hvorfor opfører I altre for dem, som kun tjener til at fornærme disse åndelige væseners ydmyghed? Hvorfor skaber I kulter omkring deres minde, som om de var Guddommen, og sætter dem i stedet for Faderen, som I glemmer over tilbedelsen af jeres egne brødre? Hvor har den ære, som I har givet dem her, ikke været smertefuld for dem!
69. Hvad ved menneskene om min dom over dem, de kalder hellige? Hvad ved de om disse væseners åndelige liv eller om den plads, de hver især har fået hos Herren?
70. Ingen tror, at jeg med disse åbenbaringer ønsker at slette de fortjenester, som mine tjenere har gjort blandt mennesker, fra jeres hjerter; tværtimod ønsker jeg, at I skal vide, at den nåde, de har fundet hos mig, er stor, og at jeg giver jer mange ting gennem deres bønner; men det er nødvendigt, at I fjerner jeres uvidenhed, som er kilden til religiøs fanatisme, afgudsdyrkelse og overtro.

71. Hvis du føler, at ånden fra disse væsener hersker over din levende verden, så stol på dem, som er en del af den åndelige verden, så du og de, forenet på Herrens vej, kan fuldføre det åndelige broderskabs arbejde - det arbejde, som jeg venter som resultatet af al min lære. (115, 52 - 56)

Kirkefester

72. På denne dag, hvor folkemængderne med stort larm skynder sig til deres kirker for at fejre det øjeblik, hvor Himlen åbnede sig for at modtage Mig, siger jeg jer, at alt dette kun er en tradition for at imponere menneskers hjerter. De er kun ritualer, som i dag materialiserer Min Guddommelige Lidenskab.
73. I skal ikke følge denne tendens ved at opstille altre og billeder. Du må ikke fremstille hellige begivenheder, og du må ikke bruge særlige klæder for at tiltrække opmærksomhed,
thi alt dette er afgudsdyrkelse.
74. Kald på Mig med dit hjerte, mindes Min undervisning og følg Mine eksempler. Tilbyd mig din korrektion, og du vil føle, at Himlens porte åbner sig for at modtage dig.
75. Undgå de falske og profane fremstillinger, der er lavet af Mig og Min lidelse, for ingen kan legemliggøre Mig. Lev efter mit eksempel og min lære. Den, der gør det, vil have legemliggjort sin Mester på jorden. (131, 11 - 13, 16)
76. Menneskeheden: I disse dage, hvor I mindes Jesu fødsel, lad freden komme ind i jeres hjerter og fremstå som én forenet og lykkelig familie.
77. Jeg ved, at ikke alle hjerter føler oprigtig glæde, når de husker min ankomst til verden i den tid. Der er meget få, der tager sig tid til at reflektere og samles, så glæden bliver en indre glæde, og mindesfesten finder sted i ånden.
78 I dag, som i alle tider, har menneskene gjort mindedage til profane og meningsløse højtider for at søge sansernes fornøjelser, som er langt fra åndens glæder.
79. Hvis menneskene brugte denne dag til at dedikere den til ånden og reflekterede over den guddommelige kærlighed, som det faktum, at jeg blev menneske for at leve med jer, var et uigendriveligt bevis på, sandelig siger jeg jer, så ville jeres tro lyse i det højeste af jeres væsen, og det ville være den stjerne, der ville vise jer vejen, der fører til mig. Din ånd ville være så gennemsyret af godhed, at du på din livsvej ville overøse de trængende med goder, trøst og ømhed. I ville føle jer mere som brødre og søstre, I ville tilgive jeres krænkere fra jeres hjerte. Du ville føle dig fyldt af ømhed ved synet af de udstødte, de børn uden forældre, uden husly og uden kærlighed. Man tænker på de folkeslag uden fred, hvor krigen har ødelagt alt det gode, ædle og hellige i menneskelivet. Så ville jeres bøn stige rent op til Mig og sige: "Herre, hvilken ret har vi til fred, mens der er så mange af vores brødre og søstre, som lider forfærdeligt?
80 Mit svar på dette ville være følgende: Når I har følt jeres medmenneskers smerte, og I har bedt og haft medfølelse, så saml jer i jeres hjem, sæt jer til bords og glæd jer i den velsignede time, for jeg vil være til stede der. Tøv ikke med at være glade, selv om I ved, at der i det øjeblik er mange, der lider; for sandelig siger jeg jer, at hvis jeres glæde er oprigtig, vil der fra den udgå et åndedrag af fred og håb, der vil berøre dem, der er i nød, som en brise af kærlighed.
81. Ingen mener, at jeg ønsker at slette den reneste fest, som I fejrer i løbet af året, når I mindes Jesu fødsel, fra jeres hjerter. Jeg vil blot lære jer at give verden det, der tilkommer den, og Ånden det, der tilkommer den; for når I fejrer så mange fester for at fejre menneskelige begivenheder, hvorfor overlader I så ikke denne fest til Ånden, så han, som er blevet et barn, kan komme og tilbyde mig sin kærlighedsgave, så han kan opnå hyrdernes enkelhed til at tilbede mig og de vises ydmyghed til at bøje nakken og tilbyde sin viden for den sande visdoms Herre?
82. Jeg ønsker ikke at dæmpe den glæde, der omgiver menneskers liv i disse dage. Det er ikke kun traditionens magt - det er fordi min barmhjertighed rører dig, mit lys oplyser dig, min kærlighed omslutter dig som en kappe. Så føler du hjertet fuld af håb, glæde og ømhed, fyldt med behovet for at give, opleve og elske. Men I tillader ikke altid, at disse følelser og inspirationer kommer til udtryk i deres sande generøsitet og oprigtighed, for I spilder denne glæde i verdens fornøjelser uden at lade den ånd, for hvis skyld Forløseren kom til verden, leve dette øjeblik, træde ind i dette lys, rense sig selv og blive frelst. For den guddommelige

kærlighed, som blev menneske, er evigt til stede på ethvert menneskes livsvej, så han kan finde liv i den. (299,43 - 48)

Guds nærvær på trods af falske former for tilbedelse

83. Da mennesket er materialiseret, må det søge Mig gennem fornuftig tilbedelse, og da hans ånds øjne ikke er åbne, må det skabe Mit billede for at se Mig. Da han ikke har gjort sig selv åndeligt følende, kræver han altid materielle mirakler og beviser for at tro på Min eksistens, og han stiller betingelser til Mig for at tjene Mig, følge Mig, elske Mig og give Mig noget tilbage for det, jeg giver ham. Det er sådan jeg ser alle kirker, alle religiøse samfund og alle de sekter, som mennesker har skabt på hele jorden. De er gennemsyret af materialisme, fanatisme og afgudsdyrkelse, af hemmelighedskræmmeri, bedrag og vanhelligelse.
84 Hvad skal jeg tage med mig af det?: Kun hensigten. Hvad når Mig fra alt dette: Mine børns åndelige eller fysiske behov, deres lille kærlighed, deres ønske om lys. Det er det, der når mig, og jeg er med alle. Jeg ser ikke på kirker, ikke på former, ikke på ritualer. Jeg kommer til alle mine børn på lige fod. Jeg modtager deres ånd i bøn. Jeg trækker ham til mit bryst for at omfavne ham, så han kan føle min varme, og så denne varme kan være en stimulans og opmuntring på hans vej gennem besøg og prøvelser. Men fordi jeg accepterer menneskehedens gode hensigt, behøver jeg ikke at tillade, at den forbliver evigt i mørket, indhyllet i sin afgudsdyrkelse og fanatisme.
85. Jeg ønsker, at mennesket skal vågne, at ånden skal stige op til Mig og i sin ophøjelse skue sin Faders sande herlighed og glemme liturgiernes og ritualernes falske pragt. Jeg ønsker, at når han når sin sande opstigning, vil han blive fornyet, han vil blive fri for de
Han må frigøre sig fra menneskelige behov og overvinde sanselighed, lidenskaber og laster og finde sig selv, så han aldrig vil sige til Faderen, at han er en regnorm;
for at han kan kende, at Faderen har skabt ham i sit billede og lighed med ham. (360, 14 - 16)
86. Der findes mange religiøse samfund på jorden, og de fleste af dem er baseret på troen på Kristus. Alligevel elsker de ikke hinanden, og de anerkender heller ikke hinanden som disciple af den guddommelige Mester.
87. Tror du ikke, at hvis de alle havde forstået min lære, ville de have omsat den i praksis ved at føre trossamfundene til forsoning og fred? Men det var ikke tilfældet. De tog alle afstand fra hinanden og adskilte og adskilte dermed åndeligt set mennesker, som derefter betragtede sig selv som fjender eller fremmede. Hver enkelt søger midler og argumenter for at bevise over for de andre, at han er indehaver af sandheden, og at de andre tager fejl. Men ingen har styrken og modet til at kæmpe for alles forening, og ingen har den gode vilje til at opdage, at der er noget sandt i enhver tro og i enhver tilbedelse af Gud. (326, 19 -20)

Kapitel 15- Falske kristne, kirkelige kætterier og misbrug.

Navn kristne

1 Størstedelen af denne menneskehed kalder sig kristen; men Mesteren siger jer: Hvis den var virkelig kristen, ville den allerede have overvundet resten af menneskeheden med sin kærlighed, med sin ydmyghed og med sin fred. Men min er allerede blevet efterladt som et testamente i "den anden æra".
Lære er ikke i menneskets hjerte, den lever og blomstrer ikke i menneskers værker. Den er gemt i støvede bøger, og jeg er ikke kommet for at tale til mennesket gennem bøger.
2 I stedet for en bog har jeg bragt jer mit liv, mit ord og mine gerninger, min lidelse og min død som menneske. Grunden til at størstedelen af den menneskehed, som kalder sig kristen, ikke har Kristi fred eller nåde, er denne: fordi menneskene ikke gør ham til deres forbillede.
fordi de ikke lever i overensstemmelse med hans lære. (316, 5)
3 lyt til mig, disciple, for at I kan udrydde gamle trosforestillinger fra jeres sind. Kristendommen er delt i trosretninger, der ikke elsker hinanden, som ydmyger, foragter og truer deres brødre med falske domme. Jeg siger jer, at de er kristne uden kærlighed, og derfor er de ikke kristne, for Kristus er kærlighed.

4 Nogle fremstiller Jehova som en gammel mand fuld af menneskelige fejl, hævngerrig, grusom og mere frygtelig end de værste af jeres dommere på jorden.
5 Jeg fortæller jer dette ikke for at gøre grin med nogen, men for at rense jeres opfattelse af guddommelig kærlighed. I ved ikke nu, på hvilken måde I tilbad mig i jeres fortid. (22, 33 - 35)
6 Hvordan er det muligt, at de nationer, som kalder sig kristne, ødelægger sig selv ved at føre krig og endog beder, før de går ud for at dræbe deres brødre, og beder mig om at give dem sejr over deres fjender? Kan Min Sæd eksistere, hvor der i stedet for kærlighed er had, og hvor der i stedet for tilgivelse er tilgivelse
hævnen hersker? (67, 28)
7. Til alle mennesker af de forskellige trosretninger og religioner siger jeg, at de ikke forstod at sætte de materielle rigdomme på deres plads og derefter at sætte åndens rigdomme på den plads, der tilkommer dem. Hvis menneskene opfyldte mine love,
de ville allerede herfra se det forjættede lands spejlbillede og høre lyden af dets indbyggeres stemmer.
8. I hævder at tro på min eksistens og at have tro på min guddommelighed; I siger også, at min vilje skal ske. Men sandelig, siger jeg jer: Hvor ringe er jeres tro og jeres underkastelse til det, jeg bestemmer! Men jeg vækker i jer sand tro, så I kan blive stærke.
være på den vej, som jeg har beredt for dig. (70, 12 - 13)
9. I dag kræver jeg ikke dit blod, at du ofrer dit liv. Det, jeg beder jer om, er kærlighed, oprigtighed, sandhed og uselviskhed.
10 Det er sådan jeg underviser jer, og det er sådan jeg instruerer jer, og det er sådan jeg opdrager disciplene af min Guddommelighed i denne tredje æra; for jeg ser jer se ligegyldigt på verdens gang,
og det er fordi I ikke ved, hvordan I kan sætte jer ind i hjertet på de mennesker, hvor der er så meget elendighed og så meget smerte.
11. Der er stor ulighed, for jeg ser herrer, som kun mangler kronen for at kunne kalde sig konger, og jeg ser undersåtter, som er sande slaver. Det har ført til en kamp. Blandt de herrer, der er blevet rige i verden, er der mange, der kalder sig kristne, men jeg siger jer, at de kender næppe mit navn.
12 De, som ikke ser deres Næste i deres Medmennesker, som samler sig Rigdom og tager, hvad der tilhører andre, er ikke kristne, fordi de ikke har Barmhjertighed.
13. Kampen mellem det åndelige og det materielle vil komme, menneskeheden vil blive inddraget i denne konfrontation. Men hvor mange lidelser skal den ikke udholde, for at retfærdighedens sejr kan komme! (222, 43 - 45)

Utroende og fanatikere af tro

14 Jeg siger eder, at det er bedre for eder at være fulde af usikkerhed og af benægtelse end at være fulde af falske overbevisninger eller af løgne, som I tror er sandheder. Den ærlige benægtelse,
der udspringer af tvivl eller uvidenhed, gør mindre skade end en uopriggtig tilslutning til noget falsk. Den ærlige tvivl, der hungrer efter forståelse, er bedre end den faste tro på en myte. Den desperate usikkerhed, der skriger efter lys
er bedre end fanatisk eller afgudsdyrkende vished.
15 I dag hersker de vantro, de desillusionerede og de forbitrede overalt. De er oprørere, som ofte ser klarere end de andre, som ikke opfatter den rituelle adfærd som sådan. De er heller ikke overbeviste af de forsikringer, de har hørt fra dem, der åndeligt leder mennesker. For alle disse komplicerede teorier tilfredsstiller ikke deres hjerte, som tørster efter rent vand, der dulmer deres frygt.
16. De, som I betragter som oprørske, viser ofte mere lys af viden i deres spørgsmål end dem, der svarer i den opfattelse, at de er lærde og store. De føler, ser, sanser, hører og forstår klarere end mange af dem, der kalder sig selv mestre i de guddommelige lærdomme. (248, 12)
17 Hvor er sandheden dog klar og enkel! Hvor klar og enkel er åndeligheden! Og dog - hvor svært er det ikke for ham at forstå, der stædigt forbliver i sin "fanatismes" og sine traditioners mørke. Hans hjerne kan ikke forstå, at der er noget mere end det, han forstår; hans hjerte modsætter sig at forkaste

det, der for ham var hans Gud og hans lov: traditionen og ritualet.
18 Tror I, at jeg afskyr dem, der slet ikke ønsker at kende min sandhed? Nej, mine børn, min barmhjertighed er uendelig, og det er netop til dem, jeg henvender mig for at hjælpe dem med at forlade deres fængsel, så de kan deltage i kontemplationen af den
Det er dem, som trosprøverne er forbeholdt. De prøvelser, der er nødvendige for at de kan vågne op til tro, er forbeholdt dem. Det vil ikke være prøvelser, der overstiger deres evner, men det vil være lektioner, der klogt er tilpasset hver ånd, hvert liv og hvert menneske.
19 derfra, blandt de formørkede hjerner, blandt de hjerter, der er syge af religiøs fanatisme og uvidenhed, vil I se de store og lidenskabelige sandhedens soldater dukke op. For den dag, hvor de befrier sig fra deres lænker, deres mørke, og de ser lyset, vil de ikke kunne holde deres jubel tilbage og vil råbe med deres struber, at jeg er kommet tilbage for at redde verden og løfte den op ad åndeliggørelsens stige til det sande rige. (318, 48 - 50)

Forvrængninger af Jesu lære og deres konsekvenser

20 Jeg giver jer mit ord med det samme åndelige indhold, som jeg talte til jer i den anden æra, og jeg har mindet jer om mange af mine lærdomme, som I havde glemt, eller som I havde vendt jer bort fra på grund af jeres forfædres fejlagtige fortolkninger.
21. I har krænket Min Doktrin så meget, at jeg kan sige til jer: Du har skabt en måde, som er helt anderledes end min, men som du har givet det samme navn. Ingen anden end jeg kan befri dig fra dine fejltagelser - med ord af liv, kærlighed og sandhed.
22. Derfor skal I nu udforske og forstå mit ord, mens I lytter til mig, og der skal blive lys i jer. Dette er det tidspunkt, hvor jeg med fuld klarhed fortæller jer, at åndens reinkarnation er en kendsgerning, at den har eksisteret som et lys af guddommelig retfærdighed og kærlighed siden menneskehedens begyndelse, uden hvilket I ikke kunne komme videre på den lange vej til åndens fuldkommenhed. (66, 63 - 65)
23. Ganske lidt er det, kirkerne har åbenbaret for folket om ånden. Men nu vil de vågne op fra deres sløvhed, og de vil blive velsignet, som har betænkeligheder ved Ånden.
og frygt og afsløre menneskeheden den sandhed, som de har skjult. Jeg vil fylde dem med lyset fra min tilgivelse, min nåde og min visdom.
oplyse.
24 Når menneskeheden så indser, at kirkerne ikke kun er til for at menneskene kan leve moralsk på jorden, men at de har til opgave at lede ånden til dens evige hjem, vil menneskeheden have taget et skridt fremad på sin åndelige udviklingsvej. (109, 15 - 16)
25. Efter Min eksistens som Jesus blandt mennesker sendte Jeg altid dem, der kom som "soldater" eller apostle for at bekræfte Min Lære gennem deres gerninger og for at forhindre menneskeheden i at forvrænge Min lære. Men mange "døve" og "blinde", som fortolkede Mit ord ufuldstændigt, blev splittet og skabte således sekternes mangfoldighed. Men hvis menneskene da var åndeligt splittede - hvordan kunne de så elske hinanden i overensstemmelse med det højeste bud i min lov?
26. Derfor siger jeg jer, at denne civilisation kun er et skuespil, fordi menneskene selv er ved at ødelægge den. Indtil menneskeheden bygger en verden på grundlag af Min Lov om retfærdighed og kærlighed, vil den ikke være i stand til at få åndens fred og lys, på hvis dyder den ville skabe og forme en sand verden med opadgående udvikling - både på det åndelige område og inden for videnskab og moral. (192, 17)
27 Kun fornyelse og idealet om fuldkommenhed kan få jer til at vende tilbage til sandhedens vej.
28. De, der anser sig selv for at være fortolkere af den guddommelige lov, fortæller jer, at helvedes pinsler venter jer for jeres fordærv og uhildethed, og at kun hvis I manifesterer jeres omvendelse, mortificerer og sårer jeres kød og bringer materielle ofre til Gud, vil han tilgive jer og føre jer ind i sit rige - sandelig, siger jeg jer, de er i vildfarelse.
29. Hvor vil I ende henne, mænd, ledet af dem, som I beundrer som store mestre af hellige åbenbaringer, og som jeg anser for at være vildfarende? Det er derfor, at jeg

kommer for at frelse jer med lyset fra denne lære, som vil få jer til at gå fremad på Min Kærligheds vej. (24,46 - 47)
30 Mennesker have skjult den virkelige mening af min lære for i stedet at vise eder en Kristus, som ikke engang er en afspejling af ham, som døde for at give eder liv.
31. I dag oplever du konsekvenserne af din opgivelse af den Mester, som lærte dig, at du har forladt ham. Du er omgivet af smerte, deprimeret af din fattigdom og plaget af uvidenhed. Men den tid er kommet, hvor de evner og gaver, der ligger i dvale i mennesket, vil vågne op og ligesom
Herolder annoncerer, at en ny tid er begyndt.
32. Kirkerne, videnskaben og menneskenes retfærdighed vil søge at forhindre fremgangen af det, som for dem er en fremmed og skadelig indflydelse. Men der vil ikke være nogen magt, der kan stoppe åndens opvågnen og fremskridt. Befrielsesdagen er
tæt. (114, 5 - 8)
33 De, der på Jorden har repræsenteret mig dårligt, som påstår at kende mig, og derfor har mange vendt mig ryggen.
34 Jeg vil ikke stille dem til Regnskab, der kalder sig ateister, fordi de har fordrevet mig fra deres Hjerte, men dem, der har forvansket Sandheden og fremstillet en Gud, som mange ikke kunne acceptere.
35. Alt, hvad der er retfærdigt, sundt og godt, indeholder sandhed, som jeg til enhver tid har forkyndt.
36. Den time er kommet, hvor I igen skal elske sandheden, det vil sige, hvor I igen skal vide, hvad der er retfærdigt og godt. Eftersom I er født af mig, må I komme for at søge det høje, det evige og det rene. (125, 22 - 25)
37. Ja, Israel, menneskets hjerte har altid søgt at forgude materielle ting, øret har nydt det behagelige ord. Derfor har mennesket ændret det, som jeg bragte som kristen lære i "den anden æra", da han ændrede det til "religion".
38 Egoisme, grådighed og forfængelighed har altid vækket sig i menneskets hjerte, og de har gjort sig til konger og herrer, for at folket skal bøje sig for dem og gøre dem til min vasal, min slave, for at lænke dem til synden og føre dem ind i mørke, forvirring og forvirring. (363, 36)
39 Denne tidsalders teologer skal undersøge mit ord og de nye skrifter og spørge: "Hvem er I, som har talt på denne måde?" Ligesom de skriftkloge og farisæerne i gamle dage gjorde oprør og sagde til mig: "Hvem er I, der ikke adlyder og erstatter Moseloven?" Så vil jeg få dem til at forstå, at de tre åbenbaringer...
er den eneste lov, som jeg altid har lært og overholdt.
40. Mange af dem, der fordømmer Mig i denne æra, er af dem, der tvivlede i den anden æra, men Jeg har bevaret dem og sendt dem igen til jorden for at bevidne Min Lovs sejr og for at åbne deres øjne for Lyset. (234, 46 - 47)

Misudviklinger og misforhold i kristendommen

41 En stor del af denne menneskehed kalder sig selv "kristen" uden at vide, hvad ordet "Kristus" betyder, eller hvad dets lære er.
42 Hvad har I gjort af mit Ord, mit Eksempel, min Lære, som jeg engang gav eder?
43. Er I virkelig mere udviklede end dem fra dengang? Hvorfor beviser I det ikke ved jeres tankers gerninger? Tror du, at dette liv er evigt, eller tror du måske, at du kun skal udvikle dig gennem menneskelig videnskab?
44 Jeg lærte jer den sande opfyldelse af loven, for at I skulle forvandle denne verden til et stort tempel, hvor den sande Gud skulle tilbedes, hvor menneskets liv skulle være et konstant kærlighedsoffer til Faderen, som det skal elske i hver enkelt af sine næste, og på denne måde hylde sin Skaber og Mester.
45. Men i dag, hvor jeg er vendt tilbage til menneskene, hvad finder jeg så? Løgne og egoisme har erstattet sandhed og næstekærlighed; stolthed og forfængelighed har erstattet mildhed og ydmyghed; afgudsdyrkelse, fanatisme og uvidenhed har erstattet lys, ophøjethed og åndeliggørelse; Profit og vanhelligelse hersker, hvor der kun burde være pligtopfyldenhed og retfærdighed; had og uhæmmet strid mellem brødre og søstre har erstattet broderskab, fred og kærlighed.
46. Men jeg vil komme til mit tempel for at fordrive købmændene derfra, som jeg gjorde det i "den anden æra" i Jerusalems tempel, og jeg vil sige til dem endnu en gang: "Gør ikke Bønnens Hus til en købmandsbutik." Jeg vil undervise folket, så alle kan tjene foran det sande alter, så de ikke længere kan være i vildfarelse eller gå på afveje af uvidenhed på

grund af de dårlige fortolkninger, de giver min lov. (154, 15 -20)
47. Mit og Mine apostles eksempel er ikke blevet taget som forbillede af alle, der har forsøgt at følge Mig. Mange er blevet herrer i stedet for tjenere; de har fyldt deres hjerter med en følelse af overlegenhed og arrogance og var kun ude efter rigdom, pomp og pragt og ære. De har glemt de fattiges behov og er blevet ligeglade og ufølsomme over for andres elendighed og lidelser. Derfor går menneskene fra den ene trosretning til den anden i deres søgen efter sandheden, og derfor har de et åndeligt behov for at skabe nye sekter for frit at kunne søge Mig.
48 De, der engang blev betragtet som helgener og halvguder, bliver nu afvist af en desillusioneret menneskehed.
49. Folk opsøger ikke længere skriftefogeden for at få dem frikendt for deres fejl, fordi de finder det uværdigt. Og truslen om evig helvedesild gør ikke længere indtryk på synderens hjerte eller skræmmer ham.
50 Ulven udnytter denne mentale forvirring og lurer bag hækken.
51. Enhver tjener af Min Guddommelighed og enhver repræsentant har til opgave at skabe fred blandt mennesker, men det er det modsatte af, hvad de gør i øjeblikket. Alle tror, at de er de første, alle ønsker at være de stærkeste, men glemmer, at den eneste stærke, som er Mig, er i alle.
52. Nu kan I forklare jer selv, hvorfor jeg lovede jer at komme igen i "den anden æra"; nu forstår I, hvorfor jeg underviser jer på ny. For kun Mit ord kan fjerne åndens mørke bandage, kun Min kærlighed kan frelse dig fra dine synder. (230, 23 - 28)
53. Over de alvorlige overtrædelser og de overtrædelser, der er begået mod min lov, skal min dom komme. Der vil ikke være en eneste overtrædelse, som ikke vil blive korrigeret af den perfekte Mester. Du må ikke blive forvirret: korrigér dine fejl og døm ikke. Forstå, at jeg aldrig straffer jer - I straffer jer selv.
54. Jeg gør lys i den, der har syndet af uvidenhed, og jeg får den, der bevidst har syndet, til at omvende sig, så begge i tillid til min tilgivelse kan begynde at rette op på den fejl, de har begået. Dette er den eneste måde at nå Mig på.
55. Overvej alt dette, I præster, som leder mennesker på de forskellige stier i trossamfundet. Bed og bring din til åndeliggørelse. Nu er tiden inde,
at I omvender jer fra jeres fejltagelser og begynder en kamp mod den menneskelige materialisme, som er død og mørke for ånden. Derfor skal I bruge min sandhed, tage mit ord som et våben og leve i min lære.
56. Jeg har ingen præference for det ene eller det andet trossamfund. Jeg vil ikke være på din side, men du skal være på min side. For hvis I gør det, vil I have opnået at forene jer alle åndeligt. (162, 27 - 30)
57. Min Lære, fuld af åndelighed, vil ♦spire i dette folks hjerte, så de i fremtiden kan give deres frugter af sandhed og liv. Mit ord vil sprede sig over hele jorden, og det vil ikke efterlade noget sted, hvor det ikke renser, oplyser og dømmer.

♦ af det mexicanske folk, hvis folket ikke er af god vilje og ikke elsker hinanden?

58. Så vil folkene begynde at vågne op til det åndelige liv, til det sande og evige liv, og de vil fjerne den ydre og materialistiske del af deres forskellige former for tilbedelse, for at begrænse sig til at vende sig til essensen af Min Lov.
59 Menneskeheden vil opdage den kraft, som åndelighed giver, og vil vende blikket væk fra alt det, der har holdt den tilbage i så mange århundreder.
60 Hvad nytter det, at kristendommens symbol, nemlig korset, findes en million gange på jorden,
61. Det ydre har ikke længere magt over menneskene, der er ikke længere respekt eller troværdighed eller beklagelse over at have krænket dem. Derfor siger jeg jer, at symbolerne og formerne for tilbedelse vil forsvinde, fordi deres tid er forbi, og det vil være den indre tilbedelse, der vil bære mennesket op til lyset, hæve det og føre det til Mig. (280, 63 - 67)

IV. Loven - kærlighed til Gud og næstekærlighed

Kapitel 16 - Den guddommelige lov

Den guddommelige lovs kraft

1 Der er mange mennesker, der anser Min lære for at være ude af tid; men grunden er, at deres materialisering ikke tillader dem at forstå den evige betydning af Min lære.
Oplev

2 Min lov er uforanderlig. Det er menneskene med deres kulturer, deres civilisationer og deres love, der er forgængelige, og af alt dette er det kun det, som Ånden har opbygget med sine kærligheds- og barmhjertighedsværker, der overlever. Det er ham, der efter hver dags arbejde, efter hver prøvelse, når han konsulterer den guddommelige visdoms kilde, ser min Lovs urokkelige klippe og den evigt åbne bog, som indeholder Åndens lære. (104, 31 -32)

3 Jeg har overstrålet alle mennesker med mit lys og åbenbaret dem den eneste sandhed, som findes; men du ser, at hvert menneske og hvert folk føler, tænker, tror og fortolker forskelligt.

4 Disse forskellige måder at tænke på blandt mennesker har skabt deres splittelse, for hvert folk og hver race følger forskellige veje og har forskellige idealer.

5. Flertallet har afveget fra den lysende og sande vej, idet de tror, at opfyldelsen af den guddommelige lov indebærer overmenneskelige ofre, forsagelser og anstrengelser, og har foretrukket at etablere religiøse samfund og sekter for sig selv, hvis opfyldelse af loven og ritualer er lettere for dem at følge. På denne måde tror menneskene, at de kan tilfredsstille det ønske om lys og ophøjelse, som de føler i deres ånd.

6 Mange århundreder og mange tidsaldre er gået, uden at menneskene har indset, at opfyldelsen af min lov ikke er et menneskeoffer, men at de tværtimod meget vel kan ofre krop og ånd til verden, når de ikke adlyder mine bud. De har
ikke indså, ikke ønskede at forstå, at den, der lever efter mit ord, vil finde den sande lykke, fred, visdom og herlighed, som den materialiserede
Folk forestiller sig noget så forskelligt.

7 den moralske og videnskabelige verden, der omgiver jer, er et værk af mænd med materialistiske idealer - mænd, der kun har søgt at forbedre menneskeheden materielt, og jeg har tilladt dem at udføre deres arbejde, at udføre det til det yderste,
at kende dens konsekvenser og at høste dens frugter, så de kan drage erfaringslyset af den. I det lys vil min retfærdighed blive åbenbaret, og i den retfærdighed vil min lov være til stede, som er kærlighed. (313, 60 - 64)

8 Hvis jeg lader dig anvende min lære i dit liv efter din vilje og ikke efter min, så siger jeg dig sandelig, at du aldrig ville komme ud af din åndelige stagnation, og du ville aldrig tillade din ånd at udvikle sig, at udvikle sig og at blive fuldkommengjort.

9 Der ser I mennesker, som er blevet træg i deres religioner, som ikke længere tager et skridt mod lyset, fordi de ikke har underkastet sig den guddommelige lovs bud, men har forsøgt at underkaste sig loven efter deres vilje og fylde den med myter og kætterier.

10 Det har været nødvendigt for mange mennesker i denne tid at frigøre sig fra al religion for at kunne søge Mig med ånden og udvikle alle de kvaliteter, gaver og evner, som de føler i deres inderste væsen. (205, 6 - 8)

Guds kærlighedslov i åndens arbejde

11 Det er din Gud, som taler til dig, min Røst er Loven. I dag hører I det på ny, uden at det er nødvendigt at indgravere det i sten, eller at jeg behøver at sende mit ord inkarneret iblandt jer. Det er Min Guddommelige stemme, der kommer til din ånd og meddeler den begyndelsen på et nyt liv.
Tidsalder åbenbaret, hvor mennesket vil blive retfærdiggjort, forsonet med sin Skaber og renset, som det står skrevet. (15, 8)

12. Gennem Jesus gav jeg jer den fuldkomne instruktion. Overvej Mit liv som menneske fra fødsel til død, så vil kærligheden åbenbare sig for dig i en levende og
på en perfekt måde.

13. Jeg beder jer ikke om at være som Jesus, for i ham var noget, I ikke kan opnå: at være fuldkommen som menneske, eftersom han, der var i ham, var Gud selv i begrænset form. Men jeg siger jer alligevel, at I bør efterligne ham.

14 Min evige lov har altid talt til jer om denne kærlighed. Jeg sagde til jer i den første tid: "Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele dit

sind" og "Du skal elske din næste som dig selv".
15 Senere har jeg givet jer disse inspirerende ord: "Elsker jeres brødre og søstre, som Faderen har elsket jer", "Elsker hinanden".
16. I denne tid har jeg åbenbaret for jer, at I skal elske Gud mere end alle skabte ting, at I skal elske Gud i alt, hvad der eksisterer, og alt, hvad der eksisterer i Gud. at I skal vise barmhjertighed mod jeres medmennesker og igen barmhjertighed, for at I kan se Faderen i al hans herlighed; thi barmhjertighed er kærlighed. (167, 15 - 19)
17. Jeg siger ikke engang til jer, at denne Åndens Lære vil blive verdens religion, for jeg har aldrig bragt religion, men lov. Jeg begrænser Mig til at fortælle jer, at den lov, der vil sejre og have varig gyldighed på jorden, for at oplyse menneskers eksistens, vil være kærlighedens lov, som Jeg har forklaret jer i Min lære, så I kan kende den fuldt ud.
18 Menneskeheden vil stadig gøre mange falske kærligheds- og velgørenhedsværker, indtil de lærer at elske og praktisere ægte kærlig aktivitet, og mange vil stadig være nødt til at vandre fra trossamfund til trossamfund, indtil deres ånd stiger til højere viden og de endelig forstår,
at den eneste lov, Åndens universelle og evige lære, er kærlighedens lov, som alle vil nå frem til.
19 Alle religioner vil forsvinde, og kun lyset fra Guds tempel vil forblive og lyse i og uden for mennesket - det tempel, hvor I alle vil tilbede én tilbedelse af lydighed, kærlighed, tro og god vilje. (12,63 - 65)

Tilsidesættelse af de guddommelige love og deres konsekvenser

20 På denne morgen, hvor vi mindes det højtideligt, beder jeg jer: Hvad har I gjort af den lov, som jeg har sendt til menneskene gennem Moses? Var disse bud kun givet til det daværende folk?
21 Sandelig, siger jeg eder, at den salige Sæd er ikke i Menneskers Hjerte; thi de elske mig ikke og elske ikke hverandre; de ære ikke deres Forældre og have ikke Hensyn til andres Ejendom, men tage hinandens Liv, bryde Ægteskabet og bringe Skam over sig selv.
22 Hører I ikke Løgnen fra alle Læber? Er I ikke blevet klar over, hvordan et folk berøver et andet folk freden? Og alligevel siger menneskene, at de kender min lov. Hvad ville der ske med menneskeheden, hvis de helt glemte mine bud? (15, 1 - 3)
23 Da Jesus i den "Anden Tidsalder" kom ind i Jerusalem, fandt han, at templet, det sted, der var indviet til bøn og tilbedelse af Gud, var blevet forvandlet til et marked, og Mesteren kastede fuld af nidkærhed dem ud, som vanhelligede det på denne måde, og sagde til dem: "Min Faders hus er ikke en markedsplads." Disse var mindre skyldige end dem, der var udpeget til at lede menneskenes sind i opfyldelsen af Guds lov. Præsterne havde gjort templet til et sted, hvor æresbegær og pragtkærlighed herskede, og dette styre blev ødelagt.
24. I dag har jeg ikke brugt en svøbe til at straffe dem, der har vanhelliget min lov. Men jeg har tilladt, at konsekvenserne af deres egne overtrædelser kan mærkes i menneskene, så de kan vide, hvordan de skal fortolke deres betydning, og så de kan forstå, at min lov er ubøjelig og uforanderlig. Jeg har vist mennesket vejen, den lige vej, og når han afviger fra den, udsætter han sig selv for en retfærdig lovs strabadser, for i den viser min kærlighed sig. (41, 55 -56)
25 Jeg vil genoprejse mit Tempel, et Tempel uden Mure og Tårne, thi det er i Menneskers Hjerte.
26 Babelstårnet skiller stadig Menneskene, men dets Grundvolde skal ødelægges i Menneskenes Hjerter.
27 Afgudsdyrkelse og religiøs fanatisme har også bygget deres høje tårne, men de er skrøbelige og må falde ned.
28 Sandelig, siger jeg eder, mine love, både de guddommelige og de menneskelige, er hellige, og de skal selv dømme verden.
29. Menneskeheden anser ikke sig selv for at være afgudsdyrker, men sandelig siger jeg jer, at den stadig tilbeder Guldkalven! (122, 57)
30 Kaos er vendt tilbage, fordi der ikke er nogen dyd, og hvor der ikke er nogen dyd, kan der ikke være nogen sandhed. Grunden til dette er ikke, at den lov, som Faderen gav Moses, ikke har nogen gyldighed, og heller ikke at Jesu lære kun gælder for tidligere tider. Begge er evige love i deres åndelige indhold. Men forstå, at de er som en kilde, hvis vand ingen er tvunget til at drikke, men at enhver,

der nærmer sig denne kærlighedskilde, gør det af egen fri vilje. (144, 56)
31. Fortolk Min lære korrekt; tro ikke, at Min Ånd kan finde glæde ved at se jeres lidelser på jorden, eller at Jeg kommer for at berøve jer alt det, som giver jer glæde for at glæde Mig ved det. Jeg kommer for at I kan anerkende og respektere mine love,
for de fortjener din respekt og din agtelse, fordi de vil bringe dig lyksalighed, hvis du adlyder dem.
32. Jeg lærte jer at give Gud, hvad der tilhører Gud, og "kejseren", hvad der tilhører "kejseren"; men for menneskene i dag er der kun "kejseren", og de har intet at tilbyde deres Herre. Hvis du i det mindste kun gav verden det nødvendige, ville dine lidelser være mindre. Men kejseren, som I lader bestemme jeres handlinger, har dikteret jer perverse love, har gjort jer til slaver og tager jeres liv uden at give jer noget.
at give for det.
33. Tænk på, hvor anderledes min Lov er, som ikke binder hverken legeme eller ånd. Den overtaler dig kun med kærlighed og vejleder dig med godhed. Den giver dig alt uden egeninteresse og selviskhed, og den belønner og betaler dig tilbage i tidens løb. (155, 14 - 16)

Opfyldelsen af den højeste lov
34 Hvis Mesteren sagde til dig: "Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele dit sind og din næste som dig selv", og hvis Mesteren forkyndte dig kærlighedslæren, så siger denne åndelige stemme, som kommer fra samme kilde, til dig, at du skal holde dig til kærlighedens lov.
Den har en magt, som ikke engang de største hære i verden har, og at dens erobringer vil være sikre og varige, fordi alt, hvad I bygger på kærlighedens fundament, vil have evigt liv. (293, 67)
35 Jeg viser eder Åndens sande Liv, for at I ikke skal leve under uretfærdige Trusler og ikke opfylde min Lov alene af Frygt for Straf, som de, der talte til eder, talte om.
som ikke vidste, hvordan de skulle fortolke mit ord.
36 Forstå min lov; den er ikke kompliceret eller svær at forstå. Ingen, der kender den og følger den, vil blive gjort til skamme, og han vil heller ikke give plads til falske ord eller forudsigelser, til misforståelser eller dårlige fortolkninger.
37. Min lov er enkel, den viser altid vejen, som du kan følge. Stol på mig, jeg er den vej, der vil føre dig til den hvide skinnende by, til det forjættede land, der holder sine porte åbne i forventning om din ankomst. (32, 9)
38 Hvornår vil du endelig blive overbevist om, at du kun kan finde sundhed, lykke og liv i opfyldelsen af min lov?
39. Du erkender, at der i det materielle liv er principper, som du må rette dig efter for at overleve. Men I har glemt, at der i det åndelige også er principper, som skal overholdes, for at mennesket kan få del i kilden til evigt liv, som findes i det guddommelige. (188, 62)
40 Kom i Hu, at jeg alene er din frelse. I tidligere tider, i nutiden og i kommende tider har Min Lov været, er og vil være din ånds vej og vejledning.
41 Salige ere de, som bygge på min Lov, thi de skulle aldrig fare vild ved Vejkrydset. De vil komme til det forjættede land og synge en triumfversang. (225,31 - 32)
42 Jeg ved, at jo større jeres viden bliver, jo større bliver jeres kærlighed til mig.
43 Når jeg siger til jer: "Elsk mig", ved I så, hvad jeg siger til jer: Elsk Sandheden, elsk det Gode, elsk Lyset, elsk hinanden, elsk det Sande Liv. (297, 57 - 58)
44. Jeg ønsker, at I skal elske hinanden, som jeg elsker jer, og at I også skal elske jer selv. For jeg har ikke kun betroet jer at lede og lede et bestemt antal mennesker, men den første pligt I har over for mig er at passe på jer selv. I skal elske jer selv, idet I ved, at I er det levende billede af jeres Skaber. (133, 72)
45. Den mission, som jeg har betroet mit folk på jorden, er stor og meget delikat. Det er derfor, at jeg har søgt den i alle tider for at inspirere den med mit ord og for at åbenbare den noget mere af lovens indhold.
46. Loven om kærlighed, godhed og retfærdighed har været den åndelige arv, som jeg har givet ham gennem tiderne. Fra lektion til lektion har jeg ført menneskeheden til den forståelse, at loven kan sammenfattes i et enkelt bud: det om at
Kærlighed. Elsk Faderen, som er livets ophavsmand, elsk dine medmennesker, som

er en del af Faderen, elsk alt det, som Herren har skabt og ordnet.
47. Kærlighed er grunden, oprindelsen og kimen til visdom, storhed, styrke, ophøjethed og liv. Dette er den sande vej, som Skaberen har udstukket for ånden, så den fra trin til trin og fra hjem til hjem kan føle en stadig større nærhed til Mig.
48 Hvis mennesket fra tidernes morgen havde gjort den åndelige kærlighed til en tjeneste for Gud i stedet for at forfalde til afgudsdyrkende ritualer og religiøs fanatisme, ville denne verden, som i dag er blevet en dal af tårer på grund af menneskers frygt og elendighed, have været en dal af
fred, hvor de åndelige væsener ville erhverve sig fortjeneste for efter dette liv at nå de åndelige hjem, hvor ånden på sin vej opad i udvikling
bør indgå i. (184, 35 –38)

Kapitel 17 - Den nye måde at tilbede Gud på

Udvikling af gudstjenesteformer

1 Hvor langsomt går menneskeheden ikke frem mod fuldkommenhed i sin tilbedelse af Gud!
2. Hver gang jeg kommer til dig med en ny lektion, virker den alt for langt foran dit udviklingsniveau. Men forstå, at jeg giver jer en alder, så I kan gribe den, så længe den varer, og indarbejde den i jeres liv. (99, 30 - 31)
3. De dyreofre, som I ofrede på Jehovas alter, blev accepteret af ham. Men det var ikke den bedste måde at hæve sin ånd til Herren på. Så kom jeg til jer som Jesus for at lære jer det guddommelige bud, som siger jer: Elsk hinanden.
4 Nu fortæller jeg jer, at den lære, som jeg gav jer i den anden æra gennem Jesu gerninger, undertiden blev ændret og undertiden dårligt fortolket. Det er derfor, at jeg er kommet, som jeg har meddelt jer, for at oplyse min sandhed. Mit offer forhindrede mange dyreofre, og jeg lærte jer en mere fuldkommen tilbedelse af Gud.
5 Min nye åbenbaring på dette tidspunkt vil få menneskeheden til at forstå, at I ikke må bruge de symbolske former for tilbedelse uden først at fortolke deres betydning, da de kun er en allegorisk repræsentation af min lære. (74, 28)
6 Bøn er det åndelige middel, som jeg har inspireret mennesket til at kommunikere med min guddommelighed. Derfor har den lige fra begyndelsen manifesteret sig i jer som en længsel, som et behov i ånden, som et tilflugtssted i Visitationens timer.
7 Den, som ikke kender den sande bøn, kender ikke den velsignelse, den bringer, kender ikke kilden til sundhed og gavn, som den indeholder. Han føler en impuls til at nærme sig Mig, tale med Mig og fremlægge sin anmodning for Mig; men da han mangler åndelighed, forekommer det ham så ringe at tilbyde blot at rejse sine tanker, at han straks leder efter noget materielt at tilbyde Mig, idet han tror, at han på den måde vil hylde Mig bedre.
8 På denne måde er menneskene faldet ind i afgudsdyrkelse, fanatisme, ritualer og ydre kulter, som kvæler deres ånd og fratager den den velsignede frihed til at bede direkte til sin Fader. Kun når smerten er meget intens, når angsten når grænsen for menneskelig styrke, frigør ånden sig, glemmer formaliteterne og omstyrter sine afguder for at løfte sig op og råbe fra bunden af sit hjerte: "Min Fader, min Gud!"
9. Ser I, hvordan nationerne i denne materialismens tid har travlt med at føre krig mod hinanden? Men jeg siger jer, at der, midt i disse krige, har mange mennesker opdaget bønnens hemmelighed - den bøn, der udspringer af hjertet og kommer til mig som et indtrængende råb om hjælp, som en klage, som en bøn.
10 Da de så på deres vej oplevede det mirakel, som de havde bedt om, vidste de, at der er ingen anden måde at tale med Gud på end i Åndens sprog. (261, 22 - 24, 27)

Skam-bønner uden hengivenhed og tro

11 Mine børn af alle trosretninger, dræb ikke åndens ædleste følelser, og forsøg ikke at afvikle dem med ydre skikke og kulter.
12 Se, når en moder ikke har noget materielt at tilbyde sit elskede lille barn, så presser hun det til sit hjerte, velsigner det med al sin kærlighed, dækker det med kys, kigger kærligt på det, bader det med sine tårer, men hun

forsøger aldrig at bedrage det med tomme kærlighedsgestus.
13 Hvad får dig til at tro, at jeg, den Guddommelige Mester, godkender, at du er tilfreds med kultiske handlinger uden åndelig værdi, sandhed og kærlighed, hvormed du forsøger at bedrage din ånd og få den til at tro, at den har ernæret sig selv, når den i virkeligheden bliver mere og mere uvidende om Sandheden? (21, 20 -21)
14 Bønnen er en nåde, som Gud har givet mennesket, for at den kan tjene det som en stige til at stige opad (åndeligt), som et våben til at forsvare sig selv, som en bog til at lære sig selv, og som en balsam til at helbrede sig selv og blive rask fra enhver sygdom.
15. Den sande bøn er forsvundet fra jorden; menneskene beder ikke længere, og når de forsøger at gøre det, gør de det med deres læber i stedet for at tale til Mig med ånden, idet de bruger tomme ord, ritualer og påskud. Hvordan vil mennesker se mirakler, når de bruger former og metoder, som Jesus ikke lærte?
16 Det er nødvendigt, at den sande Bøn skal vende tilbage blandt Menneskene, og det er mig, som lærer eder den på ny. (39, 12 -14)
17 lær at bede, få dine medmennesker til at forstå, at det er deres ånd, der skal kommunikere med sin Skaber, så de indser, at deres bønner næsten altid er kroppens skrig, et udtryk for frygt, et bevis på deres manglende tro, deres oprør eller deres mistillid til Mig
18. Få jeres medmennesker til at forstå, at de ikke behøver at mortificere deres kroppe eller rive dem i stykker for at bevæge Min Ånd, for at vække Min barmhjertighed eller Min medlidenhed. De, der pålægger sig selv legemlige lidelser og bodshandlinger, gør det, fordi de ikke har den mindste viden om, hvad der er de mest behagelige ofre til Mig, og de har heller ikke nogen idé om Min kærlighed og om jeres Faders barmhjertighed.
19 Tror I, at jeg skal have tårer i jeres øjne og smerte i jeres hjerter for at forbarme mig over jer? Det ville betyde at tilskrive mig hårdhed, ufølsomhed, ligegyldighed og egoisme. Kan du forestille dig disse fejl hos den Gud, du elsker?
20. Hvor lidt har I ikke søgt at lære mig at kende! Årsagen er, at I ikke har trænet jeres sind til at tænke i harmoni med Ånden. (278, 17 - 20)
21 Lad jorden bag dig for et øjeblik i dag og kom til mig i ånden.
22. I mange århundreder har menneskene fejlet i den rette måde at bede på, hvorfor de ikke har styrket sig selv eller oplyst deres livsvej med min kærlighed, da de har bedt ved hjælp af deres sanser og ikke med deres ånd.
23 Den afgudsdyrkelse, som mennesket er så tilbøjeligt til at dyrke, har været som en gift, der ikke har fået det til at nyde den indre bøns åndelige glæder.
24. Hvor meget elendighed har folk ikke slæbt med sig, bare fordi de ikke vidste, hvordan de skulle bede! Og det er kun naturligt, disciple. For hvilken åndelig styrke kan et menneske have til at klare livets fristelser, når det ikke har noget at nærme sig livets kilde, som findes i Min Ånd? Den søger Mig i afgrundene, i skyggerne, når den kunne stige op for at finde Mig på toppene, i lyset .
25 Åh, hvis blot denne tids mennesker forstod bønnens kraft - hvor mange overmenneskelige gerninger ville de ikke udrette! Men de lever i en materialistisk epoke, hvor de selv forsøger at materialisere det guddommelige for at kunne røre og se det. (282, 61 - 64)

Den sande bøn
26. Jeg velsigner dem, der beder. Jo mere åndelig deres bøn er, jo større er den fred, jeg får dem til at føle.
27 Dette kan I let forklare jer selv; thi den, som for at bede er afhængig af at knæle ned foran billeder eller genstande for at føle det guddommeliges nærvær, vil ikke kunne opleve den åndelige fornemmelse af Faderens nærvær i sit hjerte.
28 "Salige er de, som tror uden at se," sagde jeg engang, og nu siger jeg det igen; for den, som lukker sine øjne for verdens ting, åbner dem for det åndelige, og den, som tror på mit åndelige nærvær, må føle det og nyde det.
29. Hvornår vil jordiske mennesker holde op med at nægte deres ånd glæden ved at føle Mig i deres hjerte gennem direkte bøn eller, hvad der er det samme, gennem bøn fra ånd til ånd...? Så når mit lys oplyser menneskers liv, og de kender sandheden og forstår deres fejltagelser.

30 Det er nu den rette tid til at bede og meditere, men med bønner uden fanatisme og afgudsdyrkelse, og med rolig og dyb eftertanke over mit guddommelige ord.
31 Alle tidspunkter og alle steder kan være egnede til bøn og meditation. Jeg har aldrig fortalt jer i min undervisning, at der er steder eller øjeblikke, der er særligt bestemt til dette. Hvorfor opsøge bestemte steder i verden for at bede, når din ånd er større end den verden, du bor i? Hvorfor begrænse Mig selv til billeder og steder, der er så begrænsede, når Jeg er uendelig?
32. Den alvorligste årsag til menneskers åndelige fattigdom og deres jordiske skæbner er deres ufuldkomne måde at bede på, og derfor siger jeg jer, at denne viden skal nå ud til hele menneskeheden. (279, 2 -7)
33 Du beder ikke altid med den samme indre samling, og derfor oplever du ikke altid den samme fred eller inspiration.
34. Der er lejligheder, hvor du bliver inspireret og hæver dine tanker, og der er andre, hvor du forbliver fuldstændig ligeglad. Hvordan vil du altid modtage mine beskeder på samme måde? Du må lære dit sind og endda din krop at samarbejde med ånden i bønsøjeblikke.
35 Ånden er altid klar til at forene sig med mig; men den har brug for kroppens gode tilstand for at kunne rejse sig i disse øjeblikke og frigøre sig fra alt det, der omgiver den i dens jordiske liv.
36 Gør alt for at opnå sand bøn; thi den, som forstår at bede, bærer i sig selv nøglen til fred, sundhed, håb, åndelig styrke og evigt liv.
37 Min Lovs usynlige Skjold skal beskytte ham mod Genfærd og Fare. I sin mund vil han bære et usynligt sværd til at slå alle fjender ned, der modarbejder hans vej. Et fyrtårn vil lyse hans vej midt i stormene. Der vil altid være et mirakel inden for hans rækkevidde, når han har brug for det, hvad enten det er til gavn for ham selv eller til gavn for hans medmennesker.
38 Bed, udøv denne Åndens høje gave, for det vil være denne kraft, der vil bevæge livet for fremtidens mennesker - de mennesker, der (allerede) i kødet vil nå til (deres) ånds forening med (min) Ånd.
39 Familiefædrene vil få inspiration til at vejlede deres børn gennem bønnen.
40. De syge vil få sundhed ved hjælp af bøn. Herskerne vil løse deres store problemer ved at søge lyset gennem bøn, og videnskabsmændene vil ligeledes modtage åbenbaringer gennem bønnenes gave. (40, 40 -47)
41 Disciple: I "den anden æra" spurgte mine apostle mig, hvordan de skulle bede, og jeg lærte dem den perfekte bøn, som I kalder "Fadervor".
42. Nu siger jeg til jer: Inspirér jer selv i denne bøn, i dens betydning, i dens ydmyghed og i dens tro, så jeres ånd kan kommunikere med min. For så vil det ikke længere være de kropslige læber, der taler disse velsignede ord, men ånden, der taler til mig med det sprog, der passer til den. (136, 64)
43. Pas på, at det ikke kun er jeres læber, der kalder Mig "Fader", for mange af jer plejer at gøre det mekanisk. Jeg ønsker, at når I siger: "Fader vor, du som er i Himlen, helliget vorde dit navn", at denne bøn kommer fra jeres hjertes dybder, og at I reflekterer over hver enkelt sætning, så I bagefter kan blive inspireret og være i fuldkomment fællesskab med Mig.
44. Jeg har lært jer den kraftfulde, fuldbyrdede bøn, som virkelig bringer barnet tættere på Faderen. Når du udtaler ordet "Fader" med inderlighed og ærbødighed, med ophøjethed og kærlighed, med tro og håb, forsvinder afstandene, rummet forsvinder, for i dette øjeblik af dialog fra ånd til ånd er Gud ikke langt fra dig, og du er heller ikke langt fra ham. Bed på denne måde, og I vil med fulde hænder modtage min kærligheds fordele i jeres hjerter. (166, 52 -53)

De fire aspekter af den perfekte bøn

45. Strid, kæmp for at opnå åndelig fuldkommenhed. Jeg har vist dig vejen til at nå dette mål. Jeg har betroet jer bønnen som det "våben", der er bedre end ethvert materielt våben, til at forsvare jer mod forræderi på livets vej. Men du får det bedste våben, når du opfylder min lov.
46 Hvad består bønnen af? Bønnen er bøn, forbøn, tilbedelse og åndelig fordybelse. Alle dens dele er nødvendige, og den ene er en følge af den anden. For i sandhed siger jeg jer: Bønnen består i, at mennesket beder Mig om at opfylde sine ønsker, at tilfredsstille sine

længsler - det, som det anser for det vigtigste og mest frelsende i sit liv. Og sandelig, siger jeg jer, mine børn, Faderen hører anmodningen og giver hver enkelt det, han har mest brug for, når det er til hans bedste. Men pas på med at bede om noget, der er i modstrid med din ånds helbredelse. For de, der kun beder om materielle goder, om legemlige glæder og forbigående magt, beder om at få deres ånd lænket.
47. Fysiske glæder bringer kun lidelse, ikke kun i denne verden, men også efter overgangen til den åndelige verden; for selv der kan disse fysiske begærs indflydelse nå frem; og fordi ånden ikke kan frigøre sig fra dem, bliver den fortsat plaget af disse begær og ønsker at vende tilbage til jorden igen og igen for at reinkarnere og fortsætte det materielle liv. Derfor, mine børn, bed kun om det, I virkelig har brug for til gavn for jeres ånd.
48. Den anden type bøn, forbønnen, udspringer af kærlighed til jeres næste, den kærlighed, som jeg lærte jer som Mester, da jeg kom til verden. Bed for jeres brødre og søstre nær og fjern, for dem, der lider under krigens konsekvenser i de forskellige nationer, som lider under tyranni fra denne verdens midlertidige herskere.
49 Gør jer rede, mine Børn, til at bede for jeres Medmennesker; men også i denne Forbøn skal I vide, hvorledes I skal bede; thi det er Ånden, der er vigtig. Hvis en bror, dine forældre eller dine børn er syge, så bed for dem, men insister ikke på, at de skal blive i dette liv, hvis det ikke er det, ånden har brug for. Bed hellere om, at denne ånd bliver befriet, at den bliver renset i sine lidelser, at smerten fremmer den åndelige udvikling opad. Det er derfor, at Mesteren allerede har lært jer i "Anden Gang" at sige: "Fader, din vilje ske". For Faderen ved bedre end nogen af sine børn, hvad ånden har brug for.
50. Den tredje type bøn, tilbedelse af den guddommelige ånd, betyder tilbedelse af alt det fuldkomne; for gennem denne type bøn kan I forene jer med fuldkommenheden, med den kærlighed, der omfavner hele universet. I tilbedelse kan I finde den tilstand af fuldkommenhed, som I alle skal nå, og tilbedelse fører jer videre til åndelig kontemplation, som sammen med tilbedelse bringer jer til foreningen med den guddommelige ånd, kilden til evigt liv - den kilde, der giver jer styrke dag efter dag til at nå Faderens rige.
51. Sådan skal I bede: Begynd med bøn og slut med åndelig fordring og slut med åndelig fordybelse. Det vil give dig styrke.
52. Når I så er godt rustet, skal I kæmpe ikke kun for jer selv, men også for at hjælpe jeres medmennesker til at gå denne vej. For I kan ikke opnå jeres åndeliggørelse for jer selv alene, men må kæmpe for at opnå hele menneskehedens frelse. (358, 10 - 17)

Den spontane hjertebøn uden ord
53 Folk, her er Helligåndens stemme, Guds åndelige manifestation gennem jeres intellekt, som ikke åbenbarer jer en ny lov eller en ny lære, men en ny, mere avanceret, mere åndelig og mere fuldkommen måde at kommunikere med Faderen på, at modtage ham og tilbede ham på. (293, 66)
54 Hvor mange er der ikke, som hører Mit Ord, som er blevet store fortolkere af det, og alligevel er de ikke de bedste disciple af Min Lære, de opfylder ikke det guddommelige bud, som siger: "Elsk hinanden".
55. På den anden side, se hvor let det er at forvandle den, der praktisk anvender blot et atom af min lære. Vil du have et eksempel på dette?
56. Der var en, der hele sit liv fortalte Mig, at han elskede Mig gennem ordbønner, som andre formulerede, og som han ikke engang forstod, fordi de bestod af ord, hvis betydning han ikke kendte. Men snart forstod han den sande måde at bede på, og han lagde sine gamle vaner til side og koncentrerede sig om sin ånds inderste del, sendte sine tanker op til Gud, og for første gang følte han hans nærvær.
57 Han vidste ikke, hvad han skulle sige til sin Herre; hans Bryst begyndte at skælve og hans Øjne at fælde tårer. Kun én sætning blev dannet i hans hoved: "Min far, hvad kan jeg sige til dig, når jeg ikke ved, hvordan jeg skal tale til dig?"
58 Men disse tårer, disse sukader, denne indre glæde og selv hans forvirring talte til Faderen i et så smukt sprog, som I aldrig vil kunne finde i jeres menneskelige sprog eller i jeres bøger.

59 Den stammelse, som det menneske, der begynder at bede åndeligt med sin Herre, har, ligner spædbørns første ord, som er til glæde og fryd for forældrene, fordi de hører de første ord fra et væsen, der begynder at vokse til liv. (281, 22 - 24)
60. Den overlegne ånd ved, at det menneskelige ord forarmer og formindsker den åndelige tankes udtryk. Derfor lader den de materielle læber tie for at svæve op og udtrykke den hemmelighed, som den bærer gemt i sit inderste væsen, i det sprog, som kun Gud kender. (11, 69)
61. Hvor meget glæde I giver Min Ånd, når jeg ser jer rejse jeres tanker i søgen efter jeres Fader. Jeg får dig til at føle mit nærvær og oversvømmer dig med fred.
62. Søg Mig, tal til Mig, tag ikke hensyn til, at dine tanker er for klodsede til at udtrykke din anmodning; Jeg vil vide at forstå dem. Tal til mig med den tillid, som man taler til sin Fader med. Fortæl mig om dine klager, som du ville gøre det med din bedste ven. Spørg mig om alt det, du ikke ved, alt det, du ikke kender, og jeg vil tale til dig med Mesterens ord. Men bed, så du i det velsignede øjeblik, hvor din ånd stiger op til mig, kan modtage det lys, den styrke, den velsignelse og den fred, som din Fader giver dig. (36, 15)
63. I stilhed, fortæl Mig dine lidelser, betro Mig dine ønsker. Selv om jeg ved alt, ønsker jeg, at du skal lære lidt efter lidt at formulere din egen bøn, indtil du er klar til at udøve din ånds fuldkomne fællesskab med Faderen. (110, 31)
64. Bønnen kan være lang eller kort, alt efter behovet. Du kan, hvis du ønsker det, bruge hele timer på denne åndelige glæde, når din krop ikke er træt, eller når ingen andre pligter kræver din opmærksomhed. Og den kan være så kort, at den er begrænset til et sekund, når du er udsat for en prøvelse, som pludselig har overrasket dig.
65. Det er ikke de ord, hvormed jeres sind forsøger at forme bønnen, der når Mig, men den kærlighed, tro eller nød, hvormed I viser jer for Mig. Det er derfor, jeg fortæller dig, at der vil være tilfælde, hvor din bøn kun vil vare et sekund, fordi der ikke vil være tid til at formulere tanker, sætninger eller idéer, som du er vant til.
66. Overalt kan I påkalde Mig, for for Mig er stedet ligegyldigt, for det, som Jeg søger, er jeres ånd. (40, 36 - 38)
67 Da en kvinde i den anden æra spurgte Jesus, om Jerusalem var det sted, hvor hun skulle tilbede Gud, svarede Mesteren hende: "Der kommer en tid, hvor hverken Jerusalem eller noget andet sted vil være det rette sted at tilbede Gud, for han vil blive tilbedt i ånd og sandhed", dvs. fra ånd til ånd.
68. Da mine disciple bad mig om at lære dem at bede, gav jeg dem som eksempel den bøn, som I kalder Fadervor, hvorved jeg fik dem til at forstå, at den sande og fuldkomne bøn er den, der ligesom Jesu bøn kommer spontant fra hjertet og når Faderen. Den bør indeholde lydighed, ydmyghed, skyldbekendelse, taknemmelighed, tro, håb og tilbedelse. (162, 23 - 24)

Den daglige bøn

69 Elskede disciple, øv jer dagligt i åndelig bøn, og læg al jeres gode vilje i at gøre jer selv fuldkomne.
70. Husk, at ud over at gå ind i intimt fællesskab med jeres Mester og i disse øjeblikke opleve en uendelig fred, er det den bedste mulighed for jer til at modtage mine guddommelige inspirationer. I dem finder du forklaringen på alt det, du ikke har forstået eller har misforstået. Du vil finde en måde at forebygge en fare på, løse et problem eller fjerne en uklarhed. I denne time med velsignet åndelig dialog vil alle dine sanser blive oplyst, og du vil føle dig mere klar og tilbøjelig til at gøre det gode. (308, 1)
71 Lad ikke Bønnen udeblive, om den så er så kort, at den ikke varer mere end fem Minutter; men underkast jer i den en nøje Undersøgelse med Samvittighedens Lys, for at I kan holde eders Handlinger for øje og vide, hvor I bør forbedre jer.
72 Hvis du i din bøns ophøjelse mister tidsbegrebet, vil det være et tegn på åndeliggørelse, da du har været i stand til, om end kun for et par øjeblikke, at træde ud af tiden - den tid, som materialismens slaver kun ønsker for deres fornøjelser eller for at forøge deres penge.
73 Den, der dagligt undersøger sig selv, vil forbedre sin måde at tænke, leve, tale og føle på. (12, 30 - 32)

74. Jeg har lært jer, at visdom opnås gennem bøn, men derfor vil jeg ikke have, at I forlænger jeres bønner. Jeg har krævet fem minutters bøn af jer, og hermed mener jeg, at I skal bede kort, så I i disse øjeblikke virkelig kan hengive jer til jeres Fader; men den resterende tid skal I bruge på jeres åndelige og materielle pligter over for jeres medmennesker. (78, 52)
75. Jeg lærer jer nu en bestemt måde at udruste jer på, så jeres daglige gerninger alle kan være inspireret af ædle følelser, og så trængsler og vanskeligheder ikke kan stoppe jer eller få jer til at trække jer tilbage: Når du åbner dine øjne for lyset fra en ny dag, så bed, henvend dig til Mig gennem din tænkning, lav derefter din daglige plan inspireret af Mit lys, og rejs dig nu til livets kamp. Tag det på jer selv at være stærke og ikke et eneste øjeblik at gå imod lydighed og tro.
76. Sandelig, siger jeg jer, snart vil jeres standhaftighed og resultatet af jeres gerninger forbløffe jer. (262, 7 - 8)

Hviledagen som en dag til selvransagelse
77. Allerede i de første tider lærte jeg jer at hellige den syvende dag til mig. Eftersom mennesket helligede sig selv til at opfylde sine verdslige pligter i seks dage, var det kun rimeligt, at han helligede mindst én dag til at tjene sin Herre. Jeg bad ham ikke om at dedikere den første dag til mig, men den sidste, så han kunne hvile fra sit arbejde og hellige sig åndelig fordybelse, så han kunne give sin ånd mulighed for at nærme sig sin Fader og tale med ham gennem bøn.
78 Hviledagen blev indført for at mennesket, når det glemmer den hårde jordiske kamp i livet, selv for en kort stund, kan give sin samvittighed mulighed for at tale til sig, for at minde ham om loven, og for at han kan undersøge sig selv, angre sine overtrædelser og træffe ædle beslutninger om omvendelse i sit hjerte.
79 Sabbaten var den dag, der tidligere var afsat til hvile, bøn og lovstudier. Men folk glemte ved at overholde traditionen de broderlige følelser over for deres medmennesker og de åndelige pligter, de havde over for deres naboer.
80. Tiderne gik, menneskeheden udviklede sig åndeligt, og Kristus kom for at lære jer, at selv på hviledage skal I praktisere aktiv næstekærlighed og gøre alle gode gerninger.
81 Jesu hensigt var at fortælle jer, at selv om der er en dag, der er afsat til refleksion og fysisk hvile, skal I forstå, at hverken dag eller time kan være forudbestemt for opfyldelsen af Åndens mission.
82. Selv om Mesteren talte til jer med den største klarhed, afveg menneskene fra det og valgte hver især den dag, der passede ham bedst. Mens nogle fortsatte med at holde sabbatten som den dag, der var helliget hvile, valgte andre derfor søndag til at fejre deres gudstjenester.
83. I dag taler jeg endnu en gang til jer, og min undervisning bringer jer ny viden. Du har gennemlevet mange erfaringer og har udviklet dig. I dag er det ikke vigtigt, hvilken dag I bruger til at hvile jer fra jordisk slid, men I skal vide, at I alle dage skal vandre på den vej, jeg har udstukket for jer. Forstå, at der ikke er nogen bestemt tid for jeres bøn, for alle tider på dagen er egnede til bøn og til at praktisere Min lære til gavn for jeres medmennesker. (166, 31 - 35)

Bed, og du skal få
84. I bærer alle et sår i hjertet. Hvem kan trænge ind i dit indre som jeg? Jeg kender jeres lidelse, jeres sorg og nedtrykthed over for så megen uretfærdighed og utaknemmelighed, som hersker i jeres verden. Jeg kender udmattelsen hos dem, der har levet og arbejdet længe på jorden, og hvis eksistens er som en tung byrde for dem. Jeg kender til den uopfyldelse, som de, der er blevet efterladt alene i dette liv, oplever. Til jer alle siger jeg: "Bed, og det skal gives jer"; for jeg er kommet for at give jer det, I har brug for fra mig, hvad enten det er kammeratskab, fred i sindet, healing, opgaver eller lys. (262, 72)
85. Frygt ikke for elendigheden, den er kun midlertidig, og i den skal I bede, idet I tager Jobs tålmodighed som eksempel. Overflod skal vende tilbage, og så vil I ikke have ord nok til at takke mig.
86. Hvis en gang sygdom nedtrykker jer, I velsignede syge, så fortvivl ikke; jeres ånd er ikke syg. Løft jer selv op til Mig i bøn, og jeres tro og åndelighed vil give jer kroppens

sundhed tilbage. Bed på den måde, som jeg har lært jer: åndeligt. (81, 43 - 44)
87. I øjeblikke af prøvelse, bed en kort, men oprigtig bøn, og du vil føle dig trøstet; og når du når at være i harmoni med din Herre, vil jeg kunne sige til dig, at Min vilje er din, og din er Min. (35, 7)
88. Bed, men lad din bøn være bestemt af dine daglige projekter og arbejder; det vil være din bedste bøn. Men hvis I ønsker at rette en tanke til Mig, at udtrykke en bøn med den, så sig blot til Mig: "Fader, din vilje ske for mig." Med dette vil I bede om endnu mere, end I kunne forstå og håbe på, og denne enkle sætning, denne tanke, vil forenkle det "Fadervor", som I bad mig om i en anden tid, endnu mere.
89. Med dette har du den bøn, som beder om alt, og som vil tale bedst for dig. Men ikke dine læber skal sige det, men dit hjerte skal føle det; for at sige det er ikke at føle det, og hvis du føler det, behøver du ikke at sige det til mig. Jeg ved, hvordan jeg kan høre Åndens stemme og forstå dens sprog. Er der nogen større glæde for dig end at vide dette? Eller tror I, at jeg er afhængig af, at I fortæller mig, hvad jeg skal gøre? (247, 52 - 54)
90. Jeg har lært jer at bede og bede for andre; men jeg hører også på jer, når I beder for jer selv. Jeg accepterer denne bøn. Men jeg siger jer, at den tid, hvor jeg gav jer det, som I bad om, fordi I endnu var umodne, er forbi. Nu er det Min vilje, at I opfører jer som disciple, idet I tilbyder Mig jeres sind og hjerte, når I beder, men tillader Mig at læse i dem og gøre Min vilje. (296, 69)
91. Når I spørger Mig eller spørger Mig, skal I ikke anstrenge jer for at forsøge at forklare jeres problem klart for Mig, og I skal heller ikke stræbe efter at søge i jeres sind efter de bedste vendinger. Det er nok for Mig, hvis din ånd i dette øjeblik løsriver sig fra verden, og dit hjerte og sind er rene, så de kan modtage Min inspiration. Hvad nytter det dig at sige vidunderlige ord til Mig, hvis du ikke er i stand til at føle Mit nærvær i dig? Jeg ved alt, og du behøver ikke at forklare mig noget, så jeg kan forstå dig. (286, 9 - 10)
92. Hvis du er i stand til at forstå min doktrin, vil det give dig mange tilfredsstillelser og mange muligheder for at udvikle dig opad. Lær at bede, før du træffer en beslutning, for bøn er den perfekte måde at bede din Fader på, da du i ham beder om lys og styrke til at klare livets kampe.
93. Når I beder, vil der snart komme den oplysning til jeres forstand, som vil få jer til klart at skelne det gode fra det onde, det tilrådelige fra det, I ikke bør gøre, og dette vil være det tydeligste bevis på, at I har forstået at forberede jer indvendigt til at høre samvittighedens stemme.
94. Bær jeres prøvelser med tålmodighed, og hvis I ikke er i stand til at forstå meningen med jeres prøvelser, så bed, og jeg vil åbenbare jer deres mening, så I kan bekræfte dem indvendigt. (333,61 - 62, 75)
95. Hver gang dine læber eller dine tanker siger til Mig: "Herre, forbarm dig over mig, hav medlidenhed med min smerte - Herre, nægt mig ikke din tilgivelse", beviser du din uvidenhed, din forvirring, og hvor lidt du kender Mig.
96. Sig til mig, at jeg skal have medfølelse med din smerte? Beder du mig om at forbarme mig over mine børn? Bed Mig om at tilgive dine synder - Mig, som er Kærligheden, Nåden, Barmhjertigheden, Tilgivelsen og Medfølelsen?
97. Det er godt, at I søger at bevæge dem, der har hårde hjerter på jorden, og at I med tårer og bønner søger at vække medfølelse hos dem, der ikke har et spor af medfølelse med deres næste; men brug ikke disse vendinger eller tanker til at bevæge Ham, der har skabt jer af kærlighed og til at elske jer evigt. (336, 41 - 43)
98. Vær tilfreds med de store goder, som Faderen har skænket jer med hensyn til alt, hvad der hører til menneskelivet på jorden. Bed ikke om noget, der kan ødelægge din ånd og din krop [materie]. Jeg har mere at give dig, end du kan bede om af mig. Men det er mig, der ved, hvad du virkelig mangler på livets vej. Jeg har sagt til jer, at hvis I forstår at opfylde min lov, skal I se mig i al min herlighed. (337, 21)

Velsignelsen af forbøn

99. Gør det ikke til en vane kun at bede med ord, men bed med ånden. Jeg siger jer også: Velsign med bøn, send lysets tanker til jeres medmennesker, bed ikke om noget for jer

selv; husk det: Den, der er optaget af det, der er mit, vil altid have mig som vogter over sig.
100 Den sæd, du sår med kærlighed, vil du modtage tilbage på mange måder. (21, 3 - 4)
101. Bed ikke kun, når I går igennem en smertefuld prøvelse, bed også, når I har fred, for så vil jeres hjerter og tanker kunne beskæftige sig med andre. Bed heller ikke kun for dem, der har gjort dig godt, eller for dem, der ikke har gjort dig ondt; for selv om det er en fortjeneste, er den ikke så stor, som når du går i forbøn for dem, der har gjort dig ondt på en eller anden måde. (35, 8)
102. Hvad lærer jeg jer i denne tid: At velsigne alt og alle med hjerte og ånd, for den, der velsigner på denne måde, er ligesom sin Fader, når han giver sin varme til alle. Derfor siger jeg jer: Lær at velsigne med ånden, med tankerne, med hjertet, og jeres fred, jeres styrke og jeres hjertevarme vil nå frem til den, som I sender den til, uanset hvor langt væk I tror ham.
103 Hvad ville der ske, hvis alle mennesker velsignede hinanden, uden at kende hinanden og uden at have set hinanden: der ville herske fuldkommen fred på jorden, og krig ville være utænkelig!
104. For at dette mirakel kan blive en realitet, må I hæve jeres ånd gennem udholdenhed i dyd. Tror du, at det er umuligt? (142, 31 m.)
105 Bed, og det skal gives dig. Alt, hvad du ønsker til gavn for dine medmennesker - bed mig om det. Bed, foren din anmodning med de trængende, og jeg vil give dig, hvad du beder om. (137, 54)

Behovet for bøn

106 "Vågn og bed", siger jeg til jer igen og igen; men jeg ønsker ikke, at I skal vænne jer til dette gode råd, men at I skal tænke over det og handle derefter.
107. Jeg opfordrer jer til at bede, fordi den, der ikke beder, giver sig selv hen til overflødige, materielle og undertiden meningsløse tanker, som uden at være klar over det, begunstiger og nærer broderskabskrige. Men når du beder, er din tænkning som et lysets sværd, der som et lysesværd river mørkets slør og fristelsens snarer, som holder mange mennesker fanget i dag, i stykker, mætter dine omgivelser med åndelig kraft og modvirker ondskabens kræfter. (9, 25 - 26)
108. Menneskene har altid været for optaget af jordens herligheder til at tænke over vigtigheden af at bede og åndeligt betragte det, der er hinsides dette liv, så de kunne have opdaget deres egen essens. Den, der beder, taler med Faderen, og når han beder, får han et øjeblikkeligt svar. Menneskers uvidenhed om det åndelige er et resultat af manglende bøn. (106, 33)
109. Du nærmer dig en tid, hvor du vil vide, hvordan du skal give din ånd sin ret og verden sin ret på en retfærdig måde. Det vil være en tid med sand bøn, med hengivenhed til Gud uden fanatisme, hvor I vil bede før hver eneste opgave, hvor I vil vide, hvordan I skal bevare det, der er blevet betroet jer.
110. Hvordan kunne mennesket begå en fejl, hvis det i stedet for at gøre sin vilje først spurgte sin Fader i bøn? Den, der beder, lever i fællesskab med Gud, kender værdien af de goder, han modtager fra sin Fader, og samtidig forstår han meningen eller formålet med de prøvelser, han gennemgår. (174, 2 - 3)

Bønlivets helbredende virkninger

111. Jeg har til enhver tid sagt til jer: "Bed. I dag fortæller jeg jer, at I kan få visdom gennem bøn. Hvis alle mennesker bad, ville de aldrig afvige fra den lysets vej, som er blevet udstukket af mig. Gennem bøn ville de syge blive helbredt, der ville ikke være flere vantro, og freden ville vende tilbage til ånderne.
112. Hvordan kan mennesket være lykkeligt, når det har afvist min nåde? Mener han, at kærlighed, barmhjertighed og mildhed ikke er kvaliteter i det menneskelige liv? (69, 7 - 8)
113. Vid, at det ord, som ikke har kærlighed i sig, har hverken liv eller styrke. I spørger mig, hvordan I kan begynde at elske, og hvad I skal gøre, for at denne følelse kan vågne i jeres hjerter, og jeg siger jer: I skal begynde med at kunne bede ordentligt. Det vil bringe dig tættere på Mesteren, og denne Mester er mig.
114. I bønnen vil du finde trøst, inspiration og styrke, den vil give dig den lækre tilfredsstillelse at kunne tale til Gud i tillid uden vidner eller mellemmænd. Gud og din ånd er forenet i dette søde øjeblik med tillid, åndelig dialog og velsignelser. (166, 43 - 44)

115. Når I har brug for en fortrolig, en venlig ven, så henvend jer til Mig og læg de lidelser, der måtte være i jeres hjerter, frem til Mig, og Jeg vil rådgive jer om den bedste vej - den løsning, I søger.
116. Hvis din ånd er tynget af byrder, er det fordi du har syndet. Jeg vil tage imod dig og være venlig i min dom, jeg vil styrke din vilje til at ændre dig og give dig den styrke tilbage, som du har mistet.
117. Kun hvis du følger min lære, vil du forblive i nåde og bevare dit åndelige og fysiske helbred. Den erfaring, du får, vil være et lys, som du vil samle lidt efter lidt i din ånd. (262, 20 - 21)
118. Den ånd, der forstår at leve vågen, afviger aldrig fra den vej, som hans Herre har udstukket for ham, og han er i stand til at bringe sin arv og sine gaver i spil, indtil han har nået sin højere udvikling.
119. Dette væsen må avancere i prøvelser, fordi det lever årvågent og aldrig lader sig dominere af materien. Den, der våger og beder, vil altid komme sejrrigt ud af livets kriser og gå livets vej med et fast skridt.
120. Hvor anderledes er det ikke for den, der glemmer at bede og våge! Han giver frivilligt afkald på at forsvare sig selv med de bedste våben, som jeg har lagt i mennesket, nemlig tro, kærlighed og kundskabens lys. Det er den, der ikke hører den indre stemme, som taler til ham gennem intuition, samvittighed og drømme. Men hans hjerte og sind forstår ikke dette sprog og tror ikke på budskabet fra hans egen ånd. (278, 2 - 3)
121 Bøn er det middel, der er åbenbaret for din ånd til at nå mig med dine spørgsmål, dine bekymringer og dit ønske om lys. Gennem denne dialog kan du fjerne din tvivl og fjerne det slør, der skjuler nogle mysterier.
122 Bønnen er begyndelsen på den dialog mellem Ånd og Ånd, som vil blomstre og bære frugt blandt menneskeheden i de kommende tider.
123. I dag har jeg åbenbaret alt dette til dette folk, som lytter til mig, så de kan være forløbere for åndeliggørelsens tid. (276, 18 - 19)

Bønnens kraft

124. Når en af jer beder, er han ikke klar over, hvad han opnår med sine tanker i det åndelige. Derfor skal du lære, at når du beder for dine medmennesker - for de folk, der ødelægger sig selv i krig - så kæmper din ånd på sin side en mental kamp mod det onde i disse øjeblikke, og at dit sværd, som er fred, fornuft, retfærdighed og ønsket om det gode for dem, står over for hadets, hævnens og arrogantens våben.
125. Nu er den tid kommet, hvor menneskene vil blive opmærksomme på bønnens kraft. For at bønnen virkelig skal have kraft og lys, er det nødvendigt, at I sender den op til Mig med kærlighed. (139, 7 - 8)
126 Tanke og ånd, forenet i bønnen, skaber i mennesket en kraft, der overgår enhver menneskelig styrke.
127 I bønnen bliver den svage styrket, den feje bliver fyldt med mod, den uvidende bliver oplyst, den frygtsomme bliver uselvbevidst.
128 Når ånden er i stand til at arbejde harmonisk med sindet for at opnå sand bøn, bliver den en usynlig soldat, der midlertidigt fjerner sig fra det, der vedrører hans væsen, flytter sig til andre steder, frigør sig fra kroppens indflydelse og hengiver sig til sin kamp for at gøre godt, for at forvise ondskab og farer, for at bringe en gnist af lys, en dråbe balsam eller et åndedrag af fred til dem, der har brug for det.
129. Ud fra alt det, jeg fortæller jer, skal I forstå, hvor meget I er i stand til at gøre med ånden og med sindet midt i det kaos, der har taget fat i menneskeheden. I befinder jer i en verden af modsatrettede tanker og ideer, hvor lidenskaber raser og hadefulde følelser støder sammen, hvor tanken er forvirret af materialisme, og åndelige væsener er indhyllet i mørke.
130 Kun den, der ved hjælp af bønnen har lært at hæve sig mentalt og åndeligt op i lysets regioner, fredens sfærer, vil kunne træde ind i kampens verden, hvor alle menneskelige lidenskaber afspejler sig, uden at blive besejret, og vil tværtimod efterlade noget nyttigt til dem, der har brug for åndens lys. (288, 18 - 22)
131 Lær at bede, for selv med bøn kan I gøre meget godt, ligesom I kan forsvare jer mod forræderi. Bøn er et skjold og et våben; hvis I har fjender, så forsvar jer med bøn. Men du skal vide, at dette våben ikke må såre eller

skade nogen, for dets eneste formål er at bringe lys ind i mørket. (280, 56)
132. Naturens kræfter slippes løs mod mennesket. I skal ikke frygte, for I ved, at jeg har givet jer magt til at besejre det onde og beskytte jeres medmennesker. Du kan beordre disse ødelæggelseselementer til at holde pause, og de vil adlyde. Hvis I forbliver bønnefulde og årvågne, vil I være i stand til at udføre mirakler og forbløffe verden.
133 Bed oprigtigt, skab fællesskab med Min Ånd, søg ikke et bestemt sted for det. Bed under et træ, på vejen, på toppen af et bjerg eller i et hjørne af din soveplads, og jeg vil komme ned for at tale med dig, oplyse dig og give dig styrke. (250, 24 - 25)
134. Sandelig siger jeg jer, hvis I allerede var forenet i ånd, i tanke og vilje, ville jeres bøn alene være nok til at stoppe de nationer, der lever som forberedelse til den Time, hvor de vil kaste sig over hinanden. Du ville fjerne fjendskaber, du ville være en hindring for alle dine medmenneskers onde planer, du ville være som et usynligt sværd, der besejrer de mægtige, og som et stærkt skjold, der beskytter de svage.
135 Menneskeheden ville i lyset af disse åbenlyse beviser på en højere magt standse op et øjeblik og tænke sig om, og denne eftertanke ville spare den for mange alvorlige stød og besøg, som den ellers ville få fra naturen og dens elementer. (288, 27)
136. Hvis du havde en stor tro og et større kendskab til bønnens kraft - hvor mange barmhjertighedsgerninger ville du så ikke udføre gennem din tænkeevne. Men du har ikke givet den al den kraft, den har, og derfor er du ofte ikke klar over, hvad du afværger i et øjeblik af ægte følt og sand bøn.
137. Er I ikke klar over, at der er noget højere sted, der forhindrer den mest umenneskelige af jeres krige i at bryde ud i jeres verden? Forstår I ikke, at dette mirakel er påvirket af millioner af bønner fra mænd, kvinder og børn, som med deres ånd bekæmper de mørke kræfter og modvirker krigsførelsen? Bliv ved med at bede, bliv ved med at våge, men læg al den tro, som du er i stand til, i denne aktivitet.
138. Bed, folk, og spred over krig, smerte og elendighed jeres tankers fredens kappe, hvormed I vil danne et skjold, under hvis beskyttelse jeres medmennesker vil finde oplysning og tilflugt. (323,24 - 26)

Kærlighed til Gud og næsten som tilbedelse af Gud

139. Vid, mine nye disciple, at jeres hyldest og hyldest til Herren skal være konstant, uden at vente på bestemte tidspunkter eller dage for at tilbyde dem, ligesom jeres Faders kærlighed til jer er konstant. Men hvis I vil vide, hvordan I dagligt kan mindes Mine kærlighedsgerninger uden at blive fanatiske, vil jeg fortælle jer: Jeres liv skal være en konstant hyldest til Ham, der skabte alting ved at elske hinanden.
140. Handl på denne måde, og jeg vil give jer det, som I ydmygt beder mig om: at jeres overtrædelser bliver jer tilgivet. Jeg trøster dig og giver dig lindring; men jeg siger dig: Når I opdager jeres fejl, og jeres samvittighed dømmer jer, så bed, korriger jeres fejl, giv jer selv styrke, så I ikke begår den samme synd igen, og I behøver ikke at bede Mig om tilgivelse flere gange. Mit ord underviser jer, så I kan stige op og give adgang til lyset og åndeliggørelse. (49, 32 - 33)
141. "Jeg tørster," sagde jeg til den skare, der ikke forstod mine ord og festede på mine dødskvaler. Hvad kan jeg sige i dag, når jeg ser, at det ikke kun er en folkemængde, men hele verden, der sårer Min Ånd, uden at være klar over Min smerte?
142. Min tørst er uendelig, ufattelig stor, og kun din kærlighed vil kunne slukke den. Hvorfor tilbyder du mig en ydre kult i stedet for kærlighed? Ved I ikke, at mens jeg beder jer om vand, tilbyder I mig galde og eddike? (94, 74 - 75)
143. Sandelig siger jeg jer, det er netop dem, der har lidt meget og ofte har såret Mig, der vil elske Mig mest inderligt, en offergave til Min Guddommelighed vil konstant strømme fra deres hjerte. Det vil ikke være materielle gaver, eller salmer, eller jordiske altre. De ved, at det mest behagelige offer og den mest behagelige tilbedelse for mig er de kærlige gerninger, de gør for deres brødre. (82, 5)
144. Dag efter dag når din åndelige bøn frem til Mig, hvis sprog din jordiske natur ikke kender, fordi det ikke er ord, der udtales af dine læber, eller ideer, der formes af dit sind.

Åndens bøn er så dybtgående, at den er hinsides menneskelige evner og sanser.
145. I denne bøn går ånden ind i lysets og fredens regioner, hvor høje ånder bor, og der mætter den sig med denne essens og vender derefter tilbage til sit forgængelige legeme for at give det kraft. (256, 63 - 64)
146. Folk: Tiden er inde til at lære at bede er kommet til jer. I dag siger jeg ikke, at I skal falde ned på jorden, jeg lærer jer ikke at bede med jeres læber eller at påkalde mig med udvalgte ord i smukke bønner. I dag fortæller jeg dig det: Vend dig mentalt til mig, løft din ånd, og jeg vil altid komme ned og få dig til at føle mit nærvær. Hvis du ikke ved, hvordan du skal tale med din Gud, vil din omvendelse, dine tanker, din smerte være nok for mig, din kærlighed vil være nok for mig.
147. Det er det sprog, jeg hører, det sprog, jeg forstår, det sprog uden ord, sandhedens og oprigtighedens sprog. Det er den bøn, som jeg har lært jer i denne tredje æra.
148. Hver gang I har udført et godt arbejde, har I følt min fred, min tryghed og mit håb, for så er Faderen meget tæt på jer. (358, 53 - 55)
149. Jeg forkaster alt, hvad der er menneskelig forfængelighed og menneskelig pragt, for kun det åndelige, det ædle og generøse, det rene og evige, når Min Ånd. Husk, at jeg sagde til kvinden i Samaria: "Gud er Ånd, og de, der tilbeder ham, må tilbede ham i ånd og sandhed". Søg mig i det Uendelige, i det Rene, og der vil du finde mig.
150. Hvorfor tilbyde mig det, som jeg har skabt til dig? Hvorfor tilbyder du mig blomster, hvis de ikke er dit arbejde? Hvis I tværtimod tilbyder mig gerninger af kærlighed, barmhjertighed, tilgivelse, retfærdighed og hjælp til jeres næste, vil denne hyldest helt sikkert være åndelig og stige op til Faderen som et kærtegn, som et kys, som børn sender til deres Herre fra jorden. (36, 26 + 29)
151 Jeg ønsker heller ikke, at I skal begrænse jeres tilbedelse af Gud til materielle mødesteder, for så ville I fængsle jeres ånd og ikke lade den brede sine vinger ud for at vinde evigheden.
152. Det alter, som jeg overlader til jer for at fejre den tilbedelse, som jeg venter på, er selve livet uden nogen begrænsning, hinsides alle religioner, alle kirker og sekter, for det er grundlagt i det åndelige, i det evige, i det guddommelige. (194,27 - 28)

Dialogen mellem Gud og mennesket

153. I dag kommer jeg til jer med en doktrin, som, når den først er forstået, er den nemmeste at opfylde, selv om det for verden ser ud til at være umuligt at realisere. Jeg lærer jer at tilbede kærligheden til Gud gennem jeres liv, jeres gerninger og åndelig bøn, som ikke kommer fra læberne på et bestemt sted, og som ikke behøver kultiske handlinger eller billeder for at blive inspireret. (72, 21)
154. Mens menneskene ønskede at genkende i Mig en fjern, utilnærmelig Gud, satte Jeg mig for at bevise dem, at Jeg er tættere på dem, end øjenvipperne er på deres øjne.
155 De beder mekanisk, og når de ikke straks får opfyldt alt det, de har bedt om, råber de modløst: "Gud har ikke hørt os."
156. Hvis de vidste, hvordan man beder, hvis de forenede hjerte og sind med deres ånd, ville de være i stand til at høre Herrens guddommelige stemme i deres ånd og føle, at hans nærvær er meget tæt på dem. Men hvordan vil de føle Mit nærvær, hvis de spørger Mig ved hjælp af eksternaliserede kulter? Hvordan skulle de kunne opnå, at deres ånd bliver følsom, hvis de endog tilbeder deres Herre i billeder, som de har lavet med deres hænder?
157. Jeg ønsker, at I skal forstå, at jeg er meget tæt på jer, at I let kan forbinde jer med mig, føle mig og modtage mine inspirationer. (162, 17 - 20)
158 Øv dig i stilhed, som hjælper ånden til at finde sin Gud. Denne stilhed er som en brønd af viden, og alle, der træder ind i den, fyldes med min visdoms klarhed. Stilheden er som et sted, der er lukket inde af uforgængelige mure, som kun ånden har adgang til. Mennesket bærer hele tiden i sig selv viden om det hemmelige sted, hvor det kan forenes med Gud.
159. Stedet er ligegyldigt, hvor du er, overalt kan du forbinde dig med din Herre, uanset om du er på toppen af et bjerg eller i dybet af en dal, i en bys uro, i hjemmets fred eller midt i en kamp. Når du søger Mig i din helligdom, i den dybe stilhed i din ophøjelse, vil portene til det universelle og usynlige tempel åbne sig

øjeblikkeligt, så du virkelig kan føle, at du er i din Faders hjem, som er til stede i enhver ånd.
160. Når prøvelsernes smerte tynger dig ned, og livets lidelser ødelægger dine følelser, når du føler et brændende ønske om at opnå lidt fred, så træk dig tilbage til dit sovekammer eller søg stilheden, ensomheden på markerne; der rejser din ånd sig, ledet af samvittigheden, og fordyb dig. Stilheden er åndens rige, et rige, der er usynligt for de fysiske øjne.
161 I det øjeblik, man træder ind i åndelig henrykkelse, opnår man, at de højere sanser vågner, intuitionen sætter ind, inspirationen stråler frem, fremtiden kan skimtes, og det åndelige liv genkender klart det fjerne og gør muligt, hvad der før syntes uopnåeligt.
162. Hvis I ønsker at træde ind i stilheden i denne helligdom, dette skatkammer, må I selv forberede vejen, for kun med sand renhed vil I kunne træde ind i det. (22, 36 - 40)
163. Det er nødvendigt, at mine profeter rejser sig på ny for at formane menneskeheden. For mens der er folk, der ødelægger sig selv, blændet af ambitioner og vold, frygter de, der har modtaget mit lys, og som dømmer menneskeheden upartisk, at tage deres opgave op og sprede det gode budskab.
164. Hvis mennesker vidste, hvordan man beder med ånden, ville de høre min stemme, de ville modtage min inspiration. Men hver gang de beder, er der et slør over deres åndelige øjne, som skjuler lyset fra mit nærvær for dem. Jeg må komme til menneskene i de øjeblikke, hvor deres kroppe er i hvile, for at vække deres ånd, for at kalde på ham og tale med ham. Det er Kristus, der træder ind i dit hjerte som en tyv i den dybe nat for at så sin kærlighedssæd i det. (67, 29)
165 Lær at bede og meditere på samme tid, så viden og forståelse kan komme til syne i hver enkelt af jer. (333, 7)
166. Spiritualitet er frihed. Derfor ser de, der hører Mig på dette tidspunkt, og som har forstået betydningen af denne befriende lære, en bred dal, der åbner sig foran dem, hvor de vil kæmpe og vidne om, at tiden er kommet, da Gud, den Almægtige Skaber, kom for at etablere dialogen mellem Ham og mennesket. (239, 8)
167 Kristi lære var åndelig, men mennesket omgav den med ritualer og former for at gøre den tilgængelig for åndelige væsener af lavt niveau.
168. I er trådt ind i de store åbenbaringers åndstid, hvor materialisering, bedrag og ufuldkommenhed vil forsvinde fra enhver kult, hvor ethvert menneske ved hjælp af sin ånd vil erkende sin Gud, som er helt ånd, ved hjælp af sin ånd. På denne måde vil han opdage formen for det fuldkomne fællesskab. (195, 77 - 78)
169 Når folk først har lært at tale med min ånd, behøver de ikke længere at slå op i bøger eller stille spørgsmål.
170. I dag spørger de stadig dem, som de tror, om de vil vide mere, eller de søger i skrifter og bøger - i ønsket om at finde sandheden. (118, 37)
171 Hvis du lærte at meditere dagligt i kort tid, og hvis din meditation vedrørte det åndelige liv, ville du opdage uendelige forklaringer og modtage åbenbaringer, som du ikke kunne få på nogen anden måde.
172. Din ånd besidder allerede lys nok til at spørge mig og modtage mit svar. Menneskets ånd har allerede nået et højt udviklingstrin. Se på dine medmennesker fra beskedne forhold, som på trods af deres manglende viden overrasker dig med deres dybe observationer og med den klare måde, hvorpå de forklarer sig selv, hvad der for mange andre er uforklarligt. Får de dette fra bøger eller skoler?: Nej, men de har ved intuition eller nødvendighed opdaget meditationens gave, som er en del af den åndelige bøn. I deres afsondrethed, beskyttet mod påvirkninger og fordomme, har de opdaget vejen til at kommunikere med det Evige, det Åndelige, det Sande; og nogle mere, andre mindre, alle, der har mediteret over livets sande essens, har modtaget åndeligt lys i deres sind. (340, 43 - 44)
173. Du spørger mig, hvad bøn består i, og jeg svarer dig: At lade jeres ånd stige frit op til Faderen; at overgive jer selv til denne handling med fuld tillid og tro; at modtage de indtryk, som I modtager gennem Ånden, i hjertet og i sindet; at bekræfte Faderens vilje med sand ydmyghed. Den, der beder på denne måde, nyder min tilstedeværelse i hvert øjeblik af sit liv og føler sig aldrig trængende. (286,11)
174 I det reneste af hans væsen, i hans ånd, vil jeg i denne tid nedskrive min lov, jeg vil gøre

min stemme hørt, jeg vil bygge mit tempel; thi hvad der ikke er i menneskets indre, hvad der ikke er i dets ånd, er som om det ikke eksisterede.
175. Uanset om man bygger store materielle kirker til Min ære, uanset om man tilbyder Mig festligheder og ceremonier fulde af pragt - dette offer vil ikke nå Mig, fordi det ikke er åndeligt. Enhver ydre kult bærer altid på forfængelighed og praleri; men det hemmelige offer - det som verden ikke ser, og som I tilbyder Mig fra ånd til ånd - når Mig på grund af sin beskedenhed, sin oprigtighed, sin sandfærdighed, med et ord: fordi det er udsprunget af ånden.
176. Husk på min lignelse, som jeg gav jer i den anden æra, kendt som lignelsen om farisæeren og publikumsmanden, og I vil se, at min lære har været den samme gennem alle tider. (280, 68)
177. Ved du, at nogle bliver elsket uden at have fortjent det? Det er sådan, jeg elsker dig. Giv mig dit kors, giv mig dine trængsler, giv mig dine mislykkede håb, giv mig den tunge byrde, du bærer. Jeg vil tage hånd om al smerte. Føl dig fri af din byrde, så du kan være lykkelig; gå ind i Min Kærligheds helligdom og vær stille foran universets alter, så din ånd kan tale med Faderen på det smukkeste sprog: kærlighedens sprog. (228,73)

Kapitel 18 - Barmhjertighedsgerninger og kærlighedens centrale betydning

Velsignelse af gode gerninger med tilbagevirkende kraft
1 Iagttag al slags menneskelig elendighed, smerte og nød, og lad dit hjerte blive mere og mere medfølende ved synet af den smerte, der omgiver dig overalt.
2 Hvis du i dit inderste væsen føler en generøs og ædel trang til at gøre godt, så lad denne impuls tage over og manifestere sig. Det er ånden, der formidler sit budskab, fordi den har fundet sin krop (sjæl) villig og parat. (334, 3 - 4)
3 Pas på, at kærlighedens aktivitet er den vigtigste af dine bestræbelser, og fortvivl aldrig over at have været velgørende; for ved denne dyd vil du få den største tilfredsstillelse og lykke i din tilværelse og samtidig opnå al den visdom, magt og ophøjethed, som ethvert ædelt sind længes efter.
4. Ved at vise barmhjertighed over for dine medmennesker vil du rense din ånd og på den måde betale gammel gæld af. Du vil forædle dit menneskelige liv og ophøje dit åndelige liv.
5 Når I så en dag kommer til den port, som I alle skal banke på, vil jeres velsignelse være meget stor, fordi I vil høre det velkomstkald, som den åndelige verden vil give jer, og som vil velsigne jer og kalde jer til fornyelses- og åndeliggørelsesarbejdet. (308,55 - 56)
6 Jeg siger eder: Salige er de af mine arbejdere, som i deres hjerter kan føle medfølelse med dem, der lider, når de har mistet deres frihed eller helbred, og som besøger og trøster dem. For en dag vil de mødes igen, i dette liv eller i et andet, og I ved ikke, om de ikke vil have mere sundhed, mere frihed og mere lys end dem, der bragte dem kærlighedsbudskabet i et fængsel eller på et hospital. Derefter vil de vise deres taknemmelighed og række hånden ud til den, der gav dem den på et andet tidspunkt.
7 det øjeblik, hvor du bragte Mit Ord tæt på deres hjerte - det øjeblik, hvor din hånd strøg deres pande, og du fik dem til at tænke på Mig og føle Mig - vil aldrig blive slettet fra deres sind, ligesom dit ansigt og din broderlige stemme vil blive glemt i deres sind, og derfor vil de genkende dig, hvor end du er. (149, 54 - 55)
8 Ligesom Vindens Ånde og Solen kærtegner dig, således skal I, mit Folk, kærtegne jeres Næste. Det er den tid, hvor de trængende og nødlidende er i overtal. Forstå, at den, der beder dig om en tjeneste, giver dig nåden til at være til nytte for andre og til at arbejde for din frelse. Han giver dig mulighed for at være barmhjertig og dermed blive som din Fader. For mennesket blev født for at sprede godhedens sæd i verden. Forstå derfor, at den, der spørger dig, gør dig en tjeneste. (27, 62)

Ægte og falsk velgørenhed
9 O I disciple, jeres højeste opgave vil være kærlighedens aktivitet! Ofte vil du gøre det i hemmelighed, uden at prale, uden at lade venstre hånd vide, hvad højre hånd har gjort. Men der vil være lejligheder, hvor dine

medmennesker vil se din kærlighedsaktivitet, så de kan lære at deltage i den.
10 Vær ikke bekymret for belønningen. Jeg er den Fader, som belønner sine børns gerninger med retfærdighed, uden at glemme en eneste af dem.
11 Jeg har sagt jer, at hvis I giver et glas vand med ægte kærlighed, vil det ikke gå ubelønnet hen.
12 Salige er de, som siger til mig, når de kommer til mig: "Herre, jeg forventer ikke noget som belønning for mine gerninger; det er nok for mig at eksistere og vide, at jeg er dit barn, og allerede nu er min ånd fyldt af lykke." (4, 78 - 81)
13 Du må ikke nære selviske ønsker og kun tænke på din åndeliggørelse og din belønning; thi din skuffelse vil blive meget smertefuld, når du kommer ind i det åndelige, fordi du vil opdage, at du i virkeligheden ikke har fortjent nogen belønning.
14. For at I bedre kan forstå, hvad jeg vil sige til jer, giver jeg jer følgende eksempel: Der er og har altid været mænd og kvinder, som har gjort sig umage med at gøre velgørende gerninger blandt deres medmennesker, og alligevel kunne de, da de kom til mig, ikke vise mig nogen fortjeneste for deres åndelige lykke. Hvad var årsagen til dette? Kan I forestille jer, at de havde været ofre for uretfærdighed fra deres fars side? Svaret er enkelt, disciple: de kunne ikke høste noget godt for sig selv, fordi deres gerninger ikke var oprigtige. For når de rakte hånden ud for at give noget, gjorde de det aldrig af ægte barmhjertighed over for den, der led, men de tænkte på sig selv, på deres frelse, på deres belønning. Nogle var drevet af egeninteresse, andre af forfængelighed, og det er ikke sand barmhjertighed, for den var hverken følelsesmæssig eller uselvisk. Jeg siger jer, at den, som ikke har oprigtighed og kærlighed i sig, sår ikke sandheden, og han får heller ikke løn.
15. Tilsyneladende velgørenhed kan give jer mange tilfredsstillelser på jorden, som kommer af den beundring, I vækker, og de smiger, I modtager; men det tilsyneladende kommer ikke ind i mit rige, kun det sandfærdige kommer derhen. Der vil I alle gå hen uden at kunne skjule den mindste skændsel eller uærlighed. For før I kan træde frem for Gud, skal I have lagt gallakapperne, kronerne, insignierne, titlerne og alt det, der tilhører verden, til side for at træde frem for den øverste dommer som simple åndelige væsener, der aflægger regnskab for Skaberen for den opgave, der er blevet dem betroet. (75, 22 - 24)
16. Den, der ønsker at være sin næste til nytte af kærlighed, hengiver sig til det gode på en af de mange måder, som livet byder på. Han ved, at han er et menneske, som er klar til at blive brugt af den guddommelige vilje til meget høje formål. Jeg ønsker, at I, I disciple, skal få viden, så I kan befri dem, der har mistet vejen til opadgående udvikling, fra deres fejltagelser.
17 Den sande kærlighed, som går ud over de menneskelige følelser i hjertet, er visdommens frugt. Se, hvordan jeg i mit ord sår visdom i jeres fantasiverden, og derefter venter jeg på frugten af jeres kærlighed.
18 Der er mange måder at gøre godt på, mange måder at trøste og tjene på. Alle er udtryk for kærlighed, som er ét - kærlighed, som er åndens visdom.
19 Nogle kan gå på videnskabens vej, andre på åndens vej, andre igen på følelsernes vej, men det hele vil give åndelig harmoni. (282, 23 - 26)

Kærlighedens åndelige og materielle aktivitet
20. Hvis du er materielt fattig, og du af den grund ikke kan hjælpe dine naboer, skal du ikke sørge. Bed, og jeg vil få lyset til at skinne og freden til at komme der, hvor der intet er.
21. Ægte velgørenhed, hvorfra medfølelse fødes, er den bedste gave, du kan give til dem, der er i nød. Hvis I, når I giver en mønt, et brød eller et glas vand, ikke føler kærlighed til jeres medmennesker - sandelig, siger jeg jer, så har I intet givet, og det ville være bedre for jer ikke at adskille jer fra det, I giver.
22 Hvornår vil I, menneskeheden, kende kærlighedens kraft? Indtil nu har I aldrig gjort brug af den kraft, som er livets oprindelse. (306, 32 - 33)
23 I skal ikke se fjender, men brødre i alle dem, der omgiver eder. Du må ikke kræve straf for nogen; vær mild, så du kan være et eksempel på tilgivelse, og så der ikke er nogen anger i din ånd. Luk dine læber og lad Mig dømme din sag.

24 Helbred de syge, giv de forvirrede deres fornuft tilbage. Fordriv de ånder, der forplumrer sindet, og få begge dele til at genvinde det lys, de har mistet. (33, 58 - 59)
25. Disciple: Det princip, som jeg lærte jer i den anden æra: at elske hinanden, gælder for alle handlinger i jeres liv.
26 Nogle siger til mig: "Mester, hvordan kan jeg elske min næste, når jeg er et ubetydeligt væsen, hvis liv er fyldt med fysisk arbejde?"
27 Til disse, mine barnlige Disciple, siger jeg: Selv i dette fysiske Arbejde, som synes at være uden betydning, kan I elske eders Næste, hvis I udfører Arbejdet med Lyst til at tjene eders Medmennesker.
28. Forestil jer, hvor smukt jeres liv ville være, hvis hver enkelt arbejdede med tanken om at gøre noget godt og forenede sin lille indsats med andres indsats. Sandelig, siger jeg jer, der ville ikke være mere elendighed. Men sandheden er, at hver enkelt arbejder for sig selv og tænker på sig selv og højst på sine egne.
29. I skal alle vide, at ingen kan være nok for sig selv, og at han har brug for andre. I skal alle vide, at I alle er dybt bundet til en universel mission, som I skal opfylde i fællesskab - dog ikke i fællesskab på grund af jordiske forpligtelser, men i fællesskab på grund af følelser, inspiration og idealer, kort sagt: i fællesskab af kærlighed til hinanden. Så vil frugten være til gavn for alle. (334, 35 - 37)
30. Jeg siger jer, disciple, i Min kærlighedslov, at hvis I ikke kan gøre fuldkomne gerninger som dem, jeg gjorde i Jesus, skal I i det mindste gøre en indsats i jeres liv for at komme dem nær. Det er nok for mig at se en lille smule god vilje til at efterligne mig og en lille smule kærlighed til jeres næste, og jeg vil være med jer og åbenbare min nåde og min kraft på jeres vej.
31. Du vil aldrig være alene i kampen. Eftersom jeg ikke forlader jer, når I er tynget af jeres synders vægt, tror I så, at jeg forlader jer, når I går jeres vej under vægten af korset i denne kærlighedsmission? (103, 28 - 29)

Den omfattende betydning af kærlighed

32 Min lære har til alle tider gjort det klart for jer, at dens inderste væsen er kærlighed.
33 Kærlighed er Guds væsen. Fra denne kraft henter alle væsener deres livskraft; fra den er livet og al skabelse opstået. Kærligheden er oprindelsen og målet i alt det, der er skabt af Faderen, i dets skæbne.
34 I nærværet af den kraft, der bevæger, oplyser og opliver alt, forsvinder døden, synden fordamper, lidenskaberne forsvinder, urenhederne vaskes bort, og alt ufuldkomment bliver fuldkomment. (295, 32)
35 Jeg har åbenbaret dig min eksistens og grunden til din eksistens. Jeg har afsløret for jer, at den ild, der giver liv og besjæler alting, er kærlighed. Det er den oprindelse, hvorfra alle former for liv er opstået.
36 Se, I ere fødte af Kærlighed, I ere af Kærlighed, I finde Tilgivelse af Kærlighed, og I skulle være af Kærlighed i Evighed. (135, 19 - 20)
37. Kærlighed er oprindelsen og grunden til jeres eksistens, I mennesker. Hvordan kunne du leve uden denne gave? Tro mig, der er mange, som har døden i sig, og andre, som er syge, simpelthen fordi de ikke elsker nogen. Den helbredende balsam, der har reddet mange, har været kærlighed, og den guddommelige gave, der opløfter til sandt liv, som forløser og ophøjer, er ligeledes kærlighed. (166, 41)
38 Love! De, der ikke elsker, bærer en dyb sorg: ikke at besidde, ikke at føle det smukkeste og højeste i livet.
39 Det var det, som Kristus lærte jer med sit liv og sin død, og som han efterlod jer i sit guddommelige ord, sammenfattet i sætningen: "Elsker hinanden med den kærlighed, som jeg har vist jer".
40 Den dag vil komme, hvor de, der ikke har elsket, vil komme og hvile hos mig, når de befrier sig fra deres bitterhed og fordomme, og hvor de vil vende tilbage til livet, når de hører mit kærlige ord af uendelig ømhed.
41. Sandelig, siger jeg jer, i kærligheden er min styrke, min visdom og min sandhed. Det er som en umådelig lang stige med trin, der viser sig i forskellige former fra de laveste mennesker til de højeste ånder, der har nået fuldkommenhed.
42 Elsker, selv om det er i vejen, men elsker altid. Had ikke, for had efterlader et spor af død, hvorimod kærlighed får jer til at tilgive hinanden, og ethvert nag bliver udslettet. (224,34 - 36)

43 Jeg siger til jer: Den, der ikke manifesterer sin kærlighed i den højeste form og med absolut oprigtighed, elsker ikke. Han vil ikke have sand viden og vil kun have meget lidt. På den anden side vil den, der elsker med hele sin ånd og alle de kræfter, der er givet ham, bære visdommens lys i sig og føle, at han i virkeligheden er ejer af alt, hvad der omgiver ham; for det, som Faderen ejer, er også hans børns ejendom. (168, 11)
44 Kærlighed vil give dig visdom til at forstå den sandhed, som andre forgæves søger på videnskabens ujævne stier.
45. Tillad Mesteren at lede dig i alle handlinger, ord og tanker. Udrust jer selv efter hans venlige og kærlige eksempel, så vil I manifestere den guddommelige kærlighed. På den måde vil du føle dig tæt på Gud, fordi du vil være i harmoni med ham.
46 Hvis I elsker, vil det lykkes jer at være milde, som Jesus var det. (21, 10 - 12)
47 Den, som elsker, forstår; den, som lærer, har vilje; den, som har vilje, kan gøre mange ting. Jeg siger eder, at den, som ikke elsker af hele sit sinds kraft, vil ikke få åndelig ophøjelse eller visdom, og han vil heller ikke gøre store gerninger. (24, 41)
48 Lad ikke dit hjerte blive hovmodigt, for det symboliserer evighedsilden hos ham, fra hvem alt er udsprunget, og hvor alt genopstår.
49 Ånden bruger hjertet til at elske ved hjælp af kroppen. Hvis du kun elsker i henhold til materiens lov, vil din kærlighed være flygtig, fordi den er begrænset. Men hvis du elsker åndeligt, vil denne følelse være som Faderens, som er evig, fuldkommen og uforanderlig.
50. Alt liv og alle skabte ting er relateret til Ånden, for han besidder det evige liv. Begræns ikke jer selv, elsk Mig og elsk jer selv, da I besidder den guddommelige gnist af "væsen", som ikke kender nogen grænser for kærlighed, som er Gud selv. (180, 24 - 26)
51. Kravl op ad den sti, der fører jer til bjergets top, og med hvert eneste skridt vil I bedre forstå min lære, og I vil mere og mere perfektionere jer selv i fortolkningen af det guddommelige budskab.
52. Hvad er åndens sprog?: Det er kærlighed. Kærlighed er alle ånders universelle sprog. Kan I ikke se, at menneskekærlighed også taler? Ofte har den ikke brug for ord, den taler bedre gennem handlinger, gennem tanker. Hvis menneskekærlighed udtrykker sig på denne måde, hvordan vil dens sprog så være, når I fuldkommentgør jer i mine love? (316, 59 - 60)
53. Når du reflekterer over, at jeg er visdom - at visdom udspringer af kærlighed. Når I anerkender Mig som dommer - er denne retspraksis baseret på kærlighed. Når du betragter mig som magtfuld - min magt er baseret på kærlighed. Når du ved, at jeg er evig - min evighed kommer fra kærligheden, fordi den er liv, og liv gør ånden udødelig.
54. Kærligheden er lys, er liv og viden. Og denne sæd har jeg givet jer fra tidernes begyndelse - den eneste sæd, som jeg som fuldkommen godsejer har sået på de marker, der er jeres hjerter. (222. 23)

Kærlighedens store kraft

55. O I verdens mænd og kvinder, som i jeres videnskab har glemt det eneste, der kan gøre jer kloge og lykkelige: I har glemt den kærlighed, der inspirerer alt - den kærlighed, der er i stand til alt og forvandler alt! I lever midt i smerte og mørke; for da I ikke praktiserer den kærlighed, som jeg lærer jer, er I skyld i jeres fysiske og åndelige lidelser.
56. For at opdage og forstå mine budskaber må I først være venlige og blide af hjertet, dyder, som er til stede i enhver ånd fra det øjeblik, den blev skabt; men for at kunne føle den sande, høje følelse af kærlighed, må I åndeliggøre jer selv ved at dyrke jeres gode følelser; men I har ønsket alt i livet undtagen åndelig kærlighed. (16,31 - 32)
57. I har til alle tider haft ledere, som har lært jer kærlighedens kraft. De var jeres mere avancerede brødre, med større viden om min lov og større renhed i deres gerninger. De gav jer et eksempel på styrke, kærlighed og ydmyghed, da de skiftede deres liv med afvigelser og synder ud med en tilværelse, der var viet til det gode, til at ofre og til aktiv velgørenhed.
58. Fra barndom til alderdom har I tydelige eksempler på alt det, der opnås med næstekærlighed, og på de lidelser, der forårsages af mangel på næstekærlighed; men I - mere ufølsomme end klipperne - har ikke forstået at lære af de lektioner og eksempler, som dagligdagen giver jer.
59. Har du nogensinde observeret, hvordan selv rovdyrene reagerer blidt på et kald om

kærlighed? På samme måde kan elementerne, naturkræfterne, reagere - alt, hvad der findes i den materielle og åndelige verden.
60 Derfor siger jeg jer, at I skal velsigne alt med kærlighed i Faderens og Universets Skaberens navn.
61 At velsigne er at mætte. At velsigne er at føle det gode, at sige det og at give det videre. At velsigne er at gennemtrænge alt omkring dig med tanker om kærlighed. (14, 56 – 60)
62. Sandelig siger jeg jer, kærlighed er den uforanderlige kraft, der bevæger universet. Kærlighed er livets oprindelse og mening.
63. Jeg indleder nu en tid med åndelig opstandelse for alle, en tid, hvor jeg vil bringe det velsignede kærlighedsfrø til blomstring, som jeg udgød over verden fra korsets højde, idet jeg forkynder jer, at hvis menneskene elskede hinanden, som jeg lærte jer, ville "døden" blive fjernet fra verden, og i stedet ville livet herske over menneskene og manifestere sig i alle deres gerninger. (282,13-14)

V. Former for åbenbaring af Gud

Kapitel 19 - Guds treenighed

Guds enhed med Kristus og Helligånden
1 Mit ords lys vil forene menneskene i denne tredje æra. Min sandhed vil skinne i alle sind og få forskelle i trosretninger og kulter til at forsvinde.
2 Medens nogle i dag elsker mig i Jehova og fornægter Kristus, elsker andre mig i Kristus og kender ikke Jehova; medens nogle anerkender min Tilværelse som Helligånd, skændes og skændes andre om min Treenighed.
3. Og nu spørger jeg denne menneskehed og dem, der leder den åndeligt: Hvorfor fjerner I jer fra hinanden, når I alle bekender jer til den sande Gud? Hvis du elsker mig i Herren, er du i sandheden. Hvis du elsker mig gennem Kristus - han er vejen, sandheden og livet. Hvis I elsker mig som Helligånden, nærmer I jer lyset.
4. I har kun én Gud, kun én Fader. Der findes ikke tre guddommelige personer i Gud, men kun én guddommelig ånd, som har åbenbaret sig for menneskeheden på tre forskellige udviklingstrin. Da de trængte ned i denne dybde, troede de i deres barnlighed at de så tre personer, hvor der kun findes én guddommelig ånd. Så når du hører navnet Jehova, skal du tænke på Gud som Fader og Dommer. Når du tænker på Kristus, så genkend i ham Gud som Mester, som Kærlighed; og når du søger at udforske Helligåndens oprindelse, så vid, at han ikke er nogen anden end Gud, når han åbenbarer sin enorme visdom for de mere avancerede disciple.
5. Hvis jeg havde fundet menneskeheden i den første æra åndeligt udviklet, som den er i dag, ville jeg have åbenbaret Mig selv for den som Fader, som Mester og som Helligånd; så ville menneskene ikke have set tre guddomme, hvor der kun er én. Men de var ikke i stand til at fortolke Min lære korrekt, og de ville være blevet forvirrede og ville være blevet langt fra Min vej for at fortsætte med at skabe tilgængelige og små guder i overensstemmelse med deres ideer.
6 Når menneskene ser og accepterer denne sandhed, vil de fortryde, at de har dømt hinanden forkert på grund af en fejl, som de kunne have undgået med lidt kærlighed.
7 Dersom Kristus er Kærlighed, kan I da tro, at han er uafhængig af Herren, eftersom jeg er Kærlighed?
8 Når den Helligånd er Visdom, tror I da, at denne Ånd eksisterer uafhængigt af Kristus, eftersom jeg er Visdom? Tror du, at ordet og Helligånden er to forskellige ting?
9. Det er nok at kende blot noget af det ord, som Jesus lærte menneskeheden at forstå, at der kun eksisterede én Gud, og at han evigt kun vil være én. Derfor sagde jeg gennem ham: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen, for han er i mig, og jeg er i ham." Da han senere meddelte, at han ville komme tilbage til menneskene i en anden tid, sagde han ikke blot: "Jeg kommer igen", men han lovede også at sende Helligånden, trøstens ånd, sandhedens ånd.
10 Hvorfor skulle Kristus komme uden Helligånden? Kunne han ikke bringe sandhed, lys og trøst med sig i sin ånd? (1, 66 - 70, 73 - 76)
11 Jeg er eders Mester; men I skulle ikke se mig adskilt fra Faderen; thi jeg er Faderen.

12 Der er ingen Forskel mellem Sønnen og Helligånden; thi Helligånden og Sønnen er én Ånd, og denne Ånd er mig.
13 Se i mine Åbenbaringer gennem alle Tiderne én Gud, som har undervist eder ved hjælp af mange og forskelligartede Lektioner: én Bog med mange sider. (256, 4)

De tre måder, hvorpå Gud åbenbarer sig selv
14 Nu kender I grunden til, at Faderen har åbenbaret sig i trinvis, og I forstå også Menneskers vildfarelse om Treenighedsbegrebet.
15 Forsøg ikke længere at give mig fysisk form i din fantasi, for der findes ingen form i min ånd, lige så lidt som intelligens, kærlighed eller visdom har form.
16 Jeg siger eder dette, fordi mange forestille sig mig i en gammel Mands Skikkelse, når de tænke på Faderen; men jeg er ikke en gammel Mand, thi jeg er uden for Tiden, min Ånd har ingen Alder.
17. Når du tænker på Kristus, danner du straks i dit sind det fysiske billede af Jesus. Men jeg fortæller jer, at Kristus, den guddommelige kærlighed født i kødet, mit ord gjort til menneske, da han forlod den fysiske skal, smeltede sammen med min ånd, som han var kommet ud af.
18. Men når du taler om Helligånden, bruger du symbolet med duen for at forsøge at forestille dig ham i en eller anden form. Men jeg siger jer, at symbolernes tid er forbi, og at I derfor, når I føler jer under indflydelse af Helligånden, modtager den som en inspiration, som et lys i jeres ånd, som en klarhed, der opløser usikkerheder, mysterier og mørke. (39, 42, 44 – 47)
19. Fra alder til alder får menneskene en klarere og klarere opfattelse af Mig. De, der har lært mig at kende gennem Kristus, har en idé, der er tættere på sandheden end dem, der kun kender mig gennem Moses' love. Den Gud, som de mange mennesker fulgte og adlød af frygt for hans retfærdighed, blev senere søgt som Fader og Mester, da frøet af Kristi kærlighed spirede i deres hjerter. (112, 3)
20. Jeg står over tiderne, over alt skabt, Min Guddommelige Ånd er ikke underlagt udvikling. Jeg er evig og fuldkommen - ikke som I, der meget vel har en begyndelse, som absolut er underlagt udviklingslove og desuden føler tidernes gang over jeres væsen.
21 Siger da ikke, at Faderen hører kun til en Tid, Kristus til en anden, og den Helligånd igen til en anden. For Faderen er evig og hører ikke til nogen tidsalder, men tidsalderen er hans, og Kristus er, da han gik bort som menneske, Gud selv, ligesom Helligånden, som ikke er nogen anden end jeres Fader selv, der forbereder sin højeste form for manifestation blandt jer, dvs. uden hjælp fra nogen jordisk formidler. (66, 43)
22 Jeg har forklaret jer, at det, I kalder Fader, er Guds absolutte magt, den universelle Skaber, den eneste uskabte; at den, I kalder "Søn", er Kristus, dvs. åbenbaringen af Faderens fuldkomne kærlighed til sine skabninger; og at det, I kalder "Helligånd", er den Visdom, som Gud sender jer som lys i denne tid, hvor jeres ånd er i stand til bedre at forstå mine åbenbaringer.
23 Helligåndens lys, Guds visdom, vil snart herske i denne tredje tidsalder, som I ser komme til verden, og vil oplyse sindet hos en menneskehed, der har brug for åndelighed, som tørster efter sandhed og hungrer efter kærlighed.
24 Det er ligeledes sandt, folkens, at én Gud har åbenbaret sig for menneskene, om end under tre forskellige aspekter: hvis I søger kærligheden i Faderens gerninger i den første tidsalder, vil I finde den; og hvis I søger visdommens lys, vil I ligeledes opdage den, ligesom I i Kristi gerninger og ord ikke blot vil møde kærligheden, men også magten og visdommen. Hvad ville da være mærkeligt ved at opdage både magt, lov og magt og kærlighed, ømhed og helbredende balsam i Helligåndens gerninger på dette tidspunkt? (293, 20 - 21, 25 - 26)
25. Lov, kærlighed, visdom - det er de tre former for åbenbaring, i hvilke jeg har vist mig selv til mennesket, så det kan få en fast overbevisning og et fuldstændigt kendskab til sin Skaber på sin udviklingsvej. Disse tre faser af åbenbaringen er forskellige fra hinanden, men de har alle samme oprindelse, og i deres helhed er de den absolutte fuldkommenhed. (165, 56)
26 I mig er Dommeren, Faderen og Mesteren - tre forskellige faser af åbenbaring i ét væsen,

tre kraftcentre og én væsenets essens: kærlighed. (109,40)
27 Jeg er Herren, som har frelst eder fra Døden til alle Tider. Jeg er den eneste Gud, som altid har talt til dig. Kristus er mit "ord", som talte til dig gennem Jesus. Han sagde til jer: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen." Og den Helligånd, som taler til jer i dag, er også jeg, for der er kun én Helligånd, kun ét ord, og dette er mit.
28 Hør, mine disciple: I den første tidsalder gav jeg jer loven, i den anden lærte jeg jer den kærlighed, hvormed I skal fortolke disse bud, og nu, i denne tredje tidsalder, sender jeg jer lyset, for at I kan trænge ind i meningen med alt det, der er blevet åbenbaret for jer; jeg sender jer lyset, for at I kan trænge ind i meningen med alt det, der er blevet åbenbaret for jer; jeg sender jer lyset, for at I kan trænge ind i meningen med alt det, der er blevet åbenbaret for jer.
29 Hvorfor vil I så opdage tre guder, hvor der kun findes én guddommelig ånd, som er min?
30 Jeg gav Loven til de første Mennesker, og dog fortalte jeg Moses, at jeg ville sende Messias. Kristus, i hvem jeg gav jer mit "ord", sagde til jer, da hans mission allerede var ved at være slut: "Jeg vender tilbage til den Fader, som jeg kom fra." Han sagde også til jer: "Faderen og jeg er ét." Men derefter lovede han at sende jer Sandhedens Ånd, som efter min vilje og efter jeres udvikling ville oplyse mysteriet om mine åbenbaringer.
31. Men hvem kan kaste lys over Mine hemmeligheder og forklare disse mysterier? Hvem kan løsne seglene på min visdoms bog uden mig?
32. Sandelig siger jeg jer, at den Helligånd, som I i øjeblikket anser for at være noget andet end Jehova og Kristus, er intet andet end den visdom, som jeg giver jeres ånd til kende for at få jer til at forstå, se og føle sandheden. (32, 22 - 27)
33. Foren i dit sind og din ånd Mine åbenbaringer som Gud, som forkynder loven for dig; Mine åbenbaringer som Fader, som afslører dig Min uendelige kærlighed; og Min lære som Mester, som afslører dig Min visdom, så vil du fra alt dette modtage en essens, en guddommelig hensigt: at du kommer til Mig på det åndelige lys' vej - noget mere end en manifestation for dig. Jeg ønsker at føre dig ind i mit eget rige, hvor jeg altid er til stede for dig, for evigt i dig. (324, 58)
34. Det vil ikke være første gang, at mennesker har kæmpet for at fortolke en guddommelig åbenbaring eller for at opnå klarhed i en sag, der præsenterer sig for deres øjne som et mysterium. Allerede i "den anden æra", efter mit forkyndelsesarbejde i verden, overvejede folk Jesu personlighed og ville vide, om han var guddommelig eller ej, om han var ét med Faderen eller en anden person end ham. De dømte og undersøgte min undervisning på alle måder.
35 Nu vil jeg igen blive genstand for fortolkninger, diskussioner, argumenter og undersøgelser.
36 Det skal prøves, om Kristi Ånd, da han gav sig til kende, var uafhængig af Faderens Ånd; og der vil være andre, som sige, at det var Helligånden, der talte, og ikke Faderen eller Sønnen.
37. Men det du kalder "Helligånden" er Guds lys, og det du kalder "Sønnen" er hans "Ord". Så når du hører dette ord her, når du benytter dig af min undervisning om "den anden æra", eller når du tænker på loven og åbenbaringerne fra "den første æra", så vær opmærksom på, at du er i nærvær af den ene Gud og hører hans ord og modtager lyset fra hans ånd. (216, 39 - 42)

Gud som Skaberånd og Fader

38. Jeg er essensen af alt, hvad der er skabt. Alt lever gennem min uendelige kraft. Jeg er i alle kroppe og i alle former. Jeg er i hver enkelt af jer, men I må forberede jer og gøre jer selv følsomme, så I kan føle og opdage mig.
39. Jeg er livets ånde for alle væsener, fordi jeg er Livet. Derfor har jeg fået jer til at forstå, at hvis jeg er til stede i alle jeres værker, er det ikke nødvendigt at lave mit billede i ler eller marmor for at tilbede mig eller for at føle mig tæt på jer. Denne mangel på forståelse har kun tjent til at forføre menneskeheden til afgudsdyrkelse.
40. På grund af Mit ord fornemmer I den harmoni, der eksisterer mellem Faderen og alle skabte ting, I forstår, at Jeg er den Essens, der nærer alle væsener, og at I er en del af Mig selv. (185, 26 - 28)
41. Faderens Ånd er usynlig, men han manifesterer sig i uendelige former. Hele

universet er blot en materiel manifestation af det guddommelige. Alt, hvad der er skabt, er en afspejling af sandheden.
42. Jeg har omgivet eksistensen af de ånder, der er børn af min Guddommelighed, alt efter det sted, de bor, med en række livsformer, i hvilke jeg har placeret visdom, skønhed, vitalitet og mening, for at give hvert af disse hjem det mest synlige bevis på min eksistens og en idé om min magt. Jeg gør jer opmærksom på, at meningen med livet består i at elske, at kende, at kende sandheden. (168, 9 -10)
43. Disciple, fra Mig er de tre naturer kommet frem: Det guddommelige, det åndelige og det materielle. Som Skaber og Ejer af alt, hvad der er skabt, kan jeg tale til jer på en guddommelig og samtidig forståelig måde. Da den materielle natur kom fra mig, kan jeg også lade min stemme og mit ord blive hørt fysisk for at gøre mig forståelig for mennesket.
44. Jeg er den perfekte videnskab, oprindelsen af alt, årsagen til alle årsager og lyset, der oplyser alt. Jeg står over alle skabte ting, over al læring. (161, 35 - 36)
45 Nu er det tid for forståelse, for oplysning af ånd og sind, hvor mennesket endelig vil søge Mig åndeligt, fordi det vil indse, at Gud hverken er en person eller et fantasifuldt begreb, men en ubegrænset og absolut Universel Ånd. (295, 29)

Kristus; Guds kærlighed og ord

46. Før Faderen gav sig selv til kende for menneskeheden i Jesus, sendte han jer sine åbenbaringer ved hjælp af materielle former og begivenheder. Under navnet Kristus har I kendt ham, som åbenbarede Guds kærlighed blandt mennesker, men da han kom til jorden, havde han allerede åbenbaret sig selv som Faderen, og derfor skal I ikke sige, at Kristus blev født i verden - det var Jesus, der blev født, det legeme, som Kristus boede i.
47 Tænk over det, så vil I endelig forstå mig og erkende, at Kristus var før Jesus, for Kristus er Guds kærlighed. (16, 6 - 7)
48. Her er jeg hos dig og giver dig styrke til at kæmpe for din ånds evige fred. Men sandelig siger jeg jer, at selv før menneskeheden lærte mig at kende, oplyste jeg jer allerede fra uendeligheden og talte til jeres hjerter. For da jeg er ét med Faderen, har jeg altid været i ham. Der måtte gå tidsaldre hen over menneskeheden, indtil verden modtog Mig i Jesus og hørte Guds ord, selv om jeg må fortælle jer, at ikke alle, der hørte Min undervisning på den tid, havde den nødvendige åndelige udvikling til at føle Guds nærvær i Kristus. (300, 3)
49. I Jehova troede I at genkende en grusom, frygtelig og hævngerrig Gud. Så for at befri jer fra jeres fejltagelse sendte Herren jer Kristus, sin guddommelige kærlighed, for at I "ved at kende Sønnen kan kende Faderen"; og alligevel tror den uvidende menneskehed, der igen er viklet ind i sin synd, at den ser en rasende og fornærmet Jesus, der kun venter på, at de, der har fornærmet ham, kommer til den "åndelige dal" for at sige til dem: "Gå bort fra mig, jeg kender jer ikke", og straks lade dem lide de mest grusomme pinsler i evigheden.
50. Det er på tide, at I forstår betydningen af Min lære, så I ikke falder i vildfarelse. Den guddommelige kærlighed vil ikke forhindre dig i at komme til mig; men hvis du ikke retter op på dine fejl, vil det være din samvittigheds ubønhørlige dommer, der vil fortælle dig, at du ikke er værdig til at komme ind i Lysets Rige. (16, 46 - 47)
51. Jeg vil, at I skal være som jeres Mester, at I med rette skal kalde jer mine disciple. Min arv er kærlighed og visdom. Det var Kristus, der kom til jer, og det er Kristus, der taler til jer i dette øjeblik; men prøv ikke at adskille mig fra Gud eller at se mig uden for ham, for jeg er og har altid været ét med Faderen.
52. Jeg har sagt jer, at Kristus er Guddommelig Kærlighed; derfor skal I ikke forsøge at adskille Mig fra Faderen. Tror du, at han er en far uden kærlighed til sine børn? Hvor har du fået denne idé fra? Det er på tide, at du erkender dette.
53 Ingen skal skamme sig over at kalde Gud, Skaberen, Fader, thi det er hans sande navn. (19, 57 - 58)
54 I Jesus så verden sin Gud blive gjort menneske. Folk modtog fra ham kun lektioner i kærlighed, lærdom om uendelig visdom, beviser på perfekt retfærdighed, men aldrig et ord af vold, en handling eller et tegn på vrede. Se i stedet, hvor meget han blev fornærmet og hånet. Han havde autoritet og al magt i sin hånd, som hele verden ikke har, men det var

nødvendigt, at verden skulle lære deres Fader at kende i hans sande natur, hans sande retfærdighed og barmhjertighed.
55 I Jesus så verden en Fader, som giver alt for sine børn uden at kræve noget til gengæld for sig selv; en Fader, som tilgiver de mest alvorlige krænkelser med uendelig kærlighed uden nogensinde at tage hævn, og en Fader, som i stedet for at tage livet af sine børn, der krænker ham, tilgiver dem og viser dem vejen til deres åndelige forløsning med sit blod. (160, 46 - 47)
56. Som menneske var Jesus jeres ideal og virkeliggørelsen af fuldkommenhed; for at I i ham skulle have et eksempel, der var værd at følge, ville jeg lære jer, hvad mennesket skal være for at blive som sin Gud.
57 Der er én Gud, og Kristus er ét med ham, fordi han er Guddommens "ord", den eneste vej, hvorigennem man kan nå frem til Faderen af alle skabte ting. (21, 33 - 34)
58 Disciple, Kristus er den højeste manifestation af den guddommelige kærlighed, er det lys, som er liv i åndens regioner; det lys, som gennemtrænger mørket og åbenbarer sandheden for ethvert åndeligt blik, opløser mysterierne, åbner døren og viser vejen til visdom, evighed og åndens fuldkommenhed. (91, 32)

Helligånden - Guds sandhed og visdom
59. I visdommen ligger den helbredende kraft og den trøst, som dit hjerte længes efter. Derfor har jeg engang lovet jer sandhedens ånd som en trøstens ånd.
60 Men det er absolut nødvendigt at have tro for ikke at standse på udviklingens vej eller føle frygt for prøvelserne. (263, 10 - 11)
61 Dette er lysets tidsalder, hvor den guddommelige visdom, som er Helligåndens lys, vil oplyse selv de mest hemmelige hjørner i hjertet og sindet. (277, 38)

Kapitel 20 - Maria; Guds moderlige kærlighed

Marias jordiske eksistens i ydmyghed
1 Maria er blomsten i min himmelske have, hvis væsen altid har været i min ånd.
2 Ser du disse blomster her, som skjuler deres skønhed i ydmyghed? På samme måde var og er Maria: en uudtømmelig kilde af skønhed for dem, der er i stand til at se hende i renhed og ærbødighed, og en skat af godhed og ømhed for alle væsener.
3 Maria gik gennem verden og skjulte sin guddommelige natur; hun vidste, hvem hun var, og hvem hendes Søn var, men i stedet for at prale af denne nåde, erklærede hun sig kun for den Højestes tjenerinde, et redskab for Herrens råd. (8, 42 - 43, 46)
4 Maria vidste, at hun ville modtage en konge, der var mægtigere og større end alle jordens konger. Men var det derfor, hun kronede sig selv til dronning blandt mænd? Forkyndte hendes læber på torve, gader, i enkle hytter eller paladser, at hun ville blive Messias' Moder, at Faderens "Enbårne Søn" ville komme ud af hendes skød?
5 Sandelig ikke, mit Folk! den største Ydmyghed, Sagtmodighed og Nåde var i hende, og Løftet gik i Opfyldelse. Hendes hjerte af en menneskelig mor blev gjort lykkeligt, og selv før hun fødte - på det tidspunkt og derefter i hele Sønnens liv - var hun en yderst kærlig mor, som åndeligt kendte Jesu skæbne, den mission, han skulle opfylde blandt mennesker, og hvad han var kommet for at gøre. Hun modsatte sig aldrig denne skæbne, for hun delte det samme arbejde.
6 Når hun til tider græd, var det en menneskelig moders gråd, det var den legemlige natur, der følte smerten i sønnen, sit eget kød.
7 Men var hun en Discipel af Mesteren, hendes Søn? Nej, Maria havde ikke brug for at lære noget af Jesus. Hun var i Faderen selv og var kun inkarneret for at udføre denne smukke og vanskelige opgave.
8 Var dette fremragende moderhjerte begrænset til kun at elske sin mest elskede søn? Bestemt ikke; gennem dette lille menneskehjerte manifesterede det moderlige hjerte sig i trøst og sublime ord, i råd og goder, i mirakler, i lys og sandhed.
9 Aldrig gjorde hun sig selv til skuespil, aldrig misforstod hun Mesterens ord. Men ligesom hun lå ved fødderne af den krybbe, der tjente som hendes vugge, lå hun ved fødderne af det kors, hvorpå Sønnen, Mesteren, Faderen af hele skabelsen døde og udåndede sin sidste åndedrag som menneske.

10 Således opfyldte hun sin skæbne som menneske-mor og var et ophøjet eksempel for alle mødre og alle mennesker. (360, 28 - 31)

Maria og Jesus

11 Ofte har man spurgt, hvorfor Jesus, selv efter at være blevet korsfæstet, lod sig se af synderen Magdalene og derefter gik hen til sine disciple, men man ved intet om, at han besøgte sin mor. Hertil siger jeg jer, at det ikke var nødvendigt at give mig til kende over for Maria på samme måde, som jeg gjorde over for hende. For foreningen mellem Kristus og Maria har altid eksisteret, allerede før verden var til.
12. Gennem Jesus åbenbarede jeg mig selv for menneskeheden for at frelse syndere, og jeg lod dem se på mig efter korsfæstelsen for at genoplive troen hos dem, der havde brug for mig. Men sandelig, siger jeg jer, Maria, som menneske, Min kærlige Moder, behøvede ikke at vaske sig for nogen pletter, og hun kunne heller ikke mangle tro, for hun vidste, hvem Kristus var, allerede før hun tilbød ham sit moderskød.
13. Det var ikke nødvendigt at menneskeliggøre Min Ånd for at besøge den, som med samme renhed og blidhed, hvormed hun modtog Mig i sit skød, sendte Mig tilbage til det Rige, hvorfra Jeg var kommet. Men hvem kan vide, hvordan jeg talte til hende i hendes ensomhed, og hvilken guddommelig kærtegn Min Ånd omgav hende med?
14 Således svarer jeg dem, som spurgte mig om dette, fordi de ofte mente, at Jesu første besøg skulle have været hos hans moder.
15 hvor forskellig den form, i hvilken jeg gav mig til kende for Maria, måtte være fra den form, jeg brugte til at give mig til kende for Magdalene og mine disciple. (30, 17 - 21)

Marias jomfruelighed

16 På toppen af det bjerg, hvor Mesteren er, er der også Maria, den universelle Moder, som blev kvinde i "den anden æra" for at miraklet med inkarnationen af det "guddommelige ord" kunne blive til virkelighed.
17 Mennesket har ofte dømt og undersøgt Maria og den måde, hvorpå Jesus kom til verden, og disse domme har sønderrevet kappen af moderåndens renhed, hvis hjerte fik hans blod til at flyde ned over verden.
18 Jeg har i denne tid fjernet det ukendtes slør for at fjerne den vantro's tvivl og give ham kundskab om åndelige lærdomme.
19 Af min Sandhed, der er som en Vej, har Menneskene gjort mange Veje, hvor de for det meste farer vild. Mens nogle søger den Himmelske Moders forbøn, og andre fejlvurderer hende, omslutter hendes kappe af kærlighed og ømhed alle for evigt.
20. Fra tidernes begyndelse åbenbarede jeg eksistensen af den åndelige Moder, som profeterne talte om, allerede før hun blev født. (228, 1 - 5)
21 Maria blev sendt for at åbenbare sin dyd, sit eksempel og sin fuldkomne guddommelighed. Hun var ikke en kvinde som alle andre kvinder blandt mænd. Hun var en kvinde af en anderledes karakter, og verden betragtede hendes liv, lærte om hendes måde at tænke og føle på, kendte til hendes ånds og krops renhed og ynde.
22 Hun er et eksempel på enkelhed, ydmyghed, uselviskhed og kærlighed. Men selv om hendes liv var kendt af den tids verden og de efterfølgende generationer, er der mange, der ikke anerkender hendes dyd, hendes jomfruelighed. De kan ikke forklare, at hun både var jomfru og mor. Årsagen hertil er, at mennesket af natur er vantro og ikke ved, hvordan det skal bedømme de guddommelige gerninger med en vækket ånd. Hvis han ville studere skrifterne og udforske Marias inkarnation og hendes forfædres liv, ville han til sidst vide, hvem hun er. (221, 3)
23 Guds ømmeste kærlighed til sine skabninger har ingen form
. Ikke desto mindre tog hun i den anden æra form af en kvinde i Maria, Jesu mor.
Den Maria-figur, som vi kender fra Jomfru Marias åbenbaringer, skal derfor kun betragtes som en åndelig åbenbaringsfigur, der er antaget for en kort tid.
24. Forstå, at Maria altid har eksisteret, da hendes væsen, hendes kærlighed, hendes ømhed altid har været i Guddommen.
25 Hvor mange teorier og vildfarelser har menneskene ikke skabt om Maria! Om hendes moderskab, hendes undfangelse og hendes renhed. Hvor meget har de dog ikke bespottet i denne proces!
26. Den dag, de virkelig forstår denne renhed, vil de sige til sig selv: "Det ville være bedre for

os, hvis vi aldrig var blevet født". Tårer af ild vil brænde i deres sjæle. Så vil Maria indhylle dem i sin nåde, den guddommelige Moder vil beskytte dem med sin kappe, og Faderen vil tilgive dem og sige med uendelig kærlighed: "Vågn op og bed, for jeg tilgiver jer, og i jer tilgiver og velsigner jeg verden." (171, 69 - 72)

Marias eksempel for kvinder

27 Jeres Mester er et eksempel for alle mennesker. Men da kvinden manglede undervisning om sin opgave som mor, blev Maria sendt til hende som legemliggørelsen af guddommelig delikatesse, der viste sig som en kvinde blandt mennesker, for at give jer også sit guddommelige eksempel på ydmyghed. (101, 58)
28 Salige kvinder, I høre også til mit apostelskab. Der er ingen forskel mellem mandens og din ånd, selv om I er fysisk forskellige, og selv om hver enkelt opgave er forskellig.
29 Tag Jesus som din ånds herre og følg ham på den vej, som hans kærlighed har udstukket. Gør hans ord til dit eget, og tag hans kors til dig.
30. Jeg taler til jeres ånd med de samme ord, som jeg taler til mennesker, fordi I er åndeligt ligeværdige. Men hvis jeres kvindehjerte søger et eksempel at efterligne, hvis I har brug for perfekte eksempler til at støtte jer i at fuldkommengøre jer selv i livet, så husk på Maria, se hende i hele hendes liv på jorden.
31 Det var Faderens vilje, at Marias ydmyge liv skulle nedskrives af mine disciple, som kendte hende i hele hendes tjeneste og talte med hende.
32 Dette liv - ydmygt for dem, der kender det - var strålende fra dets fødsel til dets afslutning i verden. Maria skrev mange sider af kærlig undervisning med sin ånds ydmyghed, med sin uendelige ømhed, med sit hjertes renhed, med sin kærlighed til menneskeheden, som hun udtrykte mere i stilhed end i ord, da hun vidste, at den, der skulle tale til menneskene, var Kristus.
33. Marias ånd var selve moderkærligheden, som udgik fra Faderen for at give menneskeheden det perfekte eksempel på ydmyghed, lydighed og sagtmodighed. Hendes vandring gennem verden var et spor af lys, hendes liv var enkelt, majestætisk og rent. I hende blev profetierne opfyldt, som fortalte, at Messias ville blive født af en jomfru.
34 Kun hun havde været i stand til at bære Guds sæd i sit skød, kun hun var værdig til at forblive som menneskehedens åndelige moder efter at have opfyldt sin mission til Jesus.
35 Derfor, kvinder, er Maria jeres perfekte forbillede. Men vend jer til hende og tag hende som forbillede i hendes stilhed, i hendes ydmyge gerninger, i hendes uendelige selvfornægtelse af kærlighed til de nødlidende, i hendes tavse smerte, i hendes barmhjertighed, som tilgiver alt, og i hendes kærlighed, som er forbøn, trøst og sød hjælp.
36. Jomfruer, ægtefæller, mødre, forældreløse piger eller enker, ensomme kvinder, I, der har et hjerte gennemboret af smerte - kald Maria jeres kærlige og omsorgsfulde mor, kald hende i jeres tanker, modtag hende i jeres ånd og føl hende i jeres hjerte. (225, 46 - 54)

Maria som menneskehedens fortaler, trøst og medfortræderinde

37. Maria gik stille gennem verden, men hun fyldte hjerterne med fred, gik i forbøn for de nødlidende, bad for alle og udgød til sidst sine tårer af tilgivelse og medfølelse for menneskers uvidenhed og ondskab. Hvorfor skulle I ikke vende jer til Maria, hvis I ønsker at komme til Herren, eftersom I har modtaget Jesus gennem hende? Var Moder og Søn ikke forenet i Frelserens dødstime? Var Sønnens blod ikke blandet med Moderens tårer i det øjeblik? (8, 47)
38. Jeg testamenterede fra korset til verden livets bog og åndelig visdom, en bog, som skulle fortolkes og forstås af mennesker gennem århundreder, tidsaldre og epoker. Derfor sagde jeg til Maria, rystet af smerte, ved foden af korset: "Kvinde, dette er din Søn", og jeg pegede med mit blik på Johannes, som i det øjeblik var menneske, men menneske forvandlet til en god discipel af Kristus, et åndeligt menneske.
39 Jeg sagde også til Johannes: "Søn, dette er din Moder", og det er ord, som jeg nu vil forklare dig.
40. Maria legemliggjorde renhed, lydighed, tro, ømhed og ydmyghed. Hver af disse dyder er et trin på den stige, hvorpå jeg kom ned til

verden for at blive menneske i denne hellige og rene kvindes skød.
41 At ømhed, renhed og kærlighed er det guddommelige skød, hvori livets frø befrugtes.
42 den stige, som jeg steg ned til jer for at blive menneske og bo sammen med mine børn, er den samme stige, som jeg tilbyder jer at stige op til mig på, så I kan forvandle jer fra mennesker til lysånder.
43. Maria er stigen, Maria er moderens skød. Vend dig til hende, og du vil møde mig. (320, 68 - 73)
44 Jeg efterlod dig Maria ved foden af korset, på den bakke, som modtog mit blod og Moderens tårer. Der blev hun stående og ventede på sine børn, for det er hende, der skal tage korset fra deres skuldre og vise dem vejen til himlen. (94, 73)
45 Marias budskab var et budskab om trøst, omsorg, ydmyghed og håb. Hun måtte komme til jorden for at give sin moderlige natur til kende og for at tilbyde sit jomfruelige skød, så "Ordet" kunne blive menneske i det.
46. Men hendes mission sluttede ikke på jorden. Hinsides denne verden var hendes sande hjem, hvorfra hun kan brede en kappe af medfølelse og omsorg ud over alle sine børn, hvorfra hun kan følge de fortabtes skridt og udgyde sin himmelske trøst over de lidende.
47. Mange århundreder før Maria skulle komme til verden for at opfylde en guddommelig skæbne - gjort til menneske i en kvinde - var det en Guds profet, der annoncerede hende. Gennem ham fik I at vide, at en jomfru ville blive frugtsommelig og føde en søn, som skulle kaldes Immanuel, hvilket betyder: Gud med os.
48 I Maria, en kvinde uden fejl og mangler, som den himmelske moders kærlighedsånd dalede ned over, blev det guddommelige løfte, som profeten havde bebudet, opfyldt.
49 Siden da har Verden kendt hende, og Mennesker og Folkeslag har talt hendes Navn med Kærlighed, og i deres Smerte længes de efter hende som deres Moder.
50 I kalder hende Smertens Moder, fordi I ved, at verden stak smertens sværd ind i hendes hjerte, og fra jeres fantasi forsvinder dette sørgmodige ansigt og dette udtryk af uendelig sorg ikke.
51 I dag vil jeg bede jer om at fjerne dette evige billede af smerte fra jeres hjerter og i stedet tænke på Maria som en venlig, smilende og kærlig mor, der arbejder åndeligt og hjælper alle sine børn med at udvikle sig opad på den vej, som Mesteren har udstukket.
52. Er du nu klar over, at Marias mission ikke var begrænset til moderskab på jorden? Hendes manifestation i "den anden æra" var heller ikke den eneste, men en ny æra er forbeholdt hende, hvor hun vil tale til menneskene fra ånd til ånd.
53 Min discipel Johannes, profet og seer, så i sin henrykkelse en kvinde klædt i solens klæder, en jomfru, strålende af lys.
54 Denne kvinde, denne jomfru er Maria, som i sit skød ikke vil modtage en ny frelser, men en hel verden af mennesker, som i hende vil nære sig med kærlighed, tro og ydmyghed for at følge i Kristi, den fuldkomnes mester, guddommelige fodspor.
55. Profeten så denne kvinde lide, som om hun fødte, men denne smerte var en smerte, der var en smerte, der var en smerte i forbindelse med renselsen af mennesker, en smerte, der var en smerte i forbindelse med åndernes udrensning. Når smerten er overstået, vil det blive lys i ånderne, og glæden vil fylde jeres Universelle Moders ånd. (140, 44 - 52)

Marias guddommelige natur

56. Jeres himmelske moders kappe har givet verden skygge fra evighed og beskytter kærligt Mine børn, som også er jeres. Maria blev som ånd ikke født i verden; hendes moderlige essens har altid været en del af Mig.
57. Hun er min renheds, min helligheds ægtefælle. Hun var min datter, da hun blev kvinde, og min mor, da hun modtog det inkarnerede ord. (141, 63 - 64)
58. Maria er guddommelig i sit væsen, hendes ånd er ét med Faderen og Sønnen. Hvorfor dømme hende som menneske, når hun var den udvalgte datter, der fra tidernes morgen blev annonceret til menneskeheden som den rene skabning, i hvilken det guddommelige ord skulle inkarneres?
59. Hvorfor bespotte og tvivler mennesket da på min magt og undersøger mine gerninger uden respekt? Årsagen er, at han ikke har fordybet sig i min guddommelige lære, han

har ikke tænkt over, hvad skrifterne siger, og han har heller ikke underkastet sig min vilje.
60. I dag, i den tredje tidsalder, tvivler han også på, at Maria giver sig til kende for mennesker. Men jeg siger jer, at hun deltager i alle mine gerninger, fordi hun er legemliggørelsen af den mest ømme kærlighed, som bor i min guddommelige ånd. (221, 4 - 6)
61. Maria er Ånden, der er smeltet så meget sammen med Guddommen, at den udgør et af dens aspekter, som repræsenteret ved de tre manifestationsformer: Faderen, Ordet og Helligåndens lys. I denne forstand er Maria den Guds ånd, som åbenbarer og legemliggør den guddommelige omsorg. (352, 76)
62 Hvor mange håber ikke at nå op i den højeste himmel for at møde Maria, som de altid forestiller sig i menneskelig skikkelse som den kvinde, hun var i verden, den inkarnerede Kristi moder, og som de forestiller sig som en dronning på en trone, smuk og mægtig.
63. Men jeg siger jer, at I ikke længere må give det guddommelige form i jeres sind. Maria, jeres åndelige moder, eksisterer, men hun har hverken kvindens form eller nogen anden form. Hun er den hellige og kærlige ømhed, hvis barmhjertighed strækker sig til uendelighed. Hun hersker i hjerterne, men hendes herredømme er ydmyghedens, barmhjertighedens og renhedens. Men hun har ingen trone, som menneskene forestiller sig.
64. Hun er smuk, men af en skønhed, som man ikke kan forestille sig, selv ikke med det smukkeste ansigt. Hendes skønhed er himmelsk, og du vil aldrig være i stand til at forstå det himmelske. (263, 30)

Marias universelle karisma

65. Maria, jeres Universelle Moder, bor i Mig, og hun giver de mest kærlige kærtegn til sine elskede børn. Hun har været i jeres hjerter for at efterlade sin fred og forberedelsen af en helligdom i dem. Maria våger over verden og breder sine vinger ud over den som en lærke for at beskytte den fra pol til pol. (145,10)
66. I Min Guddommelighed lever forbønskærlighed; det er Maria. Hvor mange hjerter, som var forblevet lukkede for troen, har ikke åbnet sig for omvendelse og kærlighed gennem hende! Hendes moderlige essens er til stede i al skabelse, den er til stede for alle, og alligevel benægter nogle den med åbne øjne. (110, 62)
67 De, der benægter Marias guddommelige moderskab, benægter en af de smukkeste åbenbaringer, som Guddommen har givet mennesket.
68 De, der anerkender Kristi guddommelighed og fornægter Maria, ved ikke, at de giver afkald på det mest ømme og dejlige træk, der findes i min guddommelighed.
69. Hvor mange er der ikke, som tror at de kender Skriften, men som alligevel intet ved, fordi de intet har forstået. Og hvor mange er der ikke, som, selv om de tror, at de har opdaget Skabelsens sprog, lever i vildfarelse.
70. Moderånden er kærligt virksom i alle væsener, du kan se hans billede overalt. Hans guddommelige moderkærlighed er faldet som et velsignet frø i alle skabningers hjerter, og ethvert naturrige er et levende vidnesbyrd om den, og ethvert moderhjerte er et alter, der er rejst for denne store kærlighed. Maria var en guddommelig blomst, og frugten var Jesus. (115,15-18)

Kapitel 21 - Guds almagt, allestedsnærværelse og hans retfærdighed

Guds kraft

1 Hvis det nuværende menneske med al sin videnskab ikke er i stand til at underkaste sig naturens elementer til sin vilje - hvordan kan det så påtvinge de åndelige kræfter sin magt?
2 Ligesom himmellegemerne i kosmos følger deres uforanderlige orden, uden at menneskets vilje kan få dem til at ændre deres kurs eller skæbne, således kan heller ikke den orden, der eksisterer i det åndelige, ændres af nogen.
3. Jeg skabte dagen og natten, dvs. jeg er lyset, og ingen anden end jeg kan holde det tilbage. Det samme gælder for det åndelige. (329, 31 - 33)
4 Hvis I tror på mig, kan I stole på, at min magt er uendeligt meget større end menneskers synd, og at mennesket og dets liv derfor må forandre sig, så snart synden viger for sandhedens og retfærdighedens lys.

5 Kan du forestille dig livet i denne verden, når menneskene først gør Guds vilje? (88, 59 - 60)
6. For mig kan et menneskes omvendelse, dets fornyelse og frelse ikke være umulig. Så ville jeg ikke være almægtig, og mennesket ville være stærkere end mig. Mener du, at min magt er mindre end den magt, som det onde har i menneskene? Mener du, at mørket i mennesket er overlegen over det guddommelige lys? Aldrig! Sig til mig dit hjerte.
7 husk: min opgave er, efter at have givet jer tilværelsen, at føre jer til fuldkommenhed og forene jer alle i én åndelig familie; og glem ikke, at min vilje skal opfyldes frem for alt.
8 Jeg, den Guddommelige Sædemand, lægger umærkeligt min kærlighedsfrø i hver ånd. Jeg alene ved, hvornår dette frø vil spire i hele menneskeheden, og jeg alene er i stand til at vente med uendelig tålmodighed på frugterne af mine gerninger. (272, 17 - 19)
9 Jeg vil ikke ydmyge eder ved min Storhed eller rose mig af den, men jeg viser eder den dog, for så vidt det er min Villie, for at I kan føle den største Glæde ved at have en Gud med al Magt, Visdom og Fuldkommenhed til Fader.
10. Glæd jer ved tanken om, at I aldrig vil se enden på Min kraft, og at jo højere jeres ånds udvikling er, jo bedre vil I genkende Mig. Hvem ville ikke være enig i at vide, at han aldrig vil nå op til sin Herres storhed? Var I ikke enige på jorden om at være yngre i årene i forhold til jeres jordiske far? Har I ikke villigt givet ham erfaring og myndighed? Har du ikke glædet dig over at se, at du har en stærkere mand end dig selv som far - stolt, modig og fuld af dyder? (73, 41 - 42)
11 Hvad betyder menneskers magt mod min magt? Hvad kan materialistiske folkeslags modstand gøre mod åndeliggørelsens uendelige kraft? Intet!
12 Jeg har ladet mennesket gå til grænsen af sin magtbegærlighed og til toppen af sin arrogance, for at det selv kan opdage, at den frie viljes gave, som Faderen har givet det, er en sandhed.
13 Men når han så er nået til det yderste, skal han åbne sine Øjne for Lyset og Kærligheden og bøje sig for mit Åsyn, overvundet af den eneste absolutte Magt og den eneste universelle Visdom, som er eders Guds. (192, 53)

Guds tilstedeværelse i alle skabte ting

14. Jeg har ikke noget bestemt eller begrænset sted, hvor jeg bor i det uendelige, for mit nærvær er i alt, hvad der eksisterer, både i det guddommelige og i det åndelige og i det materielle. I kan ikke se fra Mig, i hvilken retning Mit Rige ligger; og hvis I løfter blikket mod højderne og det er rettet mod himlen, så gør det kun som noget symbolsk. Fordi jeres planet drejer sig uophørligt og tilbyder jer med hver bevægelse nye dele af himlen og nye højder.
15 Med alt dette vil jeg sige jer, at der ikke er nogen afstand mellem jer og mig, og at det eneste, der skiller jer fra mig, er jeres ulovlige gerninger, som I sætter mellem min fuldkomne lov og jeres ånd.
16 Jo større din renhed, jo mere ophøjede dine gerninger og jo mere fast tro du har, jo tættere, jo mere intimt og mere tilgængeligt for din bøn vil du føle mig.
17. Ligeledes, jo mere I fjerner jer fra det gode, fra det retfærdige, fra det tilladte og giver jer hen til materialismen i et mørkt og egoistisk liv, jo mere må I føle Mig stadig mere fjernt fra jer. Jo mere dit hjerte bevæger sig væk fra opfyldelsen af Min Lov, jo mere ufølsomt vil det blive over for Mit Guddommelige Nærvær.
18 forstå, hvorfor jeg på dette tidspunkt gør mit ord kendt i denne form og forbereder jer på dialogen mellem ånd og ånd.
19 Da I troede, at jeg var uendelig fjern, forstod I ikke, hvordan I kunne komme til mig. Jeg har opsøgt jer for at få jer til at føle mit guddommelige nærvær og for at bevise for jer, at der ikke er nogen rum eller afstande mellem Faderen og hans børn, som adskiller dem. (37, 27 -32)
20. Hvis I tror, at jeg har forladt min trone for at give mig til kende for jer, så tager I fejl, for den trone, som I forestiller jer, eksisterer ikke. Troner er for de forfængelige og arrogante.
21. Da Min Ånd er uendelig og almægtig, bor han ikke på et bestemt sted: Han er overalt, på alle steder, i det åndelige og i det materielle. Hvor er så den trone, som du tilskriver mig?

22 Hold op med at give Mig en materiel fysisk form på en trone som dem på jorden, befri Mig fra den menneskelige form du altid giver Mig, hold op med at drømme om en Himmel, som dit menneskelige sind ikke er i stand til at forstå. Når I frigør jer fra alt dette, vil det være, som om I sprængte de lænker, der bandt jer, som om en høj mur faldt sammen foran jeres blik, som om en tæt tåge løftede sig og gav jer mulighed for at betragte en horisont uden grænser og et uendeligt, strålende firmament, men tilgængeligt for jeres ånd.
23 Nogle siger: Gud er i himlen, andre siger: Gud er i himlen: Gud bor i det hinsides. Men de ved ikke, hvad de siger, og de forstår ikke, hvad de tror. Ja, jeg "bor" i himlen, men ikke på det sted, som du har forestillet dig: Jeg bor i lysets, kraftens, kærlighedens, visdommens, retfærdighedens, salighedens og fuldkommenhedens himmel. (130, 30, 35 - 36)
24 Mit universelle nærvær fylder alt, intet sted eller sted i universet er der tomrum, alt er gennemsyret af Mig. (309, 3)
25. Jeg har fortalt jer, at jeg er så tæt på jer, at jeg kender selv de mest hemmelige af jeres tanker, at jeg er overalt hvor I er, fordi jeg er allestedsnærværende. Jeg er lyset, der oplyser jeres sind gennem inspirationer eller idéer fulde af lys.
26. Jeg er i jer, for jeg er Ånden, som besjæler jer, Samvittigheden, som dømmer jer. Jeg er i dine sanser og i din krop, for jeg er i hele skabelsen.
27 Mærk Mig mere og mere i dig og i alt, hvad der omgiver dig, så at du, når øjeblikket kommer til at forlade denne verden, går helt ind i det åndelige liv, og der ikke er nogen forstyrrelse i din ånd af de indtryk, som sansernes verden kan efterlade, og du nærmer dig Mig endnu et skridt, som er kilden til uendelig renhed, som du vil drikke af for evigt. (180, 50 -52)
28. Ved I, hvad der er oprindelsen til det lys, som er indeholdt i de ord, der tales af stemmebærernes læber? Det har sin oprindelse i godhed, i guddommelig kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller gnist af det lysende Altvæsen, som giver dig liv; det er en del af den uendelige kraft, som bevæger alle ting, og under hvilken alle ting vibrerer, rører sig og uophørligt skaber deres cirkler. Det er det, I kalder guddommelig udstråling, det er den guddommelige ånds lys, som oplyser og besjæler åndelige væsener.
29 Denne udstråling har indflydelse både på ånden og på kroppen, både på verdenerne og på mennesker, planter og alle skabningens væsener. Den er åndelig for ånden, er materiel for materien, er intelligens for sindet, er kærlighed i hjerterne. Den er viden, er talent og er selvbevidsthed, er instinkt, er intuition og er over alle væseners sanser i overensstemmelse med deres orden, deres natur, deres art og deres udviklingsgrad. Men oprindelsen er én: Gud, og dens essens er én: kærlighed. Hvad kan der så være umuligt ved at Jeg oplyser disse væseners sind til at sende jer et budskab om åndeligt lys?
30. Planterne modtager den livsudstråling, som min Ånd sender dem, så de bærer frugt. Stjernerne modtager den styrke, som min Ånd sender til dem, så de kan kredse i deres kredsløb. Jorden, som er det nuværende levende vidnesbyrd, der er tilgængeligt for alle jeres sanser, modtager uophørligt den livsudstråling, der får så mange vidundere til at komme frem fra dens skød. Hvorfor skulle det så være umuligt for mennesket, i hvis væsen som en juvel skinner tilstedeværelsen af en Ånd, hvori hans lighed med Mig er etableret, at modtage direkte fra Min Ånd til sin ånd den guddommelige udstråling, som er den åndelige sæd, der skal bære frugt i ham? (329, 42 - 44)
31 Ikke et eneste af jeres suk vil gå uhørt hen i Himlen, enhver bøn vil finde sit ekko i Mig, ingen af jeres trængsler eller livskriser vil gå ubemærket hen i Min Faderlige kærlighed. Alt, hvad jeg ved, hører jeg, ser jeg, og i alt er jeg til stede.
32. Fordi mennesker tror, at jeg har trukket mig fra dem på grund af deres synder, ender de med at føle sig langt fra mig. O menneskelige uvidenhed, som har bragt så megen bitterhed på deres læber! Vid, at hvis jeg fjerner mig selv fra nogen af mine skabninger, vil de øjeblikkeligt ophøre med at eksistere. Men det er ikke sket, og det skal heller ikke ske, for da jeg gav jer Ånden, gav jeg jer alle evigt liv. (108, 44 - 45)

Skæbnens slag

33 Forbander ikke de prøvelser, der rammer jer og hele menneskeheden, og sig ikke, at de er Guds straf, vrede eller hævn, for så bespotter I. Jeg siger jer, at det netop er disse lidelser, der bringer menneskeheden stadig tættere på frelsens havn.
34. Kald dem retfærdighed, bod eller lektioner, og det vil være sandt og korrekt. Vrede og hævn er menneskelige lidenskaber, som er en del af den menneskelige lidenskab hos væsener, der stadig er langt fra fred i sindet, harmoni og fuldkommenhed. Det er ikke bare det, at I giver min kærlighed til jer, som bestemmer alle mine gerninger, det vulgære navn "straf" eller det uværdige navn "hævn".
35. Tænk på, at I frivilligt har begivet jer ind på tornede stier eller i mørke afgrunde, og at I ikke har lyttet til mit kærlige kald eller til jeres samvittigheds stemme, hvorfor det blev nødvendigt for smerten at komme jer til hjælp, at vække jer, at stoppe jer, at bringe jer til fornuft og få jer til at vende tilbage til den sande vej. (181, 6 - 8)
36. Jeg straffer jer ikke, men jeg er retfærdighed, og som sådan lader jeg enhver mærke det, der overtræder mine bud. Thi den Evige har givet jer sin lov til kende, som ingen kan ændre.
37. Se, hvordan mennesket klager i en svær prøvelse, når det falder ned i en umådelig dyb afgrund, når det ser sin hustru græde over tabet af elskede, børnene fratages deres næring, og hjemmene synke ned i elendighed og tristhed. Han er forfærdet over sin ulykke, han er fortvivlet; men i stedet for at bede og angre sine synder, gør han oprør mod Mig og siger: "Hvordan er det muligt, at Gud tugter mig på denne måde?", mens den Guddommelige Ånd i sandhed også græder på grund af sine børns smerte, og hans tårer er blod af kærlighed, tilgivelse og liv.
38. Sandelig, siger jeg jer: På grund af den udvikling, som menneskeheden har opnået, afhænger forbedringen af dens situation i denne tid ikke kun af Min barmhjertighed. Hun er et offer for sig selv, men ikke for min straf. For min lov og mit lys skinner i enhver samvittighed.
39. Min retfærdighed kommer ned for at oprykke alt ukrudt ved roden, og selv naturkræfterne viser sig som fuldbyrdere af denne retfærdighed. Så synes det, som om alting forenes for at udrydde mennesket, selv om det burde tjene til dets renselse. Men nogle bliver vildledt af dette og siger: "Hvis vi skal udholde så stor smerte - hvorfor kommer vi så overhovedet til denne verden?" uden at tænke på, at smerten og synden ikke kommer fra mig.
40. Mennesket er ansvarlig for at forblive uvidende om, hvad retfærdighed er, og hvad forsoning er. Derfor kommer først hans oprør og derefter hans blasfemi. Kun den, der har undersøgt min lære og overholder min lov, kan ikke længere anklage sin far. (242, 19 - 21)
Af et andet lignende ord fra Kristus fremgår det tydeligt, at der med "ukrudt" ikke menes mennesker, men deres onde og ondskabsfulde impulser og tilbøjeligheder.

Guds retfærdighed

41 I er som buske, der nogle gange har grene, der er så golde og syge, at de har brug for en smertefuld beskæring for at fjerne de syge dele, så I kan komme jer.
42 Når min Kærlighedsretfærdighed fjerner de syge Grene, der skader Mennesketræets Hjerte, fra det, så rejser den det op.
43 Når et Menneske skal have et Lem af sit Legeme afhugget, sukker han, skælver og bliver fej, skønt han ved, at det sker for at fjerne det syge, det døde og truer det, der endnu kan leve.
44 Selv roserne, når de beskæres, udgyder deres livsblod som smertefulde tårer, men bagefter dækker de sig med de smukkeste blomster.
45 Min Kærlighed beskærer på en uendelig højere måde det onde i Mine børns hjerter, idet Jeg nogle gange ofrer Mig selv.
46. Da mennesker korsfæstede mig, dækkede jeg mine bødler med min godhed og min tilgivelse og gav dem liv. Med mine ord og i min stilhed fyldte jeg dem med lys, jeg forsvarede og reddede dem. Således begrænser jeg det onde, jeg afværger det med min kærlighed, og jeg forsvarer og redder den onde. Disse benådninger var, er stadig og vil altid være kilder til frelse. (248, 5)
47. Jeg kan ikke afsige en dom over dig, der er tungere end vægten af dine overtrædelser. Derfor siger jeg jer, at I ikke har noget at frygte fra mig, men kun fra jer selv.

48. Jeg alene kender alvoren, storheden og vigtigheden af jeres overtrædelser. Folk er konstant imponeret af det ydre, for de er ikke i stand til at trænge ind i deres næstes hjerte. På den anden side ser jeg ind i hjerterne, og jeg kan fortælle jer, at der er kommet mennesker til mig, som er anklaget for alvorlige overtrædelser, og som var fulde af anger over at have krænket mig, men jeg har fundet dem rene. I modsætning hertil er der andre, der er kommet og har fortalt mig, at de aldrig har gjort nogen ondt, men jeg vidste, at de løj. Thi skønt deres hænder ikke har besudlet sig med deres næstes blod, er blodet fra deres ofre, som de havde befalet at tage livet, strømmet ned over deres ånder. De er dem, der kaster stenen og skjuler deres hånd. Når jeg har sagt ordene "fej", "falsk" eller "forræder" i min forkyndelse, har hele deres væsen skælvet, og ofte er de gået væk fra min undervisning, fordi de følte et blik på dem, der ledte den. (159, 42 - 43)
49. Hvis der i den guddommelige retfærdighed ikke var Faderens største kærlighed, hvis hans retfærdighed ikke havde denne oprindelse, ville denne menneskehed ikke længere eksistere, dens synd og dens uophørlige overtrædelser ville have udtømt den guddommelige tålmodighed; men dette er ikke sket. Menneskeheden fortsætter med at leve, ånderne inkarnerer stadig, og ved hvert skridt, i hvert menneskeligt arbejde, manifesterer min retfærdighed, som er kærlighed og uendelig barmhjertighed, sig selv. (258, 3)
50 gennemskue Mit Ord, så I ikke som mange bliver vildledt om Min Guddommelige Retfærdigheds handlinger, når Jeg med magt straffer dem, der kun begår en lille overtrædelse, mens Jeg tilsyneladende tilgiver dem, der har begået en alvorlig overtrædelse.
51. Mesteren fortæller dig det: Når jeg med magt straffer den, der tilsyneladende kun har begået en lille overtrædelse, er det fordi jeg kender de åndelige væseners svaghed, og hvis de afviger fra vejen til at opfylde loven, kan det være det første skridt, der fører dem til fortabelse. Men når jeg bebrejder andre for en alvorlig forseelse, er det fordi jeg ved, at en stor overtrædelse giver anledning til en lige så stor omvendelse for ånden.
52 Døm ikke, fordøm ikke, ønsk ikke engang i dine Tanker, at min Retfærd skal falde på dem, som udgyder Blodskyld blandt Folkene. Tænk blot på, at de ligesom I også er mine børn, mine skabninger, og at de vil være nødt til at sone deres store forbrydelser med store bodsydelser. Sandelig siger jeg jer, at netop dem, som I peger fingre ad som dem, der nådesløst har ødelagt freden og kastet jer ud i kaos, vil i de kommende tider blive de store fredsstiftere, menneskehedens store velgørere.
53 Blodet fra millioner af ofre skriger fra jorden efter min guddommelige retfærdighed, men uden for menneskelig jurisdiktion vil det være min, der når hvert sind, hvert hjerte.
54. Menneskers retspraksis tilgiver ikke, forløser ikke, elsker ikke. Min elsker, tilgiver, forløser, genopliver, ophøjer og oplyser; og det er netop dem, der har forårsaget så megen smerte for menneskeheden, som jeg vil forløse og frelse ved at lade dem gennemgå deres store forsoning, som vil være den smeltedigel, hvor de vil blive renset og helt vågne op til deres samvittigheds stemme, så de kan se til den dybeste bund i deres gerninger. Jeg vil få dem til at gå den samme vej, som de fik deres ofre, deres folk, til at gå. Men til sidst vil de opnå åndelig renhed, så de kan vende tilbage til jorden og genopbygge alt det ødelagte og genoprette alt det ødelagte. (309, 16 -18)
55 Vid, at det ikke er, når døden kommer over jer, at jeres Fader dømmer jer, men at denne dom begynder, så snart I bliver bevidste om jeres gerninger og føler jeres samvittigheds kald.
56 Min dom er altid over dig. I hvert eneste skridt, hvad enten det er i det menneskelige liv eller i jeres åndelige liv, er I underlagt min dom; men her i verden, i kroppens hylster, bliver ånden ufølsom og døv for samvittighedens kald.
57 Jeg dømmer dig for at hjælpe dig med at åbne dine øjne for lyset, for at befri dig fra synd og for at udfri dig fra smerte.
58 I min dom tæller jeg aldrig de fornærmelser, du har gjort mig, for i min dom er der aldrig nag, hævn, hævn, ja, end ikke straf.
59. Når smerten trænger ind i dit hjerte og rammer dig på det mest følsomme sted, er det

for at gøre dig opmærksom på en fejl, du begår, for at få dig til at forstå min lære og give dig en ny og klog lærdom. På bunden af hver af disse prøvelser er min kærlighed altid til stede.
60. Ved nogle lejligheder har jeg tilladt jer at forstå årsagen til en retssag, ved andre lejligheder kan I ikke finde meningen med denne advarsel om min retfærdighed, og det skyldes, at der i Faderens arbejde og i jeres ånds liv er dybe mysterier, som det menneskelige sind ikke er i stand til at løse. (23, 13 - 17)
61. Langt er den tid, da det blev sagt til dig: "Med den alen, du måler med, skal du måles." Hvor ofte er denne lov ikke blevet brugt til at hævne sig her på jorden og til at skubbe enhver form for næstekærlighed til side!
62 Nu siger jeg jer, at jeg har taget fat i denne retfærdighedscelle, og jeg vil måle jer med den, som I har målt, selv om jeg som forklaring må tilføje, at i hver eneste af mine domme vil Faderen, som elsker jer højt, og Frelseren, som er kommet til jeres frelse, være til stede.
63. Det er mennesket, der fælder sin dom med sine gerninger, til tider frygtelige domme, og det er jeres Herre, der giver jer hjælp, så I kan finde den vej, hvor I kan bære jeres bod.
64 Sandelig, siger jeg jer, hvis I vil undgå en alt for smertefuld forsoning, så omvend jer i tide og giv jeres liv en ny retning ved en oprigtig fornyelse med kærligheds- og barmhjertighedsgerninger for jeres brødre.
65. Forstå, at jeg er den frelsende port - den port, der aldrig vil blive lukket for alle, der søger mig med sand tro. (23, 19 - 23)
66. Nu ser du, at den guddommelige retfærdighed består af kærlighed og ikke af straf som din. Hvad ville der ske med jer, hvis jeg skulle anvende jeres egne love til at dømme jer foran mig, for hvem intet ydre eller falske argumenter er gyldige?
67. Hvis jeg skulle dømme jer efter jeres ugudelighed og anvende jeres frygteligt hårde love, hvad ville der så blive af jer? Så ville du med rette bede mig om at vise barmhjertighed.
68. Men du behøver ikke at frygte, for min kærlighed visner aldrig, den forandrer sig ikke, den forgår ikke. I derimod vil I sikkert forgå, I vil dø og blive født igen, I vil gå og komme igen, og således vil I vandre jeres pilgrimsvandring, indtil den dag kommer, hvor I vil kende jeres Fader og underkaste jer hans guddommelige lov. (17, 53)

Kapitel 22 - Guds kærlighed, omsorg og nåde

Den himmelske Faders kærlighed

1 Undrer jer ikke over, at min kærlighed følger jer overalt, trods jeres synder. I er alle sammen mine børn. I denne verden har I haft et billede af den guddommelige kærlighed i jeres forældres kærlighed. Du kan vende dem ryggen, du kan ikke anerkende deres autoritet, du kan ikke adlyde deres ordrer, og du kan ikke lytte til deres råd; du kan forårsage et sår i deres hjerter med dine onde handlinger, du kan give anledning til, at deres øjne tørrer ud af så meget gråd, at der kommer hvide hår på deres tindinger, og at deres ansigter bliver mærket af spor af lidelse; men de vil aldrig ophøre med at elske dig, og de vil kun have velsignelser og tilgivelse til dig.
2 Men når de forældre, som I har haft på jorden, og som ikke er fuldkomne, har givet jer så store beviser på en ren og ophøjet kærlighed, hvorfor undrer I jer så over, at han, som har skabt disse hjerter og givet dem den opgave at være forældre, elsker jer med fuldkommen kærlighed? - Kærlighed er den højeste sandhed. For sandhedens skyld blev jeg menneske, og for sandhedens skyld døde jeg som menneske. (52, 27)
3 Min kærlighed skal ikke forbavse jer, men I må heller ikke tvivle på den, når I oplever, at I i verden ofte tømmer et meget bittert bæger.
4. Mennesket kan synke dybt, blive fyldt med mørke eller tøve med at vende tilbage til Mig. Men for alle vil den tid komme, hvor de vil føle Mig i deres eget væsen, vil ikke længere føle Mig fjern, og de vil heller ikke længere kunne betragte Mig som en fremmed eller benægte Min eksistens, Min kærlighed og Min retfærdighed. (52, 30)
5. Jeg ønsker ikke at se jer som anklagede over for Mig, jeg ønsker altid at betragte jer som Mine børn, som Min Faderlige kærlighed altid er klar til at hjælpe. Jeg har skabt jer til min Ånds ære, og for at I kan være lykkelige i mig. (127, 41)

6. Lær at elske Mig, erkend hvordan Min kærlighed følger dig overalt, på trods af dine overtrædelser og synder, uden at du kan undvige eller undgå dens indflydelse. Indse, at jo mere alvorlige dine overtrædelser er, jo større er min barmhjertighed over for dig.
7 Menneskers ondskab vil afværge min kærlighed, men den kan ikke stå imod den, fordi kærligheden er den universelle kraft, den guddommelige kraft, som skaber alt og bevæger alt.
8 Beviset for alt det, jeg siger til jer, er det bevis, jeg gav jer, da jeg gav mig selv til kende blandt jer i denne tid, da menneskeheden var fortabt i sin syndens afgrund. Min kærlighed kan ikke føle afsky for menneskelig synd, men den kan føle medlidenhed.
9 Kend Mig, kom til Mig for at vaske dine pletter i Min Barmhjertigheds krystalfontæne. Bed, bed, bed, og det vil blive givet dig. (297, 59 - 62)
10 I øjeblikke tror menneskene, at de er så uværdige for mig, at de ikke forstår, at jeg kan elske dem så højt. Og når de først har affundet sig med at leve langt fra deres far, opbygger de et liv efter deres egne ideer, skaber deres egne love og grundlægger deres religiøse samfund. Derfor er deres overraskelse stor, når de ser mig komme. Så spørger de: "Elsker vores Fader os virkelig så højt, at han på denne måde søger en måde at kommunikere sig selv til os på?"
11. Folk, jeg kan kun sige jer, at jeg vil ikke lade det, der er mit, gå til grunde, og I er mine. Jeg elskede dig, før du blev til, og jeg vil altid elske dig. (112, 14 - 15)

Guds omsorg og hjælp
12. Disciple, jeg har givet jer al den undervisning, som ånden har brug for i sin udvikling.
13 Salige ere de, som kende Sandheden, thi de skulle hurtigt finde Vejen. Andre afviser altid den guddommelige lære, fordi deres værker for dem synes at være bedre end mine.
14 Jeg elsker jer alle sammen. Jeg er hyrden, som kalder sine får, som samler dem og tæller dem og vil have flere hver dag - som nærer dem og kærtegner dem, som passer på dem og glæder sig, når han ser, at der er mange, selv om han nogle gange græder, når han ser, at ikke alle er lydige.
15 Det er jeres hjerter: mange af jer kommer til mig, men få er de, der virkelig følger mig. (266,23 - 26)
16. Tag dit kors op og følg mig i ydmyghed. Stol på, at mens du taler trøst til nogen, fred til et hjerte eller lys til en ånd, vil jeg tage mig af alt, hvad der har med dit materielle liv at gøre, og jeg vil ikke forsømme noget.
17 tror, at når jeg taler til din ånd, kaster jeg også et blik ind i dit hjerte for at opdage dets bekymringer, dets behov og dets ønsker. (89, 6 - 7)
18. Der findes ingen racer eller stammer, uanset hvor usofistikerede de måtte forekomme jer, selv dem, I ikke kender, fordi de bor i utilgængelige skove, som ikke har oplevet manifestationer af min kærlighed. I farens øjeblikke har de hørt himmelske stemmer, der beskytter, vogter og rådgiver dem.
19 Du har aldrig levet forladt. Siden begyndelsen, da du blev til, har du været under min kærligheds skjold.
20 I menneskeforældre, som elsker jeres børn kærligt, vil I kunne overlade dem til deres skæbne, når de knap nok er født ind i dette liv, når de har mest brug for jeres omsorg, jeres hengivenhed og jeres kærlighed?
21 Jeg har set, at du har set dig om dine Børn, selv når de er blevet voksne; selv for dem, som overtræder og gør dig ondt, har du den største Kærlighed.
22 Men hvis I på denne måde tager hensyn til jeres børns behov, hvorledes vil da kærligheden være hos jeres himmelske Fader, som elskede jer, før I fandtes?
23. Jeg er altid kommet jer til hjælp, og i denne tid, hvor jeg møder jer med en større åndelig udvikling, har jeg lært jer, hvordan I skal kæmpe for at ophæve de usunde kræfter, og hvordan I kan øge de gode vibrationer. (345, 39 - 42)
24. Du går nu ind i en ny fase af dit liv; vejen er banet. Tag dit kors op og følg mig. Jeg siger ikke, at der ikke er nogen prøvelser på denne vej, men hver gang du krydser en vanskelig strækning eller tømmer et bæger af lidelse, vil du høre en stemme, der opmuntrer dig og rådgiver dig, min kærlighed vil være med dig, hjælpe dig og løfte dig op, og du vil føle den blide kærtegn fra min helbredende balsam. (280, 34)

25 Når jeg ser, at I lader jer besejre af smerten, og at I i stedet for at lære af den de lektioner, som enhver prøvelse indeholder, nøjes med at græde, forbande eller blot vente på døden som afslutning på jeres lidelser, kommer jeg tæt på jer for kærligt at henvende mig til jeres hjerte, give det trøst og håb, styrke det til at overvinde sig selv, dets svaghed og dets manglende tro, så det kan sejre over sine prøvelser; for i denne triumf ligger fred, lys og åndelig lykke, som er den sande lykke. (181, 10)
26 I betragtning af at jeg er selv i de mindste af naturens væsener, hvordan skulle jeg da fornægte jer og skille mig fra jer, blot fordi I har ufuldkommenheder i jer, når det er da, at I har mest brug for mig?
27. Jeg er Livet og er i alt, derfor kan intet dø. Tænk dybt, så I ikke forbliver bundet af den måde, I udtrykker jer på. Stille dine sanser og opdag Mig i ordets kerne. (158, 43 - 44)
28 Gå ind i dit Indre, og du skal finde Helligdommen, Pagtens Ark, der skal du finde den. Du vil opdage en kilde, et springvand af nåde og velsignelser.
29. Der er ingen hjælpeløs ånd, ingen er arveløs. I betragtning af Min Guddommelige Barmhjertighed er der ikke nogen i hele universet, der kan kalde sig fattig, udstødt af sin far; ingen, der kan kalde sig forvist fra Herrens land.
30 De, der føler sig forarvet, gør det, fordi de ikke har opdaget nådens gaver i sig selv, eller fordi de bare er faret vild i synd, fordi de er forblændede, eller fordi de føler sig uværdige.
31 I skal altid opdage disse nådegaver i jer selv; så vil I opleve, at I aldrig vil mangle mit nærvær, at "brød", "helbredende balsam", "våben", "nøgler" og alt, hvad I har brug for, altid vil være til stede i jer selv, fordi I er arvinger til mit rige og min herlighed. (345, 87)
32 Mellem Faderen og børnene er der et bånd, som aldrig kan brydes, og dette bånd er årsagen til den guddommelige Ånds samtale mellem jer alle sammen. (262, 35)
33 Menneskeheden har brug for min kærlighed, mit ord, som skal nå helt ned i deres hjerter. Mesteren kæmper utrætteligt for, at jeres ånder bliver mere oplyste hver dag, så de, befriet fra uvidenhed, kan stige op til højere regioner.
34. Mit riges porte er åbne, og Faderens "ord" kommer til jer med uendelig kærlighed for at vise jer vejen igen.
35. Jeg er endnu en gang kommet til menneskeheden, men den har ikke følt Mig, fordi Jeg er dukket op åndeligt, og dens materialisme er stor. Eftersom din ånd kom fra Min Guddommelige Ånd, hvorfor har menneskene så ikke følt Mig? Fordi de har bundet deres ånd til materialismen, til de lavere lidenskaber.
36 Men her er Guds Lam, som kommer til eder som Lys for at oplyse eder og bringe eder Sandheden. (340, 13 - 15)

Den Højestes ydmyghed

37. Forstå, at mit ord ikke fylder jeres sind med forfængelige filosofier, det er livets væsen. Jeg er ikke en rig mand, der tilbyder dig verdslig rigdom. Jeg er den eneste Gud, som lover dig det sande livs rige. Jeg er den ydmyge Gud, som nærmer sig sine børn uden pral for at opdrage dem på forsoningens vej med sin kærtegn og sit mirakuløse ord. (85, 55)
38 Vær mine tjenere, så skal I aldrig blive ydmyget af mig.
39. Se, jeg er ikke kommet som en konge, og jeg bærer hverken scepter eller krone. Jeg er blandt jer som et eksempel på ydmyghed, og mere end det, som jeres tjener.
40 Bed mig, og jeg vil give dig; befal mig, og jeg vil adlyde, for at give dig endnu et bevis på min kærlighed og ydmyghed. Jeg beder kun om, at I kender Mig og gør Min vilje; og hvis I støder på forhindringer i opfyldelsen af jeres pligter, så bed og overvind i Mit navn, og jeres fortjeneste vil blive større. (111, 46)
41. Faderen taler til dig - han, der ikke har nogen at bøje sig for i bøn. Men sandelig, siger jeg jer, hvis der var nogen større end mig, ville jeg bøje mig for ham, for ydmyghed bor i min ånd.
42 Tænk på, at I, skønt I er mine små Børn, tvinger mig ned for at tale til jer, for at høre jer og trøste jer, i stedet for at I kæmper for at stige op til mig. (125, 19)
43. Oplev i jeres hjerter glæden ved at føle jer elsket af jeres Fader, som aldrig ydmygede jer med sin storhed, men åbenbarede den i sin fuldkomne ydmyghed for at gøre jer store og bringe jer til at nyde det sande liv i hans rige,

som hverken har begyndelse eller ende. (101, 63)

Guds barmhjertighed og medfølende lidelse

44. Hvis du tror, at Jesus, fordi han var Guds søn, ikke følte smerte, tager du fejl. Hvis du tror, at jeg er fri for smerte, fordi jeg kommer i dag i Ånden, så er du også i vildfarelse. Hvis I tror, at fordi jeg ved, at I alle vil være sammen med mig til sidst, lider jeg ikke i dag, så har I heller ikke ret i det. Sandelig, siger jeg jer, der findes ikke noget andet væsen, der er mere følsomt end den guddommelige ånd.
45 Jeg spørger dig: Hvem gav alle væsener følelse? Hvad godt kan du gøre, som ikke bringer glæde til mig? Og hvad ondt kan du gøre, som ikke er som et sår på Min følsomhed? Se, derfor siger jeg jer, at menneskeheden har korsfæstet mig på ny. Hvornår vil jeg blive taget ned fra mit kors og befriet fra tornekronen? (69,34)
46. Hvis nogle rejser sig som mine fjender, ser jeg ikke på dem som sådanne, men kun som trængende. Dem, der anser sig selv for at være lærde og benægter min eksistens, ser jeg med medlidenhed på. De, der forsøger at ødelægge mig i menneskers hjerter, betragter jeg som uvidende, da de tror, at de har magt og våben til at ødelægge Ham, som er livets skaber. (73, 33)
47 Jeg viser mig for jer som en kærlig Fader, som en ydmyg Mester, der aldrig er ligeglad med jeres lidelser og altid har overbærenhed og barmhjertighed over for jeres ufuldkommenheder, for I vil altid være børn i mine øjne.
48. Jeg må dømme jer, når jeg ser, hvordan børnene, der er skabt med så megen kærlighed og bestemt til det evige liv, stædigt søger døden på jorden uden at bekymre sig om det åndelige liv og uden at ønske at kende de fuldkommenheder, som denne tilværelse rummer for dem. (125, 59 - 60)
49. Da jeg er jeres far, må jeg nødvendigvis have medfølelse med det, som børnene føler. Kun på denne måde vil I forstå, at mens hver enkelt af jer lider og føler sin egen smerte, lider den guddommelige ånd alle sine børns smerte.
50. Som bevis på denne sandhed kom jeg til verden for at blive menneske og for at bære et kors, der repræsenterede al verdens smerte og synd. Men hvis jeg som menneske bar byrden af jeres ufuldkommenheder på mine skuldre og følte al jeres smerte, kunne jeg så som Gud vise mig ufølsom over for mine børns trængsler? (219, 11 - 12)

Tilgivelse; Guds nåde og barmhjertighed

51. Jeg er den eneste, der kender alles skæbne, den eneste, der kender den vej, I har tilbagelagt, og den vej, I endnu ikke har tilbagelagt. Det er mig, der forstår jeres lidelser og jeres glæder. Jeg ved, hvor meget du har vandret for at finde sandheden og retfærdigheden. Det er min barmhjertighed, der modtager det angste skrig fra den, der indvendigt beder mig om tilgivelse for sine overtrædelser.
52 og som Fader opfylder jeg enhver inderlig bøn, samler dine tårer, helbreder dine svagheder, lader dig føle, at du er tilgivet og fri for dine pletter, så du kan gøre dit liv nyt; jeg er den, der vil lade dig føle, at du er blevet tilgivet og fri for dine pletter.
53. Desuden er jeg den eneste, der kan tilgive jer for de fornærmelser, som I, der er mine børn, har gjort mod mig. (245, 39 - 41)
54 I denne tid oplyser mit ord jer på ny. Jeg vil udgyde min nåde i overflod, så I kan blive rene og udrustede. Men hvis I igen falder i synd, så indse, folkens, at det ikke er mig, der fjerner jer fra mit skød, men at det er jer, der fjerner jer selv fra mig, selv om det ikke er min vilje. Men Min tilgivelse og Min kærlighed er som åbne porte til at modtage enhver, der ønsker at vende tilbage til Mig med omvendelse. (283, 69)
55. I den kærlighed, hvormed jeg tilgiver jer og retter jer, åbenbarer jeg mig selv. Da du levede efter din vilje og konstant krænkede Faderen, skar jeg ikke tråden af denne syndige tilværelse over, jeg nægtede dig ikke luft eller brød, jeg lod dig ikke lide i smerte, og jeg ignorerede ikke din klage. Og naturen fortsatte med at omgive jer med sin frugtbarhed, sit lys og sine velsignelser. Således giver jeg mig selv til kende for mennesker og åbenbarer mig for dem. Ingen på jorden kan elske dig med denne kærlighed, og ingen kan tilgive dig, som jeg gør.
56. Din ånd er et frø, som jeg plejer og perfektionerer fra evighed, indtil det bærer de smukkeste blomster og den mest fuldkomne

frugt. Hvordan kunne jeg lade dig dø eller overlade dig til stormenes voldsomhed? Hvordan kunne jeg forlade jer på jeres vej, når jeg er den eneste, der kender alle skabningers skæbne? (242, 31 - 33)

57. I, der går på afveje: Jeg er klar til at modtage jer og give jer min styrke og mit lys, når I kalder på mig. Det er ligegyldigt, om du bærer mærket af store syndere på din sjæl og ånd. Jeg vil få dig til at velsigne dem, der har fornærmet dig, og velsigne Gud, fordi han har gjort dette mirakel muligt i dig. Så vil du begynde at føle Kristi kærlighed i dit hjerte.

58 Nogle vil, når de høre disse Ord, tænke: "Hvordan er det muligt, at store Syndere kan modtage denne Nåde lige så vel som de retfærdige, der har den for deres Fortjeneste?

59. O mænd, mænd, som ikke ser længere end til jeres øjne! Jeg har altid givet jer mine goder af nåde, selv før I fortjente dem.

60 Jeg svarer på en ren tanke såvel som på den sørgelige klage fra den, der nærmer sig mig med en beskidt følelse, hver gang han på grund af sin mangel på kærlighed til sine medmennesker mister en gnist af ydmyghed eller viden, uanset hvor lille den end er.

61. Jeg er forsvareren af de svage, som græder i deres store uduelighed og uvidenhed. Jeg er det guddommelige håb, som kalder og trøster dem, der græder; jeg er den venlige Jesus, som blidt kærtegner dem, der stønner i deres smerte og i deres forsoning.

62. Jeg er jeres Frelser, jeres Forløser, jeg er den Sandhed, der er forståelig for mennesket. (248, 18 - 21)

Kapitel 23 - Guds inspirationer og åbenbaringer

Guddommelige inspirationer

1 Disciple: Når mit ord kommer til jer, og I ikke forstår det, så tvivler I på det. Men jeg siger til jer: Hvis uvisheden plager dig, så træk dig tilbage til ensomt område, og der, midt i naturen, hvor du kun har den åbne mark, bjergene og himmelhvælvingen som vidner, skal du endnu en gang spørge din Mester. Dyk ned i hans ord, og hurtigt vil hans kærlige svar nå dig. Så vil du føle dig båret, inspireret og fyldt af en ukendt åndelig lykke.

2 På denne måde vil I ikke længere være lidet troende, fordi I vide, at ethvert Guds Ord indeholder Sandhed, men at man for at få adgang til det må gå ind i det med hengivenhed og et rent Sind, fordi det er en Helligdom.

3 Hver gang du er forberedt og ønsker at vide noget, vil dit ønske om lys tiltrække det guddommelige lys. Hvor mange gange har jeg ikke sagt til jer: Gå til bjergenes ensomhed og fortæl mig der jeres bekymringer, jeres lidelser og jeres behov.

4 Jesus lærte jer disse lektioner i den anden æra med sit eksempel. Husk mit eksempel, da jeg trak mig tilbage i ørkenen for at bede, før jeg begyndte min forkyndelsestjeneste. Husk, at i de sidste dage af min tilværelse blandt mennesker søgte jeg, før jeg gik i synagogen for at bede, til olivenlundens ensomhed for at tale med Faderen, selv før jeg gik i synagogen for at bede.

5. Naturen er et tempel for Skaberen, hvor alt stiger op til ham for at tilbede ham. Der kan du modtage din Faders udstråling direkte og uforfalsket. Der, langt fra menneskelig egoisme og materialisme, vil du føle kloge inspirationer trænge ind i dit hjerte og bevæge dig til at gøre godt på din vej. (169, 28 - 31)

6 I skal være vågne, disciple, for jeg vil ikke kun tale til jer gennem dette mundstykke, jeg vil også give mig selv til kende for jeres ånd i de øjeblikke, hvor jeres krop sover. Jeg vil lære dig at overgive dig til den forberedte søvn og at løsrive din ånd fra det jordiske, så den kan stige op til lysets regioner, hvor den vil modtage profetien, hvormed den vil oplyse sin vej og derefter formidle sit budskab til sindet. (100, 30)

7 Jeg har aldrig været langt fra eder, som I til tider troede, og jeg har aldrig været ligeglad med eders lidelser, ej heller har jeg været døv for eders kald. det er det, der er sket: I har ikke søgt at forfine jeres højere sanser og har forventet at kunne opfatte mig med kødets sanser. Men jeg siger jer, at det er meget længe siden, at jeg gav dette til mennesker.

8 Hvis du havde gjort en lille indsats for at udvikle nogle af dine åndelige evner, såsom indre ophøjelse gennem åndelig kontemplation, bøn, spådomskunst, profetiske drømme eller åndelige visioner, forsikrer jeg dig om, at du gennem hver af disse ville få

forbindelse med Mig og derfor modtage svar på dine spørgsmål og guddommelig inspiration i dit sind.
9 Jeg er altid klar til at tale til dig, jeg venter altid på din ophøjelse og åndelige parathed for at behage dig og for at give dig den lykke at give mig selv til kende for din ånd. Det er kun nødvendigt at gøre jer selv klar til med den største oprigtighed at opnå denne nåde. (324, 52 - 54)
10 Spørg dine lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortælle dig, at de har bedt Gud om inspiration. Jeg ville give dem flere inspirationer, hvis de spurgte mig med mere kærlighed til deres medmennesker og med mindre forfængelighed for sig selv.
11 Sandelig, siger jeg jer: Alt, hvad du har samlet af sand viden, kommer fra mig. Alt det, som menneskene har af rene og høje ting, vil jeg bruge til din fordel i denne tid, for det har jeg givet dig. (17, 59 - 60)
12. Nu er tiden inde, hvor min Ånd uafladeligt taler til samvittigheden, til ånden, til sindet og til menneskers hjerte. Min stemme når ud til menneskene gennem tanker og prøvelser, hvorved mange af sig selv vågner op til sandheden, eftersom de, der leder eller instruerer dem, sover og ønsker, at verden aldrig skal vågne. (306, 63)
13. I den "tredje æra" indså jeg med klarhed i mine manifestationer det, som var umuligt for mennesker: At kommunikere mig selv gennem den menneskelige evne til at forstå.
14 Forstå mig, mine disciple, for i den dialog mellem ånder, som venter jer, skal I for evigt føle mit nærvær. Hvis I ved, hvordan I skal forberede jer, vil I ikke længere sige til mig: "Herre, hvorfor kommer du ikke? Hvorfor ser du ikke min smerte?" Du vil ikke længere tale til mig på denne måde. Sandelig, mine disciple, jeg siger jer, at enhver, der taler til mig på denne måde, vil give et håndgribeligt bevis på sin uvidenhed og uforberedthed.
15 Jeg vil ikke se mine Disciple skilt fra mig, jeg vil, at I skal sige til mig i eders Ånd: "Mester, du er iblandt os, vor Ånd føler dig, din Visdom er min Inspirationskilde." Det er den sande tilståelse, som jeg ønsker at høre fra dig. (316, 54)

Tilpasning af guddommelige åbenbaringer til menneskets forståelse

16 for at åbenbare det guddommelige, er jeres sprog for begrænsede; derfor har jeg hele tiden måttet tale til jer i lignelser, i lignelser; men nu ser I, at selv når jeg har talt til jer på denne måde, har I kun forstået mig lidt, fordi I ikke har haft den nødvendige vilje til at udforske mine åbenbaringer. (14, 50)
17 I alle Tider har I ventet mig, men når jeg har været hos jer, har I ikke erkendt mig på grund af jeres manglende forberedelse og åndelighed. Det siger jeg dig: Uanset hvilken form Mit nærvær tager, vil det altid indeholde sandhed og guddommelig livsessens.
18. Jeg har fortalt jer, at jeg har brugt forskellige former for at gøre mig selv kendt for verden. Men de var ikke en maske for at skjule Min Ånd for jer, men de tjente til at gøre Mig menneskelig, til at begrænse Mig og til at gøre Mig hørbar og håndgribelig for mennesker.
19 Men jeg siger eder, at før I dømmer, skal I først høre denne stemme, indtil I bliver overbevist eller oplyst, og den bliver lys i Ånden. (97, 11 - 12)
20. Så længe menneskene forbliver i deres blindhed og i deres uvidenhed, vil de være årsag til, at Gud, som er over alt Fader, skal menneskeliggøre, begrænse og formindske sig selv over for sine børn for at blive forstået. Hvornår vil I tillade mig at vise mig for jer med den herlighed, som I skal se mig i?
21. I skal være store for at kunne forestille jer min storhed, og det er derfor, at jeg igen og igen kommer for at give jer åndelig storhed, så I kan opleve den uendelige glæde ved at kende jeres Fader, ved at føle hans kærlighed og ved at høre den guddommelige koncert, der lyder over jer. (99, 26 - 27)
22 Den ydre del af denne åbenbaring af Faderen på Sinai var stenen, som tjente som et middel til at indprente den guddommelige lov på den.
23 Det ydre i Guds åbenbaring til menneskene gennem Jesus var den legemlige tildækning, Kristi menneskelige skikkelse.
24 I den nuværende tid har den ydre del af min manifestation været stemmebæreren, og derfor må denne form for manifestation, ligesom tidligere tiders manifestationer, ophøre.
25. Forstå, at I er børn af det spiritualistiske folk, som ikke skal nære sig med former, men

med essensen. Hvis I forstår mit ord rigtigt, vil I aldrig mere falde i afgudsdyrkelse, og I vil heller ikke holde fast ved de ydre handlinger af tilbedelse, ved ritualerne, ved det flygtige, for I vil altid ønske det væsentlige, det evige. (224, 69 – 71)

Forskellige typer af Guds åbenbaringer

26. Menneskeheden vil gerne have besøg af en ny Messias, der kan redde den fra afgrunden, eller i det mindste høre Guds stemme som en menneskestemme, der lyder i luften. Men jeg siger dig, at det er nok at observere lidt eller at samle din ånd i meditation for at give den følsomhed, og du vil høre alt, hvad der taler til dig. Hvis det virker umuligt for dig, at stenene taler, siger jeg dig, at ikke kun stenene, men alt, hvad der omgiver dig, taler til dig om din Skaber, så du kan vågne op fra dine drømme om storhed, arrogance og materialisme. (61, 49)

27. De oplyste i tidligere tider så altid et lysets skær, de hørte altid mit ord. Profeterne, de inspirerede, forløberne, grundlæggerne af doktriner af høj åndelighed vidnede om, at de hørte stemmer, der syntes at komme fra skyerne, bjergene, vinden eller fra et sted, de ikke kunne identificere; at de hørte Guds stemme, som om den kom fra tunger af ild og mystiske ekkoer. Mange hørte, så og følte ved hjælp af deres sanser, andre ved hjælp af deres åndelige kvaliteter; det samme sker nu.

28. Sandelig siger jeg jer: De, der modtog mine budskaber med deres fysiske sanser, fortolkede den guddommelige inspiration åndeligt, og det gjorde de i overensstemmelse med deres fysiske og åndelige udstyr, i overensstemmelse med den tid, hvor de var i verden, ligesom det nu sker med de menneskelige redskaber, som I kalder "stemmebærere" eller "gavebærere". Men jeg må fortælle jer, at de i tidligere tider, ligesom i nutiden, har tilføjet de guddommelige åbenbaringer deres egne ideer til renheden af disse, eller de ideer, der var fremherskende i deres omgivelser, og bevidst eller ubevidst har de ændret sandhedens renhed og ubegrænsede essens, som i sandhed er kærlighed i dens højeste åbenbaringer.

29 De åndelige vibrationer og inspirationer var i dem, og både de "første" og de "sidste" har vidnet og vil vidne om denne inspiration, som nåede deres ånder, næsten altid uden at vide hvordan, på samme måde som det sker for mange i dag, og som det vil ske for endnu flere i morgen.

30 Ordene, fortolkningerne og handlemåderne er afhængige af de mennesker og den tid, de lever i, men frem for alt er dette den højeste sandhed. (16, 11 - 14)

31. Fra tid til anden er det nødvendigt, at min Ånd åbenbarer sig på en måde, som er tilgængelig og forståelig for dig. Dette behov for at tale til dig skyldes din ulydighed mod min lov, din afvigelse fra den sande vej.

32. Mennesket er i kraft af den viljefrihed, som det nyder, det mest oprørske væsen i skabelsen. Den dag i dag har han ikke villet underkaste sig samvittighedens retningslinjer.

33 Mit ord vil holde nogle tilbage, give andre vejledning, styrke alle i sandheden og redde jer fra afgrundene.

34. Tag ikke anstød af den måde, jeg åbenbarer mig selv på nu, som er så forskellig fra den anden æra. Du skal vide, at jeg aldrig har brugt den samme form to gange, da det ville være ensbetydende med at give dig den samme undervisning, og jeg kommer altid for at lære dig nye lektioner og for at hjælpe dig med at tage nye skridt. (283, 39 - 42)

35. Mit ord meddeler sig selv på mange måder: gennem samvittigheden, gennem prøvelser, der taler om mig, gennem naturens kræfter eller gennem mine åndelige børn. Mit ord er universelt. Enhver, der forbereder sig, skal høre min stemme. (264, 48 u.)

Nødvendigheden af guddommelige åbenbaringer

36. Min guddommelige instruktion er ikke kun beregnet til ånden - nej, den skal også nå det menneskelige hjerte, så både den åndelige og den fysiske del af væsenet bliver harmonisk.

37. Det guddommelige ord er bestemt til at oplyse sindet og gøre menneskets hjerte følsomt, og livets essens, der er indeholdt i dette ord, er bestemt til at nære og opløfte ånden.

38 For at menneskets liv skal være fuldstændigt, har det absolut brug for åndeligt brød, lige så meget som det arbejder og slider for materiel føde.

39 "Mennesket lever ikke af brød alene", sagde jeg til jer i den "Anden Tidsalder", mit

ord er stadig gyldigt, for aldrig vil mennesket kunne undvære åndelig næring uden at blive ramt på jorden af sygdom, smerte, mørke, ulykker, elendighed og død.
40. Materialisterne kunne imødegå, at menneskene allerede lever af det, som jorden og naturen alene giver dem, uden at de behøver at stræbe efter noget åndeligt, der nærer dem, som styrker dem på deres livsrejse. Men jeg må fortælle Dem, at det ikke er et perfekt og opfyldt liv, men en tilværelse, der mangler det væsentlige, nemlig åndelighed. (326, 58 - 62)
41. Til alle tider har jeg åbenbaret mig for mennesket på en enkel måde, så det kunne forstå mig, og altid har jeg gjort det inden for dit intellekt og dit hjertes rækkevidde. Jeg er kommet ned til jer for at give jer et eksempel på ydmyghed, da jeg nedstammer til jeres elendige liv for at opdrage jer til et bedre liv. (226, 54)
42. Her er opfyldt det ord, jeg gav jer, da Jesus i "den anden æra" takkede sin Fader for at have skjult sin Visdom for de lærde og uddannede, men givet og åbenbaret den til de ydmyge.
43 Ja, mit folk, for de, som I kalder de lærde, opblæser sig selv og vil holde det almindelige folk nede, idet de kun lærer dem, hvad de tror er krummer af det brød, de har modtaget fra mig.
44 De fattige derimod, de "små mennesker", som er klar over de strabadser, som livet bringer, og også over de afsavn, der følger med - når de kan kalde noget deres eget, føler de, at det er for meget for dem, og derfor deler de det med de andre.
45. Jeg tilføjer nu: Hvis den grådige mand bliver en gavmild mand, og den arrogante bliver ydmyg, vil de straks få del i alt det, som jeg har i vente til den, der forstår at leve dydigt. For min kærlighed er ikke partisk, den er altomfattende, den er til alle mine børn. (250, 17)

De guddommelige åbenbaringers uendelighed

46. Denne undervisning, som skal belyse den tredje tidsalder, er ikke min sidste. Det åndelige har ingen ende. Min lov skinner som en guddommelig sol i alle samvittigheder. Stagnation og tilbagegang er kun mennesket egen, og de er altid et resultat af laster, svagheder eller manglende beherskelse af lidenskaberne.
47. Når menneskeheden først har etableret sit liv på et åndeligt grundlag og bærer det evighedsideal i sig, som min Lære inspirerer jer, vil den have fundet vejen til fremskridt og fuldkommenhed, og aldrig mere vil den afvige fra vejen til sin opadgående udvikling. (112, 18)
48. Hvis I tror, at jeg først nu har åbenbaret jer noget om det åndelige liv, så tager I meget fejl, for jeg siger jer igen: Den guddommelige undervisning begyndte, da det første menneske blev født, og jeg overdriver ikke, når jeg siger jer, at min undervisning begyndte med åndernes skabelse, før verden var til. (289, 18)
49 Da menneskene stadig troede, at der kun eksisterede det, de kunne se med deres øjne, og de selv ikke kendte formen på den verden, de boede i, forestillede de sig en Gud, der var begrænset til det, som deres øjne kendte.
50 Men efterhånden som deres hjerner efterhånden opklarede det ene mysterium efter det andet, voksede universet mere og mere for deres øjne, og Guds storhed og almagt voksede mere og mere til menneskenes forundrede intelligens.
51 Derfor måtte jeg give jer en instruktion på dette tidspunkt, som er i harmoni med jeres udvikling.
52. Men jeg spørger jer: Er det materiel viden, som min åbenbaring indeholder? Nej, den viden, jeg lærer jer, handler om en eksistens, der ligger ud over den natur, I ser og har udforsket så længe. Min åbenbaring viser den vej, der fører ånden op til et livsplan, hvorfra den kan opdage, genkende og forstå alting.
53. Synes du, at det er umuligt eller i det mindste mærkeligt, at Gud skulle give sig selv til kende for mennesker åndeligt - at den åndelige verden skulle give sig selv til kende og manifestere sig i dit liv - at ukendte verdener og sfærer skulle kommunikere sig selv til dig? Ønsker du, at din viden skal stoppe, og at Faderen aldrig skal åbenbare dig mere end det, han allerede har åbenbaret for dig?
54 Vær ikke vanetro i din Tro, og sæt ikke Grænser for dit Sind i Kundskab.

55 I dag kan I måske fornægte, bekæmpe og forfølge Åndens lære; men jeg ved, at i morgen skal I bøje jer for Sandheden.
56 Enhver guddommelig åbenbaring er blevet modsat og afvist ved dens fremkomst; men til sidst har lyset sejret.
57 Menneskeheden har været lige så vantro over for videnskabens opdagelser, men til sidst har den måttet bøje sig for virkeligheden. (275, 64 - 70)
58 Når Helligåndens tempel fra menneskehedens hjerte rejser sig til uendelighed, vil der i dets midte dukke nye åbenbaringer op, som vil være så meget større, som de åndelige væsener udvikler sig opad. (242, 62)
59. Hvordan kan I tro, at jeg, mens jeg kom ned til jer, kunne forsømme de andre folkeslag, når I alle er mine børn? Tror du, at nogen er fjerntliggende eller uden for Mig, selv om Min Ånd er universel og omfatter alle skabte ting?
60. Alt lever og nærer sig fra mig. Derfor er Min universelle stråle kommet ned over hele kloden, og ånden har modtaget Min indflydelse i denne verden og i andre, for Jeg er kommet for at redde alle Mine børn. (176, 21)
61 Min manifestation gennem stemmebærerne skal efter min vilje kun være midlertidig, en kort forberedelsesfase, som skal tjene dette folk som norm, lov og grundlag for at bevidne og udbrede denne sandhed og for at proklamere tilstedeværelsen af "den tredje æra" til verden.
62 Ligesom det var bestemt af det menneskelige sind, at min manifestation skulle være så flygtig som et lynnedslag, var det også bestemt, at kun nogle grupper af mennesker ville blive kaldet til at være til stede ved denne åbenbaring og modtage dette budskab.
63 Dialogen fra ånd til ånd vil derimod nå hele menneskeheden uden tidsmæssig begrænsning, fordi denne form for at søge mig, modtage mig, bede mig, høre mig og føle mig er for evigt. (284,41 - 43)

Manifestationen af Guds nærvær i mennesket

64. Jeg vil gøre jer til mine disciple, så I kan lære at føle mig som børn, der er af min ånd. Hvorfor skulle du ikke føle Mit nærvær i dig, eftersom du er lavet af Min egen essens, en del af Mig?
65. I føler ikke Mig, fordi I ikke er bevidste om det, fordi I mangler åndelighed og forberedelse, og så mange tegn og fornemmelser, som I modtager, tilskriver I materielle årsager til dem. Derfor siger jeg til jer, at selv om jeg er hos jer, kan I ikke mærke min tilstedeværelse.
66. Nu siger jeg til jer: Er det ikke naturligt, at I føler mig i jeres væsen, eftersom I er en del af mig? I lyset af dette, er det så ikke rigtigt, at din ånd til sidst skal smelte sammen med min? Jeg åbenbarer for jer den sande storhed, som burde være til stede i ethvert menneske; for I er gået på afveje, og I er blevet åndeligt mindre i ønsket om at være store på jorden! (331, 25 - 26)
67 Jeg vil ikke længere have, at du skal sige til mig: Herre, hvorfor er du langt fra mig, hvorfor hører du mig ikke, hvorfor føler jeg mig alene på livets vej?
68. Elskede folk: Jeg forlader aldrig mine børn, det er jer, der forlader mig, fordi I har manglet tro, og I selv har forkastet mig og lukket jeres hjertes døre for mig. (336, 60)
69. Jeg ønsker ikke, at I skal føle mig langt væk, for jeg har fortalt jer, at I alle på grund af jeres åndeliggørelse vil føle mig, vil opfatte mig direkte. Din ånd vil høre min stemme, og åndeligt set vil du se mit nærvær. Derfor ønsker jeg at se din ånd forenet med min for evigt; for dette er min vilje. (342, 57)

VI Guds værk

Kapitel 24 - Den åndelige og den materielle skabelse

Skabelsen af de åndelige væsener
1 Før der var verdener, før alle skabninger og materie blev levende, eksisterede Min Guddommelige Ånd allerede. Men som Enhed følte jeg i mig selv en enorm tomhed, for jeg var som en konge uden undersåtter, som en mester uden disciple. Derfor har jeg lagt en

plan om at skabe væsener, der ligner mig selv, som jeg vil dedikere hele mit liv til, som jeg vil elske så dybt og intimt, at jeg ikke vil tøve med at ofre dem mit blod på korset, når tiden er inde.
2 Tag ikke skade, når jeg fortæller dig, at jeg elskede dig, allerede før du fandtes. Ja, kære børn! (345, 20 - 21)
3. Den guddommelige ånd var fuld af kærlighed, selv om han alene eksisterede. Intet var endnu blevet skabt, intet eksisterede omkring det guddommelige væsen, og alligevel elskede han og følte sig selv som Faderen.
4 Hvem elskede han? Hvis far følte han sig som? Det var alle væsener og alle skabninger, der ville komme fra ham, og hvis kraft hvilede skjult i hans ånd. I denne ånd var alle videnskaberne, alle naturkræfterne, alle væsenerne, alle skabelsens fundamenter. Han var evigheden og tiden. I ham var fortiden, nutiden og fremtiden, selv før verdener og væsener blev til, før verdener og væsener kom til live.
5 Den guddommelige inspiration blev til virkelighed under den guddommelige kærligheds uendelige kraft, og livet begyndte. (150, 76 - 79)
6. For at Gud kunne kalde sig selv Fader, lod han ånder komme ud af sit skød - væsener, der ligner ham i hans guddommelige egenskaber. Dette var din oprindelse, så du steg op til åndeligt liv. (345, 22)
7. Årsagen til din skabelse var kærlighed, det guddommelige ønske om at dele min kraft med nogen; og grunden til at jeg gav dig viljefrihed var ligeledes kærlighed. Jeg ønskede at føle mig elsket af mine børn - ikke betinget af loven, men ud fra en spontan følelse, som frit skulle bryde frem fra jeres ånd. (31, 53)
8 Enhver ånd er opstået af en ren tanke fra Guddommen; derfor er ånderne et fuldkomment værk af Skaberen. (236, 16)

De store ånders arbejde i skabelsesarbejdet
9 Elias er den store ånd, som står ved Guds højre hånd, og som i sin ydmyghed kalder sig Guds tjener; ved hans mellemkomst og ved hjælp af andre store ånder bevæger jeg det åndelige univers og udfører store og høje råd. Ja, mine disciple, jeg har mange store ånder i min tjeneste, som styrer skabelsen. (345, 9)

Guds forudseende tanker
10. Hør, disciple: Før I kom til livet, eksisterede jeg allerede, og i min Ånd var jeres skjult. Men jeg ønskede ikke at gøre jer til arvinger til mit rige uden at have erhvervet jer fortjenester, eller at I skulle besidde det, der var, uden at vide, hvem der havde skabt jer, og jeg ønskede heller ikke, at I skulle forlade mig uden retning, uden mål og uden idealer.
11. Derfor har jeg givet jer samvittigheden, så den kan tjene jer som en vejledning. Jeg gav jer fri vilje, så at jeres gerninger ville have sand værdi for mig. Jeg gav dig ånden, så den altid ville længes efter at stige op til det lysende og rene. Jeg gav jer kroppen, for at I ved hjælp af hjertet kunne få en fornemmelse for det gode og det smukke, og for at den kunne tjene jer som en teststen, som en konstant prøve, og også som et redskab til at leve i den materielle verden. (35, 48 – 49 o.)

Skabelsen af materielle verdener for åndelige væsener
12 Da rummet først blev oplyst af åndernes tilstedeværelse, følte disse, der endnu vaklede og snublede som små børn, og som hverken havde udvikling eller kraft til at opholde sig på de høje åndelige steder, at de havde brug for et fodfæste, en støtte for at føle sig stærke, og derfor blev materien og en materiel verden givet dem, og i deres nye tilstand fik de erfaring og viden. (35, 50)
13. Universet var fyldt med væsener, og i dem alle blev Faderens kærlighed, magt og visdom åbenbaret. Som en uudtømmelig livskilde var Herrens skød fra det øjeblik, hvor han befalede at atomerne skulle forenes for at danne væsener og kroppe og give dem form.
14 Først eksisterede det åndelige liv, først eksisterede de åndelige væsener, og først derefter den materielle natur.
15 Da det blev besluttet, at mange åndelige væsener skulle tage fysisk form for at leve i materielle verdener, blev alting arrangeret på forhånd, så Herrens børn kunne finde alting klar til dem.
16. Han overøste den vej, som hans børn skulle gå, med velsignelser, oversvømmede universet med liv og fyldte menneskets vej

med skønheder, i hvilken han lagde en guddommelig gnist: samvittigheden og ånden, og skabte ham således af kærlighed, intelligens, styrke, vilje og bevidsthed. Men alt det, der eksisterede, har han indhyllet i sin kraft og vist det sin skæbne. (150, 80 - 84)
17 Da Faderen skabte verden og gav den den den bestemmelse at være et forsoningssted, vidste han allerede, at hans børn ville blive ofre for svagheder og overtrædelser på deres vej, at der ville være brug for et hjem for at tage det første skridt mod fornyelse og fuldkommenhed. (250, 37)

Skabelsen af mennesket
18. Hør: Gud, det højeste væsen, skabte dig "i sit billede og lighed" - ikke med hensyn til din materielle form, men med hensyn til de evner, som din ånd er udstyret med, og som ligner Faderens evner.
19 Hvor behageligt var det ikke for jeres forfængelighed at se jer selv i Skaberens billede. I anser jer selv for at være de mest udviklede skabninger, som Gud har skabt. Men du begår en alvorlig fejl, når du tror, at universet kun blev skabt til dig. Med hvilken uvidenhed kalder I jer selv skabelsens krone!
20. Forstå, at ikke engang jorden er skabt kun for mennesker. På den guddommelige skabelses uendelige stige er der et uendeligt antal ånder, der udvikler sig i opfyldelse af den guddommelige lov.
21. De hensigter, som omfatter alt, og som I som mennesker, selv om I ville, ikke kan forstå, er store og fuldkomne ligesom alle Faderens hensigter. Men sandelig, siger jeg jer, I er hverken de største eller de mindste af Herrens skabninger.
22 Du blev skabt, og i det øjeblik tog din ånd liv fra den Almægtige, som havde så mange egenskaber i sig, som var nødvendige for at du kunne udføre en vanskelig opgave i evigheden. (17, 24 - 28)
23. I menneskets ånd, som er mit mesterværk, har jeg placeret mit guddommelige lys. Jeg har plejet ham med uendelig kærlighed, som en gartner plejer en forkælet plante i sin have. Jeg har placeret jer i dette levested, hvor I ikke mangler noget for at leve, så I kan genkende mig og kende jer selv. Jeg har givet din ånd bemyndigelse til at føle livet i det hinsides og din sjæls sanser, så du kan blive opfrisket og fuldkommengjort. Jeg har givet jer denne verden, så I kan begynde at tage jeres første skridt i den, og på denne måde af fremskridt og fuldkommenhed kan I opleve Min Lovs fuldkommenhed, så I i løbet af jeres liv kan kende og elske Mig mere og mere og nå Mig gennem jeres fortjenester.
24 Jeg har givet jer den frie viljes gave og givet jer samvittighed. Førstnævnte for at du kan udvikle dig frit inden for rammerne af mine love, og sidstnævnte for at du kan skelne mellem godt og ondt, så den som en perfekt dommer kan fortælle dig, hvornår du opfylder eller overtræder min lov.
25 Samvittigheden er lys fra min guddommelige ånd, som ikke forlader dig på noget tidspunkt.
26 Jeg er vejen, sandheden og livet, jeg er freden og lykken, det evige løfte om at I skal være hos mig, og jeg er opfyldelsen af alle mine ord. (22, 7 - 10)

Erindringen om paradiset
27 De første mennesker - menneskehedens forfædre - bevarede for en tid det indtryk, som deres ånd tog med sig fra den "åndelige dal" - et indtryk af skønhed, fred og glæde, som blev ved i dem, så længe kødets lidenskaber og kampen for overlevelse ikke optrådte i deres liv.
28 Men jeg må sige jer, at disse menneskers ånd, skønt den kom fra en lysverden, ikke kom fra de højeste hjem, som man kun kan nå gennem fortjeneste.
29 Ikke desto mindre var den tilstand af uskyld, fred, velvære og sundhed, som disse ånder bevarede i deres første skridt, uforglemmelig som en lysets tid, hvis vidnesbyrd de gav videre til deres børn og disse til deres efterkommere.
30 Menneskers materialiserede sind, som misforstod den sande betydning af dette vidnesbyrd, troede til sidst, at det paradis, som de første mennesker havde levet i, havde været et jordisk paradis, uden at indse, at det var en åndelig tilstand for disse skabninger. (287, 12 - 13)

Menneskets natur
31. Sind og legeme er af forskellig natur, dit væsen består af dem, og over begge er samvittigheden. Den første er en datter af lys,

den anden kommer fra jorden, er materie. Begge er forenet i et enkelt væsen og kæmper mod hinanden, styret af samvittigheden, hvori du har Guds tilstedeværelse. Denne kamp har været konstant indtil nu; men til sidst vil ånden og kroppen harmonisk udføre den opgave, som min Lov tildeler dem hver især.
32. Du kan også forestille dig ånden som en plante og kroppen som jorden. Ånden, der er plantet i materien, vokser og retter sig op, idet den nærer sig af de prøvelser og den undervisning, den modtager i løbet af sit menneskeliv. (21, 40 - 41)

Skaberens enhed med skabelsen
33. Guds ånd er som et uendeligt træ, hvor grenene er verdenerne og bladene er væsenerne. Når det er den samme saft, der strømmer gennem stammen til alle grenene og fra dem til bladene, tror I så ikke, at der er noget evigt og helligt, der forener jer alle med hinanden og med Skaberen? (21,38)
34. Min Ånd, som er altomfattende, eksisterer i alt det, som er skabt af Mig, hvad enten det er i den åndelige eller materielle natur. I alt er Mit værk til stede og vidner om Min fuldkommenhed på alle livets niveauer.
35 Mit guddommelige værk omfatter alt - fra de største og mest fuldkomne væsener, som bor ved min højre hånd, til det næppe mærkbare mindste væsen, planten eller mineralet, atomet eller cellen, som giver form til alle skabninger.
36. Med dette påpeger jeg igen for jer fuldkommenheden af alt det, der er skabt af mig, fra de materielle væsener til ånderne, der allerede har nået fuldkommenhed. Dette er mit arbejde. (302, 39)
37. Den, der afviger fra den åndelige lov, som er den højeste lov, falder under de lavere eller materielle loves herredømme, som menneskene også ved lidt om. Men den, der adlyder den højeste lov og forbliver i harmoni med den, er hævet over alle de ordener, som I kalder naturlige, og han føler og forstår mere end den, der kun har den viden, han har fundet i videnskaben eller i religionerne.
38. Det er derfor, Jesus forbløffede jer med de gerninger, I kalder mirakler, men anerkend den lære, han gav jer af kærlighed. Forstå, at der ikke er noget overnaturligt eller modstridende i det guddommelige, der er i genklang i al skabelse. (24, 42 - 43)

Kapitel 25 - Naturen

Naturlovene
(1) Jeg har lært jer at se på Gud som den Eneste, som miraklet uden grænser for jeres åndelige fantasi, som den kraft, der forårsager bevægelse og handling i hele universet - som det liv, der manifesterer sig både i den enkleste plante og i de verdener, der løber millioner af gange rundt i rummet, uden at nogen af dem adlyder den lov, der styrer dem.
2 Denne lov er jeg, jeres Gud, loven om den uophørlige udvikling, som forbløffer mennesket og åbner for ham store forskningsområder, der gør det muligt for ham at trænge mere og mere ind i naturens mysterier. (359, 74 - 75)
3. Forstå, at loven er den vej, der er banet af den Højeste Skaberens kærlighed for at vejlede hver enkelt af hans skabninger. Tænk på det liv, der omgiver dig, som består af uendeligt mange grundstoffer og organismer, og du vil til sidst opdage, at ethvert legeme og ethvert væsen bevæger sig ad en vej eller et forløb, der umiddelbart ser ud til at være styret af en mærkelig og mystisk kraft. Denne magt er den lov, som Gud har givet hver enkelt af sine skabninger.
4 Hvis du undersøger disse betydningsfulde processer, vil du i sidste ende komme til den erkendelse, at alting lever, bevæger sig og vokser under en overordnet kommando. (15, 4)

Guds tilstedeværelse i naturen
5. Søg Mig i alle de værker, som Jeg har udført, og I vil kunne finde Mig overalt. Prøv at høre mig, og du vil høre mig i den kraftfulde stemme, der udgår fra alt det skabte, for jeg har ingen problemer med at udtrykke mig gennem skabelsens væsener.
6 Jeg åbenbarer mig både i en stjerne, i stormens rasen og i daggryets søde lys. Jeg lader min stemme høres i fuglens melodiske sang, ligesom jeg udtrykker den gennem blomsternes duft. Og hvert eneste af mine udtryk, hvert eneste aspekt, hvert eneste værk, taler til jer om kærlighed, om at opfylde

retfærdighedens love, om visdom, om evighed i det åndelige. (170, 64)

Naturen er Guds skabelse og en lignelse af det åndelige

7. Mange har gjort naturen til deres Gud og guddommeliggør den som den skabende kilde til alt, hvad der eksisterer. Men sandelig siger jeg jer, at denne natur, fra hvis skød alle væsener er udsprunget - de materielle kræfter og naturrigerne, som omgiver jer - hun er ikke Skaberen; hun er planlagt og skabt på forhånd af den guddommelige Skaber. Hun er hverken årsag eller grund til livet. Jeg alene, jeres Herre, er begyndelsen og enden, alfa og omega. (26, 26)

8 Alt, hvad der omgiver og omslutter dig i dette liv, er en afspejling af det evige liv, er en dybtgående lære, der forklares gennem materielle former og genstande, så den kan forstås.

9. I er endnu ikke trængt ind til bunden af denne vidunderlige lære, og mennesket har igen begået en fejl, fordi det har opfattet det liv, det fører på jorden, som om det var evigheden. Han har nøjedes med at beskæftige sig med manifestationerne og har forkastet alt det, som den indeholder af guddommelig åbenbaring - det, som er essensen og sandheden i den, der er til stede i al skabelse. (184, 31 - 32)

10 Jeg vil ikke tilbageholde noget af det, som jeg har lagt i naturen for at bevare jer, for at I skal være sunde og raske, for at I kan få næring, for at mine børn kan få det godt og glæde sig.

11 Tværtimod siger jeg jer: Ligesom jeg tilbyder jer Åndens Brød og indbyder jer til at indånde guddommelige essenser og forfriske jer med åndelige dufte, skal I på samme måde ikke ignorere eller fjerne jer fra det, som naturen giver jer, for på denne måde vil I opnå harmoni, sundhed, energi og dermed den rette opfyldelse af Livets Love. (210, 22)

12 Det sanseløse væsen lader sig lede af instinktet, som er hans indre stemme, hans mester, hans vejleder. Det er som et lys, der kommer fra dets moder, naturen, og som oplyser den vej, det skal gå i sit liv - også en vej med farer og risici.

13 Tag et eksempel på den harmoni, hvormed hver art lever, på de flittige menneskers aktivitet. Tag eksemplerne på troskab og taknemmelighed til efterretning. De er eksempler, der indeholder guddommelig visdom, da de kommer fra mine skabninger, som også er født af mig, så de kan omgive jer og ledsage jer i jeres verden, så de kan få del i det, jeg har lagt på jorden. (320,34+37)

Guds børns magt over naturen

14. Naturkræfterne vil adlyde dig, hvis du opfylder Min lov og beder Mig om det til gavn for dine medmennesker. (18, 47)

15. Har jeg ikke lært jer, at selv naturens uhæmmede kræfter kan høre jeres bøn og falde til ro? Hvis de adlyder min stemme, hvorfor skulle de så ikke adlyde Herrens børns stemme, når de har forberedt sig? (39, 10)

16. Jeg har givet ånden magt over materien, så den kan komme sejrrigt ud af prøvelserne og nå det endelige mål på vejen. Men kampen vil være stor, for da mennesket skabte det eneste rige, som det tror på, i verden, ødelagde det den harmoni, der burde eksistere mellem ham og alt, hvad der omgiver ham. Fra sin stolte trone ønsker han at underkaste sig alt til sin videnskabs magt og at påtvinge naturens elementer og kræfter sin vilje. Men det er ikke lykkedes for ham, for for længe siden brød han venskabsbåndene med de åndelige love.

17. Da jeg nu fortalte dette folk her, at naturens kræfter kan adlyde den, var der nogle, der ikke troede på det, og jeg siger jer, at de har grund til at tvivle; for naturen vil aldrig adlyde dem, der tilsidesætter, vanhelliger eller håner den. På den anden side vil den, der forstår at leve i harmoni med åndens og materiens love - dvs. den, der lever i harmoni med alt, hvad der omgiver ham - være i harmoni med sin Skaber i hele sit liv og få ret til at få naturens elementer til at tjene og adlyde ham, som det tilkommer ethvert barn, der er lydigt mod sin far, altings Skaber. (105, 39)

18 Jeg lyver ikke og overdriver ikke, når jeg siger dig, at Naturens Riger kan høre din Røst og vil adlyde og respektere dig.

19 Israels historie er skrevet som et vidnesbyrd om min sandhed, og i den kan du se, hvordan Guds folk igen og igen blev anerkendt og respekteret af naturens kræfter og elementer. Hvorfor skulle det ikke være tilfældet for dig?

20 Tror du, at min magt eller min kærlighed til menneskeheden har ændret sig med tiden? Nej, I skarer, som hører dette ord, min Ånds lys omgiver jer; min kraft og min kærlighed er evig og uforanderlig. (353, 64)

Mennesket og naturen

21. Men I skal passe på, o jordens folk, for hvis I fortsætter med at bruge mine guddommelige inspirationer til at udfordre naturens kræfter - hvis I fortsætter med at bruge den lille viden, I har, til det onde, vil I modtage det sørgelige og strenge svar, når I mindst venter det. Du udfordrer luft, ild, jord, vand og alle kræfterne, og du ved allerede, hvad din høst vil blive, hvis du ikke korrigerer dine handlinger i tide for at stoppe de naturkræfter, der er udløst af din irrationalitet.
22 Jeg gør dig opmærksom på, at du er ved at fylde det mål op, som min retfærdighed tillader din frie vilje; du udfordrer naturen for meget. Og da I er de små, der føler jer store, kommer dette ord for at advare jer om den fare, I befinder jer i. (17, 60 u.)
23 Jeg har sagt eder, at intet Træets Blad bevæger sig uden min Villie, og nu siger jeg eder, at intet Element adlyder nogen anden Villie end min.
24 Jeg siger jer også, at naturen kan være for menneskene, hvad de ønsker: en moder, der giver dem velsignelser, kærtegn og næring, eller en tør ørken, hvor sult og tørst hersker; en mester med kloge og uendelige åbenbaringer om livet, godheden, kærligheden og evigheden, eller en ubønhørlig dommer over for menneskers besmittelser, ulydighed og vildfarelser.
25 Min Faders Røst sagde til de første Mennesker og velsignede dem: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden, gør den underdanig og vær Herrer over Havets Fisk og Himmelens Fugle og over alle Skabninger, der bevæger sig på Jorden!"
26. Ja, menneskehed, jeg skabte mennesket, for at det skulle være herre og have magt i luften, i vandet, i hele landet og i skabelsens naturriger. Men jeg sagde: "Herre!" For menneskene tror, at de behersker jorden med deres videnskab, men de er slaver. Selv om de tror, at de har styr på naturens elementer, bliver de ofre for deres umodenhed, deres overmod og deres uvidenhed.
27 Menneskets magt og videnskab har erobret jorden, havene og luften; men deres magt og voldsomhed er ikke i harmoni med naturens magt og voldsomhed, der som udtryk for den guddommelige kærlighed er liv, visdom, harmoni og fuldkommenhed. I menneskers værker, i deres videnskab og magt, viser kun arrogance, selviskhed, forfængelighed og ondskab sig i deres værker. (40, 26 - 30)
28. Kan du genkende den forstyrrede balance mellem naturkræfterne og den mest dybtgående ændring, de har gennemgået? Er du klar over, hvorfor du er ramt af deres frigjorte kræfter? Årsagen er, at I har brudt den harmoni, der eksisterer mellem det åndelige og materielle liv, og skabt det kaos, som I nu er nedsænket i. Men så snart menneskeheden er lydig mod de love, der styrer livet, vil alt igen være fred, overflod og lykke. (108, 56)
29 Hvorledes skulle dine Gerninger på Jorden være fuldkomne, når jeg ser dig i Fjendskab med Naturens Elementer, som er dem, du lever af?
30 Min lære vil ikke forhindre jer i at bruge naturens elementer og kræfter, men den befaler og lærer jer at bruge dem til gode formål.
31 Naturkræfterne i dine hænder kan gå fra at være venner og brødre til at være dommere, der straffer dig hårdt.
32. Det var for længst på tide, at menneskene høstede frugten af erfaringerne, så de ikke længere kunne udfordre naturens kræfter. For med al deres videnskab vil de ikke være i stand til at stoppe dem. (210, 43 - 46)
33. Videnskabens træ vil blive rystet af hvirvelstormenes rasen og vil lade sin frugt falde ned over menneskeheden. Men hvem har løsnet disse elementære kræfters bånd, hvis ikke mennesket?
34 Det er sandt, at de tidligere mennesker også kom til at kende smerte, så de vågnede op til virkeligheden, til samvittighedens lys, og de underlagde sig en lov. Men det udviklede, bevidste og uddannede menneske i denne tid - hvor vover han at vanhellige livets træ! (288, 28)
35. Til dem, der tror, at jeg straffer mennesker ved at slippe naturens kræfter løs på dem,

siger jeg, at de begår en stor fejl, hvis de tror det. For naturen udvikler sig og forandrer sig, og i dens forandringer eller overgange opstår der omvæltninger, som forårsager jer lidelser, hvis I ikke opfylder Min Lov; alligevel tilskriver I dem guddommelige straffe.
36 Det er sandt, at min retfærdighed virker i dem; men hvis du - med den guddommelige gnist, der er begunstiget af væsener, som oplyser din ånd - levede i harmoni med den natur, der omgiver dig, ville din ånd have løftet dig over forandringerne, over naturkræfternes voldsomhed, og du ville ikke lide. (280, 16)
37 Hvad er naturen andet end et stort væsen? Ja, disciple, et væsen, der også udvikler sig, renser, udfolder og fuldender sig selv for at kunne huse morgendagens mænd i sit skød.
38. Hvor ofte er I ikke utilfredse med deres naturlige overgange til opnåelse af denne fuldkommenhed og anser dem for at være straffe fra Gud, uden at I er klar over, at I også sammen med naturen og skabelsen renser jer selv, udvikler jer og bevæger jer mod fuldkommenhed. (283, 57 - 58)

Kapitel 26 - Andre verdener

Kristi universelle lys
1 Jeg sagde engang til jer: "Jeg er verdens lys", fordi jeg talte som et menneske, og fordi menneskene ikke vidste noget om andet end deres lille verden. Nu siger jeg jer i ånden: Jeg er det universelle lys, som oplyser livet i alle verdener, himle og hjem, som oplyser alle væsener og skabninger og giver dem liv. (308, 4)
2. Jeg er den evige Sædemand. Selv før jeg kom til jorden og blev kaldt Jesus af mennesker, var jeg allerede Sædemanden, jeg var allerede kendt af dem, der var hinsides materialisering, fejl eller uvidenhed - dem, der boede i åndelige regioner og hjem, som I endnu ikke kender, og som I heller ikke kan forestille jer.
3 af dem, der kendte mig, før jeg kom til jorden, sendte jeg mange af jer for at vidne om mig i verden og forkynde Kristi komme, Faderens kærlighed og ord. Nogle af dem var profeter, andre var pionerer, og endnu andre var apostle.
4. Denne verden er ikke den eneste verden, som Mine fodspor har sat deres spor i. Hvor der har været behov for en forløser, har jeg været til stede.
5 Men jeg må sige jer, at i andre verdener er mit kors og mit bæger blevet fjernet ved hjælp af jeres brødres og søstres fornyelse og kærlighed, mens jeg her i denne verden efter mange århundreder stadig er kronet med torne, martyr på jeres ufuldkommenheders kors, og stadig drikker bægeret af galde og eddike.
6 Da Mit Kærlighedsværk omfatter hele menneskehedens frelse, venter Jeg på jer med uendelig tålmodighed, og Jeg har givet hvert menneske ikke én, men mange muligheder for at stige op, og Jeg har ventet i mange tidsaldre på at alle dem, der er sunket ned i dyb sløvhed, skal vågne op. (211, 26 - 29)
7. På stigen til fuldkommenhed er der mange trin; i den "åndelige dal" og i verdens uendelige rum er der mange verdener. Men sandelig siger jeg jer, at jeg altid har givet mig selv til kende for alle, og alt efter det åndelige niveau i den verden, de befinder sig på, har min åbenbaring været blandt dem. (219, 34 u.)
8 Mens menneskeskabte væsener diskuterer Min Guddommelighed, Min Eksistens og Min Lære, er der verdener, hvor Jeg er elsket i fuldkommenhed.
9 Samtidig med at nogle har opnået den største åndelige renhed, oplever jeres planet en tid med stor moralsk og åndelig korruption. (217, 65 - 66)

Den åndelige forbindelse mellem verdenerne
10 Mit guddommelige lys skinner overalt; hvor du søger Mig, vil du finde Mit nærvær.
11 Jeg er Faderen, som arbejder for, at der skal begynde at herske harmoni blandt alle hans børn, både blandt dem, der bor på jorden, og dem, der bor i andre verdener.
12 Den åndelige harmoni mellem alle væsener vil åbenbare dem stor viden, vil give dem en dialog mellem ånder, som vil forkorte afstandene, bringe de fraværende tæt på og fjerne fronter og grænser. (286, 1 - 3)
13 Mennesket vil gøre store fremskridt i retning af åndeliggørelse; hans ånd vil være i stand til at overskride menneskelige begrænsninger og nå højere livsverdener for

at kommunikere med sine brødre og modtage det lys, de har at tilbyde ham.
14 Han vil også være i stand til at komme ned på de livsplaner, hvor væsener med et lavere udviklingsniveau, tilbagestående væsener, opholder sig, for at hjælpe dem med at forlade deres fattige tilværelse og overføre dem til en bedre livsplan.
15 Den stige, på hvilken ånden stiger op til sin fuldkommenhed, er meget lang; på den møder du væsener på uendeligt mange forskellige udviklingsniveauer, og du vil give dem noget af det, du ejer, og de vil også give dig noget af deres åndelige rigdom.
16. Så vil du opdage, at dette ikke er den eneste verden, der kæmper for at forbedre sig selv. I vil lære, at ånden udvikler sig på alle planeter, at den på alle planeter rører sig og vokser i opfyldelsen af sin skæbne, og jeg ønsker, at I skal udruste jer til at indgå en pagt med alle jeres brødre, til at udveksle med dem i det hellige ønske om at kende, elske og hjælpe hinanden.
17 Gør det i mit Navn og i ubetinget Lydighed ved hjælp af dine Tanker. Hvis du begynder på denne øvelse, vil du gradvist forstå deres anmodninger, deres lære og deres fordele.
18. Jeg længes efter, at I skal være i harmoni med jeres brødre på denne planet og uden for denne planet, som er jeres hjem i denne tid. Knyt venskabsbånd, bed om hjælp, når du har brug for det, og skynd dig også at hjælpe dem, der beder dig om det, du har. (320, 44 - 46)

At lære andre verdener og andre måder at leve på at lære andre verdener at kende

19 I har ofte spurgt mig, hvad der er hinsides denne Verden, og om de Stjerner, der kredser i Rummet, er Verdener som jeres; jeg har spurgt jer, og I har spurgt mig, og I har spurgt mig, og I har spurgt mig.
20 Mit svar på din nysgerrighed har ikke helt løftet sløret for mysteriet, da jeg kan se, at du endnu ikke har den nødvendige udvikling til at forstå, og heller ikke den åndelighed, der er strengt nødvendig for at harmonisere med andre verdener.
21. I har endnu ikke erkendt og forstået den lære, som den planet, I lever på, tilbyder jer, og allerede nu ønsker I at søge andre verdener. I har ikke været i stand til at blive brødre mellem jer, beboere af den samme verden, og I ønsker at opdage eksistensen af væsener i andre verdener.
22 Lad det nu være nok for jer at huske, at jeg sagde til jer i den anden æra: "I Faderens hus er der mange boliger", og at jeg nu, som bekræftelse af disse ord, fortæller jer, at I ikke er de eneste indbyggere i universet, og at jeres planet ikke er den eneste beboede.
23 Det skal gives til morgendagens slægter at se de porte åbne, som bringer dem tættere på andre verdener, og de skal med rette beundre Faderen.
24 Godhed og kærlighed, hvorfra næstekærlighed og fred blomstrer, vil være de nøgler, der åbner Mysteriets døre, gennem hvilke menneskene vil tage et skridt mod universel harmoni.
25 I dag er I stadig isolerede, begrænsede og handicappede, fordi jeres egeninteresse har fået jer til kun at leve for "verden" uden at stræbe efter åndens frihed og ophøjelse.
26. Hvad ville der blive af jer, forfængelige mennesker - væsener, der er gjort små af jeres materialisme - hvis I fik lov til at nå andre verdener, før I havde frigjort jer fra jeres menneskelige fejltagelser? Hvilket frø ville du så? Uenighed, overdreven ambition, forfængelighed.
27 Sandelig, siger jeg eder, for at opnå den Kundskab, som ethvert Menneske længes efter, og den Åbenbaring, som befrier hans Sind fra de Spørgsmaal, der plager ham og vækker hans Nysgerrighed, maa Mennesket rense sig meget og våge og bede.
28 Det vil ikke være videnskaben alene, der vil afsløre mine hemmeligheder for ham; det er nødvendigt, at dette ønske om viden er inspireret af åndelig kærlighed.
29. Når først folks liv afspejler åndelighed - jeg siger jer, vil de ikke engang skulle anstrenge sig for at udforske ud over deres verden; for samtidig vil de blive besøgt af dem, der bor i højere hjem. (292, 3 - 11)

Bestemmelse af stjernerne

30 I eders Faders hus er der mange "boliger", som er de uendelige trin på den stige, der fører til fuldkommenhed; derfra stiger "åndeverdenen" ned for at give sig til kende blandt jer.
31 I har mange gange spurgt Mig, fra ånd til ånd, om årsagen til eksistensen af de uhyre

mange stjerner og planeter, der lyser over jeres verden, og I har sagt til Mig: "Mester, er disse verdener tomme?"
32. Men jeg siger jer: Tiden er endnu ikke kommet, hvor jeg vil afsløre det fuldt ud for jer. Når mennesket opnår åndelighed, vil det først da få store åbenbaringer, og det vil være i stand til at tale med disse elskede væsener af Min Guddommelighed fra ånd til ånd, og så vil udvekslingen af idéer finde sted mellem alle brødre.
33 Men I skal allerede i dag vide: Alle verdener er beboet af mine skabninger, intet er tomt, alle er velsignede riger og haver, som Maria, legemliggørelsen af den guddommelige ømhed, tager sig af.
34. Helligånden vil gennem din mund endnu en gang videregive høje lærdomme, som du og menneskeheden ikke kendte til. Hvornår, kære folk? Når der er åndelighed blandt jer og hengivenhed til jeres mission. (312, 10 - 12)
35. Se, mit folk, betragt himlen, se nøje på den, og I vil opleve, at der i hver stjerne er et løfte, en verden, der venter jer; det er livets verdener, der er lovet til Guds børn, og som I alle skal bebo. For I skal alle lære mit rige at kende, som ikke kun blev skabt for visse væsener, men som blev skabt som det universelle hjem, hvor alle Herrens børn skal forenes. (12,24)

Kapitel 27 - Det hinsides

Den nødvendige viden om det åndelige liv
1 Hvor uvidende om åndelig lærdom finder jeg nutidens mennesker. Grunden til dette er, at Min Lov og Min Lære kun er blevet præsenteret for dem som en moralsk lære, der hjælper dem, og ikke som den vej, der fører deres ånder til det perfekte hjemland.
2 De forskellige trosretninger har sået en falsk frygt for åndelig viden i menneskenes hjerter, hvilket har bevirket, at de undgår mine åbenbaringer og synker mere og mere ned i uvidenhedens mørke, idet de giver som begrundelse, at det åndelige liv er et uigennemtrængeligt mysterium.
3 De, der påstår dette, lyver. Alle de åbenbaringer, som Gud gav mennesket fra menneskehedens begyndelse, talte til det åndelige liv. Det er sandt, at jeg ikke havde givet jer al min lære, fordi I endnu ikke var i stand til at vide alt, men først når tiden ville være inde. Men det, som Faderen har åbenbaret indtil nu, er tilstrækkeligt til, at I kan få en fuldstændig viden om det åndelige liv. (25, 38 – 40)
4 Det åndelige liv, som nogle længes efter, frygtes, nægtes og hånes af andre; men det venter uundgåeligt på jer alle. Det er livmoderen, der tager imod alle - armen, der rækker ud efter dig - åndens fædreland: et uudgrundeligt mysterium, selv for de lærde. Men mine hemmeligheder kan trænge ind i mine hemmeligheder, når den nøgle, du bruger til at åbne denne port, er kærlighedens nøgle. (80, 40)

"Himmel" og "Helvede"
5. Mennesker har forestillet sig helvede som et sted med evig pine, hvor de tror, at alle dem, der har brudt mine bud, vil komme hen. Og ligesom de skabte dette helvede for de alvorlige overtrædelser, foreslog de et andet sted for de mindre alvorlige overtrædelser, og ligeledes et andet sted for dem, der hverken har gjort godt eller ondt.
6 Den, som siger, at man i det hinsides hverken fryder sig eller lider, taler ikke sandt; ingen er uden lidelse eller uden glæde. Lidelser og glæder vil altid være blandet sammen, så længe ånden ikke når den højeste fred.
7. Hør, mine børn: Helvede findes i inkarnerede og ikke længere inkarnerede, i denne verdens indbyggere og i den åndelige dal. Helvede er symbolet på de svære lidelser, den frygtelige anger, fortvivlelsen, smerten og bitterheden hos dem, der har syndet alvorligt. Men de vil frigøre sig fra disse konsekvenser gennem deres ånds udvikling mod kærlighed.
8 Himlen derimod, som symboliserer sand lykke og sand fred, er for dem, der har vendt sig bort fra verdens lidenskaber for at leve i fællesskab med Gud.
9 Hør din samvittighed, så skal du vide, om du lever i Helvede, om du søder for dine synder, eller om du er indviet i Himlens fred.
10. Det, som menneskene kalder Himlen eller Helvede, er ikke bestemte steder, det er essensen af dine gerninger, som din ånd høster, når den når den "åndelige dal". Hver enkelt oplever sit helvede, lever i sin

forsoningsverden eller nyder den lyksalighed, som ophøjelsen og harmonien med den guddommelige ånd giver. (11,51 - 56)
11 Ligesom mennesket kan skabe sig selv på jorden en verden af åndelig fred, der ligner freden i mit rige, kan det også gennem sin fordærvelse føre en tilværelse, der ligner et helvede af laster, ondskab og anger.
12 Selv i det hinsides kan ånden møde verdener af mørke, fordærv, had og hævn, alt efter åndens tilbøjelighed, dens vildfarelser og lidenskaber. Men sandelig siger jeg jer, at både Himlen og Helvede, som menneskene kun forestiller sig ved hjælp af jordiske former og billeder, ikke er andet end forskellige udviklingsstadier for ånden: den ene i kraft af sin dyd og udvikling på toppen af fuldkommenhed, den anden i afgrunden med sit mørke, sine laster og sine vildfarelser.
13. For den retfærdige ånd er det ligegyldigt, hvor han befinder sig, for overalt vil han have Skaberens fred og himmel i sig. Den urene og forvirrede ånd kan derimod befinde sig i den bedste af verdener, og den vil uophørligt mærke sine angeres helvede i sig, som vil brænde i den, indtil de har renset den.
14 Tror I, at jeg, jeres Fader, har skabt stederne netop for at straffe jer og dermed hævne mig evigt for jeres overtrædelser?
15 Hvor er de mennesker, der lærer disse teorier, begrænsede!
16 Hvordan er det muligt, at I tror, at evigt mørke og evig smerte er den ende, der venter nogle ånder? Selv om de har syndet, vil de stadig være Guds børn for evigt. Hvis de har brug for undervisning - her er mesteren. Hvis de har brug for kærlighed - her er Faderen. Hvis de længes efter tilgivelse - her er den perfekte dommer.
17 Den, som aldrig prøver at søge mig og rette sine fejl, skal ikke komme til mig. Men der er ingen, der modstår min retfærdighed eller mine retssager. Kun renset kan du komme til mig. (52, 31 - 37)
18 Og blandt alle de mange Boliger, som Faderens Hus har, er der ikke en eneste Mørkets Verden, i hvilken hans Lys er; men dersom Ånderne gå ind i den med et Forbinding for deres Øjne for deres Uvidenhed, hvorledes skulle de da kunne se denne Herlighed?
19 Hvis du spørger en blind her i Verden, hvad han ser, vil han svare dig: kun Mørke. Ikke fordi solens lys ikke er der, men fordi han ikke kan se det. (82, 12 - 13)
20 Jeg har sagt til jer i denne Tid: "Vær ikke optaget af den Forestilling, som findes blandt Mennesker om Helvede; thi i denne Verden er der ikke noget større Helvede end det Liv, som I har skabt med jeres Krige og Fjendskab, og i det Hinsides er der ikke nogen anden Ild end Åndens Samvittigheds Pine, når Samvittigheden bringer sine Overtrædelser frem for den. (182,45)
21 Så længe de, der i deres religiøse fanatisme kun forventer en straf i helvede i det hinsides, holder fast ved denne opfattelse, vil de skabe deres eget helvede, fordi åndens forvirring ligner det menneskelige sinds forvirring, om end den er meget stærkere.
22 I spørger nu: "Mester, er der Frelse for dem?" Jeg siger jer: Frelse findes for alle, men fred og lys vil kun nå disse ånder, når illusionens mørke er opløst.
23. Har du nogensinde følt medlidenhed med en person, hvis forvirrede sind får ham til at se ting, der ikke eksisterer? Hvor meget større ville din smerte ikke være, hvis du i det hinsides skulle se disse vrangforestillinger, som ser deres indbildte helvede! (227,71)
24 Frygt ikke for disse Åbenbaringer, men glæd jer tværtimod ved den Tanke, at dette Ord vil tilintetgøre den Forestilling, som I havde om den evige Straf, og alle de Fortolkninger, som I i Fortiden have fået om den evige Ild.
25. "Ilden" er symbolet på smerte, på selvanklager og på omvendelse, som vil pine ånden og rense den som guld bliver renset i smeltediglen. I denne smerte er min vilje, og i min vilje er min kærlighed til dig.
26. Hvis det var sandt, at det er ilden, der udrydder menneskers synder, så skulle alle legemer af dem, der har syndet, kastes i ilden her i det jordiske liv, i livet, for døde ville de ikke længere mærke den. For legemerne stiger aldrig op i det åndelige rum - tværtimod, når de har fuldført deres opgave, synker de ned i jordens indre, hvor de smelter sammen med den natur, som de har taget liv fra.
27. Men hvis I tror, at det, I kalder "evig ild", ikke er for legemet, men for ånden, er det endnu en alvorlig fejltagelse, for i det åndelige

rige findes der ingen materielle elementer, og ild har heller ingen virkning på ånden. Det, der er født af materie, er materie, og det, der er født af ånd, er ånd.
28. Mit ord kommer ikke ned for at angribe nogen tro. Hvis nogen tror det, tager de meget fejl. Mit ord vil forklare indholdet af alt det, der ikke er blevet fortolket korrekt, og som derfor har skabt fejl, der er blevet videregivet blandt menneskeheden fra generation til generation.
29. Hvilken værdi ville min lov og min lære have, hvis de ikke var i stand til at frelse de åndelige væsener fra vildfarelse og synd? Og hvad ville meningen med min tilstedeværelse som menneske i verden have været, hvis der var mange, der skulle forgå for evigt, i en forsoning uden ende? (352, 44 - 48)
30. Nogle føler sig tilskyndet til at gøre gode gerninger, fordi de frygter, at døden vil overrumple dem, og at de så ikke vil have nogen fortjenester at tilbyde deres Herre. Andre løsriver sig fra det onde, men kun af frygt for at dø i synd og for at skulle udholde en evig pine i helvede efter dette liv.
31 Hvor er dog denne Gud, som så mange forestiller sig ham, deform og ufuldkommen! Hvor er det dog uretfærdigt, uhyrligt og grusomt! Hvis man samler alle de synder og forbrydelser, som menneskene har begået, kan det ikke sammenlignes med den vederstyggelighed, som ville betyde en evig straf i helvede, som Gud - ifølge dem - dømmer de børn, der synder. Har jeg ikke forklaret jer, at Guds højeste egenskab er kærlighed? Mener du så ikke, at en evig pine ville være den absolutte negation af den guddommelige egenskab af evig kærlighed? (164, 33 – 34)
32. Du tror, at Himlen er et område i evigheden, og at du gennem en oprigtig omvendelse af dine overtrædelser i din fysiske dødstime kan komme ind i den, idet du stoler på, at du i det øjeblik vil finde tilgivelse og blive ført af Mig ind i Himmeriget. Det er det, du tror på.
33. På den anden side siger jeg jer, at himlen ikke er et bestemt sted eller et område eller et hjem. Åndens himmel er dens høje følelsesverden og dens fuldkommenhed, dens tilstand af renhed. Hvem er det så, der skal lade jer komme ind i himmeriges rige - mig, som altid har kaldt jer, eller jer, som altid har været døve?
34. Ikke længere begrænse det uendelige, det guddommelige. Er du ikke klar over, at hvis Himlen var det, som du tror, den var - et bestemt hjem, område eller sted - ville den ikke længere være uendelig? Det er på tide, at I opfatter det åndelige på en højere måde, selv om jeres fantasi ikke kan fatte hele virkeligheden. Men den bør i det mindste nærme sig det. (146, 68 - 69)

Himlens musik

35. I har hørt, at englene i himlen evigt hører den guddommelige koncert. Når du tænker på denne metafor, skal du passe på med at tro, at du i himlen også hører musik, der ligner den musik, du er vant til at høre på jorden. Den, der tror det, er bukket under for en fuldstændig materialistisk fejltagelse. På den anden side vil den, der, når han hører om himlens musik og englenes lyksalighed, når de hører den, tænke på harmonien med Gud i denne guddommelige koncert, være i sandhed.
36. Men hvordan kan det være, at nogle ikke forstår dette, selv om hver enkelt af jer har en lyd af den universelle koncert i sit sind? Hvordan kan det være, at nogle, der hører dette ord, ikke forstår det, ikke føler det eller misfortolker det?
37. O I elskede børn, I svage i jeres forstand, søg lyset i bøn. Spørg mig i dine meditationer, for uanset hvor store dine spørgsmål end måtte være, vil jeg vide, hvordan jeg skal svare dig fra evigheden. Jeg vil på min side stille jer spørgsmål, så sandhedens lys kan skinne mellem Mesteren og disciplene.
38. Himmelsk musik er Guds tilstedeværelse i dig, og midt i denne koncert vil din lyd lyde, når du først har opnået den sande ophøjelse, som er åndelig skønhed. Dette er himlens musik og englenes sang. Når du oplever det og føler det på denne måde, vil sandheden afspejle sig i dit væsen, og du vil føle, at Gud er i dig. Livet vil tilbyde dig en evig og guddommelig koncert, og i hver af dens lyde vil du opdage en åbenbaring.
39. I har endnu ikke hørt de smukke lyde i deres perfekte harmoni - til tider søde lyde, andre gange kraftige. Hvis du tilfældigvis opfatter dem, vil de for dig fremstå som

utydelige toner, som du ikke kan forene; du er ikke blevet fuldt bevidst om den skønhed, de indeholder. Du må lægge sanserne, lidenskaberne og materialismens skygger bag dig for at kunne høre Guds koncert i din ånd. (199, 53 - 56)

I min Faders hus er der mange "boliger".

40. Mit værk vokser mere og mere, indtil alle åndelige væsener til sidst forenes i opfyldelsen af min lov, og dette jordiske hjem bliver en verden af fuldkommenhed. De, der bebor den til den tid, vil føle min kærlighed i alt, hvad der er skabt, og de vil forberede sig på at leve i en bedre verden. Denne jord vil kun være midlertidig for jeres ånd, den vil tage af sted til andre regioner, andre niveauer af det hinsides, i ønsket om perfektion.

41. Husk, at jeg sagde til jer: "I min Faders hus er der mange boliger". Og i denne tid med større udvikling, når I forstår min lære bedre, vil jeg fortælle jer: "I Faderens hus er der uendeligt mange boliger". Tro derfor ikke, at når du forlader denne verden, har du allerede nået den største åndelige højde. Nej, disciple. Når jeres ophold på denne planet slutter, vil jeg føre jer til nye hjem, og således vil jeg for evigt lede jer på den uendelige stige af jeres perfektion. Stol på mig, elsk mig, og du vil blive frelst. (317, 30)

42. Det er umuligt for jer at have en idé om, allerede i denne verden, hvad eller hvordan mit rige, himlen og herligheden er. Jeg ønsker, at I skal nøjes med at vide, at det er en tilstand af åndens fuldkommenhed, hvorfra den oplever, føler og forstår åndens vidunderlige liv, som I i øjeblikket hverken kan forstå eller forestille jer.

43. Jeg siger jer, at ikke engang de ånder, der lever på højere niveauer end det, I befinder jer på, kender virkeligheden af dette liv. Ved du, hvad det vil sige at leve "i Faderens skød"? Først når man bor der, kan man vide det. Kun en vag anelse, en svag antydning af dette mysterium rører dit hjerte som et incitament på din udviklingsvej. (76,28-29)

VII Udviklingsvejen til fuldkommenhed

Kapitel 28 - Døden, døden og livet efter døden

Åndens udødelighed

1 Det er den tid, hvor mennesket vågner op til åndens skønhed, hvor det interesserer sig for det evige og spørger sig selv: "Hvordan vil det liv, der venter os efter døden, være?"

2. Hvem har ikke undret sig over, hvor vantro han end måtte være, om der ikke eksisterer noget i ham, som overlever kroppens materie? Sandelig, siger jeg jer, der er ingen, som ikke aner dette mysterium, og som ikke et øjeblik har tænkt over det uudgrundelige.

3 Nogle stiller spørgsmål om det åndelige livs mysterium, som synes fjernt, men som i virkeligheden er lige for øjnene af jer; andre er forvirrede over det, og andre igen benægter det. Nogle taler, fordi de tror, at de ved alt, andre tier og venter; men hvor få er de, der virkelig ved noget om det hinsides. (107, 1)

4 i den tredje æra er jeg opstået fra glemslens grav, hvor menneskeheden har forvist mig, for at oprejse dem til nyt liv; for jeg er Livet. Ingen kan dø. Selv den, der berøver sig selv livet med sin egen hånd, vil høre sin samvittighed bebrejde ham for sin manglende tro. (52, 63)

5 Min undervisning er ikke kun for at give jer styrke og selvtillid på jeres livsrejse på jorden, men også for at lære jer at forlade denne verden, gå over tærsklerne til det hinsides og komme ind i det evige hjem.

6. Alle trosretninger styrker ånden på dens færd gennem denne verden; men hvor lidt afslører de den og forbereder den på den store rejse til hinsides. Det er grunden til, at mange betragter døden som en afslutning, uden at vide, at man fra da af får et glimt af det sande livs uendelige horisont. (261,52 - 53)

7 "Døden" er kun et symbol, "døden" eksisterer kun for dem, der endnu ikke er i stand til at erkende sandheden. For dem er "døden" fortsat en rædsel, bag hvilken der ligger det ufattelige eller ingenting. Til jer siger jeg: Åbn jeres øjne og forstå, at I heller ikke skal dø. Du vil blive skilt fra kroppen, men det betyder ikke, at du vil dø. I har evigt liv ligesom jeres Mester. (213, 5)

Forberedelse til afrejse fra denne verden

8 I skal forstå, at I, som er udstyret med Ånd, i skabelsen er Faderens mest elskede værk, fordi han har lagt åndelig essens, åndelige egenskaber og udødelighed i jer.
9 For Ånden er der ingen død - en død, som I opfatter den, det vil sige, at den ophører med at eksistere. Kroppens død kan ikke være døden eller enden for ånden. Netop da åbner det sine øjne for et højere liv, mens dets kropslige skal lukker det samme i forhold til verden for evigt. Det er kun et overgangsøjeblik på den vej, der fører til fuldkommenhed.
10. Hvis du endnu ikke har forstået det på denne måde, er det fordi du stadig elsker denne verden meget højt og føler dig tæt knyttet til den. Det gør jer ondt at forlade dette hjem, fordi I betragter jer selv som ejere af det, I ejer heri; og nogle har også en vag fornemmelse af min guddommelige retfærdighed og frygter at komme ind i den åndelige verden.
11 Menneskeheden har elsket denne verden alt for meget - alt for meget, fordi deres kærlighed var vildledt. Hvor mange er ikke omkommet på den af den grund! Hvor meget har ånderne ikke materialiseret sig af samme grund!
12 Kun når I har følt dødens skridt nærme sig, når I har været alvorligt syge, når I har lidt, kun da har I husket, at I kun er et skridt fra det hinsides, fra den retfærdighed, som I kun frygter i sådanne kritiske øjeblikke, og da afgiver I løfter til Faderen og sværger at elske ham på jorden, at tjene ham og adlyde ham. (146, 46 - 49)
13. Mennesker har elsket dette liv så højt, at når timen nærmer sig for at forlade det, gør de oprør mod Min vilje og ønsker ikke at høre det kald, som Jeg giver dem. De forkaster freden i mit rige og beder Faderen om endnu en periode på jorden for fortsat at kunne besidde deres timelige goder.
14 Bliv følsom, så du fornemmer det åndelige liv, og nøjes ikke med begyndelsen af din udvikling - for det er dette liv - fordi der findes højere skabelsesværker over det.
15. Forsøg ikke at afvise døden, når den nærmer sig jer efter min vilje, og bed ikke om, at videnskabsmanden skal udføre miraklet for jer, at I kan modstå mine råd og forlænge jeres eksistens, for I vil begge bittert fortryde denne fejltagelse. Forbered jer i dette liv, og I vil ikke have nogen grund til at frygte jeres indgang til det hinsides. (52, 55 - 57)
16 Elsk det, der hører til verden, så længe du lever i den, indtil et vist punkt, så du kan vide, hvordan du skal opfylde dens love; men nærer altid det ophøjede mål at bo i livets høje åndelige verdener, så din ånd ikke bliver forstyrret, når den fratager sig sin kropslige skal, og ikke bliver fristet af det, den elskede på denne planet, for så vil den forblive bundet og lænket til en verden, som den ikke længere hører til, og som den ikke længere kan nyde på nogen måde. (284, 5)
17 Vær barmhjertige mod jer selv! Ingen ved, hvornår det øjeblik vil komme, hvor ånden vil skille sig fra materien. Ingen ved, om hans øjne den næste dag stadig vil åbne sig for lyset. I tilhører alle den eneste ejer af alt, hvad der er skabt, og I ved ikke, hvornår I bliver kaldt væk.
18 Tænker på, at end ikke Hårene på eders Hoved er eders, ej heller Støvet, som I træde på, at I ikke selv ere eders Ejendom, at I ikke have brug for forkrænkelige Ejendele; thi endog eders Rige er ikke af denne Verden.
19 Gør jer åndelige, så skal I få alting med ret og rimelighed, så længe I har brug for det. Når det øjeblik, hvor du skal give afkald på dette liv, er kommet, vil du stige op fyldt med lys for at tage det, der er dit i den anden verden, i besiddelse. (5, 95 - 97)

Overgangen til den anden verden
20 Min stemme kalder dig hver time til den gode vej, hvor der er fred; men din døve hørelse har kun et øjeblik til at opfatte denne stemme, og det øjeblik er det sidste i dit liv, hvor smerten forkynder dig, at den fysiske død er nær. Så vil du med glæde begynde livet på ny for at rette op på dine fejltagelser, for at få ro på dit sind over for din samvittigheds dom og for at give Herren noget værdifuldt og fortjenstfuldt. (64, 60)
21. Hvis I stræber efter åndens udødelighed, skal I ikke frygte dødens komme, som sætter en stopper for menneskelivet. Forvent den forberedt, den er under min kommando, og derfor kommer den altid på rette tid og med rette, selv om menneskene ofte tror det modsatte.

22 Det svære er ikke, at mennesket dør, men at dets ånd, når han forlader legemet, mangler lys og ikke kan se sandheden. Jeg ønsker ikke synderens død, men hans omvendelse. Men hvis døden en gang bliver nødvendig - enten for at befri en ånd eller for at standse et menneskes fald i ruin - så skærer min guddommelige retfærdighed livstråden over i den menneskelige eksistens. (102, 49 - 50)
23. Vid, at i din skæbnebog er optegnet den dag og den time, hvor hinsides porte vil åbne sig for at lukke din ånd ind. Herfra vil du se alt dit arbejde på jorden, al din fortid. I vil ikke ønske at høre på de stemmer, der er bebrejdelser eller klager over jer, eller at se dem, der kalder jer for ophavsmænd til deres ondskab! (53, 49)
24. Fordi du stadig kan se, at der er lang vej endnu, skal du ikke stoppe op og tænke, at du aldrig når målet. Gå fremad, for selv over et tabt øjeblik vil din ånd græde senere. Hvem har fortalt dig, at målet er i denne verden? Hvem har lært dig, at døden er enden, og at du i det øjeblik kan nå mit rige?
25 Døden er som en kort søvn, hvorefter ånden vågner med fornyet kraft under mit lys' kærtegn, som til en ny dag, der begynder for den.
26 Døden er den nøgle, som åbner for jer portene til det fængsel, I var i, da I var bundet til legemets materie, og den er også den nøgle, som åbner for jer evighedens porte.
27 Denne planet, der blev forvandlet til en forsoningsdal på grund af menneskelige fejl og mangler, var et fangenskab og et eksil for ånden.
28. Sandelig siger jeg jer, livet på jorden er endnu et trin på livets stige. Hvorfor griber du den ikke på denne måde, så du kan drage fordel af alle dens erfaringer? Grunden til, at mange må vende tilbage til det igen og igen, er denne: fordi de ikke forstod det, og fordi de ikke fik gavn af deres tidligere liv. (167, 22 - 26)
29. I må vide, at ånden får en grundig forberedelse før sin inkarnation på jorden, da den skal udsættes for en lang og til tider hård prøvelse. Men takket være denne forberedelse bliver han ikke forstyrret, når han træder ind i dette liv. Han lukker øjnene for fortiden for at åbne dem for en ny tilværelse, og han tilpasser sig således fra første øjeblik til den verden, han er kommet til.
30. Hvor anderledes er ikke den måde, hvorpå jeres ånd retter sig ind foran det åndelige livs tærskler, så snart den har forladt sit legeme og verden. Da det ikke har fået en reel forberedelse til at vende tilbage til sit hjem, er det forvirret, følelserne fra det materielle legeme dominerer det stadig, og det ved ikke, hvad det skal gøre eller hvor det skal henvende sig.
31 Det skyldes, at han ikke har lært, at man i det sidste øjeblik også må lukke øjnene for denne verden, for kun på den måde vil han kunne åbne dem igen i den åndelige verden, som han havde forladt, hvor hele hans fortid venter på at blive forenet med hans nye erfaring, og alle hans tidligere fortjenester bliver lagt til de nye.
32 Et tykt slør omslutter hans sind, da han genvinder lyset; en stædig indflydelse fra alt det, han efterlod, forhindrer ham i at føle sin samvittigheds vibrationer; men efterhånden som hans skygger opløses og forenes med den sande kerne af hans væsen - hvor meget forvirret, hvor meget smerte!
33. Er der nogen, der efter at have hørt eller læst dette budskab, afviser det som en ubrugelig eller falsk lære? Jeg siger jer, at kun den, der befinder sig på et stadium af ekstrem materialisme eller blind uundervisning, kan afvise dette lys, uden at hans ånd bliver dybt bevæget af det. (257,20 - 22)

"Dødens søvn"
34. Åndelig hvile, som jeres jordiske natur forstår og opfatter den, findes ikke. Den hvile, som ånden forventer, er aktivitet, er mangfoldighed i det at gøre det gode, er at udnytte hvert øjeblik. Så hviler ånden, slipper af med selvbebrejdelser og lidelser, hviler ved at gøre godt, hviler ved at elske sin Skaber og sine brødre og søstre.
35 Sandelig, siger jeg eder, hvis jeg lod eders Ånd være ledig og hvile, således som I forestille eder, at den skal hvile på Jorden, så ville den blive grebet af Fortvivlelsens og Frygtens Mørke; thi Åndens Liv og Lys og dens største Lykke er Arbejde, Kamp, uophørlig Virksomhed; jeg siger eder, at hvis jeg lod eders Ånd være ledig og hvile, således som I forestille eder, at den skal hvile på Jorden, så

ville den blive grebet af Fortvivlelsens og Frygtens Mørke.
36. Den ånd, der vender tilbage fra jorden til den "åndelige dal", idet den bringer kødets træthed præget i sig med sig og søger hinsides som et hvilested for at hvile, glemme, slette sporene af livets kamp - denne vil føle sig selv som det mest ulykkelige væsen og vil hverken finde fred eller lyksalighed; indtil han så vågner op fra sin sløvhed, indser sin fejltagelse og stiger op til det åndelige liv, som er som jeg lige har fortalt jer - kærlighed, aktivitet, uophørlig kamp på den vej, der fører til fuldkommenhed. (317, 12 - 14)

Genforeningen i det hinsides
37. Jeg ønsker, at I skal være troende, at I skal tro på det åndelige liv. Hvis I har set jeres brødre rejse til den anden verden, så tro ikke, at de er langt fra jer, og tro ikke, at I har mistet dem for altid. Hvis du ønsker at genforenes med dem, så arbejd, optjen fortjeneste, og når du så kommer til den næste verden, vil du finde dem der, hvor de venter på dig for at lære dig at leve i den åndelige dal. (9,20)
38. Hvem har ikke følt ubehag ved tanken om livet i det hinsides? Hvem af dem, der har mistet en elsket i denne verden, har ikke følt en længsel efter at se dem igen, eller i det mindste at vide, hvor de er? Alt dette vil du opleve, du vil se dem igen.
39. Men optjen fortjeneste nu, så når I forlader denne jord og spørger i den åndelige dal, hvor de, I håber at finde, er, vil I ikke få at vide, at I ikke kan se dem, fordi de befinder sig på et højere niveau. Glem ikke, at jeg for længe siden fortalte jer, at der er mange boliger i Faderens hus. (61, 31)

Åndens dom ved ens egen samvittighed
40 Når en stor synders ånd løsriver sig fra dette materielle liv for at gå ind i den åndelige dal, bliver han forbavset over at opdage, at helvede, som han forestillede sig det, ikke eksisterer, og at den ild, som man tidligere har fortalt ham om, ikke er andet end den åndelige virkning af hans gerninger, når han står over for den ubarmhjertige dommer, som er hans samvittighed.
41. Denne dom hinsides, denne lysning, der gryr midt i det mørke, der omgiver den pågældende synder, brænder stærkere end den hotteste ild, du kan forestille dig. Men det er ikke en tortur, der er forberedt på forhånd som en straf for den, der har krænket mig. Nej, denne pine udspringer af erkendelsen af de begåede overtrædelser, af sorgen over at have såret ham, der gav ham eksistens, over at have brugt tiden og alle de goder, han har modtaget fra sin Herre, dårligt.
42. Tror du, at jeg skal straffe den, der sårer mig med sine synder, selv om jeg ved, at synden gør mere ondt på den, der begår den? Kan du ikke se, at det er synderen selv, der gør ondt mod sig selv, og at jeg ved at straffe ham ikke ønsker at forøge den ulykke, som han selv har forvoldt, ved at straffe ham? Jeg tillader kun, at han ser sig selv, at han hører sin samvittigheds ubønhørlige stemme, at han stiller spørgsmål til sig selv og svarer sig selv, at han genvinder den åndelige hukommelse, som han havde mistet gennem materien, og at han husker sin oprindelse, sin skæbne og sine løfter; og der skal han i denne dom opleve "ilden", som udrydder hans ondskab, som smelter ham på ny som guldet i smeltediglen, for at fjerne det skadelige, det nytteløse og alt, hvad der ikke er åndeligt, fra ham.
43 Når en Ånd holder pause for at høre sin Samvittigheds Røst og Dom, sandelig, siger jeg eder, i den Time er han i mit Nærvær.
44. Dette øjeblik af hvile, hvor man bliver stille og klar, kommer ikke til alle ånder på samme tid. Nogle går hurtigt ind i denne undersøgelse af sig selv, og dermed sparer de sig selv for mange lidelser. For så snart de vågner op til virkeligheden og indser deres fejl, gør de sig klar og fortsætter med at sone deres onde gerninger til det sidste.
45 Andre, der er forblændede - enten af last, af et nag eller fordi de har levet et liv i synd - er længe om at komme ud af deres blindhed.
46 Andre igen, som er utilfredse, fordi de mener, at de blev revet bort fra jorden for tidligt, da alting stadig smilede til dem, forbander og bespotter og udskyder muligheden for at frigøre sig fra deres forvirring; og som disse er der et stort antal tilfælde, som kun min visdom kender. (36, 47 - 51)
47. For alt det, I skal svare, og efter arten af jeres onde gerninger skal I modtage de mest eftertrykkelige domme gennem jer selv. For jeg dømmer jer ikke, det er forkert. Det er din

egen ånd i sin klarhedstilstand, der er din frygtelige anklager og frygtelige dommer. Jeg derimod forsvarer jer mod forvirringerne, frikender jer og forløser jer, for jeg er den Kærlighed, der renser og tilgiver. (32, 65)
48. Husk på, at I meget snart vil være i det åndelige, og at I skal høste, hvad I har sået på denne jord. Skridtet fra dette liv til det andet er fortsat en alvorlig og hård dom for ånden. Ingen undslipper denne dom, selv om han anser sig selv for den mest værdige af mine tjenere.
49. Det er min vilje, at fra det øjeblik I træder ind i det uendelige hjem, oplever I ikke længere jordens bekymringer, og I begynder at føle den lykke og lyksalighed, der følger af at have besteget et andet niveau. (99, 49 - 50)
50. Den sidste dom, som menneskeheden har fortolket den, er en fejltagelse. Min dom er ikke en dom af en time eller en dag. Den har været over dig i et stykke tid.
51 Men sandelig, siger jeg eder, de døde Kroppe ere bestemt og have fulgt deres Skæbne til at gå over i det naturlige Rige, som svarer til dem; thi hvad der er af Jorden, skal vende tilbage til Jorden, ligesom det åndelige skal stræbe efter sit Hjem, som er mit Liv.
52. Men jeg siger jer også dette, at i jeres dom vil I være jeres egne dommere; for jeres samvittighed, jeres selvindsigt og jeres intuition vil fortælle jer, indtil hvilket punkt I er prisværdige, og i hvilket åndeligt hjem I skal bo. I vil klart se den vej, I skal følge, for når I modtager lyset fra min Guddommelighed, vil I kende jeres gerninger og bedømme jeres fortjenester.
53. I den "åndelige dal" er der mange forvirrede og forstyrrede væsener. Bring dem mit budskab og mit lys, når du en gang kommer ind i den.
54. Allerede nu kan I udøve denne form for barmhjertighed gennem bøn, hvorigennem I kan komme i kontakt med dem. Din stemme vil lyde der, hvor de bor, og vække dem fra deres dybe søvn. De vil græde og rense sig selv med deres tårer af anger. I det øjeblik vil de have modtaget en stråle af lys, for så vil de forstå deres tidligere forfængelighed, deres fejltagelser og deres synder.
55 Hvor stor er ikke åndens smerte, når samvittigheden vækker den! Hvor ydmyg ydmyger han sig da ikke foran den øverste dommers blik! Hvor ydmygt, fra det inderste af hans væsen, springer bønnerne om tilgivelse, løfterne, velsignelserne i mit navn!
56 Nu indser ånden, at den ikke kan nærme sig Faderens fuldkommenhed, og derfor vender den sit blik mod jorden, hvor den ikke vidste, hvordan den skulle bruge den tid og de prøvelser, der gav mulighed for at komme tættere på målet, og beder om et andet legeme til at sone sine overtrædelser og til at opfylde uopfyldte opgaver.
57 Hvem sørgede da for retfærdighed? Var det ikke Ånden selv, der holdt dom over ham selv?
58. Min Ånd er et spejl, som I skal se jer selv i, og det vil fortælle jer, hvilken grad af renhed I har. (240, 41 - 46)
59. Når din ånd smider sin menneskelige skal og trækker sig ind i sit eget indre i det åndelige livs helligdom for at undersøge sin fortid og sin høst, vil mange af dens gerninger, som her i verden syntes fuldkomne og værdige til at blive præsenteret for Herren og værdige til belønning, fremstå fattige i de øjeblikke, hvor denne selvransagelse finder sted. Ånden vil forstå, at meningen med mange gerninger, som forekom ham gode i verden, kun var udtryk for forfængelighed, falsk kærlighed og næstekærlighed, som ikke kom fra hjertet.
60. Hvem tror du, der har givet ånden den fuldkomne dommers oplysning, så den kan dømme sig selv? Samvittigheden, som i retfærdighedens time vil få det indtryk på jer at stråle med en klarhed, som I aldrig før har set, og det vil være den, der vil fortælle hver enkelt, hvad der var det gode, det retfærdige, det rigtige, det sande, som han gjorde på jorden, og hvad der var det onde, det forkerte og det urene, som han såede på sin vej.
61 Den helligdom, som jeg lige har talt til jer om, er samvittighedens tempel - det tempel, som ingen kan vanhellige, det tempel, hvor Gud bor, og hvorfra hans stemme lyder, og hvorfra lyset stråler.
62 I verden har du aldrig været villig til at træde ind i dette indre helligdom, fordi din menneskelige personlighed altid er opsat på måder og midler til at undgå den kloge stemme, som taler i ethvert menneske.
63 Jeg siger til jer: Når din ånd fjerner sit dække, vil den til sidst standse op foran tærsklen til denne helligdom og samle sig for

at træde ind og knæle foran Åndens alter for at høre sig selv, for at undersøge sine gerninger i det lys, som er samvittigheden, for at høre Guds stemme, der taler i sig selv som Fader, som Mester og som Dommer.
64 Ingen dødelig kan forestille sig det øjeblik i al sin højtidelighed, som I alle må gå igennem for at erkende det gode, I har i jer, for at bevare det, og også det, I må afvise fra jer selv, fordi I ikke længere kan holde det i jeres sind.
65 Når ånden så føler, at den står over for sin samvittighed, og denne kommer til syne med sandhedens klarhed, føler den sig for svag til at lytte til sig selv, den ville ønske, at den aldrig havde eksisteret, for i et øjeblik går hele dens liv forbi dens bevidsthed - det, som den efterlod, som den ejede og som var dens eget, og som den nu endelig skal aflægge regnskab for.
66. Disciple, mænd, forbered jer på dette øjeblik allerede i dette liv, for at I ikke skal gøre dette tempel til en domstol, når jeres ånd står foran tærsklen til samvittighedens tempel; for den åndelige smerte vil da være så stor, at der ikke vil være nogen fysisk smerte, der kan sammenlignes med den.
67. Jeg ønsker, at I skal tænke over alt det, jeg har fortalt jer i denne undervisning, så I kan forstå, hvordan jeres dom finder sted i det åndelige. På denne måde vil du få det billede til at forsvinde fra din fantasi, hvor du forestiller dig en domstol, som Gud har som formand i form af en gammel mand, der lader de gode børn gå forbi til højre for at nyde himlen, og som placerer de onde til venstre for at dømme dem til evig straf.
68. Nu er tiden inde til, at lyset når frem til jeres ånds og jeres sinds højeste område, så sandheden kan skinne i hvert enkelt menneske, og han kan forberede sig på at træde værdigt ind i det åndelige liv. (334, 5m. - 11, 14 - 15)

Den genvundne åndelige bevidsthed

69. Der er intet i min Skabelse, der ligesom den legemlige død er i stand til at vise hver enkelt ånd det højdepunkt i dens udvikling, som den nåede i løbet af livet, og intet er så nyttigt som mit ord om at stige op til fuldkommenhed. Det er grunden til, at min Lov og min Lære altid og ubarmhjertigt søger at trænge ind i hjerterne, og hvorfor smerte og lidelse råder menneskene til at forlade de veje, der i stedet for at hæve ånden fører den til afgrunden.
70. Hvor lykkelig vil din ånd ikke føle sig i det hinsides, når dens samvittighed fortæller den, at den har sået kærlighedens frø på jorden! Hele fortiden vil fremstå for dine øjne, og hvert syn af dine værker vil give dig uendelig glæde.
71. Mine loves bud, som din hukommelse ikke altid har været i stand til at bevare, vil ligeledes passere din ånd fuld af klarhed og lys. Opnå de egenskaber, der vil gøre det muligt for dig at trænge ind i det ukendte med åbne øjne for sandheden.
72. Der er mange mysterier, som mennesket forgæves har forsøgt at opklare; hverken menneskelig intuition eller videnskab har formået at besvare de mange spørgsmål, som mennesket har stillet sig selv, og det skyldes, at der er erkendelser, som kun er bestemt for ånden, når den er gået ind i den "åndelige dal". Disse overraskelser, der venter ham, disse mirakler, disse åbenbaringer vil være en del af hans belønning. Men sandelig siger jeg jer, at hvis en ånd kommer ind i den åndelige verden med et bind for øjnene, vil han ikke se noget, men vil fortsat kun se mysterier omkring sig, hvor alt burde være klart.
73. Denne himmelske lære, som jeg bringer jer i dag, afslører jer mange skønheder og forbereder jer, så I en dag, når I kommer for den Eviges retfærdighed i ånden, vil I være i stand til at modstå den vidunderlige virkelighed, der vil omgive jer fra det øjeblik. (85, 42 + 63 - 66)
74. Modtag mit lys, så det kan oplyse din livsvej og befri dig fra bevidsthedens sløring i dødsstunden. I det øjeblik I krydser tærsklerne til det hinsides, vil I vide, hvem I er, hvem I har været, og hvem I vil være. (100, 60)
75 Mens jeres legemer sænkes ned i jorden, i hvis skød de blandes med den for at gøre den frugtbar - for selv efter døden vil de fortsat være styrke og liv - vil jeres samvittighed, som er over jeres væsen, ikke forblive i jorden, men den vil bevæge sig med ånden for at vise sig for den som en bog, hvis dybe og kloge lære studeres af ånden.
76. Der vil dine åndelige øjne åbne sig for sandheden, og på et øjeblik vil du vide,

hvordan du skal fortolke det, som du ikke har været i stand til at forstå i et helt liv. Der vil du forstå, hvad det vil sige at være Guds barn og din næstes bror. Der vil du forstå værdien af alt det, du har besiddet, du vil føle beklagelse og anger over de fejltagelser, du har begået, over den tid, du har mistet, og de smukkeste beslutninger om at rette op på det, du har gjort, vil blive født i dig. (62, 5)
77 Stræb nu alle efter det samme mål, idet I forener og harmoniserer jeres åndelige liv. Ingen må tro, at han går på en bedre vej end sin bror, eller tro, at han er på et højere niveau end de andre. Jeg siger jer, at i dødsstunden vil det være min stemme, der vil fortælle jer sandheden om jeres udviklingsniveau.
78 Der, i det korte øjeblik af oplysning foran samvittigheden, modtager mange deres belønning; men mange ser også deres storhed forsvinde.
79. Ønsker I at redde jer selv? Så kom til mig på broderskabets vej. Det er den eneste, der er ingen anden, det er den, der står skrevet i mit højeste bud, som siger til jer: "Elsk hinanden" (299:40-42).

Kapitel 29 - Rensning og opstigning af åndelige væsener i livet efter døden

anger, omvendelse og selvanklagelse

1 Jeg vil ikke, at eders Ånd skal besmittes, at I ikke skal dø for det sande Livs Skyld. Derfor søger jeg dig med min retfærdighed, når jeg finder dig overladt til skadelige fornøjelser og forlystelser. Din ånd skal komme ren til mit skød, som den kom derfra.
2. Alle de, der forlader deres legemer i jorden og løsriver sig fra denne verden i en tilstand af distraktion, vågner fra deres dybe søvn i bitre tårer og i fortvivlelse over selvanklager, når de ser mit nærvær åbenbaret i evighedens lys, der oplyser ånden, og vågner op af deres dybe søvn. Så længe smerten i barnet fortsætter for at frigøre sig fra sine lidelser, lider Faderen også. (228, 7 - 8)
3 Samvittighedssmerter og angst på grund af manglende viden - lidelser på grund af manglende åndeliggørelse for at kunne nyde dette liv, disse og flere andre ting er indeholdt i forsoningen for de ånder, der når tærsklerne til det åndelige liv, som er besmittede eller uforberedte.
4 indse, at jeg ikke kan tage menneskers synd, ufuldkommenhed eller fordærv som en krænkelse af Faderen, da jeg ved, at menneskene påfører sig selv ondskab. (36, 56)
5 Hvor lysende ville dit liv være, og hvor stor og banebrydende ville din videnskab være, hvis du ville elske din næste og gøre din Faders vilje - hvis du ville ofre noget af din viljesfrihed og arbejde efter det, din samvittighed befaler dig. Jeres videnskab ville så, ved at overskride grænserne for det materielle, berøre det overnaturlige; for hidtil har den ikke engang nærmet sig disse grænser.
6 Hvilken forfærdelse videnskabens ånd føler, når han forlader denne verden og endelig står ansigt til ansigt med den guddommelige sandhed! Der sænker han sit ansigt i skam og beder om at blive tilgivet for sin arrogance. Han troede, at han vidste og kunne alt, og han benægtede, at der fandtes noget, der lå uden for hans viden eller forståelse. Men nu, hvor han står foran Livets Bog, foran Skaberens uendelige værk, må han erkende sin elendighed og indhylle sig i ydmyghed over for ham, der er den absolutte Visdom. (283, 48 - 49)
7. Frygt ikke for, at du, når du kommer til den åndelige verden, skal tænke på, hvad du har syndet på jorden. Hvis I lader jer vaske ren for smerte, og angeren bryder frem fra jeres hjerte, hvis I kæmper for at gøre bod på jeres overtrædelser, vil I træde værdigt og rent ind i mit nærvær, og ingen, ikke engang jeres samvittighed, vil vove at nævne jeres tidligere ufuldkommenheder.
8. I det perfekte hjem er der plads til hver ånd, som i tid eller evighed venter på sin ejers ankomst. På kærlighedens, barmhjertighedens, troens og fortjenestens stige vil I komme ind i mit rige en efter en. (81, 60 - 61)

Den kompenserende retfærdighed

9. Kun få disciple har jeg haft i denne verden, og i endnu mindre antal dem, der har været som et billede af den guddommelige Mester. I den åndelige dal har jeg imidlertid mange disciple, for det er der, man gør de største fremskridt i forståelsen af min lære. Det er

der, at mine børn, de, der hungrer og tørster efter kærlighed, modtager fra deres Mester det, som menneskeheden har nægtet dem. Det er her, at de, der på grund af deres ydmyghed ikke blev bemærket på jorden, skinner gennem deres dyd, og hvor de, der i denne verden skinnede med falsk lys, græder sørgmodigt og angrende.
10. Det er i den anden verden, at jeg tager imod jer, som I ikke håbede på jorden, da I sone jeres synder under tårer, men velsigner mig. Det er ligegyldigt, om du i løbet af din livsrejse har haft et øjeblik med et voldeligt oprør. Jeg vil tage hensyn til, at du havde dage med stor smerte, og i dem viste du overgivelse og velsignede mit navn. Også I har inden for rammerne af jeres lillehed oplevet nogle Golgathaer, selv om de skyldes jeres ulydighed.
11. Se, gennem nogle få øjeblikke af troskab og kærlighed til Gud opnår I tider med liv og nåde i det hinsides. Således gengælder Min Evige Kærlighed menneskets kortvarige kærlighed. (22,27 - 29)
12. Enhver god gerning finder sin belønning, som ikke modtages på jorden, men i det hinsides. Men hvor mange vil ikke gerne nyde denne velsignelse her på jorden uden at vide, at den, der ikke gør noget for sit åndelige liv, vil være uden fortjeneste, når han kommer ind i det, og hans anger vil være stor. (1,21)
13. De, der ønsker verdens ære og ros, kan få den her, men den vil være kortvarig og ikke være til nogen nytte for dem på den dag, hvor de træder ind i åndeverdenen. Den, der er opsat på penge, kan få sin belønning her, for det var det, han stræbte efter. Men når den time kommer, hvor han skal forlade alt her for at tilpasse sig i den næste verden, vil han ikke have den mindste ret til at kræve nogen belønning for sin ånd, selv om han mener, at han har gjort meget til gavn for velgørenhed.
14 Derimod vil den, som altid har afvist smiger og begunstigelser, som har elsket sine medmennesker rent og uselvisk, som har afvist enhver materiel belønning, som har været optaget af at så det gode, og som har nydt at gøre kærlighedsgerninger, han vil ikke tænke på belønning, for han vil ikke leve for sin egen tilfredsstillelse, men for sine medmenneskers. Hvor stor vil hans fred og lykke være, når han så er i sin Herres skød! (253, 14)
15 Jeg bringer jer i denne tid en ren og fuldkommen undervisning, og derfor siger jeg jer, at når jeres arbejde er færdigt, vil I kun blive krediteret for det, I har gjort i livet med sand kærlighed, for det vil bevise, at I har kendt sandheden. (281, 17)
16 Tro ikke, at fordi I ikke kender værdien af en god gerning i det øjeblik, I gør den, fordi I ikke kender dens værdi, at I aldrig skal kende det gode, I har gjort. Jeg siger jer, at ingen af jeres gerninger vil forblive uden belønning.
17 Når du først er i det åndelige rige, vil du indse, hvor ofte en lille, tilsyneladende ubetydelig gerning var begyndelsen på en kæde af gode gerninger - en kæde, som andre gjorde længere og længere, men som for altid vil fylde den, der begyndte den, med tilfredshed. (292, 23 - 24)
18. Jeg inspirerer jer til at erhverve jer fortjenester, men når I gør det, skal I ikke lade jer drive af det selviske ønske om jeres egen frelse, men gør jeres gerninger ved at tænke på jeres medmennesker, ved at tænke på de kommende generationer, hvis jubel vil være meget stor, når de finder vejen brolagt af de "første". Så vil din lykke være grænseløs, fordi dine brødre og søsters glæde og fred også vil nå din ånd.
19 Hvor anderledes er det dog med dem, som kun søge deres egen frelse og lykke; thi når de kommer til det sted, som de har opnået ved deres gerninger, kan de ikke have et øjebliks fred eller glæde, når de ser på dem, som de har efterladt, og som bærer den tunge byrde af deres lidelser.
20 Sandelig, siger jeg eder, de sande Disciple af denne Lære skulle være retfærdige og rene i deres Gerninger, ligesom deres Ånd, som er mit eget Lys. (290,76 - 77)
21 Hvis I er ydmyge, vil jeres åndelige rigdom vokse i det liv, der venter jer. Så vil du få den fred, der vil give dig den smukkeste følelse i din tilværelse. Og i din ånd vil der fødes et ønske om at tjene Faderen ved at være en trofast vogter af alt det, jeg har skabt, og en trøst for de lidende og fred for de fredløse. (260, 29)

Åndelige væseners opstigning til Guds rige

22. Dette er den "tredje tid", hvor jeres ånd, mens I stadig er på jorden, kan begynde at drømme om meget høje niveauer af liv og meget store erkendelser. For den, der forlader denne verden og allerede i sin ånd tager viden om, hvad han vil finde, og udfoldelsen af sine åndelige gaver med sig, vil rejse gennem mange verdener uden at bo i dem, indtil han når frem til den verden, hvor han er bestemt til at bo i kraft af sine fortjenester.
23. Han vil være fuldt bevidst om sin åndelige tilstand, vil forstå, hvordan han skal udføre sin opgave, uanset hvor han befinder sig. Han vil forstå kærlighedens, harmoniens og retfærdighedens sprog og vil være i stand til at kommunikere med det åndelige sprogs klarhed, som er tanken. Der vil ikke være nogen klipper, ingen distraktion eller tårer for ham, og han vil mere og mere opleve den enorme glæde ved at nærme sig de hjem, der er hans, fordi de er hans som en evig arv. (294, 55)
24. På den guddommelige himmelstige er der et uendeligt antal væsener, hvis åndelige perfektion gør det muligt for dem at tage forskellige trin alt efter den grad af udvikling, de har nået. Din ånd blev skabt med passende egenskaber til at udvikle sig på denne fuldkommenhedsstige og nå det mål, der er fastsat i Skaberens høje råd.
25 I kender ikke disse Ånders Skæbne, men jeg siger eder, at den er fuldkommen som alt, hvad jeg har skabt.
26. I forstår stadig ikke de gaver, som Faderen har givet jer. Men bare rolig, for senere vil du blive opmærksom på dem og se dem afsløret i deres fulde udstrækning.
27. Det uendelige antal ånder, der ligesom I bebor forskellige livsplaner, er forenet indbyrdes af en højere magt, som er kærlighedens. De blev skabt til kamp, til deres udvikling, ikke til stagnation. De, der har opfyldt mine bud, er blevet store i guddommelig kærlighed.
28. Jeg minder jer dog om, at selv når jeres ånd har opnået storhed, magt og visdom, vil den ikke blive almægtig, da dens egenskaber ikke er uendelige, som de er i Gud. Ikke desto mindre vil de være tilstrækkelige til at føre dig til toppen af din fuldkommenhed på den lige vej, som din Skaber har udstukket for dig fra første øjeblik. (32,34 - 37)
29. Din ånd skal gennem syv stadier af åndelig udvikling for at nå sin fuldkommenhed. I dag, mens I stadig lever på jorden, ved I ikke, på hvilket trin af himlens stige I befinder jer.
30. Selv om jeg kender svaret på dette spørgsmål fra din ånd, må jeg ikke fortælle dig det på nuværende tidspunkt. (133, 59 - 60)
31 Hver trin, hvert trin, hvert niveau i livet giver ånden et større lys og en mere fuldkommen lyksalighed. Men den højeste fred, åndens fuldkomne lykke, er hinsides alle midlertidige opholdssteder.
32 Hvor mange gange vil du ikke tænke på at føle den fuldkomne lykke i Guds skød på forhånd, uden at være klar over, at denne lykke næppe er en forsmag på den kommende verden, hvor du skal hen efter dette liv. (296, 49 - 50)
33. Hvor mange drømmer ikke om at dø i forventning om, at dette øjeblik vil bringe dem til Mig, så de derefter kan tilbede Mig evigt i Himlen, uden at vide, at vejen er uendeligt meget længere, end de troede. For at stige bare ét trin højere op på himmelstigen, som vil føre jer til Mig, skal man have levet sit menneskeliv på en rigtig måde. Uvidenhed er skyld i, at mange misforstår betydningen af Min lære. (164,30)
34 Gennem mennesket er ødelæggelsens kræfter blevet sluppet løs. Krigen har sået sine frø i alle hjerter. Hvor meget smerte har menneskeheden ikke oplevet! Hvor meget forladthed, elendighed, forældreløshed og sorg har den ikke efterladt på sin vej! Tror du, at ånderne af dem, der er faldet i kamp, er gået til grunde, eller at den del af livet, evigheden, som bor i mennesket, ikke længere eksisterer?
35 Nej, folkens: ånden overlever krig og død. Denne del af min egen ånd har rejst sig fra smertens marker og søger en ny horisont på min vej for at fortsætte med at leve, udvikle og udvikle mig. (262, 26 - 27)
36 Jeg har givet jer jorden, for at I alle skal have den lige meget, for at I kan leve i fred og bruge den som et midlertidigt hjem, hvor I kan udvikle jeres evner og forberede jeres ånd til at stige op til sit nye hjem.
37. Jeg har sagt til jer: "I Herrens hus er der mange boliger." I vil lære dem at kende i samme grad, som I stiger op. Hver enkelt af dem vil bringe jer tættere på mig i stigende

grad, og de vil blive nået af jer i overensstemmelse med jeres gerninger, for alt er underlagt en guddommelig orden og retfærdighed.
38 Ingen skal kunne hindre dig i at gå fra et Livsniveau til et andet, og ved hvert af dem skal der være Glæde og Fryd i din og min Ånd.
39 Og jeg forbereder eder, for at I skal vide, at den Vej, I skal tilbagelægge, er lang, og I skal ikke være tilfredse med eders første Gerninger, idet I tro, at de allerede skulle åbne eder Døren til disse Huse.
40. Men jeg siger jer også dette, at det er smukt og glædeligt for en ånd at komme til slutningen af et udviklingsstadium og standse op og se tilbage på den tilbagelagte vej med dens store kampe, dens dage med bitterhed og dens timer med fred, efter at have overvundet de utallige forhindringer.
41. Endelig triumfen, belønningen og retfærdigheden, der lyser omkring dig, og din Faders Ånd - nærværende, herlig, der velsigner Sønnen og lader ham hvile i sit skød, indtil han er forberedt til sin næste livsfase. Således går han fra den ene til den anden, indtil han til sidst opnår den højeste fuldbyrdelse, nemlig at bo evigt hos mig. (315, 34 - 36)
42. Den åndelige gnist, som gør mennesket lig sin Skaber, vil mere og mere nærme sig den uendelige flamme, som den udsprang af, og denne gnist vil blive et lysende væsen - bevidst, strålende af kærlighed, fuld af viden og kraft. Dette væsen nyder den fuldkomne tilstand, hvor der ikke eksisterer den mindste smerte eller lidelse, hvor der hersker fuldkommen og sand lykke.
43. Hvis dette ikke var målet for jeres ånd, sandelig siger jeg jer, ville jeg ikke have gjort Min Lære kendt for jer gennem så mange lærdomme, for så ville loven fra "den første æra" have været tilstrækkelig for jer til at leve i fred på jorden.
44. Men hvis I tænker på, at jeg levede blandt mennesker og lovede dem en uendeligt bedre verden efter dette liv, og hvis I desuden husker på, at jeg lovede at komme igen i en anden tid for at fortsætte med at tale til jer og forklare alt det, I ikke havde forstået, vil I konkludere, at menneskets åndelige skæbne er højere, meget højere, end noget, I kan forvente, og at den lovede lyksalighed er uendelig meget større end det, I kan gætte eller forestille jer. (277,48-49)

Kapitel 30 - Udviklingen af sindet gennem reinkarnationer

Lov om udvikling

1 Jeg siger dig, at mennesket skal vide, at hans ånd er kommet til jorden mange gange, og at han endnu ikke har kunnet stige op ad min lovs vej og nå op på toppen af bjerget. (77,55)
2 Når mennesket har været vidne til videnskabens udfoldelse og opdagelsen af ting, som det ikke ville have troet før, hvorfor modsætter det sig så åndens naturlige udvikling? Hvorfor stivner han over for det, som får ham til at gå i stå og får ham til at sove? Fordi han skræmmede for udsigten til evigt liv! (118, 77)
3. Forstå, at selv om skabelsen tilsyneladende er færdig, udvikler, forandrer og fuldender alting sig selv. Kan din ånd undslippe denne guddommelige lov? Nej, mine børn. Ingen kan sige det sidste ord om det åndelige, om videnskab eller om livet, for det er mine værker, som ikke har nogen ende. (79, 34)
4. Hvor mange mennesker tror ikke, at de besidder åndelig storhed på grund af den viden, de har opnået, og alligevel er de for Mig ikke andet end nogle børn, der er stoppet på udviklingens vej. For de må tænke på, at det ikke kun er gennem udfoldelse af deres intellekt, at de kan opnå en opadgående udvikling af deres ånd, men det må være gennem udvikling af hele deres væsen, og der er mange evner i mennesket, som skal udvikles for at nå fuldkommenhed.
5 Det er grunden til, at jeg - som en af mine love om kærlighed og retfærdighed - har indført åndens reinkarnation for at give den en længere vej, der giver den alle de nødvendige muligheder for at nå sin fuldkommenhed.
6. Ethvert liv på jorden er en kort lektion, ellers ville et menneskes muligheder for at fuldføre opfyldelsen af Min Lov være for få. Men det er uundgåeligt, at du erkender målet med dette liv, så du kan optage meningen med det og opnå den harmoni, som er grundlaget for menneskelig perfektion. For at I kan komme op på et højere eksistensplan,

indtil I når det åndelige liv, hvor jeg har så mange lektioner i vente, som jeg endnu ikke har lært jer, og så mange åbenbaringer, som jeg endnu ikke har givet jer. (156, 28 - 29)
7 Når alting hele tiden vokser, forandrer sig, bliver fuldkomment og udfolder sig, hvorfor skulle jeres sind så stå stille i århundreder?
8. Da I har opdaget og lært mange ting gennem videnskaben, er I ikke uvidende om den uophørlige udvikling, der findes i alle skabningens væsener. Derfor vil jeg gerne have, at I forstår, at I ikke må lade jeres ånd forblive i den forsinkelse og stagnation, som I længe har bragt den til, og at I må stræbe efter at opnå harmoni med alt, hvad der omgiver jer, så der kan komme en dag for menneskene, hvor naturen i stedet for at skjule sine hemmeligheder vil afsløre dem, og hvor naturens kræfter i stedet for at være fjendtlige over for jer vil blive tjenere, samarbejdspartnere, brødre. (305, 6, 8)

"Kødets opstandelse" - korrekt forstået.
9 Nu skal verden kende sandheden om "kødets opstandelse", som er åndens reinkarnation.
10. Reinkarnere betyder: at vende tilbage til den materielle verden for at blive født på ny som menneske; åndsvæsenets genopstandelse i et menneskelegeme for at fortsætte sin mission. Dette er sandheden om "kødets opstandelse", som jeres forfædre har talt om, og som har givet fortolkninger, der er lige så forvredne som absurde.
11 Reinkarnation er en gave, som Gud har givet din ånd, for at den aldrig skal være begrænset til materiens elendighed, til dens flygtige tilværelse på jorden, til dens naturlige mangler, men ånden, som er af en højere natur, kan bruge så mange materielle legemer, som den har brug for, for at udføre sine store opgaver i verden.
12 Med denne gave beviser Ånden sin enorme overlegenhed over "kødet", over døden og over alle jordiske ting, idet han besejrer døden, det ene legeme efter det andet, og overlever alle, uanset hvor mange der er blevet betroet ham. Han overvinder tid, modstand og fristelser. (290, 53 - 56)
13. Hvordan har du kunnet tro på, at de dødes kroppe på dommedag vil opstå og forenes med deres ånder for at komme ind i Guds rige? Hvordan kan du på denne måde fortolke det, som du har lært på andre tidspunkter?
14 Kødet er af denne Verden, og det bliver i den, medens Ånden står fri og vender tilbage til det Liv, hvorfra den kom. "Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af min ånd, er ånd." "Kødets opstandelse" er Åndens genfødsel, og hvis nogle tror, at dette er en menneskelig teori, og andre af jer tror, at det er en ny åbenbaring - sandelig siger jeg jer, at jeg siden menneskehedens begyndelse er begyndt at gøre denne åbenbaring kendt for verden! I kan finde beviser på dette i Skrifterne, som er et vidnesbyrd om mine gerninger.
Dette udtryk, der kendes fra den gamle kristne trosbekendelse, blev formuleret på koncilet i Nikæa, dvs. på et tidspunkt, hvor reinkarnationslæren, der indtil da var blevet delvist anerkendt, blev fordømt som en falsk lære af kejser Justinianus (!). Således blev åndens genfødsel i "kødet" til "kødets opstandelse".
15. Men i denne tid er denne åbenbaring kommet til jeres ånd, mens den befandt sig på et højere udviklingsstadie, og snart vil den med rette blive accepteret som en af Skaberens mest retfærdige og kærlige love. Afvis den idé, du havde om "dommens dag"; for det er ikke en af dine dage, for det er en tidsperiode, og "verdens ende" er ikke den planet, du lever på, men enden på det selviske liv, du har skabt på den. (76, 41 - 43)
16 Mysteriet om "kødets opstandelse" blev klarlagt ved åbenbaringen af åndens reinkarnation. I dag ved I, at meningen med denne lov om kærlighed og retfærdighed er, at ånden fuldender sig selv, at den aldrig går tabt, fordi den altid vil finde en åben dør som en mulighed for frelse, der tilbydes den af Faderen.
17 Min Dom over enhver Ånd er fuldkommen og ufravigelig for denne Lovs Skyld.
18 Jeg alene ved, hvorledes jeg kan dømme eder, thi enhver skæbne er uforståelig for mennesker. Derfor er der ingen, der bliver afsløret eller forrådt over for de andre.
19 Efter at ånderne har forvildet sig i deres synder, efter så mange kampe og omskiftelser og efter lange vandringer, vil de komme til mig fulde af visdom på grund af deres erfaringer, renset af smerten, ophøjet af deres

fortjenester, trætte af den lange pilgrimsrejse, men dog enkle og glade som børn. (1, 61 -64)x

De forskellige udviklingsniveauer for åndelige væsener

20 For længe siden kom jeres ånd ud af mig; men ikke alle har udviklet sig på samme måde på den åndelige udviklingsvej.

21. Alle skæbner er forskellige, selv om de fører dig til det samme mål. Nogle er forbeholdt disse prøvelser, andre disse prøvelser. Et væsen passerer gennem en sti, et andet følger en anden. I kom ikke alle til verden på samme tidspunkt, og I vil heller ikke alle vende tilbage på samme tidspunkt. Nogle vandrer foran, andre bagud, men målet venter på jer alle. Ingen ved, hvem der er tæt på den, og hvem der er langt fra den, for I er stadig for umodne til at have denne viden; I er mennesker, og jeres forfængelighed ville blive jeres undergang. (10, 77 - 78)

22. I alle tider, selv i de fjerneste perioder af menneskehedens historie, har I haft eksempler på mennesker med høj ånd. Hvordan kan du forklare, at der selv i de tidligste tider var mennesker med et udviklet sind, hvis de ikke havde gennemgået successive reinkarnationer, der hjalp dem med at udvikle sig opad?

23. Årsagen hertil er, at ånden ikke opstår samtidig med kroppen, og at menneskets begyndelse heller ikke falder sammen med åndens begyndelse. Sandelig, siger jeg jer, der er ikke en eneste ånd, der er kommet til verden uden at have eksisteret før i det hinsides. Hvem af jer kan måle eller kende den tid, han har levet i andre sfærer, før han kom til at leve på denne jord? (156, 31- 32)

Viden om tidligere jordliv og om ens eget udviklingsniveau

24. Så længe ånden er intimt forbundet med sjælen, er den ikke klar over og kan heller ikke kende de fortjenester, som den har erhvervet i sine tidligere liv. Men nu erfarer han, at hans liv er en evighed, en uafbrudt udvikling i ønsket om at nå toppen. Men i dag ved du endnu ikke, hvilken højde du har nået. (190, 57)

25. Dit sind modtager ikke indtrykkene eller erindringsbillederne fra din ånds fortid, fordi kroppen er som et tæt slør, der ikke tillader det at trænge ind i åndens liv. Hvilken hjerne kan modtage de billeder og indtryk, som sindet har modtaget i løbet af sin fortid? Hvilken intelligens kan med menneskelige ideer forstå sammenhængende det, som er uforståeligt for den?

26. På grund af alt dette har jeg indtil nu ikke tilladt dig at vide, hvem du er åndeligt set, eller hvordan din fortid har været. (274, 54 - 55)

27. Alle mine værker er skrevet af mig i en bog, der hedder Livet. Dens sider er utallige, og dens uendelige visdom kan kun nås af Gud, som er dens forfatter. Men i den er der på hver side et kort resumé, hvor Faderen har præsenteret hvert af sine værker på en forståelig måde, så det er forståeligt for enhver forståelsesevne.

28. Også du skriver hele tiden dit livs bog, hvori alle dine værker og alle dine skridt på hele din udviklingsvej vil forblive skrevet. Denne bog vil blive skrevet i jeres samvittighed og vil være det lys af viden og erfaring, hvormed I i morgen skal oplyse jeres yngre brødre og søstre på deres vej.

29. Endnu kan du ikke vise din bog til nogen, for du kender ikke engang selv dens indhold. Men snart vil det blive lys i dit væsen, og du vil være i stand til at vise dine medmennesker de sider, der fortæller om din udfoldelse, din forsoning og dine erfaringer. Du vil så være en åben bog for mænd.

30 Salige er de, der gør deres mission til deres egen. De vil føle, at de klatrer op ad den stige, som Jakob så i en drøm, og som er den åndelige vej, der fører os til Skaberens nærvær. (253, 6 - 8)

Kærlighed som en nødvendighed for åndelig udvikling

31 Ligesom dit legeme for at leve har brug for luft, sol, vand og brød, har ånden også brug for omgivelser, lys og næring, der svarer til dens natur. Hvis det ikke længere har frihed til at svæve i sin trang til næring, bliver det svagt, det visner og bliver sløvt, som hvis et barn blev tvunget til altid at blive i sin vugge og blive lukket inde i sit kammer. Dets lemmer ville blive lamme, det ville blive bleg, dets sanser ville blive sløve, og dets evner ville forfalde.

32 Indse, at selv ånden kan være en lamme! Jeg kunne endda fortælle dig, at verden er fuld af åndeligt lamme, blinde, døve og syge! Den ånd, der lever indespærret og uden frihed til at udvikle sig, er et væsen, der ikke vokser - hverken i visdom, styrke eller dyd. (258, 62 - 63)
33. Sandelig siger jeg jer: Det, der kan løfte jer op, er kærligheden, for i den ligger visdom, følelse og ophøjethed iboende. Kærlighed er en sammenfatning af alle guddommelighedens egenskaber, og Gud har tændt denne flamme i alle åndelige skabninger.
34. Hvor mange lektioner har jeg ikke givet jer, for at I kan lære at elske! Hvor mange muligheder, liv og reinkarnationer har den guddommelige barmhjertighed ikke tildelt dig! Lektionen blev gentaget så mange gange, som det var nødvendigt, indtil den var lært. Når først den er opfyldt, er der ingen grund til at gentage den, for den kan heller ikke glemmes.
35. Hvis du hurtigt lærte mine lektioner, ville du ikke længere behøve at lide eller græde over fejltagelser. Et væsen, der på jorden bruger de erfaringer, det har modtaget på jorden, kan vende tilbage til verden, men det vil altid gøre det med større modenhed og under bedre livsbetingelser. Mellem et liv og det næste vil det altid have en hvileperiode, som er nødvendig for at reflektere og hvile, før det begynder på den nye dags arbejde. (263, 43 - 45)

Forskellige årsager til reinkarnationer

36 Sandelig, siger jeg jer, i ingen epoke af menneskelivet har mennesket manglet kundskab om min lov; for af den guddommelige gnist, som er hans samvittighed, har han aldrig manglet en lysstråle i sin ånd, en inspiration i sit sind eller en anelse i sit hjerte.
37. Alligevel er din ånd vendt tilbage til det hinsides med et mørkt bandage foran dine øjne, og jeg siger dig: Den, der ikke udnytter den lektie, som livet i denne verden indeholder, i denne dalen af prøvelser, må vende tilbage til den for at fuldføre sin reparation og frem for alt for at lære. (184, 39)
38. I andre verdener nyder ånderne ligeledes viljens frihed og synder og går på afveje, eller også holder de fast i det gode og formår på denne måde at udvikle sig opad, ligesom I gør på jorden. Men når den fastsatte tid kommer, kommer de, der er bestemt til at leve i denne verden, ned til den for at udføre en ædel opgave, og andre for at opfylde deres forsoningspligt.
39. Men alt efter hvordan de ønsker at se denne jord, vil den præsentere sig som et paradis for nogle og som et helvede for andre. Derfor vil de, når de forstår deres Faders barmhjertighed, kun se et vidunderligt liv sået med velsignelser og livslektioner for ånden - en vej, der vil bringe dem tættere på det forjættede land.
40. Nogle forlader denne verden med ønsket om at vende tilbage, andre gør det med frygten for at skulle vende tilbage. Grunden til dette er, at jeres menneskelige natur endnu ikke har været i stand til at forstå den harmoni, som I skal leve i sammen med Herren. (156, 33 -34)
41. Gør ikke oprør mod tanken om at skulle vende tilbage til denne planet i et andet legeme, og hav heller ikke den opfattelse, at reinkarnation er en straf for ånden. Alle ånder, der er bestemt til at leve på jorden, har været nødt til at gennemgå reinkarnationens lov for at kunne opnå deres ophøjelse og udføre den opgave, jeg har betroet dem.
42 Det er ikke kun de lidt udviklede åndelige væsener, der skal inkarnere igen, også de højt udviklede åndelige væsener kommer tilbage igen og igen, indtil de har fuldført deres arbejde.
43 Elias er den største af de profeter, der kom til jorden; men på trods af de store gerninger, han udførte, og de store beviser, han gav, måtte han vende tilbage til denne verden i en anden tid, i et andet legeme og med et andet navn.
44. Denne lov om kærlighed og retfærdighed var ukendt for menneskene i lang tid, for hvis de havde kendt den tidligere, ville de have været forvirrede. Ikke desto mindre gav Faderen jer nogle åbenbaringer og nogle tegn, som var det lys, der gik forud for denne tid til opklaring af alle mysterier. (122, 25 - 28)

Vejen til perfektion

45. Langt er den vej, ad hvilken I vil nå lysets fylde. Intet væsen har en længere vej end åndens, hvor Faderen, den guddommelige

billedhugger, som former og glatter din ånd, giver den den perfekte form. (292, 26)
46 Sandelig, siger jeg eder, for at I kan opnå fuldkommen Renhed, skal eders Ånd endnu i høj Grad rense sig selv, både i denne Verden og i den åndelige.
47 Så ofte som det er nødvendigt for jer, bliver I nødt til at vende tilbage til denne planet, og jo oftere I undlader at udnytte de muligheder, som jeres Fader giver jer, jo mere vil I forsinke jeres endelige indtræden i det sande liv og forlænge jeres ophold i tåre-dalen.
48 Enhver ånd må i enhver jordisk tilværelse vise fremskridtene og frugterne af sin udvikling ved at tage et fast skridt fremad hver gang.
49 Vær opmærksom på, at det eneste gode, der gavner ens eget bedste, er det, der gøres af ægte kærlighed og barmhjertighed over for andre, og det uselvisk. (159, 29 - 32)
50 I mennesket er der to kræfter, som altid er i krig med hinanden: den menneskelige natur, som er forgængelig, og den åndelige natur, som er evig.
51. Dette evige væsen ved udmærket godt, at der skal gå meget lange tidsperioder, før det kan nå sin åndelige fuldkommenhed. Det aner, at det vil få mange menneskeliv, og at det i disse vil skulle gå igennem mange prøvelser, før det opnår sand lykke. Ånden har en mistanke om, at den efter tårerne, smerten og efter at have gennemgået den fysiske død mange gange, vil nå det topmøde, som den altid har søgt i sin længsel efter fuldkommenhed.
52 Kroppen [sjælen] derimod, den skrøbelige og lille ting, skriger, gør oprør og nægter til tider at adlyde åndens kald, og først når denne har udviklet sig, er stærk og erfaren i kampen med "kødet" og alt, hvad der omgiver det, lykkes det den at beherske kroppen og manifestere sig gennem den.
53. Åndens pilgrimsrejse er lang, dens vej er lang, dens eksistensformer er mange og forskelligartede, og dens prøvelser er af forskellig art hvert øjeblik. Men efterhånden som det passerer gennem disse, rejser det sig, det renser sig, det fuldender sig selv.
54 Når han går gennem livet, efterlader han et spor af lys bag sig. Derfor er den opløftede ånd ofte ligeglad med kroppens klynken, fordi han ved, at det vil gå over, og han må ikke lade begivenheder, der synes små, stoppe ham på hans rejse.
55 Et øjeblik vender han sin opmærksomhed mod sit "køds" svagheder, men han ved, at han ikke må elske for meget noget, der kun lever kortvarigt og snart forsvinder i jordens indre. (18, 24, 27 - 28)

Den universelle livsskole
56. Siden menneskehedens begyndelse har åndens reinkarnation eksisteret som en lov om kærlighed og retfærdighed og som en af de former, hvori Faderen har vist sin uendelige barmhjertighed. Reinkarnation er ikke kun en ting fra denne tid, men fra alle tider, og I skal heller ikke tro, at jeg først har afsløret dette mysterium for jer nu. Fra de tidligste tider har mennesket haft en intuitiv viden om åndens genfødsel.
57. Men de mennesker, der søgte materialistiske videnskaber og verdens skatte, lod sig dominere af kødets lidenskaber, som hærdede de fibre i det menneskelige hjerte, med hvilke man opfatter det åndelige, så menneskene blev døve og blinde for alt, hvad der hører ånden til. (105, 52)
58. Før jeres skabelse var I i Mig; bagefter var I som åndelige skabninger på det sted, hvor alt vibrerer i fuldkommen harmoni, hvor livets essens er og kilden til det sande lys, som jeg nærer jer fra.
59. Smerten blev ikke skabt af Faderen. I de tider, som jeg taler til jer, havde I ingen grund til at sukke, I havde intet at klage over, I følte Himlen i jer selv, for i jeres perfekte liv var I emblemet for denne eksistens.
60. Men da du forlod det hjem, gav jeg din ånd et klæde, og du sank dybere og dybere. Derefter udviklede din ånd sig trin for trin, indtil den nåede det eksistensplan, hvor du er nu, og hvor Faderens lys skinner. (115, 4 - 5)
61. Målet for enhver ånd er efter sin rensning og perfektion at smelte sammen med Guddommen. Derfor oversvømmer jeg din vej med lys og giver styrke til din ånd, så du kan stige op trin for trin. Afhængigt af det udviklingsniveau, du har nået, når du forlader denne verden, vil det være det åndelige hjem, du bor i i det hinsides. For universet blev skabt som en skole for åndens fuldkommenhed. (195, 38)

- Mere detaljerede forklaringer findes i kapitlerne 23,69 og 58,46!

62. Hvis jeg havde givet dig alt i dette liv, ville du ikke have lyst til at gå op på et andet niveau. Men det, du ikke har opnået i én tilværelse, stræber du efter i en anden, og det, du ikke opnår i denne, lover dig en anden, højere tilværelse, og sådan fortsætter det trin for trin i al evighed på åndens uendelige udviklingssti.

63. Når I hører mit ord, forekommer det jer umuligt, at jeres ånd skulle være i stand til at nå så stor fuldkommenhed; men jeg siger jer, at I kun tvivler på åndens høje skæbne, fordi I kun betragter det, I ser med jeres materielle øjne: elendighed, uvidenhed, ondskab. Men det er kun fordi ånden er syg hos nogle, lammet hos andre; andre er blinde og andre er åndeligt døde. Når du står over for en sådan åndelig elendighed, må du tvivle på den skæbne, som evigheden har i vente for dig.

64. Og derfor lever I i denne tid med kærlighed til verden og materialisme. Men allerede nu er lyset fra min sandhed kommet til jer og har spredt nattens mørke fra en tid, der allerede er forbi, og har med sin daggry forkyndt den kommende tidsalder, hvor ånden vil modtage oplysning gennem min lære. (116, 17 - 18)

65. Mange af jer vil ikke få en ny mulighed for at vende tilbage til jorden for at gøre bod på jeres overtrædelser. I vil ikke længere have det redskab, som I har i dag, nemlig jeres krop, som I støtter jer til. I må forstå, at det at komme til verden er et privilegium for ånden, men aldrig en straf. Derfor skal du drage fordel af denne nåde.

66. Efter dette liv vil I tage til andre verdener for at modtage nye lektioner, og der vil I finde nye muligheder for at fortsætte med at stige op og perfektionere jer selv. Når I har udført jeres pligter som mennesker, vil I forlade denne verden med tilfredshed, fordi I har opfyldt jeres opgave, og der vil være fred i jeres ånd. (221,54 - 55)

67 Min stemme kalder på store skarer i øjeblikket, fordi mange åndelige væsener nærmer sig slutningen af deres pilgrimsrejse på jorden.

68 Den nedtrykthed, den afsky, den sorg, de bærer i deres hjerter, er et bevis på, at de allerede længes efter et højere hjem, en bedre verden.

69 Men det er nødvendigt, at de lever den sidste etape, de tager i verden, i lydighed mod deres samvittigheds direktiver, således at sporet af deres sidste skridt på jorden kan være velsignet for de generationer, der kommer efter dem for at udføre deres forskellige opgaver i verden. (276, 4)

70. Denne verden er ikke evig, og det behøver den heller ikke at være. Når dette hjem ikke længere opfylder det formål, som det har nu, vil det forsvinde.

71. Når din ånd ikke længere har brug for de lektioner, som dette liv giver her, fordi andre, højere lektioner, venter på den i en anden verden, så vil den på grund af det lys, som den har fået i denne jordiske kamp, sige: "Med hvilken klarhed forstår jeg nu, at alle op- og nedture i dette liv kun var erfaringer og lektioner, som jeg havde brug for for at forstå bedre. Hvor lang virkede den livsrejse dog ikke for mig, så længe lidelserne tyngede mig ned. Men når det hele er forbi - hvor kort og flygtigt virker det på mig i forhold til evigheden. (230, 47 u.)

72. Glæd jer, mennesker, tænk på at I er flyvefugle i denne verden fuld af tårer, elendighed og lidelse! Glæd jer, for det er ikke jeres hjem for evigt, der venter jer bedre verdener!

73. Så når du forlader denne jord, så gør det uden fortrydelse, så vil smertens suk, arbejdet og tårerne blive her. I vil sige farvel til denne verden og stige op til dem, der venter jer i himlens højder. Derfra vil du se jorden som et punkt i rummet, som du vil huske med kærlighed. (230, 51)

Reinkarnationslærens overbevisende kraft

74 Spiritualismens lys afslører nu for verden den sandhed, retfærdighed, fornuft og kærlighed, der ligger i reinkarnationens åndelige evne. Alligevel vil verden i begyndelsen stædigt bekæmpe denne åbenbaring og give den et udseende af en mærkelig og falsk lære for at indgyde mistillid til troende mennesker.

75 Unødvendig og forgæves vil de bestræbelser, som trossamfundene vil gøre for at holde deres troende fast i gamle trosretninger og forældede trossystemer, der

er slidte. For ingen vil være i stand til at stoppe det guddommelige lys, der trænger helt ned i den menneskelige tankegang og vækker sindet til en tidsalder med åbenbaringer, guddommelige inspirationer, oplysning af tvivl og mysterier, åndelig frigørelse.
76 Ingen vil heller være i stand til at dæmme op for den strøm, der vil forme menneskeheden, når den bryder frem i sin trang til frihed til at tænke, ånde og tro. (290, 57 – 59)

vejen til reinkarnation af et spøgelse
77 Jeg kalder alle jordens pilgrimme til at høre min stemme, som indbyder dem til at udvikle sig opad og til at få det evige liv.
78 På den dag, hvor det "guddommelige ord" giver sig til kende, skal I bruge dets ord og lade jer oplyse af det, for i viden ligger lyset og jeres frelse.
79. Hvis min Lov lærer jer moral, retfærdighed og orden i alle jeres livshandlinger, hvorfor søger I så modsatte veje og volder jer selv smerte? Men når du rejser til den anden verden og efterlader din krop på jorden, græder du, fordi du elskede denne skal for højt.
80. Når du føler, at kroppen ikke længere tilhører dig, og at du må gå videre på udviklingens vej, indtil du kommer til Mig, siger jeg til dig: "Mit barn, hvad har du at vise Mig? Har I levet på jorden i overensstemmelse med mine bud?"
81. Du derimod, som skammer dig og er fortvivlet, fordi du ikke har nogen kærlighedsgave til ham, der elsker dig så højt og har givet dig så meget, har smedet lænker, der tynger din ånd ned, og den virker lysløs, græder og jamrer over sig selv, fordi den har mistet nåden. Han hører kun Faderens stemme, der kalder ham. Men da han ikke har udviklet sig og heller ikke føler sig værdig til at komme til ham, standser han op og venter.
82 Tiden går, og ånden hører atter stemmen, og helt opfyldt af sin sorg spørger han, hvem der taler til ham, og denne stemme siger til ham: "Vågn op! Ved du ikke, hvor du kommer fra og hvor du går hen?" Så løfter han øjnene og ser et enormt lys, hvis glans han føler sig ynkelig. Han indser, at han allerede eksisterede, før han blev sendt til jorden, og at han allerede var elsket af Faderen, som stemmen kom fra, og som nu, da han ser ham i den bedrøvelige tilstand, lider for hans skyld. Han erkender, at han er blevet sendt til forskellige hjem for at gå gennem kampens vej og for at opnå sin belønning gennem sine fortjenester.
83. Og barnet spørger: "Hvis jeg, før jeg blev sendt til jorden, var dit elskede væsen - hvorfor forblev jeg så ikke urokkelig i dyd og måtte falde, lide og slide for at komme tilbage til dig?"
84. Stemmen svarede ham: "Alle åndelige væsener er blevet sat under evolutionens lov, og på denne vej beskytter Min Fader-ånd dem for evigt, og han er tilfreds med børnenes gode gerninger. Men jeg har sendt jer til jorden for at gøre den til en slagmark for åndelig perfektion, ikke et sted med krig og smerte.
85. Jeg har sagt til jer, at I skal formere jer og ikke være ufrugtbare. Men når I vender tilbage til den "åndelige dal", bringer I ingen høst med jer, I klager kun og kommer uden den nåde, som jeg har givet jer. Derfor sender jeg jer endnu en gang og siger til jer: "Rens jer, søg det, I har mistet, og arbejd på jeres åndelige opstigning."
86 Ånden vender tilbage til jorden og søger en lille og sart menneskekrop at hvile i og begynde den nye livsrejse i. Han finder det lille barnelegeme, der er blevet tildelt ham, og bruger det til at sone sine overtrædelser af min lov. Med viden om årsagen kommer ånden til jorden, den ved, at den er Faderens ånde, og den kender den mission, den bringer fra ham.
87 I de første år er han uskyldig og bevarer sin renhed, han forbliver i kontakt med det åndelige liv. Derefter begynder han at lære synden at kende, ser på nært hold menneskers stolthed, arrogance og oprør mod Faderens retfærdige love, og "kødet", som af natur er ustyrligt, begynder at blive besmittet af det onde. Når den falder i fristelse, glemmer den den opgave, den havde med sig til jorden, og begynder at gøre gerninger, der er i strid med loven. Ånd og legeme smager på den forbudte frugt, og når de er faldet til undergang, overrasker den sidste time dem.
88. Igen befinder ånden sig i det åndelige habitat, træt og nedbøjet af vægten af sin

skyld. Så husker han den stemme, der engang talte til ham og stadig kalder ham, og efter at have grædt mange tårer og følt sig fortabt uden at vide, hvem han er, kommer han i tanke om, at han har været på dette sted før.
89 Faderen, som har skabt ham med så megen kærlighed, viser sig på hans vej og siger til ham: "Hvem er du, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?"
90. Sønnen genkender i denne stemme ordet fra ham, der gav ham væsen, intelligens og evner - Faderen, der altid tilgiver ham, renser ham, fører ham væk fra mørket og fører ham til lyset. Han skælver, da han ved, at han står foran dommeren og siger: "Fader, min ulydighed og min gæld til dig er meget stor, og jeg kan ikke forvente at leve i dit rige, for jeg har ingen fortjeneste. I dag, efter at være vendt tilbage til den "åndelige dal", ser jeg, at jeg kun har akkumuleret skyld, som jeg må sone".
91 Men den kærlige Fader viser ham vejen endnu en gang, han vender tilbage til kødet og tilhører igen menneskeheden.
92. Men nu gør ånden, som allerede er erfaret, den kropslige skal [sjælen] med større kraft føjelig for at hævde sig selv og adlyde de guddommelige bud. Kampen begynder; han kæmper mod de synder, der bringer mennesket ned, og han ønsker at udnytte den mulighed, der er blevet givet ham for at blive frelst. Mennesket kæmper fra start til slut, og når de hvide hår skinner ved tindingerne, og den tidligere så robuste og stærke krop begynder at bøje sig og miste styrke under årene, føler ånden sig stærk, mere moden og mere erfaren. Hvor stor og frastødende synden ikke er for ham! Han vender sig bort fra den og når målet. Nu venter han blot på det øjeblik, hvor Faderen kalder ham, for han er kommet til den konklusion, at den guddommelige lov er retfærdig, at Guds vilje er fuldkommen, at denne Fader lever for at give liv og frelse til sine børn.
93. Da den sidste dag kom, følte han døden i sit kød og følte ingen smerte. Han døde stille og ærbødigt. Han så sig selv i sit sind, og som om han havde et spejl foran sig, så han sig selv smuk og strålende af lys. Da talte en stemme til ham og sagde: "Søn, hvor går du hen?" Han vidste, hvem han var, gik hen til Faderen, lod hans lys træde ind i sit væsen og talte således: "O Skaber, O altomfattende kærlighed, jeg kommer til dig for at hvile og give dig opfyldelse."
94 Og Regnskabet blev gjort op, og Ånden blev sund, ren og uden syndens Lænker, og han så den høje Løn, som ventede ham, for sig.
95 Herefter følte han, at han smeltede sammen med denne Faders lys, at hans velsignelse voksede, og han så et fredens sted, et helligt land, følte en dyb stilhed og "hvilede i Abrahams skød". (33, 14 - 16)

Kapitel 31 - Frelse, forløsning og evig frelse

Rettelse af falske forestillinger om frelse
1 Mange mennesker troede, at alle tårer i denne verden var forårsaget af synden fra jordens første indbyggere. I deres manglende evne til at fortolke lignelsen endte de med at sige, at Kristus kom for at vaske enhver plet væk med sit blod. Hvis denne påstand havde været korrekt, hvorfor fortsætter menneskene så med at synde og lide, selv om ofret allerede er blevet bragt?
2 Jesus kom til jorden for at vise mennesker vejen til fuldkommenhed - en vej, som han lærte med sit liv, med sine gerninger og ord. (150, 43 - 44)
3. I vil alle nå målet gennem opfyldelsen af jeres opgave. Jeg har givet jer min uudtømmelige lære, så I kan klatre op ad stigen til jeres udvikling. Det er ikke mit blod, der skal frelse jer, men mit lys i jeres ånd skal frelse jer. (8, 39)
4. Et nyt kors vil blive givet til mig i den tredje æra. Denne vil ikke være synlig for dødelige øjne, men fra dens højde vil jeg sende mit kærlighedsbudskab til menneskeheden, og mit blod, som er den åndelige essens af mit ord, vil blive forvandlet til lys for ånden.
5 De, som dømte mig i de dage, bringer i dag lys i menneskenes hjerter med deres ånd, som angrer, for at gøre op med deres fejltagelser.
6 For at min lære kan sejre over menneskers ondskab, må den først blive pisket og hånet som Kristus ved Sankt Martinssøjlen. Fra hvert eneste sår skal mit lys strømme for at oplyse mørket i denne verden uden kærlighed. Det er nødvendigt, at mit usynlige Blod falder på

menneskeheden for at vise den endnu en gang vejen til frelse. (49, 17 - 19)
7 Jeg siger eder atter, at i mig skal hele menneskeheden frelses i mig. Det blod, der blev udgydt på Golgata, er liv for enhver ånd. Men det er ikke selve blodet, da det faldt i jordens støv, men den guddommelige kærlighed, som symboliseres i det. Når jeg taler til jer om mit blod, ved I nu, hvad det er, og hvad det betyder.
8 Mange mennesker har udgydt deres blod i Herrens tjeneste og af kærlighed til deres medmennesker, men dette har ikke været udtryk for guddommelig kærlighed, men kun for åndelig, menneskelig kærlighed.
9. Jesu blod er imidlertid indbegrebet af guddommelig kærlighed, for der er ingen plet i det. I Mesteren var der aldrig nogen synd, og han gav jer sit blod til sidste dråbe for at få jer til at forstå, at Gud er alt for sine skabninger, at han giver sig selv til dem helt og holdent, uden forbehold, fordi han elsker dem uendeligt meget.
10 Når jordens støv optog den væske, som var liv i Mesterens legeme, var det for at I skulle forstå, at min lære skulle gøre menneskenes liv frugtbart ved den guddommelige vanding med hans kærlighed, visdom og retfærdighed.
11 Verden, som er vantro og skeptisk over for Mesterens ord og eksempler, bekæmper min lære og siger, at skønt Jesus udgød sit blod for at frelse menneskene fra synden, er verden ikke blevet frelst, at skønt den er blevet mere udviklet, synder den mere og mere hver dag.
12 Hvor er kraften i det frelsesblod, spørger menneskene sig selv, mens de, der burde vise de virkelige grundtanker i min lære, ikke ved, hvordan de skal tilfredsstille spørgsmålene fra dem, der hungrer efter lys og tørster efter sandhedens viden.
13 Jeg siger eder, at i denne tid er de uvidendes spørgsmål mere dybtgående og indholdsrigere end svarene og forklaringerne fra dem, der hævder at kende sandheden.
14 Men jeg er kommet igen for at tale til jer, og her er mit ord til dem, som mener, at dette blod virkelig har frelst syndere fra den guddommelige retfærdighed, alle de fortabte og til streng tugt dømte.
15 Jeg siger eder: Hvis Faderen, som kender alle ting, havde troet, at menneskene ikke efterhånden ville bruge og forstå al den lære, som Jesus gav dem i sine ord og gerninger - så ville han i sandhed aldrig have sendt ham, for Skaberen har aldrig gjort noget nytteløst - intet, som ikke skulle bære frugt. Men når han sendte ham til at blive født, vokse, lide og dø blandt mennesker, var det fordi han vidste, at mesterens strålende og frugtbare liv gennem hans gerninger ville tegne en uudslettelig vej, et uforgængeligt spor, så at alle hans børn ville finde den vej, der ville føre dem til sand kærlighed og, ved at overholde hans lære, til det hjem, hvor deres Skaber venter på dem.
16 Han vidste også, at dette blod, som vidner om renhed, om uendelig kærlighed, og som blev udgydt til sidste dråbe, ville lære menneskene at opfylde den opgave, der skulle løfte dem op til det forjættede land, hvor de ville kunne tilbyde Mig opfyldelsen af deres opgave og derefter sige: "Herre, alt er fuldbragt."
17. Nu kan jeg fortælle jer, at den time, hvor Mit Blod blev udgydt på korset, ikke var den time, der markerede timen for menneskers frelse. Mit Blod forblev her, til stede i verden, levende, frisk, og markerede med det blodige spor af Min lidelse vejen til jeres forsoning, som vil gøre det muligt for jer at få det hjem, som jeres Fader har lovet jer.
18 Jeg har sagt til eder: "Jeg er Livets Kilde; kom og bliv renset for eders Pletter, for at I kan gå fri og hel til eders Fader og Skaber."
19 Min kilde er kærlighed, uudtømmelig og grænseløs. Dette er, hvad mit Blod, der blev udgydt dengang, ønsker at fortælle jer. Det beseglede mit ord, det bekræftede min lære. (158,23 - 33)
20 I dag, mange århundreder fra denne begivenhed, fortæller jeg jer, at selv om jeg udgød mit blod for hele menneskeheden, var det kun dem, der fulgte den vej, som Jesus lærte jer, der kunne opnå frelse af deres ånd; mens alle dem, der forblev i uvidenhed, i deres fanatisme, i deres fejltagelser eller i synd, endnu ikke er frelst.
21. Jeg siger jer, selv om jeg blev menneske tusinde gange og døde tusinde gange på korset, så længe menneskene ikke rejser sig for at følge mig, vil de ikke opnå frelse i deres ånd. Det er ikke mit kors, der skal forløse dig, men dit. Jeg bar min på mine skuldre og døde af den som et menneske, og fra det øjeblik var jeg i Faderens skød. I må følge mig i mildhed

og kærlighed og bære jeres kors på jeres skuldre med sand ydmyghed, indtil I når det endelige mål for jeres mission, og så vil I også være hos jeres Fader. (168, 16 - 17)
22. Der er ingen, der ikke ønsker at finde lykke, og jo mere varig den er, jo bedre, for jeg lærer jer en vej, der fører til den højeste og evige lykke. Men jeg viser dig kun vejen, og så lader jeg dig vælge den vej, der er mest behagelig for dig.
23 Jeg spørger dig: "Hvis du længes efter Lykken, hvorfor sår du så ikke den for at høste den bagefter?" Hvor få er de, der har følt sig drevet til at være der for folket! (169, 37 - 38)
24 Forkert er den opfattelse du har af, hvad livet på jorden betyder, hvad ånden er, og hvad åndeverdenen er.
25 De fleste troende tror, at hvis de lever med en vis retfærdighed, eller hvis de i sidste øjeblik i deres liv omvender sig fra de overtrædelser, de har begået, så er himlen sikker for deres ånd.
26 Men denne falske forestilling, som er meget behagelig for mennesket, er årsagen til, at det ikke holder fast ved at opfylde loven hele livet igennem, og det er grunden til, at hans ånd, når han forlader denne verden og træder ind i den åndelige verden, må konstatere, at han er kommet til et sted, hvor han ikke ser de vidundere, han havde forestillet sig, og hvor han ikke føler den højeste lykke, som han troede, at han havde ret til.
27. Ved I, hvad der sker med de væsener, som var sikre på at komme i himlen, og som i stedet kun fandt forvirring? Da de ikke længere var hjemme på jorden, fordi de ikke længere havde støtte i deres kropslige skal, og fordi de heller ikke kunne stige op til de højder, hvor det åndelige lys befinder sig, skabte de - uden at være klar over det - en verden, der hverken er menneskelig eller dybt åndelig.
28. Så begynder ånderne at spørge sig selv: Er dette himlen? Er dette det hjem, som Gud har bestemt for ånderne, efter at de har vandret på jorden så længe?
29 Nej - siger andre - dette kan ikke være "Herrens skød", hvor kun lys, kærlighed og renhed kan eksistere.
30 Efterhånden, gennem refleksion og smerte, kommer ånden til at forstå. Han forstår den guddommelige retfærdighed, og oplyst af sin samvittigheds lys dømmer han sine tidligere gerninger og opdager, at de var fattige og ufuldkomne, at de ikke var værdige til det, han havde troet.
31 På baggrund af denne selvransagelse viser ydmygheden sig derefter, og der opstår et ønske om at vende tilbage til de veje, som han havde forladt, for at slette pletterne, for at rette op på fejlene og for at gøre virkelig fortjenstfulde ting for sin Fader.
32 Det er nødvendigt at oplyse menneskeheden om disse mysterier, så de kan forstå, at livet i materien er en mulighed for mennesket til at erhverve sig fortjeneste for sin ånd; fortjeneste, der vil hæve ham, indtil han fortjener at leve i en sfære med højere åndeliggørelse, hvor han må handle fortjenstfuldt på ny for ikke at blive efterladt og for fortsat at stige fra niveau til niveau; for "i Faderens hus er der mange boliger".
33. I vil erhverve jer disse fortjenester gennem kærligheden, sådan som Faderens evige lov har lært jer. Og på den måde vil din ånd komme fremad trin for trin på stigen til fuldkommenhed, idet du lærer den smalle vej, der fører til himmeriges rige - den sande himmel, som er åndens fuldkommenhed.
(184, 40 - 45)
34. Sandelig siger jeg jer, at hvis jeg var kommet i denne tid som menneske, ville jeres øjne have set mine sår, der stadig var friske og blødende, fordi menneskenes synd ikke er ophørt, og de ville heller ikke forløse sig selv til minde om det blod, som blev udgydt af mig på Golgata, og som var et bevis på min kærlighed til menneskeheden. Men jeg er kommet i ånden for at spare jer for skammen ved at betragte det arbejde, som de, der dømte og fordømte mig på jorden, har udført.
35. Alt er tilgivet; men i hver ånd findes der noget af det, som jeg udgød for alle på korset. Tro ikke, at denne vitalitet og dette blod er opløst eller gået tabt. De legemliggjorde det åndelige liv, som jeg fra det øjeblik udgød over alle mennesker. Gennem dette Blod, som forseglede mit ord og bekræftede alt det, jeg talte og gjorde på jorden, vil menneskene udvikle sig opad i ønsket om fornyelse af deres ånd.
36. Mit ord, mine gerninger og mit blod var ikke forgæves og skal ikke være forgæves. Hvis

det til tider forekommer dig, at mit navn og mit ord næsten er blevet glemt, vil du snart se dem dukke op på ny, fulde af livsblod, liv og renhed, som et frø, der, selv om det hele tiden bekæmpes, aldrig går til grunde, selv om det hele tiden bliver bekæmpet. (321,64 - 66)
37. Jesu blod, der er forvandlet til forløsningens lys, trængte ind i alle åndelige væsener som frelse og fortsætter med at gøre det. Evigt giver Min Ånd frelse og lys, uophørligt lader Jeg Mit lys stråler trænge ind der, hvor der er mørkt, uophørligt udgyder Min Guddommelige Ånd sig, ikke som menneskeblod, men som forløsende kraft, som åndeligt liv på alle Mine børn. (319, 36)

Himlen" skal vindes

38 Mennesker, der er blevet revet med af deres lidenskabers Vold og er sunket så dybt ned i deres Synder, at de har opgivet alt Håb om Frelse. Men der er ingen, som ikke kan helbredes. For ånden vil - når den har overbevist sig selv om, at de menneskelige storme ikke vil ophøre, så længe den ikke lytter til samvittighedens stemme - rejse sig og opfylde min lov, indtil den når målet for sin skæbne, som ikke er på jorden, men i evigheden.
39. De, der tror, at tilværelsen er meningsløs, og som tænker på kampens og smertens meningsløshed, ved ikke, at livet er den mester, der former, og smerten er den mejsel, der fuldender. Tænk ikke på, at jeg skabte smerte for at give dig den i en kalk - tænk ikke på, at jeg fik dig til at falde. Mennesket blev ulydigt af sig selv, og derfor må det også rejse sig selv op igen ved egen kraft. Du skal heller ikke tro, at kun smerte vil gøre dig fuldkommen; nej, du vil også nå mig gennem kærlig aktivitet, for jeg er kærlighed. (31, 54 - 55)
40. Bed mere med ånden end med kroppen, for for at opnå frelse er et øjebliks bøn eller en kærlighedsdag ikke nok, men der kræves et liv med udholdenhed, tålmodighed, gavmilde gerninger og efterfølgelse af Mine bud. Derfor har jeg givet dig store evner og empati.
41 Mit værk er som en frelsens ark, der indbyder alle til at komme ind. Enhver, der adlyder mine bud, skal ikke fortabes. Hvis I lader jer lede af mit ord, vil I blive frelst. (123, 30 - 31)
42 og husk, at kun det fuldkomne når mig. Derfor vil din ånd først komme ind i mit rige, når den har nået fuldkommenhed. I er kommet fra mig uden erfaring, men I skal vende tilbage til mig med jeres fortjenesters og dyders klæder. (63, 22)
43. Sandelig, siger jeg jer, de retfærdiges ånder, som bor tæt på Gud, har fortjent retten til at indtage denne plads ved deres egne gerninger - ikke fordi jeg gav dem den. Jeg viste dem kun vejen og viste dem en stor belønning til sidst.
44 Salige er de, som siger til mig: "Herre, du er Vejen, Lyset, der oplyser den, og Styrken for den, der går på Vejen. Du er den stemme, der giver os retning og vækker os til live på livets rejse, og du er også belønningen for den, der når målet." - Ja, mine børn, jeg er Livet og opstandelsen fra de døde. (63, 74 - 75)
45 I dag spørger Faderen ikke: "Hvem kan og vil frelse Menneskeslægten med sit Blod? Jesus vil heller ikke svare: "Herre, jeg er lammet, som er klar til at bane vejen for menneskehedens forsoning med sit blod og sin kærlighed."
46. Jeg vil heller ikke sende mit "ord" til at blive menneske i denne tid. Den æra er forbi for dig, og den har efterladt sin undervisning og opløftning i din ånd. Nu har jeg indledt en ny epoke af åndelig udvikling, hvor I vil være dem, der opnår fortjeneste. (80, 8 - 9)
47 Jeg ønsker at se jer alle lykkelige, at I alle skal bo i fred og i lyset, så I lidt efter lidt kan få alting i jeres besiddelse - ikke kun ved min kærlighed, men også ved jeres fortjenester; for så vil jeres tilfredshed og lykke være fuldkommen. (245,34)
48. Jeg kom for at vise jer skønheden i et liv, der er højere end det menneskelige, for at inspirere jer til høje gerninger, for at lære jer det ord, der vækker kærligheden, for at love jer den hidtil usete lykke, der venter den ånd, som var i stand til at bestige offerets, troens og kærlighedens bjerg.
49. Alt dette skal du se i min undervisning, så du endelig kan forstå, at det er dine gode gerninger, der bringer din ånd tættere på den sande lykke. (287, 48 - 49)
50. Hvis du for at rejse fra et kontinent på jorden til et andet skal krydse mange høje og lave bjerge, have, folkeslag, byer og lande, indtil du når målet for din rejse, så tænk på, at

du for at nå det forjættede land også må rejse i lang tid, så du under den lange rejse kan få erfaring, viden, udvikling og åndens udvikling. Dette vil være frugten fra livets træ, som du endelig vil nyde efter at have kæmpet og grædt meget for at nå det. (287, 16)
51. I er børn af Lysets Fader; men hvis I på grund af jeres svaghed er faldet ned i mørket i et liv fuld af problemer, fejl og tårer, vil disse lidelser gå over, fordi I vil rejse jer på Mit kald, når Jeg kalder jer og siger til jer: "Her er Jeg, der oplyser jeres verden og inviterer jer til at bestige det bjerg, på hvis top I vil finde al den fred, lykke og rigdom, som I forgæves har forsøgt at samle på jorden." (308, 5)
52 Hver verden, hvert eksistensplan er skabt for at de åndelige væsener skal udvikle sig på den og tage et skridt hen imod deres skaber og dermed få mulighed for, idet de avancerer længere og længere på fuldkommenhedens vej, at nå pletfrit, rent og velformet frem til målet for deres rejse, toppen af åndelig fuldkommenhed, som netop er at bo i Guds rige.
53. For hvem synes det trods alt umuligt at bo "i Guds skød"? Åh, I elendige intellektuelle mænd, som ikke rigtig ved, hvordan man tænker! Har du allerede glemt, at du kom til verden fra mit skød, altså at du allerede eksisterede i mit skød før? Der er ikke noget mærkeligt i det faktum, at alt, hvad der kommer fra livets kilde, vender tilbage til livets kilde i sin egen tid.
54. Enhver ånd var jomfrueligt ren, da den kom ud af Mig til livet; men bagefter besmittede mange sig selv på deres vej. Men da jeg havde forudset alt på en klog, kærlig og retfærdig måde, gik jeg straks i gang med at sørge for alle de nødvendige midler til deres frelse og fornyelse på den vej, som mine børn skulle gå igennem.
55. Selv om denne åndelige jomfruelighed er blevet vanhelliget af mange væsener, vil der komme en dag, hvor de vil rense sig selv for alle deres overtrædelser og dermed genvinde deres oprindelige renhed. Rensningen vil være meget fortjenstfuld i mine øjne, for ånden vil have vundet den gennem store og vedvarende prøvelser af sin tro, kærlighed, troskab og tålmodighed.
56. I vil alle sammen vende tilbage gennem arbejde, kamp og smerte til Lysets Rige, hvor I ikke længere behøver at inkarnere i en menneskekrop eller leve i en verden af materie; for så vil jeres åndelige handleevne allerede gøre jer i stand til at sende og gøre jeres indflydelse og jeres lys mærkbart fra et eksistensplan til et andet. (313, 21 - 24)

Den mest magtfulde kraft til forløsning
57. Se, her er vejen, gå den, så skal I blive frelst. Sandelig, siger jeg jer, det er ikke nødvendigt at have hørt mig i denne tid for at opnå frelse. Alle, der i livet udøver Min Guddommelige Lov om kærlighed og omdanner den kærlighed, der er inspireret af Skaberen, til næstekærlighed, bliver frelst. Han vidner om mig i sit liv og i sine gerninger. (63, 49)
58 Når solen udstråler livslys over hele naturen og over alle væsener, og når stjernerne også udstråler lys over jorden, hvorfor skulle den guddommelige ånd så ikke udstråle lys over menneskets ånd?
59. Nu siger jeg jer: Mænd, gå ind i jer selv, lad retfærdighedens lys, som har sit udspring i kærligheden, sprede sig over hele verden. Lad Min sandhed overbevise jer om, at uden sand kærlighed vil I ikke opnå jeres frelse. (89, 34 - 35)
60. Mit lys er for alle mine børn; ikke kun for jer, der bor i denne verden, men for alle de åndelige væsener, der lever på forskellige eksistensplaner. De vil alle blive befriet og genopstå til evigt liv, hvis de med deres kærlighedsarbejde for deres brødre og søstre opfylder mit guddommelige bud, som kræver, at I skal elske hinanden. (65, 22)
61. Elskede mennesker, dette er den "tredje dag", hvor jeg giver nyt liv til mit ord blandt de "døde". Dette er "Tredje gang", når jeg på en åndelig måde viser mig for verden og siger til den: "Her er den samme Kristus, som I så dø på korset, og han taler til jer nu, for han lever og vil leve og vil altid være."
62. På den anden side ser jeg, at menneskene har et dødt hjerte i deres legemer med hensyn til tro, kærlighed og lys, selv om de i deres religiøse samfund hævder at forkynde sandheden. De tror, at de har sikret sig deres frelse, når de beder i deres kirker og deltager i deres ritualer. Men jeg siger jer, at verden må lære, at åndens frelse kun opnås ved at udføre kærligheds- og barmhjertighedsgerninger.

63 Samlingsstederne er kun en skole. Kirkerne bør ikke begrænse sig til at forklare loven, men de bør sørge for, at verden forstår, at livet er en måde, hvorpå man skal bringe det, man har lært af den guddommelige lov, i anvendelse ved at praktisere min lære om kærlighed. (152, 50 - 52)
64 Kristus blev menneske for at åbenbare den guddommelige kærlighed for verden. Men mennesker har hårde hjerter og et bedrevidende sind, de glemmer hurtigt en undervisning, de har modtaget, og misfortolker den. Jeg vidste, at menneskene lidt efter lidt ville forveksle retfærdighed og kærlighed med hævn og straf. Det er derfor, at jeg fortalte jer, at jeg ville vende åndeligt tilbage til verden for at forklare menneskene den lære, de ikke havde forstået.
65. Den lovede tid er denne, som I lever i, og jeg har givet jer min undervisning, så at min retfærdighed og guddommelige visdom kan åbenbares som en fuldkommen undervisning i jeres Guds sublime kærlighed. Tror I, at jeg er kommet, fordi jeg frygter, at menneskene til sidst vil ødelægge deres Herres værker eller endog livet selv? Nej, jeg kommer kun af kærlighed til mine børn, som jeg ønsker at se fulde af lys og fred.
66. Er det ikke ret og rimeligt, at I også kommer til Mig kun af kærlighed? Men ikke af kærlighed til jer selv, men af kærlighed til Faderen og til jeres medmennesker. Tror du, at den, der undgår synden udelukkende af frygt for helvedes pinsler, er inspireret af guddommelig kærlighed, eller den, der gør gode gerninger udelukkende med tanke på den belønning, han kan opnå ved at gøre det, nemlig at vinde en plads i evigheden? Den, der tænker sådan, kender mig ikke, og han kommer heller ikke til mig af kærlighed. Han handler kun af kærlighed til sig selv. (164, 35 - 37)
67. Hele min lov er opsummeret i to bud: kærlighed til Gud og kærlighed til din næste. Dette er vejen. (243, 4)

Frelse og forløsning for enhver ånd

68. Nu kommer jeg ikke for at oprejse de fysisk døde, som jeg gjorde med Lazarus i "den anden æra". I dag kommer mit lys for at vække den ånd, der tilhører mig. Og denne vil opstå til evigt liv gennem sandheden i mit ord; for jeres ånd er den Lazarus, som I nu bærer i jeres væsen, og som jeg vil oprejse fra de døde og helbrede. (17, 52)
69. Det åndelige liv er også styret af love, og når man afviger fra dem, mærker man meget hurtigt de smertefulde konsekvenser af denne ulydighed.
70. Vid, hvor stort mit ønske om at frelse jer er. I dag som dengang vil jeg tage korset op for at oprejse jer til det sande liv.
71 Hvis Mit blod, der blev udgydt på Golgata, rystede menneskers hjerte og omvendte dem til Min lære, vil det være Mit guddommelige lys i denne tid, der vil få ånden og sjælen til at skælve for at bringe jer tilbage til den sande vej.
72. Jeg ønsker, at de, der er døde for nådens liv, skal leve for evigt. Jeg ønsker ikke, at din ånd skal bo i mørket. (69, 9 - 10)
73. Gør dig klart, hvor mange af dine medmennesker midt i deres afgudsdyrkelse venter på Messias' komme. Tænk på, hvor mange i deres uvidenhed tror, at jeg kun kommer for at afsige min dom over de onde, for at frelse de gode og for at ødelægge verden, uden at vide, at jeg er blandt menneskene som Fader, som Mester, som broder eller ven, fuld af kærlighed og ydmyghed, og at jeg rækker min hjælpende hånd ud for at frelse, velsigne og tilgive alle. (170, 23)
74. Ingen er født ved en tilfældighed, og uanset hvor ubetydelig, inkompetent og fattig en person end måtte tro, at han er, er han skabt af det højeste væsens nåde, som elsker ham lige så meget som de væsener, han anser for overlegne, og han har en skæbne, der vil føre ham, som alle andre, til Guds skød.
75. Ser du de mennesker, der vandrer rundt på vejene som udstødte, der slæber laster og elendighed med sig og ikke ved, hvem de er, og hvor de er på vej hen? Kender du til de mennesker, der stadig lever i skovene, hvor de bliver overfaldet af rovdyr? Ingen er glemt af Min Faders kærlighed, alle har en opgave at udføre, alle har kimen til udvikling og er på den vej, hvor fortjeneste, indsats og kamp vil bringe ånden til Mig trin for trin.
76. Hvor er der nogen, som ikke, om ikke andet et enkelt øjeblik, har længtes efter min fred og ønsket at blive fri af det jordiske liv? Enhver ånd har hjemve efter den verden, den

boede i før, efter det hjem, hvor den blev født. Den verden venter på alle mine børn og inviterer dem til at nyde det evige liv, som nogle længes efter, mens andre kun venter på døden for derefter at ophøre med at være, fordi de har en forvirret ånd og lever uden håb og uden tro. Hvad kunne bevæge disse væsener til at kæmpe for deres fornyelse? Hvad kunne vække en længsel efter evigheden i dem? De venter kun på ikke-eksistens, stilhed og enden.
77. Men "verdens lys" er vendt tilbage, "vejen og sandheden", for at genoplive dig til livet gennem sin tilgivelse, for at kærtegne dit trætte ansigt, for at trøste dit hjerte og for at få ham, der ikke anså sig selv for værdig til at eksistere, til at høre min stemme, der siger til ham: Jeg elsker dig, kom til mig! (80, 54 - 57)
78. Mennesket kan falde og kaste sig ud i mørket og derfor føle sig fjernt fra Mig; det kan tro, at når det dør, er alting slut for det. Men for mig dør ingen, ingen går tabt.
79. Hvor mange er der ikke, som man i verden troede var fordærvede væsener, og som i dag er fulde af lys! Hvor mange, der har efterladt spor af deres synder, deres laster og forbrydelser, har allerede opnået deres renselse! (287, 9 - 10)
80. Ja, mange besudler deres Ånd; men fordøm dem ikke, thi de ved ikke, hvad de gør. Jeg vil også frelse dem, uanset at de i øjeblikket har glemt mig eller har erstattet mig med de falske guder, de har skabt i verden. Jeg vil også føre dem ind i mit rige, selv om de nu, fordi de følger de falske profeter, har glemt den nådige Kristus, som gav sit liv for dem for at lære dem sin kærlighedslære.
81 For Faderen er ingen "ond", og det kan ingen være, eftersom han stammer fra mig. De fortabte, de blinde, de voldelige, de oprørske - det er sådan mange af mine børn er blevet på grund af den frie vilje, som de er blevet udstyret med. Men i dem alle vil der være lys, og min barmhjertighed vil lede dem på vejen til deres frelse. (54, 45 - 46)
82. I er alle min sæd, og Mesteren høster den. Hvis der blandt den gode sæd kommer en usædsfrø, tager jeg den også kærligt i mine hænder for at forvandle den til gylden hvede.
83. Jeg ser i hjerterne frø af ukrudt, mudder, kriminalitet og had, og alligevel høster jeg og elsker dig. Jeg kærtegner og renser dette frø, indtil det skinner som hvede i solen.
84. Tror du, at min kærligheds kraft ikke er i stand til at forløse dig? Efter at have renset dig vil jeg så dig i min have, hvor du skal bære nye blomster og nye frugter. En del af min guddommelige opgave er at gøre dig værdig til mig. (256, 19 - 21)
85 Hvordan kan en ånd gå uigenkaldeligt tabt for mig, når den bærer en gnist af mit lys i sig, som aldrig slukkes, og jeg er med den på alle veje? Uanset hvor længe hans oprør kan vare, eller hvor længe hans forvirring kan vare ved, vil disse mørke kræfter aldrig kunne modstå Min evighed. (255, 60)
86. For mig er det lige så fortjenstfuldt, når et væsen, der er plettet af sporet af de alvorligste overtrædelser, renser sig selv inspireret af et højt ideal, som når et væsen, der er forblevet urokkeligt rent, kæmper til det sidste for ikke at plette sig selv, fordi det elskede lyset fra begyndelsen.
87 Hvor langt fra sandheden går de, som tror, at de forvirrede ånder har en anden natur end lysets ånder!
88. Faderen ville være uretfærdig, hvis dette var sandt, ligesom han ikke længere ville være den Almægtige, hvis han manglede visdom og kærlighed til at frelse de besmittede, de urene, de ufuldkomne, og han ikke kunne forene dem med alle de retfærdige i et og samme hjem. (295, 15 - 17)
89. Sandelig siger jeg jer, at selv de væsener, som I kalder fristere eller dæmoner, er blot forvirrede eller ufuldkomne væsener, som Faderen klogeligt bruger til at gennemføre sine høje råd og planer.
90. Men disse væsener, hvis ånder i dag er indhyllet i mørke, og hvoraf mange har gjort dårlig brug af de evner, jeg har givet dem, vil - når tiden er inde for dem - blive frelst af mig.
91. Thi det øjeblik skal komme, Israel, hvor alle Herrens skabninger skal prise mig til evig tid. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis jeg ikke kunne frelse en ånd med min kraft, min visdom og min kærlighed. (302, 31)
92. Hvornår på jorden har forældre kun elsket de gode børn og afskyr de onde børn? Hvor ofte har jeg ikke set dem være mest kærlige og omsorgsfulde over for dem, der gør dem mest ondt og får dem til at lide mest! Hvordan skulle det være muligt, at du kunne gøre

større gerninger af kærlighed og tilgivelse end mine? Hvornår har man nogensinde set, at Mesteren skal lære af disciplene?
93. Vid derfor, at Jeg anser ingen for uværdig for Mig, og at vejen til frelse derfor evigt indbyder jer til at betræde den, ligesom Mit Riges porte, som er lys, fred og godt, evigt står åbne i forventning om, at de, der har været langt fra Loven og Sandheden, skal komme. (356, 18 - 19)

Guds børns herlige fremtid
94. Jeg vil ikke tillade, at et eneste af mine børn går på afveje eller endog fortaber sig. Jeg vil forvandle de parasitiske planter til frugtbærende planter, for alle skabninger blev kaldet til at eksistere for at nå et mål af perfektion.
95. Jeg ønsker, at du skal nyde mine værker sammen med mig. Allerede tidligere har jeg gjort jer delagtige i mine egenskaber, fordi I er en del af mig. Da alt tilhører mig, gør jeg jer også til ejere af mit værk. (9, 17 - 18)
96 Tvivl ikke på mit ord. I den første æra opfyldte jeg mit løfte om at befri Israel fra Egyptens trældom, som betød afgudsdyrkelse og mørke, for at føre jer til Kana'an, landet med frihed og tilbedelse af den levende Gud. Der blev mit komme som menneske annonceret til jer, og profetien blev opfyldt ord for ord i Kristus.
97. Jeg, den Mester, som boede i Jesus og elskede jer i ham, lovede verden at tale til den i en anden tid og at åbenbare mig selv i ånden. Og her er opfyldelsen af mit løfte.
98. I dag meddeler jeg jer, at jeg har reserveret vidunderlige områder til jeres ånd, boliger, åndelige hjem, hvor I kan finde sand frihed til at elske, til at gøre godt og til at sprede mit lys. Kan du tvivle på dette, efter at jeg har opfyldt mine tidligere løfter til dig? (138, 10 - 11)
99. Mit guddommelige ønske er at frelse jer og føre jer til en verden af lys, skønhed og kærlighed, hvor I vil vibrere glædeligt på grund af åndens ophøjethed, følelsernes ophøjethed og idealet om fuldkommenhed. Men genkender du ikke i dette guddommelige ønske min faderlige kærlighed? Den, der ikke forstår det, må utvivlsomt være blind. (181, 13)
100. Husk: Alle denne verdens skønheder er bestemt til at forsvinde for at give plads til andre en dag. Men din ånd vil fortsætte med at leve i evighed og se Faderen i al sin herlighed - Faderen, fra hvis livmoder du kom. Alt, hvad der er skabt, skal vende tilbage til det sted, hvorfra det kom. (147, 9)
101. Jeg er det Evige Lys, den Evige Fred og den Evige Salighed, og da I er mine børn, er det min vilje og min pligt at gøre jer delagtige i min herlighed; og derfor lærer jeg jer Loven som den vej, der fører ånden til dette riges højder. (263,36)
102. Vær altid opmærksom på, at den ånd, der opnår de høje grader af godhed, visdom, renhed og kærlighed, er hævet over tid, smerte og afstande. Det er ikke begrænset til at bo ét sted, det kan være overalt og kan finde den højeste glæde i at eksistere, føle, kende, elske og blive elsket overalt. Dette er åndens himmel. (146,70-71)

VIII Mennesket

Kapitel 32 - Inkarnation, menneskets natur og opgave

Inkarnationen på jorden
1. Du græder, når en af dine venner går ud i den "åndelige dal", i stedet for at føle dig fuld af fred, fordi du forstår, at han nærmer sig et skridt nærmere sin Herre. På den anden side fejrer I en fest, når et nyt væsen kommer ind i jeres hjem, uden at I i den time tænker på, at dette åndelige væsen er kommet i kødet for at opfylde en forsoning i denne tåre-dal; så bør I græde over ham. (52, 58)
2 I avler børn af jeres kød, men det er mig, som fordeler ånderne mellem familier, stammer, nationer og verdener, og i denne retfærdighed, som er utilgængelig for menneskene, åbenbares min kærlighed. (67,26)
3. Du lever i nutiden og ved ikke, hvad jeg har bestemt for din fremtid. Jeg forbereder store legioner af ånder, som vil bo på jorden og bringe en vanskelig mission med sig. Og I skal vide, at mange af jer vil være forældre til de væsener, som mine budbringere vil inkarnere

i. Det er jeres pligt at forberede jer selv indvendigt, så I ved, hvordan I kan modtage og vejlede dem. (128, 8)
4. Jeg vil gerne tale til dig om mange åndelige emner, men du kan endnu ikke forstå dem. Hvis jeg skulle afsløre for jer den slags boliger, som I allerede er kommet ned på jorden, ville I ikke være i stand til at forstå, hvordan I har levet på sådanne steder.
5 I dag kan du nægte at kende den "åndelige dal", fordi din ånd, så længe den er inkarneret, er utilgængelig for sin fortid, så den ikke bliver forfængelig, deprimeret eller fortvivlet over for sin nye tilværelse, hvor den skal begynde forfra som i et nyt liv.
6 Selv om du ville, kunne du ikke huske det. Jeg tillader dig kun at beholde en anelse eller intuition af det, jeg afslører for dig her, så du kan holde ud i livets kamp og udholde prøvelserne villigt.
7. I tvivler måske på alt det, jeg fortæller jer, men sandelig, den åndernes verden var virkelig jeres hjem, så længe I var ånder. I var beboere i det hjem, hvor I ikke kendte nogen lidelse, hvor I følte Faderens herlighed i jeres væsen, da der ikke var nogen fejl i ham.
8 Men I havde ingen Fortjeneste, og derfor var det nødvendigt, at I forlod Himmelen og kom ned i Verden, for at eders Ånd ved sin Indsats kunde vinde Riget tilbage.
9 Men du sank mere og mere moralsk, indtil du følte dig meget fjernt fra det guddommelige og åndelige, din oprindelse. (114, 35 - 36)
10 Når ånden kommer til jorden, er den besjælet af de bedste hensigter, for at hellige sin tilværelse til Faderen, for at behage ham i alt, for at være nyttig for sine næste.
11 Men så snart han ser sig selv fængslet i kroppen, fristet på tusinde måder og sat på prøve på sin livsrejse, bliver han svag, han giver efter for "kødets" impulser, han bukker under for fristelser, bliver egoistisk og elsker til sidst sig selv over alt andet, og kun i få øjeblikke lytter han til samvittigheden, hvor skæbnen og løfterne er skrevet.
12 Mit ord hjælper dig til at huske din åndelige pagt og til at overvinde fristelser og forhindringer.
13. Ingen kan sige, at han aldrig har afveget fra den vej, som jeg har udstukket for ham. Men jeg tilgiver jer, så I kan lære at tilgive jeres medmennesker. (245, 47 - 48)
14. En stor åndelig undervisning er nødvendig for at mennesket kan leve i harmoni med sin samvittigheds stemme. For selv om alting er gennemsyret af guddommelig kærlighed, klogt skabt til menneskets bedste og lykke, betyder den materie, der omgiver det i verden, en prøvelse for ånden fra det øjeblik, hvor det bor i en verden, som det ikke hører til, og er forenet med et legeme, hvis natur er forskellig fra dets egen.
15 Heri kan du se årsagen til, at ånden glemmer sin fortid. Fra det øjeblik det inkarnerer og smelter sammen med et ubevidst væsen, der lige er blevet født, begynder det et liv, der er tæt forbundet med dette legeme.
16 Af ånden forbliver kun to kvaliteter til stede: samvittigheden og intuitionen; men personligheden, de udførte gerninger og fortiden forbliver skjult for en tid. Det er sådan, det er Faderens hensigt.
17. Hvad ville der ske med den ånd, der er kommet fra et højt hjem i lyset for at leve under denne verdens elendige forhold, hvis den skulle huske sin fortid? Og hvilken forfængelighed ville der være blandt mennesker, hvis den storhed, der eksisterede i deres ånd i et andet liv, blev åbenbaret for dem? (257, 18 - 19)

Korrekt vurdering af kroppen og dens vejledning af sindet

18 Jeg siger til jer, at I ikke alene skal rense jeres ånd, men også styrke jeres legeme, for at de nye generationer, der kommer ud af jer, skal være sunde, og deres ånd skal kunne udføre deres vanskelige opgave. (51, 59)
19 Pas på din krops sundhed, sørg for dens bevarelse og vitalitet. Min Lære råder jer til at have kærlig omsorg for jeres ånd og jeres legeme, for begge supplerer hinanden og har brug for hinanden i den vanskelige åndelige mission, der er betroet dem. (92,75)
20 Giv ikke dit Legeme større betydning, end det har, og lad det ikke tage den plads, som kun din Ånd har.
21 Forstå, at kropsskallen kun er det redskab, du har brug for, for at ånden kan manifestere sig på jorden. (62, 22 - 23)

22 Se, hvorledes denne Lære er gavnlig for eders Ånd; thi medens Legemets Materie for hver Dag, der går, nærmer sig lidt mere og mere til Jordens Skød, nærmer Ånden sig derimod mere og mere til Evigheden.
23 Legemet er den støtte, som ånden hviler på, mens den bor på jorden. Hvorfor lade den blive til en kæde, der lænker, eller et fangehul, der fængsler? Hvorfor lade den styre jeres liv? Er det da rigtigt, at en blind mand fører den, hvis øjne ser? (126, 15 - 16)
24. Denne lære er enkel, som alt det rene og guddommelige, og derfor let at forstå. Men nogle gange vil det virke svært for dig at omsætte det i praksis. Din ånds indsats kræver anstrengelse, afkald eller offer fra din krops side, og hvis du mangler uddannelse eller åndelig disciplin, må du lide.
25 Siden tidernes morgen har der været en kamp mellem ånden og "kødet" [sjælen] i forsøget på at forstå, hvad der er rigtigt, hvad der er tilladt, hvad der er godt, for at leve et liv i overensstemmelse med den lov, som Gud har givet os.
26 I denne vanskelige kamp forekommer det dig, som om en fremmed og ondskabsfuld magt hele tiden frister dig til at vende ryggen til kampen og opfordrer dig til at bruge din frie vilje og fortsætte på materialismens vej.
27. Jeg siger jer, at der ikke findes nogen større fristelse end jeres krops svaghed: følsom over for alt, hvad der omgiver den; svag nok til at give efter; let at blive nedbrudt og forført. Men den, der har lært at beherske kroppens drifter, lidenskaber og svagheder, har overvundet den fristelse, som han bærer i sig selv. (271, 49 - 50)
28. Jorden er en slagmark, der er meget at lære. Hvis det ikke var sådan, ville et par års liv på denne planet være nok for dig, og du ville ikke blive sendt ud igen og igen for at blive genfødt. Der findes ikke noget mørkere og mere dystert gravkammer for ånden end dens eget legeme, når det er tilknyttet snavs og materialisme.
29 Mit ord løfter jer op fra denne grav og giver jer vinger i det hinsides, så I kan svæve op til fredens og det åndelige lys' regioner. (213, 24 - 25)

Betydningen/opgaven af sjælen, ånden og samvittigheden i mennesket

30 Legemet kunne eksistere uden ånd, udelukkende ved hjælp af det levende legemlige liv; men det ville da ikke være et menneske. Det ville have sjæl og være uden ånd, men det ville ikke kunne lede sig selv, og det ville heller ikke være det øverste væsen, der kender loven ved samvittighed, skelner godt fra ondt og modtager enhver guddommelig åbenbaring. (59, 56)
31 Samvittigheden skal oplyse Ånden, og Ånden skal lede Legemet (over Sjælen). (71, 9)
32. Mens nogle i verden løber efter falsk storhed, siger andre, at mennesket er et ubetydeligt væsen i Guds øjne, og der er endda nogle, der sammenligner sig selv med jordens orm. Din materielle krop kan helt sikkert virke lille for dig midt i Min skabelse, men for Mig er den ikke lille, på grund af den visdom og den bemyndigelse, hvormed Jeg skabte den.
33. Men hvordan kan du bedømme dit væsens storhed ud fra din krops mål? Kan du ikke mærke åndens tilstedeværelse i den? Den er større end din krop, dens eksistens er evig, dens rejse er uendelig, du kan ikke kende slutningen af dens udvikling, lige så lidt som dens oprindelse. Jeg ønsker ikke at se dig lille, jeg har skabt dig til at opnå storhed. Ved du, hvornår jeg betragter et menneske som lille? Når han er faldet i synd, for da har han mistet sin ædelhed og værdighed.
34. I lang tid har I ikke længere holdt jer til Mig, I ved ikke længere, hvad I i virkeligheden er, fordi I har tilladt mange kvaliteter, evner og gaver, som jeres Skaber har lagt i jer, at ligge uvirksomme i jeres væsen. I sover i forhold til ånden og samvittigheden, og det er netop i deres åndelige kvaliteter, at menneskets sande storhed ligger. I lever som de væsener, der er af denne verden, fordi de bliver til og dør i den. (85, 56 - 57)
35. Med Mit kærlighedsord beviser jeg dig den værdi din ånd har for mig. Der er intet i den materielle skabelse, der er større end din ånd, hverken den kongelige stjerne med sit lys, eller jorden med alle dens vidundere, eller noget andet skabt er større end den ånd, jeg har givet dig, for det er en guddommelig partikel, det er en flamme, der kom ud af den guddommelige ånd.

36 Ud over Gud er det kun ånderne, der har åndelig intelligens, bevidsthed, vilje og viljeløshed.
37 Over "Kødets" [Sjælens] instinkt og tilbøjeligheder hæver sig et lys, som er din ånd, og over dette lys en vejleder, en lærebog og en dommer, som er samvittigheden. (86, 68)
38. Menneskeheden siger i sin materialisme til Mig: "Findes Åndens Rige overhovedet?" Men jeg svarer jer, I vantro, I er Thomas fra den "tredje æra". Følelser af medfølelse og barmhjertighed, ømhed, venlighed og gavmildhed er ikke kun kropslige egenskaber, lige så lidt som de nådegaver, som du bærer skjult i dig. Alle de følelser, som er indpræget i dit hjerte og sind, alle disse evner tilhører ånden, og du må ikke benægte det. "Kødet" er kun et begrænset redskab, men det er ånden ikke: den er stor, fordi den er et atom af Gud.
39 Søg din ånds sæde i dit væsens kerne og den store visdom i kærlighedens herlighed. (147, 21 - 22)
40 Sandelig, siger jeg eder, fra menneskehedens tidligste dage har mennesket haft den intuitive viden, at det i sig selv bærer et åndeligt væsen, et væsen, som, skønt det var usynligt, åbenbarede sig i de forskellige gerninger i hans liv.
41. Din Herre har fra tid til anden åbenbaret dig åndens eksistens, dens natur og dens skjulte væsen. For selv om I bærer det i jer, er det slør, som jeres materialisering indhyller jer i, så tykt, at I ikke er i stand til at skelne det mest ædle og rene i jeres væsen.
42. Mange sandheder har mennesket vovet at benægte. Alligevel har troen på eksistensen af hans ånd ikke været en af de ting, han har kæmpet mest imod, fordi mennesket har følt og til sidst forstået, at det at fornægte sin ånd ville være det samme som at fornægte sig selv.
43. Da det menneskelige legeme degenererede på grund af sine lidenskaber, sine laster og sine sanselige fornøjelser, blev det en kæde, et mørkt blindfold, et fængsel og en hindring for åndens udfoldelse. Ikke desto mindre har mennesket aldrig manglet en gnist af indre lys til at komme ham til undsætning i de timer, hvor han har været udsat for prøvelser.
44 Sandelig, siger jeg eder, det højeste og reneste udtryk for ånden er samvittigheden, det indre lys, som gør mennesket til det første, det højeste, det største og ædleste blandt alle de skabninger, der omgiver det. (170, 56 - 60)
45 Jeg siger til alle mennesker, at den højeste og smukkeste titel, som mennesket har, er "Guds barn", selv om det er nødvendigt at gøre sig fortjent til den.
46. Formålet med loven og undervisningen er at åbenbare jer kendskabet til Min sandhed, så I kan blive værdige børn af den Guddommelige Fader, som er den Højeste Fuldkommenhed. (267, 53)
47. I ved, at I er skabt "i mit billede og lighed"; men når I siger det, tænker I på jeres menneskelige skikkelse. Jeg siger jer, at det ikke er der, at mit billede er der, men i jeres ånd, som for at blive som mig må dygtiggøre sig selv ved at praktisere dyderne for at blive som mig.
48. Jeg er Vejen, Sandheden og Livet, jeg er retfærdighed og godhed, og alt dette kommer fra den guddommelige kærlighed. Forstår du nu, hvordan du skal være for at være "i mit billede og lighed med mig"? (31,51 - 52)
49. Du har en refleksion af det guddommelige i dig, jeg er virkelig i dig. Den intelligens, den vilje, de evner, sanser og dyder, som du besidder, er et vidnesbyrd om den højere natur, som du tilhører, og er et levende vidnesbyrd om den Fader, som du kommer fra.
50. Til tider besudler og vanhelliger I gennem ulydighed og synd det billede, I bærer af mig i jeres væsen, og vanhelliger det. Så ligner I mig ikke, for det er ikke nok at have et menneskelegeme og en ånd for at være et billede af Skaberen. Den sande lighed med mig er i jeres lys og i jeres kærlighed til alle jeres naboer. (225, 23 - 24)
51 Jeg har skabt jer "i mit billede og lighed", og da jeg både er Tre og Én, eksisterer denne treenighed også i jer.
52. Dit materielle legeme repræsenterer Skabelsen i kraft af sin perfekte udformning og harmoni. Din inkarnerede ånd er et billede af "Ordet", som blev menneske for at efterlade et kærlighedsspor i menneskeverdenen; og din samvittighed er en strålende gnist fra Helligåndens guddommelige lys. (220, 11 - 12)

53. Hvilken fortjeneste ville din ånd have, hvis den arbejdede i et legeme uden vilje og uden sine egne tilbøjeligheder? Åndens kamp med sin kropslige skal [sjæl] er en kamp mellem magt og magt. Her finder den den prøve, hvormed den skal bevise sin overlegenhed og sin åndelige storhed. Det er den prøve, hvor ånden ofte for et øjeblik bukker under for de fristelser, som verden bringer den ind i gennem "kødet". Så stor er den voldsomhed, som disse (fristelser) udøver på ånden, at du til sidst følte, at en overnaturlig og ondskabsfuld magt trak dig til ruin og ødelagde dig i lidenskaberne.
54 Hvor stort er ikke åndens ansvar for Gud! Kødet har ikke taget dette ansvar. Se, hvordan den hviler for evigt i jorden, når døden kommer. Hvornår vil du erhverve dig fortjeneste, så din ånd kan blive værdig til at bo i mere fuldkomne hjem end dette, som du bor i?
55 Verden tilbyder jer kroner, som kun vidner om forfængelighed, stolthed og falsk storhed. For den ånd, der forstår at gå ud over disse forfængeligheder, er en anden krone forbeholdt i det hinsides, nemlig min visdoms krone. (53, 9 - 11)
56. Livet skal manifesteres mere i ånden end i kroppen. Hvor mange har ikke levet i denne verden, men hvor få har ikke levet åndeligt og givet udtryk for den nåde, der findes i ethvert menneske, i den guddommelige gnist, som Skaberen har lagt i mennesket.
57 Hvis menneskene kunne bevare clairvoyance i deres sind, kunne de gennem den se deres fortid, deres nutid og deres fremtid.
58. Ånden er som min bog med guddommelig visdom. Hvor mange ting er der ikke i den! Igen og igen har den noget at afsløre for dig - nogle gange så dybe afsløringer, at de er uforståelige for dig.
59. Den gnist af lys, som er til stede i ethvert menneske, er det bånd, som forbinder mennesket med det åndelige, er det, som bringer det i kontakt med det hinsides og med sin Fader. (201, 37 - 40)
60. Åh, hvis bare din materielle natur kunne absorbere det, som din ånd modtager gennem synets gave! For din ånd holder aldrig op med at se, selv om kroppen på grund af sin materielle natur ikke opfatter noget af den. Hvornår vil du være i stand til at forstå din ånd? (266, 11)
61 Så længe I, som ikke elsker livet, fordi I kalder det grusomt, ikke anerkender samvittighedens betydning i mennesket og ikke lader den lede jer, vil I ikke finde noget af sand værdi.
62 Det er samvittigheden, der hæver ånden til et højere liv over materien [sjælen] og dens lidenskaber. Spiritualisering vil få dig til at føle Guds store kærlighed, hvis du formår at omsætte den til handling. Så vil du forstå meningen med livet, du vil se dets skønhed, og du vil opdage dets visdom. Så vil du vide, hvorfor jeg har kaldt det liv.
63 Hvem vil vove at afvise denne lære og sige, at den ikke er sand, når han har lært den at kende og forstå den?
64 Når du forstår, at dit sande værd er baseret på din samvittighed, vil du leve i harmoni med alt det, som din Fader har skabt.
65 Så vil samvittigheden forskønne det fattige menneskeliv; men før det sker, må mennesket vende sig bort fra alle de lidenskaber, der adskiller det fra Gud, for at følge retfærdighedens og visdommens vej. Så vil det sande liv begynde for dig, det liv, som du i dag ser på med ligegyldighed, fordi du ikke kender det, du foragter, og du har ingen forestilling om dets fuldkommenhed. (11, 44 - 48)

Guds tempel i mennesket

66. Den opfattelse, som menneskeheden har af Mig, er barnlig, fordi den ikke har været i stand til at gennemskue de åbenbaringer, som Jeg uophørligt har givet den. For den, der ved, hvordan han skal forberede sig, er jeg synlig og håndgribelig og til stede overalt; men for den, der ikke har nogen følsomhed, fordi materialismen har hærdet ham, er det svært at forstå, at jeg eksisterer, og han føler, at jeg er meget fjern, at det er umuligt for ham at føle eller se mig på nogen måde.
67. Mennesket må vide, at han bærer Mig i sig, at han i sin ånd og i sin samvittigheds lys besidder det guddommelige ren tilstedeværelse. (83, 50 - 51)
68. Den lidelse, der tynger denne tids mennesker, fører dem, skridt for skridt, uden at de er klar over det, til den indre helligdoms porte, hvor de, ude af stand til at fortsætte, vil spørge: "Herre, hvor er du?" Og inde fra

templet vil Mesterens nådige stemme blive hørt, som siger til dem: "Jeg er her, hvor jeg altid har boet - i jeres samvittighed." (104, 50)
69. Du blev født i mig. I har modtaget åndeligt og materielt liv fra Faderen. Og i overført betydning kan jeg fortælle jer, at samtidig med at I blev født i mig, blev jeg født i jer.
70 Jeg er født i jeres samvittighed, vokser i takt med at I vokser og åbenbarer mig fuldt ud i jeres kærlighedsgerninger, så I med glæde kan sige: "Herren er med mig." (138, 68 - 69)
71. I dag er I stadig børnedisciple, og I kan ikke altid forstå min undervisning korrekt; men nu skal I tale til Gud med jeres hjerte, med jeres tanker, og han vil svare jer fra jeres inderste. Hans budskab, som vil tale i din samvittighed, vil være en klar, klog og kærlig stemme, som du vil opdage lidt efter lidt, og som du senere vil vænne dig til. (205, 47)
72. I denne tredje æra vil jeg i mine disciples hjerte etablere Helligåndens Kirke i Helligånden. Der vil Gud Skaberen bo, den stærke Gud, den Gud, der blev menneske i den anden æra, Gud med uendelig visdom. Han bor i jer, men hvis I vil føle ham og høre lyden af hans ord, må I forberede jer indvendigt.
73 Den, der gør det gode, føler mit nærvær i sit indre, ligesom den, der er ydmyg, og den, der ser en broder i hver eneste næste.
74. I din ånd findes Helligåndens tempel. Dette rige er uforgængeligt, der er ingen storme eller orkaner, der kan rive det ned. Den er usynlig og urørlig for det menneskelige blik, og dens søjler er ønsket om at vokse i godhed. Dets kuppel er den nåde, som Faderen skænker sine børn, og dets port er den guddommelige Moders kærlighed; for enhver, der banker på min dør, vil røre ved den himmelske Moders hjerte.
75. Disciple, her er sandheden, som lever i Helligåndens kirke, for at I ikke skal høre til dem, der går på afveje ved falske fortolkninger. Kirkerne af sten var kun et symbol, og af dem skal ikke en eneste sten forblive på en anden.
76. Jeg ønsker, at troens flamme altid skal brænde på dit indre alter, og at du skal forstå, at du med dine gerninger lægger fundamentet, som den store helligdom en dag vil hvile på. Jeg tester alle mennesker med deres forskellige ideer og handler efter dem, for jeg vil gøre alle til deltagere i opførelsen af mit tempel. (148,44-48)

Kapitel 33 - Mand og kvinde, forældre og børn, ægteskab og familie

Forholdet mellem mand og kone
1 Allerede før du kom til jorden, kendte jeg din livsvej og dine tilbøjeligheder, og for at hjælpe dig på din livsrejse placerede jeg på din vej et hjerte, som ville oplyse vejen gennem sin kærlighed til dig. Dette hjerte var både en mands og en kvindes hjerte. Med den ønskede jeg at give dig en hjælp, så du kunne blive en troens stav, moralsk styrke og barmhjertighed for dem, der har brug for det. (256, 55)
2. Jeg ønskede, at I skulle få del i den lykke, det er at være far, og derfor gjorde jeg jer til forældre til mennesker, så I kunne give form til sådanne væsener, som ville ligne jer, og i hvilke de åndelige væsener, jeg sender jer, ville inkarnere. Da der er moderkærlighed i det guddommelige og evige, ønskede jeg, at der skulle være et væsen i menneskelivet, som kunne legemliggøre den, og det væsen er kvinden.
3 I begyndelsen blev mennesket delt i to dele og skabte de to køn, den ene - manden, den anden - kvinden; i ham styrke, intelligens, værdighed; i hende ømhed, ynde, skønhed. Den ene - frøet, den anden - den frugtbare jord. Se her to væsener, som kun i fællesskab kan føle sig fuldstændige, perfekte og lykkelige. I deres harmoni vil de danne ét "kød", én vilje og ét ideal.
4 Når denne forening er inspireret af Ånden og af kærlighed, kaldes den ægteskab. (38, 29 - 31)
5 Sandelig, siger jeg eder: Jeg ser, at i denne tid er mænd og kvinder gået bort fra deres veje.
6 Jeg finder Mænd, som ikke opfylder deres forpligtelser, Kvinder, som undlader at være mødre, og andre, som går ind på de områder, der er forbeholdt Manden, skønt det i gamle dage er blevet sagt til jer, at Manden er kvindens Hoved.
7 Kvinden skal ikke føle sig tilbagevist af dette; thi nu siger jeg eder, at kvinden er mandens hjerte.

8 ee, det er derfor, jeg har indstiftet og helliget ægteskabet. For i foreningen af disse to væsener, som åndeligt set er lige, men fysisk set er forskellige, findes den fuldkomne tilstand. (66, 68 - 69)
9 Hvor få er der ikke, som søger at leve i fredens, lysets og harmoniens paradis, idet de med kærlighed opfylder de guddommelige love.
10. Meget lang er den vej, som menneskene har tilbagelagt, men alligevel foretrækker de at spise de forbudte frugter, som kun ophober lidelse og skuffelse i deres liv. Forbudte frugter er frugter, som, selv om de er gode, fordi Gud har skabt dem, kan blive skadelige for mennesket, hvis det ikke har forberedt sig ordentligt eller bruger dem i overdreven grad.
11 Manden og kvinden tager livets frugt uden forberedelse og er ikke klar over deres ansvar over for Skaberen, når de avler nye væsener til inkarnation på jorden. (34, 12 - 14)
12 Nogle spørger mig: "Herre, er menneskekærlighed uacceptabel og afskyelig i dine øjne, og bifalder du kun den åndelige kærlighed?"
13 Nej, folkens. Det er sandt, at de højeste og reneste kærlighedsfølelser tilhører ånden, men jeg har også lagt et hjerte i menneskekroppen, så den kan elske, og jeg har givet den følelser, så den gennem dem kan elske alt, hvad der omgiver den.
14. Kærligheden, hvis rødder kun er i det kropslige, er særegent for væsener uden fornuft, fordi de mangler en samvittighed, der oplyser deres vej. Desuden siger jeg jer, at der fra de gode foreninger altid vil komme gode frugter frem, og i dem vil lysvæsener inkarnere. (127,7 - 8, 10)
15. Jeg beder jer ikke om at yde overmenneskelige ofre. Jeg har ikke bedt manden om at holde op med at være mand for at følge mig, og jeg har heller ikke bedt kvinden om at holde op med at være mand for at udføre en åndelig opgave. Jeg har ikke adskilt manden fra sin hustru, og jeg har heller ikke fjernet hende fra sin mand for at tjene mig, og jeg har heller ikke bedt forældre om at forlade deres børn eller opgive deres arbejde for at følge mig.
16 Den ene og den anden lod jeg forstå, da jeg gjorde dem til "Arbejdere i denne Vingård", at de for at være mine Tjenere ikke må ophøre med at være Mennesker, og at de derfor må forstå at give Gud, hvad der tilhører Gud, og Verden, hvad der tilkommer den. (133, 55 - 56)

Menneskets karakter og opgave
17. Jeg har givet jer mænd en arv, en ejendom, en hustru, som jeg har betroet jer til at elske og passe på. Og alligevel er din ledsager kommet til mig og har klaget og grædt foran mig på grund af din manglende forståelse.
18 Jeg har sagt jer, at I er stærke, at I er skabt "i mit billede og lighed". Men jeg bad dig ikke om at ydmyge kvinden og gøre hende til din slave.
19 Jeg har gjort dig stærk til at repræsentere mig i dit hjem, stærk i dyd, stærk i talent, og jeg har givet dig som supplement i dit jordiske liv, som ledsager, kvinden, for at I i den fælles kærlighed kan finde styrke til at klare prøvelser og skiftende skæbner. (6, 61)
20. Tænk på, mænd, at det ofte har været jer, der har bragt dydige kvinder ned i deres net, idet I har søgt efter de følsomme og svage sider i dem. Men de spejle, som var klare, men som nu er blevet slørede, skal du få dem til igen at afspejle deres ånds renhed og skønhed.
21 Hvorfor foragter I i dag dem, som I før forførte til et fordærvet Liv? Hvorfor klager du over kvinders degeneration? Forstå, at hvis I havde ledet dem på min lovs vej, som er hjertets og åndens lov, respekten og kærligheden, og elsket dem med den kærlighed, der opløfter og ikke med den lidenskab, der nedbryder, ville I ikke have grund til at græde og klage, og de ville ikke være faldet.
22 Manden søger og forventer dyd og skønhed af kvinden. Men hvorfor kræver du noget, som du ikke fortjener?
23 Jeg kan se, at du stadig tror, at du har store fortjenester, selv om du har få. Genopbyg med dine værker, ord og tanker det, du har ødelagt, og giv ærbarhed, moral og dyd den værdi, de har.
24. Hvis I stræber på denne måde, mænd, vil I hjælpe Jesus i hans frelsesværk, og jeres hjerte vil blive fyldt med glæde, når I ser hjemmene hædret af gode hustruer og hæderlige mødre.

Din glæde vil være stor, når du ser dydigheden vende tilbage til dem, der havde mistet den.
25 Frelsen er for alle. Hvorfor skulle ikke selv den største synder blive frelst? Derfor siger jeg til jer mænd: Arbejd sammen med mig for at redde dem, som I har bragt til fald, og giv dem nyt håb med lyset fra min lære. Lad mine kærlige tanker nå deres sind og hjerter. Bring mine budskaber til dem også i fængslerne og på hospitalerne, selv til stederne i moradset. For der vil de græde af anger og smerte, fordi de ikke var stærke nok, da verden med dens fristelser trak dem i fordærv.
26 Enhver kvinde har engang været barn, enhver kvinde har engang været jomfru, og derfor kan du nå hendes hjerte med indlevelse.
27. Jeg vil gøre brug af de mænd, som ikke har plettet disse dyder, og overlade denne opgave til dem. Husk, at jeg har sagt til jer: "I skal kendes på jeres gerninger." Tillad Ånden at tale gennem jordisk manifestation.
28. Men til dem, der ikke var villige til at respektere den kærlighedens charme, som jeg har lagt i dette væsen, siger jeg: Hvorfor siger I, at I elsker, når det ikke er kærlighed, I føler? Hvorfor giver du andre anledning til at falde, og intet stopper dig? Overvej: Hvad ville dit hjerte føle, hvis det, du gør mod disse afblomstrede blomster, blev gjort mod din mor, din søster eller din elskede og derfor respekterede hustru? Har I nogensinde tænkt på de sår, I har påført forældrene til dem, der har opdraget dem med så megen kærlighed?
29 Spørg dit Hjerte ved en regelmæssig Undersøgelse i Samvittighedens Lys, om du kan høste, hvad du ikke har sået.
30 Hvad forbereder du dig på dit fremtidige liv, hvis du bliver ved med at skade dine naboer? Hvor mange vil blive dine ofre? Hvad bliver din afslutning? Sandelig, siger jeg jer, I har gjort mange til ofre i jeres lidenskabers hvirvelvind; nogle hører til jeres nutid, andre til jeres fortid.
31 Jeg vil, at Hjertet og Munden, som var et Sted for Utroskab og Løgn, må blive et Sted for Sandhed og kysk Kærlighed.
32 Oplys jeres naboers vej gennem ordet og jeres eksempel, så I kan blive de faldne kvinders frelsere. Åh, hvis bare hver af jer ville redde mindst én!
33 Du må ikke tale ondt om den Kvinde; thi det onde Ord, som sårer den ene, sårer alle, som høre det, thi fra det øjeblik bliver også de onde Dommere.
34. Respekter andres handlemåder og hemmeligheder, for det er ikke op til dig at dømme dem. Jeg foretrækker mænd, der er faldet i synd, og som jeg vil genoprette, frem for hykleriske mænd, der viser renhed og alligevel synder. Jeg foretrækker en stor synder, men en oprigtig synder frem for en falsk dydsforestilling. Hvis I ønsker at pryde jer, så lad det være oprigtighedens festlige klæder.
35 Hvis du finder en dydig og højfølt kvinde og føler dig uværdig til at komme til hende, skønt du elsker hende, og derefter ydmyger og foragter hende og efter at have lidt og erkendt din overtrædelse henvender dig til hende for at få trøst, vil du banke forgæves på hendes dør.
36 Hvis alle de kvinder, der har spillet en rolle i hver mands liv, havde modtaget ordet og følelsen af kærlighed, respekt og forståelse fra ham, ville jeres verden ikke være på det syndens højdepunkt, hvor den er. (235,18 - 32)

Kvinden, hustru og mor

37. Kvinder, det er jer, der med jeres bøn opretholder den lille fred, der er på jorden - jer, der som trofaste vogtere af hjemmet sørger for, at det ikke mangler kærlighedens varme. På denne måde forener I jer med Maria, jeres Moder, for at bryde menneskets stolthed. (130, 53)
38. Kvinder, der vådede denne verdens vej med jeres tårer og markerede jeres passage gennem dette liv med blod: Hvil dig hos mig, så du kan få ny styrke og fortsætte med at være kærlighedens ly, hjemmets ild, det stærke fundament i det hus, som jeg har betroet dig på jorden. For at du fortsat kan være den lærke, hvis vinger dækker ægtefælle og børn. Jeg velsigner dig.
39 Jeg ophøjer manden og giver kvinden plads ved mandens højre hånd. Jeg helliger ægteskabet og velsigner familien.
40. På dette tidspunkt kommer jeg med kærlighedens sværd for at rette op på alle ting, da de tidligere blev fortrængt af mennesket. (217, 29 - 31)

41 Sandelig, siger jeg eder, at den menneskelige fornyelse skal begynde med kvinden, for at hendes frugter, som skal være morgendagens mænd, skal være fri for de fejl, som har bragt jer til degeneration.
42 Derefter skal det være op til manden at gøre sin del i dette genoprettelsesarbejde; thi enhver, som har fordærvet en kvinde, skal oprejse hende igen.
43 I dag har jeg inspireret dig til at redde den kvinde, der er faldet på sin vej; og når du så præsenterer mig den, du har reddet, vil jeg give hende en blomst, velsignelser og en meget stor fred, så hun ikke falder igen.
44 Hvis I udfører denne opgave på denne måde, vil de væsener, der er blevet såret af verden, føle Jesu kærlighed komme ind i deres hjerter.
45 Jeg vil høre det, når de siger til mig i deres bøn: "Min Fader, se ikke på min synd, se kun på min smerte. Døm ikke min utaknemmelighed, se kun på min sorg." I det øjeblik vil Min trøst komme ned over det plagede hjerte, og det vil rense sig med tårer. Hvis du blot vidste, at synderens bøn er stærkere følt end den stolte, der tror sig selv retfærdig og ren. (235, 16 - 17, 43 - 45)
46. Af den kærlighed, hvormed jeg gav jer liv, viser menneskene kun få beviser eller kendetegn. Af alle menneskelige følelser er moderkærligheden den, der ligner den guddommelige kærlighed mest, for i den er der uselviskhed, selvfornægtelse og ønsket om at gøre barnet lykkeligt, selv om det koster ofre. (242, 39)
47. Til jer ufrugtbare kvinder siger Mesteren: I har i høj grad ønsket og bedt om, at jeres livmoder skulle blive en kilde til liv, og I har håbet, at der en aften eller en morgen ville lyde et ømt hjertes dunken i jer. Men dagene og nætterne er gået, og der er kun gråd i dit bryst, fordi intet barn har banket på dine døre.
48. Hvor mange af jer, der hører Mig, og som er blevet berøvet alt håb af videnskaben, skal ikke blive frugtbare, så I tror på Min kraft, og mange vil erkende Mig gennem dette mirakel. Se og vær tålmodig. Glem ikke mine ord! (38, 42 - 43)

Uddannelse af børn og unge

49. Familiefædre, undgå fejltagelser og dårlige eksempler. Jeg kræver ikke perfektion af jer, men kun kærlighed og omsorg for jeres børn. Forbered jer åndeligt og fysisk, for i det hinsides er der store legioner af ånder, der venter på det øjeblik, hvor de kan blive menneskelige blandt jer.
50 Jeg vil have en ny Menneskehed, der vokser og formerer sig ikke alene i Antal, men også i Dyd, for at Folk kan se den forjættede By nær, og deres Børn kan nå frem til at bo i det nye Jerusalem.
51 Jeg ønsker, at jorden skal være fyldt med mennesker af god vilje, som er frugter af kærlighed.
52 Ødelæg denne Tidens Sodoma og Gomorra, lad ikke dit Hjerte vænne sig til deres Synder, og lad det ikke blive som deres Indbyggere. (38, 44 -47)
53. Vis jeres børn vejen med iver, lær dem at opfylde Åndens og materiens love; og hvis de overtræder dem, så irettesæt dem, for I repræsenterer mig som forældre på jorden. Husk da Jesus, som fuld af hellig vrede gav Jerusalems købmænd en lektion for alle tider, da han forsvarede Guds sag og de uforanderlige love. (41, 57)
54. I dag er I ikke længere små børn, og I kan forstå meningen med min lære. Du ved også, at din ånd ikke blev født på samme tid som den krop, du har, og at den ene ikke har samme oprindelse som den anden. De børn, som du vugger i dine arme, bærer uskyld i deres hjerter, men i deres sind har de en fortid, som nogle gange er længere og mere uhyggelig end deres egne forældres. Hvor stort er ikke ansvaret for dem, der skal pleje disse hjerter, så deres ånder kan komme videre på deres udviklingsvej.
55. Se ikke på jeres børn med mindre kærlighed på grund af dette. Husk, at du ikke ved, hvem de er, eller hvad de har gjort. Øg hellere jeres hengivenhed og kærlighed til dem, og tak jeres Fader for at have lagt sin barmhjertighed i jer for at gøre jer til vejledere og rådgivere for jeres åndelige brødre og søstre, som I er midlertidige forældre for med hensyn til deres legeme og blod. (56, 31 - 32)
56. Jeg siger til familiefædrene, at ligesom de er bekymrede for deres børns materielle fremtid, bør de også være bekymrede for deres åndelige fremtid på grund af den mission, de har bragt til verden i denne henseende. (81, 64)

57. Vid, at ånden, når den inkarnerer, bringer alle sine evner med sig, at dens skæbne allerede er nedskrevet, og at den derfor ikke behøver at modtage noget i verden. Han bringer et budskab eller en forsoningsopgave med sig. Nogle gange høster han en (god) sæd, og andre gange betaler han en gæld. Men i dette liv får han altid en lektion i kærlighed, som han får af sin Fader.
58. Du, som leder dine børn gennem dette liv, sørg for, at de, når den barnlige uskyldigheds tid er forbi, følger Min Lovs vej. Væk deres følelser, åbenbar deres evner for dem, og inspirer dem altid til det gode, og sandelig siger jeg jer, at enhver, som I bringer til Mig på denne måde, vil blive overstrømmet af det lys, der stråler fra den Guddommelige Ild, som er Min kærlighed. (99, 64 - 65)
59. Spirituelt er I allerede nået langt, og nu er I forbløffet over den intuition og den udfoldelse, som de nye generationer afslører fra deres mest spæde barndom. For de er ånder, der har oplevet meget og nu kommer igen for at fremme menneskeheden - nogle på åndens måde og andre på verdens måde, alt efter deres evner og deres mission. Men med dem vil alle mennesker finde indre fred. Disse væsener, som jeg taler til jer om, vil blive jeres børn. (220, 14)
60. Mener du, at et barn, der står over for det dårlige eksempel fra en jordisk far, som er ondskabsfuld eller ondskabsfuld, begår en fejl, hvis det ikke følger hans levevis? Eller mener du, at barnet er forpligtet til at følge sine forældres skridt?
61 Sandelig, siger jeg jer, det er samvittigheden og fornuften, der skal lede jer på rette vej. (271, 33 - 34)
62. Den salige uskyld er smittet af verdens fordærv, de unge følger dens vej i et åndeløst forløb, og jomfruerne har også mistet beskedenhed, kyskhed og kyskhed. Alle disse dyder er forsvundet fra deres hjerter. De har næret de verdslige lidenskaber og ønsker kun de fornøjelser, der fører dem til undergang.
63. Jeg taler til dig med klarhed, så du kan tage af sted og tage et fast skridt i udviklingen af din ånd. (344, 48)
64 Giv ungdommen næstekærlighed, giv den store og ædle idealer, for det er ungdommen, der i morgen skal kæmpe for at opnå en tilværelse, hvor retfærdighed, kærlighed og åndens hellige frihed stråler. Gør jer klar, for den store kamp, som profetierne taler om, er endnu ikke kommet. (139, 12)

Et ord til børn og jomfruer

65. I børn har alle i Mig en Guddommelig Fader, og når Jeg har givet jer menneskelige forældre i det materielle liv, var det for at de kunne give liv til jeres legeme og repræsentere jeres Himmelske Fader sammen med jer. Jeg har sagt til jer: "I skal elske Gud mere end alle skabte ting", og jeg har tilføjet: "Du skal ære din far og din mor". Derfor må du ikke forsømme dine pligter. Hvis du ikke taknemmeligt har anerkendt dine forældres kærlighed, og du stadig har dem i verden, så velsign dem og anerkend deres fortjenester. (9, 19)
66. På denne dag taler jeg især til de piger, som i morgen skal lyse op med deres tilstedeværelse i et nyt hjem, og som skal vide, at ægtefællens og moderens hjerte er lys, der oplyser dette helligdom, som Ånden oplyser det indre tempel.
67 Forbered jer allerede nu, så jeres nye liv ikke overrasker jer; forbered allerede nu den vej, som jeres børn skal gå på - de åndelige væsener, som venter på den time, hvor de skal nærme sig jeres skød, tage form og menneskeliv, for at udføre en opgave.
68 Vær mine medarbejdere i mine planer om genoprettelse, i mit arbejde for fornyelse og retfærdighed.
69. Vend dig bort fra de mange fristelser, der omgiver dine skridt i denne tid. Bed for de syndige byer, hvor så mange kvinder går til grunde, hvor så mange helligdomme bliver vanhelliget, og hvor så mange lamper slukkes.
70. Spred ved dit eksempel livets, sandhedens og lysets frø, som vil stoppe konsekvenserne af manglen på åndelighed i menneskeheden.
71. Jomfruer af dette folk: vågn op og gør jer klar til kamp! Lad jer ikke forblænde af hjertets lidenskaber, lad jer ikke forblænde af det uvirkelige. Udvikl din intuition, din inspiration, din følsomhed og din delikatesse. Bliv stærk i sandheden, og du vil have dine bedste våben klar til at tage kampen op i dette liv.
72. For at overføre kærlighed med jeres blod, for at hjælpe jeres børn med livets essens, som er den kærlighed, som jeg taler så meget

om til jer, må I først opleve den, lade den gennemtrænge jer og føle den dybt. Det er det, som min undervisning ønsker at opnå i jeres hjerter. (307, 31 - 36)

Ægteskab og familie

73. Ægteskabsloven kom ned som et lys, der talte gennem ærkefædrenes ånd, så de kunne erkende, at foreningen af mand og kvinde betyder en pagt med Skaberen. Frugten af denne forening er et barn, i hvilket forældrenes blod flyder sammen som et bevis på, at det, der er forenet foran Gud, ikke kan opløses på jorden.
74. Den lykke, som faderen og moderen føler, når de har født et barn, svarer til den lykke, som Skaberen oplevede, da han blev far og gav liv til sine højt elskede børn. Senere, da jeg gennem Moses gav jer love, så I kunne forstå, at I skulle vælge ægtefælle og ikke begære jeres næstes hustru, var det fordi menneskene i kraft af deres frie vilje havde forvildet sig ind på utroskabens og lidenskabernes veje.
75. Efter at denne tid var gået, kom jeg til verden i Jesus, og jeg ophøjede ægteskabet og dermed den menneskelige moral og dyd gennem min nådige instruktion, som altid er kærlighedens lov. Jeg talte i lignelser for at gøre mit ord uforglemmeligt, og jeg gjorde ægteskabet til en hellig institution.
76. Nu da jeg på ny er iblandt jer, beder jeg jer, mænd og kvinder: Hvad har du gjort af ægteskabet? hvor få kan give et tilfredsstillende svar! Min hellige institution er blevet vanhelliget, fra denne kilde til livets kilde udspringer død og smerte. På det hvide, rene lovblad er ægtefællernes pletter og mærker. Den frugt, som burde være sød, er bitter, og det bæger, som menneskene drikker, er fuld af galde.
77 I fjerner jer fra mine love, og når I snubler, spørger I forfærdeligt: "Hvorfor er der så meget smerte? Fordi kødets lyster altid har overhørt samvittighedens stemme. Nu spørger jeg dig: Hvorfor har I ingen fred, skønt jeg har givet jer alt, hvad I behøver for at være lykkelige?
78. Jeg har spredt en blå kappe ud i himlens firmament, for at I under den kan bygge jeres "kærlighedsreder", så I der, langt fra verdens fristelser og forviklinger, kan leve med fuglenes enkelhed; for i enkelhed og i oprigtig bøn kan man føle mit riges fred og åbenbaringen af mange mysterier.
79 Enhver, der indgår ægteskab foran min guddommelighed - selv om hans ægteskab ikke er bekræftet af nogen præst - indgår en pagt med mig, en kontrakt, der forbliver indskrevet i Guds bog, hvor alle skæbner er nedskrevet.
80. Hvem kan slette disse to sammenflettede navne derfra? Hvem kan miste i verden, hvad der er blevet forenet i min lov?
81. Hvis jeg adskilte jer, ville jeg ødelægge mit eget værk. Hvis I har bedt Mig om at blive forenet på jorden, og Jeg har givet jer det, hvorfor holder I så ikke jeres løfter bagefter og fornægter jeres eder? Er det ikke en hån mod min lov og mit navn? (38, 32 - 37, 39 - 41)
82. Jeg har talt til hjertet på den kvinde, mor og hustru, som ikke var i stand til at bevare renheden i sit hjerte og til at give sin ledsager og sine børn ømhedens og forståelsens varme.
83 Hvordan kan mænd og kvinder øge deres åndelighed, hvis de ikke først har rettet op på de alvorlige fejl, der findes i deres menneskelige liv?
84 Mit værk kræver, at hans disciple ved, hvordan de skal vidne om det ved at være oprigtige og sandfærdige i deres handlinger i deres liv.
85. Jeg spørger både nogle og andre: Har du børn? Så forbarm dig over dem. Hvis I for et øjeblik kunne se deres ånder, ville I føle jer uværdige til at kalde jer deres forældre. Giv dem ikke dårlige eksempler, pas på med at råbe i børns nærvær.
86 Jeg ved, at der i denne tid som aldrig før er problemer i ægteskaber - problemer, som de berørte mennesker kun finder én løsning på: separation, skilsmisse.
87 Hvis mennesket havde den nødvendige viden om åndelig viden, ville det ikke begå så alvorlige fejl, for det ville i bøn og åndeliggørelse finde inspiration til at løse de vanskeligste forviklinger og klare de hårdeste prøvelser.
88. Mit lys når alle hjerter, selv de sørgelige og deprimerede, for at give dem nyt mod til at leve. (312, 36 - 42)
89. I den anden æra gik jeg ind i mange pars hjem, som var blevet gift i henhold til Moseloven, og ved I, hvordan jeg fandt mange af dem? Skænderier, der ødelægger frøene til

fred, kærlighed og tillid. Jeg så fjendskab og uenighed i deres hjerter, ved deres bord og i deres lejr.
90 Jeg kom også ind i mange hjem, som uden at deres ægteskab blev bekræftet ved lov, elskede og levede som lærker i deres rede, hvor de kærtegnede og beskyttede deres lille skat.
91. Hvor mange er der ikke, som bor under samme tag, men som ikke elsker hinanden, og da de ikke elsker hinanden, er de ikke forenede, men åndeligt adskilte! Alligevel lader de ikke deres splittelse blive kendt af frygt for en guddommelig straf eller for menneskelige love eller for samfundets dom, og dette er ikke ægteskab; med sådanne mennesker er der hverken fællesskab eller sandhed.
92. Alligevel fremviser de deres falske fælleshed, besøger familier og kirker, går ture, og verden fordømmer dem ikke, fordi de forstår at skjule deres mangel på kærlighed. På den anden side, hvor mange, der elsker hinanden, må ikke gemme sig, skjule deres virkelige enhed og udholde manglende forståelse og uretfærdighed.
93. Mennesket har ikke udviklet sig højt nok til at gennemskue og bedømme sin næstes liv korrekt. De mennesker, som har de åndelige og verdslige love i deres hænder, anvender ikke sand retfærdighed til at straffe sådanne tilfælde.
94. Men de tider med forståelse og indsigt, som jeg annoncerer til jer, hvor menneskeheden vil blive fuldkommengjort, vil komme, og så vil I se, som i patriarkernes tid før Moses, at de elskendes forening vil finde sted, som jeg har gjort i dag med mine børn: på en åndelig måde. Sådan skal I også gøre det i de kommende tider: i nærvær af forældrene til dem, der skal forenes, af venner og slægtninge, i den største åndelighed, broderskab og glæde. (357, 25 - 27)

Kapitel 34 - Den frie vilje og samvittigheden

Betydningen af samvittighed og fri vilje

1 Hør, disciple: Mennesket har som åndelige gaver vilje- og samvittighedsfrihed; alle kommer til verden udstyret med dyder og kan gøre brug af dem. I deres ånd er samvittighedens lys; men samtidig med kroppens udvikling udvikles også lidenskaberne, de onde tilbøjeligheder, og disse er i krig med dyderne.
2. Gud lader dette ske, for uden kamp er der ingen fortjeneste, og dette er derfor nødvendigt for at du kan stige op på den åndelige vej. Hvad ville Guds børns fortjeneste bestå i, hvis de ikke kæmpede? Hvad ville du gøre, hvis du levede fyldt med lykke, sådan som du længes efter i verden? Kunne du, omgivet af komfort og rigdom, forvente åndelige fremskridt? Du ville stå stille, for hvor der ikke er nogen kamp, er der ingen fortjeneste.
3 men misforstå ikke, for når jeg taler om kamp, mener jeg den kamp, som I udvikler for at overvinde jeres svagheder og lidenskaber. Disse kampe er de eneste, som jeg tillader menneskene at beherske deres egoisme og deres materielle begær, så ånden, oplyst af samvittigheden, kan indtage sin sande plads.
4 Jeg bifalder denne indre kamp, men jeg bifalder ikke den kamp, som menneskene fører i deres egen selvforherligelse, blændet af ambitioner og ondskab. (9, 42 - 44)
5. Ånden kæmper for at opnå sin opstigning og sit fremskridt, mens "kødet" [sjælen] igen og igen bukker under for verdens stimuli. Men ånd og legeme [sjæl] kan harmonisere med hinanden, hvis begge blot ville gøre brug af det, der kommer til dem på en tilladt måde, og det er det, som min lære viser jer.
6 Hvordan kan du altid udøve min ret? Ved at lytte til samvittighedens stemme, som er dommer over dine handlinger. Jeg befaler jer ikke noget, som I ikke kan opfylde. Jeg ønsker at overbevise dig om, at vejen til lykke ikke er en fantasi, men at den findes, og jeg vil her afsløre, hvordan du kan rejse den.
7 I kan frit vælge vej, men det er min pligt som Fader at vise jer den sande vej, den korteste vej, den vej, der altid er oplyst af lyset fra det guddommelige fyrtårn, som er min kærlighed til jer. For I er disciple, som tørster efter at høre altid nye ord, der bekræfter jeres viden og opliver jeres tro. (148,53 - 55)
8 Jeg har lagt Samvittigheden i eders Væsen, for at den skal være Vejviser på alle eders Veje; thi Samvittigheden kan skelne mellem godt og ondt og mellem ret og uret. Med

dette lys vil I ikke blive bedraget, og I kan heller ikke blive kaldt uvidende. Hvordan kan spiritisten bedrage sin næste eller forsøge at bedrage sig selv, hvis han kender sandheden? (10, 32)
9 Mennesket på jorden er en fyrste, som min kærlighed og min retfærdighed har givet ham denne titel, og den opgave han fik fra begyndelsen var at herske over jorden.
10 Over den guddommelige gave af hans viljeløshed har jeg placeret et lysende fyrtårn til at oplyse hans livsvej: samvittigheden.
11 Frihed til at handle og samvittighedens lys til at skelne godt fra ondt er to af de største gaver, som min Faders kærlighed har testamenteret til jeres ånd. De er i mennesket, før det bliver født, og selv efter at det er død. Samvittigheden vejleder ham og skiller sig ikke fra ham i fortvivlelse, i tabet af fornuft eller i dødens kvaler, fordi den er dybt forenet med Ånden. (92, 32 - 34)
12 Sindet har viljens frihed, hvormed det skal erhverve sig fortjeneste for at opnå frelse.
13 Hvem vejleder, orienterer eller rådgiver ånden i dens frie udvikling, så den kan skelne mellem det lovlige og det ulovlige og dermed ikke kommer på afveje? samvittigheden.
14. Samvittigheden er den guddommelige gnist, er et højere lys og en kraft, der hjælper mennesket til ikke at synde. Hvilken fortjeneste ville der være i mennesket, hvis samvittigheden havde materiel magt til at tvinge ham til at forblive i det gode?
15 I skal vide, at fortjenesten er at lytte til denne stemme, at sørge for, at den aldrig lyver eller tager fejl i det, den råder, og at trofast adlyde dens befalinger.
16. Som du sikkert kan forstå, kræver det træning og koncentration på sig selv at kunne høre denne stemme tydeligt. Hvem af jer praktiserer i øjeblikket denne lydighed? Svar jer selv.
17 Samvittigheden har altid manifesteret sig i mennesket; men mennesket har ikke nået den nødvendige udvikling til at lade hele sit liv være ledet af dette lys. Han har brug for love, lærdom, regler, religioner og råd.
18 Hvis menneskene kommer til at kommunikere med deres ånd og i stedet for at søge det åndelige i det ydre søger det i deres indre, vil de være i stand til at høre den blide, overbevisende, kloge og retfærdige stemme, som altid har været levende i dem, uden at de har lyttet til den, og de vil forstå, at i samvittigheden er Guds nærvær, at den er den sande formidler, gennem hvilken mennesket skal kommunikere med sin Fader og Skaber. (287, 26 - 30)
19. I har alle mit lys i jer, enhver ånd besidder denne nåde; men mens dette lys i nogle blev stærkere og stærkere, voksede, voksede, trængte udad og gjorde sig kendt, forbliver det i andre kun i en hemmelig, skjult, ubevidst tilstand. Men sandelig siger jeg jer, at uanset hvor åndeligt tilbagestående et menneske end er, vil det altid være i stand til at skelne mellem godt og ondt, og derfor er I alle ansvarlige for jeres gerninger over for mig.
20 Jeg må sige jer, at jeres ansvar vil vokse i takt med at jeres viden vokser, for så vil I blive mere og mere følsomme over for samvittighedens krav. (310, 69 - 70)
21. Jeg vil have, at du skal vide, at blandt alle denne verdens skabninger er du det mest privilegerede væsen, der er blevet udstyret med ånd og samvittighed. Jeg har givet dig viljens frihed, så du af din egen frie vilje kan vælge den rette vej, der fører til mig. Det er ikke en blomstrende vej, jeg tilbyder jer, men en vej af bøn, anger og kamp, og på denne vej skal jeres samvittighed lede jer. (58, 42)
22. Hvad ville der ske med ånden, hvis den blev frataget sin viljefrihed? For det første ville han ikke være ånd, og derfor ville han ikke være et væsen, der er den Højeste værdig. Han ville være noget som de maskiner, I fremstiller, noget uden eget liv, uden intelligens, uden vilje, uden stræben. (20, 37)
23. Jeg gav mennesket viljens frihed. Men hvis han i sin vildfarelse går så vidt som til at bebrejde mig for det, vil jeg sige til ham, at jeg også gav ham viljestyrke og forståelse. Samtidig åbenbarede jeg ham min lov, som er vejen til ikke at snuble eller fare vild, og jeg tændte i ham samvittighedens lys, som er det indre fyrtårn, der oplyser åndens vej og fører ham til det evige liv.
24 Hvorfor findes synden, hvorfor hersker det onde, hvorfor udbryder krige? Fordi mennesket ikke lytter til samvittighedens stemme og gør dårlig brug af sin viljeløshed. (46, 63 - 64)
25. Verden hører mig ikke, for disse legemers stemme, gennem hvilke jeg giver mig til

kende, har kun en lille rækkevidde. Derfor er det samvittighedens stemme, som er Min visdom, der taler til menneskene og overrasker mange, som under deres egoisme er døve for denne stemmes kald, og som kun er opmærksomme på smiger og jordisk prestige og beruser sig selv med deres sociale position og deres magt. (164, 18)

Misbrug af den frie vilje

26. I dag finder jeg menneskeheden åndeligt svækket som følge af det misbrug, den har gjort af gaven af den frie vilje. Jeg har skabt en vej af retfærdighed, kærlighed, barmhjertighed og godhed. Mennesket har skabt et andet tilsyneladende lys, som har ført ham til undergang.

27 Når jeg vender tilbage, vil mit Ord vise eder den Vej, som I ikke ville gå, og det vil være uretfærdigt og urimeligt, at nogen siger, at denne Lære forvirrer eller gør eder apatiske. (126, 5 - 6)

28. Se på mennesker, som de ødelægger og hader hinanden og river magten fra hinanden uden at vige tilbage for forbrydelse, bedrag og forræderi. Der er mennesker, der dør i millioner af tilfælde som ofre for deres medmennesker, og andre, der går til grunde som følge af laster. Er der lys i dem? Taler den ånd, der bor i dem? Det, der er der, er mørke og smerte, resultatet af misbrug af den frie viljes gave og af ikke at lytte til den indre stemme, og fordi menneskene ikke har rettet deres opmærksomhed mod lyset fra den gnist af Gud, som I alle bærer i jeres væsen, som er den guddommelige lysstråle, som I kalder samvittigheden. (79, 31)

29 Viljefrihed er det højeste udtryk, er den mest fuldkomne gave af frihed, der er givet mennesket på livets vej, så at dets udholdenhed i det gode, opnået gennem samvittighedens råd og gennem kampen i prøvelser, vil få det til at nå frem til Faderens skød. Men viljens frihed er blevet erstattet af løssluppenhed, samvittigheden er blevet ignoreret; man lytter kun til verdens krav, og åndelighed er blevet erstattet af materialisme.

30 I lyset af så megen forvirring og så mange afvigelser vil Min Lære virke absurd for denne tids mennesker. Men jeg siger jer, at det er den rette lære til at få menneskene til at frigøre sig fra den sløvhed, som de er faldet ind i. (157, 15 - 16)

31. Mit ord er vejen, er den guddommelige lov, der fører dig til fuldkommenhed, det er lyset, der hæver ånden, som imidlertid blev sløret, da "kødet" [sjælen] gjorde sig gældende med sin uforsonlighed og ikke lyttede til åndens indre kald.

32 Inden da har ånden givet efter for "kødets" impuls og ladet sig dominere af den verden, der omgiver den, og har byttet sin position som leder ud med et forsvarsløst væsen, der drives frem og tilbage af menneskelige lidenskaber og svagheder som de golde blade, der blæser retningsløst af vinden.

33 Mennesket, som elsker friheden mest, er bange for at underkaste sig den guddommelige vilje af frygt for, at dens ånd til sidst vil underlægge sig ham og fratage ham mange menneskelige tilfredsstillelser, som han ved er skadelige for ham; og derfor forlader han den vej, der fører ham til det sande liv. (97, 36)

34. Den tid, hvor menneskene brugte viljens frihed til at bruge den til fornøjelser, tarvelige lidenskaber, fjendskab og hævn, er nu ved at være forbi. Min retfærdighed blokerer syndens veje og åbner i stedet vejen for forsoning og fornyelse, så menneskene kan finde den vej til fred, som de forgæves har søgt på andre måder. (91, 80)

35. Jeg gav jer den frie viljes gave, og jeg har respekteret denne velsignede frihed, som er tildelt mine børn. Men jeg placerede også samvittighedens guddommelige lys i dit væsen, så du, guidet af det, ville lede dine evner i de rette baner. Men jeg siger dig: I kampen mellem ånden og kroppen [sjælen] har ånden lidt et nederlag, et smertefuldt fald, der gradvist har fjernet den mere og mere fra Sandhedens Kilde, som jeg er.

36 Hans nederlag er ikke definitivt, det er kun midlertidigt; thi han skal stige op fra sin afgrund, når han ikke længere kan bære sin sult, sin tørst, sin nøgenhed og sit mørke. Smerten vil være hans frelse, og når han hører sin samvittigheds stemme, vil han rejse sig stærk og strålende, brændende og inspireret og bruge sine evner på ny. Men ikke længere med friheden til at bruge dem på godt og ondt, men ved udelukkende at dedikere dem til opfyldelsen af de Guddommelige Love,

hvilket er den bedste tjeneste, I kan yde Min Ånd. (257, 65 - 66)

Den nødvendige efterlevelse af samvittighedens impulser

37. Hvor langt fra virkeligheden er der i dag millioner af væsener, som kun lever for deres materielle tilstedeværelse! Hvordan kan de åbne deres øjne for virkeligheden? Kun ved at lytte til samvittighedens stemme - den stemme, som kræver indsamling, refleksion og bøn for at blive hørt. (169, 16)
38 Når du vil vide, om den vej, du følger, er den vej, der fører dig opad, skal du spørge din samvittighed, og hvis den er fredfyldt, og der i dit hjerte er kærlighed og velvilje mod dine medmennesker, så kan du være sikker på, at dit lys stadig lyser, og dit ord trøster og helbreder.
39. Men hvis du skulle opdage, at grådighed, ond vilje, materialisme og kødlighed har slået rod i dit hjerte, kan du være sikker på, at dit lys er blevet til mørke, bedrag. Ønsker du, at du - når Faderen kalder dig væk - i stedet for gylden hvede vil få en beskidt høst i stedet for gylden hvede? (73,45)
40 Disciple: Hvis I ikke ønsker at begå fejl eller fejltagelser, så undersøg jeres handlinger i lyset af jeres samvittighed, og hvis der er noget, der forplumrer den, så undersøg jer selv grundigt, og I vil opdage pletten, så I kan rette op på den.
41 Der er et spejl i jer, hvori I kan se jer selv og se, om I er rene eller ej.
42. Spiritualisten skal kendes på sine handlinger, som for at være rene skal være dikteret af samvittigheden. Den, der handler på denne måde, vil føle, at han med rette er blevet kaldt min discipel.
43. Hvem kunne narre mig? Ingen. Jeg dømmer jer ikke på det, I gør, men på den hensigt, hvormed I gør det. Jeg er i din samvittighed og hinsides den. Hvordan kan du tro, at jeg ikke kan kende dine gerninger og deres motiv? (180, 11 - 13)

Kampen mellem den frie vilje og samvittigheden

44. Da de første mennesker beboede jorden, lagde Skaberen sin kærlighed i dem og gav dem en ånd og tændte sit lys i deres samvittighed, samtidig med at han gav dem viljefrihed.
45 Men mens nogle bestræbte sig på at forblive faste i det gode, idet de kæmpede mod alle fristelser med den hensigt at forblive rene, værdige Herren og i overensstemmelse med deres samvittighed, smedede andre, fra synd til synd og fra den ene overtrædelse til den anden, led efter led en kæde af synder, kun ledet af sansernes stemme, styret af deres lidenskaber, og såede vildfarelse og fristelse blandt deres medmennesker.
46. Men ud over disse forvirrede åndelige væsener er mine profeter også kommet som englebudbringere fra min guddommelighed for at vække menneskeheden, advare den mod farerne og forkynde den mit komme. (250, 38 - 39)
47 "Kødet" [sjælen] var for stædig og genstridig til at følge direktiverne fra det indre lys, som I kalder samvittigheden, og det fandt det meget lettere at følge de impulser, der fristede det til at lade sine instinkter og lidenskaber gå i frit spil.
48 I lang tid har menneskeheden vandret livets vej på denne jord i en vanskelig kamp mellem samvittigheden, som aldrig har været tavs, og "kødet", som ønsker at gøre materialismen til sin kult og sin lov, uden at hverken materien [sjælen] eller ånden har sejret den dag i dag, da kampen fortsætter.
49. Du spørger mig, hvem der vil sejre? Og jeg siger jer, at der ikke vil gå lang tid før samvittighedens absolutte sejr, som vil blive opnået ved hjælp af ånden i "kødet".
50 Ved I ikke, at efter så megen og så lang kamp må det menneskelige og forgængelige legeme vige for den samvittighed, som er mit evige lys?
51. Forstå, at mennesket efter så lang tids modsætningsforhold til sidst vil opnå den følsomhed og eftergivenhed, som det aldrig før har haft over for den stemme og det åndelige liv, der vibrerer og lever i dets væsen.
52. I er alle på vej mod dette punkt uden at være klar over det. Men når I ser godhedens og retfærdighedens sejr på jorden, vil I forstå årsagen til kampen, kampene og prøvelserne. (317, 21 - 26)
53. Se, hvordan mennesket står foran og over alt, hvad der omgiver det; at det er det eneste væsen, der er udstyret med vilje- og

samvittighedsfrihed. Fra denne viljens frihed stammer alle menneskets vildfarelser, fald og synder. Men de er forbigående overtrædelser i forhold til Skaberens retfærdighed og evighed. For herefter vil samvittigheden sejre over kroppens svagheder og åndens forførende kræfter. Således vil lyset, som er viden, sejre over mørket, som er uvidenhed. Det gode, som er kærlighed, retfærdighed og harmoni, vil sejre over det onde, som er selviskhed, løssluppenhed og uretfærdighed. (295, 49)
54 Intet er umuligt for mig, min vilje er blevet opfyldt og vil altid blive det, selv om det indimellem ser ud som om det er menneskets vilje, der styrer og ikke min.
55 Menneskets frie viljes vej, hans herredømme på jorden, sejrene i hans arrogance, den tvang, han undertiden pålægger ved at bruge magt, er så flygtige i forhold til evigheden, at de ganske vist i nogen grad kan ændre de guddommelige planer; men i morgen eller i løbet af deres fuldendelse vil min Ånds vilje åbenbares mere og mere over alle væsener, idet den får det gode til at bestå og fjerner det urene. (280, 9 - 10)
56. Den tid vil komme, hvor denne verdens grænser vil blive ophævet af kærlighed, og hvor verdenerne vil komme tættere på hinanden gennem spiritualisering.
57 Indtil da fortsætter kampen mellem samvittigheden og den frie vilje, som mennesket vil bruge og bruge til at gøre af sit liv, hvad det vil.
58. Kampen mellem disse to kræfter vil nå sit højdepunkt, og sejren vil være på Åndens side, som i et absolut kærlighedsoffer til sin Fader vil sige til ham: "Herre, jeg giver afkald på min frie vilje, fuldbyrd i mig alene din vilje".
59. Jeg vil velsigne den, der således kommer foran mig, og indhylle ham i mit lys, men jeg vil lade ham vide, at jeg aldrig vil berøve ham den velsignede frihed, som han blev skænket. Thi den, som gør sin Faders vilje, som er trofast og lydig, er sin Herres tillid værdig. (213, 61 - 64)

Skærpelse af samvittigheden gennem det nye Guds ord

60. Min Lære, fuld af lys og kærlighed, styrker ånden, så den kan udøve sin magt over "kødet" [sjælen] og gøre den så følsom, at samvittighedens tilskyndelser bliver stadig lettere at opfatte for den.
61 Åndelighed er det mål, som mennesket bør stræbe efter, da det gennem den vil være i stand til at blive helt ét med sin samvittighed og endelig skelne godt fra ondt.
62. For på grund af menneskets manglende åndelige ophøjelse kunne denne dybe og kloge, urokkelige og retfærdige indre stemme ikke høres og fortolkes tilstrækkeligt, og derfor har mennesket ikke opnået en ukvalificeret viden, som virkelig sætter det i stand til at skelne godt fra ondt.
63 Men ikke alene dette, men han skal også finde den nødvendige styrke i sig selv til at følge enhver god impuls og adlyde enhver lysende indskydelse, idet han samtidig afviser enhver fristelse, enhver uærlig eller dårlig tanke eller følelse. (329, 56 - 57)
64 Hvor let vil det ikke være for mennesker at forstå hinanden, når de bliver stille i sig selv og hører deres højere fornufts stemme, stemmen fra den dommer, som de ikke ønsker at høre, fordi de ved, at han befaler dem at gøre det stik modsatte af det, de gør.
65. Desuden kan jeg fortælle dig, at hvis du ikke har været villig til at lytte til din samvittigheds diktater, har du ikke været lydig og villig til at praktisere min Lære. De anerkender det i teorien, men anvender det ikke i praksis. I tillægger den guddommelig essens - I siger, at Kristus var meget stor, og at hans lære er fuldkommen. Men ingen ønsker at blive stor som Mesteren, ingen ønsker at komme til ham ved virkelig at tage ham som eksempel. Men I skal vide, at jeg kom ikke kun for at I skal vide, at jeg er stor, men også for at I alle sammen skal være det. (287, 35 - 36)
66 Jeg vil samle alle folkeslag og alle nationer om mit nye budskab, jeg vil kalde dem, som en hyrde kalder sine får, og jeg vil give dem den fred, der er i en stald, hvor de kan finde tilflugt mod uvejr og storm.
67. Du vil endnu se, hvor mange, skønt de tilsyneladende ikke har det mindste spor af tro eller åndelighed, i deres reneste sind har bevaret det åndelige livs udødelige principper; du vil endnu indse, hvor mange af dem, som for dig synes at have ingen tilbedelse af Gud overhovedet, har i deres inderste væsen et uforgængeligt alter i deres indre.

68. Foran dette indre alter skal menneskene åndeligt knæle ned for at græde over deres overtrædelser, deres onde gerninger og deres fornærmelser i oprigtig anger over deres ulydighed. Der, foran samvittighedens alter, vil den menneskelige stolthed bryde sammen, så menneskene ikke længere vil betragte sig selv som overlegne på grund af deres race. Derefter vil der komme afkald, opgørelser og til sidst fred som den lovlige frugt af kærlighed og ydmyghed, tro og god vilje. (321,9 - 11)

Kapitel 35 - Tankens, følelsernes og viljens kraft

Afsendelse og modtagelse af tanker og deres virkninger

1 Der er kræfter, som ikke er synlige for mennesket og ikke kan opfattes af menneskelig videnskab, men som konstant påvirker jeres liv.

2 Der er godt og ondt, nogle giver dig Sundhed, andre giver dig Sygdom, der er lyst og mørkt.

3 Hvorfra kommer disse beføjelser? Fra ånden, discipel, fra sindet og fra følelserne.

4 Enhver inkarneret eller ikke-kropslig ånd udsender vibrationer, når den tænker; enhver følelse udøver en indflydelse. Du kan være sikker på, at verden er fuld af disse vibrationer.

5 Nu kan du let forstå, at hvor man tænker og lever i godhed, må der være sunde kræfter og påvirkninger, og at hvor man lever uden for de love og regler, der kendetegner godhed, retfærdighed og kærlighed, må der være usunde kræfter.

6 Begge dele fylder rummet og kæmper mod hinanden; de har indflydelse på menneskers følelsesliv, og hvis de er i stand til at skelne, accepterer de de gode inspirationer og afviser de dårlige påvirkninger. Men hvis de er svage og uøvede i at udføre det gode, kan de ikke modstå disse vibrationer og er i fare for at blive slaver af det onde og bukke under for dets herredømme. (40, 58 - 63)

7 Alt åndeligt i universet er en kilde til lys, synligt eller usynligt for dig, og dette lys er styrke, er kraft, er inspiration. Fra ideer, ord og værker strømmer også lys ud, alt efter hvor rene og majestætiske de er. Jo højere ideen eller værket er, jo mere delikat og raffineret er dens vibration og den inspiration, der udgår fra den, selv om det er vanskeligere for materialismens slaver at opfatte den. Ikke desto mindre er den virkning, som de høje tanker og gerninger udøver åndeligt set, stor. (16, 16)

8. Hvis en idé eller tanke af lys springer ud af dit sind, vil den nå sit bestemmelsessted for at opfylde sit velgørende formål. Hvis der i stedet for gode tanker udgår urene udstrålinger fra dit sind, vil de kun forårsage skade, uanset hvor du sender dem hen. Jeg siger jer, at tanker også er værker, og som sådan forbliver de skrevet i den bog, der findes i jeres samvittighed.

9 Hvad enten dine gerninger er gode eller onde, skal du få mange gange det tilbage, som du har ønsket for dine medmennesker. Det ville være bedre for jer at gøre ondt mod jer selv end at ønske det mod en af jeres naboer.

10 Det er derfor, at jeg i den Anden Tidsalder sagde til jer: "Hvad I sår, det høster I"; for det er nødvendigt, at I anerkender jeres erfaringer i dette liv og husker, at jeres høst vil give jer den samme sæd, som I sådede, men mangedoblet.

11 O menneskehed, du har ikke villet overveje, føle eller leve din Mester's lære! (24, 15 - 18)

12 Det er derfor, jeg sagde til dig, at du ikke kendte Tankens Kraft. I dag fortæller jeg jer, at tanken er stemme og hørelse, at den er våben og skjold. Den skaber og ødelægger. Tanken forkorter afstanden mellem dem, der er langt fra hinanden, og finder dem, hvis spor den har mistet.

13 Kend dine våben, før kampen begynder. Den, der ved, hvordan man forbereder sig, vil være stærk og uovervindelig. Det vil ikke være nødvendigt for jer at bruge mordvåben. Dit sværd skal være ren og højlydt tanke og dit skjold tro og kærlighed. Selv i stilhed skal din stemme lyde som et budskab om fred. (76, 34)

14. Vågn op, idet du passer på ikke at besmitte dit sind med urene tanker. Det er kreativt, og hvis du giver ly til en dårlig idé, har den den virkning, at den trækker dig ned til lavere niveauer, og dit sind bliver indhyllet i mørke. (146, 60)

15 De forenede tanker fra en stor gruppe mennesker vil være i stand til at undertrykke

de dårlige påvirkninger og skubbe idolerne ned fra deres piedestaler. (160, 60)
16. I dag kan jeg forsikre jer om, at kommunikation gennem tanken i fremtiden vil nå en stor udvikling; og gennem dette kommunikationsmiddel vil mange barrierer, som i dag stadig adskiller folk og verdener, forsvinde. Når du lærer at kommunikere mentalt med din Fader, når du opnår at tale ånd med ånd, hvilke vanskeligheder kan der så være med at kommunikere med dine brødre og søstre, synlige eller usynlige, tilstedeværende eller fraværende, nær eller fjern? (165, 15)
17. Jeres tanker når altid frem til Mig, uanset hvor ufuldkomne de end måtte være, og Jeg hører jeres bønner, selv om de mangler den tro, som I altid burde lægge i dem. Grunden til dette er, at Min Ånd modtager alle væseners vibrationer og følelser.
18 Men mennesker, som på grund af deres egoisme holder sig på afstand af hinanden, langt fra det åndelige liv på grund af den materialisme, som de i dag er blevet indviklet i, er ikke parate til at kunne kommunikere med hinanden gennem deres tanker.
19. Alligevel siger jeg jer, at det er nødvendigt, at I begynder at opøve jeres ånd. For at opnå dette skal du "tale" til ånderne, selv om du ikke får et klart mærkbart svar fra dem.
20 I morgen, når alle har lært at give, vil de modtage flere og flere antydninger af åndelig forståelse, som menneskene aldrig har drømt om. (238,51)

Følelsers, ønskers eller frygters magt
21 I hvert øjeblik udstråler mentale eller åndelige vibrationer fra dig, men i de fleste tilfælde udstråler du egoisme, had, vold, forfængelighed og nederdrægtige lidenskaber. Du gør ondt og føler, når du bliver såret: men du elsker ikke, og derfor føler du ikke, når du bliver elsket, og med dine morbide tanker mætter du i stigende grad det miljø, du lever i, med smerte og fylder din tilværelse med ubehag. Men jeg siger jer: mæt alting med fred, med harmoni, med kærlighed, og I vil blive lykkelige. (16, 33)
22 Tænk aldrig ondt om dem, som ikke kan lide dig, og vær ikke bitter på dem, som ikke forstår dig; thi selv den inderste følelse, som du har over for dine næste, overfører du mentalt til dem. (105, 37)
23 Ser I de mennesker, som vil have magt med magt? I vil meget snart se dem blive dømt for deres fejl.
24 Jeg vil bevise dem, at man kun kan blive virkelig stor og mægtig ved hjælp af godhed, som er en udstråling af kærlighed. (211, 22 - 23)
25 I mangler troen til at løfte jeres ansigt og smile med håb og se fremtiden i øjnene uden frygt, uden mistanke, for i fremtiden er jeg, jeg er i fremtiden, jeg er i fremtiden, jeg er i fremtiden.
26. Hvor ofte er du ikke syg, netop fordi du tænker dette; for ved hvert eneste sving tror du, at undergangen forfølger dig og smerten ligger på lur. Så tiltrækker du gennem din tankegang mørke kræfter, som du overskygger dit materielle liv og din åndelige opstigningsvej med.
27 Men jeg er her hos eder for at genoplive Troen paa Livet, paa Sandheden, paa det Evige, paa den fuldkomne Fred, og for at lære eder at iføre eder Lyset. (205, 28 - 29)

Manglende selvovervindelse
28. Mennesket har været dobbelt skyldigt: ikke kun fordi det ikke gør en indsats, så det bandage, der forhindrer det i at kende den højeste lære, falder, men også fordi det ikke har frigjort sig fra materiens lænker, der i modsætning til de åndelige glæder har forført det til fysiske glæder. Det er grunden til, at han har gjort sig selv til slave under lidenskabernes herredømme og lader sin ånd ligne en lam mand, der ikke gør noget for at blive rask.
29. På alle områder ser jeg flertallet af mænd ustabile, overalt møder jeg kun den svage mand. Og hvad skyldes dette? At du ikke har mod og tilstrækkelig viljestyrke til at komme ud af det snavs, du sidder fast i, til at overvinde den træghed, der smeder de lænker, der binder dig til materien, og det er oprindelsen til alle laster, til alle fejltagelser.
30. Men mennesket vil ikke gøre brug af den magt, som det er blevet udstyret med, nemlig viljen; viljen, som skal være den uindskrænkede lovgiver, som skal blive den øverste leder, og som, støttet af fornuften, skal kæmpe - magt mod magt, herredømme

mod herredømme. På den ene side lidenskaberne og begærene, på den anden fornuften og viljen, indtil sidstnævnte vinder kampen, og du kan sige, at du er befriet.
31. Så vil I være i stand til at være de store profeter, de store oplyste, "supermennesker". Så vil du kunne leve sammen med de vilde dyr og lege med krybdyr. For sandelig, siger jeg jer, det er de overtrædelser, der tynger jer, der får jer til at frygte jeres små brødre, og det er også grunden til, at de angriber jer.
32 Men hvis du tager dig tid til at observere menneskene, vil du opdage, at der findes mænd, som er hårdere end tigre og har mere gift end kobraer.
(203,3-6)

IX Den guddommelige visdoms lærdomme

Kapitel 36 - Tro, sandhed og viden

Den tro, der overvinder alt
1 For at overvinde svaghed, elendighed, elendighed og lidenskab og for at fjerne tvivlen er troen og de gode gerninger uundværlige, som er dyder, der behersker det umulige; i forhold til dem forsvinder det vanskelige og uopnåelige som skygger.
2 Jeg sagde til dem, som troede på mig i den anden æra: "Jeres tro har hjulpet jer." Jeg forklarede det på denne måde, fordi troen er en helbredende kraft, en kraft, der forvandler, og dens lys udsletter mørket. (20, 63 - 64)
3 De, der endnu er langt fra åndeliggørelse, ønsker at se mig i Jesu skikkelse og sige til mig: "Herre, jeg tror på dig, for jeg har set dig." Til dem siger jeg: Velsignet er de, som har troet uden at se, for de har givet bevis for, at de takket være deres åndeliggørelse har følt mig i deres hjerte. (27, 75)
4 Jeg vil, at I skal vide, hvad Tro er, for at I kan forstå, at den, som har den, har en uovertruffen Skat.
5. Den, der lever oplyst af dette indre lys, vil aldrig føle sig udstødt, forladt, svag eller fortabt - uanset hvor fattig verden måtte tro, at han er. Hans tro på Faderen, på livet, på sin skæbne og også på sig selv vil aldrig lade ham gå til grunde i livets kamp, og han vil desuden altid være i stand til at udføre store og forbløffende gerninger. (136, 4 - 5)
6 Troen er som et fyrtårn, der oplyser din vej gennem livet, indtil du når frem til evighedens sikre havn.
7 Troen må ikke være den samme som de lunkne og frygtsomme ånder, der tager et skridt frem i dag og et skridt tilbage i morgen, som ikke vil kæmpe med deres egen smerte og ikke vil tro på Åndens sejr alene på grund af Faderens barmhjertighed.
8. Troen er det, som ånden føler, som ved at vide, at Gud er i ham, elsker sin Herre og glæder sig over at føle ham i sig og over at elske sine medmennesker. Troen på Faderens retfærdighed er så stor, at han ikke forventer, at hans næste vil elske ham, at han vil tilgive ham overtrædelser og overtrædelser, men at han tror, at han i morgen vil blive fyldt med lys, fordi han har opnået sin renselse gennem sine fortjenester.
9 Den, som har Tro, har Fred, har Kærlighed og har Godhed i sig.
10 Han er rig i Ånden og også i materielle Ting, men i sand Rigdom, ikke i den, som I tro. (263, 12 - 16)
11 Jeg giver dig nu beviset på, at sand tro er til stede: når hjertet ikke fortvivler i prøvelsens time, når freden fylder sindet i de mest kritiske øjeblikke.
12. Den, der har tro, er i harmoni med mig, for jeg er liv, sundhed og frelse. Den, der i sandhed søger denne havn og dette fyrtårn, går ikke til grunde.
13 Den, der besidder denne dyd, gør underværker, som overgår al menneskelig videnskab, og vidner om ånden og det højere liv. (237,69 - 71)

Kendskab til Guds sandhed
14 Når hjertet har god tro og sindet er fri for fordomme og uklare forestillinger, værdsætter man livet bedre, og sandheden ses med større klarhed. Hvis man derimod har tvivl eller forfængelighed i hjertet og et forkert sind, så virker alting uklart, og selv lyset virker som mørke.
15 Søg Sandheden, den er Livet, men søg den med Kærlighed, med Ydmyghed, med Udholdenhed og med Tro. (88, 5 - 6)

16 Bed, spørg din Fader i din bøn, så vil du i din meditation modtage en gnist af mit uendelige lys. Du skal ikke forvente at få hele sandheden på et enkelt øjeblik. Der er ånder, som har søgt efter sandheden i lang tid, som forsker og forsøger at trænge ind i alle mysterier, men som endnu ikke er nået frem til det ønskede mål.
17 Kristus, den Salvede, viste jer vejen med ordene: "Elsker hinanden". Kan du forestille dig konsekvenserne af dette sublime bud? Hele menneskers liv ville blive forandret, hvis I levede i overensstemmelse med denne lære. Kun kærligheden vil være i stand til at afsløre sandhederne i de guddommelige mysterier for dig, fordi den er oprindelsen til dit liv og til alt skabt.
18. Søg flittigt sandheden, søg meningen med livet, elsk og bliv stærk i godhed, og du vil se, hvordan alt, der var falsk, uærligt eller ufuldkomment, trin for trin vil falde væk fra dit væsen. Bliv dag for dag mere følsom over for lyset fra den guddommelige nåde, og så vil du være i stand til at bede din Herre direkte om alt det, du ønsker at vide, og som din ånd har brug for for at nå den højeste sandhed. (136, 40 - 42)
19. Jeg er "Ordet", som menneskene søger, fordi de ikke kunne nå mig. Det er min sandhed, som jeg åbenbarer for dem, for sandheden er det rige, som I alle skal gå ind i efter min vilje.
20 Hvordan vil I opdage sandheden, hvis jeg ikke først fortæller jer, at der skal mange afsavn til for at finde den?
21 For at finde sandheden er det nogle gange nødvendigt at give afkald på det man ejer, ja, at give afkald på sig selv.
22. Den selvtilfredse, materialisten, den ligegyldige kan ikke se sandheden, før han ødelægger de mure, inden for hvilke han lever. Det er nødvendigt for ham at hæve sig over sine lidenskaber og svagheder for at kunne se mit lys ansigt til ansigt. (258, 44 - 47)
23 Salig er den, som søger Sandheden, thi han er den, som tørster efter Kærlighed, Lys og Godhed. Søg og du skal finde, søg sandheden og den skal komme til dig. Bliv ved med at tænke, bliv ved med at stille spørgsmål til den guddommelige visdoms bog, og den vil svare dig, for Faderen har aldrig været tavs eller ligeglad med den, der brændende stiller spørgsmål til ham.
24. Hvor mange af dem, der søger sandheden i bøger, hos de lærde og i de forskellige videnskaber, vil ikke til sidst opdage den i sig selv, da jeg har placeret et frø af evig sandhed i det inderste af hvert enkelt menneske. (262, 36 - 37)
25 Jeg kan ikke bedrage dig! Jeg er aldrig falsk, jeg skjuler mig ikke i mørket. Min sandhed er altid nøgen. Men hvis mennesker ikke har været i stand til at se min Ånds nøgenhed, er det fordi de ikke har villet det. Jeg skjuler ikke min sandhed for dig gennem nogen beklædning. Min nøgenhed er guddommelig og ren, min nøgenhed er hellig, og jeg vil vise den til alle universets væsener. Som et symbol på det samme kom jeg til verden nøgen som et menneske, og nøgen forlod jeg jer.
26. Jeg ønsker, at sandheden altid skal herske blandt mine egne, for jeg er og vil altid være i jeres sandhed. Jeg ønsker, at kærligheden skal være blandt jer, og min kærlighed vil altid være i jeres kærlighed.
27 Der er kun een Sandhed og een sand Kærlighed; og hvis denne Sandhed og denne Kærlighed er i eder, da skal eders Kærlighed og Sandhed være min, og min Sandhed og min Kærlighed skal være eders. (327, 33 - 34)
28. Mit lys er i enhver ånd. I befinder jer nu i den tid, hvor min Ånd vil blive udgydt over mennesker. Derfor siger jeg jer, at I alle snart vil føle mit nærvær - de lærde såvel som de uvidende, de store såvel som de små, de magtfulde såvel som de fattige.
29 Både nogle og andre skal skælve for den levende og sande Guds sandhed. (263, 33 - 34)

Kendskab til det åndelige og guddommelige

30. Det er umuligt for et af Mine børn at glemme Mig, da han i sin ånd bærer samvittigheden, som er Min Ånds lys, ved hvilken han før eller senere må genkende Mig.
31 For nogle er det let at gennemskue mit Ord og finde Lyset deri; men for andre er mit Ord en gåde.
32. Jeg siger jer, at ikke alle kan forstå åndeligheden i mit budskab i denne tid. De, der ikke kan det, må vente på nye tider, så deres ånd kan åbne øjnene for lyset fra mine åbenbaringer. (36, 4 - 6)

33. Når jeg siger til jer, at min visdom vil blive jeres, tror I så, at et enkelt liv på jorden kan være nok til at kende alt det, jeg har at afsløre for jer? Hvis jeg fortæller dig, at du ikke kan opnå menneskelig videnskab uden at gå den lange udviklingsvej, kan du endnu mindre opnå viden om det åndelige uden en fuldstændig udvikling af din ånd.
34. Jeg sætter ikke åndeliggørelse i modsætning til videnskab, for denne fejl var menneskers fejl, aldrig min. Tværtimod lærer jeg jer at harmonisere det åndelige med det materielle, det menneskelige med det guddommelige, det forgængelige med det evige. Ikke desto mindre forklarer jeg jer, at for at gå på livets stier er det nødvendigt på forhånd at kende den vej, som jeres samvittighed viser jer, og hvis åndelige lov udspringer af den guddommelige ånd. (79, 38 - 39)
35. I er sunket så dybt og har fjernet jer så meget fra det åndelige, at I betragter alt det som overnaturligt, der, da det hører til ånden, er helt naturligt. Således kalder du det guddommelige overnaturligt, og på samme måde betragter du alt, hvad der tilhører din ånd, og det er en fejltagelse.
36 Grunden til dette er, at I kun ser og opfatter det, der er inden for jeres sansers rækkevidde eller inden for jeres menneskelige intelligens, og I har anset det, der ligger uden for sanserne og sindet, for at være overnaturligt. (273, 1)
37. Både det menneske, der søger kundskabens lys i naturen, og det menneske, der søger Min visdom i de åndelige åbenbaringer, må på egne fødder gå den vej, ad hvilken han vil finde alle de sandheder, som han ikke kan opdage på anden måde. Netop derfor har jeg sendt din ånd til at leve det ene liv efter det andet her på jorden, så den gennem sin udvikling og erfaring kan opdage alt det, der er indeni den og i det, der omgiver den.
38 Hvis I vil, så undersøg mine Ord grundigt, men studerer og betragter derefter Livet ud fra deres Synspunkt, for at I kan fastslå Sandheden i alt det, jeg har sagt til eder.
39. Der vil være lejligheder, hvor det vil forekomme jer, at der er en modsigelse mellem det, jeg fortæller jer i dag, og det, der blev åbenbaret for jer i tidligere tider, men det er der ikke. Det er mennesker, der tager fejl. Men nu vil alt komme frem i lyset. (105, 54 - 56)X

Forudsætninger for åndelig erkendelse

40 Ydmyghed er åndens lys, og i modsætning hertil er fraværet af ydmyghed et mørke i den. Forfængelighed er frugten af uvidenhed. Den, der er stor af viden og fornem af dyd, besidder sand beskedenhed og åndelig ydmyghed. (101, 61)
41 Lad alle dårlige tanker vige fra dig, og tag ædle tanker på. Lykken ligger ikke i det, man har materielt, men i det, man anerkender åndeligt. At vide er at besidde og handle på baggrund af det.
42. Den, der har ægte viden, er af ydmyg ånd. Han er ikke stolt af den jordiske visdom, som kun søger at vide alt (jordisk) og benægter alt det, den ikke har forstået. Den, der bærer den inspirerede videns lys i sig, er i stand til at modtage åbenbaringer på det rette tidspunkt, ligesom han også ved, hvordan han skal forvente dem. Mange har kaldt sig lærde, men solen, der dag efter dag skinner i fuldt lys, har været et mysterium for dem.
43 Mange har troet at vide alt, men sandelig, siger jeg jer, den myre, der ubemærket krydser deres vej, indeholder også for dem et uudgrundeligt mysterium.
44 Mennesker vil være i stand til at undersøge mange af naturens vidundere, men hvis de ikke gør det på den guddommelige kærligheds vej, vil de ikke opnå den sande visdom, der er indeholdt i åndens udødelige liv. (139, 67 - 70)

Den nødvendige udvidelse af den menneskelige bevidsthed

45 Jeg gav mennesket frihed til at tænke fra begyndelsen. Men han har altid været en slave - nogle gange af fanatisme og i andre tilfælde som slave af "Faraos" og "Kejserens" falske verdensopfattelser. Dette er grunden til, at han på dette tidspunkt er forblændet i betragtning af den frihed, som sindet nu opnår, og den lysstyrke, som hans øjne ser. For hans sind er endnu ikke vant til denne frihed.
46. Mennesket havde formindsket kraften i sin forståelse af det åndelige, og derfor faldt det i fanatisme, vandrede på snedige stier og var som en skygge af andres vilje.

47 Han havde mistet sin frihed, han var ikke herre over sig selv og sine tanker.
48. Men nu er lysets tidsalder kommet, den tid, hvor I må bryde lænkerne og sprede jeres vinger for frit at stige op i det uendelige i ønsket om sandhed. (239, 4 - 7)
49 Dette århundrede, som I lever i, viser to aspekter: den ene er udvikling af sindet, og den anden er åndelig stagnation.
50 Ja, det guddommelige lys skinner ned på intellektets evner, og fra dem udspringer min store inspiration, hvis frugter forbløffer menneskeheden; for intellektet ønsker nu frihed og udvidelse af viden. Mennesket fordyber sig i studiet af naturen; det undersøger, opdager, glæder sig, undrer sig, men er aldrig ubeslutsomt.
51. Men hver gang tanken opstår i ham om at afklare forholdet til det åndelige, til den sandhed, der ligger uden for det ham kendte stof, er han bange, han er bange for at bevæge sig ind i det ukendte, ind i det, som han anser for forbudt, ind i det, der (efter hans mening) kun tilhører høje væsener, der er værdige til at undersøge Guds mysterier.
52. Så har han vist sig svag og tåbelig, ude af stand til med viljestyrke at overvinde de fordomme, der holder ham nede. Her har han vist sig at være en slave af fordrejede fortolkninger.
53. Udviklingen af den menneskelige intelligens vil aldrig være komplet, før den også udvikler sig på det åndelige plan. Indse, hvor stor jeres ånds tilbageståendenhed er, fordi I kun har viet jer selv til viden om det jordiske liv.
54 Mennesket er slave af andres vilje, offer for trylleformularer, fordømmelser og trusler. Men hvad er der vundet ved dette? At han opgiver alle sine ønsker om at forstå og opnå den højeste viden, som mennesket formodes at besidde; at han forhindrer sig selv i at kunne opklare det, som han absurd nok altid har betragtet som et mysterium: det åndelige liv.
55. Tror du, at åndens liv for evigt vil være et mysterium for mennesket på jorden? Hvis du tror det, er du i stor fejl. Sandelig, siger jeg jer, så længe I ikke kender jeres oprindelse, og så længe I ikke ved noget om det, der vedrører ånden, vil I fortsat være skabninger, der lever i en elendig verden blandt planter og dyr, på trods af jeres videnskabers fremskridt. I vil fortsat kæmpe mod hinanden i jeres krige, og jeres liv vil fortsat være styret af smerte.
56. Hvis I ikke opdager, hvad I bærer i jeres væsen, og heller ikke opdager den åndelige broder, som bor i alle, i jeres næste, kan I så virkelig elske jer selv? Nej, menneskebørn, selv om I siger, at I kender mig og følger mig. Hvis I tager min lære overfladisk, vil jeres tro, jeres viden og jeres kærlighed være falsk. (271, 39 - 45)
57 I mig vil menneskene finde modet til at frigøre sig fra deres uvidenhedens åg.
58 Hvordan kan I forvente, at der skal være fred på jorden, at krige skal ophøre, at menneskene skal fornyes, og at synden skal mindskes, hvis de ikke har åndelig erkendelse, som er livets betingelse, oprindelse og grundlag?
59. Sandelig, siger jeg jer, så længe min sandhed ikke forstås eller følges, vil jeres tilværelse på jorden være som en bygning bygget på kviksand. (273, 24 - 26)
60. Jeg fortæller mennesket, at det er en ukendt for sig selv, fordi det ikke er trængt ind i sit indre, fordi det ikke kender sin hemmelighed, fordi det ikke kender sin sande natur. Men jeg ønsker at lære ham i denne tid indholdet af den "bog", som har været lukket for ham så længe, hvor alle hemmelighederne er gemt, og som jeg allerede i "Anden Tid" lovede jer at oplyse med lyset fra min Ånd.
61. Nu vil I virkelig lære jer selv at kende og trænge ind i jeres ånds indre. Så vil du kunne sige, at du er begyndt at vide, hvem du er.
62. Mennesket vil lære sin oprindelse, sin skæbne, sin opgave, sine evner og alt det uendelige og evige liv at kende, som lever og væver sig omkring ham. Han vil ikke længere kunne skade sin næste, han vil ikke længere kunne bringe sine medmenneskers eksistens i fare, og han vil heller ikke turde vanhellige noget af alt det, der omgiver ham, fordi han vil være kommet til den erkendelse, at alt er helligt.
63 Han vil erkende, hvad hans ånd indeholder og skjuler, og så vil han få en klar idé og en dyb tro på, at eftersom ånden er vidunderlig, må det hjem, som hans Fader har givet ham i evigheden, også være vidunderligt. (287, 4 - 6)

Kapitel 37 - Den rette forståelse af bibeltekster

Fortolkning af bibelske ord og løfter

1. Mennesker har helliget sig studiet af de gamle testamenter, og de har knoklet deres hjerner i udforskning og fortolkning af profetier og løfter. De blandt dem er kommet tættest på sandheden, som har fundet den åndelige betydning af min lære. For de, der stædigt holder fast i den jordiske - materielle fortolkning og ikke forstår eller ikke ønsker at finde den åndelige betydning af mine åbenbaringer, vil komme til at lide forvirring og skuffelser, som det jødiske folk led, da Messias kom, som de havde forestillet sig på en anden måde og forventede noget andet, end virkeligheden viste ham at være. (13, 50)

2 Den falske opfattelse, som mennesket havde af min retfærdighed i de første tider, vil til sidst forsvinde for at give plads til den sande viden om den. Den guddommelige retfærdighed vil endelig blive forstået som det lys, der udspringer af den fuldkomne kærlighed, som findes i jeres Fader.

3 At Gud, som menneskene troede var hævngerrig, grusom, hævngerrig og ubarmhjertig, fra sit hjertes dybeste dyb vil blive følt som en far, der tilgiver sine børn for deres overtrædelser, som en far, der kærligt overbeviser synderen, som en dommer, der i stedet for at fordømme den, der har begået en alvorlig fejl, giver ham en ny mulighed for frelse.

4.... Hvor mange ufuldkommenheder har menneskene i deres uvidenhed ikke tilskrevet Mig, fordi de troede, at Jeg var i stand til at føle vrede, skønt vrede kun er en menneskelig svaghed! Hvis profeterne talte til jer om "Herrens hellige vrede", så beder jeg jer nu om at fortolke dette udtryk som guddommelig retfærdighed.

5. Folket i "den første æra" ville ikke have forstået en anden udtryksform, og de utugtige eller libertinerne ville heller ikke have taget profeternes formaninger alvorligt, hvis de ikke havde talt til dem i denne form. Det var nødvendigt, at mine budbringeres inspiration skulle udtrykkes i ord, der kunne imponere hjerner og hjerter hos dem, der kun havde en ringe åndelig udvikling. (104, 11 - 14)

6 Skrifterne fra "den første æra" overleverede Israels folks historie, idet de bevarede dets børns navne, dets succeser og dets fiaskoer, dets troshandlinger og dets svagheder, dets herligheder og dets fald, således at denne bog for hver ny generation kunne fortælle om folkets udvikling i dets tilbedelse af Gud. Denne bog overleverede både navnene på de patriarker, der elskede dyd og retfærdighed, som var forbilleder for troens styrke, og navnene på profeterne, de seere, der kunne se de kommende ting, gennem hvis mund Herren altid talte, når han så sit folk på kanten af fare. Den har også overleveret navnene på de korrupte, de forræderiske, de ulydige, for hver hændelse, hvert eksempel er en lektion og nogle gange et symbol.

7 Da jeg boede blandt mennesker i Jesus, gjorde jeg kun brug af essensen af disse skrifter, af meningen med disse værker, for at formidle min lære, når det var nødvendigt; jeg roste aldrig det materielle og det uvirkelige. Husker I ikke, at jeg nævnte den retfærdige Abel, at jeg roste Jobs tålmodighed, og at jeg mindedes Salomos visdom og herlighed? Har jeg ikke ved mange lejligheder mindet om Abraham og talt om profeterne, og har jeg ikke sagt til jer med hensyn til Moses, at jeg ikke er kommet for at ophæve den lov, han havde modtaget, men for at fuldbyrde den? (102, 31 – 32)

8 I må til enhver tid studere de guddommelige åbenbaringer, som jeg har givet jer, I må forstå det billedsprog, der tales til jer, I må på denne måde skærpe jeres åndelige sanser til at vide, hvad der er Guds ord, og hvad der er menneskers ord, så I opdager meningen med min lære.

9 Kun ud fra et åndeligt synspunkt vil I kunne finde den rette og sandfærdige fortolkning af mit ord - både det, som jeg sendte til jer gennem profeterne, og det, som jeg testamenterede jer gennem Jesus, eller dette ord, som jeg giver jer gennem formidling af "tredje tidens" talsmænd.

10 Når denne menneskehed har fundet den sande mening med loven, læren, profetierne og åbenbaringerne, vil den have opdaget de smukkeste og mest dybtgående ting om sin eksistens.

11 Da skal Menneskene lære den sande Retfærdighed at kende, og deres Hjerter skal

få et Glimt af den sande Himmel; da skal I også vide, hvad Forsoning, Rensning og Genoprettelse er. (322, 39 - 42)
12. Fortidens skrifter kunne afsløre for jer det, som jeg gentager for jer i dag; men mennesket har vovet at forfalske Mine sandheder for at sprede dem forfalsket. Og nu har vi altså en åndeligt syg, træt og ensom menneskehed.
13 Det er derfor, at Mit Vækkelseskald høres gennem Røstbæreren, fordi Jeg vil ikke have, at I skal være forvirrede. (221, 14 - 15)
14. Hvis mine disciples skrifter, som testamenterede mit ord til jer i den anden æra, kommer i jeres hænder fordærvede, vil jeg få jer til at erkende, hvilke der er Jesu sande ord. Din ånd vil genkende dem som falske, der ikke er i harmoni med den guddommelige koncert af Min kærlighed. (24, 19)
15 Aldrig har Mennesket været uden mine Åbenbaringer, som er Åndens Lys; men det har været bange for at udforske dem. Nu spørger jeg dig: Hvad kan du vide om sandheden og om det evige, hvis du stædigt undgår det åndelige?
16. Overvej den materialistiske fortolkning, som I har givet mine åbenbaringer om den første og anden tid, selv om de kun taler om det guddommelige og åndelige. Se, hvordan I forveksler den materielle natur med den åndelige, med hvilken mangel på respekt I forvandler det dybe til det overfladiske og det høje til det lave. Men hvorfor har du gjort det? Fordi I ønsker at gøre noget i Guds værk og søger at tilpasse min lære til jeres jordiske liv, til jeres menneskelige bekvemmeligheder, som er jer meget kære. (281, 18 - 19)
17. I denne tid vil jeg få den undervisning, som jeg gav jer i den anden æra, og som mange ikke har forstået, og andre har glemt, til at blive forstået af alle og desuden blive fulgt på grund af min nye lære. (92, 12)
18 Min Helligånds Lys kommer ned over jer, men hvorfor fremstiller I mig som en Due? Disse billeder og symboler må ikke længere tilbedes af mine nye disciple.
19 Forstår min lære, folk: I "Anden Gang" åbenbarede min Helligånd sig ved Jesu dåb i form af en due, fordi denne fugl i sin flugt ligner Åndens blæst, dens hvidhed taler om renhed, og i dens blide og milde blik afspejler den uskyldighed.
20 Hvordan skulle det guddommelige kunne gøres forståeligt for disse ubegavede mennesker, hvis ikke de brugte de figurer af væsener, som de kendte i verden?
21. Kristus, som taler til jer i dette øjeblik, blev repræsenteret af et lam, og selv Johannes så mig på denne måde i sit profetiske syn. Alt dette skyldes det faktum, at hvis I leder efter Mig i hvert af Mine værker, vil I altid finde et billede af Livets Skaber i al skabelse. (8,1 - 3)
22. Engang sagde jeg til jer, at det er lettere for en kamel at gå gennem et nåleøje end for en rig fattigmand at komme ind i Himmeriges Rige. I dag fortæller jeg jer, at disse hjerter må frigøre sig fra deres egoisme og praktisere næstekærlighed over for deres medmennesker, så deres ånd kan gå gennem frelsens smalle vej. Det er ikke nødvendigt at frigøre sig fra besiddelser og formuer, men kun fra selviskhed. (62, 65)
23 Jeg er i Færd med at genopbygge det Tempel, som jeg nævnte, da jeg sagde til mine Disciple, der beundrede Salomos Tempel: "Sandelig, siger jeg eder, der skal ikke blive en Sten tilbage på den anden, men jeg skal genopbygge det på tre Dage."
24. Jeg ville sige, at enhver ydre kult, hvor prægtig den end måtte forekomme menneskene, vil forsvinde fra menneskenes hjerter, og jeg vil i stedet opføre det sande åndelige tempel for Min Guddommelighed. Nu er den "Tredje Tid", det vil sige den tredje dag, hvor jeg vil afslutte genopbygningen af mit tempel. (79, 4)
25 Gud har ingen form, for hvis han havde en form, ville han være et begrænset væsen, som menneskene er, og så ville han ikke være Gud.
26 Hans "trone" er fuldkommenhed, retfærdighed, kærlighed, visdom, skaberkraft og evighed.
27 "Himlen" er den højeste lyksalighed, som en ånd opnår på sin vej mod fuldkommenhed, når den stiger så højt op i visdom og kærlighed, at den opnår en grad af renhed, som ingen synd eller smerte kan nå.
28 Når mine Profeter talte om det åndelige Liv, gjorde de det undertiden ved hjælp af menneskelige manifestationer og genstande, som I kender.
29. Profeterne så troner som jordens kongers troner - bøger, væsener med menneskeskikkelse, paladser med

hængekøjer, lysestager, lammet og mange andre figurer. Men i dag må I forstå, at alt dette kun var et symbol, et symbol, et symbol, en guddommelig mening, en åbenbaring, som måtte udtrykkes for jer i en billedlig form, da I ikke var i stand til at forstå en anden, højere form.
30 Nu er det tid for dig at fortolke meningen af alle mine lignelser og lærdomme, som jeg har åbenbaret for dig ved hjælp af allegorier, så at meningen kommer ind i dit sind, og den allegoriske form forsvinder.
31 Når du kommer til denne erkendelse, skal din tro være sand, fordi du har den baseret på sandheden. (326, 37 - 42)
32 Hvis alle de kaldede skyndte sig til Herrens Bord, hvor den Mad, som nærer Ånden, bliver serveret, ville det være fuldt; men ikke alle de indbudte kom.
33 Det ligger i menneskets natur ikke at værdsætte Guds velgerninger, og derfor har du set mange af dine medmennesker afvise dig, når du kaldte på dem.
34. Men jeg siger jer, at de få, der sætter sig ved mit bord, og som vedholdende lytter for at lære af mig, vil være dem, der vil gøre de mange mennesker bekendt med mit ords storhed, med betydningen af denne lære, der kalder menneskene til at genopbygge en verden, der er kommet til sin ende, og som gør plads til en mere strålende og højere verden. (285, 33 - 35)

Jesu åbenbaring gennem apostlen Johannes
35 Alt er skrevet i de syv Seglers Bog, som er i Gud, og hvis Tilværelse blev åbenbaret for Menneskene ved Apostlen og Profeten Johannes.
36. Indholdet af denne bog blev kun åbenbaret for jer af det guddommelige lam, for hverken på jorden eller i himlene var der en retfærdig ånd, som kunne forklare jer de dybe mysterier om Guds kærlighed, liv og retfærdighed. Men det guddommelige lam, som er Kristus, løsnede de segl, der lukkede Livets Bog, for at afsløre dens indhold for sine børn. (62, 30)
37 Når Johannes' profetiske bog af nogle er blevet betragtet som et uigennemtrængeligt mysterium og af andre som en fejlagtig fortolkning, skyldes det, at menneskeheden endnu ikke har opnået den nødvendige åndeliggørelse til at forstå det, der er beskrevet deri; og jeg kan også fortælle jer, at den ikke engang er blevet forstået af den profet, som den blev givet til.
38 Johannes hørte og så det, og da han hørte, at det var ham pålagt at skrive det ned, adlød han straks; men han forstod, at dette Budskab var til det Folk, som skulle komme efter ham i lang Tid. (27, 80 - 81)
39. Hvornår vil menneskene vende deres opmærksomhed mod det, som min elskede discipel har efterladt i skrift? Mærkeligt er den måde, hvorpå hans åbenbaring er nedskrevet, mystisk er hans mening, dybsindigt er hans ord, så de er uudgrundelige. Hvem kan forstå dem?
40 Mænd, der begynder at interessere sig for Johannes' Åbenbaring, fordyber sig i den, fortolker, observerer og studerer den. Nogle nærmer sig sandheden en smule, andre tror, at de har opdaget åbenbaringens mening og forkynder den for hele verden; andre igen er forvirrede eller for trætte til at undersøge den nærmere og benægter til sidst enhver guddommelig mening med dette budskab.
41 Disciple fra den "tredje æra", nu siger jeg jer, at hvis I virkelig ønsker at komme ind i denne helligdom og lære den virkelige betydning af disse åbenbaringer, må I lære Ånd-til-ånd-bønnen at kende - den bøn, som Johannes praktiserede i sit eksil.
42. I må først forstå, at den guddommelige åbenbaring, selv om den er repræsenteret ved jordiske figurer og billeder, i det hele taget handler om menneskets ånd, om dets udvikling, dets kampe, dets fristelser og fald, dets vanhelligelser og ulydighed. Det handler om min retfærdighed, min visdom, mit rige, mine kærlighedsdemonstrationer og min kommunikation med mennesker, deres opvågnen, deres fornyelse og endelig deres åndeliggørelse.
43 Jeg afslørede for jer der menneskehedens åndelige livsrejse, opdelt i tidsperioder, så I bedre kan forstå åndens udvikling.
44 Så, mine disciple, da Åbenbaringen vedrører jeres åndelige liv, er det passende at I studerer og ser den fra et åndeligt perspektiv; for hvis I kun fortolker den ud fra jordiske begivenheder, vil I, ligesom mange andre, blive forvirrede.

45. Det er sandt, at mange jordiske begivenheder har en henvisning til opfyldelsen af denne åbenbaring og også vil have det i fremtiden. Men vid, at de begivenheder og tegn, der er indeholdt heri, også er figurer, billeder og eksempler for at hjælpe jer med at forstå Min sandhed og opfylde jeres skæbne til at stige op til Mig på åndens rene vej, som Min discipel Johannes efterlod jer et strålende eksempel på, som gik menneskeheden i årtusinder i forvejen i dialog fra ånd til ånd med sin Herre. (309, 47-51)

Kapitel 38 - De tre tider for åbenbaringen og de syv seglens syv epoker

Den udviklingsmæssige afhængighed af Guds åbenbaringer

1 I alle de tre perioder, som jeg har inddelt menneskehedens udvikling i, har jeg med mit lys vist jer den samme lige og smalle vej til åndens opstigning, den ene vej af kærlighed, sandhed og retfærdighed.

2. Jeg har ført jer fra instruktion til instruktion, fra åbenbaring til åbenbaring, indtil den tid kom, hvor jeg fortæller jer, at I allerede nu kan forbinde jer med mig fra ånd til ånd. Kunne menneskeheden have været forbundet på denne måde i "den første tid"? - Nej, den var tvunget til at ty til materiel tilbedelse, til ritualer og ceremonier, til traditionelle fester og symboler, så den kunne føle det guddommelige og åndelige tæt på sig. Ud af denne manglende evne til at nærme sig det åndelige, til at hæve sig op til det guddommelige, til at erkende det dybere og til at løse mysterierne, opstod de forskellige religioner, hver efter menneskets grad af åndelig tilbageståendehed eller åndelig fremgang, nogle mere hengivne til sandheden end andre, nogle mere åndeliggjorte end andre, men alle stræber de mod det samme mål. Det er den vej, som ånderne rejser i løbet af århundreder og tidsaldre - den vej, som de forskellige religioner peger på. Nogle har kun gjort fremskridt med den største langsommelighed, andre har stået stille, og endnu andre er gået på afveje og har besudlet sig selv. (12, 92 - 93)

3 I dag kommer jeg i Ånden, og sandelig, siger jeg eder: Nogle mene, at jeg i de første tider var jer nærmere end i dag. De tager fejl, for med hver gang jeg kommer, kommer jeg tættere og tættere på dig.

4 Husk, at jeg i den første æra slog mig ned på et bjerg, og derfra sendte jeg min lov ned til jer, som er hugget i sten. I den anden æra forlod jeg bjerget og steg ned i jeres dale og blev menneske for at leve blandt jer. Og for at være endnu tættere på dig har jeg i denne tid gjort dit hjerte til min bolig for at give mig selv til kende der og tale til menneskene indefra. (3, 31)

5 du forstår nu, at jeg har inddelt min guddommelige åbenbaring i tre store tidsperioder.

6 Det var i menneskehedens åndelige barndom, at Faderen gav hende loven og lovede hende en Messias, som skulle åbne porten til en ny tidsalder.

7 Messias var Kristus, som kom til menneskene i deres åndelige ungdom. Han lærte menneskene en højere måde at opfylde loven på, som de tidligere havde modtaget fra Faderen og ikke vidste, hvordan de skulle opfylde den. Guds "ord" talte gennem Jesu læber, og det er derfor, jeg fortæller jer, at verden fortsatte med at høre deres Faders stemme og bud gennem den perfekte Mesterens kærlighedsundervisning.

8 Jesus tilbød at sende "sandhedens ånd" til folket, så de kunne forstå alt det, de ikke havde forstået af hans lære.

9. Nuvel, elskede mennesker, dette enkle, ydmyge ord, som I hører i denne tid, er sandhedens ånds stemme, er Guds åndelige lys, som strømmer ind i jeres væsen, så I kan åbne jeres øjne for den nye æra. Dette lys, som får dig til gradvist at forstå alle din Mesterens åbenbaringer klart og tydeligt, er lyset fra din Fader, Helligånden, som overrasker menneskeheden på et højere åndeligt udviklingsniveau, dvs. når den nærmer sig voksenalderen, til at forstå Guds åbenbaringer.

10 I alt det, som dette Lys åbenbarer for eder, skal I modtage Faderens Undervisning; thi "Ordet" er i mig, og Helligånden er min Visdom. (132, 10 - 15)

11 I tidligere tider talte jeg ikke til jer på denne måde. I den første æra oplyste loven den

menneskelige sjæl; i den anden æra oplyste Kristus menneskets hjerte gennem kærlighedens lys. I dag oplyser Helligåndens lys din ånd for at hæve den over alt, hvad der er menneskeligt.
12 Fra en og samme Gud har I modtaget disse tre budskaber, og der er gået en alder mellem dem alle - den tid, der er nødvendig for at udvikle sindet til at kunne modtage det nye budskab eller den nye lære.
13 Nu kan I forstå, hvorfor jeg har kaldt eder "Helligåndens Disciple". (229, 50 - 52)
14 Hvis jeg havde fortalt jer alt i de første åbenbaringer, ville der ikke have været behov for, at Mesteren, Messias, skulle lære jer nye lærdomme, og at Helligånden skulle komme nu for at vise jer det åndelige livs herligheder.
15 Derfor siger jeg eder, at I ikke skulle holde fast ved det, som blev åbenbaret for eder i tidligere Tider, som om det var det sidste Ord af min Lære.
16 Jeg kom til menneskene på ny, og længe har jeg givet mig selv til kende gennem deres forstand, og jeg kan stadig sige jer, at mit sidste ord endnu ikke er sagt.
17 I min Visdomsbog skal I altid søge det sidste Ord, den nye Side, som åbenbarer eder Meningen, Indholdet af det, der er givet før, for at I kan være mine Disciple i Sandhed. (149, 44 - 45)

Guds tre testamenter

18 Moses, Jesus og Elias - det er den vej, som Herren har udstukket for mennesket for at hjælpe det til at stige op til fredens, lysets og fuldkommenhedens rige.
19 I skal mærke Herrens sendebud i jeres liv. Ingen af dem er døde; de lever alle for at oplyse vejen for mennesker, der er kommet på afveje, for at hjælpe dem med at rejse sig fra deres fald og for at styrke dem, så de i deres omvendelses prøvelser kan hengive sig til den med kærlighed.
20. Kend det arbejde, som Moses udførte på jorden ved Jehovas inspiration. Udforsk i dybden Jesu undervisning, gennem hvem det "guddommelige ord" talte, og søg den åndelige betydning af Min nye åbenbaring, hvis tidsalder er repræsenteret af Elias. (29,20 - 22)
21 Hvis min fødsel som menneske i den "Anden Tidsalder" var et mirakel, og min åndelige opstandelse efter min fysiske død var et andet mirakel - sandelig siger jeg jer - så er min manifestation i denne tid ved hjælp af et menneskesind et åndeligt mirakel.
22 Mine Profetier skal opfyldes i denne Tid indtil det sidste. Jeg efterlader jer mine tre testamenter, som udgør ét.
23 De, som før kendte Faderen som kærlighed, offer og tilgivelse, skal nu lære ham helt at kende, så de kan elske og tilbede ham i stedet for at frygte hans retfærdighed.
24 Når I i "den første tid" holdt jer til loven, var det af frygt for at den guddommelige retfærdighed skulle tugte jer; derfor sendte jeg jer mit ord, for at I skulle vide, at Gud er kærlighed.
25 I dag kommer mit Lys til eder, for at I ikke skal fare vild og nå frem til Vejens Ende i Troskab mod min Lov. (4,43 - 47)
26. Min nye lære er en bekræftelse af den, jeg gav jer i den anden æra, men den er endnu mere vidtrækkende. Husk: Dengang talte jeg til menneskers hjerte, men nu taler jeg til ånden.
27. Jeg fornægter ikke noget af mine ord, som jeg tidligere har givet jer; tværtimod giver jeg dem deres rette opfyldelse og rette fortolkning. På samme måde sagde jeg dengang til farisæerne, som troede, at Jesus ville ødelægge loven: "Tro ikke, at jeg er kommet for at opløse loven eller profeterne - tværtimod, jeg er kommet for at opfylde dem". Hvordan kunne jeg benægte loven og profeterne, eftersom de er fundamentet for det tempel, der skulle bygges i menneskers hjerter i tre tidsaldre, og for meddelelsen om Mit komme til verden? (99, 24 - 25)
28 I dag siger jeg jer igen: "Jeg er vejen, sandheden og livet", og hvis I i denne tid søger efter meningen med mit ord, vil I i det finde den evige kærlighedslov, den vej, som jeg har udstukket for jer på jorden.
29 På den tid troede mange, at Kristus havde forvildet vejen og forvansket loven. Derfor kæmpede de og forfulgte ham. Men sandheden sejrer altid over mørket, ligesom solens lys. Nu vil mit ord blive bekæmpet på ny, for nogle mener at finde modsigelser, uklarheder og fejl i dets betydning. Men dens lys vil skinne på ny i denne tids mørke, og menneskeheden vil vide, at den vej og den lov, som jeg har åbenbaret for jer, er den samme

som dengang og altid vil være den samme. (56, 69 - 70)
30 Denne lære er vejen til det evige liv; enhver, der i denne lære opdager en opløftende kraft og fuldkommenhed, vil vide at forene den med den, som jeg lærte jer, da jeg var på jorden, fordi dens væsen er det samme.
31 De, der ikke ved, hvordan de skal finde sandheden i min lære, vil endda kunne forsikre sig om, at denne lære ikke fører til samme mål som Jesu lære; de ånder, der er forblændet af dårlige fortolkninger eller forvirret af religiøs fanatisme, vil ikke umiddelbart kunne forstå sandheden i disse åbenbaringer. De må gå gennem en vej af prøvelser for at blive fri fra det jordiske sind, som forhindrer dem i at forstå og opfylde mit bud, som lærer jer at elske hinanden. (83, 42 - 43)
32. Forgæves vil mange mennesker sige, at denne lære er ny, eller at den ikke har noget at gøre med de guddommelige åbenbaringer, som I har fået i tidligere tider. Jeg forsikrer jer om, at alt det, jeg har fortalt jer i denne tid ved hjælp af det menneskelige intellekt, har sine rødder og sit fundament i det, der allerede er blevet proklameret til jer profetisk i den første og anden æra.
33. Men den forvirring, som jeg taler til jer om, vil komme, fordi de, der fortolkede disse åbenbaringer, pålagde menneskene deres fortolkninger, og disse var dels rigtige og dels fejlagtige. Det vil også ske, fordi det åndelige lys i min lære blev tilbageholdt fra menneskene og nogle gange givet i en forvrænget form. Derfor har mange mennesker i dag, da tiden er kommet, hvor mit lys vil befri jer fra jeres uvidenhedens mørke, benægtet, at dette kan være sandhedens lys, da det ifølge dem ikke stemmer overens med det, jeg tidligere har lært jer.
34. Jeg forsikrer jer, at intet af mine ord vil gå tabt, og at denne tids folk vil få at vide, hvad jeg faktisk har sagt til jer i tidligere tider. Når verden så kommer til at kende til spiritismen, vil den sige: "Ja, alt dette har Jesus allerede sagt!"
35. Faktisk har jeg allerede fortalt dig alt, selv om jeg af mange af de sandheder, jeg har afsløret, kun har fortalt dig det grundlæggende af dem. Jeg overlod dem til jer, så I gradvist kunne lære at forstå dem, for dengang var menneskeheden endnu ikke i stand til at forstå alt det, som jeg nu viser jer i sin helhed. (155, 24 -27)

Den tredje gang

36. Dette er den "tredje æra", hvor jeg har lært jer den lektie, der skal forene menneskeheden åndeligt. For det er Min vilje, at sprogene, racerne og de forskellige ideologier ikke længere skal være en hindring for deres forening. Den åndelige essens, som jeg skabte en ånd af, er den samme som alle har, og de stoffer, som udgør det blod, der flyder i menneskets årer, er de samme i alle. Derfor er alle ligeværdige og værdige for mig, og for alle er jeg kommet på ny. (95, 9)
37 De forandringer, som menneskelivet vil gennemgå, vil være så store, at det for dig vil virke som om en verden ville gå under og en anden ville blive født.
38 Ligesom menneskets liv til alle tider har været inddelt i epoker eller tidsaldre, og hver af disse epoker har været kendetegnet ved noget - enten ved sine opdagelser, ved de guddommelige åbenbaringer, som det har modtaget, eller ved sin udfoldelse af det skønne, det, som mennesket kalder "kunst", eller ved dens videnskab - således vil den tid, der nu begynder, den tidsalder, der allerede begynder som en ny daggry, være præget af udfoldelsen af åndens gaver - den side af jeres væsen, som I burde have dyrket for at undgå så mange onder, men som I altid har udskudt til senere.
39 Tror I ikke, at menneskelivet kan blive fuldstændig forvandlet, når det udvikler åndelighed, udfolder Åndens gaver og gennemfører den lov, som samvittigheden dikterer i denne verden?
40 Snart vil alle folkeslag forstå, at Gud har talt til dem i alle tider, at de guddommelige åbenbaringer har været den stige, som Herren har sænket ned til menneskene, for at de kunne stige op til ham.
41. Denne nye tid vil nogle kalde lysets tid, andre Helligåndens tidsalder og andre sandhedens tid. Alligevel siger jeg jer, at det vil være en tid med åndelig opløftning, åndelig genoprettelse og genindvinding.

42. Det er den æra, som jeg længe har ønsket, at der skulle leve i menneskets hjerte, og som han selv til stadighed har bekæmpet og ødelagt - en æra, hvis lysstyrke ses af alle, og under hvis lys alle Herrens børn forenes: ikke til et religiøst samfund af mennesker, som tager imod nogle og forkaster andre, som basunerer sin egen sandhed og fornægter den for andre, som bruger uværdige våben for at gennemtvinge sig selv, eller som giver mørke i stedet for lys. (135,53- 54, 57-59)
43 Dette er den "tredje tid", hvor menneskets ånd må frigøre sig fra materialismens lænker. Dette vil indebære en kamp mellem verdenssynene, som vil være hårdere end nogensinde før i menneskehedens historie.
44 Fordærv, selviskhed, hovmod, Laster, Løgn og alt, hvad der har overskygget jeres liv, skal falde som knuste Afguder for fødderne af dem, der tilbad dem, for at gøre plads til Ydmyghed. (295,64 - 65)

De syv epoker i frelsens historie
45 Det første af disse åndelige udviklingsstadier i verden repræsenteres af Abel, Faderens første tjener, som ofrede sit brændoffer til Gud. Han er symbolet på ofring. Den dårlige vilje stod op imod ham.
46 Den anden fase repræsenterer Noa. Han er symbolet på tro. Han byggede arken ved guddommelig inspiration og førte folket ind i den for at redde dem. Mod ham rejste folkemængderne sig med deres tvivl, latterliggørelse og hedenskab. Men Noa efterlod sin trossæd.
47 Den tredje periode er symboliseret af Jakob. Han er styrken, han er Israel, den stærke. Han så åndeligt set himmelstigen, som I alle vil stige op ad for at "sætte jer ved Skaberens højre hånd". Herrens engel stod op imod ham for at sætte hans styrke og udholdenhed på prøve.
48 Den fjerde er symboliseret af Moses, han er lovens legemliggørelse. Han viser de tavler, hvorpå det er skrevet til alle tiders folk. Det var ham, der med sin enorme tro befriede folket for at lede dem på frelsens vej til det forjættede land. Han er symbolet på loven.
49. Den femte periode er repræsenteret af Jesus, det guddommelige ord, det ubesmittede lam, som til alle tider har talt til jer og fortsat vil tale til jer. Han er den kærlighed, for hvis skyld han blev menneske for at leve i menneskenes verden. Han led samme smerte og viste menneskeheden den vej af offer, kærlighed og barmhjertighed, hvorigennem den kan opnå forløsning fra alle sine synder. Han kom som en Mester for at lære, hvordan man kan leve i kærlighed på trods af at komme fra en ydmyg start, at gå til det punkt, hvor man ofrer sig selv, og at dø kærligt, tilgivende og velsignende. Han er indbegrebet af den femte fase, og hans symbol er kærlighed.
50 Den sjette periode er repræsenteret af Elias. Han er symbolet på Helligånden. Han kommer på sin ildvogn og bringer lyset til alle nationer og alle verdener, som I ikke kender, men som jeg kender, fordi jeg er alle verdeners og alle skabningers Fader. Det er det stadie, du befinder dig på i øjeblikket - Elias'. Det er hans lys, der oplyser dig. Han er repræsentant for den lære, der var skjult og nu bliver åbenbaret for menneskene i denne tid.
51 Den syvende periode er legemliggjort af Faderen selv. Det er det endelige mål, kulminationen af evolutionen. I det er nådens tid, det syvende segl.
52. Hermed er mysteriet om de syv segl løst. Det er derfor, jeg fortæller jer, at den nuværende æra indeholder det sjette segl. For fem af dem er allerede overstået, den sjette er nu løst, og den syvende er stadig lukket, dens indhold er endnu ikke kommet, det er endnu ikke tid for denne fase at komme til jer. Når den er der, vil nåde, fuldkommenhed og fred herske. Men for at nå det - hvor mange tårer skal mennesket ikke stadig udgyde for at rense sin ånd! (161,54 - 61)
53 De Syv Seglers Bog er historien om dit liv, om din udvikling på jorden med alle dens kampe, lidenskaber, konflikter og til sidst godhedens og retfærdighedens, kærlighedens og åndelighedens sejr over materialismens lidenskaber.
54 Tro i sandhed på, at alting har et åndeligt og evigt formål, så du kan give hver lektion den rette plads, som den fortjener.
55. Så længe lyset fra det sjette segl oplyser jer, vil der være en tid med stridigheder, afkald og renselse; men når denne tid er forbi, vil I have nået en ny periode, hvor det syvende segl vil bringe jer nye åbenbaringer. Hvor

tilfreds og lykkelig er den ånd hos den, der er fundet ren og forberedt til at modtage den nye tid. Så længe det sjette segl oplyser dig, vil krop og sind blive renset. (13, 53 – 55)
56. Den bog, der var forseglet i himlen, er blevet åbnet i det sjette kapitel. Det er De Syv Seglers Bog, som indeholder visdom og dom, og som blev åbnet på grund af min kærlighed til jer for at afsløre dens dybe lære for jer.
57. Mennesket har levet på jorden i fem tidsperioder, opmuntret af åndens guddommelige åndeånde. Alligevel har han ikke forstået den åndelige mening med livet, formålet med hans eksistens, hans skæbne og kernen i hans væsen. Alt var et uigennemtrængeligt mysterium for hans sind og for hans ånd, en forseglet bog, hvis indhold han ikke var i stand til at tyde.
58. Vagt anede han det åndelige liv, men uden virkelig at kende den udviklingsstige, der bringer væsenerne tættere på Gud. Han kendte ikke sin meget høje mission på jorden, ej heller de dyder og gaver, der hører til hans ånd for at sejre i kampene, for at hæve sig over menneskelige strabadser og for at fuldkommengøre sig åndeligt for at kunne bo i det evige lys.
59. Det var nødvendigt, at den guddommelige "bog" blev åbnet, og at menneskene skulle betragte dens indhold for at kunne redde sig selv fra uvidenhedens mørke, som er oprindelsen til alle de onder, der findes i verden. Hvem kan åbne denne bog? Teologen, videnskabsmanden eller filosoffen? Nej, ingen, ikke engang de retfærdige ånder kunne afsløre indholdet for jer, for det, der vogtede bogen, var Guds visdom.
60. Kun Kristus, "Ordet", han alene, den guddommelige kærlighed, kunne gøre det; men selv da var det nødvendigt at vente, indtil menneskene ville være i stand til at modtage det guddommelige budskab uden at blive forblændet af min åndelige tilstedeværelses glans. Menneskeheden måtte således gennemgå fem stadier af prøvelser, undervisning, erfaring og udvikling for at nå frem til den rette udfoldelse, der ville gøre det muligt for den at kende de hemmeligheder, som Guds visdomsbog gemte for menneskene.
61 Guds lov, hans guddommelige ord givet gennem Kristus og alle profeternes, budskaberne fra budbringere og udsendinge var det frø, der støttede menneskehedens tro på et guddommeligt løfte, der altid fortalte om lys, frelse og retfærdighed for alle mennesker.
62. Nu er det ventede tidspunkt for den store åbenbaring, hvor I skal forstå alt det, jeg har åbenbaret for jer gennem tiderne, og lære, hvem jeres Fader er, hvem I selv er, og hvad grunden til jeres eksistens er.
63. Nu er tiden inde, hvor I på grund af den åndelige udvikling, I har opnået, de prøvelser, I har gennemlevet, og den erfaring, I har opnået, kan I fra min Ånd modtage visdommens lys, som opbevares i mine skattekamre og venter på at blive udstyret af jer, til jer. Og da menneskeheden har nået den nødvendige udviklingsgrad til at modtage mit budskab, har jeg sendt den den første stråle af mit lys, som er denne, der har fået de uuddannede og enkle mennesker, der tjener som stemmebærere for min forbøn, til at tale i henrykkelse.
64. Denne lysstråle har kun været forberedende, den er som daggryets lys, når det annoncerer den nye dag. Senere vil mit lys nå dig fuldt ud, oplyse din eksistens og fjerne selv den sidste skygge af uvidenhed, synd og elendighed.
65. Denne tid, hvis daggry du beundrer i det Uendelige, er den sjette epoke, der gryr i menneskehedens åndelige liv - en æra af lys, af åbenbaringer, af opfyldelse af gamle profetier og glemte løfter. Det er det sjette segl, som, når det er opløst, vil udgyde sit indhold af visdom i jeres sind i et budskab fuld af retfærdighed, oplysning og åbenbaring. (269, 10 - 18)
66. Disciple, jeg ønsker, at jeres hjertes dyder skal være de klæder, der dækker jeres ånds nøgenhed. Således taler trøsteånden til jer, som blev lovet i den anden æra.
67. Faderen kendte allerede til den smerte og de prøvelser, som menneskeheden ville blive ramt af, og den grad af fordærv, som menneskene ville nå. Trøstens komme betyder for jer opløsningen af det sjette segl, det vil sige begyndelsen på et nyt stadium i menneskehedens udvikling. Fra det tidspunkt er en guddommelig dom gældende for alle mennesker; ethvert liv, ethvert arbejde, ethvert skridt vil blive strengt dømt. Det er enden på en tidsalder, ikke slutningen på livet.

68. Det er afslutningen på syndens tider, og det er nødvendigt, at hele indholdet af dette sjette segl i Guds Bog bliver hældt ud over de åndelige væsener og vækker dem fra deres sløvhed, så mennesket kan rejse sig og opleve sin ånds harmoni med hele skabningen og forberede sig på den tid, hvor det syvende segl gennem Lammet vil blive løsnet, hvilket vil bringe de sidste hakker af Smertens Kalk, men også sandhedens, kærlighedens og den guddommelige retfærdigheds triumf. (107, 17 - 19)
69. Jeg ønsker, at menneskeheden skal forberede sig i denne tid, så at menneskene, når det sidste segl bliver løst, kan blive opmærksomme på det og skynde sig at høre og forstå indholdet af de nye åbenbaringer. Jeg ønsker, at nationerne og folkene skal blive stærke til at modstå lidelserne i disse dage.
70. Jeg vil kalde dem velsignede, der forstår at overleve disse tiders besøg, og jeg vil give dem en belønning for deres udholdenhed og deres tro på min magt og efterlade dem som stamfædre til en ny menneskehed. (111, 10 - 11)
71. Når det syvende segl lukkes sammen med de seks andre, vil også den bog forblive lukket, som har været Guds dom over menneskers gerninger, fra det første til det sidste. Så vil Herren åbne en ny, uskreven bog for at optegne de dødes opstandelse, de undertryktes befrielse, syndernes genfødsel og det godes sejr over det onde. (107, 20)

Kapitel 39 - Det jordiske og det åndelige Israel

Israels historiske mission, dens fiasko
1 Sandelig, siger jeg eder, hvis menneskene havde holdt den lov, som samvittigheden mindede dem om i deres indre, ville det ikke have været nødvendigt at sende eder vejledere eller profeter, og det ville heller ikke have været nødvendigt, at jeres Herre kom ned til eder, og at jeg måtte hugge min lov i en sten allerede i "den første tid", og at jeg måtte blive menneske og dø som menneske på et kors i "den anden tid"; jeg ville ikke være blevet sendt til eder som vejleder eller profet, og det ville heller ikke have været nødvendigt, at jeres Herre kom ned til eder, og at jeg måtte hugge min lov i en sten allerede i "den første tid", og at jeg måtte blive menneske og dø som menneske på et kors i "den anden tid".
2 Når jeg oprejste et Folk og overøste det med Nådegaver, var det ikke for at det skulle ophøje sig selv og ydmyge andre, men for at det skulle være et eksempel på Underkastelse under den sande Gud og et eksempel på Broderskab blandt Mennesker.
3 Jeg har udvalgt dette folk til at være et redskab for min vilje på jorden og et budbringer af mine åbenbaringer, for at de kan invitere alle til at leve i min lov, og for at hele menneskeheden til sidst kan danne ét folk for Herren.
4 Dette Folk har lidt meget, skønt det var det udvalgte, fordi det troede, at Arven kun var til det selv, at dets Gud ikke også kunne være Gud for Hedningerne, fordi det betragtede de andre Folk som fremmede og ikke lod dem få Del i det, som Faderen havde betroet dem. Det var kun af denne grund, at jeg adskilte dem fra de andre folkeslag i en periode, så de ikke ville blive smittet af korruption og materialisme.
5. Men da det blev egoistisk og troede, at det var stort og stærkt, beviste jeg det, at dets magt og dets storhed var vildledende, og jeg tillod andre nationer at invadere det og føre det i trældom. Konger, faraoer og kejsere var dets herrer, selv om jeg havde tilbudt at være deres herre.
6 Faderen har i sin uendelige kærlighed åbenbaret sig på ny for sit folk for at give dem frihed og minde dem om deres mission; og i denne tid kommer jeg for at give dem min kærlighedsundervisning; men kun mit blik kan blandt menneskeheden opdage Israels børn, som jeg kalder og samler til at modtage Helligåndens lys.
7. Jeg har åbenbaret mig selv for jeres ånd, for den tid, hvor jeg talte til jer gennem naturen og ved hjælp af materielle manifestationer, som I kaldte mirakler, er for længst forbi. I dag kan du allerede føle Mig i din ånd og i dit hjertes dybder.
8 I denne Tid har Palæstina ikke været Vidne til min Åbenbaring; thi det er ikke et bestemt Sted, jeg søger, men din Ånd. Jeg søger "Israels folk i overensstemmelse med ånden", ikke i overensstemmelse med blodet - det

folk, som har den åndelige sæd, som de har modtaget gennem tiderne ved min barmhjertighed. (63, 64 – 69)

Opdelingen af det jødiske folk i et jordisk og et åndeligt sindet folk

9 Det var nødvendigt, at Faderen efter sin afgang (i Jesus) skulle tage det land, som allerede var blevet betroet deres forfædre, fra sit folk.

10 Det blev taget fra nogle som en Soning og fra andre som en Løn; thi det Kana'anæanske Land, det dejlige Palæstina fra forrige Tider, blev af Mig kun beredt som et Billede af det sande Forjættelsens Land for Ånden. Da disse ejendele blev taget fra folket, blev den materialistiske jøde efterladt hjemløs på jorden; men den anden del, de troende, som altid har følt Mit nærvær, forblev hengivne til Min Vilje uden smerte over at have mistet arven fra tidligere tider, idet de vidste, at en ny nåde fra Faderen var blevet betroet dem: arven fra Hans Ord, fra det Guddommelige Ord, fra Hans offer, fra Hans Blod.

11 I den nuværende Tid, hvor mit Folk Israel allerede lever i den tredje Tidsalder, ser jeg det endnu delt i to Grupper: Den materialiserede, som er blevet rig på jordens goder som sin egenhændige erstatning, som får selv verdens grundvold til at skælve ved sin magt, fordi den har sat sin styrke, sit talent, de nådegaver, som Faderen har udgydt over dens ånd, i tjeneste af sig selv, af sin ambition, af sin storhed.

12. Se, hvordan dette folk, selv inden for rammerne af sin materialisme, har givet beviser på styrke i sine videnskaber, i sin vilje, i sin intelligens. Det bevarer i sit inderste hjerte en vrede over tidligere hungersnød, slaveri og ydmygelser, men i dag rejser det sig stærkt og stolt for at ydmyge andre folkeslag, for at skræmme dem med sin magt og for at dominere dem. I dag er den selv den mætte og ser med tilfredshed på de millioner af sultne og på de store masser af slaver, slaver af deres guld, deres magt, deres videnskab og deres ønske om prestige.

13 Men jeg ser også den anden del af mit folk, nemlig de faste og trofaste, dem, der altid har kunnet mærke mit nærvær, dem, der altid har erkendt min ankomst blandt mennesker, dem, der har troet på mine åbenbaringer, og som trods alt har været mig lydige og opfyldt mine befalinger.

14 Den anden del er ikke kun I, som i denne tid har været vidner til min manifestation gennem menneskets intellekt; thi en del af Israels åndelige folk er spredt over hele jorden, og på det sted, hvor hver enkelt er, modtager han min omsorgsfulde kærlighed, han føler mit nærvær, han spiser mit brød og venter på mig, uden at vide, hvorfra jeg ville komme, eller på hvilken måde, men han venter på mig.

15 Men de, som ved meget vel, hvorledes jeg kom, hvorledes jeg gav mig til kende, de, som er forberedt til de kommende tider, er I, som er en del af de 144.000, som jeg har udvalgt af de tolv stammer af dette folk, hundrede og fireogfyrretyve tusinde, som skal stå foran det talrige folk Israel som 144.000 hærførere, der fører dem ind i det store slag i den tredje æras åndelige kamp.

16 Tror I, at mit Folk skal være splittet for evigt? Sandelig, siger jeg jer: Nej! For jer er undervisningen, lyset og prøvelserne kommet; for dem er min retfærdighed og ligeledes mine besøg kommet. Jeg fører dem nu med store skridt til deres ånds opvågnen, og selv om de sikkert i første øjeblik vil benægte mit tredje komme til verden, ligesom de benægtede det andet, siger jeg jer: Der er ikke langt til deres omvendelse. De lever i deres gamle traditioner, men jeg ser gennem det jødiske folks sind og hjerte, og jeg vil fortælle dig, at de holder mere fast i deres traditioner af bekvemmelighed og frygt for åndelige åbenbaringer end af egen overbevisning. De viger tilbage for manifestationerne af det hinsides; men det, jeg vil foreslå dem, er: at give afkald på alt det unødvendige, at praktisere barmhjertighed, kærlighed og ydmyghed.

17 I skulle stå over for dem, og I skulle begge gribe til Våben, den ene til Ordet, til Tanken, til Bønnen og til Beviserne, den anden til deres Talent, deres Magt og deres Overlevering. Men jeg vil være til stede i denne konfrontation, og jeg vil få min retfærdighed til at sejre, ja, jeg vil få åndeligheden til at sejre, ånden til at hæve sig over kødet, til at bøje sig og ydmyge det, og så vil der komme en forsoning mellem Israels stammer, en forening af Herrens folk.

18 Når dette folk er udrustet, sandelig, siger jeg jer, skal det opfylde sin mission, indtil det fuldfører den store mission, som Gud har givet sit udvalgte folk fra tidernes morgen, nemlig at være den førstefødte og forvalter af Herrens åbenbaringer, for at det som den ældste af brødrene kan lede de andre og dele hans nåde med dem og føre alle til Faderens højre hånd. (332, 17 - 21)

Israels åndelige folk

19. Når jeg taler om mit "folk Israel", om "Herrens folk", mener jeg dem, der bragte en åndelig mission med sig til jorden - dem, der gjorde min lov kendt, som forkyndte mig, som var trofaste mod mig; dem, der forkyndte den levende Guds eksistens, som udbredte kærlighedens sæd, og som var i stand til i Sønnen at genkende Faderens nærvær og ord. Det er dem, der udgør Guds folk, det er Israel, det stærke, det trofaste og det kloge Israel. Dette er min legion af soldater, som er trofaste mod loven, mod sandheden.
20 De, som forfulgte mine profeter, som sønderrev mine budbringere, de, som vendte den sande Gud ryggen for at bøje sig for afguderne, de, som fornægtede mig, spottede mig og krævede mit blod og mit liv, de hørte ikke til det udvalgte folk, selv om de kaldte sig israelitter på grund af deres race, de hørte ikke til profeternes folk, de oplyste, de trofaste soldater. For "Israel" er et åndeligt navn, som er blevet brugt ulovligt til at dominere en race.
21 I skal vide, at enhver, som ønsker at høre til mit Folk, kan gøre det ved sin Kærlighed, sin Barmhjertighed, sin Nidkærhed, sin Nidkærhed og sin Lovhåndhævelse.
22 Mit folk har ikke bestemte lande eller byer i verden, mit folk er ikke en race, men det er repræsenteret i alle racer og blandt alle folk. Denne skare af mennesker her, som hører mit ord og modtager de nye åbenbaringer, er kun en del af mit folk. En anden del er spredt ud over hele jorden, og en anden, den største del, lever i den åndelige verden.
23 Det er mit Folk, som kender mig og elsker mig, som adlyder mig og følger mig. (159, 55 - 59)
24 I dag siger jeg til jer: Hvor er mit folk? Hvor er de, der er kloge i prøvelser, modige i kampe og standhaftige i prøvelser? De er spredt ud over hele verden. Men jeg vil få dem til at bryde op med min stemme og forene dem åndeligt, så de kommer foran alle folkeslag. Men jeg siger jer, at den i dag vil blive dannet af mennesker af alle racer, som vil forstå, hvad den pagt består af, som jeg forventer af alle mennesker.
25 Dette Folk skal være modigt og tapper, men det skal ikke have Brødrevåben eller Krigsvogne, og det skal ikke synge Sange om Ødelæggelse. Dens banner skal være fred, dens sværd sandhed og dens skjold kærlighed.
26. Ingen vil kunne opdage, hvor dette folk befinder sig: det er overalt. Dens fjender vil forsøge at ødelægge den, men de vil ikke kunne gøre det, fordi de ingen steder vil finde den fysisk forenet, fordi dens enhed, dens orden og dens harmoni vil være åndelig. (157, 48 - 50)
27 I denne tid virker det sande Israels ånd overalt. Det er ånderne, der føler mit nærvær, som venter på mit komme, som stoler på min retfærdighed.
28 Og når disse Ord kommer ud til andre Steder, vil mange spotte med dem; men jeg siger eder, det er bedre for dem, at de ikke gøre dem til genstand for deres Spot; thi den Time skal komme, da de vågne op af deres dybe Søvn og indse, at også de ere Børn af Guds Folk.
29. Disse skarer af mennesker her, som hører Mig i dag, kan falde i vildfarelse, hvis de ikke studerer Mit Ord, og hvis de ikke frigør sig fra deres jordisk-materielle tankegang. Det kan ske for dem som for det første israelske folk, der hørte Herrens røst, modtog loven og havde profeter, hvorfor de til sidst troede at være det eneste folk, som Gud elskede - en alvorlig fejltagelse, som de store besøg, ydmygelsen, forvisningen og fangenskabet skulle befri dem fra.
30 I skal vide, at Min Kærlighed ikke kunne dele jer efter race eller trosretning, og at når jeg taler om "Mit folk", er det kun fordi jeg siden de tidligste tider har forberedt ånder, som jeg har sendt til jorden for at oplyse menneskehedens vej med deres lys.
31. De har været de evige vandrere, som har levet i forskellige nationer og har gennemgået mange prøvelser. I løbet af denne tid har de fundet ud af, at menneskelige love er uretfærdige, at menneskelige følelsesudtryk

ikke er sande, og at der er fredsløshed i menneskers ånder. (103, 10 - 14)
32 vil Guds folk atter vise sig blandt menneskeheden - ikke et folk personificeret i en race, men et stort antal, en legion af mine disciple, hvor det ikke er blodet, racen eller sproget, der betyder noget, men Ånden.
33. Dette folk vil ikke begrænse sig til at undervise min lære gennem skrifter. For at ordene skal have liv, skal de leves. Dette folk vil ikke kun være formidlere af skrifter og bøger, men også af eksempler og gerninger.
34 Jeg befrier dig i dag fra alt det unødvendige, fra det urene og urigtige for at indføre dig i et enkelt og rent liv, over hvilket din ånd kan svæve og vidne ved sine gerninger; jeg befrier dig fra alt det urene og urigtige for at indføre dig i et enkelt og rent liv, over hvilket din ånd kan svæve og vidne ved sine gerninger.
35. Når tiden kommer, vil jeg præsentere mit folk for menneskeheden, og hverken Mesteren skal skamme sig over sine disciple, eller disciplene skal fornægte deres Mester. Denne tid vil falde sammen med krigen mellem verdenssynene, hvorfra spiritualismen vil opstå som et fredens pust, som en lysstråle. (292, 28 - 31)
36. Mit folk vokser, det formerer sig, ikke kun på jorden, men også i den åndelige verden. Blandt disse åndelige skarer er de, der havde blodsbånd med dig, hvad enten de var dine forældre, søskende eller børn.
37. Bliv ikke overrasket, når jeg fortæller jer, at mit folk er så talrigt, at jorden ikke ville have plads nok til det, og at det vil blive meget større. Når jeg har forenet dem, og der ikke mangler et eneste af mine børn, vil uendeligheden blive givet dem som hjem, den sfære af lys og nåde, der ikke har nogen ende.
38. Her på jorden forbereder jeg jer kun, jeg giver jer de nødvendige instruktioner gennem Min Lære, så I kan vide, hvordan I kan komme tættere på dette liv. Denne menneskehed er kun en del af Guds folk. Det er nødvendigt, at alle kender disse forklaringer, så de kan rette deres liv mod idealet om fuldkommenhed.
39. Dette guddommelige budskab, som er mit ord, der er talt gennem den menneskelige stemmebærers læber, skal nå alle mennesker efter min vilje. Mit ord er den klokke, der kalder verden, dets essens vil vække og vække folk til at reflektere over åndeliggørelse, over åndens skæbne efter dette liv. (100, 35 - 37)

De 144000 udvalgte og markerede
40. For at udbrede Mit Værk i denne Tredje Tidsalder har Jeg blandt de store skarer udvalgt 144.000 ånder, og Jeg har mærket dem med et kys af Guddommeligt lys, ikke et Judaskys, og heller ikke med et pagtsegl, der vil bringe jeres ånd i fare. Mit mærke er det tegn, som Helligånden sætter i sine udvalgte til at opfylde en stor mission i denne "tredje æra".
41. De, der bærer dette tegn, er ikke fri for fare - tværtimod er de mere fristet og mere prøvet end de andre. Husk hver af de tolv, som jeg har udvalgt i den anden æra, og du vil få bekræftet, hvad jeg fortæller dig. Blandt dem var der øjeblikke af tvivl, af svaghed, af forvirring, og der var endda en, som forrådte mig ved at overgive mig til mine bødler med et kys.
42. Hvor skulle ikke de udvalgte i denne tid skulle våge og bede, for at de ikke skal bukke under for fristelser! Men sandelig, siger jeg jer, der skal være forrædere blandt de hundrede og fire og fyrretyve tusinde.
43 Tegnet betyder overgivelse, opgave og ansvarlighed over for Gud. Det er ikke en garanti mod fristelser eller sygdomme; for hvis det var tilfældet - hvilke fortjenester ville min udvalgte så have? Hvilken indsats vil din ånd gøre for at forblive tro mod mit ord?
44. Jeg taler til jer på denne måde, fordi der er mange hjerter blandt dette folk her, som ønsker at høre til det antal af de udvalgte. Men jeg har set, at mere end ønsket om at tjene menneskeheden ved hjælp af de gaver, som jeg giver med tegnet, er det ønsket om at føle sig sikker, der er afgørende, eller det er forfængelighed, der får dem til at bede mig om at kalde dem. Jeg vil sætte mine disciple på prøve, og de skal overbevise sig selv om, at mit ord ikke er uden grundlag.
45. Mærket er det usynlige tegn, hvormed den, der bærer det med kærlighed, respekt, nidkærhed og ydmyghed, kan udføre sin opgave. Så vil han kunne finde ud af, at mærket er en guddommelig nåde, som får ham til at stå over smerten, som oplyser ham i de store prøvelser, som åbenbarer ham dybe

erkendelser, og som åbner for ham, hvor han vil, en vej, hvorpå ånden skrider frem.
46. Mærket er som et kædeled, der forbinder den, der besidder det, med den åndelige verden; det er midlet til, at den åndelige verdens tanke og ord kan manifestere sig i jeres verden, og derfor siger jeg jer, at en mærket person er en budbringer fra mig, at han er min budbringer og mit redskab.
47 Stor er den mærkedes opgave og ansvar i forhold til mit arbejde. Men han er ikke alene på sin vej, for ved hans side er der altid en skytsengel, som beskytter ham, vejleder ham, inspirerer og opmuntrer ham.
48 Hvor stærk har ikke den været, der vidste at holde fast ved sit kors med kærlighed, og hvor hård og bitter har ikke vejen været for den udvalgte, der ikke fandt sig selv klar til at bære den udvalgtes guddommelige tegn i "den tredje tid".
49. Jeg siger til alle dem, der hører Mig, at de skal lære at våge og bede, at bære deres kors med kærlighed og at handle retfærdigt og lydigt, så at dette liv, som for jeres ånd er den mest lysende reinkarnation, ikke bliver ufrugtbart og senere græder over tabt tid og ubrugte evner.
50 Tænk alle på denne instruktion, hvad enten I er mærket eller ej, for I har alle en skæbne at opfylde i mit arbejde. (306, 3 – 4 & 7 - 12)
51. Meget talrige er "Israels stammer i overensstemmelse med ånden". Af hver af dem vil jeg vælge tolv tusinde og mærke dem på deres pande. Men "Israels folk" er ikke begrænset til 144.000. Det udvalgte folk er umådeligt stort.
52. Mesteren lærte jer i Den Anden Tidsalder, at der er mange blandt de kaldede og få blandt de udvalgte; men hele "Israels folk" vil blive kaldt, og jeg vil mærke 144000 blandt dem. I dem alle vil jeg placere fred, åndelighed og begyndelsen på en Ånd-til-ånd-diskurs. (312, 7 - 8)
53. Jeg er den universelle Fader, min kærlighed kommer ned til alle hjerter. Jeg er kommet til alle jordens folkeslag. Men når jeg har udvalgt denne mexicanske nation til at lade mit ord og mine åbenbaringer blive udgydt over den i al deres fylde, er det fordi jeg fandt den ydmyg, fordi jeg opdagede dyder i dens indbyggere, og jeg inkarnerede i dem de åndelige væsener i "Israels folk".
54. Men ikke alle tilhører denne nationalitet, ikke alle er inkarnerede. Spredt over hele verden er der stadig ånder, som hører til de udvalgte. De er blevet mærket, jeg har åbnet deres øjne, jeg har gjort deres hjerter følsomme, og fra ånd til ånd taler de med mig. (341, 25)
55. Blandt menneskeheden lever en del af de 144.000, som er mærket af mig. Disse Mine tjenere er spredt ud over hele verden og opfylder deres mission om at bede for fred og arbejde for broderskab mellem mennesker. De kender ikke hinanden, men de opfylder deres skæbne - at oplyse deres medmenneskers vej - nogle intuitivt, andre oplyst af denne åbenbaring.
56. De, der er mærket af min kærlighed, er til dels simple mennesker; men der er også dem, der er respekteret i verden. De kan kun genkendes på deres åndelighed i deres liv, på deres gerninger, på deres måde at tænke og forstå de guddommelige åbenbaringer på. De er hverken afgudsdyrkere, skinhellige eller useriøse. De ser ud til ikke at praktisere nogen religion, og alligevel er der en indre tilbedelse mellem deres ånd og deres Herre.
57. De, der er mærket med Helligåndens lys, er som redningsbåde, de er vagter, de er rådgivere og bolværk. Jeg har givet dem lys i deres ånd, fred, styrke, helbredende balsam, nøgler, der i hemmelighed åbner de mest modvillige døre, "våben" til at overvinde forhindringer, der er uoverstigelige for andre. Det er ikke nødvendigt for dem at fremvise verdslige titler for at få deres evner anerkendt. De kender ingen videnskab, og alligevel er de "læger"; de kender ikke lovene, og alligevel er de rådgivere; de er fattige på jordiske goder, og alligevel kan de gøre meget godt på deres livsvej.
58. Blandt disse skarer her, som er kommet for at modtage mit ord, er mange kun kommet for at få bekræftet deres opgave. For det har ikke været på jorden, hvor de åndelige gaver blev skænket dem, eller hvor de fik deres befaling. Sandelig, siger jeg jer, det lys, som hver ånd besidder, er det lys, som den har erhvervet på sin lange udviklingsrejse. (111,18 - 21)
59. Menneskeheden vil blive troende, Mit værk vil sprede sig over hele kloden. Jeg vil begynde med de 144.000 markerede, som vil

kæmpe lydigt, med kærlighed og hengivenhed, i en tid med stridigheder om tro og verdenssyn. Midt i denne kamp vil de være som en kæde, der tilbyder verden ikke en kæde af trældom, men en åndelig pagt, der er præget af frihed og broderskab. Disse soldater vil ikke være alene; min åndelige verden vil ledsage og beskytte dem. De vil udføre mirakler på deres vej og således vidne om min sandhed. (137,9)

Kapitel 40 - De gode og onde kræfter

Oprindelsen af godt og ondt

1. Da Faderen skabte dig, placerede han dig på det første trin af himmelstigen, så du ville få mulighed for virkelig at kende og forstå din Skaber, mens du rejste denne vej. Men hvor få begyndte ikke at udvikle sig opad efter at have forladt det første trin! De fleste sluttede sig sammen i ulydighed og oprør, de brugte frihedens gave dårligt og lyttede ikke til samvittighedens stemme; de lod sig dominere af materien og skabte derved med deres udstråling en ond magt - den onde - og gravede en afgrund, som deres indflydelse måtte trække deres brødre ned i, og de begyndte en blodig kamp mellem deres svagheder og fordærv og deres ønske om ophøjelse og renhed. (35, 38)

2 Arvesynden stammer ikke fra foreningen af mand og kvinde. Jeg, Skaberen, beordrede denne forening, da jeg sagde til dem begge: "Voks og former jer". Dette var den første lov. Synden lå i det misbrug, som menneskene gjorde af den frie viljes gave. (99, 62)

3. "Kødet" [sjælen] frygter kampen med ånden og søger en måde at friste den på gennem verdens glæder for at forhindre dens befrielse eller i det mindste at forsinke den. Se, hvordan mennesket har sin egen frister i sig selv! Det er derfor, jeg sagde, at når han besejrer sig selv, har han vundet kampen. (97, 37)

4 I denne Tid, hvor selv Luften, Jorden og Vandet er forgiftet af Menneskers Ondskab, hvor få er der da ikke, som ikke er smittet af Ondskab og Mørke! (144, 44)

5 Menneskehedens klagesang når mig, børnenes, de unges, de modne mænds og kvinders og de ældres angst stiger op. Det er et råb, der kræver retfærdighed, det er en bøn om fred, om barmhjertighed, der kommer fra Ånden. For kærlighedens sæd i denne verden er fordærvet, og ved I, hvor kærligheden er nu? I det inderste af menneskets hjerte, så dybt inde, at mennesket ikke er i stand til at opdage det, fordi hadet, magtbegæret, videnskaben og forfængeligheden har knust kimen, og der er hverken åndelighed eller barmhjertighed. Lidelsens bæger bliver mere og mere fyldt, og verden drikker det til sidste hånd. (218, 12)

6 Fra alter til alter, fra ritus til ritus og fra sekt til sekt går menneskene rundt og søger efter livets brød uden at finde det, og af skuffelse bliver de til bespottere, de går ad veje uden mål, de lever uden Gud og uden lov.

7 Men husk, Folkeslag, at der iblandt dem er de store åndelige Væsener, at jeg blandt dem opdager Profeterne og Helligåndens Disciple! (217, 49)

8 I trosretningerne anerkender man ondskabens magt og har personificeret den i en menneskelig form. De anerkender, at det har et magtfuldt rige og har givet det forskellige navne. Mennesker er bange, når de tror, at han er nær, uden at forstå, at fristelsen har rod i lidenskaberne, i svaghederne, som både det gode og det onde rører sig i mennesket.

9. Ondskaben hersker i verden i denne tid og har skabt en kraft, en magt, som manifesterer sig i alt. Og i det åndelige er der legioner af ufuldkomne, forvirrede åndelige væsener, der er tilbøjelige til ondskab og hævn, og hvis magt forener sig med menneskelig ondskab og danner ondskabens rige.

10. Denne magt stod imod Jesus i "den anden æra" og viste ham sit rige. Mit "kød", der er følsomt over for alt, blev fristet, men min åndelige styrke besejrede fristelsen; for jeg måtte være sejrherre over verden, over "kødet", over fristelsen og over døden, fordi jeg var Mesteren, der kom ned til menneskene for at give et eksempel på styrke. (182, 42 – 43)

11 Ved den fred, du føler i din ånd, kan du kende mit nærvær. Ingen andre end jeg kan give dig sand fred. Et åndeligt væsen fra mørket kunne ikke give dig den. Jeg fortæller jer dette, fordi mange hjerter frygter snorene fra et forførende væsen, som menneskene har givet liv og form efter deres fantasi.

12. Hvor forkert har folk dog ikke fortolket mørkets fyrstes eksistens! Hvor mange har dog ikke troet mere på hans magt end på min, og hvor langt fra sandheden har menneskene ikke været fra sandheden!
13 Ondskaben eksisterer, fra den er alle laster og synder udsprunget, det vil sige, de onde har altid eksisteret, både på jorden og i andre hjem eller verdener. Men hvorfor personificerer du al ondskab i et enkelt væsen, og hvorfor sætter du det i modsætning til Guddommen? Jeg spørger dig: Hvad er et urent væsen foran min absolutte og uendelige magt, og hvad betyder din synd i lyset af min fuldkommenhed?
14 Synden er ikke opstået i verden. Da ånderne kom ud fra Gud, forblev nogle af dem i det gode, mens andre, der afveg fra denne vej, skabte en anden, nemlig den onde.
15. De ord og lignelser, der blev givet jer som en åbenbaring, i billeder, i tidligere tider, er blevet fortolket forkert af menneskeheden. Den intuitive viden, som menneskene havde om det overnaturlige, blev påvirket af deres fantasi, og således dannede de lidt efter lidt omkring ondskabens magt videnskaber, kulter, overtroiske ideer og myter, som stadig eksisterer i dag.
16. Fra Gud kan ingen djævle komme frem; dem har du udtænkt med dit sind. Den forestilling du har om dette væsen, som du hele tiden modsætter mig som en modstander, er falsk.
17 Jeg har lært jer at våge og bede, for at I kan frigøre jer fra fristelser og onde påvirkninger, som kan komme fra mennesker såvel som fra åndelige væsener.
18. Jeg har sagt til jer, at I skal sætte ånden over "kødet" [sjælen], fordi sidstnævnte er et svagt væsen, som konstant er i fare for at falde, hvis I ikke passer på det. Hjertet, sindet og sanserne er åbne døre, hvorigennem verdens lidenskaber tugter ånden.
19 Hvis I har forestillet jer, at mørkets væsener er som uhyrer, ser jeg dem kun som ufuldkomne skabninger, som jeg strækker min hånd ud mod for at redde dem, for de er også mine børn. (114, 54 – 62)
20 Når I gør noget godt, siger I: "Jeg er ædel, jeg er gavmild, jeg er barmhjertig, jeg er velgørende, derfor gør jeg dette." Jeg siger til jer: Hvis du gjorde disse gerninger i din Herres navn, ville du være ydmyg, for godhed kommer fra Gud, og jeg har givet den til din ånd.
21 Den, som altså tilskriver sine gode Gerninger sit menneskelige Hjerte, fornægter hans Ånd og ham, som har givet dem disse Dyder.
22 Men når I derimod gøre noget ondt, så vasker I eders Hænder, ligesom Pilatus gjorde, og I give Faderen skylden for det, idet I sige: "Det var Guds Villie, det var skrevet, Gud har villet det, det er Skæbnen."
23. Du siger, at intet sker uden Guds vilje til at frifinde dig for dine fejl. Men sandelig, siger jeg jer, I tager fejl, for jeres fejl, jeres elendighed, sker uden Guds vilje.
24 Indse, at den Almægtige aldrig tvinger dig med magt, med sin magt. Det er det, I gør med jeres svagere brødre og søstre.
25 Sandelig, siger jeg eder, det onde, det uærlige, det uharmoniske, det uharmoniske er eders; Kærlighed, Tålmodighed, Fred i sindet kommer fra Gud.
26 Når du elsker, er det din ånds Skaber, der inspirerer dig, når du elsker. På den anden side er det dig selv, når du hader, det er din svaghed, der driver dig og ødelægger dig. Når der sker noget ondt i dit liv, kan du være sikker på, at det er din skyld.
27 Men så spørger I jer selv: Hvorfor tillader Gud dette? Lider han ikke på grund af vores synder? Græder han ikke også, når han ser os græde? Hvad ville det koste ham at skåne os for disse fald?
28 Jeg siger eder, at så længe I ikke elsker, vil Gud være noget for jer, som I ikke kan forstå; thi eders Skabers storhed er ubegribelig for jer.
29 Bliv stærk, stor, stor, klog, lær at elske. Hvis du elsker, vil du ikke længere have det barnlige ønske om at forsøge at forstå Gud, for så vil du se ham og føle ham, og det vil være nok for dig. (248, 29 – 32)

stolthed og ydmyghed

30. Gør ydmyghed til en af dine bedste allierede for at opnå åndelig opstigning. For portene til himmeriges rige, som er Åndens rige, er fuldstændig lukket for den arrogante. Han har aldrig passeret dem, og det vil heller aldrig lykkes ham at gøre det. Men hvis han bliver ydmyg, vil jeg være den første til at rose

ham, og det vil være min barmhjertighed, der vil åbne døren til evigheden for ham. (89, 45)
31. Nu følger en anden af mine lærdomme, disciple: Sandelig siger jeg jer, at når I føler jer stærke, store eller overlegne, fjerner I jer fra mig, fordi jeres stolthed kvæler følelsen af ydmyghed. Men når I føler jer små, når I indser, at I er som atomer midt i Min skabelse, nærmer I jer Mig; for på grund af jeres ydmyghed beundrer I Mig, I elsker Mig, og I føler Mig tæt på jer. Så tænker du på alt det store og uudgrundelige, som Gud rummer i sig selv, og som du gerne vil kende og opleve. Det forekommer dig som om du hører ekkoet af guddommelige hvisken i din ånd. (248, 22)
32. Disciple: Når mennesket har et sandt kendskab til de gerninger, han har udført, lader han sig ikke forblænde af forfængelighed. Han ved, at hvis denne uværdige følelse trænger ind i hans væsen, vil hans intelligens svækkes, og han vil ikke længere være i stand til at komme videre på udviklingens vej, han vil standse op og synke ned i sløvhed.
33 Forfængelighed har ødelagt mange Folk, ødelagt mange blomstrende Folkeslag og bragt jeres Kulturer til Fald.
34 Så længe folkene havde drivkraft, effektivitet og fremskridt som idealer, oplevede de overflod, pragt og velstand. Men da arrogance fik dem til at føle sig overlegne, da deres ideal om opadgående udvikling blev erstattet af en umættelig ambition om at få alting for sig selv, skridt for skridt, uden at de indså det og uden at ville det, begyndte de at ødelægge alt det, de havde opbygget, og til sidst styrtede de ned i afgrunden.
35. Menneskehedens historie er fuld af sådanne oplevelser. Derfor siger jeg jer, at det er rigtigt, at der opstår et "folk" i verden med store idealer, som, selv om de altid er klar over deres gode gerninger, ikke forestiller sig noget om dem. På denne måde vil dens kurs ikke blive standset, og den pragt, den har opnået indtil nu, vil blive overgået i morgen og forøget igen senere.
36. Når jeg taler til jer på denne måde, forsøger jeg at inspirere jer ikke kun med materielle mål: Jeg ønsker, at mine ord skal fortolkes korrekt, så I kan vide, hvordan I skal anvende dem på det åndelige såvel som på det materielle område.
37. Forfængeligheden kan ikke kun plage mennesket i dets materielle liv, og som bevis på det, jeg fortæller jer, tænk på de store kirkesamfunds fald og fiaskoer, som er gnavet i deres grundvold af forfængelighed, arrogance og deres falske pragt. Hver gang de har troet, at de var på toppen af deres magt, er der kommet nogen og har rystet dem op af deres drømme og vist dem deres fejl, deres afvigelser, deres afvigelse fra loven og sandheden.
38 Kun gennem den virkelige erkendelse og opfyldelse af min lov i samvittighedens ansigt vil denne menneskehed kunne hæve sig til et højt liv; thi samvittigheden, som er mit lys, er fuldkommen, er ufortrøvelig, er retfærdig, bliver aldrig forfængelig og går aldrig på skæve veje. (295, 18 – 24)

Den gode, den gode mand af god vilje
39 Lær mig at kende mig, alle sammen, så ingen fornægter mig - lær mig at kende, så jeres idé om Gud er baseret på sandhed, og I ved, at hvor godhed viser sig, der er jeg.
40 Godhed blander sig ikke med noget som helst. Godhed er sandhed, er kærlighed, er barmhjertighed, er forståelse. Godhed er klart genkendelig og umiskendelig. Erkend det, så du ikke kan tage fejl.
41 Hver enkelt mand kan gå sin egen vej; men når de alle mødes på ét punkt, som er det gode, vil de endelig erkende og forenes.
42 Men ikke når de vedholdende bedrager sig selv, idet de giver det onde det gode et udseende af det onde og skjuler det onde som det gode, således som det sker med denne tids Folk. (329, 45 – 47)
43. I næsten 2.000 år har I gentaget den sætning, som hyrderne i Betlehem hørte: "Fred på jorden til mennesker af god vilje"; men hvornår har I omsat den gode vilje i handling for at opnå ret til fred? Sandelig, siger jeg jer, I har snarere gjort det modsatte.
44 I har mistet retten til at gentage denne sætning; derfor kommer jeg i dag med nye ord og lærdomme, så det ikke er sætninger og vendinger, der skal indprentes i jeres sind, men meningen med min lære, der skal trænge ind i jeres hjerte og jeres ånd.
45. Hvis I ønsker at gentage mine ord, som jeg giver jer dem, så gør det; men vid, at så længe I ikke føler dem, vil de ikke have nogen

virkning. Sig dem med inderlig følelse og ydmyghed, og føl dem resonere i dit hjerte, og jeg vil svare dig på en sådan måde, at jeg vil få hele dit væsen til at skælve. (24, 33 – 34)
46. Jeg siger jer igen: Fred til mennesker af god vilje, som elsker sandheden, for de gør noget for at underkaste sig den guddommelige vilje. Og de, der stiller sig under min beskyttelse, må nødvendigvis føle min tilstedeværelse - både i deres ånd og i deres menneskelige liv, i deres kampe, i deres behov og i deres prøvelser.
47. Mennesker af god vilje er børn, som adlyder deres Faders lov. De vandrer på den rette vej, og når de lider meget, løfter de deres ånder til Mig i ønsket om tilgivelse og fred.
48. De ved, at smerten ofte er nødvendig, og derfor bærer de den med tålmodighed. Først når det bliver uudholdeligt, beder de om at få deres korsbyrde lettet. "Herre", siger de til mig, "jeg ved, at min ånd har brug for renselse, lidelse, for at udvikle sig opad. Du ved bedre end jeg, hvad der er nødvendigt for mig. Du kan ikke give mig noget, som jeg ikke har brug for. Derfor skal din vilje ske for mig."
49 Salige er de, som tænker og beder på denne måde, thi de søger deres Mester som forbillede i deres livs prøvelser. (258, 52 – 53)

Ondskab, mennesket er afhængig af ondskab
50 I denne tid er det ondes indflydelse større end det godes. Derfor er den kraft, der hersker i menneskeheden, ondskabens kraft, som udspringer af egoisme, løgn, hor, arrogance, frådseri, ødelæggelse og alle de lavere lidenskaber. Fra denne forstyrrede moralske balance udspringer de sygdomme, der plager mennesket.
51. Mennesker har ingen våben til at kæmpe mod disse kræfter. De er blevet besejret og ført som fanger ned i afgrunden af et liv uden åndeligt lys, uden sund glæde og uden stræben efter det gode.
52 Lige nu, hvor mennesket tror, at det befinder sig på toppen af viden, ved det ikke, at det befinder sig i afgrunden.
53. Jeg, som kender jeres begyndelse og jeres fremtid i evigheden, har fra de første tider givet menneskene våben til at kæmpe mod ondskabens kræfter. Men de foragtede dem og foretrak ondskabens kamp mod ondskab, hvor ingen sejrer, for alle vil komme ud som besejrede.
54 Der står skrevet, at det onde ikke skal sejre, hvilket betyder, at ved tidernes ende vil det gode sejre.
55. Hvis I spørger Mig, hvilke våben jeg udrustede menneskene med til at kæmpe mod det ondes kræfter eller påvirkninger, så siger jeg jer, at de var bøn, udholdenhed i loven, tro på Mit ord og kærlighed til hinanden. (40, 65 - 70)
56 Ondskab er vokset blandt mennesker, mit folk. Godhed, dyd og kærlighed har været svage over for ondskabens invasion, sygdomme, pest, pest og ulykker. Alt det, der er korruptionsfrø, har inficeret de godes hjerte, har fået nogle til at snuble, har decimeret antallet af troende, fordi det onde har udøvet stor magt over menneskeheden.
57. Jeg har ladet dette ske af hensyn til den viljesfrihed, som du har fået tildelt. For bag al fordærv, alt mørke og menneskenes vildfarelse er der et guddommeligt lys, samvittigheden, som ikke forsvinder og aldrig vil forsvinde. Der er en oprindelig enhed, som er Ånden, der holder det kys, som Faderen gav den, ubesmittet, og som er det guddommelige segl, hvormed jeg har sendt alle mine børn ud på kampens vej. Ved denne egenskab vil ingen af disse ånder gå tabt. (345, 11 –12)

Kampen mellem det gode og det onde
58. I er også blevet forundret over den vold, som mænd og kvinder har udøvet i deres ondskab gennem alle epoker i jeres menneskelige eksistens. I jeres historieskrivning er deres navne samlet i bogen. I din tilværelses bog, i den bog, hvor Gud skriver og registrerer alle dine gerninger, alle dine handlinger, alle dine gerninger, er deres navne også med, og du har undret dig over, at et sind, et menneskehjerte, kan indeholde så meget styrke til det onde, kan bære så meget mod, at det ikke gyser over sine egne gerninger; at det kan lukke munden på sin samvittigheds stemme, så det ikke hører Guds regnskabskrav, som han gennem det kræver af alle sine børn. Og hvor ofte har disse ånders liv på denne planet ikke været langt og varigt.
59. De mennesker, som på grund af viljens frihed modsatte sig Min kærlighed og Min

retfærdighed, har Jeg brugt og benyttet Mig af netop deres ulydighed for at gøre dem til Mine tjenere. De troede, at de handlede frit, men alle deres tanker, ord og handlinger var redskaber til Min retfærdighed, både i forhold til dem selv og til andre.
60 Men hvornår vil dette styre slutte? - Faderen fortæller dig det: Ondskabens herredømme har aldrig domineret menneskeheden, for selv i de mest fordærvede tider har der været trofaste mennesker til Mig, lydige mod Min instruktion og apostle for Min Lov. Men kampen har altid eksisteret fra begyndelsen.
61 Hvilken af disse to styrker har været overlegen i kamp indtil nu? det onde! Derfor måtte jeg gøre mig fysisk hørbar blandt jer, for at stå ved jeres side, for at genoplive jeres håb og jeres tro på mig, for at give varme til jeres hjerter og fortælle jer: I er ikke alene på vejen, jeg har aldrig løjet for jer. Du må aldrig ændre de principper, som jeg har lagt i dig. Dette er godhedens og kærlighedens vej. (345, 48 – 49)
62. Se, hvordan mit lys bryder tågerne i din verden. Jeg kæmper mod mennesker, men kun for at udrydde alt det onde, der bor i deres hjerter. Jeg vil lægge Lyset og kraften fra Min Kærlighed i dem, der trofast følger Mig, og disse vil så sige: "Lad os søge efter dragen, der ligger på lur efter os - det dyr, der får os til at synde og fornærme Herren". De vil søge den på havene, i ørkenen, på bjergene og i skovene, i det usynlige, men de vil ikke finde den, for den bor i menneskets hjerte. Kun dette har affødt den, og der er den vokset, indtil den har domineret jorden.
63. Når blitzen fra Mit lysets sværd sårer hjertet på hvert enkelt menneske, vil den vold, der kommer fra det onde, blive svagere og svagere, indtil den forsvinder. Så vil du sige: "Herre, med din nådes guddommelige kraft har jeg besejret den drage, som jeg troede lå på lur fra det usynlige, uden at tænke på, at jeg bar den i mit eget hjerte."
64 Når visdommen en gang har skinnet i alle mennesker, hvem vover så stadig at forvandle det gode til det onde? Hvem vil da stadig opgive det evige for det forgængelige? Sandelig, siger jeg jer, ingen; for I vil alle blive stærke i den guddommelige visdom. Synd er kun et resultat af uvidenhed og svaghed. (160, 51 – 54)

Fristelser og forførelser
65 Menneskeheden dyrker mange "træer"; menneskers sult og elendighed får dem til at søge skygge og frugter fra dem, der tilbyder dem frelse, retfærdighed eller fred. Disse træer er menneskers lære, som ofte er inspireret af had, egoisme, magtbegær og storhedsvanvid. Deres frugter er død, blod, ødelæggelse og vanhelligelse af det mest hellige i menneskets liv, nemlig tros-, tanke- og ytringsfrihed - kort sagt, røveri af dets åndsfrihed. Det er de mørke kræfter, der rejser sig for at kæmpe mod lyset. (113, 52 – 53)
66. Jeg har sagt dig, elskede Israel, at der skal komme en tid, hvor dårlige mundvogtere vil rejse sig for at give adgang til en falsk Jesus, og i deres materielle stræben vil de forføre og sige, at Mesteren taler gennem dem. Der vil opstå falske "ledere" og falske "profeter", falske "soldater", som vil forsøge at føre jer på afveje fra lysets og sandhedens vej med deres ord og materielle forhåbninger. (346, 38)
67. Bed, indse, at nu er tiden inde, hvor min retfærdighed og mit lys har vakt alle de mørke kræfter. Dette er en vanskelig og farlig tid, for selv de væsener, der bor i mørket, vil foregive at være lysvæsener blandt jer for at forføre jer og forvirre jer. Jeg giver jer mit lys, så I ikke kommer af vejen og ikke lader jer forføre af dem, der tager mit navn forfængeligt.
68. Bedragerne er ikke kun usynlige væsener, I finder dem også inkarneret i mennesker, som taler til jer om lærdomme, der foregiver at være lys, men som modsiger min lære. I skal ikke lytte til dem. (132, 7 – 8)
69. Mit rige er stærkt og mægtigt, og når jeg har ladet en anden magt stige op foran min styrke og min magt - ondskabens - er det for at bevise min; så I i lyset af bedrag og mørke kan se og opleve styrken af mit lys og min sandhed. Det sker for at du kan erkende, at dette rige af mørke skygger, af vildfarelser og fristelser, selv om det har stor magt, er Mit redskab, og i virkeligheden bruger Jeg det.
70. Når jeg sætter jer på prøve, er det ikke for at stoppe jer på jeres udviklingsvej, for jeg venter på jeres ankomst til mit rige. Men jeg ønsker, at I kommer til mig som sejrherrer efter kampene, stærke efter kampen, fulde af lys af åndelig erfaring efter den lange

pilgrimsrejse, fulde af fortjenester i ånden, så I ydmygt kan løfte jeres ansigt og se Faderen i det øjeblik, hvor han nærmer sig for at give jer sit guddommelige kys, et kys, der indeholder al lykke og fuldkommenhed for jeres ånd. (327, 8 - 9)

Moralske forbrydelser

71. Folk, folk, folk, alle I, der støder sammen! Jeg har fundet dig, der benægter din ondskab og praler af det, du tror er storhed, mens du skjuler dine skamfulde pletter. Men jeg siger jer, at den mand, der mener, at han er prisværdig i sin tilsyneladende storhed, er åndeligt set en fattig mand. Og til dem, der i mangel af dyd bespotter andres fejl og dømmer andres overtrædelser, må jeg sige, at de er hykleriske og meget langt fra retfærdighed og sandhed.
72. Ikke alene myrder de, der tager livet af kroppen, men også de, der river hjertet i stykker ved bagtalelse. De, der dræber hjertets følelser, troen, idealet, er åndens mordere. Og hvor mange af dem lever frit, uden fængsel og uden lænker.
73. Bliv ikke overrasket over, at jeg taler til jer på denne måde, for jeg ser blandt jer ødelagte hjem, fordi I, uden at tage hensyn til jeres pligter, har indgået nye forpligtelser uden om dem, uden at bekymre jer om jeres elskedes smerte og forladthed. Se jer omkring, hvor mange ødelagte hjem der er, hvor mange kvinder der er i undertrykkelse, og hvor mange børn der er uden en far. Hvordan kunne ømhed og kærlighed eksistere i disse hjerter? Mener I ikke, at den, der har dræbt disse menneskers lykke og ødelagt det, der var helligt, er en forbryder?
74. I er blevet så vant til ondskab, at I kalder selv de mennesker, der opfinder disse nye dødsvåben, for store, fordi de kan ødelægge millioner af liv på et øjeblik. Og du kalder dem endda lærde. Hvor er din fornuft i det? Kun ved Ånden kan man blive stor, og kun den, der vandrer på sandhedens vej, kan blive lærd. (235,36 - 39)

Ondskabens magtesløshed og forgængelighed

75. Stor, meget stor er i jeres øjne den menneskelige fordærv, frygtelig synes jer den magt og den onde kraft, som menneskene udøver; og dog siger jeg jer, at den er svag i forhold til Min retfærdigheds magt, i forhold til Min Guddommelighed, som er Herre over skæbnen, over livet, over døden og over hele skabelsen. (54, 70)
76. Kun et væsen, der er lige så almægtigt som jeg, kan kæmpe med mig. Men tror I, at hvis en Guddommelighed skulle komme ud af Mig, ville det være imod Mig? Eller tror du, at det kan komme af ingenting? Intet kan komme ud af ingenting.
77. Jeg er Alle og er aldrig blevet født. Jeg er begyndelsen og enden, alfa og omega for alt, hvad der er skabt.
78. Kan du forestille dig, at et af de væsener, der er skabt af Mig, kunne nå op til Gud? Alle skabninger har grænser, og for at være Gud er det nødvendigt at være grænseløs. De, der har næret disse drømme om magt og storhed, er faldet ned i mørket af deres egen arrogance. (73, 34 - 35)
79. Sandelig siger jeg jer, der er ingen magt, som I kan sætte sig imod min kærlighed. Fjenderne viser sig at være små, modstanderne er svage, og de våben, der har forsøgt at bekæmpe sandheden og retfærdigheden, har altid været skrøbelige.
80. Den kamp, som ondskabens kræfter har ført mod den guddommelige retfærdighed, har for dig virket som en uendelig konflikt. Og alligevel vil det i evighedens øjne være som et øjeblik, og de overtrædelser, der er begået i den tid, hvor din ånd var ufuldkommen, vil være som en lille plet, som din dyd og min kærlige retfærdighed vil slette for evigt. (179, 12 - 13)

Tilgivelsens kraft

81. Jeg beder jer alle mennesker om at betragte disse mennesker her som jeres repræsentanter: Hvornår vil I stå op i jeres indre og elske hinanden og tilgive hinanden jeres overtrædelser? Hvornår vil der endelig blive fred på jeres planet?
82 Tilgivelsen, som udspringer af kærlighed, lærer alene min lære, og den har en stærk kraft til at forvandle det onde til det gode, til at omvende og forvandle synderen til et dydigt menneske.
83 Lær at tilgive, og du vil få en begyndelse til fred i din verden. Hvis det var nødvendigt at tilgive tusind gange, skulle du gøre det tusind

gange. Er I ikke klar over, at forsoning til sin tid vil spare jer for at drikke et bæger med lidelser? (238, 12 -14)
84. Så længe I er mennesker, så mindes Mig på det kors, da Jeg tilgav Mine bødler, velsignede dem og helbredte dem, så at I gennem hele jeres vanskelige livsrejse ligeledes kan velsigne dem, der gør jer uret, og gøre alt muligt godt mod dem, der har gjort jer ondt. Den, der handler på denne måde, er min discipel, og sandelig siger jeg til ham, at hans smerte altid vil være kortvarig, for jeg vil lade ham føle min styrke i de øjeblikke, hvor han er på prøve. (263, 56)
85 Tilgiv hinanden, og derved vil I finde lindring for jer selv og for den, der har gjort jer uret. Bær ikke hadets eller nagets byrde i jeres ånd; vær rene af hjertet, og I vil have opdaget fredens mysterium og leve som apostle for min sandhed. (243,63)

Kapitel 41 - Forbindelsen mellem denne verden og det hinsides

Inspiration og hjælp fra den åndelige verden
1 I bevæger jer alle op ad stigen til åndelig fuldkommenhed; nogle har nået en udvikling, som I ikke kan forstå på nuværende tidspunkt, andre kommer efter jer.
2 De store ånder, store ved deres kamp, ved deres kærlighed, ved deres anstrengelser, søger harmoni med deres små brødre og søstre, med de fjerne, de forsømmelige; deres pligter er ædle og høje, deres kærlighed til min Guddommelighed og til jer er også meget stor.
3. Disse åndelige væsener ved, at de er skabt til aktivitet, til højere udvikling; de ved, at der for Guds børn ikke findes inaktivitet. I Skabelsen er alt liv, bevægelse, balance og harmoni, og derfor arbejder disse utallige væsener, anstrenger sig og glæder sig over deres kamp, vel vidende, at de på denne måde forherliger deres Herre og tjener deres næstes fremskridt og perfektion.
4 I dag, hvor I ikke er på den vej, som min Lov har udstukket for jer, kender I ikke den indflydelse, som disse jeres brødre og søstre har på jer; men hvis I er følsomme nok til at opfatte de udstrålinger, inspirationer og budskaber, som de sender jer, vil I få en idé om det utal af beskæftigelser og ædle værker, som de helliger deres tilværelse til.
5. I skal vide, at disse åndelige væsener i deres kærlighed og respekt for Skaberens love aldrig tager det, der ikke er deres at tage, eller rører ved det, der er forbudt, eller går ind, hvor de ved, at de ikke må, for at de ikke skal bringe disharmoni til skabelsens grundlæggende komponenter.
6 Hvor anderledes gør ikke mennesker på jorden det, som i deres ønske om at blive store og mægtige i verden uden den mindste respekt for min lære med videnskabens nøgle søger naturens ødelæggende kræfter, åbner portene for ukendte kræfter og ødelægger den harmoni i naturen, der omgiver dem!
7 Hvornår vil mennesket vide at gøre sig modtageligt for at lytte til den åndelige verdens kloge råd og lade sig lede af dens inspirationer på denne måde?
8 sandelig, siger jeg jer, det vil være nok til at føre jer sikkert op på toppen af det bjerg, der kommer til jer; der vil I se en lige og lysende vej foran jer, som er gået af de ånder, der nu kun er der for at gøre jer godt og for at hjælpe jer i jeres prøvelser, og som skridt for skridt bringer jer nærmere til enden af vejen, hvor jeres Fader venter på jer alle.
9 Når jeg nu har talt til jer om disse væseners godhed og åndelige højde, må jeg fortælle jer, at de ligesom I også fra begyndelsen havde den frie viljes gave, det vil sige den sande og hellige handlefrihed, som er et bevis på Skaberens kærlighed til sine børn. (20,28 – 36)
10. I vandrer ikke alene, for min opmuntring og mit lys er med hver enkelt af jer. Men hvis dette skulle forekomme dig ubetydeligt, har jeg placeret et åndeligt lysvæsen ved siden af hvert menneske for at overvåge dine skridt, for at få dig til at ane en fare, for at tjene som ledsager i din ensomhed og som støtte på livets rejse. De er de væsener, I kalder skytsengle eller beskyttere.
11. Vis aldrig utaknemmelighed over for dem, og vær ikke døv for deres inspirationer, for din styrke vil ikke være nok til at bestå alle livets prøvelser. I har brug for dem, der er mere avancerede end I, og som kender noget til jeres fremtid, fordi jeg har åbenbaret den for dem.
12 Disse væseners kamp er meget vanskelig, så længe du ikke er blevet åndeliggjort, for du

bidrager meget lidt fra din side til at hjælpe dem i deres vanskelige mission.
13. Når din åndelighed gør det muligt for dig at føle og opfatte tilstedeværelsen af de af dine brødre og søstre, som arbejder usynligt, uden at vise sig, for dit velbefindende og dit fremskridt, vil du fortryde, at du har tvunget dem til at lide så meget for dine synders skyld. Men når denne indsigt opstår i dig, er det fordi den allerede er blevet lys i dit sind. Så vil medfølelse, taknemmelighed og forståelse for dem vågne op.
14 Hvilken stor lykke vil dine beskyttere have, når de ser, at du støtter deres arbejde, og at deres inspiration er i harmoni med din ophøjelse!
15 I har så mange brødre og søstre og så mange venner i den "åndelige dal", som I ikke kender.
16 I morgen, når kendskabet til det åndelige liv har spredt sig over hele jordens kreds, vil menneskeheden indse vigtigheden af disse væsener ved din side, og menneskene vil velsigne mit Forsyn. (334, 70 - 76)
17 Sandelig, siger jeg eder, hvis eders Tro var fast, vilde I ikke have Lyst til at føle det åndelige med Kødets sanser; thi da vilde det være Ånden, der med sin fine Følelse kunde opfatte den Verden, som uophørligt pulserer omkring eder.
18. Ja, menneskehed, hvis I føler jer fjernt fra den åndelige verden, kan disse væsener ikke føle sig fjernt fra menneskene, for for dem er der ingen afstande, ingen grænser eller forhindringer. De lever i den åndelige verden, og derfor kan de ikke være fjernt fra menneskers liv, hvis højeste skæbne er åndens opadgående udvikling og fuldkommenhed. (317, 48 - 49)
19 Den eneste afstand, der er mellem dig og Gud eller mellem dig og et åndeligt væsen, er ikke en materiel afstand, men en åndelig afstand, som skyldes din mangel på forberedelse, renhed og beredvillighed til at modtage inspiration og åndelig påvirkning.
20. Sæt aldrig den afstand mellem dig og din Mester eller mellem dig og den åndelige verden, så vil du altid nyde godt af de goder, som min kærlighed øser ud over dem, der forstår at søge den. Du vil altid føle, at den åndelige verden er tæt på hjertet af dem, der forbereder sig på at føle den.
21. Hvor stor er ikke den afstand, som menneskeheden i denne tid lægger mellem sig selv og det åndelige liv! Den er så stor, at menneskene i dag føler, at Gud er uendeligt langt væk fra dem, og at himmeriges rige er fjernt og utilgængeligt. (321, 76 - 78)
22 Jeg siger eder, at der er ikke et menneskeligt sind, som ikke lever under åndelig påvirkning.
23 Mange vil benægte dette, men ingen vil være i stand til at bevise, at det er umuligt for menneskets sind at modtage tanker og vibrationer ikke blot fra åndelige væsener og fra hans egne medmennesker, men også fra mine.
24 Dette er en åbenbaring for hele menneskeheden - en åbenbaring, som, når den bliver udbredt, vil finde åbne hjerter, der tager imod den med stor glæde, men som også vil møde stædige modstandere og modstandere.
25. Men hvad vil de kunne gøre for at forhindre det åndelige riges lys i at skinne i menneskenes liv? Hvilke midler vil de vantro være i stand til at fjerne denne vibration? Hvem er den, der tror sig selv uden for den universelle indflydelse, som er Guds skabende og vitaliserende kraft?
26. Jeg taler til din samvittighed, til din ånd og til din fornuft, men jeg siger dig igen, at du modtager budskaber, ideer og inspirationer fra andre eksistensplaner, og at ligesom du ikke ved, hvorfra din ånd kom til at inkarnere i dit legeme, så ved du heller ikke, hvem der giver sig til kende for ham usynligt og uhåndgribeligt. (282, 33- 37)

Forvirrede og ondskabsfulde ånder
27 Denne gang er anderledes end den første og den anden. I dag lever I i et kaos af frigjorte elementer, synlige og usynlige. Ve den, der ikke holder øje, for han vil blive besejret, og den, der er udrustet, må kæmpe!
28 Tusinder af usynlige Øjne ser på dig, nogle for at lure på dig på din Vej og fælde dig, andre for at beskytte dig. (138, 26 - 27)
29 De store legioner af forvirrede åndelige væsener fører krig mod menneskene, idet de udnytter deres uvidenhed, sløvhed og mangel på åndeligt syn; og menneskene har ikke udstyret deres kærlighedsvåben til at beskytte

sig mod deres angreb, hvorfor de fremstår som forsvarsløse væsener i denne kamp.
30 Det var nødvendigt, at min åndelige Undervisning kom til jer for at lære jer, hvordan I skal udruste jer for at sejre i denne Kamp.
31. Fra den usynlige verden, som væver og lever i jeres egen verden, udgår der påvirkninger, som plager menneskene, enten i deres sind, i deres følelser eller i deres vilje, og som gør dem til hengivne tjenere, slaver, redskaber og ofre. Åndelige manifestationer dukker op overalt, og alligevel ønsker de verdslige mennesker stadig ikke at opfatte det, der omgiver deres ånd.
32 Det er nødvendigt at begynde kampen for at ødelægge mørket, så at når lyset gryr i menneskene, kan alle rejse sig forenet i et sandt fællesskab og gennem bønnen sejre i den kamp, som de tager op mod de kræfter, der har domineret dem så længe.
33 Folk og nationer er bukket under for disse påvirkninger, uden at mennesket har opdaget det. Sjældne og ukendte sygdomme, som de har forårsaget, har gjort folk forvirrede og forvirret videnskabsfolk.
34. Hvor megen uenighed, hvor megen forvirring og smerte har mennesket ikke lagt over sig selv. Fraværet af bøn, moral og åndelighed har tiltrukket de urene og forstyrrede væsener. Men hvad kan man forvente af dem, der er afsondret uden lys og uden forberedelse?
35 Der er dem, som du har bedraget og undertrykt, som du har forstyrret og ydmyget. De kan kun sende dig forvirring og mørke, de kan kun tage hævn, og de kan kun bebrejde dig. (152,22 - 28)
36. Legioner af mørkets væsener kommer som tordenskyer blandt menneskeheden og forårsager omvæltninger, forvirrer tankerne og formørker menneskenes hjerter. Og selv om denne menneskehed har våben til at forsvare sig mod disse forræderiske angreb, ved nogle ikke, hvordan de skal bruge dem, og andre aner ikke engang, at de har dem. (240, 53)
37. Menneskeheden i dag, så stor i antal som den er i jeres øjne, er meget lille i forhold til den verden af ånder, der omgiver den. Med hvilken magt invaderer disse legioner menneskenes veje, men de opfatter ikke, føler ikke, hører ikke den verden, der omgiver dem. (339, 29)
38. Et menneske, der er faldet ind i et syndigt liv, er i stand til at trække en hel legion af mørkets væsener med sig bag sig, som får ham til at efterlade et spor af usunde påvirkninger på sin vej. (87, 7)
39. Hvis du herfra kunne se den "åndelige dal", hvor de materialiserede væsener er hjemme - dem, der intet har arbejdet for den åndelige rejse efter dette liv - ville du blive knust. Men du vil ikke et øjeblik sige: "Hvor frygtelig er Guds retfærdighed!" Nej, i stedet ville du udbryde: "Hvor er vi dog utaknemmelige, hvor er vi uretfærdige og grusomme over for os selv! Hvor er vi dog ligeglade med vores ånd, og hvor kolde har vi været som Jesu disciple!"
40. Derfor har Faderen tilladt disse væsener at manifestere sig til tider i jeres liv og give jer de smertefulde, frygtelige budskaber om deres dystre og fredsløse liv. De er beboere i en verden, der ikke har det strålende lys fra de åndelige hjem og heller ikke jordens skønhed, som de tidligere boede i. (213, 52 - 53)
41. De legioner af åndelige væsener, der vandrer formålsløst rundt i verden og på forskellig vis banker på døren til menneskers hjerter, er ofte stemmer, der ønsker at fortælle jer, at I skal vågne op, åbne jeres øjne for virkeligheden, omvende jer fra jeres fejltagelser og forny jer, så I senere, når I forlader jeres krop i jordens skød, ikke behøver at græde, som de gjorde, over jeres ensomhed, jeres uvidenhed og jeres materialisme. Se heri, hvordan lyset selv udspringer af mørket, for intet blad fra træet bevæger sig uden min vilje; på samme måde vil de åndelige manifestationer, som vokser dag for dag, til sidst oversvømme menneskene på en sådan måde, at de til sidst vil besejre menneskehedens skepsis. (87, 65)
42. Bed for dem, der forlader jer og begiver sig ud i det hinsides, for ikke alle formår at finde vejen, ikke alle er i stand til at stige åndeligt op, og ikke alle opnår fred på kort tid.
43 Nogle lever i det åndelige under det materielle livs illusioner; nogle lider af voldsom anger; andre er følelsesløse, begravet sammen med deres kroppe under jorden, og endnu andre kan ikke adskille sig fra deres kære, fra dem, der blev tilbage i verden, fordi

sorg, selviskhed og menneskelig uvidenhed holder dem tilbage, binder dem til materien og fratager dem fred, lys og fremgang.
44. Lad de ånder gå videre, som stadig befinder sig i denne verden, uden at den endnu er deres; lad dem give afkald på de goder, de har besiddet og elsket i dette liv, for at de kan hæve deres ånder til uendeligheden, hvor den sande arv venter dem. (106, 35 - 37)
45. Det vil være meget behageligt for din ånd at blive modtaget af dem ved din ankomst i den "åndelige dal" og at modtage tegn på taknemmelighed for den barmhjertighed, du viste dem. Jeres glæde vil være stor, når I ser dem gennemsyret af lys.
46. Men hvor sørgeligt ville det ikke være, når du møder denne legion af væsener, der er formørket af forvirring, og at vide, at de forventede fra din side en kærlighedsgerning, og du ikke gav dem den. (287, 58)
47. Sandelig, siger jeg jer: Hvis jeg behandler jer mennesker med så megen kærlighed og barmhjertighed, så vender jeg mig med samme omsorgsfulde kærlighed til dem, der søder for deres tidligere overtrædelser i det hinsides. Jeg sender mit lys til disse væsener for at befri dem fra deres distraktion, som er som mørke, og fra deres selvanklager, som er "ilden", for derefter at sende dem ud blandt mennesker, så de, der tidligere såede smerte i hjerterne, nu, udstyret med videnens lys, kan blive velgørere og beskyttere for deres egne brødre og søstre. (169, 6)

Åndernes kamp for folket

48 Ud over jeres menneskeliv eksisterer der en verden af ånder, jeres brødre og søstre, væsener usynlige for mennesket, som kæmper indbyrdes for at besejre jer.
49. Denne kamp skyldes forskellen i den udvikling, som nogle og andre befinder sig i. Mens lysvæsenerne, der er båret af idealet om kærlighed, harmoni, fred og fuldkommenhed, bestrøer menneskehedens vej med lys, idet de altid inspirerer den med det gode og åbenbarer den alt det, der er til gavn for menneskene, er de væsener, der stadig klamrer sig til jordens materialisme, og som ikke har været i stand til at frigøre sig fra deres egoisme og deres kærlighed til verden, ikke i stand til at frigøre sig fra deres egoisme, eller som i det uendelige nærer menneskelige afhængigheder og tilbøjeligheder, sår menneskers vej med forvirring ved at formørke sindet, forblænde hjerterne, gøre viljen til slave for at udnytte menneskene og gøre dem til redskaber for deres planer eller bruge dem som om de var deres egne kroppe.
50. Mens den åndelige lysverden søger at vinde menneskenes ånd, at åbne for den en åbning mod evigheden; mens disse velsignede værter arbejder uophørligt, vokser i kærlighed, bliver sygeplejersker ved smertens seng, rådgivere ved siden af mennesket, der bærer byrden af et stort ansvar; bliver rådgivere for de unge, beskyttere af børn, ledsagere for dem, der glemmer og lever alene, og de legioner af væsener uden åndelig visdoms lys og uden kærlighedens opløftende følelse arbejder ligeledes uophørligt blandt mennesker. Men deres mål er ikke at gøre vejen til det åndelige rige lettere for jer - nej, disse væsener har en helt modsatrettet hensigt, deres hensigt er at herske over verden, at blive ved med at være herre over den, at forevige sig selv på jorden, at herske over menneskene og gøre dem til slaver og redskaber for deres vilje - med ét ord: ikke at lade dem tage det fra dem, som de altid har anset for at være deres: verden.
51 Så, mine disciple, der foregår en voldsom kamp mellem det ene og det andet væsen - en kamp, som jeres fysiske øjne ikke kan se, men hvis refleksioner dag for dag mærkes i jeres verden.
52 For at denne menneskehed kan forsvare sig selv og frigøre sig fra onde påvirkninger, har den brug for viden om den sandhed, der omgiver den, den må lære at bede med Ånden, og den må også vide, hvilke evner dens væsen er udstyret med for at kunne bruge dem som våben i denne store kamp mellem det gode og det onde, mellem lys og mørke, mellem åndeliggørelse og materialisme.
53 Selve den åndelige lysverden arbejder og kæmper og forbereder alting, så verden en dag vil begive sig ud på vejen til åndeliggørelse.
54 Tænk på alt dette, og du vil kunne forestille dig, hvor voldsom denne kamp er for dine åndelige brødre og søstre, som kæmper for menneskers frelse, en kamp, som er et bæger for dem, som du hele tiden giver dem utaknemmelighedens galde at drikke, fordi du

begrænser dig til at modtage alt det gode, som de giver dig fra dem, men uden nogensinde at stå ved deres side for at stå ved deres side i deres kamp.
55. Få er de, der ved, hvordan de skal slutte sig til dem, få er de, der er modtagelige for deres inspirationer og følger deres anvisninger. Men hvor stærkt de går gennem livet, hvor beskyttet de føler sig, hvilke glæder og inspirationer der inspirerer deres ånd!
56. De fleste mennesker er splittet mellem de to påvirkninger, uden at vælge den ene, uden at de helt forpligter sig til materialismen, men også uden at gøre en indsats for at frigøre sig fra den og spiritualisere deres liv, dvs. at hæve det gennem godhed, gennem viden og åndelig kraft. De er stadig helt og holdent i krig med sig selv.
57. De, der har overgivet sig fuldstændigt til materialismen, uden længere at bekymre sig om samvittighedens stemme, og som ser bort fra alt, for så vidt det vedrører deres ånd, kæmper ikke længere, de er blevet besejret i kampen. De tror, at de har vundet, de tror, at de er frie, og de er ikke klar over, at de er fanger, og at det vil være nødvendigt for lysets legioner at komme ned til mørket for at befri dem.
58. Jeg sender dette lysbudskab til alle jordens folk, så menneskene vågner op, så de bliver bevidste om, hvem fjenden er, som de må bekæmpe, indtil de besejrer ham, og om de våben, de bærer uden at vide det. (321, 53 - 63)

Forbindelsen med Guds åndelige verden

59. Disciple, vågn op og erkend den tid, I lever i. Jeg siger jer: Ligesom ingen kan stoppe min retfærdighed, kan ingen lukke portene til det hinsides, som min barmhjertighed har åbnet for jer. Ingen vil være i stand til at forhindre budskaber af lys, håb og visdom i at nå frem til menneskene fra disse verdener. (60, 82)
60. Jeg har tilladt jer at have kontakt med væsenerne fra det hinsides i en kort periode, hvilket jeg ikke godkendte i "den anden æra", fordi I ikke var forberedt på det dengang - hverken de eller I. Denne dør er blevet åbnet af mig i denne tid, og med den gør jeg mine profeters budskaber og nogle af mine løfter til virkelighed.
61 I året 1866 åbnede denne usynlige dør sig for jer, og også sendeorganet for dem, der var udvalgt til det, for at give det budskab videre, som lysånderne ville bringe til menneskene.
62 Før det år gav åndelige væsener sig til kende blandt jordens nationer og folkeslag, og de var tegn på mit komme, som jeg forventede. (146, 15)
63. Hvis menneskene i dag ikke var så hårde og hårde, ville de uden tvivl modtage budskaber fra åndeverdenen hele tiden, og indimellem ville de finde sig omgivet af skarer af væsener, der uophørligt arbejder for menneskers opvågnen, og de ville opdage, at de aldrig er alene.
64 Nogle kalder denne verden for "usynlig", andre for "overjordisk". Men hvorfor? Simpelthen fordi de mangler troen til at "se" det åndelige, og fordi deres menneskelige elendighed får dem til at føle sig fjerne og fremmede for en verden, som de burde føle i deres hjerter. (294, 32 - 33)
65 I er forbløffet over, at et åndeligt væsen giver sig til kende eller kommunikerer med jer uden at tænke på, at I også udtrykker jer og endda giver jer til kende i andre verdener, i andre sfærer.
66. Dit "kød" [sjæl] er ikke klar over, at din ånd forenes med Mig i bønsøjeblikkene, det er ikke i stand til at opfatte tilnærmelsen til din Herre ved hjælp af denne gave - ikke kun til Min ånd, men også til dine åndelige brødre og søstre, som du husker i bønsøjeblikkene.
67 I er heller ikke klar over, at i jeres hviletimer, når kroppen sover, løsriver ånden sig fra sin krop, alt efter dens udviklingsniveau og åndeliggørelse, og viser sig på fjerne steder, selv i åndelige verdener, som jeres sind ikke engang kan forestille sig.
68. Ingen er overrasket over disse afsløringer. Forstå, at I nu nærmer jer tidernes fuldendelse. (148, 75 - 78)
69. Jeg ønsker, at rene tanker skal være det sprog, som I kommunikerer med jeres brødre og søstre, der bor i det åndelige, at I forstår hinanden på denne måde, og i sandhed vil jeres fortjenester og jeres gode gerninger være til nytte for dem, ligesom indflydelsen fra Mine børns børn, deres inspirationer og deres beskyttelse vil være en kraftig hjælp for jer på jeres livsvej, så I sammen kan komme til Mig.

70 Spiritualiser jer selv, og I vil i jeres liv opleve disse væseners velgørende tilstedeværelse: kærtegn fra moderen, som efterlod sit barn på jorden, varme og råd fra faderen, som også måtte gå bort. (245, 7 - 8)
71. Dette værk vil blive kritiseret og afvist af mange, når de erfarer, at åndelige væsener har manifesteret sig i det. Men vær ikke bekymret, for det vil kun være de uvidende, der vil bekæmpe denne del af min lære.
72. Hvor mange gange har Herrens apostle, profeter og budbringere ikke talt til verden under indflydelse af åndelige lysvæsener, uden at menneskeheden er blevet klar over det, og hvor mange gange har hver af jer handlet og talt under åndelige væseners vilje, uden at I har opdaget det! Og netop dette, som altid har været tilfældet, har jeg nu bekræftet over for jer. (163, 24 - 25)
73. Hvis det kun er nysgerrighed, der fører dig til at søge fællesskab med det hinsides, vil du ikke finde sandheden; hvis ønsket om storhed eller forfængelighed fører dig dertil, vil du ikke modtage en sand manifestation. Hvis fristelsen forfører dit hjerte med falske mål eller egoistiske interesser, vil du heller ikke opnå fællesskab med lyset fra min Helligånd. Kun din ærbødighed, din rene bøn, din kærlighed, din barmhjertighed, din åndelige ophøjelse vil forårsage det mirakel, at din ånd spreder sine vinger, krydser rummene og når frem til de åndelige hjem, så vidt det er min vilje.
74. Dette er den nåde og trøst, som Helligånden har tiltænkt jer, for at I skal se et og samme hjem og overbevise jer selv om, at der ikke er nogen død og ingen fremmedgørelse, at ingen af Mine skabninger dør med hensyn til det evige liv. For i denne "tredje tid" vil I også kunne omfavne de væsener, som er gået bort fra dette jordiske liv, og som I har kendt, som I har elsket og mistet i denne verden, men ikke i evigheden, i åndelig favntag.
75. Mange af jer har fået kontakt med disse væsener ved hjælp af Mine "arbejdere". Men jeg siger jer sandelig, at dette ikke er den perfekte måde at komme i kontakt med hinanden på, og den tid nærmer sig, hvor de inkarnerede og ikke-kropslige ånder vil være i stand til at kommunikere med hinanden fra ånd til ånd uden at bruge nogen materielle eller menneskelige midler, det vil sige gennem inspiration, gennem åndelig sensitivitet, åbenbaring eller intuition. Din ånds øjne vil være i stand til at opfatte tilstedeværelsen af det hinsides, så vil dit hjerte være i stand til at fornemme livsudtrykkene fra de væsener, der bor i den åndelige dal, og så vil din ånds jubel, samt din viden og kærlighed til Faderen, være stor.
76. Så vil I vide, hvad jeres ånds liv er, hvem den er, og hvem den var, idet I kender jer selv uden at se jer selv i så snævre grænser som dem, der svarer til jeres kroppe. For Faderen siger til jer: Selv om jeres legemsstof er lille - hvor meget ligner jeres ånd min guddommelige ånd! (244,21-24)

Kapitel 42 - Skyld og forsoning, prøvelser og lidelser

Behovet for omvendelse og forsoning

1 Når jeg ofte lader dig drikke det samme Bæger, som du gav dine Brødre, er det fordi, at kun derved vil nogle forstå det onde, som de har forvoldt, og ved at gå igennem den samme prøvelse, som de lod andre gå igennem, vil de lære den smerte at kende, som de lod dem føle. Dette vil oplyse deres ånd og vil resultere i forståelse, omvendelse og dermed opfyldelse af min lov.
2 Men hvis du vil undgå at lide eller drikke bitterhedens bæger, kan du gøre det ved at betale din gæld ved omvendelse, ved gode gerninger, ved alt det, som din samvittighed siger dig, at du skal gøre. På denne måde vil du tilbagebetale en kærlighedsgæld, du vil gengælde en ære, et liv eller den fred, sundhed, glæde eller brød, som du på et eller andet tidspunkt har frarøvet dine medmennesker.
3 Se, hvor forskellig min Retfærdigheds Virkelighed er fra den Forestilling, som I havde om eders Fader.
4 Glem ikke: Når jeg har sagt til jer, at ingen af jer skal gå tabt, så har jeg også sagt til jer, at enhver gæld skal betales, og enhver overtrædelse skal udslettes af livets bog. Det er op til dig at vælge den vej, der fører dig til mig. Du har stadig din egen frie vilje.

5 Hvis I foretrækker den gamle Gengældelseslov, som de stolte Folkeslag stadig gør det, så se deres Resultater!
6 Hvis I ønsker, at den alen, hvormed I måler jeres medmennesker, også skal måle jer, behøver I ikke engang at vente på, at I kommer ind i det andet liv for at modtage min retfærdighed; thi her på jorden vil I, når I mindst venter det, finde jer selv i den samme kritiske situation, som I har bragt jeres medmennesker i.
7 Men hvis du ønsker, at en højere lov skal komme dig til hjælp, ikke blot for at befri dig fra den smerte, du frygter mest, men også for at indgyde dig ædle tanker og gode følelser, så bed, påkald mig, og gå så din vej i kamp for at blive bedre og bedre, for at blive stærk i prøvelser - med et ord, for med kærlighed at betale den gæld, du skylder din Fader og din næste. (16, 53 - 59)
8 Ofte bliver jeg spurgt af nogen: "Mester, hvis du tilgiver vore overtrædelser, hvorfor lader du os så gøre bod for dem med smerte?" Til dette siger jeg til jer: Jeg tilgiver dig, men det er nødvendigt at gøre bod på disse overtrædelser, så du kan genoprette din ånds renhed. (64, 14)
9 Jeg har sagt eder, at selv den sidste Plet skal udslettes af Menneskets Hjerte; men jeg siger eder også, at hver enkelt skal vaske sin Plet bort. Husk, at jeg sagde til jer: "Den alen, som I måler med, skal I blive målt med," og "Hvad I sår, skal I høste". (150,47)
10. Af de materielle gaver, som menneskeheden bringer Mig, accepterer Jeg kun den gode hensigt, hvis den er god i sandhed; for en gave udtrykker ikke altid en generøs og ædel hensigt. Hvor ofte tilbyder folk Mig ikke deres ofre for at dække deres onde gerninger eller for at kræve noget af Mig til gengæld. Derfor siger jeg jer, at åndens fred ikke er til salg, at jeres mørke pletter ikke vil blive vasket væk af materiel rigdom, selv om I kunne tilbyde mig den største skat.
11 Omvendelse, sorg over at have fornærmet mig, fornyelse, rettelse, oprejsning for de begåede overtrædelser, alt dette med den ydmyghed, som jeg har lært jer - ja, så bringer menneskene mig de sande ofre af hjerte, sind og tanker, som er uendeligt mere behagelige for jeres Fader end røgelse, blomster og lys. (36, 27 - 28)

Forsoningsloven

12 I har fået den ene mulighed efter den anden, og heri kan I se min uendelige kærlighed til jer; for jeg har givet jer gaver og givet jeres væsen mulighed for at gøre det godt igen, for at rense og fuldende jeres ånd, i stedet for at straffe jer eller fordømme jer for evigt, som I tidligere troede.
13 Hvem vilde, når han kender disse Lærdomme og tror, at de er sande, vove at vende sin pligt på jorden ryggen, vel vidende, at han derved ville gøre sin Ånd en endnu hårdere forsoning for sin ånd?
14 For selv om det er sandt, at min retfærdighed giver jer nye muligheder for at fjerne pletter og gøre det godt igen, er det også sandt, at antallet af prøvelser øges med hver mulighed, og at problemerne og lidelserne bliver større for hver gang, ligesom de begåede fejltagelser blev større og større.
15. Jeres pligt - man bør ikke tale om straf - vil være at genoprette, forny, genoprette og betale til den sidste gæld. Ingen - hverken jeres himmelske Fader eller jeres brødre og søstre på jorden eller i den åndelige dal - vil gøre det, som kun I skal gøre, selv om jeg siger jer, at jeg altid vil besvare jeres kald. Når du føler dig ensom og forladt, vil du føle mit nærvær, og den åndelige verden vil altid komme for at støtte dig i dit kors' byrde. (289, 45 -47)
16 Kun min kærlighed og min retfærdighed kan i dag beskytte dem, der hungrer og tørster efter den. Jeg alene er i min fuldkomne retfærdighed i stand til at tage imod den, der tager sit eget liv.
17 Hvis de vidste, at Åndens Forladthed er frygteligere end Ensomheden i denne Verden, vilde de tålmodigt og modigt holde ud til den sidste Dag af deres jordiske Tilværelse. (165, 73 - 74)
18. Jeg ødelægger ikke nogen af mine børn, uanset hvor meget de fornærmer mig; jeg bevarer dem og giver dem mulighed for at gøre bod på deres overtrædelse og vende tilbage til den vej, de havde forladt. Men selv om jeg har tilgivet dem, bliver de konfronteret med frugten af deres gerninger, og det er disse, der dømmer dem og viser dem den rette vej. (96, 55)

Årsagen til prøvelser og trængsler
19 Kend jer selv! Jeg har tænkt over menneskers eksistens i alle tider, og jeg ved, hvad der har været årsagen til al deres smerte og ulykke.
20. Siden de første tider har jeg set mennesker tage livet (af hinanden) af misundelse, af materialisme, af magtsult; altid har de forsømt deres ånd, idet de troede, at de kun var materie, og da så timen kom til at forlade den menneskelige form på jorden, var alt, hvad der var tilbage, det, de skabte i deres materielle liv, uden at høste nogen lykke for ånden; for de søgte den ikke, tænkte ikke på den, bekymrede sig ikke om åndens dyder eller om viden. De var tilfredse med at leve uden at søge den vej, der kunne føre dem til Gud. (11, 42 - 43)
21. I dag har I, på trods af jeres civilisations fremskridt, fjernet jer mere og mere fra den materielle natur, såvel som fra det åndelige, fra det rene, fra det, der er fra Gud. Derfor falder du for hver fase af dit liv i større og større svaghed, i større og større lidelse, på trods af dit ønske om at blive stærkere og lykkeligere for hver dag, du tilbringer på jorden. Men nu skal I tage et skridt fremad i opfyldelsen af min lov, I jordens indbyggere! (16, 35)
22. De prøvelser du møder på din livsvej er ikke tilfældige, jeg har sendt dem til dig for at du kan opnå fortjeneste. Intet blad på træet bevæger sig uden min vilje, og jeg er i både de store og små værker i skabelsen.
23 Våger og beder, for at I må forstå, hvad det er for en Frugt, I skal høste af hver prøvelse, for at jeres forsoning kan blive kortere. Tag dit kors op med kærlighed, og jeg vil få dig til at bære din forsoning med tålmodighed. (25, 6)
24. Hvis menneskene blandt latter, fornøjelser og forfængeligheder glemmer mig og endog fornægter mig, hvorfor fortvivler og skælver de så, når de høster den høst af tårer, som piner deres ånd og deres legeme? Så bespotter de og siger, at der ikke er nogen Gud.
25. Mennesket er modigt nok til at synde, fast besluttet på at afvige fra min lovs vej; men jeg forsikrer jer, at det er overordentlig kujonagtigt, når det gælder om at sone og betale sin gæld. Alligevel styrker jeg dig i din fejhed, jeg beskytter dig i dine svagheder, jeg trækker dig ud af din sløvhed, jeg tørrer dine tårer, og jeg giver dig nye muligheder, så du kan genvinde det tabte lys og finde den glemte vej til min lov.
26 Jeg kommer for at bringe jer som i den anden æra livets brød og vin, både for ånden og for legemet, for at I kan leve i harmoni med alt det, som jeres Fader har skabt.
27 På mine Veje blomstrer dyderne, men på dine Veje er der Torne, Afgrunde og Bitterhed.
28 Den, som siger, at Herrens Veje er fulde af Torne, ved ikke, hvad han siger; thi jeg har ikke gjort nogen af mine Børn ondt; men de, som har forladt Lysets og Fredens Vej, skal lide under Følgerne af deres Fejl, når de vender tilbage til den.
29. Hvorfor har du drukket lidelsens bæger? Hvorfor har I glemt Herrens bud og den mission, som jeg har betroet jer? Fordi I har erstattet min lov med jeres egen, og her har I resultatet af jeres forgæves visdom: bitter lidelse, krig, fanatisme, skuffelser og løgne, der kvæler jer og fylder jer med fortvivlelse. Og det mest smertefulde for det materialiserede menneske, for ham, der underkaster alting sine beregninger og underordner det under denne verdens materielle love, er, at han efter dette liv stadig vil bære byrden af sine vildfarelser og tilbøjeligheder med sig. Så vil din ånds lidelser blive meget store.
30 Ryst din syndebyrde af dig her, opfyld min lov og kom snart. Bed om tilgivelse for alle dem, du har gjort ondt, og overlad resten til Mig; for kort tid vil det være din tid til at elske, hvis du virkelig beslutter dig for at gøre det. (17, 37 - 43)
31. Kom til mig, alle I, som bærer en skjult sorg i jeres hjerte. Du bærer i hemmelighed en smerte i dig, der er forårsaget af et forræderi, og din bitterhed er meget stor, fordi det var et meget elsket væsen, der sårede dig dybt.
32 Vær stille i jer selv, for at bønnen kan oplyse jer, og for at I kan vide, om I ikke på et tidspunkt har været årsag til, at I er blevet forrådt. Så vil bønnen styrke dig i den tanke, at du må tilgive dem, der forråder dig i din kærlighed, din tro og din tillid.
33 Sandelig, siger jeg jer, i det øjeblik I tilgiver den, der har krænket jer, vil I fuldt ud føle min fred; for i det øjeblik vil jeres ånd have forenet sig med min, og jeg vil brede min kappe ud for

at tilgive jer og indhylle jer begge i min kærlighed. (312, 49 - 51)
34. I sandhed, siger Mesteren til jer: Jeg har forberedt et fredens og fuldkommenhedens rige for enhver ånd. Men dette rige, som jeg har forberedt, er oppe imod et andet rige: verden. Mens mit rige vindes ved hjælp af ydmyghed, kærlighed og dyd, kræver indtagelsen af det andet rige arrogance, ambitioner, stolthed, grådighed, egoisme og ondskab.
35 Verden har til alle tider været imod mit Rige; til alle tider er de, som følge mig, blevet undertrykt og fristet på deres vej, enten af synlige eller usynlige kræfter.
36. Det er ikke den eneste gang, du er gået over torne for at nå Mig, det er ikke første gang, din ånd er snublet i et forsøg på at nå Mit nærvær. I har til enhver tid kæmpet kampen i jeres dybeste væsen.
37 Min Ånds inspiration oplyser jeres indre og har antændt en kamp mod de mørke kræfter, mod de falske lys, mod de falske dyder, mod materien, mod alt det overflødige, mod al denne verdens falske herlighed. (327, 3)
38 Jeg velsigner den smerte, du har udholdt for min skyld, for alt det, du lider for min skyld, vil gøre dig evigt værdig. (338,61)

Tro, overgivelse og ydmyghed i prøvelser
39. Menneskelivet er for ånden den smeltedigel, hvori den renser sig selv, og den ambolt, på hvilken den smedes. Det er vigtigt, at mennesket har et ideal i sin ånd, troen på sin Skaber og kærligheden til sin skæbne, for at kunne bære sit kors med tålmodighed til toppen af sin Golgata.
40 Uden troen på det evige liv falder mennesket i fortvivlelse ved alle svære prøvelser; uden høje idealer synker det ned i materialisme; og uden styrke til at udholde skuffelser går det til grunde i modløshed eller laster. (99, 38 – 39)
41. Jeg siger jer, at I skal elske jeres kors, for hvis I gør oprør mod det, mens I bærer det på jeres skuldre, vil smerten rive et dybt sår i jeres hjerter. Jeg elsker virkelig mit kors, I mennesker, men ved I, hvad jeg kalder mit kors? Mit kors består af jer, I mennesker, som jeg elsker så højt. (144, 20)
42. Tro, underkastelse og ydmyghed over for det, jeg har påbudt, vil gøre prøvelsens vej kortere, for I vil ikke gå lidelsens vej mere end én gang. Men hvis der opstår oprør, utilfredshed eller endog blasfemi under prøvelserne, vil besøget blive længere, for I vil så være nødt til at gå denne vej igen, indtil I har lært lektien. (139, 49)
43 Jeg siger eder, at de Prøvelser, som Mennesket har gjort sig selv i denne Tid, ere meget svære; thi de ere nødvendige for hans Frelse.
44 På ethvert menneskes elskede vil den guddommelige retfærdighed blive udøvet for at kræve regnskab for ethvert menneskeligt væsens gerning.
45 Hvor vigtigt er det ikke, at mennesket får kendskab til, hvad åndelig forsoning betyder, så det i erkendelse af, at ånden har en fortid, som kun Gud kender, kan tage imod sit lidelsesbæger med kærlighed, tålmodighed, respekt og endog glæde, idet det ved, at det derved vasker fortidens og nutidens pletter bort, betaler gæld og opnår fortjeneste for loven.
46. Der vil ikke være nogen åndelig ophøjelse i smerte, så længe man ikke lider med kærlighed, med respekt for Min retfærdighed og med overgivelse til det, som hver enkelt har opnået for sig selv. Men kun denne ophøjelse midt i prøvelserne vil kunne give menneskene viden om, hvad loven om åndelig erstatning er. (352,36 - 37, 42 - 43)

Betydningen af lidelse og smerte
47. Hvis du tilskriver livets prøvelser til tilfældighederne, vil du næppe kunne være stærk. Men hvis du har en opfattelse af, hvad forsoning er, hvad retfærdighed og oprejsning er, vil du finde oprejsning og overgivelse i din tro, så du kan sejre i prøvelserne.
48. Det er min vilje at prøve din ånd på forskellige måder, for jeg former, former og fuldender den. Hertil bruger jeg alle ting og alle mennesker; som redskaber bruger jeg både den retfærdige og den gudløse. På et tidspunkt bruger jeg lyset, på et andet tidspunkt gør jeg mørket til min tjener. Derfor siger jeg jer: Når I befinder jer i en kritisk situation, så tænk på mig, jeres Mester, som i al kærlighed vil forklare jer årsagen til denne prøvelse.
49. Der er bægre, som alle må drikke, nogle før og andre senere, for at alle kan komme til

at forstå og elske Mig. Elendighed, sygdom, bagvaskelse og vanære er meget bitre kopper, som ikke kun når synderens læber. Husk, at den Allerherligste i den "anden æra" tømte det bitterste bæger, du kan forestille dig. Den lydighed, ydmyghed og kærlighed, hvormed lidelsens bæger drikkes, vil gøre korset lettere og prøvelsen hurtigere forbi. (54, 4 - 6)
50. Alt, hvad der omgiver dig, har til formål at rense dig, men det er ikke alle, der har taget det på den måde. Lad ikke den smerte, som du drikker af dit lidelsesbæger, være ufrugtbar. Fra smerte kan du få lys, som er visdom, blidhed, styrke og følsomhed. (81,59)
51 Vid, I Disciple, at Smerten fjerner den dårlige Frugt fra eders Hjerte, giver eder Erfaring og får eders Fejl til at blive rettet.
52 På denne måde prøver jeres Fader jer, for at jeres sind skal blive klart. Men hvis du ikke forstår og lider forgæves, fordi du ikke opdager meningen med mine kloge lektioner, er din smerte meningsløs, og du evaluerer ikke lektionen. (258,57 - 58)
53 Folket råber: Hvis der findes en Gud med barmhjertighed og kærlighed - hvorfor skal de gode lide under de ugudelige og de retfærdige under synderne?
54. Sandelig siger jeg jer, mine børn: Intet menneske kommer ind i denne verden for kun at opnå sin egen frelse. Han er ikke et ensomt individ, men er en del af en helhed.
55 Er det ikke sådan, at et sundt og perfekt organ i et menneskeligt legeme lider, når de andre organer er syge?
56. Dette er en materiel sammenligning, så I kan forstå det forhold, der eksisterer mellem de enkelte mænd og de andre. De gode må lide under de onde, men de gode er ikke helt uskyldige, hvis de ikke arbejder for deres brødre og søsters åndelige fremskridt. Men som individer har hver enkelt sit eget ansvar, og da han er en del af Min Ånd og ligner Ham, har han vilje og intelligens til at bidrage til alles fremskridt. (358, 18 - 19)
57. Fortolk Min lære korrekt, tro ikke, at Min Ånd glæder sig, når Han ser jeres lidelser på jorden, eller at Jeg vil berøve jer alt det, der er jer behageligt, for at glæde Mig ved det. Jeg er kommet for at få jer til at anerkende og overholde mine love, fordi de er værdige til jeres respekt og opmærksomhed, og fordi deres overholdelse vil give jer evig lykke og fred. (25, 80)
58. Jeg må fortælle jer, at så længe I bor på jorden, kan I bestræbe jer på at gøre jeres tilværelse på jorden så behagelig som muligt. Det er ikke nødvendigt at græde, lide og "bløde" uophørligt for at fortjene fred i det hinsides.
59. Hvis I kunne forvandle denne jord fra en dal af tårer til en verden af lykke, hvor I ville elske hinanden, hvor I ville stræbe efter at gøre det gode og leve inden for Min Lov, sandelig siger Jeg jer, at dette liv ville være endnu mere fortjenstfuldt og ophøjet i Mine øjne end en tilværelse fuld af lidelser, ulykker og tårer, uanset hvor stor jeres vilje til at udholde dem end måtte være. (219,15 - 16)
60 Glæd jer over, at ingen smerte er evig; jeres lidelser er midlertidige og går snart over.
61 For den, der betragter prøvelserne med åndelighed, er forsonings- og renselsestiden flygtig; men for den, der er helt opslugt af materialisme, vil det, der i virkeligheden er meget snart forbi, være langt.
62 Som dit hjertes slag går forbi, sådan går menneskets liv forbi i uendelighed.
63 Der er ingen grund til at frygte; thi som et suk, der udgår fra nogen, som en tåre, der udgydes, eller som et ord, der tales, således forgår menneskets lidelser.
64 I Guds uendelige ømhed skal alle dine smerter og sorger opløses til ingenting. (12, 5-9)

Kapitel 43 - Sygdom, helbredelse og fornyelse

Oprindelse og betydning af sygdommen

1 Når et menneske ved at undlade at bede og gøre gode gerninger forlader det godes vej, mister det sin moralske styrke, sin åndelighed, og er udsat for fristelser, og i sin svaghed tillader det synder, og disse gør hjertet sygt.
2 Men jeg er kommet som en Læge til den syges Lejr og har givet ham al min Kærlighed og Omsorg. Mit lys har været som frisk vand på læberne, der var opvarmet af feber, og da han mærkede Min balsam på sin pande, sagde han til Mig: "Herre, kun Din barmhjertighed kan redde mig. Jeg er meget syg i sjælen, og døden vil snart komme over mig".

3 Men jeg sagde til ham: "Du skal ikke dø; thi jeg, som er Livet, er kommet, og alt det, som du har mistet, skal du få tilbage." (220, 39)
4. Hvilke fortjenester kan en syg person erhverve sig, som er ude af stand til at gøre en indsats? Hans fortjenester kan være mange og store, hvis han forstår at bevæbne sig med tålmodighed og overgivelse, hvis han er ydmyg over for den guddommelige vilje og er i stand til at velsigne Mig på trods af sin smerte. For hans eksempel vil oplyse mange hjerter, der bor i mørke, som fortvivler og overgiver sig til laster eller tænker på døden, når en prøvelse rammer dem.
5 Hvis disse mennesker på deres vej møder et eksempel på tro, ydmyghed og håb, som kommer fra et hjerte, der også lider meget, fordi det bærer et meget tungt kors, vil de føle, at deres hjerte er blevet berørt af en lysstråle.
6 Det er sandelig således: da de ikke kunne høre deres egen samvittigheds Røst, måtte de modtage Samvittighedens Åndslys, som et andet Menneske meddelte dem ved sit Eksempel og sin Tro.
7 Giver ikke op, erklærer jer ikke for svigtede, bøjer jer ikke for jeres lidelsers Vægt. Hav altid din tros brændende lampe foran dine øjne. Denne tro og din kærlighed vil frelse dig. (132, 38 - 39)

Helbredelse ved egen kraft
8 I beder mig om at helbrede jer; men sandelig, siger jeg jer, ingen kan være en bedre læge end I selv.
9 Hvad nytter det, at jeg helbreder dig og fjerner din Smerte, hvis du ikke lægger dine Fejl, Synder, Laster og Ufuldkommenheder fra dig? Det er ikke smerte, der er årsag til jeres sygdomme, men jeres synder. Se, dette er smertens oprindelse! Så bekæmp synden, adskil jer fra den, og I vil få det godt. Men det er din opgave at gøre det. Jeg underviser dig kun og hjælper dig.
10 Hvis du gennem din samvittighed opdager årsagen til dine lidelser og gør alt for at bekæmpe den, vil du fuldt ud mærke den guddommelige kraft, som vil hjælpe dig til at sejre i kampen og vinde din åndelige frihed.
11. Hvor stor vil din tilfredshed ikke være, når du føler, at du gennem dine egne fortjenester har opnået frihed fra smerte og fred. Så vil du sige: "Min Fader, dit ord var min helbredelse. Din undervisning var min redning." (8, 54 - 57)
12 Den sande helbredende balsam, mennesker, som helbreder alle sygdomme, udspringer af kærlighed.
13 Elsk med ånden, elsk med hjertet og med sindet, og så vil du have tilstrækkelig kraft til ikke blot at helbrede kroppens sygdomme eller trøste i de små menneskelige problemer, men også til at opklare de åndelige mysterier, de store bekymringer i sindet, dets forstyrrelser og anger.
14 Den balsam løsner de store prøvelser, tænder lyset, lindrer angsten, smelter de lænker, der snærer.
15 Det menneske, der er forladt af videnskaben, vil vende tilbage til sundhed og liv ved berøring med "denne balsam; ånden, der er blevet løsrevet, vil vende tilbage ved kærlighedsordet fra den broder, der kalder ham (296, 60 - 63).
16 Gør op med smerten! Det liv, som jeg har skabt, er ikke fyldt med smerte. Sorgen er en følge af Guds børns ulydighed og overtrædelser. Smerte er karakteristisk for det liv, som menneskene har skabt i deres løssluppenhed.
17 Løft dine øjne og se mine smukke værker. Forbered jer indvendigt, så I kan høre den guddommelige koncert, og udeluk ikke jer selv fra denne fest. Hvis I lukker jer selv ude, hvordan kan I så få del i denne glæde? Du ville leve sørgeligt, plaget og syg.
18. Jeg ønsker, at I skal være harmoniske toner i den universelle koncert, at I skal forstå, at I er opstået fra livets kilde, at I skal føle, at der i enhver ånd er Mit lys. Hvornår vil I nå fuld modenhed, så I kan sige til mig: "Fader, underkast min ånd din ånd, min vilje og mit liv."
19 Indse, at du ikke vil være i stand til at sige dette, så længe dine sanser er syge, og dit sind er egoistisk adskilt fra den rette vej.
20 I lever under sygdomsplagerier eller frygten for at blive ramt af dem. Men hvad betyder en fysisk sygdom i forhold til en åndelig fejl? Intet, hvis den sidste kan rejse sig; for i min barmhjertighed vil du altid finde hjælp.
21 Ligesom blodet flyder gennem dine årer og giver hele kroppen liv, således gennemstrømmer Guds kraft din ånd som en strøm af liv. Der er ingen grund til at være syg,

når du opfylder loven. Livet er sundhed, glæde, lykke og harmoni. Hvis du er syg, kan du ikke være en opbevaringssted for guddommelige goder.
22 I mennesker med syge sind, hjerter og kroppe, Mesteren siger til jer: Bed din ånd, som er den Almægtiges barn, om at vende tilbage til den rette vej, at helbrede dine lidelser og at hjælpe dig i dine svagheder. (134, 57 - 59)

Fornyelse af mennesket
23 Forfængeligheden - en svaghed, som allerede har vist sig hos det første menneske - vil blive bekæmpet ved hjælp af åndeliggørelsen. Det er den kamp, der altid har eksisteret mellem ånden og "kødet" [sjælen]. For mens ånden, der ønsker Faderens væsen, er tilbøjelig til at være til den Evige og den Høje, søger "kødet" kun det, der tilfredsstiller og smigrer det, selv om det er til skade for ånden.
24. Denne kamp, som manifesterer sig i ethvert menneske, er en kraft, der opstår i mennesket selv som følge af den indflydelse, som verden udøver på det. For det jordiske kræver alt det, der svarer til dets natur.
25. Hvis ånden er i stand til at kontrollere denne kraft og lede den i de rigtige retninger, vil han have harmoniseret begge naturer i sit eget væsen og vil opnå deres fremskridt og opstigning. Hvis han derimod lader sig dominere af "kødets" magt, vil han blive forført til det onde, han vil være som en båd uden ror midt i stormen. (230, 64)
26. I - vantro og tvivlere - kan ikke tro på en verden med retfærdighed, og I kan heller ikke forestille jer et liv med kærlighed og dyd på jeres jord. I mener kort sagt, at I ikke er i stand til noget godt, og I har heller ikke tillid til jer selv.
27 Men jeg tror på eder, jeg kender den Sæd, som er i hvert af mine Børn; thi jeg har skabt dem, jeg har givet dem Liv ved min Kærlighed.
28. Jeg sætter mit håb til mennesket, idet jeg tror på hans frelse, på hans værdighed og på hans fremgang. For da jeg skabte ham, bestemte jeg, at han skulle være herre over jorden, hvor han skulle skabe et sted med kærlighed og fred, og jeg bestemte også, at hans ånd skulle blive stærk i livets kamp, så han gennem fortjeneste kan nå at leve i lyset af det fuldkomne rige, som er hans evige arv. (326,44-46)

Kapitel 44 - Livet i den guddommelige forstand

Den nødvendige balance
1 Hver enkelt persons skæbne er afgrænset af hans åndelige opgave og hans menneskelige opgave. Begge bør være i harmoni med hinanden og stræbe efter et fælles mål. Sandelig, siger jeg jer, jeg vil ikke kun vurdere jeres åndelige gerninger, men også jeres materielle gerninger. For i dem vil jeg opdage fortjenester, som vil hjælpe jeres ånd til at nå Mig. (171, 23)
2 Hidtil har menneskets stolthed fået det til at se bort fra den åndelige del, og manglen på denne viden har forhindret det i at blive fuldkomment.
3 Medmindre mennesket lærer at holde sine fysiske og åndelige kræfter i harmoni, vil det ikke være i stand til at finde den balance, der burde være i hans liv. (291, 26 - 27)
4 Disciple: Selv om I lever i verden, kan I leve et åndeligt liv. For I skal ikke tro, at åndeliggørelse består i at vende sig bort fra det, der er i overensstemmelse med kroppen, men i at bringe de menneskelige love i overensstemmelse med de guddommelige love.
5 Salig er den, som studerer mine love og forstår at forene dem med menneskenes love til én, thi han skal være sund, stærk, gavmild og lykkelig. (290, 26 - 27)

Gode og forgængelige fornøjelser
6 Jeg siger ikke, at I skal vende jer bort fra jeres jordiske pligter eller fra hjertets og sansernes sunde fornøjelser. Jeg beder jer blot om at give afkald på det, der forgifter jeres ånd og gør jeres krop syg.
7 Den, som lever inden for loven, opfylder det, som hans samvittighed byder ham. Den, der forkaster de tilladte fornøjelser for at kaste sig ud i de forbudte fornøjelser, undrer sig selv i de øjeblikke, hvor fornøjelsen er størst, over, hvorfor han ikke er lykkelig og ikke har fred. For fra nydelse til nydelse synker han dybere og dybere, indtil han går til grunde i afgrunden

uden at finde sand tilfredsstillelse for sit hjerte og sind.
8 Nogle må bukke under og tømme det bæger, som de søgte nydelse i uden at finde den, til sidste dråbe, for at de kan høre stemmen fra ham, som for evigt inviterer dem til det evige livs festmåltid. (33, 44 - 46)
9 Videnskabsmanden skærer med ærbødig hånd en frugt af videnskabens træ uden først at lytte til sin samvittigheds stemme, som min lov taler til ham og fortæller ham, at alle frugter af visdommens træ er gode, og at den, der plukker dem, kun må gøre det til gavn for sin næste.
10 De eksempler, jeg har givet jer, viser jer, hvorfor menneskeheden ikke kender kærligheden og freden i det indre paradis, som mennesket burde have i sit hjerte for evigt på grund af sin lydighed mod loven.
11 For at hjælpe jer med at finde det samme, underviser jeg syndere, ulydige, utaknemmelige og arrogante, for at få jer til at forstå, at I er udstyret med ånd, at I har en samvittighed, at I fuldt ud kan dømme og vurdere, hvad der er godt og hvad der er ondt, og for at vise jer den vej, der vil føre jer til fredens, visdommens, den uendelige kærligheds, udødelighedens, herlighedens og evighedens paradis. (34, 15 - 17)
12 Mennesket fortolker ikke altid min lære korrekt. Jeg har aldrig lært jer at ignorere eller afholde jer fra at nyde den gode frugt, som mine love godkender og tillader. Jeg har kun lært, at I ikke skal stræbe efter, endsige elske, det unødvendige, det overflødige, at I ikke skal bruge det forgængelige, det ulovlige, som frugter, der er gavnlige for ånd og legeme. Men alt det, der er tilladt for ånden eller hjertet og gavnligt for det, har jeg anbefalet jer, fordi det er inden for mine love. (332, 4)
13. Der skulle gå meget tid, før menneskeheden kunne nå åndelig modenhed. I er altid bukket under for de to yderpunkter: Den ene har været materialisme, hvor I søger større verdslige glæder, og det er faktisk skadeligt, fordi det forhindrer ånden i at udføre sin opgave. Men I skal også undgå den anden yderlighed, nemlig "kødets aflivning", den totale fornægtelse af alt, hvad der hører til dette liv; for jeg har sendt jer til denne jord for at leve som mennesker, som mennesker, og jeg har vist jer den rette vej, så I kan leve på en sådan måde, at I "giver kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er".
14. Jeg har skabt denne verden til dig, med al dens skønhed og al dens fuldkommenhed. Jeg har givet dig det menneskelige legeme, hvorigennem du skal udvikle alle de evner, jeg har givet dig for at opnå fuldkommenhed.
15 Faderen vil ikke, at I skal nægte jer alt det gode, som denne verden tilbyder jer. Men I må ikke sætte legemet over ånden, for legemet er flygtigt, men ånden hører evigheden til. (358,7 - 9)

Velsignet og usignet rigdom

16 Hvis det er min vilje at gøre jer til ejere af jordiske goder, så giver jeg jer dem, for at I kan dele dem med jeres brødre og søstre i nød, med dem, der ikke har nogen formue eller understøttelse, med de svage og de syge. Men mange af dem, der intet har på jorden, kan dele deres åndelige goder med jer. (96, 27)
17 Jeg ønsker, at alle ting skal være jeres, men at I bevidst bruger det, som I har brug for, at I ved, hvordan I kan være rige åndeligt og have meget materielt, hvis I gør god brug af det, og at I giver det ene såvel som det andet dets sande værdi og rang.
18. Hvordan kan ånden hos en uhyre rig mand skade sig selv, når det han ejer er til gavn for hans næste? Og hvordan kan en magtfuld mand blive skadet, når hans ånd ved, hvordan han kan trække sig tilbage ved lejlighed for at bede, og han er i fællesskab med Mig gennem sin bøn? (294, 38)
19. Sig ikke til mig: "Herre, jeg har set fattigdom blandt dem, der følger dig. Men blandt dem, der ikke engang mindes dig og ikke engang taler dit navn, ser jeg overflod, glæder og fryd."
20. Lad ikke Mit folk betragte disse tilfælde som bevis for, at den, der følger Mig, nødvendigvis må være fattig i verden. Men jeg siger jer, at den fred, som de, der lytter her og bruger en del af deres liv på at gøre det gode, kender ikke dem, som I misunder så meget, og de kunne heller ikke opnå den med al deres rigdom.
21. Nogle forstår at besidde verdens goder og åndens goder på samme tid. Andre har ikke verdens love, fordi de glemmer åndens love, og andre igen er kun interesseret i verdens

love, fordi de tror, at de guddommelige love er en fjende af jordiske rigdomme.
22 Varer er og forbliver varer, men ikke alle ved, hvordan de skal bruges korrekt. I skal også vide, at jeg ikke har givet dem alt det, som mange har. Nogle har som kompensation det, de har modtaget fra mig, ligesom der er andre, der har stjålet alt, hvad de ejer.
23 Det bedste bevis for, at mennesket kan få på, at det har gjort sin pligt i livet, er fred i sindet, ikke mønter, der klirrer. (197, 24 - 27)
24. Når jeg siger til jer: "Bed, og det skal gives jer," beder I mig om jordiske ting. Men i sandhed, hvor lidt beder I mig om! Bed mig først og fremmest om alt det, der er til gavn for din ånd. Saml ikke skatte på jorden, for her er der tyve! Saml skatte i Faderens rige, for der vil jeres rigdom være i sikkerhed, og den vil tjene jeres ånds lykke og fred.
25 Jordens skatte er rigdom, magt og falske storhedstitler. Åndens skatte er de gode gerninger. (181, 68 - 69)
26 Den stolte tror, at han er stor uden at være det, og fattig er den, som er tilfreds med dette livs unødvendige rigdom uden at opdage hjertets og åndens sande værdier. Hvor ynkeligt er hans begær, hans begærlighed, hans idealer! Hvor lidt er han dog tilfreds med!
27 Men den, som ved, hvorledes man skal leve, er den, som har lært at give Gud, hvad der er Guds, og Verden, hvad der er Verdens. Den, der forstår at forfriske sig i naturens skød uden at blive slave af materien, ved hvordan man lever, og selv om han tilsyneladende intet ejer, er han herre over dette livs goder og er på vej til at besidde Guds riges skatte. (217, 19 - 20)

Loven om at give

28 Hvis menneskene troede på mit ord og bar mig i deres hjerte, ville de altid have den sætning af mig til stede, som jeg engang sagde til de skarer, der lyttede til mig: "Sandelig siger jeg jer, selv om I kun rækker et glas vand, vil det ikke være uden belønning."
29 Men folk tror, at hvis de giver noget og ikke får noget tilbage, vil de bevare det, de har, ved at beholde det for sig selv.
30. Nu siger jeg jer, at der i min retfærdighed er en perfekt balance, så I aldrig skal frygte at give noget af det, I ejer, væk. Ser I de mennesker, der samler og ophober skatte og ikke lader nogen få del i deres ejendele? Disse mennesker har en død ånd i sig.
31 På den anden side har de, der indtil deres sidste åndedrag har viet sig selv til at give deres næste alt, hvad de ejer, indtil de i deres sidste time så sig selv alene, forladt og fattige, altid været ledet af troens lys, som i det fjerne har vist dem, at det "forjættede land" er nært, hvor min kærlighed venter dem for at give dem erstatning for alle deres gerninger. (128, 46 - 49)
32. Kom her, så jeg kan vække dig til det sande liv og minde dig om, at du er skabt til at give. Men så længe du ikke ved, hvad du bærer i dig, vil det være umuligt for dig at give til den, der har brug for det.
33. Se, hvordan alt, hvad der omgiver dig, opfylder opgaven med at give. Elementerne, stjernerne, væsenerne, planterne, blomsterne og fuglene - alt, lige fra det største til det ikke længere opfattelige, har evnen og skæbnen til at give. Hvorfor gør I en undtagelse, selv om I er de mest begavede med den guddommelige nåde til at elske?
34. Hvor meget mere skal I ikke vokse i visdom, i kærlighed, i dyd og i dygtighed, så I kan være lys på jeres yngre brødre og søstre! Sikke en høj og smuk skæbne din Fader har bestemt for dig! (262, 50 - 52)

udførelse af pligter og opgaver

35 I den "tredje tid" vil min åndelige undervisning give ånden frihed til at sprede sine vinger og stige op til Faderen for at tilbyde ham sand tilbedelse.
36 Men mennesket har som menneske også en tjeneste for Gud at yde Skaberen, og denne tjeneste består i at opfylde sine pligter på jorden ved at adlyde de menneskelige love, vise moral og sund dømmekraft i sine handlinger og opfylde sine pligter som far, barn, bror, ven, herre og tjener.
37 Den, som lever på denne måde, vil ære mig på jorden og lade sin ånd svæve op for at forherlige mig. (229, 59 - 61)
38. De, der undgår byrden af deres opgave, de, der forlader den rette vej eller tilsidesætter de forpligtelser, som deres ånd har indgået over for Mig, for i stedet at påtage sig forpligtelser efter deres smag eller vilje, vil ikke kunne have sand fred i deres hjerter, da

deres ånd aldrig vil være tilfreds og rolig. Det er dem, der altid søger fornøjelser for at glemme deres pine og rastløshed, og som bedrager sig selv med falske fornøjelser og flygtige tilfredsstillelser.
39. Jeg lader dem gå deres vej, fordi jeg ved, at selv om de i dag tager afstand, glemmer mig og endda fornægter mig, vil de snart forstå, hvor ubetydelige verdens rigdomme, titler, fornøjelser og ære er, når virkeligheden vil vække dem fra deres drøm om storhed på jorden, når mennesket skal se den åndelige sandhed, evigheden, den guddommelige retfærdighed i øjnene, som ingen kan undslippe.
40. Ingen er uvidende om dette, for I besidder alle en ånd, der gennem intuitionens gave afslører jer virkeligheden i jeres liv - den vej, der er blevet lagt for jer, og alt det, I skal udrette på den. Men I er ivrige efter at fritage jer selv for ethvert åndeligt løfte for at føle jer frie og mestre jeres liv. (318, 13 - 15)
41 Før din ånd blev sendt til denne planet, blev den vist "markerne", den fik at vide, at dens mission var at så fred, at dens budskab var et åndeligt budskab, og din ånd så frem til det og lovede at være trofast og lydig over for dens mission.
42 Hvorfor er du bange for at så nu? Hvorfor føler du dig nu uværdig eller ude af stand til at udføre det arbejde, som din ånd var så glad for, da det blev givet til den? Fordi du har tilladt lidenskaberne at blokere din vej og dermed nægter Ånden passage, idet du søger at retfærdiggøre dens ubeslutsomhed med barnlige grunde.
43. Kom ikke tomhændet tilbage til den "dal", som du kom fra. Jeg ved, at din lidelse så ville være meget stor. (269, 32 - 34)
44. Hver enkelt får tildelt et antal ånder at vejlede eller passe på, og denne opgave ophører ikke med den fysiske død. Ånden fortsætter med at så, dyrke og høste, både i den åndelige verden og på jorden.
45 De store ånder fører de små, og disse fører igen andre med endnu mindre udvikling, mens det er Herren, der fører dem alle til sin forhindring.
46. Når jeg nu har sagt til jer, at de større ånder leder de mindre ånder, mener jeg ikke at sige, at disse ånder har været store fra begyndelsen, og at de sidste altid må være små i forhold til deres brødre og søstre. De, der nu er store, er det, fordi de har udviklet sig opad i opfyldelsen af den ædle opgave at elske, tjene og hjælpe dem, der endnu ikke har nået denne grad af åndelig udvikling, som stadig er svage - dem, der er kommet på afveje, og dem, der lider.
47 De, der er små i dag, vil være store i morgen, fordi de er vedholdende på udviklingens vej. (131, 19 - 21)

Kapitel 45 - Prædestination, mening og opfyldelse i livet

Guds forsyn og skæbne i den menneskelige skæbne

1 Nu er Lysets Tid kommet, da Mennesket ikke blot skal tro, men også forstå, fornuft og føle min Sandhed.
2 Formålet med min undervisning er at overbevise alle om, at ingen er kommet til verden uden en god grund, at denne grund er den guddommelige kærlighed, og at alle menneskers skæbne er at opfylde en kærlighedsmission.
3 Til alle tider og fra begyndelsen har menneskene spurgt sig selv: "Hvem er jeg? Hvem skylder jeg livet? Hvorfor findes jeg? Hvad er jeg kommet her for, og hvor skal jeg hen?
4 for en del af deres usikkerhed og deres manglende viden har de fået svaret i mine forklaringer og gennem deres refleksioner over det, jeg har åbenbaret for jer i årenes løb
5 Men nogle mene, at de allerede vide alt; men jeg siger eder, at de ere i stor vildfarelse, thi hvad der er gemt i Guds Visdoms Bog, kan menneskene umuligt opdage, før det bliver åbenbaret for dem; og der er meget i denne Guddommelige Visdoms Bog, dens indhold er uendeligt. (261, 4 - 6)
6. Skæbnen har den barmhjertighed, som Gud har lagt i den. Menneskets skæbne er fuld af guddommelig godhed.
7 Ofte finder I ikke denne godhed, fordi I ikke ved, hvordan I skal lede efter den.
8 Hvis I inden for den skæbne, som jeg har udstukket for hver enkelt ånd, skaber I jer selv en hård og bitter vej, så søger jeg at blødgøre den, men aldrig at gøre den endnu mere bitter.

9 Folk har brug for hinanden i verden, ingen er for meget, og ingen er for lidt. Alle liv er nødvendige for hinanden for at fuldføre og harmonisere deres eksistens.
10 De fattige har brug for de rige, og de rige for de rige. De ugudelige har brug for de gode, og de gode har brug for de gode. De uvidende har brug for de vidende, og de vidende har brug for de uvidende. De små har brug for de ældre, og de har igen brug for børnene.
11. Hver enkelt af jer er af Guds visdom placeret i denne verden på sin plads og tæt på den, som han skal være sammen med. Hvert menneske får tildelt den kreds, som det skal leve i, og hvor der er inkarnerede og ikke-inkarnerede åndelige væsener, som det skal leve sammen med.
12 Således vil I efterhånden, hver på sin måde, møde alle dem, hvis mission er at lære jer den kærlighed, der løfter jer op; fra andre vil I lide smerte, der renser jer. Nogle vil bringe dig lidelse, fordi du har brug for det, mens andre vil give dig deres kærlighed for at kompensere for din bitterhed; men alle har et budskab til dig, en lære, som du skal forstå og gøre brug af.
13 Glem ikke, at enhver inkarneret eller ikke-kropslig ånd, der krydser din livsvej i nogen form, vil hjælpe dig i din skæbne.
14 Hvor mange lysånder har jeg ikke sendt til verden for jer, og I har ikke holdt op med at velsigne min kærlighed til jer!
15 mange ånder, som jeg har sendt til jer, har I ikke lagt mærke til uden at vide, at de var en del af jeres skæbne, men fordi I ikke vidste, hvordan I skulle tage imod dem, blev I ladt tomhændede og fældede senere tårer af anger; I vidste ikke, hvordan I skulle tage imod dem, men fordi I ikke vidste, hvordan I skulle tage imod dem, blev I ladt tomhændede og fældede senere tårer af fortrydelse.
16. Menneskeheden, din skæbne er at være i harmoni med alt det skabte. Denne harmoni, som jeg taler til jer om, er den største af alle love, for i den finder I det fuldkomne fællesskab med Gud og hans værker. (11, 10 - 16; 22 - 25)
17. Den, der fornægter sin skæbne, afviser det ærefulde navn "barn af min guddommelighed". Hvis han ikke tror på min eksistens, kan han ikke have tillid til min kærlighed.
18 Hvis dette liv for nogle har været meget bittert og sørgeligt, så vid, at denne tilværelse ikke er den eneste, at den kun er lang i udseende, og at der i ethvert væsens skæbne ligger et mysterium, som kun jeg kan gennemskue. (54, 8 - 9)
19 Menneskets eksistens på jorden er kun et øjeblik i evigheden, et livsånde, der besjæler et menneske for en tid og straks forsvinder for senere at vende tilbage og give et nyt legeme ånde. (12,4)
20 Det er enhver bestemt, hvad der skal gives ham på hans livsrejse. Mens nogle tager imod den og bruger den i rette tid, spilder andre den, og nogle har ikke engang vidst, hvordan de skal forberede sig på at modtage den. Men da de vendte tilbage til den åndelige verden, blev de opmærksomme på alt det, der var bestemt for dem, og som de hverken vidste hvordan de skulle opnå eller tjene. (57, 31)
21 Ingen er født ved en tilfældighed, ingen er skabt ved en tilfældighed. Forstå mig, og du vil indse, at ingen er fri på sin livsvej, at der er en lov, der styrer og regulerer alle skæbner. (110, 29)
22. Mennesket tror, at det handler efter sin vilje, det tror, at det er frit fra enhver højere indflydelse på sig selv, og det mener endelig, at det er uafhængigt og skaber af sin egen skæbne, uden at ane, at den time vil komme, hvor alle vil forstå, at det var min vilje, der blev udført på dem. (79, 40)
23 Gør jer selv en god Løn ved at skabe en god Frugt for jeres Medmennesker. Gør jer klar til de kommende tider, for før min afrejse vil der stadig være stridigheder blandt jer, fordi fristelsen vil komme jer alle i møde. Du skal være på vagt. Bed og omsæt mine anvisninger i praksis. Sandelig siger jeg jer, at disse korte perioder, som I bruger på at praktisere det gode, vil få gavnlige virkninger i mange generationer efter jer. Ingen har været i stand til eller vil nogensinde være i stand til at bestemme sin egen skæbne; dette tilhører Mig alene. Stol på min vilje, og du vil gå livets vej til enden uden større vanskeligheder.
24. Tag godt imod, når jeg siger jer, at ikke et blad på træet bevæger sig uden min vilje; så vil I vide, hvornår det er mig, der sætter jer på prøve, og når I tømmer jeres bæger af lidelse - for bagefter at anklage mig. Så vil I blive dommere og gøre mig til anklaget.

25 Erkend dine fejl og korrigér dem. Lær at tilgive dine medmenneskers fejltagelser, og hvis du ikke kan rette dem, så læg i det mindste et slør af overbærenhed over dem. (64, 43 - 44)
26. Vær ikke fatalister, der styrker sig selv i den overbevisning, at jeres skæbne er præcis det, som Gud har lagt på jeres livsvej, og hvis I lider, er det fordi det stod skrevet, og hvis I glæder jer: grunden er, at det ligeledes stod skrevet. Jeg har overbevist jer om, at I vil høste det, I har sået.
27. Men hør nu godt efter: I nogle tilfælde vil I modtage høsten med det samme, og i andre tilfælde vil I være nødt til at gå ind i en ny tilværelse for at høste og høste jeres sæd. Tænk godt over det, jeg lige har fortalt dig, og du vil fjerne mange dårlige vurderinger om min retfærdighed og mange uklarheder. (195, 53)

Livets skole
28 Mennesker er som børn, der ikke tænker på konsekvenserne af deres handlinger, og derfor forstår de ikke, at en snublesten, de støder på på deres vej, kun er en forhindring, som Mesteren har sat op for at stoppe deres meningsløse kurs eller for at spare dem for at træffe en dårlig beslutning.
29. Jeg vil nu have jer til at opføre jer som voksne mennesker, til at overveje jeres gerninger, jeres handlinger, til at veje jeres ord. Dette er vejen til at bringe visdom og retfærdighed ind i jeres liv. Desuden bør du tænke over, at livet er en enorm og konstant prøve for ånden.
30 På min Vej går ingen til Grunde, og skønt det sker, at et Menneske bliver overvældet af Korsets Vægt, er der en højere Magt, som rejser ham op igen og opmuntrer ham. Denne kraft kommer fra troen. (167, 55 - 57)
31. Af den forståelse, som menneskene opnår gennem denne lære og ved at adlyde de love, der styrer universet, afhænger deres lykke, som nogle mener ikke eksisterer på jorden, og som andre mener, at jeg alene har i overflod, men som meget vel manifesteres i jeres ånds fred.
32 Nu ved du, elskede folk, at din lykke er i dig selv, for at du kan lære menneskene, at der i deres inderste væsen, hvor der efter deres mening kun er bitterhed, had og vrede, anger og tårer, findes et lys, som intet kan slukke, nemlig åndens lys. (178, 6 - 7)
33. Din åndelige fortid er ikke kendt af dit "kød" [sjæl]. Jeg efterlader den indpræget i din ånd, så den kan være som en åben bog og blive åbenbaret for dig gennem samvittighed og intuition. Det er min retfærdighed, som i stedet for at fordømme dig, giver dig mulighed for at rette op på din overtrædelse eller fejltagelse.
34 Hvis fortiden blev slettet fra jeres sind, ville I være nødt til at gå igennem de allerede overståede prøvelser igen; men hvis I hører jeres erfarings stemme og lader dette lys oplyse jer, vil I se jeres vej klarere og se horisonten lysere. (84, 46)

Mening og værdi af menneskeliv
35. Vid, at menneskets naturlige tilstand er godhed, fred i sindet og harmoni med alt, hvad der omgiver det. Den, der konstant praktiserer disse dyder gennem hele livet, går på den sande vej, som vil føre ham til viden om Gud.
36. Men hvis du afviger fra denne vej og glemmer den lov, der bør lede dine handlinger, må du i tårer indhente de øjeblikke, du har levet langt fra den åndelige ophøjelses vej, som er den naturlige tilstand, mennesket altid bør forblive i. (20, 20)
37 Mange mennesker har vænnet sig så meget til den verden af synder og lidelser, som I lever i, at de tror, at dette liv er det mest naturlige, at jorden er bestemt til at blive en tåredal, og at den aldrig vil kunne rumme fred, harmoni og åndelige fremskridt.
38. De mennesker, der tror det, er fanget i uvidenhedens søvn. De, der tror, at denne verden var bestemt af Mig til at være en dal af tårer og forsoning, tager fejl. Eden, som jeg tilbød menneskene, kan og skal vende tilbage, for alt det, jeg har skabt, er liv og kærlighed.
39. Derfor tager de, der hævder, at verden var bestemt af Gud som et sted for menneskelig smerte, fejl. I stedet burde de sige, at de selv har dømt den til en dømmende mission, selv om den faktisk blev skabt til glæde og forfriskning for åndelige væsener, der var blevet mennesker.
40 Ingen var forudbestemt til at synde, skønt alt var forudbestemt for at frelse mennesket fra dets fald.

41 Mennesket ville ikke udvikle sig opad gennem kærligheden, og det ville heller ikke blive klogt ved at opfylde min lov; og det glemte, at min retfærdighed, som det altid søgte at undgå, beskytter det, fordi min retfærdighed udspringer af fuldkommen kærlighed. (169, 10 - 13)
42. Hvis I gennemskuer Mit ord, vil I forstå, at det ikke var Faderens hensigt, da han sendte jer til verden for at gå gennem dens stier fulde af farer og fristelser, at I skulle fortabe jer på dem. For de blev designet på forhånd, så I på dem ville modtage de nødvendige lektioner for åndens udvikling, for at give jer den erfaring, I manglede, og endelig for at få jer til at vende tilbage til Mig fuld af lys.
43 Da din ånd gik ud af Mig, var den som en gnist, som vindene måtte forvandle til en flamme, for at dit lys ved at vende tilbage til Mig skulle blive ét med Guddommens lys.
44. Jeg taler til jer fra toppen af det nye bjerg. Der venter jeg på jer, og sandelig siger jeg jer, at der skal være fest i dette rige på den dag, hvor I ankommer.
45. I kommer derhen på smertens vej og renser derved jeres overtrædelser - en vej, som jeg ikke tegnede før, men som mennesket har skabt. På denne vej har du også ladet mig gå. Men siden da er offerets og smertens vej blevet forherliget af mit blod. (180, 64 - 65)
46. Mennesket vil endelig forstå, at hans rige heller ikke er af denne verden, at hans krop eller hans menneskelige skal kun er det redskab, gennem hvis sanser hans ånd opfatter denne verden af prøvelser og erstatninger. Han vil til sidst lære, at dette liv kun er en stor lektion, illustreret med vidunderlige figurer og billeder, så disciplene, dvs. alle mennesker, bedre kan forstå de lektioner, som livet giver dem, og gennem hvilke de, hvis de er i stand til at vurdere dem rigtigt, vil opnå udvikling af deres ånd og forstå betydningen af den kamp, der gør dem stærke; - smerten, der slider, arbejdet, der forædler, viden, der oplyser, og kærligheden, der ophøjer.
47. Hvis denne tilværelse var den eneste - sandelig, siger jeg jer, ville jeg for længst have fjernet smerten fra den, for det ville være uretfærdigt, hvis I var kommet til denne verden kun for at drikke et bæger med lidelse. Men de, der lider og græder i dag, gør det, fordi de plejede at nyde udskejelser. Men denne smerte vil rense dem og gøre dem værdige til at stige op og nyde i renere form i Herrens hjem. (194, 34 - 35)
48 Den prøvelse, som menneskets liv indeholder, er så alvorlig, at det er nødvendigt at forsøde den med alle de åndelige og fysiske glæder, som gør korsets byrde mere kærlig og lettere for mennesket.
49. Jeg velsigner alle dem, der i hjemmets varme finder de bedste glæder i deres tilværelse, og som stræber efter at gøre deres forældrekærlighed til børnene, børnenes kærlighed til deres forældre og brødrenes og søstrenes kærlighed til hinanden til en tjeneste for Gud. For denne enhed, denne harmoni og denne fred er ligesom den harmoni, der eksisterer mellem den universelle Fader og hans åndelige familie.
50 I disse hjem lyser åndens lys, mit riges fred bor, og når lidelserne kommer, er de lettere at bære, og prøvelsens øjeblikke er mindre bitre.
51 Endnu mere fortjenstfuldt er det for dem, der søger tilfredsstillelse i at give den til andre, og som glæder sig over deres næstes sunde glæde. De er glædens apostle, og de opfylder en stor mission.
52. Sandelig siger jeg jer, at hvis I vidste, hvordan I kan søge øjeblikke af tilfredshed og glæde, samt hvordan I kan bevare timer med indre fred, ville I have dem alle de dage, I lever på jorden. Men for at kunne gøre det skal du først hæve din ånd, dine følelser og din måde at tænke om livet på.
53. Dette budskab, som jeg sender dig gennem mit ord, er fyldt med lys, som vil oplyse din vej og give dit væsen den opadgående udvikling, som vil lære dig at leve i fred og nyde alt det, som jeg har velsignet dit væsen med.
54. Denne menneskehed vil stadig skulle kæmpe hårdt for at bekæmpe smertens skygger og overvinde sin tilbøjelighed til falske fornøjelser og bedrageriske tilfredsstillelser. Det må kæmpe mod sin religiøse fanatisme, som forhindrer det i at erkende sandheden; det må kæmpe mod den fatalisme, som får det til at tro, at alting er på vej mod den endelige undergang, som ingen kan redde sig selv fra; og det må kæmpe mod sin materialisme, som får det til kun at søge forbigående fornøjelser - sanselige fornøjelser,

som styrter ånden ned i en afgrund af laster, smerte, fortvivlelse og mørke.
55. Jeg giver jer mit lys, så I kan forlade skyggerne og på denne planet, som I har forvandlet til en tåredal, endelig opdage åndens og hjertets sande glæder, ved siden af hvilke alle andre glæder er små og ubetydelige.
(303, 28-33)

X Materialisme og spiritisme

Kapitel 46 - Det vildledte, materialistiske menneske

Menneskets inerti, uvidenhed og arrogance
1 Det endelige formål med denne verdens skabelse er mennesket; til hans glæde har jeg tilføjet de andre væsener og naturkræfter, så han kan bruge dem til sin bevarelse og forfriskning.
2 Hvis han havde elsket og kendt Mig fra de tidligste tider, siden sin åndelige barndom, ville han i dag tilhøre en verden af store ånder, hvor der hverken ville være uvidenhed eller forskelle, hvor I alle ville være lige i viden og i forfinelse af jeres følelser.
3. Men hvor langsomt udvikler mennesket sig dog! Hvor mange tidsperioder er der ikke gået, siden han levede på jorden, og alligevel er det ikke lykkedes ham at forstå sin åndelige opgave og sin sande skæbne. Han har ikke været i stand til at opdage sin ånd i sig selv, som ikke dør, fordi den har evigt liv; han har ikke vidst, hvordan han skal leve i harmoni med den, og han har heller ikke anerkendt dens rettigheder, og denne, berøvet sin frihed, har ikke udviklet sine evner og er gået i stå. (15, 24)
4 Mennesket har ved at vende sig bort fra opfyldelsen af Min Lov skabt forskellige ideer, teorier, religioner og doktriner, som vil splitte og forvirre menneskeheden og binde ånden til materien og forhindre den i at stige frit op. Men lyset fra min Helligånd oplyser alle mennesker og viser dem det sande livs vej, hvor der kun er én vejviser, nemlig samvittigheden. (46, 44)
5 En materialist elsker kun menneskeliv. Men da han erkender, at alt i ham er forbigående, er han opsat på at leve det intenst.
6 Og når hans planer eller ønsker ikke går i opfyldelse, eller når smerte rammer ham på en eller anden måde, så er han fortvivlet og bespotter, han udfordrer skæbnen og bebrejder den, at den ikke giver ham de goder, som han mener at have ret til.
7 De er svage åndelige væsener i ubøjelige kroppe, de er moralsk umodne væsener, der bliver testet på mange måder for at få dem til at forstå den falske agtelse, som de har for værker af ringe værdi i deres materialisering.
8 Hvor gerne ville de materialiserede ændre deres skæbne! De længes efter, at alt skal gå efter deres ideer og deres vilje. (258, 48 - 50)
9 Nu kan I forstå, at når jeg altid har åbenbaret mig for menneskene i Visdom, har det været for at befri ånderne, der er fængslet af begrænsede fornuftsevner.
10. Stadig i denne tid er der mennesker med begrænset sind uden inspiration. Selv om folk allerede burde have et klart sind, der er åbnet af deres udvikling, tænker og lever mange stadig som i de primitive tider.
11 Andre har gjort store fremskridt inden for videnskaben og indkapsler sig selv i deres forfængelighed og egoisme og tror, at de har nået toppen af viden. Men de er stoppet på vejen til deres åndelige fremskridt. (180, 32 - 33)
12 Hvis mennesket levede bevidst om det højere liv, der eksisterer og vibrerer over det, og hvis det vidste, hvordan det skulle rådføre sig med sin ånd - hvor mange ulemper ville det så ikke spare sig selv for, hvor mange afgrunde ville det ikke spare sig selv for. Men hele sit liv beder han om råd fra dem, der ikke har nogen løsning på hans tvivl og usikkerhed: de videnskabsmænd, der har gennemskuet den materielle natur, men som ikke kender det åndelige liv, fordi ånden i dem er faldet i sløvhed.
13 Menneskets ånd må vågne op for at finde sig selv, for at opdage alle de evner, der er blevet betroet den til at hjælpe den i dens kamp.
14 I dag er mennesket som et lille, spinkelt blad, der er faldet af livets træ og er vindes legetøj, underlagt tusinde omskiftelser, svagt over for naturens kræfter, skrøbeligt og

ynkeligt over for døden, mens det burde være herre på jorden som en fyrste, der er sendt af mig for at fuldkommengøre sig selv i verden. (278, 4 - 6)
15 Dommens Tid er kommet, da jeg vil spørge nogle: Hvorfor har du fornægtet mig? Og de andre: Hvorfor har I forfulgt mig? Har han ret til at benægte eksistensen af Mit Rige, hvis han ikke har været i stand til at trænge ind i sig selv? Hvis du ikke kender Min sandhed, hvis du ikke ved, hvordan du finder den, betyder det ikke, at den ikke eksisterer. Hvis du tror, at kun det, du kan forstå, eksisterer, siger jeg dig, at der er meget, du endnu ikke ved, og din arrogance er meget stor.
16 Sandelig, siger jeg eder, den, som fornægter Gud og hans Rige, har fornægtet sig selv. Den, der ønsker at hente sin styrke fra sig selv, som tror, at han er uafhængig og har den arrogante følelse af, at han kan være stor uden at have brug for Gud, vil ikke komme særlig langt i denne verden, vil snart gå på afveje, og hans lidelser vil være meget smertefulde.
17 Hvor er de virkelig kloge?
18 Viden betyder at føle mit nærvær. Viden er at blive ledet af mit lys og at gøre min vilje. Viden er at forstå loven, viden er at elske. (282, 19 - 22)
19 I dag er jeres åndelige uvidenhed så stor, at når I tænker på dem, der er gået bort til den anden verden, siger I: "Stakkels mand, han døde og måtte efterlade alting og er for evigt borte."
20. Hvis du vidste, med hvilken medlidenhed disse væsener ser på dig fra åndeverdenen, når de hører dig tale sådan. Medlidenhed er det, de føler for dig i lyset af din uvidenhed! For hvis I kunne se dem, bare et øjeblik, ville I blive målløse og overvældet af sandheden! (272, 46 - 47)
21. I har lagt større vægt på materielle værdier end de besidder, men af det åndelige ønsker I intet at vide, og jeres kærlighed til verden er blevet så stor, at I endog forsøger så vidt muligt at fornægte alt, hvad der har med det åndelige at gøre, fordi I mener, at denne viden er i modstrid med jeres fremskridt på jorden.
22 Jeg siger eder, at Kundskab om det åndelige ikke har nogen indflydelse på Menneskets Fremskridt, hverken i moralsk eller videnskabelig henseende. Tværtimod afslører dette lys mennesket en uendelig rigdom af viden, som på nuværende tidspunkt er ukendt for hans videnskab.
23. Så længe mennesket nægter at stige op ad åndeliggørelsens stige, vil det ikke kunne nærme sig den sande herlighed, der her i sin Faders skød vil give ham den højeste lykke at være et Guds barn - et værdigt barn af min Ånd, på grund af hans kærlighed, hans ophøjelse og hans viden. (331, 27 - 29)

Manglende vilje til at give afkald, indsats og ansvar

24. Hvis menneskeheden ikke holdt så stædigt fast i deres uvidenhed, ville deres tilværelse på jorden være anderledes. Men menneskene modsætter sig mine bud, de forbander deres skæbne, og i stedet for at samarbejde med mig i mit arbejde søger de en måde at omgå mine love på for at gennemtvinge deres vilje.
25 Og jeg siger eder: Hvis menneskene ville se nøje på hver eneste handling, ville de bemærke, hvordan de gør oprør mod mig ved hvert eneste skridt.
26 Når jeg overøser menneskene med mine velsignelser, bliver de selviske; når jeg lader dem nyde livets glæder, bliver de uhæderlige; når jeg sætter deres styrke på prøve for at gøre deres ånd stærk, gør de oprør; når jeg lader lidelsens bæger nå deres læber for at rense dem, forbander de livet og føler, at deres tro svinder; når jeg lægger en stor families byrde på deres skuldre, føler de, at deres tro svinder. Når jeg lader lidelsens bæger nå deres læber for at rense dem, forbander de livet og føler deres tro svinde; når jeg lægger byrden af en stor familie på deres skuldre, fortvivler de, og når jeg tager en af deres slægtninge fra jorden, beskylder de mig for at være uretfærdig.
27 Aldrig er I enige, aldrig hører jeg jer velsigne mit navn i jeres prøvelser, og aldrig ser jeg jer forsøge at samarbejde i mit skaberværk. (117, 55 - 57)
28 Jeg har lagt storhed i mennesket, men ikke det, som han stræber efter på jorden. Den storhed, jeg taler om, er offervilje, kærlighed, ydmyghed og barmhjertighed. Mennesket flygter konstant fra disse dyder og vender sig bort fra sin sande storhed og fra den værdighed, som Faderen har givet ham som sit barn.

29 I flygter fra ydmyghed, fordi I tror, at det betyder fattigdom. Du flygter fra prøvelser, fordi elendigheden skræmmer dig, uden at vide, at de befrier din ånd. I flygter også fra det åndelige, fordi I tror, at det er spild af tid at fordybe jer i denne viden, idet I ikke er klar over, at I foragter et højere lys end enhver menneskelig videnskab.
30. Derfor har jeg fortalt jer, at der er mange, som på trods af at de bekender sig til at elske mig, ikke elsker mig, og selv om de hævder at tro på mig, har de ingen tro. De er gået så langt som til at fortælle mig, at de er klar til at følge mig, men de ønsker at følge mig uden et kors. Alligevel har jeg sagt til dem, at enhver, der vil følge mig, skal tage sit kors på sig og følge mig. Enhver, der omfavner sit kors med kærlighed, vil nå toppen af bjerget, hvor han vil udånde sit sidste åndedrag på denne jord for at genopstå til evigt liv. (80, 37 - 39)
31 I stedet for at fjerne den elendighed, der omgiver dem overalt, er menneskene i dag ude på at udnytte den mest muligt til deres egen fordel.
32. Hvorfor har menneskene ikke udviklet sig opad i ønsket om et ideal, som ville give dem renere følelser og stræben, der er mere værdig for ånden? Fordi de ikke har ønsket at se ud over det, der er synligt for deres dødelige øjne, dvs. ud over deres strabadser, deres jordiske fornøjelser og deres materialistiske videnskab.
33 De har brugt og udnyttet den tid, de har haft i verden, til at få så mange rigdomme og fornøjelser som muligt, idet de har tænkt, at når legemet er færdigt, så er det slut for dem.
34 I stedet for at udvikle sig opad og betragte sig selv som et Guds barn, synker mennesket i sin uvidende arrogance ned til et lavere væsens niveau, og når hans samvittighed taler til ham om Guddommen og det åndelige liv, tager frygten for Guds retfærdighed ham i besiddelse, og han foretrækker at lukke munden på denne indre stemme og "spilde" ingen tanker på disse advarsler.
35. Han har ikke tænkt på sin egen eksistens eller på sin mentale og fysiske tilstand. Hvordan kan det være anderledes, end at han er støv og elendighed, så længe han lever og tænker på denne måde? (207, 18)
36. Min lære, som til enhver tid er lovens forklaring, kommer til jer som en vej til lyset, som et sikkert brud for ånden. Ikke desto mindre har menneskene, der bruger deres frie vilje og ønsker at følge en vej i deres liv, altid valgt den lette vej, som er materialisering. I den forbindelse har nogle fuldstændig ignoreret samvittighedens kald, som altid peger i retning af det åndelige, og andre har skabt kulter og ritualer for at tro, at de går med faste skridt på den åndelige vej, mens de i virkeligheden er lige så egoistiske som dem, der har forvist mit navn og mit ord fra deres liv. (213, 51)
37 Vejen er banet, og døren står åben for alle, som vil komme til mig.
38. Stien er smal, det har I længe vidst. Det er ukendt for nogen, at min lov og min lære er meget ren og ubøjelig, så at ingen kan tænke på at ændre dem efter sin bekvemmelighed eller vilje.
39. Den brede vej og den vidt åbne port er alt andet end det, der fører din ånd ind i lyset, freden og udødeligheden. Den brede vej er den af løssluppenhed, ulydighed, stolthed og materialisme - en vej, som flertallet af mennesker følger i et forsøg på at undslippe deres åndelige ansvar og deres samvittigheds indre dom.
40. Denne vej kan ikke være uendelig, fordi den hverken er sand eller fuldkommen. Da denne vej, ligesom alt menneskeligt, er begrænset, vil mennesket derfor en dag nå sin ende, hvor det vil standse op og bøje sig forfærdet for den afgrund, som er vejens ende. Så vil kaos bryde ud i hjerterne på dem, der for længst har forladt den sande vej.
41. Hos nogle vil der opstå omvendelse, hvorved de vil finde lys nok til at redde sig selv; hos andre vil der opstå forfærdelse over en afslutning, som de vil anse for uretfærdig og ulogisk; og endnu andre vil bespotte og gøre oprør mod Gud. Men sandelig siger jeg jer, at dette vil være begyndelsen på tilbagevenden til lyset. (333, 64 - 68)

Menneskets åndelige elendighed

42 Jeg har ikke fejlet i det, jeg har skabt; men mennesket har forfejlet den udstukne vej og livet; men snart skal det vende tilbage til mig som den fortabte søn, der forspildte al sin arv.
43 Med sin videnskab har han skabt en ny verden, et falsk kongerige. Han har lavet love, han har rejst en trone til sig selv og udstyret

sig selv med en scepter og en krone. Men hvor flygtig og bedragerisk er hans herlighed: et svagt pust af min retfærdighed er nok, og hans fundamenter vakler, og hele hans rige falder sammen. Men fredens, retfærdighedens og kærlighedens rige, som den ikke har kunnet vinde, er langt fra menneskets hjerte.
44. De glæder og tilfredsstillelser, som menneskers arbejde giver dem, er kun indbildte. I deres hjerter gnaver smerten, rastløsheden og skuffelsen, som gemmer sig bag smilets maske.
45 Det er det, der er blevet gjort af menneskelivet, og hvad angår åndens liv og de love, der styrer det, er de blevet forvansket, fordi man har glemt, at der også er kræfter og elementer, der besjæler ånden, og som mennesket må holde sig i kontakt med for at kunne modstå prøvelser og fristelser og overvinde alle forhindringer og modgang på sin vej mod fuldkommenhed.
46. Det lys, der når hver ånd fra uendeligheden, kommer ikke fra den kongelige stjerne; den kraft, som ånden modtager fra det hinsides, er ikke udstråling fra jorden; kilden til kærlighed, sandhed og sundhed, der slukker åndens tørst efter viden, er ikke vandet i jeres have eller jeres kilder; atmosfæren, der omgiver dig, er ikke kun materiel, den er udstråling, ånde og inspiration, som modtager den menneskelige ånd direkte fra altings Skaber, fra ham, der skabte livet og styrer det med sine perfekte og uforanderlige love.
47. Hvis mennesket havde en smule god vilje til at vende tilbage til sandhedens vej, ville det straks føle fredens kærtegn som en tilskyndelse. Men når ånden materialiserer sig under materiens indflydelse, bukker den under for dens kløer, og i stedet for at være herre i dette liv, rorgængeren, der styrer dens skib, bliver den slave af menneskelige svagheder og tilbøjeligheder og lider skibbrud i stormene.
48. Jeg har allerede fortalt jer, at ånden kommer før kroppen, ligesom kroppen kommer før tøjet. Den krop, du har, er kun en midlertidig beklædning af ånden. (80, 49 - 53)
49 Åh, hvis blot alle mennesker ville se denne tidsalders opdukkende lys - hvor meget håb ville der være i deres hjerter! Men de sover. De ved ikke engang, hvordan de skal modtage det lys, som den kongelige stjerne sender dem hver dag - det lys, der er som et billede på det lys, der stråler fra Skaberen.
50. Den kærtegner dig og vækker dig til eksistensens daglige kamp, uden at de, der er ufølsomme over for skabelsens skønheder, holder et par øjeblikke pause for at takke Mig. Herligheden kunne passere forbi dem uden at de kunne mærke det, for de vågner altid op fulde af bekymringer og glemmer at bede for at søge åndelig styrke i Mig.
51 De søger heller ikke styrke til kroppen i naturens kilder.
De løber alle sammen rundt i hast og slider uden at vide hvad de skal, og de går til det uden at have et klart mål for øje. Det er i denne ufølsomme og meningsløse kamp for eksistensen, at de har materialiseret deres ånder og gjort dem egoistiske.
52 Når man så glemmer åndens love, som er livets lys, ødelægger menneskene sig selv, de slår sig selv ihjel, de tager brød, uden at høre samvittighedens stemme, uden at lytte til den, uden at tænke sig om, uden at tænke sig om.
53. Men hvis nogen spurgte dem, hvordan de vurderer deres nuværende liv, ville de straks svare, at der aldrig i tidligere tider har været så meget lys i menneskelivet som nu, og at videnskaben aldrig har afsløret så mange hemmeligheder for dem. Men de ville være nødt til at sige dette med en maske af lykke foran deres ansigt, for i deres hjerter ville de skjule al deres åndelige sorg og elendighed. (104, 33 - 34)
54. Jeg sendte Ånden til at inkarnere på jorden og blive et menneske, så han skulle være fyrste og herre over alt, hvad der eksisterer på den, og ikke for at han skulle være slave og offer eller trængende, sådan som jeg faktisk ser ham. Mennesket er en slave af sine behov, sine lidenskaber, sine laster og sin uvidenhed.
55. Han er offer for lidelser, fejltrin og skæbneslag, som hans mangel på åndelig ophøjelse bringer ham med sig, mens han vandrer på jorden. Han er trængende, fordi han ikke kender den arv, han har ret til i livet, og fordi han ikke ved, hvad han ejer, og opfører sig som om han intet havde.
56. Denne menneskehed må først vågne op, så den kan begynde at studere i det åndelige livs bog, og så vil der snart, gennem overførslen af denne idéverden fra generation

til generation, dukke det velsignede frø op, i hvilket mit ord vil blive opfyldt.
57. Jeg har fortalt jer, at denne menneskehed en dag vil nå til åndeliggørelse og vil vide, hvordan man lever i harmoni med alle skabte ting, og ånd, sind og hjerte vil gå i forening. (305, 9 - 11)

Forkert jordisk adfærd og dens konsekvenser
58. Når jeg ser mennesker, der er viklet ind i krige, hvor de dræber hinanden for at komme i besiddelse af verdens skatte, kan jeg ikke andet end at blive ved med at sammenligne mennesker med små børn, der kæmper om ting, der ikke har nogen værdi. Børn er stadig de mennesker, der kæmper for lidt magt eller lidt guld. Hvad betyder disse ejendele i forhold til de dyder, som andre mennesker har i dem?
59. Den mand, der splitter folk ved at så had i deres hjerter, kan ikke sammenlignes med den mand, der dedikerer sit liv til opgaven at så frø af universelt broderskab. Den, der forårsager lidelser blandt sine medmennesker, er ikke at sammenligne med den, der helliger sit liv til at lindre sine medmenneskers lidelser.
60 Ethvert menneske drømmer om en trone på jorden, selv om menneskeheden fra begyndelsen har oplevet, hvor lidt en trone er værd i verden.
61. Jeg har lovet jer en plads i mit rige, men der er meget få, der har gjort krav på den, og det skyldes, at menneskene ikke vil forstå, at den mindste undersåt til kongen af de himmelske riger er større end den mægtigste monark på jorden.
62 Endnu er menneskene små børn; men det store besøg, som kommer over dem, vil få dem til at opleve så meget på så kort tid, at de snart vil gå fra barndom til modenhed, og så vil de, forsynet med erfaringens frugt, udbryde: "Jesus, vor Fader, havde ret, lad os gå til ham." (111, 3 - 7)
63. Mennesker stræber efter udødelighed i verden og forsøger at opnå den gennem materielle gerninger, fordi jordisk herlighed, selv om den er midlertidig, stikker i øjnene, og de glemmer åndens herlighed, fordi de tvivler på eksistensen af dette liv. Det er manglen på tro og fraværet af åndeliggørelse, der har lagt et slør af skepsis for menneskers øjne. (128, 45)
64. Menneskets udvikling, dets fremskridt, dets videnskab og dets civilisation har aldrig haft åndens opstigning som mål, som er det højeste og ædleste, der findes i mennesket. Hans forhåbninger, hans ambitioner, hans ønsker og bekymringer har altid haft deres mål i denne verden. Her har han søgt viden, her har han samlet skatte, her har han skaffet sig fornøjelser, ære, belønninger, magtpositioner og udmærkelser, her har han ønsket at finde sin ære.
65 Derfor siger jeg til jer: Mens naturen skrider frem skridt for skridt, uden at stoppe i sin uophørlige udvikling mod forfining, mod fuldkommenhed, er mennesket sakket bagud, er ikke gået fremad, og deraf kommer hans skæbneslag på jorden, deraf kommer de prøvelser, forhindringer og slag, som han møder på sin livsvej. (277, 42)
66 Jeg ønsker, at I skal have ønsker, at I skal være ambitiøse, at I skal drømme om at blive store, stærke og kloge, men om åndens evige goder.
67. For for at opnå disse goder er alle dyder nødvendige, såsom barmhjertighed, ydmyghed, tilgivelse, tålmodighed, gavmildhed, kort sagt kærlighed. Og alle dyder ophøjer, renser og fuldender ånden.
68 I denne elendige verden, i dette midlertidige hjem, måtte mennesket - for at blive stort, magtfuldt, rigt eller lærd - være egoistisk, falsk, hævngerrig, grusom, ligeglad, umenneskelig og hovmodig, og alt dette måtte bringe det i ekstrem modsætning til det, der er sandhed, kærlighed, fred, sand visdom og retfærdighed. (288,32)
69. Når mennesket opdager sig selv åndeligt, føler det i sig selv sin Faders nærvær. Men hvis han ikke ved, hvem han er, eller hvor han kommer fra, føler han sig fjern, fremmed og utilgængelig, eller han forbliver følelsesløs.
70. Kun den vågne ånd kan trænge ind i sandhedens rige. Med sin videnskab alene vil mennesket ikke være i stand til at kende den.
71. Jeg ser, at menneskene begærer viden, berømmelse, styrke, rigdom og magt, og jeg tilbyder dem midlerne til at opnå alt dette - men i dets sande, væsentlige kvaliteter, i dets åndelige sandhed, ikke i det ydre og bedrageriske fra verden, ikke i det flygtige og vildledende.

72. Når mennesket hengiver sig til det materielle og lukker sig inde i det lille rum i en verden som jeres, bliver det fattigt, det begrænser og undertrykker sin ånd, der er ikke andet tilbage for det end det, det besidder eller det, det ved. Så bliver det nødvendigt for ham at miste alt, så han kan åbne sine øjne for sandheden og, efter at have indset sin fejltagelse, vende sit blik igen mod den Evige. (139, 40 - 43)

Kapitel 47 - Materialisme og spiritisme

Virkningen af den fremherskende materialisme

1 Sandelig, siger jeg eder, mange skulle flygte fra min Undervisning af Frygt for at blive åndeliggjort; men det er ikke Fornuft eller Ånd, der taler i dem, men Kødets lidenskaber.

2. Når en ånd lever hengivent til sandheden, flygter den fra materialismen som en, der fjerner sig fra et forurenet miljø. Den overlegne ånd finder lykken i moralen - hvor freden hersker, hvor kærligheden bor. (99, 41 - 42)

3. Studer mit ord, indtil du er sikker på dets renhed og sandhed. Kun på denne måde vil du være i stand til at gå din vej modigt og forblive standhaftig mod indtrængen af materialistiske ideer, der truer ånden. For materialisme er død, er mørke, er et åg og gift for ånden. Byt aldrig din ånds lys eller frihed for jordisk brød eller for små materielle goder!

4 Sandelig, siger jeg eder: Den, der stoler på min lov og holder ud i troen til det sidste, vil aldrig mangle livets materielle næring, og i de øjeblikke, hvor han er forenet med min Ånd, vil han altid modtage det evige livs brød gennem min uendelige barmhjertighed. (34, 61 - 62)

5 Materialismen er en enorm hindring for åndens udvikling. Menneskeheden er gået i stå foran denne mur.

6. I befinder jer i en verden, hvor mennesket har været i stand til at udvikle sine intellektuelle evner i anvendelse på materierelateret videnskab. Men hans bedømmelse af det åndelige er stadig begrænset, hans viden om alt det, der ikke udelukkende hører til materien, er forsinket. (271, 37 - 38)

7 De prøvelser, som jeres verden gennemgår, er tegn på en tidsalders afslutning, er undergangen eller dødskampene for en materialistisk tidsalder; for materialismen har været i jeres videnskab, i jeres mål og i jeres lidenskaber. Materialisme har bestemt din hengivenhed til mig, og også alle dine værker.

8 Kærligheden til verden, grådigheden efter jordiske ting, kødets begær, glæden ved alle lavere begær, selviskhed, egenkærlighed og hovmod var den kraft, hvormed du skabte et liv efter din intelligens og din menneskelige vilje, hvis frugter jeg lod dig høste, for at din oplevelse skulle blive fuldkommen.

9. Men hvis denne tidsalder, som nu går til ende, i menneskehedens historie vil være præget af materialisme - så siger jeg jer sandelig, at den nye tidsalder vil være præget af åndelighed. For i den vil åndens samvittighed og vilje rejse en verden af væsener på jorden, som er høje i hjertet gennem kærlighed - et liv, hvor Faderens ånd føles vibrere i børnenes ånd, for så vil alle de gaver og evner, som i dag lever skjult i jeres væsen, have uendelighed som deres virkefelt. (305, 41 - 42)

Essensen af spiritisme

10 Spiritualisme er ikke en blanding af religioner. Det er den reneste og mest fuldkomne doktrin i sin enkelhed, det er Guds lys, der kommer ned til den menneskelige ånd i denne "tredje æra". (273, 50)

11. Spiritualisme har jeg kaldt den åbenbaring, som taler til dig om åndens liv, som lærer dig at kommunikere direkte med din Fader, og som hæver dig over det materielle liv.

12 Sandelig, siger jeg jer, spiritismen er ikke ny, og den hører heller ikke kun denne tid til, men den har været en åbenbaring, der er blevet åbenbaret mere og mere i takt med menneskehedens åndelige udvikling.

13 Da den lære, som jeg giver eder, er åndelig, som lærer eder den fuldkomne kærlighed til Gud og til eders næste og indbyder eder til den vej, der fører til fuldkommenhed, så var åndelig også det, som Guds lov lærte eder i den første tid og Kristi ord lærte eder i den anden tid. (289, 20 - 22)

14 Spiritualisme er ikke en religion; det er den samme lære, som jeg spredte i Jesu person til vejledning for alle mennesker i alle tider i

verden. Det er min doktrin om kærlighed, retfærdighed, forståelse og tilgivelse.
15. I denne "tredje gang" har jeg kun talt til jer med større klarhed på grund af jeres åndelige, fysiske og intellektuelle udvikling. (359, 60 - 61)
16 Spiritualismen kommer for at ødelægge skikke og traditioner, som mennesker har indført, og som har holdt ånden tilbage. Spiritualisme er en uafbrudt udvikling og ophøjelse af ånden, som renser og perfektionerer sig selv ved hjælp af sine evner og egenskaber, indtil den når frem til sin Skaber. Spiritualismen viser den måde, hvorpå ånden modtager, føler og udtrykker sin Herre. Spiritualismen frigør ånden og bringer den til udvikling.
17. Det åndelige er den universelle kraft og det universelle lys, som er i alle og tilhører alle. For ingen skal min lære virke fremmed for nogen.
18 Åndens egenskaber er uforanderlige, fordi de er dyder fra min Guddommelighed, evige kræfter. Forstå dog, at alt efter hvordan du har levet, vil den renhed, du kan vise, være større eller mindre, afhængigt af hvordan du har levet. (214, 57 - 59)

Hvem kan med rette kalde sig spiritist?
19 Den, der har opnået en vis åndelighed på grund af sin udholdenhed, sin udvikling og sin kærlighed til Faderens lære, vil være spiritist, selv om hans læber ikke siger det.
20 Den, som har Tro og er gavmild i sine Handlinger, skal afspejle, hvad hans Ånd har. (236, 27 -28)
21 Spiritualisten ved, at den Almægtige er i alt, at verden, universet og uendeligheden er gennemsyret af min essens og min tilstedeværelse.
22 Den, der på denne måde anerkender og opfatter mig, er et levende Guds tempel og vil ikke længere materialisere Åndens åbenbaringer gennem symboler eller billeder. (213, 31 - 32)
23 Spiritualisme er den åbenbaring, der afslører og lærer dig alt det, du besidder og bærer i dig. Det får dig til at indse, at du er et Guds værk, at du ikke kun er materie, at der er noget over dit "kød", som hæver dig over det naturniveau, der omgiver dig, og over dine lidenskabers snavs.
24. Når mennesket opnår åndelighed, vil ethvert bud og enhver lære blive en del af lyset i hans ånd. Selv om hans hukommelse ikke kan huske en sætning eller et eneste ord af min undervisning, vil han bære essensen af den i sig, fordi han har forstået den, fordi han føler den, og fordi han følger den. (240, 17 - 18)
25 Den gode åndeligist vil være den, der trods al sin fattigdom af materielle goder føler sig som en mester, rig og lykkelig, fordi han ved, at hans Fader elsker ham, at han har brødre og søstre at elske, og at verdens skatte er sekundære i forhold til åndens rigdom.
26 Han vil også være en god åndelig åndelig person, der som ejer af materielle goder forstår at bruge dem til gode formål, idet han bruger dem som midler, som Gud har givet ham til at udføre en vigtig mission på jorden.
27. Det er ikke nødvendigt at være fattig, foragtet eller elendig for at blive regnet blandt dem, der følger mig, ligesom det heller ikke er nødvendigt at være blandt dem, der lider, for at blive elsket af mig. I sandhed siger jeg jer, at i henhold til min vilje skal I altid være stærke, sunde og ejere af alt det, jeg har skabt til jer.
28 Hvornår vil I forstå at være Ejere af jeres Arv, at værdsætte enhver Nåde og give alle Ting deres rette Plads i Livet? (87,28 - 30)

Spiritualisme i religioner og trosretninger
29 I dag gennemlever menneskene en forvirringens epoke, fordi de ikke har forstået, at hele deres liv og alle deres anstrengelser bør føre dem til udfoldelse af deres ånd, hvis mål bør være deres ånds fællesskab med Skaberens ånd.
30 Den kult, som de fleste mennesker bekender sig til i dag, er materialismen.
31 Så længe doktrinerne og religionerne insisterer på deres forskelligheder, vil verden fortsætte med at nære sit had og vil ikke være i stand til at tage det afgørende skridt i retning af den sande tilbedelse af Gud.
32 Men hvornår vil menneskene forstå og forene sig og således tage det første skridt til indbyrdes kærlighed, når der stadig er mennesker, som tror, at de har nøglen eller hemmeligheden til de åndelige væseners frelse og nøglerne til det evige liv, og som ikke anerkender alle dem, der vandrer på andre

veje, fordi de efter deres mening ikke er værdige til at komme til Gud?
33 Gør jer derfor bevidst om spiritismens sande mål, hvis doktrin er hævet over alle trosretninger, alle menneskelige ideologier og alle sekter. (297, 38 -41)
34. Spiritualismen er ikke en ny doktrin, der søger at opnå en udvikling af tidligere tiders troslærer - nej, det er den samme åbenbaring som i den første og den "anden æra". Det er grundlaget for alle religioner, som jeg ønsker at minde menneskeheden om i disse tider med adskillelse, så den ikke glemmer sin oprindelse.
35 Menneskets gerninger, dets skikke og den måde, hvorpå mennesket indprenter sanserne for at smigre sig selv og være stolt af dem i sine forskellige religioner, er i modstrid med det, som mit værk ønsker, at verden skal se. (363, 9)
36. I denne tid giver jeg jer ny undervisning at reflektere over - kærlighedsundervisning, der vil forløse og opløfte jer, sandheder, der, selv om de er bitre, vil være lys på jeres vej.
37 Spiritualismen vil i denne tidsalder, ligesom kristendommen i fortiden, blive bekæmpet og forfulgt med vrede, grusomhed og raseri; men midt i kampen vil det åndelige komme til syne og udføre mirakler og erobre hjerter.
38. Materialisme, selviskhed, arrogance og kærlighed til verden vil være de kræfter, der vil rejse sig mod denne åbenbaring, som ikke er ny eller anderledes end den, jeg bragte jer i tidligere tider. Den doktrin, som jeg nu har åbenbaret for jer, og som I giver navnet spiritisme, er essensen af loven og doktrinen, som blev åbenbaret for jer i den første og anden æra.
39. Når menneskeheden forstår sandheden i denne lære, dens retfærdighed og den uendelige viden, som den åbenbarer, vil de fordrive enhver frygt og enhver fordom fra deres hjerter og gøre den til rettesnor for deres liv. (24, 48 - 51)
40 Sandelig, siger jeg eder, i alle Verdensdele er der spredte åndsfolk, modne Mennesker, som vil skabe Fred i Menneskeheden.
41. Men jeg siger jer, at foreningen mellem spiritisterne i hele jordens kreds ikke vil ske gennem organiseringen af en ny kirke, for deres styrke vil ikke være materiel. Deres enhed vil være mental, ideel og med hensyn til deres arbejde, og på denne måde vil deres styrke være uovervindelig, da de vil have hentet den fra den evige kilde, som er i Min Ånd.
42 Til dem alle indgyder jeg min Sandhed og søger dem også, for at alle Urenheder må slippe ud af deres Hjerter og Sind, thi de må ikke blande sig med mit Lys.
43 Det er alles pligt at sørge for, at den spiritualistiske lære bliver forklaret og klart opfattet af deres åndelige evner og ikke bliver forurenet af menneskelige filosofier. (299, 30 - 32)
44 Sandelig, siger jeg jer, Spiritualismens historie vil blive skrevet i menneskehedens historie med lysende bogstaver.
45 Har Israel ikke gjort sig selv udødelig ved at befri sig fra det egyptiske åg? Gjorde de kristne ikke sig selv udødelige gennem kærligheden i deres triumftog? På samme måde vil spiritisterne gøre sig selv udødelige i deres kamp for åndens frihed. (8,64-65)

Kapitel 48 - Åndelige gaver og åndeliggørelse

Menneskets åndelige evner

1 Hver gang denne tvivlende, vantro og materialistiske menneskehed møder en guddommelig åbenbaring eller det, den kalder et mirakel, søger den straks grunde eller beviser for at vise, at der ikke er noget overnaturligt værk, og at der heller ikke har været noget sådant mirakel.
2. Når der dukker en mand op, som viser en åndelig kapacitet, der er usædvanlig, oplever han latterliggørelse, tvivl eller ligegyldighed til at lukke munden på sin stemme. Og når naturen som redskab for min Guddommelighed taler til menneskene om retfærdighed og råber alarm, så tilskriver de alting tilfældighederne. Men aldrig har menneskeheden været så ufølsom, døv og blind over for alt det guddommelige, åndelige og evige som i disse tider.
3 Millioner af mennesker kalder sig kristne, men de fleste kender ikke Kristi lære. De hævder at elske alle de gerninger, jeg gjorde som menneske, men i deres måde at tro, tænke og se på tingene på beviser de, at de ikke kender essensen af Min Lære.

4 Jeg har lært eder Åndens Liv, jeg har åbenbaret eder de Evner, som ere i den; derfor er jeg kommen til Verden.
5 Jeg helbredte de syge uden medicin, jeg talte med ånderne, jeg befriede de besatte fra fremmede og overnaturlige påvirkninger, jeg talte med naturen, jeg forvandlede mig selv som menneske til et åndeligt væsen og som et åndeligt væsen tilbage til et menneske, og hvert af disse værker havde altid som mål at vise jer vejen til åndens udvikling. (114, 1 - 4)
6. I har sande skatte i jer, evner og talenter, som I ikke engang aner, og som følge af jeres uvidenhed udgyder I tårer som nødlidende mennesker. Hvad ved du om bønnens kraft og tankens kraft? Hvad ved du om den dybe betydning af dialogen mellem ånd og ånd? Intet, I materialistiske og jordiske mennesker! (292,14)
7. Jeg forventer åndeliggørelse af verden. For mig har de navne, som hver kirke eller sekt er kendetegnet ved, ingen betydning, og heller ikke den større eller mindre pragt af dens ritualer og ydre former for tilbedelse. Dette når kun de menneskelige sanser, men ikke min ånd.
8 Jeg forventer af menneskene åndelighed, for det betyder opløftelse af livet, ideal om fuldkommenhed, kærlighed til det gode, hengivenhed til sandheden, udøvelse af kærlighedens aktivitet, harmoni med sig selv, som er harmoni med andre og dermed med Gud. (326, 21 - 22)
9 Spiritualisering er ikke ensbetydende med fromhed, og det forudsætter heller ikke at man praktiserer nogen ritualer, og det er heller ikke en ydre form for tilbedelse. Spiritualisering betyder udvikling af alle menneskets evner, både dem, der hører til den menneskelige del af mennesket, og dem, der ligger uden for de kropslige sanser og er åndens kræfter, kvaliteter, evner og sanser.
10 Spiritualisering er den rette og gode brug af alle de gaver, som mennesket besidder. Spiritualisering er harmoni med alt det, der omgiver dig. (326, 63 - 66)
11 Dengang lærte jeg dig den største Dyd, nemlig Barmhjertighed, og jeg opmuntrede dit Hjerte og gjorde dig følsom. Nu åbenbarer jeg jer de gaver, som jeres ånd er udstyret med, så I kan udvikle dem og bruge dem til at gøre godt blandt jeres næste.
12. Kendskabet til det åndelige liv vil gøre dig i stand til at udføre gerninger, der ligner dem, som din Mester gjorde. Husk, at jeg har fortalt dig, at hvis du udvikler dine evner, vil du udføre virkelige mirakler. (85, 20 -21)
13. I besidder alle åndens gaver, som begynder at udfolde sig i denne "tredje æra" gennem den udvikling, som åndevæsenerne har opnået. Intuitionen, det åndelige ansigt, åbenbaringen, profetien, inspirationen viser sig tydeligt blandt mennesker, og dette er en ny tids meddelelse, det er lyset fra De Syv Seglers Bog, der åbnes nu i det sjette kapitel.
14. Men I, som ved, hvad disse manifestationer er til for, og som forstår den tid, I lever i - ret jeres åndelige gaver til kærlighedens vej. Vær altid parat til at tilbyde din kærlige hjælp, og du vil være i overensstemmelse med min lov og tjene dine medmennesker som et eksempel. Så vil I være mine disciple og blive anerkendt som sådanne. (95,18)
15 Når menneskene først elsker og forstår at tilgive hinanden, når ydmyghed er i deres hjerter, og når de har opnået, at ånden sejrer over kroppen [sjælen], vil hverken "kødet" [sjælen] eller verden eller lidenskaberne længere danne det tætte slør, som forhindrer jer i at se Vejen bag eller foran jer. Tværtimod vil det "kød", der er blevet åndeliggjort ved at følge min lære, blive som en tjener, der er lydig mod samvittighedens diktat, i modsætning til det, det er i dag: en hindring, en snare, et bind for åndens øjne. (122, 32)
16 Intuition, som er åndeligt syn, forudanelse og profeti, oplyser sindet og får hjertet til at slå hurtigere for de budskaber og stemmer, som det modtager fra uendeligheden. (136, 46)
17 gennem den intuitionens gave, som jeg har givet alle mennesker, kan I opdage mange ting, der er skjult i hjerternes mysterium - mange tragedier, som ikke kun påvirker jeres medmenneskers jordiske liv, men også deres ånder.
18 Hvordan kan du trænge ind i disse hjerters inderlighed uden at såre dem og uden at vanhellige deres hemmeligheder? Hvordan opdager man de skjulte lidelser, der overskygger ens medmenneskers liv? Jeg har allerede fortalt jer, at intuitionen, den evne, som er en del af synets åndelige gave, og som

skal udvikles fuldt ud i jer gennem bønnen, viser jer vejen til at lindre hver enkelt af jeres medmenneskers smerte. (312, 73 -74)
19. Hvor mange mysterier findes der stadig for mennesket. Han er omgivet af usynlige og uhåndgribelige væsener, som allerede burde være synlige og håndgribelige for ham.
20 Et liv fuld af skønhed og åbenbaringer pulserer over menneskers tilværelse, men de er i deres blindhed endnu ikke i stand til at se det. (164, 56 – 57)
21 En mand, der er udrustet af min Lære, vil være i stand til at udføre overmenneskelige gerninger. Der vil strømme et lys fra hans ånd og fra hans krop, en kraft og en styrke, som vil gøre det muligt for ham at udrette det, som intelligens alene ikke kan udrette. (252, 4 - 5)
22. Det er den tid, hvor det guddommelige lys vil skinne fuldt ud i mine efterfølgere, som vil åbenbare åndens gaver og bevise, at de ikke har brug for jordiske goder eller verdslige videnskaber for at gøre godt og udføre mirakler. De vil helbrede i mit navn, genoprette de håbløst syge, forvandle vand til balsam og rejse de døde fra deres senge. Deres bøn vil have magt til at berolige stormene, berolige naturens kræfter og bekæmpe pest og onde påvirkninger.
23 De besatte vil blive befriet fra deres besættelser, deres forfølgere og undertrykkere ved mine nye disciples ord, bøn og myndighed. (160, 28 - 29)
24. Spiritualisering betyder forfinelse af følelserne, renhed i livet, tro, næstekærlighed, hjælp til din næste, ydmyghed over for Gud og dyb respekt for de gaver, du har modtaget. Hvis du kan opnå nogen af disse dyder, begynder du med dit åndelige syn at bevæge dig ind i kærlighedens og fuldkommenhedens hjem. På samme måde kan du, når du opnår åndeliggørelse, allerede på jorden sige, at du bor i det åndelige hjem, selv om det kun er i de øjeblikke, hvor du beder. Samtidig vil I modtage det lys, der vil afsløre jer de begivenheder, der ligger i fremtiden, for for den højtflyvende ånd er det, der kommer, ikke længere et mysterium.
25 Ja, Disciple, det er kun i menneskelivet, at mennesket ikke ved, hvad der vil ske i fremtiden, hvad der vil ske i morgen. Han kender ikke sin skæbne, han kender ikke den vej, han skal gå, og han ved ikke, hvad hans ende vil være.
26. Mennesket kunne ikke tåle at vide alle de prøvelser, som det vil skulle gennemgå i sin tilværelse. Derfor har jeg i min barmhjertige kærlighed til ham lagt et slør af mystik mellem hans nutid og fremtid, så hans sind ikke bliver forvirret af at vide alt det, som han stadig skal opleve og lide igennem.
27 Ånden derimod, et væsen, der er udstyret med styrke og skabt til evighed, har i sig selv evnen til at kende fremtiden, evnen til at kende sin skæbne og styrken til at forstå og acceptere alle de prøvelser, der venter den. Han ved, at han ved vejens ende, når han har tilbagelagt den i lovens lydighed, vil nå frem til Forjættelsens Land, Åndens Paradis, som er den tilstand af ophøjelse, renhed og fuldkommenhed, som han endelig vil have opnået.
28 Du kan ikke nå op på din Mester's åndelige niveau for at vide, hvad din skæbne har i vente for dig, hvad fremtiden vil bringe dig; men ved din indre ophøjelse vil jeg få dig til at fornemme, at en begivenhed er nært forestående.
29. Denne forudanelse, denne åndelige vision af fremtiden, denne viden om din skæbne, vil du kun opnå i takt med, at dit væsen, der består af krop [sjæl] og ånd, gradvist udvikler sig på åndeliggørelsens vej, som er tro, oprigtighed, kærlighed til livet, kærlighed og hjælpsomhed over for din næste, ydmyghed og kærlighed til din Herre. (160, 6- 9,13 - 14)
30 Vær årvågne, så I ikke kæmper mod dem, der ligesom I går ud for at udføre de opgaver, som min Guddom har betroet dem, for at I kan kende de sande og de falske profeter, og for at I kan bekræfte nogles gerninger og ødelægge andres gerninger.
31. For dette er den tid, hvor alle magter er rejst til kamp. Se, hvordan det gode kæmper mod det onde, lyset mod mørket, viden mod uvidenhed, fred mod krig. (256, 66)

Forudsætninger og karakteristika for ægte spiritualitet

32 Vid, at i ethvert Menneske bor en Judas. Ja, disciple, for i jeres tilfælde er kroppen [sjælen] åndens Judas; det er kroppen, der modstår åndeliggørelsens lys, der skinner, der ligger på

lur for at ånden skal kaste den ned i materialisme, i de laveste lidenskaber.
33. Men fordi din krop bringer dig til afgrundens rand, skal du ikke fordømme den. Nej, fordi du har brug for det for at gøre fremskridt, og du må overvinde det gennem din åndeliggørelse, ligesom jeg overvandt Judas gennem min kærlighed. (150, 67 - 68)
34. Før du begynder at undervise i Mine livsprincipper og forklare deres indhold, må du begynde med at følge den Lære, som Jeg har åbenbaret for dig, ved at elske din næste, ved at leve et liv, der er vendt mod det åndelige, og ved at så din vej med kærlig aktivitet og lys. Hvis du ikke gør det, siger jeg dig allerede nu, at du ikke har forstået spiritismen. Den afslører jeres sande natur, og gennem den kan I få et klart billede af jeres Far og kende jer selv.
35. Det er sandt, at for at opnå spiritualitet skal man have en vis afkald, anstrengelse og offervilje. Men når længslen efter en højere tilværelse er vågnet i dig, når kærligheden begynder at stråle i dit væsen, eller når begæret efter det åndelige er opstået, vil det være en glæde for dig, i stedet for at ofre eller give afkald, at slippe af med alt det, du har om dig, som er ubrugeligt, skadeligt eller dårligt. (269, 46 - 47)
36. Vær altid opmærksom på, at I alle er ens foran Mig, at I alle har den samme oprindelse og alle har det samme mål, selv om hver skæbne udadtil viser sig forskelligt.
37. Glem aldrig, at I alle skal nå Mig, hvilket betyder, at I alle, om end på forskellige måder, skal gøre jer de nødvendige fortjenester for at nå den største åndelige højde. Derfor skal du aldrig betragte nogen som mindreværdige.
38 Forfængelighed må aldrig slå rod i den åndelige mand. På den anden side bør ægte beskedenhed altid være hans følgesvend, så vil hans gerninger, i stedet for at blænde i falsk lys, finde nåde i hans medmenneskers hjerter. (322, 32 - 34)
39. Spiritualismens gode spiritistiske sædskifter vil aldrig blive kendetegnet ved noget ydre eller materielt. Hverken dragter, eller insignier, eller nogen særlig måde at tale på vil eksistere blandt dem. Alt i deres måde at handle på vil vidne om enkelhed og ydmyghed. Men hvis der er noget, der kendetegner dem, er det deres velgørenhed og deres spiritualitet.
40 Spiritualismens sande forkyndere vil ikke blive bemærket for deres veltalenhed, men for deres ords visdom og enkelhed, og frem for alt for sandheden i deres gerninger og deres gode liv. (194, 24 - 25)
41 Spiritualisering er klarhed, er enkelhed, er overgivelse til kærligheden og er kamp for at nå åndens perfektion. (159, 64)

Den gavnlige virkning af åndelighed

42 Gennem åndeliggørelse opnår man en grad af ophøjethed, som gør mennesket i stand til at modtage ideer, der ligger ud over det, som dets sind kan opfatte, og til at have magt over det materielle.
43. Overvej et øjeblik: Hvis åndens åndelige ophøjelse sættes i praksis i studiet af den materielle skabelse, som naturen præsenterer dig for, eller i ethvert andet menneskeligt mål, så kan du forestille dig de frugter, som du kunne høste, hvis dine opdagelser ikke kun skyldtes undersøgelsen med sindet, men hvis du også deltog i den åndelige åbenbaring, som han, der har skabt alting, ville give dig. (126,26 - 27)
44. Når mennesket opnår åndeliggørelse, vil det være væsener, der er alt det, der omgiver det, overlegen. For hidtil har de kun været svage væsener, underlagt naturens kræfter, kræfter og påvirkninger, som ikke skal være overmennesket, fordi de ikke er over ham. (280, 29)
45. Sandelig siger jeg jer, at åndelighed også vil gå i arv, og derfor bør I stræbe efter at overføre hjertets renhed og modtagelighed for det åndelige til jeres børn. De vil takke jer, fordi I har vist jer barmhjertige ved at give dem en krop fri for lidenskaber, med et klart sind, et følsomt hjerte og en ånd, der er opmærksom på samvittighedens kald. (289, 65)
46. Det eneste, som mit værk sigter mod, er åndeliggørelse af alle mennesker, for i åndeliggørelsen vil de blive ét og forstå hinanden. I åndeliggørelsen vil de opleve, at navnene, de ydre former for deres religioner, som har været årsag til deres åndelige adskillelse, forsvinder, fordi hver enkelt har fortolket sin Gud på en anden måde.

47 Så snart de alle nærmer sig åndeliggørelse på deres forskellige veje, vil de forstå, at det eneste, de manglede, var at frigøre sig fra deres materialisme for at kunne fortolke åndeligt, hvad de altid havde opfattet i en materiel forstand.
48. Spiritualisering er alt, hvad jeg beder menneskene om i denne tid, så vil de, inden for rammerne af det tilladte, se deres højeste idealer blive opfyldt og deres alvorligste konflikter løst. (321, 22-23, 29)

XI Menneskeheden

Kapitel 49 - Religion og retspraksis

Ingen religion eller trosretning er den eneste sande

1 Jeg kommer ikke for at vække religiøs fanatisme blandt menneskene; min lære er meget langt fra at lære falske ting; jeg ønsker bedring, tro, næstekærlighed, åndeliggørelse. Fanatisme er et mørkt bandage for øjnene, er usund lidenskab, er mørke. Pas på, at dette dårlige frø ikke kommer ind i dit hjerte. Husk, at fanatisme nogle gange har et udseende af kærlighed.
2 Forstå, at dette Mørke har ramt Menneskeheden i denne Tid. indse, at selv om de hedenske nationer er forsvundet fra jorden, og størstedelen af menneskeheden bekender sig til at tilbede den sande Gud, så kender menneskene hverken Mig eller elsker Mig; for deres krige, deres had og deres mangel på harmoni er bevis på, at de endnu ikke lader Mig leve i deres hjerter; Jeg er den eneste, der kan hjælpe dem; Jeg er den eneste, de elsker.
3 Over dette "religiøse fanatisme "s og denne afgudsdyrkelses mørke nærmer der sig store hvirvelvinde, som vil rense menneskehedens åndelige kult. Når dette arbejde er fuldført, vil fredens regnbue skinne i uendelighed. (83, 60 – 62)
4. Jeg har tilladt, at der findes religioner på jorden, som er veje for ånden, der fører til Gud. Enhver religion, der lærer om godhed og kærlighed og priser barmhjertighed, er god, fordi den indeholder lys og sandhed. Når folk visner i dem og forvandler det, der oprindeligt var godt, til dårligt, går vejen tabt under materialisme og synd.
5. Derfor viser jeg jer i denne tid på ny Min Sandhed, som er Vejen, Livets Essens og Loven, så I kan søge denne Lov, som er fyrtårnet og den ledende stjerne, hinsides former og ritualer, hinsides alt det menneskelige. Den, der søger mig på denne måde, vil være en spirituelist. (197, 10 – 11)
6 Ingen skal gå fortabt; nogle skal komme hurtigere frem ad den vej, jeg har vist jer, og andre senere ad de veje, de følger.
7. I alle religioner kan mennesket modtage den undervisning, som det har brug for for at blive godt. Men hvis han ikke opnår dette, bebrejder han den religion, han bekender sig til, og forbliver den, han altid har været.
8. Alle religioner er veje; nogle er mere fuldkomne end andre, men alle sigter mod det gode og stræber efter at komme til Faderen. Hvis noget ikke tilfredsstiller dig i de religioner, du kender, må du ikke miste troen på Mig. Gå på næstekærlighedens vej, og I vil finde frelse, for min vej er oplyst af kærlighedens kraft. (114, 43)
9. Religioner er små sidegader, der leder ånderne til den sande vej, ad hvilken de kan stige op trin for trin, indtil de kommer til Mig. Så længe mennesker bekender sig til forskellige religioner på jorden, er de splittede. Men når de først er på kærlighedens og sandhedens vej, vil de blive forenet, de vil blive ét med dette ene lys; for der er kun én sandhed. (243, 5)
10. Religionernes forening vil ske, når menneskets ånd hæver sig over materialisme, over traditioner, fordomme og fanatisme. Så vil menneskene åndeligt have forenet sig i en enkelt tilbedelse: godhedens tilbedelse af kærlighed til Gud og til næsten. Når dette sker, vil menneskeheden gå ind i en periode af perfektion. (187, 43)
11. Menneskers åndelige splittelse skyldes, at nogle benyttede sig af en gren (af træet af guddommelige åbenbaringer) og andre af en anden gren. Der er kun ét træ, men dets grene er mange. Men folk ønskede ikke at tage imod min lære på denne måde, og stridighederne splittede dem og uddybede deres uenighed. Alle tror, at de har sandheden, alle føler, at de har ret. Men jeg siger jer: Så længe I kun

smager frugten fra én gren og forkaster frugten fra de andre, vil I ikke komme til den erkendelse, at alle frugterne kommer fra det guddommelige træ, hvis helhed repræsenterer den fulde sandhed.
12 Når jeg taler til jer om disse sandheder, skal I ikke tro, at Mesteren mener de forskellige religioners ydre former for tilbedelse, men det grundlæggende princip, som hver af dem er baseret på.
13 En kraftig stormvind gør sig nu gældende. Dens vindstød, mens de ryster træet, får dets forskellige frugter til at falde ned, og de vil blive smagt af dem, der ikke kendte dem før.
14 Og de skulle sige: "Hvor vildledte og blinde har vi ikke været, da vi i vor Fanatisme afviste al den Frugt, som vore Brødre tilbød os, fordi den var os ukendt!"
15 En del af mit lys er i hver gruppe af mennesker, i hvert samfund. Ingen skal derfor prale af at have hele sandheden. Forstå derfor, at hvis du ønsker at gå længere ind til kernen af det Evige, hvis du ønsker at gå længere end der, hvor du er kommet indtil nu, må du først forene nogles viden med andres viden og på denne måde med alle andre. Så vil der fra denne harmoni skinne et klart og meget klart lys frem, som du hidtil har søgt i verden uden at finde det.
16 "Elsk hinanden", det er min maksime, mit højeste bud til mennesker, uanset trosretning eller religion.
17 Kom nær til hinanden ved at opfylde dette højeste bud, og I skal finde mig til stede i hver enkelt af jer. (129, 36 - 41)

Religionernes fjendtlighed over for udvikling

18 Mennesket har været mere optaget af sit menneskelige liv end af sit åndelige liv, selv om det ofte har været bevidst om, at det menneskelige er forgængeligt og det åndelige evigt. Dette er grunden til, at selv om han har gjort fremskridt i sin civilisation og videnskab, er han forblevet åndeligt stagneret og sovende i sine religioner.
19 Betragt den ene religion efter den anden, og du vil se, at ingen af dem viser tegn på udvikling, udfoldelse eller fuldkommenhed. Hver af dem bliver proklameret som den højeste sandhed; men da de, der bekender sig til dem, tror, at de finder og ved alt i dem, gør de sig ikke den ulejlighed at gå et skridt videre.
20. De guddommelige åbenbaringer, Guds lov, min doktrin og mine proklamationer har fra begyndelsen fået jer til at forstå, at mennesket er et væsen, der er underlagt evolutionen. Hvorfor er der så ingen af jeres trossamfund, der bekræfter og kontrollerer denne sandhed?
21 Jeg siger jer: Kun den undervisning, som vækker ånden, som tænder lys i den, som opmuntrer den og afslører den, hvad den rummer i sig selv, som rejser den op, hver gang den snubler, og får den til at gå fremad uden at stoppe - kun denne undervisning er inspireret af sandheden. Men er det ikke netop det, som min lære altid har åbenbaret for jer?
22. Ikke desto mindre har I i lang tid været åndeligt stagneret, fordi I har været mere optaget af det, der vedrører jeres liv på jorden, end af det, der vedrører jeres ånd. Men for ikke at opgive det åndelige fuldstændigt har I skabt jeres religioner på en sådan måde, at de ikke på nogen måde forstyrrer jeres arbejde og pligter på jorden.
23 Når du så følger denne religiøse tradition, tror du, at du gør Gud retfærdighed, at du søger at berolige din samvittighed, og du tror, at du sikrer dig adgang til himmeriges rige.
24 Hvilken uvidenhed, menneskehed! Hvornår vil du endelig vågne op til virkeligheden? Er I ikke klar over, at når I følger jeres religiøse skikke, giver I Mig intet, og jeres ånd bliver også tom?
25 Hvis I forlader jeres kirker og siger: "Nu har jeg opfyldt min pligt over for Gud", er I faldet i en stor fejltagelse, idet I tror, at I har givet Mig noget, når I burde vide, at I ikke kan give Mig noget, men at I kan modtage meget fra Mig og give meget til jer selv.
26. I tror, at lovens opfyldelse er begrænset til at gå til disse steder, og det er endnu en stor fejltagelse. For disse steder bør være den skole, hvor den studerende skal lære til senere. Når han igen står i hverdagen, skal han praktisk anvende den lærte lektie, hvilket er den sande opfyldelse af loven. (265, 22 - 27)

Forholdet mellem religion og videnskab

27. Lige fra tidernes morgen har lovens og åndens budbringere haft videnskabsmanden som modstander. Der er udbrudt store kampe mellem de to, og tiden er inde til at jeg fortæller jer noget om disse kampe.

28. Jeg skabte denne verden for at tjene som et midlertidigt hjem for inkarnerede ånder. Men før de ville bebo den, gav jeg dem åndens, sindets og viljens evner.
29. Jeg kendte på forhånd mine skabningers skæbne og udvikling. Jeg placerede i jorden, dens indre, dens overflade og dens atmosfære alle de elementer, der er nødvendige for menneskets bevarelse, næring, udvikling og også forfriskning. Men for at mennesket kunne opdage naturens hemmeligheder som livets kilde, lod jeg dets intelligens vågne op.
30 Således blev mennesket åbenbaret begyndelsen til den videnskab, som I alle er i stand til at udføre, selv om der altid har været mænd med større talent, hvis opgave det har været at vriste naturens hemmeligheder om dens kræfter og elementer ud af naturen til gavn og glæde for menneskeheden.
31. Jeg sendte også store ånder til jorden for at de skulle åbenbare jer det overnaturlige liv - det, der er over denne natur, hinsides videnskaben. Gennem disse åbenbaringer blev det åbenbaret, at der findes et universelt, stærkt, skabende, almægtigt og allestedsnærværende væsen, som har et liv efter døden i vente for mennesket, et evigt åndeligt liv.
32 Men siden den ene bragte åndelige missioner og den anden videnskabelige missioner, har den ene og den anden, religioner og videnskab, til alle tider stået op imod hinanden som fjender i kamp.
33. I dag siger jeg jer, at materie og ånd ikke er modstridende kræfter; mellem de to skal der være harmoni. Lys er Mine åndelige åbenbaringer, og lys er også videnskabens åbenbaringer og opdagelser. Men hvis I har hørt fra mig, at jeg ofte protesterer mod videnskabsfolks arbejde, er det fordi mange af dem har misbrugt energien, de tidligere ukendte elementer og naturkræfter til skadelige formål som ødelæggelse, fjendtligheder, had og hævn, jordisk dominans og overdreven stræben efter magt.
34. Jeg kan fortælle jer, at for dem, der har udført deres mission med kærlighed og gode intentioner - for dem, der respektfuldt og ydmygt har trængt ind i Mine hemmelige skattekamre - har det givet Mig fornøjelse at afsløre store hemmeligheder for dem til gavn for Min datter, menneskeheden.
35 Videnskaben har fra verdens begyndelse ført menneskeheden ind på den materielle fremskridts vej, hvorved mennesket ved hvert eneste skridt har fundet videnskabens frugter - nogle søde og andre bitre.
36. Nu er det tid for jer at forstå, at alt lys tilhører Min Ånd, at alt liv kommer fra Min Guddommelighed, fordi Jeg er den hemmelige skatkammer, kilden og oprindelsen til al skabelse.
37 Disse kampe mellem det åndelige og det videnskabelige vil forsvinde fra menneskers liv i det omfang, det åndelige vil blive forenet med videnskaben i et enkelt lys, der vil oplyse menneskets vej til uendelighed. (233, 25 -34)

Den jordiske retfærdigheds hårdhed og uretfærdighed

38. Jeg er kommet for at afskaffe jeres fejlagtige love, så kun de love, der er udformet efter mine bud og i overensstemmelse med min visdom, kan styre jer. Mine love er præget af kærlighed, og da de kommer fra min Guddommelighed, er de uforanderlige og evige, mens dine love er forbigående og til tider grusomme og egoistiske.
39 Faderens lov er lavet af kærlighed, af godhed, den er som en balsam, der trøster og oprejser synderen, så han kan bære oprejsning for sine overtrædelser. Faderens kærlighedslov giver altid den, der overtræder loven, en generøs mulighed for moralsk fornyelse, mens jeres love derimod ydmyger og tugter den, der har overtrådt loven, og ofte også den uskyldige og svage.
40 I jeres Retspraksis er der Hårdhed, Hævn og Mangel på Barmhjertighed. Kristi lov er af kærlig overtalelse, uendelig retfærdighed og højeste retfærdighed. I er selv jeres dommere, og jeg er jeres utrættelige forsvarer, men I skal vide, at der er to måder at betale for jeres uretfærdighed på: en med kærlighed og en med smerte.
41 Vælg selv, men I har stadig den frie vilje. (17, 46 - 48)
42. Jeg er den guddommelige dommer, som aldrig afsiger en tungere dom end overtrædelsen er. Hvor mange af dem, der anklager sig selv for mig, finder jeg ikke rene. Hvor mange på den anden side, der på den ene side praler af deres renhed, finder jeg dem korrupte og skyldige.

43 Hvor uretfærdig er ikke den menneskelige retfærdighed! Hvor mange ofre for dårlige dommere søder ikke for andre menneskers forbrydelser! Hvor mange uskyldige mennesker har ikke set fængselsstængerne lukke sig for øjnene af dem, mens den skyldige mand går fri, usynligt slæbende på sin byrde af tyverier og forbrydelser. (135, 2 - 3)
44. Fordi den menneskelige retfærdighed er ufuldkommen, er jeres fængsler fulde af ofre, og henrettelsesstederne er plettet med uskyldiges blod. Ah, hvor mange forbrydere ser jeg ikke, der nyder frihed og respekt i verden, og hvor mange korrupte forbrydere har I ikke rejst monumenter til ære for deres minde!
45. Hvis du kunne se disse væsener, når de lever i den åndelige verden, og lyset stiger op i deres ånder! I stedet for meningsløse og ubrugelige hyldester ville I sende dem en bøn for at trøste dem i deres alvorlige anger. (159, 44 - 45)

Menneskets hårdhjertede selvretfærdighed
46 Lad det være kærligheden, der leder jer, så I kan blive den guddommelige Trøsters sande ambassadører. For jer, som ikke er faldet ned i nogen afgrund, er I altid hurtige til at anklage og dømme. I fordømmer jeres naboer uden den mindste medfølelse, og det er ikke min doktrin.
47. Hvis I, før I dømmer, undersøgte jer selv og jeres fejl, forsikrer jeg jer, at jeres dom ville være mere medfølende. I betragter dem i fængsler som dårlige og betragter dem, der er på hospitaler, som ulykkelige. I holder jer væk fra dem uden at indse, at de er værdige til at komme ind i min kærligheds rige. De vil ikke tro, at de også har ret til at modtage solens stråler, som blev skabt for at give liv og varme til alle skabninger uden undtagelse.
48 De, der er indesluttet i forsoningsstederne, er ofte spejle, som menneskene ikke ønsker at se sig selv i, fordi de ved, at det billede, som spejlet viser dem, i mange tilfælde vil være et billede af en anklage. (149, 51 - 53)

Jordisk retfærdighed som et nødvendigt onde
49. Alligevel viser den retfærdighed, der findes på jorden, ikke retfærdige gerninger. Jeg kan se mangel på barmhjertighed, mangel på forståelse og hjerternes hårdhed. Men hver enkelt vil stadig få sin fuldkomne dom.
50 Jeg har tilladt disse Prøvelser, og så længe Mennesket ikke opfylder mine Love, så længe det vender sig bort fra at adlyde deres Bud, skal der være nogen på Jorden, som bøjer sit Hjerte, som krænker det.
51. Hvis I opfyldte loven, ville der ikke være behov for dommere i verden, der ville ikke være nogen straf, I ville ikke have brug for nogen regeringer. Hver enkelt ville bestemme sine egne handlinger, og alle ville blive styret af Mig. I ville alle blive inspireret af mine love, og jeres handlinger ville altid være velgørende med spiritualitet og kærlighed som mål.
52 Men menneskeheden er faldet ned i dybe afgrunde; umoral, laster, synd har grebet fat i menneskenes hjerter, og dette er følgerne: I må drikke bitre bægre bægre, I må lide ydmygelse af de mennesker, der, skønt de er jeres brødre, udøver magt på jorden.
53. Men vær ydmyge, udhold dommene med tålmodighed, idet I husker på, at jeg er den fuldkomne dommer. (341,53)

Kapitel 50 - Uddannelse og videnskab

Forfængelighed og hovmod af viden
1 Jeg spørger nutidens mennesker, som anser sig selv for at være de mest avancerede i hele denne verdens historie: Har I med alle jeres evner fundet nogen form for fred, magt og velstand uden at dræbe, ødelægge eller slavebinde jeres naboer? Tror du, at dit fremskridt er sandt og virkeligt, når du moralsk svælger i mudderet og åndeligt vandrer rundt i mørket? Jeg har ikke noget imod videnskaben, da jeg selv har givet den til mennesket; det jeg har noget imod er det formål, som I sommetider bruger den til. (37, 56)
2 Menneskeheden, lysets datter, åbn dine øjne, indse, at du allerede lever i åndens tidsalder!
3 Hvorfor har I glemt mig og villet måle jeres magt med min? Jeg siger dig, at jeg vil lægge mit scepter i din hånd den dag, hvor en lærd med sin videnskab vil skabe et væsen, der ligner dig, og give det en ånd og en samvittighed. Men din høst vil være en anden indtil videre. (125, 16 - 17)

4. Hvorfor har der været og er der mennesker, som efter at have lært menneskelig videnskab ved hjælp af de evner, som Skaberen har givet dem, bruger disse evner til at bekæmpe og afvise guddommelig videnskab? Fordi deres forfængelighed ikke tillader dem at gå ind i Herrens skatkammer med ydmyghed og ærbødighed, og fordi de søger deres mål og trone i denne verden. (154, 27)
5 I dag føler mennesket sig godt tilpas, det ophøjer sin personlighed og skammer sig over at sige "Gud". Han giver ham andre navne for ikke at kompromittere sin indbildskhed og for ikke at falde ned fra sin sociale position. Derfor kalder de mig: Kosmisk intelligens, Universets arkitekt. Men jeg har lært jer at sige til mig: "Vor Fader", "Min Fader", som jeg lærte jer i "den anden æra". Hvorfor tror mænd, at de nedbryder eller formindsker deres personlighed, når de kalder Mig "Far"? (147, 7)
6 Hvor er mennesket dog ikke sunket så dybt i sin materialisme, at det til sidst har fornægtet ham, som skabte alting! Hvordan kunne det menneskelige sind blive så mørkt? Hvordan kunne jeres videnskab fornægte Mig og vanhellige livet og naturen, som den har gjort?
7 Jeg er til stede i alt det, som din Videnskab finder, og i alt det, som din Videnskab finder, er min Lov åbenbaret, og min Røst er hørt. Hvordan kan det være, at disse mennesker ikke føler, ikke ser og ikke hører? Er det et tegn på fremskridt og civilisation at benægte min eksistens, min kærlighed og min retfærdighed? Så er du ikke mere avanceret end de primitive mennesker, som forstod at opdage i alle naturens kræfter og vidundere et guddommeligt, overordnet, klogt, retfærdigt og magtfuldt væsen, som de tilskrev alt det gode i alt, hvad der eksisterer, og derfor tilbad det. (175, 72 - 73)
8 Jeg giver mit Ord til Menneskene på ny, for at de kan vide, at de ikke er forladte, for at de kan vågne ved deres Ånds Røst og lære, at store guddommelige Undergerninger venter deres Ånd efter dette Liv.
9 Om dem har jeg talt til mennesker, og det samme oplever den, der forstår at bede for at komme i fællesskab med det åndelige, ligesom det også opleves af den, der ved hjælp af videnskaben dykker ned i naturens mysterier. På disse to måder vil både intellektet og ånden opdage mere og mere, jo mere de søger.
10. Men hvornår vil den tid komme, hvor mennesket vil blive inspireret af kærlighed til sit studie og sin forskning? Kun når dette sker, vil hans arbejde i verden være varigt. Så længe videnskabens motiv er magtbegær, arrogance, materialisme eller had, vil menneskene uophørligt opleve, at naturkræfter, der er blevet sluppet løs, straffer deres dumdristighed.
11. Hvor mange har ikke opblæst sig selv i ondskab, i hovmod, i deres forgæves stræben, hvor mange har ikke sat sig kroner på, skønt de er elendige og åndeligt nøgne. Hvor stor er ikke kontrasten mellem det, som du betragter som din sandhed og min sandhed! (277, 31 - 32 , 36)

Konsekvenserne af materialistiske ræsonnementer

12. Hvis menneskene følte sand kærlighed til deres medmennesker, ville de ikke skulle lide under det kaos, som de befinder sig i; alt i dem ville være harmoni og fred. Men de forstår ikke denne guddommelige kærlighed, og de vil kun have den videnskabelige sandhed, den afledte sandhed - det, som de kan bevise med deres menneskelige tankeprocesser: De vil have den sandhed, der appellerer til hjernen, ikke den, der når hjertet, og nu har de resultatet af deres materialisme: en egoistisk, falsk menneskehed fyldt med lidelse. (14, 42)
13 Forestil dig ikke noget om frugterne af din videnskab, for nu, hvor du har gjort så store fremskridt i den, lider menneskeheden mest, der er mest elendighed, mest angst, sygdom og broderskabskrige.
14 Mennesket har endnu ikke opdaget den sande videnskab - den, som opnås gennem kærlighedens vej.
15. Se, hvorledes forfængelighed har forblændet jer; hver nation ønsker at have de største lærde på jorden. Sandelig, siger jeg jer, de lærde er ikke trængt dybt ind i Herrens mysterier. Jeg kan fortælle dig, at den viden, mennesket har om livet, stadig er overfladisk. (22, 16 - 18)
16 Hvad er det, du ønsker mest i disse øjeblikke på jorden? Fred, sundhed og sandhed. Sandelig, siger jeg jer, disse gaver vil

ikke blive givet jer af jeres videnskab, som I har anvendt den.
17. De lærde stiller spørgsmål til naturen, og hun svarer dem på alle spørgsmål; men bag disse spørgsmål er der ikke altid gode intentioner, gode dispositioner eller næstekærlighed. Mennesker er umodne og uintelligente, som stjæler naturens hemmeligheder fra naturen og vanhelliger dens inderste væsen - som ikke ærer hende ved at hente de grundlæggende materialer til at gøre hinanden godt som sande brødre og søstre, men for at opnå egoistiske og undertiden skadelige mål.
18 Hele skabningen taler til dem om mig, og deres stemme er kærlighedens; men hvor få forstod at høre og forstå dette sprog!
19 I betragtning af, at Skabningen er et Tempel, hvor jeg bor, frygter I da ikke, at Jesus skal komme der og gribe Sværdet og fordrive Købmændene og alle dem, som vanhellige det? (26, 34 - 37)
20. Jeg åbenbarede mennesket videnskabens gave, som er lys. Men mennesket har skabt mørke med den og forårsaget smerte og ødelæggelse.
21 Mennesker tror, at de er på toppen af det menneskelige fremskridt. Til dette spørger jeg dem: Har du fred på jorden? Er der broderskab blandt mænd, moral og dyd i hjemmene? Har du respekt for dine medmenneskers liv? Har du hensyn til de svage? - Sandelig siger jeg jer, at hvis disse dyder var til stede i jer, ville I besidde de højeste værdier i menneskelivet.
22. Der hersker forvirring blandt mennesker, fordi I har sat dem, der har ført jer i fordærv, på en piedestal. Spørg derfor ikke, hvorfor jeg er kommet til mennesker, og lad være med at dømme, at jeg giver mig selv til kende gennem syndere og uvidende; for det er ikke alt, hvad I anser for ufuldkomment, der er det. (59, 52 - 54)
23. Den lærde søger årsagen til alt, hvad der er, og alt, hvad der sker, og håber at kunne bevise med sin videnskab, at der ikke findes noget princip eller nogen sandhed uden for naturen. Men jeg betragter dem som umodne, svage og uvidende. (144, 92)
24. Videnskabsfolk, fulde af forfængelighed, anser de guddommelige åbenbaringer for uværdige for deres opmærksomhed. De ønsker ikke at hæve sig åndeligt op til Gud, og hvis de ikke forstår noget af det, der omgiver dem, benægter de det for ikke at skulle tilstå deres manglende evne og deres uvidenhed. Mange af dem ønsker kun at tro på det, de kan bevise.
25 Hvilken trøst kan disse mennesker bringe til deres naboers hjerter, hvis de ikke anerkender det oprindelige kærlighedsprincip, som styrer skabelsen, og desuden ikke forstår livets åndelige mening? (163, 17 - 18)
26 Hvor langt er denne menneskehed dog ikke kommet fra mine direktiver! Alt i den er overfladisk, falsk, ydre og prætentiøst. Derfor er dets åndelige kraft nul og niks, og for at kompensere for dets manglende styrke og udvikling af dets ånd har det kastet sig i armene på videnskaben og udviklet intelligens.
27 På denne måde er mennesket ved hjælp af videnskaben kommet til at føle sig stærkt, stort og magtfuldt. Men jeg siger jer, at denne styrke og denne storhed er ubetydelig ved siden af åndens kraft, som I ikke har tilladt at vokse og manifestere sig selv. (275, 46 - 47)
28. I dag, dag efter dag, spiser I de bitre frugter af videnskabens træ, som menneskene har dyrket så ufuldstændigt, fordi I ikke har søgt en harmonisk udvikling af alle jeres evner. Hvordan skulle I da kunne lede jeres opdagelser og jeres gerninger i gode baner, når I kun har trænet intelligensen, men har forsømt ånden og hjertet?
29 Der er Mennesker iblandt eder, som er som vilde Dyr, der lader deres Vildtløshed få frit løb, som føler Had mod deres Naboer, som er blodtørstige og søger at gøre Brødrefolkene til Slaver.
30. Hvis nogen skulle tro, at Min Lære kunne forårsage menneskets moralske sammenbrud, sandelig siger jeg jer, at han er i stor vildfarelse; og for at bevise dette over for tvivlerne, materialisterne og arroganterne i denne tid, vil jeg lade dem høste og spise frugten af deres videnskab, indtil de har fået nok af den, indtil den tilståelse, der siger til Mig, undslipper deres sind: "Fader, tilgiv os, din kraft alene vil kunne stoppe de kræfter, vi har sluppet løs i vores uretfærdighed." (282, 15 - 17)
31. Den menneskelige videnskab har nået den grænse, som mennesket kan føre den til i sin

materialisme. For videnskaben, der er inspireret af det åndelige ideal om kærlighed, godhed og perfektion, kan gå meget længere, end du har bragt den.
32 Beviset på, at jeres videnskabelige fremskridt ikke har haft den gensidige kærlighed som drivkraft, er folkenes moralske forfald, broderskabskrigene, sulten og elendigheden, der hersker overalt, og uvidenheden om det åndelige. (315,53 - 54)
33. Hvad skal jeg sige til jer om jeres lærde i dag, om dem, der udfordrer naturen og trodser dens kræfter og elementer, og som får det gode til at fremstå som noget ondt? De vil opleve store lidelser, fordi de har knækket og spist en umoden frugt fra videnskabens træ - en frugt, som de kun kunne have modnet med kærlighed. (263, 26)
34 Da menneskeheden ikke er i harmoni med den universelle lov, der styrer hele skabelsen, vil der opstå en ukontrollabel tilstand, som vil komme til udtryk i naturkræfternes voldsomhed.
35 Mennesket har splittet atomerne, og hans udviklede hjerne bruger denne opdagelse til at opnå de største kræfter og bringe døden.
36. Hvis mennesket havde udviklet sig åndeligt i samme grad som sin videnskab og sit intellekt, ville det kun bruge opdagelsen af nye naturkræfter til gavn for menneskeheden. Men hans åndelige tilbageståenhed er stor; derfor har hans egoistiske sind anvendt sin skabende kraft til skade for menneskeheden og har brugt ødelæggelseskræfter og vendt sig bort fra Jesu principper om kærlighed og barmhjertighed. Derfor, når I ser en flod af ild komme ned fra himlen, vil det ikke være fordi himlen selv åbner sig, eller fordi solens ild piner jer - nej, det er menneskets værk, som vil så død og ødelæggelse. (363,23 - 25)
37. Folkene gør fremskridt, og deres videnskabelige viden vokser. Men jeg spørger dig: Hvad er det for en "visdom", som menneskene, jo mere de trænger ind i den, jo mere fjerner de sig fra den åndelige sandhed, som er livets kilde og oprindelse?
38 Det er menneskevidenskab, det er videnskab, som den er tænkt af en menneskehed, der er syg af egoisme og materialisme.
39. Så er denne viden falsk og denne videnskab ond, for med den har I skabt en verden af smerte. I stedet for lys er der mørke, for I driver nationerne mere og mere i fordærv.
40 Videnskab er lys, lys er liv, er styrke, sundhed og fred. Er dette frugten af din videnskab? Nej, menneskeheden! Derfor siger jeg jer: Så længe I ikke lader Åndens lys trænge ind i jeres sindets mørke, vil jeres værker aldrig kunne have en høj og åndelig oprindelse, de vil aldrig kunne være andet end menneskelige værker. (358, 31 - 34)
41. Lægerne vil også blive indkaldt. Jeg vil spørge dem, hvad de har gjort med den hemmelighed om sundhed, som jeg har åbenbaret for dem, og med den helbredende balsam, som jeg har betroet dem. Jeg vil spørge dem, om de i sandhed har følt den fremmede smerte, om de har sænket sig ned til den fattigste lejr for med kærlighed at helbrede den, der lider, med kærlighed. Hvad vil svaret være til mig for dem, der har opnået pragt, velvære og luksus med deres medmenneskers smerte - en smerte, som de ikke altid vidste hvordan de skulle lindre? Alle skal stille sig selv spørgsmål i deres hjerter og besvare mig i lyset af deres samvittighed. (63, 62)
42. Hvor mange åndeligt døde må ikke vandre rundt i verden og vente på, at den legemlige død skal bringe dem ind i mit nærvær for at høre Herrens stemme, der oprejser dem til det sande liv og kærtegner dem. Hvilken længsel efter fornyelse kunne de have næret på jorden, da de betragtede sig selv som uigenkaldeligt fortabte for evigt, selv om de følte sig i stand til sand omvendelse og til at gøre bod på deres overtrædelse?
43. Men foruden dem, der var blevet nægtet deres ånds frelse, og som kom til Mig uden håb, kom også de, der var blevet dømt til døden af videnskabsmænd med hensyn til kroppen, til Mit nærvær. Jeg, som besidder livet, har revet dem ud af den kropslige døds kløer. Men hvad gør de i verden, som jeg har betroet åndens og kroppens sundhed til? Kender de ikke den høje skæbne, som Herren har betroet dem at opfylde? Skal jeg, som har sendt dem et budskab om sundhed og liv, uophørligt modtage deres ofre? (54, 13 - 14)

Inspirationen til ny videnskabelig viden fra Gud og den åndelige verden

44. Hvis de videnskabsmænd, der driver og forandrer jeres verden, var inspireret af kærlighed og godhed, ville de allerede have opdaget, hvor meget jeg har i vente for videnskaben i denne tid i form af viden, og ikke kun denne meget lille del, som de antager så meget på.
45 Salomo blev kaldt vis, fordi hans domme, råd og udtalelser var præget af visdom; hans berømmelse bredte sig ud over sit riges grænser og nåede ud til andre lande.
46. Men denne mand, selv om han var konge, knælede ydmygt for sin Herre og bad om visdom, styrke og beskyttelse, fordi han erkendte, at han kun var min tjener, og for mig lagde han sit scepter og sin krone ned. Hvis alle lærde, alle videnskabsmænd handlede på samme måde - hvor stor ville deres visdom ikke være, hvor mange endnu ukendte lærdomme ville ikke blive åbenbaret for dem fra min bog med guddommelig visdom! (1,57 - 59)
47. Spørg dine lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortælle dig, at de har bedt Gud om inspiration. Men jeg ville give dem flere inspirationer, hvis de bad mig om dem med mere kærlighed til deres brødre og med mindre forfængelighed for sig selv.
48. Sandelig, siger jeg jer: Alt, hvad I har samlet af sand viden, er fra Mig; alt, hvad de har af det rene og det høje, vil Jeg bruge det til jeres fordel i denne tid, for det har Jeg givet jer det. (17, 59 - 60 o.)
49. Menneskets ånd har udviklet sig, og derfor er hans videnskab gået fremad. Jeg har givet ham lov til at vide og opdage noget, han ikke vidste før, men han må ikke kun hellige sig materielle værker. Jeg har givet ham dette lys, så han kan arbejde for sin fred og lykke i det åndelige liv, som venter ham. (15, 22)
50. Hvis I har brugt nogle af jeres videnskaber til at undersøge og dømme Mig, virker det så ikke mere fornuftigt for jer at bruge dem til at undersøge jer selv, indtil I indser jeres natur og fjerner jeres materialisme? Tror du måske, at din Fader ikke kan hjælpe dig med dine gode videnskaber? Sandelig siger jeg jer, at hvis I var i stand til at føle den guddommelige kærligheds essens, ville den viden let nå jeres sind, uden at I behøver at trætte jeres hjerner og udmatte jer selv ved at studere den viden, som I anser for dybtgående, og som i sandhed er inden for jeres rækkevidde. (14,44)
51 I de store menneskelige værker er der indflydelse og aktivitet fra høje åndelige væsener, som hele tiden virker på menneskers sind og inspirerer eller afslører det ukendte for deres inkarnerede brødre.
Derfor siger jeg til de lærde og videnskabsmænd i alle tider: Du kan ikke prale af det, du forstår, eller af det, du gør, for ikke alt er dit værk. Hvor ofte tjener I ikke disse ånder, som jeg kun taler til jer som redskaber! Er du ikke ofte blevet overrasket over størrelsen af dine opdagelser? Har I ikke i hemmelighed indrømmet over for jer selv, at I ikke har været i stand til at forsøge det, I allerede har opnået? Der har du svaret. Hvorfor praler du så med det? Vær opmærksom på, at dit arbejde er styret af højere væsener. Forsøg aldrig at ændre deres inspirationer, for de er altid rettet mod det gode. (182, 21 - 22)
53. Når menneskeheden har været vidne til videnskabens udvikling og har set opdagelser, som den ikke ville have troet på før, hvorfor modsætter den sig så at tro på åndens udvikling? Hvorfor stivner den til noget, der stopper den og gør den inaktiv?
54. Min undervisning og Mine åbenbaringer i denne tid er i harmoni med jeres udvikling. Lad videnskabsmanden ikke være indbildsk i sit materielle arbejde og sin videnskab, for i det har Min åbenbaring og hjælpen fra de åndelige væsener, som inspirerer jer fra det hinsides, altid været til stede.
55. Mennesket er en del af skabelsen, det har en opgave at udføre, ligesom alle Skaberens skabninger; men det er blevet tildelt en åndelig natur, en intelligens og en egen vilje, så det ved egen indsats kan opnå udvikling og fuldkommenhed af ånden, som er det højeste, det besidder. Ved hjælp af ånden kan mennesket forstå sin Skaber, forstå hans fordele og beundre hans visdom.
56. Hvis I i stedet for at blive forfængelige over jeres jordiske viden gjorde alt mit værk til jeres eget, ville der ikke være nogen hemmeligheder for jer, I ville erkende jer selv som brødre og søstre og elske hinanden, som jeg elsker jer: godhed, barmhjertighed og kærlighed ville være i jer, og derfor ville der være enhed med Faderen. (23, 5 - 7)

Anerkendelse af videnskabsfolk, der arbejder til gavn for menneskeheden

57 Menneskevidenskaben er det jordisk-synlige udtryk for den åndelige begavelse, som mennesket har opnået i denne tid.
Menneskets arbejde i denne tid er ikke kun et produkt af intellektet, men også af dets åndelige udvikling. (106, 6)

58. Videnskaben, som fokuserer på det materielle, har afsløret mange hemmeligheder for dig. Men forvent aldrig, at din videnskab vil afsløre alt det, du har brug for at vide. Den tids videnskab havde også sine profeter, som folk gjorde grin med og anså for at være gale. Men bagefter, da det, som de proklamerede, viste sig at være sandt, var I forbløffede. (97,19)

59. Jeg nægter ikke videnskabsfolkene min anerkendelse, da jeg har givet dem den opgave, de udfører. Men mange af dem har manglet bøn, næstekærlighed og åndelig ophøjethed til at være sande hjælpere for mennesker. (112, 25)

60 Nutidens mennesker har udvidet deres imperier, de dominerer og gennemtrænger hele jorden. Der er ikke flere ukendte kontinenter, lande eller have. De har banet sig vej på land, på havet og i luften; men de er ikke tilfredse med det, de har i arv på deres planet, men udforsker og gennemsøger himmelhvælvingen og ønsker at få endnu større områder.

61. Jeg velsigner mine børns lyst til viden, og deres stræben efter at blive kloge, store og stærke finder min uforbeholdne anerkendelse. Men hvad min retfærdighed ikke godkender, er den forfængelighed, som ofte ligger til grund for deres ambitiøse mål, eller det egoistiske formål, som de til tider forfølger. (175, 7 - 8)

62. Jeg har udstyret mennesket med en intelligens, der sætter det i stand til at undersøge naturens sammensætning og dens manifestationer, og jeg har givet det lov til at betragte en del af universet og føle manifestationerne af det åndelige liv.

63. For min lære stopper ikke de åndelige væsener, og den hindrer heller ikke menneskets udvikling - tværtimod befrier og oplyser den det, så det undersøger, overvejer, forsker og stræber. Men det, som mennesket betragter som det højeste af sin intellektuelle forskning, er næppe begyndelsen! (304, 6)

Kapitel 51 - Herskere, magtmisbrug og krige

Den forbigående illusion om jordisk magt og storhed

1 Jeg er den, der lægger prøvelser på din vej for at stoppe din ånd, når den afviger fra min lovs vej og ønsker at leve alene efter sit eget bedste. Undersøg årsagen til prøvelserne, jeg tillader dig at gøre det, så du kan bekræfte, at hver enkelt af dem er som en mejsel, der bearbejder dit hjerte. Det er en af grundene til, at smerte bringer dig tættere på Mig.

2 Men mennesket har altid søgt efter fornøjelser, har været opsat på magt og pragt, på at ophøje sig til herre på jorden og på at herske over sine egne brødre.

3 Når jeg nu har skabt jer alle med den samme kærlighed, hvorfor har der så altid været nogen, som har foregivet at være overlegen? Hvorfor har der været dem, der styrer mennesker under ydmygelse med pisk? Hvorfor er der en, der forkaster den ydmyge, og hvis hjerte forbliver ubevæget, når han gør sin næste ondt? Fordi det er åndelige væsener, som endnu ikke har anerkendt mig som Fader, der elsker alle sine skabninger, eller som den eneste Herre over alle levende væsener.

4. Derfor er der dem, der tilraner sig magt og tilsidesætter menneskets hellige rettigheder. De tjener mig som redskaber for min retfærdighed, og selv om de tror, at de er store herrer og "konger", er de blot tjenere. Tilgiv dem! (95, 7 - 8)

5 Se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se, se. Hvor kort er deres herlighed og deres regeringstid. I dag er de opløftet af deres folk, og i morgen skubber de dem ned fra deres troner.

6 Ingen søger sin Trone i dette Liv; thi ved at tænke på at komme fremad vil han hindre sin Vej; men det er din Skæbne at komme fremad uden at standse, indtil du kommer til mit Riges Porte. (124, 31)

7 Sandelig, siger jeg eder, nutidens vældige skal gå til grunde for at give plads til dem, som af Kærlighed og Barmhjertighed mod deres

Næste skal blive store og stærke, vældige og vise. (128,50)
8. De mennesker, der i øjeblikket kun nærer ambitiøse stræben efter magt og jordisk herlighed, ved, at deres mest magtfulde modstander er åndeligheden, og derfor bekæmper de den. Og da de fornemmer, at kampen allerede nærmer sig - åndens kamp mod det onde - frygter de at miste deres ejendele og modstår derfor det lys, som hele tiden overrasker dem i form af inspiration. (321, 12)
9. Hvor trængende ankommer de, der var store og mægtige på jorden, til min dør i himlen, fordi de glemte de åndelige skatte og vejen til det evige liv! Mens sandheden om mit rige åbenbares for de ydmyge, er den skjult for de lærde og uddannede, fordi de vil gøre med den åndelige visdom, hvad de har gjort med den jordiske videnskab: de vil i dette lys søge troner til deres forfængelighed og våben til deres stridigheder. (238, 68)

Den formodede magtanvendelse over for mennesker og nationer

10. Se på de mennesker, der leder nationerne, skaber doktriner og påtvinger dem folket. Hver enkelt af dem proklamerer sin doktrines overlegenhed, men jeg spørger jer: Hvad er resultatet af alt dette? Krigene med deres kølvand af forarmelse, lidelse, ødelæggelse og død. Det har været den høst, som fortalerne for sådanne teorier har høstet her på jorden.
11 Bemærk, at jeg ikke har modsat mig menneskets viljesfrihed, selv om jeg må sige, at samvittigheden, uden at det berører denne frihed, uophørligt taler til hjertet på den, der afviger fra retfærdighed, næstekærlighed og fornuft. (106,11)
12. Hvis Kristus vendte tilbage til jorden som menneske i denne tid, ville han ikke længere sige på Golgata: "Fader tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør", for nu modtager I Åndens lys i overflod, og de åndelige væsener har udviklet sig langt. Hvem ved ikke, at jeg er Livets Giver, så at ingen må berøve sin næste det? Hvis mennesket ikke kan give eksistens, har det ingen ret til at tage det, som det ikke kan give tilbage.
13. Folk, tror I, at I opfylder min lov, blot fordi I siger, I har religion, og fordi I overholder den ydre gudstjeneste? I den lov, du fik at vide? "Du må ikke slå ihjel", men du overtræder dette bud, fordi du udgyder dine medmenneskers blod i strømme på din syndens alter. (119, 27 - 28)
14 Jeg tilbyder verden fred, men de store nationers stolthed, der er blevet stor, med sin falske magt og sin falske pragt, afviser enhver samvittighedskald og lader sig kun rive med af sine ambitioner og sit had.
15. Mennesker hælder endnu ikke til godhedens, retfærdighedens og fornuftens side; mennesker rejser sig stadig op og fordømmer deres næstes sag; de tror stadig, at de kan gøre retfærdighed. Mener I ikke, at de i stedet for dommere burde kalde sig mordere og bødler?
16 Magthaverne har glemt, at alt Livet tilhører én, og de tager deres Næstes Liv, som om det tilhørte dem. Skarerne råber om brød, retfærdighed, hjem, tøj. Retfærdigheden vil jeg skabe, ikke mennesker eller deres doktriner. (151, 70 - 72)
17 Velsignet folk: De mennesker, som med stor selvfølgelighed rejser sig op og gør krav på magt over folkene, over jordens folk, er store åndelige væsener, som er udstyret med magt og har store opgaver.
18. Men de er ikke i min guddommelige tjeneste. De har ikke sat deres store evner og evner i kærlighedens og barmhjertighedens tjeneste. De har skabt deres verden, deres lov, deres trone, deres vasaller, deres herredømme og alt det, de kan sætte sig som mål.
19 Men når de mærker, at deres trone ryster under besøgene, når de føler, at en mægtig fjendes indtrængen er nært forestående, når de ser deres skatte og deres navn i fare, så går de af sted med al deres kraft, fyldt med storhedsvanvid, med jordisk forfængelighed, med had og ond vilje, og kaster sig over fjenden, uden at tage hensyn til, om deres værk, deres idé, kun efterlader et spor af smerte, ødelæggelse og ondskab bag sig. De har kun fjendens udslettelse i tankerne, oprettelsen af en endnu større trone for at få det størst mulige herredømme over nationer, over rigdomme, over det daglige brød og endda over menneskers liv. (219, 25)
20 Det ville være på tide, at der på jorden ikke længere fandtes kongeriger eller stærke nationer, der undertrykker de svage, og

alligevel eksisterer de som et bevis på, at der i mennesket stadig hersker de primitive tendenser til at røve de svage ved magtmisbrug og til at erobre med magt. (271, 58)
21. Hvor langt er menneskene dog fra at forstå den åndelige fred, der burde herske i verden! De forsøger at gennemtvinge den ved hjælp af vold og trusler og med frugten af deres videnskab, som de praler af.
22. Jeg benægter på ingen måde menneskers fremskridt eller er imod dem, for de er også et bevis på deres åndelige udvikling. Men alligevel siger jeg jer, at deres stolthed over at bruge magt og jordisk magt er ikke behagelig for mig. For i stedet for at gøre menneskenes kors lettere, skænder de med det de mest hellige principper, de tager anstød af liv, der ikke tilhører dem, og de sår smerte, tårer, sorg og blod i stedet for fred, sundhed og velvære. Hvorfor afslører deres værker det stik modsatte, selv om den kilde, som de henter deres viden fra, er min egen skabelse, som er uudtømmelig i kærlighed, visdom, sundhed og liv?
23. Jeg ønsker lighed mellem mine børn, som jeg prædikede det allerede i "den anden æra". Men ikke kun materielt, sådan som folk forstår det. Jeg inspirerer jer med kærlighedens lighed, hvorved jeg får jer til at forstå, at I alle er brødre og søstre, Guds børn. (246, 61 - 63)

Refleksioner over Anden Verdenskrig
24 Det er tider med prøvelser, smerte og lidelse - tider, hvor menneskeheden lider under konsekvenserne af så meget gensidigt had og ond vilje.
25 Se de Slagmarker, hvor I kun hører Våbnenes Brøl og de såredes Angstskrig, Bjergene af lemlæstede Lig, som før var unge, stærke Kroppe. Kan du forestille dig dem, da de for sidste gang omfavnede moderen, hustruen eller sønnen? Hvem kan måle smerten ved disse afskeder, hvis han ikke selv har drukket dette bæger?
26 Tusindvis og atter tusinder af fortvivlede forældre, hustruer og børn har set deres kære drage ud på krigens, hadets og hævnens felter, tvunget af grådighed og arrogance hos nogle mennesker uden lys og uden kærlighed til deres næste.
27 Disse Legioner af unge og stærke Mænd har ikke kunnet vende hjem til deres Hjem, fordi de er blevet efterladt flået på Marken; men se, Jorden, Moder Jord, som er mere barmhjertig end Menneskene, der hersker over Folkene og tror, at de er Herrer over deres Medmenneskers Liv, har åbnet sit Skød for at tage imod dem og dække dem kærligt til. (9, 63 - 66)
28 Min Ånd våger over hvert eneste væsen, og jeg våger over selv de sidste af jeres tanker.
29. Sandelig siger jeg jer, jeg har der, midt i de hære, der kæmper for jordiske ideologier og magtkrav, opdaget fredselskende og velmenende mennesker, der var blevet gjort til soldater med magt, i de øjeblikke, hvor der var ro. Suk er i deres hjerter, når Mit navn passerer deres læber, og tårer løber ned ad deres kinder ved mindet om deres kære, forældre, hustruer, børn eller brødre og søstre. Så svæver deres ånd til mig, uden andet tempel end troens helligdom, uden andet alter end kærlighedens alter og uden andet lys end håbets lys, idet de beder om tilgivelse for de ødelæggelser, de ufrivilligt har forårsaget med deres våben. De søger Mig for med al deres styrke at bede om, at jeg tillader dem at vende tilbage til deres hjem, eller at jeg, hvis de må falde under fjendens slag, i det mindste dækker dem, som de efterlader på jorden, med min barmhjertighedsmantel.
30 Alle dem, som på denne måde søger min Tilgivelse, velsigner jeg, thi de er ikke skyldige i at dræbe; andre er Morderne, som i deres Dommedag skal stå til Regnskab for mig for alt, hvad de har gjort ved Menneskeliv.
31. Mange af dem, der elsker freden, undrer sig over, hvorfor jeg har ladet dem blive ført selv til slagmarkerne og til dødens steder. Til dette siger jeg til jer: Selv om deres menneskelige sind ikke er i stand til at forstå den grund, der ligger til grund for alt dette, ved deres ånder dog, at det opfylder en forsoning. (22, 52 - 55)
32. Til dem, der følger mig, lægger jeg verdensfreden på deres hjerter for at stå og bede for den. Folkene vil snart sende deres bønner op for at bede mig om den fred, som jeg altid har tilbudt dem.
33. Før lod jeg menneskene smage frugten af deres gerninger, se floder af menneskeblod flyde og se billeder af smerte, bjerge af lig og

byer forvandlet til ruiner. Jeg ønskede, at menneskene med forstenede hjerter skulle se de hjemmernes ødelæggelse, de uskyldiges fortvivlelse, mødrene, der ved siden af sig selv af smerte kysser deres børns sønderrevne kroppe, at de på nært hold skulle se al fortvivlelsen, frygten og alle menneskenes klagesang, så de i deres arrogance ville føle ydmygelsen, og deres samvittighed ville fortælle dem, at deres storhed, deres magt og deres visdom er løgn, at det eneste virkelig store kommer fra den guddommelige ånd.
34 Når disse mennesker åbner deres øjne for sandheden, vil de blive forfærdet - ikke over de rædsler, som deres øjne ser, men over dem selv, og da de ikke kan undslippe deres samvittigheds blik og stemme, vil de i sig selv føle angerens mørke og ild, for de vil skulle stå til regnskab for hvert liv, for hver smerte og selv for den sidste dråbe blod, der er udgydt for deres skyld. (52, 40)
35 Folkene går skridt for skridt mod Dødsdalen, hvor de samles for at blive dømt.
36. Alligevel vover de mænd, der fører krig, og hvis hænder er plettet med deres medmenneskers blod, at udtale mit navn. Er det blomsterne eller frugterne af den undervisning, jeg har givet jer? Har I ikke lært af Jesus, hvordan han tilgav, hvordan han velsignede den, der sårede ham, og hvordan han selv i døden gav liv til sine bødler?
37. Mennesker har tvivlet på mit ord og forsømt troen; derfor har de sat al deres lid til vold. Så har jeg ladet dem selv se deres fejl og høste frugten af deres gerninger, for kun på denne måde vil de åbne deres øjne for at forstå sandheden. (119, 31 - 33)

Krigers forkastelighed og meningsløshed
38. Det er på tide, at kærlighed, tilgivelse og ydmyghed springer ud af menneskers hjerter som sande våben mod had og arrogance. Så længe had møder had og arrogance møder arrogance, vil nationerne ødelægge hinanden, og der vil ikke være fred i hjerterne.
39. Menneskene ville ikke forstå, at de kun kan finde deres lykke og fremskridt i fred, og de løb efter deres idealer om magt og falsk storhed, hvor de udgød deres medmenneskers blod, ødelagde liv og ødelagde menneskers tro. (39, 29 - 30)
40 I 1945 var de sidste skygger af krigen overstået. Sikkelsen mejede tusindvis af eksistenser ned, og tusindvis af åndelige væsener vendte tilbage til det åndelige hjem. Videnskaben forbløffede verden og fik jorden til at skælve med sine ødelæggelsesvåben. Sejrherrerne gjorde sig selv til dommere og bødler over de besejrede. Smerte, elendighed og sult bredte sig og efterlod i deres kølvand enker, forældreløse børn og kulde. Pestene strejfede fra nation til nation, og selv naturens kræfter lod deres stemme af retfærdighed og indignation blive hørt over så mange onder. Et skudfelt af ødelæggelse, død og ødelæggelse er det mærke, som mennesket, der kalder sig selv civiliseret, har efterladt på planeten. Dette er den høst, som denne menneskehed tilbyder mig. Men jeg spørger dig: Er denne høst værdig til at komme i Mine kornkamre? Fortjener frugten af din ugudelighed at blive accepteret af din Fader? Sandelig, siger jeg jer, dette træ er alt andet end det træ, I kunne have plantet, hvis I havde adlydt det guddommelige bud, som siger, at I skal elske hinanden. (145, 29)
41. Hvornår vil du opnå fred i sindet, når du ikke engang har opnået fred i hjertet? - Jeg siger jer, at der ikke vil være fred mellem mennesker, før det sidste broderskabsvåben er ødelagt. Brødrevåben er alle de våben, hvormed mennesker tager hinandens liv, ødelægger moralen, fratager sig selv frihed, sundhed, fred i sindet eller ødelægger troen. (119, 53)
42. Jeg vil bevise for menneskeheden, at dens problemer ikke kan løses med magt, og at den, så længe den benytter sig af destruktive og morderiske våben, ikke vil være i stand til at skabe fred mellem mennesker, uanset hvor frygtelige og formidable disse våben end måtte virke. Tværtimod vil de som konsekvens heraf kun vække større had og større ønske om hævn. Kun samvittighed, fornuft og næstekærlighed vil kunne være det fundament, som fredens tidsalder vil hvile på. Men for at dette lys kan skinne i menneskene, må de først tømme lidelsens bæger til sidste dråbe. (160, 65)
43. Hvis menneskets hjerte ikke havde været så forhærdet, ville krigens smerte have været nok til at få det til at tænke over sine fejltagelser, og det ville være vendt tilbage til

lysets vej. Men selv om han stadig har det bitre minde om disse mænds slagtninger i baghovedet, er han ved at forberede sig på en ny krig.
44. Hvordan kan I tro, at jeg, Faderen, den guddommelige kærlighed, ville kunne straffe jer gennem krige? Tror I virkelig, at den, der elsker jer med fuldkommen kærlighed og ønsker, at I skal elske hinanden, kan give jer kriminalitet, brodermord, drab, hævn og ødelæggelse? Forstår I ikke, at alt dette skyldes den materialisme, som menneskene har ophobet i deres hjerter? (174, 50 - 51)
45. Jeg skabte mennesket frit fra begyndelsen, men dets frihed har altid været ledsaget af samvittighedens lys. Alligevel har han ikke lyttet til sin indre dommers stemme og er gået fra lovens vej, indtil han har skabt disse morderiske, blodige og uhyrlige krige, hvor barnet har rejst sig mod faderen, fordi han har vendt sig bort fra enhver form for menneskelighed, barmhjertighed, respekt og åndelighed.
46. Mennesker burde for længst have undgået ødelæggelser og krige for at spare sig selv for en sørgelig bodsforpligtelse. Vid, at hvis det ikke lykkes dem at rense sig selv i det gode, før de ankommer til mig, vil jeg være nødt til at sende dem igen til dalen af tårer og blod. For de, der lever i en følelse af modstand mod fuldkommenhed, vil ikke kunne komme til mig. (188, 6 - 7)
47 Ikke alle mænd er på samme niveau af forståelse. Mens nogle opdager vidundere overalt, betragter andre alt som ufuldstændigt. Mens nogle drømmer om fred som højdepunktet af verdens åndeliggørelse og moral, proklamerer andre, at det er krigene, der driver menneskehedens udvikling fremad.
48 Hertil siger jeg eder: Krige er ikke nødvendige for verdens udvikling. Når mennesker bruger dem til deres ambitiøse og egoistiske formål, skyldes det den materialisering, som de, der foretrækker dem, befinder sig i. Blandt disse tror nogle kun på eksistensen i denne verden, uden at kende eller benægte det åndelige liv; men blandt mennesker anses de for at være lærde. Derfor er det nødvendigt, at alle kommer til at kende denne åbenbaring. (227, 69-70)

Kapitel 52 - Uretfærdighed og menneskehedens undergang

Den stærkes underkastelse og udnyttelse af de svage

1 Hvis menneskene forstod, at jorden er skabt for alle, og hvis de forstod at dele de materielle og åndelige skatte, som deres tilværelse er fyldt med, retfærdigt med deres medmennesker, så siger jeg jer sandelig, at I allerede her på jorden ville begynde at føle det åndelige riges fred. (12, 71)
2 Mener du ikke, at opdelingen af menneskeheden i folkeslag og racer er noget primitivt? tænker I ikke over, at hvis fremskridtet var sandt i jeres civilisation, som I er så stolte af, ville voldens og ondskabens lov ikke længere herske, men alle jeres livshandlinger ville være styret af samvittighedens lov? - Og I, folk, udelukker jer ikke fra denne dom, for selv blandt jer opdager jeg kampe og splittelser. (24, 73)
- *det mexicanske publikum*
3 Se på Israels eksempel, som det er optegnet i historien, da de vandrede længe i ørkenen. De kæmpede for at undslippe Egyptens fangenskab og afgudsdyrkelse, men også for at komme til et land med fred og frihed.
4 I dag er hele denne Menneskehed som det Folk, der var i Faraos Fangenskab. Trosbekendelser, doktriner og love er påtvunget mennesker. De fleste nationer er slaver af andre, der er stærkere. Den hårde kamp for overlevelse og tvangsarbejde under sult og fornedrelse er det bitre brød, som en stor del af menneskeheden spiser i dag.
5 Alt dette får mere og mere en længsel efter frigørelse, efter fred, efter et bedre liv til at opstå i menneskenes hjerter. (115, 41 - 43)
6. Denne verden, som burde være hjemsted for én familie, der omfatter hele menneskeheden, er uenighedens æble og anledning til meningsløs stræben efter magt, forræderi og krig. Dette liv, som burde bruges til studier, til åndelig kontemplation og til at stræbe efter at opnå evigt liv ved at bruge prøvelser og erfaringer til gavn for ånden, opfattes forkert af mennesket, så det lader sit hjerte blive forgiftet af vrede, bitterhed, materialisme og utilfredshed. (116, 53)

7 I jordens stakkels folk, I arme folk, nogle er slaver, andre undertrykte, resten udnyttet af deres egne ledere og repræsentanter!
8 Dit hjerte elsker ikke længere dem, der styrer dig på jorden, fordi din tillid er blevet skuffet. Du har ikke længere tillid til dine dommeres retfærdighed eller storsind, du tror ikke længere på løfter, på ord eller smilende ansigter. I har set hykleriet gribe fat i hjerterne og etablere sit imperium af løgne, usandheder og bedrag på jorden.
9. Stakkels folk, I, der bærer på jeres skuldre slid som en uudholdelig byrde - det slid, der ikke længere er den velsignede lov, ved hvilken mennesket fik alt det nødvendige til sin ernæring, men som er blevet til en desperat og frygtelig kamp for overlevelse. Og hvad får menneskene for at ofre deres kræfter og deres liv? Et ubetydeligt stykke brød, et bæger med bitterhed.
10 Sandelig, siger jeg eder, dette er ikke den Føde, som jeg har lagt i Jorden til eders Glæde og Bevarelse; dette er Splidens, Forfængelighedens og de umenneskelige Følelsers Brød, kort sagt, et Bevis på manglende eller manglende åndelig Modning hos dem, der hersker over eders menneskelige Liv.
11 Jeg ser, at I tage hinandens Brød fra hinanden, at de magtbegærlige ikke kan tåle at se andre have noget, fordi de selv vil have alting; at de stærke tager de svages Brød, og at de svage må nøjes med at se de stærke spise og nyde.
12 Nu spørger jeg jer: Hvad består denne menneskeheds moralske fremskridt i? Hvor er udviklingen af deres ædleste følelser?
13 Sandelig, siger jeg eder, i de dage, da menneskene boede i huler og dækkede sig med skind, tog de også mad fra hinandens munde, de stærkeste tog også den største del, de svages slid var også til gavn for dem, der underlagde sig dem med magt, og mænd, stammer og nationer dræbte også hinanden.
14 Hvad er da forskellen på nutidens og datidens menneskehed?
15. Ja, jeg ved allerede, at I vil fortælle mig, at I har opnået mange fremskridt - jeg ved, at I vil henvise mig til jeres civilisation og jeres videnskab. Men så vil jeg fortælle jer, at alt dette kun er en hyklerisk maske, bag hvilken I skjuler jeres sande følelser og jeres stadig primitive instinkter, fordi I ikke har gjort den mindste indsats for at udvikle jeres ånd, for at opfylde min lov.
16 Jeg siger ikke, at du ikke skal søge videnskabeligt - tværtimod: Søg, forsker, voks og øg i viden og intelligens i det materielle liv, men vær barmhjertige mod hinanden, respekter jeres naboers hellige rettigheder, forstå, at der ikke findes nogen lov, der giver mennesket ret til at gøre sig af medmenneskeliv - kort sagt, mænd, gør noget, Kort sagt, mænd, gør noget for at anvende mit højeste bud "elsk hinanden" i jeres liv, så I kan slippe ud af den moralske og åndelige stagnation, som I er faldet ned i, og så jeres lys kan trænge igennem, så oprigtigheden kan skinne og sandheden kan komme ind i jeres liv, når det slør af løgn, som dækkede jeres ansigt, falder bort. Så kan man med rette sige, at man har gjort fremskridt.
17 Bliv åndeligt stærke i at følge min lære, så jeres ord i fremtiden altid vil blive bekræftet af virkelige gerninger af barmhjertighed, visdom og broderskab. (325, 10 - 20)
18 Jeg sender eder min Fred; men sandelig, siger jeg eder: Så længe der er Mennesker, der har alt, hvad der er nødvendigt, og glemmer dem, der dør af Sult, skal der ikke være Fred på Jorden.
19 Freden er ikke baseret på menneskelig ære eller på rigdom. Den er baseret på god vilje, på gensidig kærlighed - på at tjene og respektere hinanden. Åh, hvis bare verden forstod disse anvisninger! Fjendskab ville forsvinde, og kærligheden ville blomstre i menneskets hjerte. (165, 71 - 72)

Menneskehedens fordærv

20 Menneskeheden er skibbrud midt i en storm af synder og laster. Det er ikke kun mennesket, som når det bliver voksent, der pletter sin ånd ved at lade sine lidenskaber udvikle sig. Barnet oplever også, at den båd, som det sejler i, kæntrer.
21 Mit ord, der er fuld af åbenbaringer, stiger op midt i denne menneskehed som et stort fyrtårn og viser de skibbrudne den sande vej og genopliver håbet hos dem, der var tæt på at miste troen. (62, 44)
22 Samtidig med at menneskeheden er blevet mangfoldig, er også dens synd blevet mangfoldig. Der er ingen mangel på byer som

Sodoma og Gomorra i verden, hvis vrede giver genlyd i hele verden og forgifter hjerterne. Der er ikke engang spor tilbage af disse syndige byer, men deres indbyggere var ikke hykleriske, da de syndede ved højlys dag.
23 Men denne nutidens Menneskehed, som skjuler sig i Mørket for at kunne leve sine Lidenskaber, og som derefter foregiver at være retfærdig og ren, skal få en strengere Dom end Sodoma.
24. Det er den usunde arv fra alle tidligere generationer, hvis afhængighed, laster og sygdomme bærer deres frugt i denne tid. Det er det onde træ, der er vokset i menneskers hjerter - et træ, der er blevet frugtbart gennem synder, og hvis frugt fortsætter med at friste kvinder og mænd og nedbryder nye hjerter fra dag til dag.
25 I dette træets skygge ligger mænd og kvinder uden styrke til at frigøre sig fra dets indflydelse. Der er ødelagte dyder, ødelagt menneskelig værdighed og mange lemlæstede liv tilbage.
26. Det er ikke kun de voksne, der tiltrækkes af verdens og kødets glæder og løber efter dem; selv ungdommen og selv børnene, til dem alle er der kommet den gift, som har hobet sig op med tiden; og de, som har formået at undslippe det ondes forbandende indflydelse - hvad gør de for dem, der er kommet på afveje? De dømmer dem, fordømmer dem og er forargede over deres handlinger. Få er dem, der beder for dem, der er kommet af vejen, og endnu færre er dem, der bruger en del af deres liv på at bekæmpe ondskab.
27. Sandelig siger jeg jer: Mit Rige skal ikke oprettes blandt mennesker, så længe det onde træ stadig har liv. Denne magt må ødelægges, og dertil er det nødvendigt at besidde kærlighedens og retfærdighedens sværd - det eneste sværd, som synden ikke kan modstå. Forstå, at ikke domme eller straffe, men kærlighed, tilgivelse og barmhjertighed, essensen af min Lære, vil være det lys, der oplyser jeres stier, og den instruktion, der bringer frelse til menneskeheden. (108, 10 - 14)
28 Jeres materialisme har forvandlet det Eden, som jeg betroede menneskene, til et helvede.
29 Forkert er det liv, som menneskene fører, forkert er deres fornøjelser, deres magt og deres rigdom, forkert er deres lærdom og deres videnskab.
30. Rige og fattige, I er alle optaget af penge, hvis besiddelse er bedragerisk. Du bekymrer dig om smerte og sygdom og skælver ved tanken om døden. Nogle er bange for at miste det, de har, og andre længes efter at få det, de aldrig har haft. Nogle har alt i overflod, mens andre mangler alt. Men alle disse anstrengelser, lidenskaber, behov og ambitiøse mål vedrører kun det materielle liv, kroppens sult, de lavere lidenskaber, de menneskelige begær, som om mennesket ikke havde nogen ånd.
31. Verden og materien har midlertidigt besejret ånden, har gradvist ført den tilbage i trældom og har til sidst forpurret dens mission i menneskelivet. Hvorfor indser I ikke gradvist selv, at den sult, elendighed, smerte og angst, som plager jeres liv, ikke er andet end en trofast afspejling af jeres ånds elendighed og smerte? (272, 29 - 32)
32. Verden har brug for Mit ord, folkene og nationerne har brug for Min kærlighedsundervisning. Herskeren, videnskabsmanden, dommeren, præsten, læreren - de har alle brug for lyset fra min sandhed, og det er netop derfor, at jeg er kommet i denne tid for at oplyse mennesket i dets ånd, hjerte og sind. (274, 14)
33. Alligevel er jeres planet ikke et sted for kærlighed, dyd eller fred. Jeg sender jeres verden rene ånder, og I returnerer dem til mig urene, fordi menneskers liv er gennemsyret af synd og fordærv.
34. Jeg ser dyderne som små, isolerede lys blandt ånderne, der piskes af stormene af egoisme, hævn og had. Det er den frugt, som menneskeheden tilbyder mig. (318, 33 - 34)

En umoden verden af en umoden menneskehed

35 I har herskere, hvis hjerter ikke har retfærdighed og gavmildhed til at styre deres folk, fordi de er ude efter magtens og rigdommens sølle mål, folk, der påstår at være mine repræsentanter, men som ikke engang kender kærligheden til deres næste, læger, der ikke kender deres missions væsen, som er barmhjertighed, og dommere, der forveksler retfærdighed med hævn og misbruger loven til skadelige formål.

36 Ingen, som vandrer skævt og vender sine Øjne bort fra det Lys, som han har i sig som sin Samvittigheds Lys, har nogen Anelse om den Dom, som han selv fælder.
37 Der er også dem, der har tilegnet sig opgaver, som ikke er deres, og som med deres fejl viser, at de absolut ikke har de nødvendige evner til at udføre den opgave, som de har påtaget sig af egen drift.
38 Ligeledes kan I finde Guds Tjenere, som ikke er det, fordi de ikke er udsendt dertil, Mænd, der fører Folkeslagene, og som ikke engang er i Stand til at lede deres egne Skridt, Lærere, der mangler Lærerens Gave, og som i Stedet for at udbrede Lys forvirrer Sindet, Læger, i hvis Hjerte ingen Medfølelse har slået over for en andens Smerte, og som ikke ved, at den, der virkelig har denne Gave, er Kristi Apostel.
39. Alle mine grundlæggende principper er blevet vanhelliget af mennesker, men nu er timen kommet, hvor alle deres gerninger skal dømmes. Det er min dom, for det er mig, der skal udføre den. Derfor siger jeg til jer: Se efter og opfyld mine bud om kærlighed og tilgivelse. (105, 16 - 19)
40. Se på denne verden - stolt, trodsig og forfængelig over alle menneskers værker, som de forbløffer dette århundredes generationer med. I deres flertal tror de ikke på det åndelige, og de elsker det heller ikke. Derfor beder de ikke, og de adlyder ikke min lov. Ikke desto mindre er de tilfredse og stolte over at kunne præsentere en verden fyldt med vidundere, som de har skabt ved hjælp af deres videnskab.
41. Men denne forbløffende menneskeverden, som de har opbygget gennem århundreders videnskab, kampe, krige og tårer, vil de endnu ødelægge med deres egne hænder og våben. Den tid nærmer sig allerede, hvor menneskeheden vil blive klar over, at dens værker er uholdbare og skrøbelige, fordi de har manglet kærlighed, retfærdighed og et ægte ønske om fuldkommenhed.
42. Snart vil I lære, at I uden Gud er ingenting, at I kun fra mig kan få styrken, livet og intelligensen til at skabe en harmonisk tilværelse mellem den åndelige og den fysiske del af mennesket. (282, 9 - 11)
43. Mennesker taler om forgangne tider, om oldtid, om lange århundreder og uendelige tidsaldre, men jeg ser dig stadig lille. Jeg kan se, at du åndeligt set er blevet meget lidt modnet. I mine øjne er jeres verden stadig i sin vorden, selv om I synes, at I har nået modenhed.
44. Nej, menneskehed, så længe det ikke er Ånden, der giver disse beviser på modenhed, opadgående udvikling, fuldkommenhed og fremskridt på de forskellige områder af jeres liv, vil I uundgåeligt præsentere Mig for menneskelige værker, der kun er store af udseende, men som på grund af den manglende kærlighed er uden moralsk indhold og ikke holder. (325, 62 - 63)
45. Nu er det en afgørende tid for ånderne, virkelig en kampens tid. Alt er strid og kamp. Denne krig finder sted i alle menneskers hjerter, i familiernes skød, i alle institutioner, i alle folkeslag, i alle racer.
46 Ikke kun på det jordiske plan, men også i den åndelige dal er der kamp. Det er det store slag, som er blevet set i symbolsk form af profeterne i andre tider, og som også ses i visionerne hos profeterne eller seerne i denne tid.
47 Men denne kamp, som udkæmpes og som ryster alt, forstår menneskeheden ikke, selv om den er en del af og vidne til netop denne kamp.
48 Menneskehedens udvikling går hurtigere i disse dage - men hvor er den på vej hen? Hvor går mennesket hen i en sådan hast? Finder han lykken på denne svimlende vej, opnår han den eftertragtede fred, det glorværdige liv, som ethvert hjerte egoistisk ønsker sig?
49. Jeg siger jer, at det, mennesket faktisk opnår med sin hastværk, er total udmattelse. Livets træthed og udmattelse er det, som menneskets sind og hjerte går hen imod, og denne afgrund er skabt af mennesket selv.
50 I denne afgrund vil han falde, og i denne totale udmattelse, i dette kaos af had, af fornøjelser, af uopfyldte magtbegær, af synd og utroskab, af vanhelligelse af åndelige og menneskelige love, vil hans ånd lide en tilsyneladende "død", hans hjerte en midlertidig "død".
51. Men jeg vil få mennesket til at opstå fra denne "død" til livet. Jeg vil få ham til at opleve sin opstandelse og i dette nye liv

kæmpe for alle ideals genfødsel, for genoplivning af alle principper og alle dyder, som er egenskaber og arv fra ånden, som er deres oprindelse. For fra mig kom Ånden ud, fra mig tog den liv, fra min fuldkommenhed drak den, fra min nåde blev den mæt. (360,6-8)

XII Menneskehedens dom og renselse af menneskeheden

Kapitel 53 - Dommens tid er kommet

Høst af frugterne af menneskelig sæd

1 Kære disciple, disse tider er menneskehedens dommens tider. Fristen er udløbet for, hvornår du skal begynde at betale din gæld. I er nu ved at indhente høsten af tidligere såninger, resultatet eller konsekvenserne af jeres gerninger.

2 Der er en Tid for Mennesket til at gøre sit Arbejde og en anden til at stå til ansvar for det, han har gjort; den sidste er den Tid, I lever i. Derfor lider og græder I alle sammen. Ligesom I har en tid til at så og en anden til at høste, har Gud også en tid, som han har givet jer for at opfylde sin lov, og en anden tid for at gøre sin retfærdighed kendt.

3. I lever nu i den guddommelige domstid. Smerte får dig til at græde, menneskeheden renser sig selv i sine egne tårer, for ingen slipper for at få erstatning.

4 Det er dommens tid, hvor I skal tænke over jeres skæbne, så I gennem eftertanke og åndeliggørelse kan høre samvittighedens stemme, som hverken vildleder eller bedrager, men som fører jer til fredens vej. (11, 58 - 61)

5. Dette er menneskehedens dommens tid. Mand efter mand, folk efter folk og nation efter nation bliver dømt af min Guddommelighed. Men menneskene har ikke bemærket dette, og de ved heller ikke, i hvilken tid de lever. Derfor er jeg kommet i Ånden og har sendt min stråle ned på det menneskelige sind, og gennem dens formidling har jeg åbenbaret for jer, hvem der taler til jer, hvilken tid I lever i, og hvad jeres opgave er. (51, 61)

6 Sandelig, siger jeg jer: Du lever allerede i "Herrens dag", du er allerede under hans dom. Levende og døde bliver dømt på dette tidspunkt, tidligere og nuværende gerninger bliver vejet på disse vægte [af dom]. Åbn jeres øjne, så I kan blive vidner til, at den guddommelige retfærdighed gør sig gældende overalt. (76, 44)

7 Fra gammel Tid har jeg talt til eder om Dom, og nu er den Tid bebudet, som Profeterne har beskrevet som en Dag.

8 Din Guds Ord er et kongeligt Ord, og det skal ikke tages tilbage. Hvad betyder det, at tusinder af år er gået over det samme? Faderens vilje er uforanderlig og skal opfyldes.

9 Dersom Menneskene ikke blot troede på mit Ord, men også vidste, hvorledes de skulde våge og bede, da ville de aldrig blive overraskede. Men de er troløse, glemsomme og vantro, og når prøvelsen kommer, tilskriver de den straf, hævn eller Guds vrede. Hertil vil jeg sige jer, at enhver retssag er annonceret på forhånd, så I kan være forberedt. Derfor skal du altid være vågen.

10 Syndfloden, Byernes Ødelæggelse ved Ild, Fjendtlige Indfald, Plager, Pest, Hungersnød og andre Trængsler blev forudsagt for alle Jordens Folk, for at I skulde forberede eder og ikke blive overraskede. Ligesom i dag er der fra Guds kærlighed altid kommet et budskab om årvågenhed og forberedelse, så folk kan vågne op, forberede sig og blive stærke. (24, 74 - 77)

11 Jeg siger jer: Selv om det er sandt, at denne verden står over for meget store prøvelser, vil smertens dage dog blive forkortet; for menneskenes lidelser vil være så store, at de vil få menneskene til at vågne op, løfte deres øjne til Mig og lytte til deres samvittigheds stemme, som vil kræve af dem, at de opfylder Min Lov.

12 Min retfærdighed vil udrydde alt ondt, der findes i denne verden. Inden da vil jeg undersøge alt: Religiøse samfund, videnskaber og sociale institutioner, og derefter vil den guddommelige retfærdigheds segl gå hen over det, skære ukrudtet af og lade hveden stå tilbage. Hver god sæd, som jeg finder i menneskers hjerter, vil jeg bevare, så den fortsat vil spire i menneskers sind. (119, 10 - 11)

Rensning af menneskeheden ved dommen

13. Hvor meget længere skal menneskene udvikle sig, så de forstår min kærlighed og føler min tilstedeværelse gennem samvittigheden? Når menneskene hører min stemme, der rådgiver dem, og opfylder min lov, vil det være et tegn på, at materialismens tid er forbi for dem.

14 Foreløbig må de stadig på mange måder lide under naturkræfterne, indtil de bliver overbevist om, at der findes højere kræfter, som menneskets materialisme er meget lille over for.

15 Jorden skal skælve, Vandet skal rense Menneskene, og Ilden skal rense dem.

16 Alle naturens elementer og kræfter vil kunne mærkes på jorden, hvor menneskene ikke har forstået at leve i harmoni med det liv, der omgiver dem.

17 Naturen søger således ikke at ødelægge dem, der besudler den, men kun at skabe harmoni mellem mennesket og alle skabninger.

18 Når deres Dom er blevet mere og mere fremtrædende, er det fordi Menneskers Overtrædelser og deres Manglende Overholdelse af Lovene også er blevet større. (40, 20 - 25)

19 Menneskehånd har bragt dom over sig selv. En storm raser i hans hjerne, et uvejr raser i hans hjerte, og alt dette viser sig også i naturen. Hendes elementer er sluppet løs, årstiderne bliver uvenlige, plager opstår og formerer sig, og dette fordi jeres synder vokser og forårsager sygdom, og fordi den tåbelige og anmassende videnskab ikke anerkender den orden, som Skaberen har bestemt.

20. Hvis bare jeg fortalte dig det, ville du ikke tro det. Derfor er det nødvendigt for dig at kunne gribe resultatet af dit arbejde med dine hænder, så du kan blive skuffet over det. Lige nu er du nået til det øjeblik i dit liv, hvor du oplever resultatet af alt det, du har sået. (100, 6 - 7)

21 Livet på jorden har altid været ledsaget af prøvelser og forsoning for mennesket; men aldrig har denne udviklingsrejse været så smertefuld som nu, aldrig har bægeret været så bittert.

22 På denne tid venter folk ikke til voksenalderen med at tage livets kamp op. Hvor mange væsener kender ikke skuffelser, åg, slag, forhindringer og fiaskoer fra barndommen. Jeg kan fortælle Dem mere: I disse tider begynder menneskets smerte allerede før fødslen, dvs. allerede i moderens livmoder.

23 Stor er forsoningspligten for de væsener, der kommer til jorden i denne tid! Men du skal huske, at al den lidelse, der findes i verden, er menneskets værk. Er der nogen større fuldkommenhed i min retfærdighed end at tillade, at de samme, som såede livets vej med torne, nu må høste dem? (115, 35 - 37)

24 I kan ikke forstå min universelle frelsesplan; men jeg lader jer kende en del af den, for at I kan få del i mit værk.

25. Jeg alene kender betydningen af den tid, som verden lever i. Intet menneske er i stand til at forstå virkeligheden i denne time.

26. Lige fra deres tidligste tid har menneskene uophørligt besudlet sig selv, indtil de havde formørket deres følsomhed og deres sind og skabt sig selv et sygt, rastløst og sørgeligt liv. Men nu er renselsens time kommet. (274, 11 - 12)

27. For alle ånder er Høstens Tid kommet, og derfor ser I forvirring blandt Mennesker. Men sandelig, siger jeg jer, i dette kaos skal enhver høste sin egen sæd.

28. Men hvad skal der ske med de af mine børn, som til stadighed har overtrådt min lov? Sandelig, alle dem, der sover og ikke ønsker at studere og lytte til mine instruktioner, vil blive grebet af prøvelser som en hvirvelvind, der vil bringe dem ned. Men for alle dem, der har adlydt mine anvisninger, vil det være som en opmuntring for deres pligtopfyldelse, som en smuk belønning, som Gud giver dem. (310, 7)

29 Den, som ikke er rede til at forny sig, skal på denne Tid opleve den største Bitterhed og skal tages bort fra Jorden og miste den dyrebare Mulighed for at skaffe Soning for sine Overtrædelser og for at blive forsonet med Loven, med Sandheden og med Livet.

30. På den anden side vil de, der går fra dette materielle liv til det åndelige hjem med den fred og tilfredshed, som den opfyldte pligt giver, føle sig oplyst af mit lys; men hvis de er blandt dem, der skal reinkarnere igen, vil jeg forberede dem, før de vender tilbage til menneskelivet, så de kan stige op til det rent, åndeligt og med større visdom. (91, 38 - 39)

Guds kærlighed i dommen
31 Smerten har udgydt hele sit indhold i verden og gør sig gældende i tusind forskellige former.
32 I hvilken frygtelig trængsel I lever, menneskehed! Hvor møjsommeligt ælter du ikke dejen til det daglige brød! Derfor fortærer mænd sig selv før tid, kvinder ældes for tidligt, piger visner i fuld flor, og børn bliver følelsesløse i en tidlig alder.
33. En æra af smerte, bitterhed og prøvelser er denne tid, som I nu lever i. Alligevel ønsker jeg, at I skal finde fred, opnå harmoni og fjerne smerte. Derfor viser jeg mig i ånden og sender jer mit ord, som er en dug af trøst, helbredelse og fred over jeres ånd.
34 Hør mit Ord, som er Opstandelsen og Livet. I den vil du genvinde troen, sundheden og glæden til at kæmpe og leve. (132, 42 - 45)
35. I dag er en tid med den største belønning for ånden. Min dom er åbnet, og hver enkelt af hans gerninger er sat på en vægtskål. Selv om denne dom er vanskelig og sorgfuld for ånderne, er Faderen tæt på dem, som er mere en kærlig Fader end en dommer. Marias kærlighed, din Forkæmper, omgiver dig også. (153, 16)
36 Min retfærdighed er kommet, menneskeheden, den vil ydmyge menneskets arrogance og få det til at indse, hvor lille det er i sin ondskab og materialisme.
37. Ja, folk, jeg vil nedbryde mennesket i dets falske storhed, fordi jeg vil have, at det skal se mit lys og rejse sig, så det kan blive stort i sandhed. For jeg ønsker, at I skal være fulde af lys, gavmildhed, godhed, kraft og visdom. (285, 15 - 16)
38. Menneskeheden fejlvurderer Mig og benægter Min tilstedeværelse i denne tid. Men jeg vil få dem til at se, at jeg manifesterer min retfærdighed med kærlighed og barmhjertighed, at jeg ikke kommer med en svøbe for at gøre dem ondt - at jeg kun ønsker at opdrage dem til nådens liv og rense dem med det krystalklare vand, som er mit ord, min sandhed.
39. Verden har ikke lært Min lære og har næret sin afgudsdyrkelse og fanatisme. Derfor gennemgår den nu den store smeltedigel og drikker lidelsens bæger: for dens materialisme har fjernet den fra Mig. (334, 29 - 30)
40. Nu modtager menneskeheden, der er opdelt i folk, racer, sprog og farver, fra Min Guddommelige Ånd sin respektive del af dommen, de prøvelser, der tilkommer hver enkelt, kampen, smeltediglen og den forsoning, som Jeg har tilvejebragt for hvert menneske og hver race.
41 Men I vide, at min Dom har Kærligheden som Grundlag, at de Prøvelser, som Faderen sender Menneskene, er Kærlighedsprøvelser, at alt fører til Frelse, til det gode, selv om det synes at være Ulykke, Skæbne eller Elendighed i disse Besøg.
42 Bag alt dette ligger Livet, Åndens Bevarelse, Åndens Forløsning. Faderen venter altid på den "fortabte søn" for at omfavne ham med den største kærlighed. (328, 11)

Kapitel 54 - Kampen mellem verdenssyn, religioner og kirker

Åndelige kampe før Kristi fredsrige på jorden
1 Ligesom jeg i "den anden æra" annoncerede min genkomst for jer, annoncerer jeg nu "krigen" mellem trosretninger, verdenssyn og religioner som et forberedende tegn på etableringen af mit åndelige rige blandt mennesker.
2 Mit ord vil som et flammende sværd ødelægge den fanatisme, der har omsluttet menneskene i århundreder, det vil rive sløret af deres uvidenhed i stykker og vise den lyse, strålende vej, der fører til mig. (209, 10 - 11)
3 For at freden i mit rige kan blive etableret blandt mennesker, må "krigen" mellem troslærer, religioner og ideologier først udkæmpes - en konflikt, hvor nogle sætter mit navn og min sandhed over for de andres falske afguder, og hvor den ene lære bekæmper den anden.
4. Dette vil være den nye kamp, den åndelige kamp, hvor de falske guder vil blive slået ned fra deres piedestaler og falde, og enhver løgn, som I har troet var sand, vil blive afsløret for evigt. Så vil I se sandheden stråle op af dette kaos af forvirring og mørke. (121, 40)
5. Spiritualisme er årsag til en verdensomspændende kamp mellem verdenssyn, trosretninger og religiøse kulter. Men efter denne konflikt vil denne lære bringe velsignet fred til menneskene, som de har så

meget brug for, og den vil få solen af min guddommelige retfærdighed til at skinne over alle åndelige væsener. (141, 11)
6 Jeg forbereder jer og advarer jer med henblik på den tid, hvor verdensbillederne er forvirrede, så I kan blive fri for sindets indre kamp og tankernes pine.
7 For alle menneskehedens verdenssyn, doktriner, teologier, filosofier og trosretninger vil blive rystet, hvilket symboliserer en storm, en sand åndestorm, på hvis urolige bølger I skal sejle efter min vilje og blive på toppen, indtil stormen og mørket er forbi.
8 Jeg giver dig ingen bedre opskrift for at komme helskindet igennem denne prøvelse end bøn og efterfølgelse af mit ord, hvorved din tro vil føle sig uophørligt styrket.
9 Denne kamp mellem verdensanskuelser, dette sammenstød mellem trosretninger og ideologier, denne kamp er absolut nødvendig, for at alle de svagheder og fejl, der har ophobet sig i bunden af enhver kult og institution, kan komme op til overfladen.
10 Først efter denne "storm" vil en moralsk og åndelig renselse af menneskene kunne begynde, fordi de vil se sandheden komme frem i lyset, vil erkende den, vil føle den i sig selv og ikke længere være i stand til at nære sig af fantasier og påskud.
11 Ligesom ethvert menneske frivilligt og helt for sig selv benytter sig af solens vitale virkning på sit legeme og erkender, at det materielle liv er baseret på dens lys, varme og indflydelse, således vil de benytte sig af sandhedens lys for alt det, de har brug for til bevarelse, styrkelse og oplysning af deres ånd.
12. Så vil en kraft, som mennesket aldrig har følt, blive effektiv, fordi hans liv mere og mere vil tilpasse sig de sande livsprincipper, de normer, som min lov har fastsat. (323, 19 - 22)

Kampen for åndelig overherredømme på jorden

13 I denne tid er der kamp mellem verdenssyn og troslære. Alle mennesker ønsker at være i deres gode ret. Men hvem har ret i denne kamp mellem egoisme og egeninteresse? Hvem ejer sandheden?
14. Hvis de, der mener at være på den fuldkomne vej og at besidde sandheden, er stolte af det, så siger jeg jer sandelig, at de endnu ikke kender vejen, for på den må man være ydmyg, og det er nok, at de ikke anerkender den sandhed, der ligger i andres tro, for ikke længere at være ydmyge. Men jeg har allerede sagt til jer i "den anden æra": "Salige er de sagtmodige og ydmyge af hjertet."
15 Den, som fordømmer sine Medmenneskers Tro og Overbevisning, går bort fra Frelsen; thi i sin Hovmod og Overmodighed søger han at være som sin Gud. (199, 4 - 6)
16 I spørger mig, hvad jeg ønsker at opnå, når jeg åbenbarer mig åndeligt for menneskeheden i denne tid? Til dette svarer jeg dig: Det, jeg søger, er jeres opvågnen til Lyset, jeres åndeliggørelse og jeres forening, da I altid har været splittede. For mens nogle har søgt efter åndens skatte, har andre viet sig til kærligheden til verdens rigdomme - spiritisme og materialisme i evig kamp; spiritister og materialister, der aldrig har kunnet forstå hinanden.
17 Husk: Da Israel i forventning om Messias havde ham for øjnene, delte de sig i troende og fornægtere af min sandhed. Forklaringen er enkel: de troende var dem, der ventede på mig med ånden, og dem, der ventede på mig med "kødets" sanser, fornægtede mig.
18 Disse to kræfter vil igen skulle konfrontere hinanden, indtil sandheden kommer frem i lyset af denne kamp. Kampen vil være hård, for jo mere tiden går, jo mere elsker menneskene det jordiske, for deres videnskab og opdagelser får dem til at føle, at de lever i deres eget rige, i en verden, som de selv har skabt. (175, 4 - 6)
19 I dag tror alle mennesker, at de kender sandheden fuldt ud. Alle religioner hævder at have sandheden. Forskere erklærer, at de har fundet sandheden. Jeg siger jer, at ingen kender den absolutte sandhed, for mennesket har ikke engang været i stand til med sit sind at forstå den del, som er blevet åbenbaret for ham.
20 Alle Mennesker bære i sig selv en del af Sandheden og Fejl, som de blander med Sandhedens Lys.
21 Kampen nærmer sig, hvor alle disse kræfter kæmper mod hinanden, da de hver især ønsker at gennemtvinge deres verdenssyn. Men i sidste ende vil det ikke være en menneskelig ideologi, en videnskabelig teori eller en religiøs trosretning, der sejrer, men

derimod en harmonisk forening af alle gode synspunkter, alle høje trosretninger, alle former for tilbedelse, der er hævet til den højeste åndelighed, og alle videnskaber, der er viet til at tjene det sande menneskelige fremskridt.
22. Jeg vil tillade, at mennesker taler om deres ideer og præsenterer dem, at andre offentligt demonstrerer deres former for tilbedelse og ritualer, at folk diskuterer og kæmper, at videnskabsmænd spreder deres mest avancerede teorier, at alt, hvad der findes skjult i enhver ånd, bryder op, kommer frem i lyset og giver sig selv til kende. For snitterens dag er nær - den dag, hvor samvittigheden som en ubarmhjertig segl skærer alt det falske i menneskets hjerte af ved roden. (322, 15 - 18)

Kampen mod doktrinen om sindet
23. Præsterne i denne tid klæder sig kongeligt for symbolsk at forestå Jesu offer, og selv om de påberåber sig Mit navn og Min repræsentation, opdager jeg, at deres sind er forvirrede, deres hjerter er oprørte af stormene af intriger og lidenskaber. Der er ikke nogen, der forkynder som profet, at jeg er blandt denne tids folk. De vil opleve store lidelser, for der er ingen åndelig forberedelse blandt dem. Hvor er opfyldelsen for dem, der svor før Jesus at følge i hans fodspor? Hvor er mine apostles tilhængere? Er der nogen som Johannes, der var blandt de første, eller Paulus, der var blandt dem, der fulgte efter?
24 Derfor kommer Mesteren på ny til jer for at genoptage sin undervisning. Allerede nu ser jeg de nye farisæere og skriftkloge styrte imod mig fuld af had. Netop da vil jeg spørge: "Hvor er mine disciple?" Men når de stolte, de falske, de rige, der frygter at miste deres magt, dem, der er truet af Min sandhed, igen håner Mig og forfølger Mig, vil der bryde vilde storme ud. Men det bliver ikke mig, der falder sammen under korsets vægt, men dem, der krævede offeret fra den, der gav dem liv. (149, 32 - 33)
25 Materialismens bølge vil stige op og blive et oprørende hav, et hav af lidelse, fortvivlelse og frygt for menneskers uretfærdighed.
26 Kun én Skib skal sejle over dette Hav af Lidenskaber, Begæringer og Menneskers Had, og det skal være min Lovs Skib. Lykkelige er de, der er stærke, når den tid kommer!
27 Men ve dem, der sover! Ve de svage! Ve de folk, der har sat deres lid til fundamenter af "religiøs fanatisme", for de vil let blive ofre for disse rasende bølger!
28 Ser du ikke kampen, menneskeheden, forud? Bevæger mit ord dig ikke til at forberede dig på at forsvare dig selv, når timen kommer?
29. Mit lys er i alle, men kun de, der beder, som ruster sig, ser det. Mit lys taler til dig gennem forudanelse, gennem inspiration, gennem intuition, gennem drømme og fingeraftryk. Alligevel er du døv for ethvert åndeligt kald, du er ligeglad med ethvert guddommeligt tegn.
30 Snart skal I se mit Ord gå i Opfyldelse og bevidne, at alt dette var sandt.
31. Min Lære og mit Navn vil være målet for alle angreb og forfølgelser, de vil være årsagen til at sandhedens fjender forfølger jer. Men min doktrin vil også være lyssværdet for dem, der rejser sig og forsvarer troen, og det vil være det skjold, bag hvilket de uskyldige vil finde beskyttelse. Mit navn vil være på alle læber, velsignet af nogle og forbandet af andre.
32 Alle menneskets evner vil blive frigjort: intelligens, følelser og lidenskaber; de åndelige evner vil være vågne og klar til at kæmpe.
33. Hvilken forvirring vil der så være! Hvor mange, der troede, at de troede på Mig, vil ikke skulle overbevise sig selv om, at det ikke var sand tro!
34. I mange hjem og hjerter vil kærlighedens og håbets lampe blive slukket. Børnene og de unge vil ikke have nogen anden Gud end verden eller nogen anden lov end jordens lov. (300, 35- 40)
35. Hvad vil der ske, når menneskene bliver klar over, at deres umådeholdne kærlighed til verden og deres tilbedelse af det jordiske har bragt dem til en ulykkelig fiasko? De vil forsøge at finde den tabte vej igen, at finde de principper og love, som man havde vendt sig bort fra, og i denne bestræbelse vil de skabe doktriner for sig selv, de vil lave regler for sig selv, filosofier, verdenssyn og teorier vil opstå.
36. Alt dette vil være begyndelsen på en ny og stor kamp - nu ikke længere foranlediget af

uhæderlig stræben efter jordisk magt. Morderiske våben vil ikke længere ødelægge liv, ødelægge hjem eller spilde menneskeblod. Kampen vil være anderledes, for da vil de store religiøse samfund kæmpe mod den nye lære og de nye religioner.
37. Hvem vil sejre i denne kamp? Ingen religion vil gå sejrrigt ud af denne strid, ligesom ingen nation vil forblive sejrherre i den morderiske krig, som I lider i dag.
38 I krigen for at opnå jordisk overherredømme vil min retfærdighed sejre, og senere, i kampen for at håndhæve en doktrin eller religion, vil min sandhed sejre.
39 Den eneste og højeste sandhed skal skinne som et lynglimt i en stormfuld nat, og enhver skal se dette guddommelige lysglimt på det sted, hvor han befinder sig.
40. Mit budskab vil nå ud til alle, og I vil alle komme til mig. Jeg har forberedt alt til de kommende tider, og min vilje skal ske for alle, for jeg er åndernes, verdenernes, folkeslagenes og folkenes Herre. (288, 33 - 36+45)

Ignorere eller bekæmpe åndelige gaver og helbredelser

41. Åndeverdenen vil komme endnu tættere på menneskene for at vidne om deres eksistens og deres tilstedeværelse. Overalt vil der dukke tegn, beviser, åbenbaringer og budskaber op, som vedvarende vil tale om, at en ny tidsalder er begyndt.
42 Der vil opstå stridigheder, der vil opstå uro blandt folkene, fordi religionens repræsentanter vil sprede frygt blandt dem, der tror på disse budskaber, og videnskaben vil erklære disse kendsgerninger for usande.
43. Herefter vil det almindelige folk tage mod til sig og rejse sig for at vidne om sandheden af de beviser, de har modtaget. Der vil opstå mennesker, som efter at være blevet forladt af videnskaben har genvundet deres helbred på en åndelig måde, og de vil vidne om mirakuløse helbredelser, om åbenbaringer af en uendelig magt og en absolut visdom.
44 Blandt de enkle og ukendte vil der komme mænd og kvinder frem, hvis lysende ord vil overraske teologerne, filosofferne og de lærde. Men når kontroversen er på sit højeste, og de fattige ydmyges og deres vidnesbyrd benægtes af de stolte, så vil det øjeblik komme, hvor Elias vil stille de lærde, herrerne og herskerne til regnskab og underkaste dem en nærmere undersøgelse.
45 Ve de falske og de hykleriske i den Time; thi da skal fuldkommen Retfærdighed komme ned over dem!
46. Det vil være dommens time. Men mange ånder vil stige op fra den til det sande liv, mange hjerter vil stige til tro, og mange øjne vil åbne sig for lyset. (350, 71 - 72)

Kapitel 55 - Jordens og menneskehedens renselse i dommen

Guds og naturens advarselsstemme før renselsesdommen

1 Jeg har fortalt jer, at en meget stor prøvelse kommer over hele menneskeheden - så stor, at der ikke har været noget lignende i hele deres århundreders og tidsalders historie.
2 I må nu forstå, at jeg taler til alle jeres hjerter og sender jer budskaber og advarsler i mange former, så at menneskene kan tænke sig om og være opmærksomme på min lov, ligesom de kloge jomfruer i min lignelse; jeg taler til alle jeres hjerter og sender jer budskaber og advarsler i mange former, så at menneskene kan tænke sig om og være opmærksomme på min lov, ligesom de kloge jomfruer i min lignelse.
3 Vil folkene og verdens forskellige nationer lytte til mig? Vil dette folk lytte til mig, som jeg giver mig selv til kende i denne form? Jeg alene ved det; men min pligt som Fader er at sørge for alle midler til at redde mine børn på deres vej. (24, 80 - 81)
4 Sandelig, siger jeg eder, hvis Menneskene ikke i denne Tid rense sig fra de Pletter, de har gjort i deres Ånd, da skal Naturens Kræfter komme som Herolder for at forkynde min Dom og min Herlighed og for at rense Menneskene fra al Urenhed.
5 Salige er de mænd, kvinder og børn, som, når de forstår, at dommen er nær, lovpriser mit navn, fordi de føler, at Herrens dag er kommet. For deres hjerte vil fortælle dem, at enden på den Ondes herredømme nærmer sig. Jeg siger jer, at de skal frelses ved deres tro, håb og gode gerninger. Men hvor mange af dem, der lever i disse dage, vil ikke bespotte Gud! (64, 67 - 68)

6. De første menneskers paradis blev forvandlet til en tåredal, og nu er det kun en bloddal. Derfor vækker jeg i dag, da jeg er kommet for at opfylde det løfte, som jeg gav mine disciple, menneskeheden fra dens åndelige søvn og giver den min kærlighedslære for at redde den. Jeg søger de åndelige væsener, som har den skæbne at vidne i denne tid om mine manifestationer og mit ord med deres værker.
7 Når disse, som jeg har mærket, er forenet omkring min lov, vil jorden og stjernerne blive rystet, og på himlen vil der være tegn; for til den tid vil Herrens stemme blive hørt fra den ene ende af jorden til den anden, og hans guddommelige ånd, omgivet af de retfærdiges, profeternes og martyrernes ånder, vil dømme den åndelige og den materielle verden. Så vil Helligåndens tid nå sin fylde. (26, 43 - 44)
8 Mange nationer er faldet ned i materialiseringens dybe afgrund, og andre er tæt på at falde; men smerten ved deres fald vil få dem til at vågne op af deres dybe søvn.
9. Det er de nationer, som efter en tid med glans oplevede en nedgang og sank ned i smertens, lasternes og elendighedens mørke. I dag er det ikke én nation, men hele menneskeheden, der blindt løber mod død og kaos.
10 Folkenes hovmod skal rammes af min retfærdighed. Husk på Nineve, Babylon, Grækenland, Rom og Karthago. I dem finder du dybe eksempler på guddommelig retfærdighed.
11 Hver gang Mennesker har grebet Magtens Scepter og ladet deres Hjerter fyldes af Ugudelighed, Hovmod og meningsløse Lidenskaber, og de har trukket deres Folkeslag med sig ind i Forfaldet, da er min Retfærdighed nærmet sig for at fratage dem deres Magt.
12. Men samtidig har jeg tændt en fakkel foran dem og oplyst vejen til deres ånds frelse. Hvad ville der ske med menneskene, hvis jeg i deres prøvelser overlod dem til deres egen styrke? (105,45 - 47)
13 Fra afgrund til afgrund sank mennesket åndeligt ned til det niveau hvor det fornægtede og glemte mig, til det yderste hvor det fornægtede sig selv og ikke anerkendte sin essens, sin ånd.
14. Kun Min barmhjertighed vil kunne skåne menneskene for smerten ved at skulle gentage vejen for at komme til Mig. Jeg alene er i Min kærlighed i stand til at give mine børn midlerne på vejen, så de kan opdage frelsens vej. (173, 21 - 22)
15 På den dag, da Vandet (Syndfloden) ikke længere dækkede Jorden, lod jeg Fredsregnbuen lyse på himlen som et tegn på den Pagt, Gud har indgået med Menneskene.
16. Nu siger jeg jer: O menneskeheden i "den tredje æra", I, som er den samme, som har gennemgået alle disse prøvelser, hvor I har renset jer selv: Du vil snart opleve et nyt kaos.
17 men jeg er kommet for at advare mit udvalgte Folk og hele Menneskeheden, for hvem jeg i denne Tid har givet mig til Kende. Hør godt efter, mine børn: Her er arken, gå ind i den, jeg inviterer jer.
18 For dig, Israel, er Arken min Lovs Overholdelse. Enhver, der adlyder mine bud i de mest triste dage, i den sværeste tid af prøvelser, vil være i arken, vil være stærk og føle min kærligheds beskyttelse.
19. Og til hele menneskeheden siger jeg igen: Arken er min kærlighedslov. Enhver, der praktiserer kærlighed og barmhjertighed mod sin næste og sig selv, vil blive frelst. (302, 17 - 19 o.)
20. Jeg har altid givet jer tid til jeres forberedelse og givet jer midler til at redde jer selv. Før jeg sendte jer Min dom for at stille jer til regnskab ved slutningen af en tidsalder eller en periode, manifesterede Jeg Min kærlighed til jer ved at advare jer, vække jer og formane jer til omvendelse, rettelse og godhed.
21 Men da Dommens Time kom, holdt jeg ikke op med at spørge eder, om I allerede havde omvendt eder, om I allerede havde forberedt eder, eller om I endnu vare i Ondskab og Ulydighed.
22 Min Dom kom til den fastsatte Tid, og den, som forstod at bygge sin Ark i tide, blev frelst. Men den, som spottede, da dommens time blev forkyndt for ham, og som ikke gjorde noget for sin frelse, måtte gå til grunde. (323, 51)

Det ondes magt og herredømme er brudt

23 Indtil nu har det ikke været den menneskelige kærlighed, der har været fremherskende i verden. Det har været, som

det har været fra menneskehedens begyndelse, vold, der hersker og sejrer. Den, der har elsket, er blevet offer for ondskab.
24. Ondskaben har udvidet sit rige og er blevet stærk på jorden. Men netop i denne tid er jeg kommet for at bekæmpe disse magter med mine våben, så at kærlighedens og retfærdighedens rige bliver etableret blandt mennesker.
25. Før det vil jeg kæmpe. For for at give jer min ånds fred er det nødvendigt, at jeg fører krig og fjerner alt ondt for at give jer fred i min ånd. (33, 32 - 33)
26. Mennesker vil komme til enden af deres egen vej og vende tilbage på den samme og høste frugterne af alt det, de har sået - den eneste fremgangsmåde, hvorved omvendelse stiger op i hjerterne. For de, der ikke erkender deres overtrædelser, kan ikke gøre noget for at rette op på deres fejltagelser.
27 En ny Verden er under forberedelse, de nye Slægter skal snart komme; men først skal de sultne Ulve fjernes, for at de ikke skal tage Fårene som Bytte. (46, 65 - 66)
28. En spedalskhed af ikke-kropslig art har bredt sig på jorden, der æder hjerterne op og ødelægger tro og dyd. Menneskene lever i åndelige klæder og tror, at ingen kan afsløre denne elendighed, fordi menneskene ikke ser ud over det materielle.
29. Men samvittighedens time nærmer sig, det er det samme, som om I sagde: "Herrens dag eller hans dom står for døren. Så skal skam opstå hos nogle og anger hos andre.
30 De, der hører denne indre stemme, som brænder varmt og ubarmhjertigt, vil føle den ild i sig, som fortærer, som ødelægger og renser. Denne dømmens ild kan ikke modstå synd eller noget andet, som ikke er ildelugtende. Kun ånden kan modstå den, fordi den er begavet med guddommelig kraft. Derfor vil han, når han er gået gennem sin samvittigheds ild, opstå på ny, renset for sine fejl. (82, 58 - 59)
31. Al smerte forårsaget af mennesker vil blive sammenfattet i et enkelt bæger, som vil blive drukket af dem, der har forårsaget den. Og de, der aldrig har tilladt sig selv at blive rystet over for smerte, vil så skælve i deres ånd og krop. (141, 73)
32 Det er nødvendigt, at Himlen for en kort tid er lukket for alle, og at den ikke åbnes igen, før der lyder et enkelt skrig fra jorden, fordi det er erkendt, at alle væseners Fader er én.
33 Sandelig, siger jeg jer, jeg vil underkaste denne broderskabets og egoismens verden en dom og rense den, indtil jeg ser kærlighed og lys stige op af den; jeg vil give den til dem, der i dag fører deres folk til undergang, som sår og spreder alle laster, som skaber deres uretfærdighedsrige; jeg vil give den til dem som erstatning. Selv dem, der i dag fører deres folk til undergang, som i dag sår og spreder alle laster, som har skabt deres rige af uretfærdigheder, vil jeg som erstatning give ordre til at bekæmpe forførelser, fjerne korruption og udrydde det onde træ ved roden. (151, 14 + 69)
34 Mennesket har ved hjælp af sin frie vilje bøjet sin udviklingsvej, indtil det har glemt, hvem det kom fra, og det er nået til det punkt, hvor dyd, kærlighed, godhed, fred, broderskab forekommer fremmed for dets natur, og hvor det betragter egoisme, last og synd som det mest naturlige og tilladte.
35 Det nye Sodoma er over hele Jorden, og en ny Renselse er nødvendig. Den gode sæd skal reddes, og af den skal der dannes en ny menneskehed. På frugtbare marker, der er vandet med omvendelsens tårer, vil mit frø falde, som vil spire i fremtidige generationers hjerter, som vil tilbyde en højere form for tilbedelse til deres Herre. (161, 21 - 22)
36. Jeg vil tillade menneskets hånd at bringe ødelæggelse, død og krig, men kun op til en vis grænse. Ud over denne grænse vil menneskers uretfærdighed, fordærv, vildfarelse og magtbegær ikke kunne gå.
37 Da skal min Segl komme, og den skal med Visdom hugge af, hvad min Villie bestemmer. For min segl er liv, kærlighed og sand retfærdighed. Men I, folkens, skal se og bede! (345,91)
38 Før var Jorden en Tårernes Dal, nu er den en Blodets Dal. Hvad vil det være i morgen? En skov af rygende ruiner, som Dommens ild er gået hen over, der har fortæret synden og nedbrudt de ubarmhjertige menneskers arrogance, fordi de har forsømt deres ånd.
39 Ligeledes skal Videnskabens Købmænd kastes ud af Visdommens Tempel, fordi de har gjort Vederlag med Lyset, fordi de har vanhelliget Sandheden. (315, 61 -62)

40 Fuld af arrogance rejser de store nationer sig, de praler af deres magt og truer verden med deres våben, de er stolte af deres intelligens og deres videnskab og er ikke klar over, at den falske verden, de har skabt, er skrøbelig; for en let berøring af min retfærdighed er nok til at få denne kunstige verden til at forsvinde.
41 Men det skal være Menneskets egen Hånd, der ødelægger hans eget Værk; det skal være hans Sind, der opfinder Vejen til at ødelægge det, han før har skabt.
42. Jeg vil sørge for, at kun de menneskelige værker, der har givet gode frugter til mennesker, vil bestå, så de fortsat vil blive brugt til gavn for de kommende generationer. Men alt, hvad der tjener et korrupt eller egoistisk formål, vil blive ødelagt i min ubønhørlige doms ild.
43 På ruinerne af en verden, der er skabt og ødelagt af en materialistisk menneskehed, vil en ny verden opstå, hvis fundament vil være erfaring, og hvis mål vil være idealet om en åndelig opadgående udvikling af menneskeheden. (315, 55 - 56)

Apokalyptiske krige, pest, plager og ødelæggelser

44. I lever i frygtens tid, hvor menneskene renser sig selv ved at tømme deres lidelsesbæger til fulde. Men de, der har studeret profetierne, vidste allerede, at den tid var nært forestående, hvor krige ville bryde ud overalt, fordi nationerne ikke forstår hinanden.
45 De ukendte sygdomme og pestformer blandt menneskene vil komme til at dukke op og forvirre forskerne. Men når smerten når sit højdepunkt blandt menneskene - *før 1950* - vil de stadig have styrke til at råbe: "Guds straf!" Men jeg straffer ikke, det er jer selv, der straffer jer selv, når I afviger fra de love, der styrer jeres sind og krop.
46 Hvem har sluppet naturens kræfter løs og udfordret dem, hvis ikke menneskets urimelighed? Hvem har trodset mine love? videnskabsfolkenes arrogance! Men sandelig, siger jeg jer, denne smerte vil tjene til at oprykke det ukrudt, der er vokset højt i menneskets hjerte, med roden.
47 Markerne skal være dækket af lig; også uskyldige skal omkomme. Nogle vil dø af ild, andre af sult, og andre igen af krig. Jorden vil skælve, naturens kræfter vil blive sat i bevægelse, bjergene vil udspy deres lava, og havene vil bølge.
48. Jeg vil tillade menneskene at drive deres fordærv til den grænse, som deres frie vilje tillader dem, så de, forfærdede over deres egne gerninger, kan føle ægte anger i deres ånd. (35, 22 - 26)
49. Videnskabens træ vil blive rystet i orkanens rasen og vil lade sin frugt falde ned over menneskeheden. Men hvem har løst disse elementers lænker, hvis ikke mennesket?
50 Det er sandt, at de første mennesker også kom til at opleve smerte for at vågne op til virkeligheden, for at blive vækket til samvittighedens lys og for at rette sig efter en lov. Men det udviklede, bevidste og uddannede menneske i denne tidsalder - hvordan vover han at vanhellige livets træ? (288,28)
51 Epidemier vil bryde ud i verden, og en stor del af menneskeheden vil gå til grunde som følge af dem. Der vil være tale om ukendte og sjældne sygdomme, som videnskaben vil være magtesløs over for.
52. Hele verden skal renses for ukrudt. Min dom vil fjerne selviskhed, had og det umættelige ønske om magt. Store naturfænomener vil opstå.
53 nationer vil blive ødelagt, og hele områder vil forsvinde. Det vil være et alarmopkald til jeres hjerter. (206, 22 - 24)

Natur og jordkatastrofer

54. Menneskeheden, hvis I havde brugt alt det, I har brugt til at føre blodige krige, på at udføre humanitære gerninger, ville jeres tilværelse være fuld af Faderens velsignelser. Men mennesket har brugt de rigdomme, som det har oparbejdet, til at så ødelæggelse, smerte og død.
55. Dette kan ikke være det sande liv, som de, der er brødre og søstre og Guds børn, bør leve. Denne måde at leve på er ikke i overensstemmelse med den lov, som jeg har skrevet i jeres samvittighed.
56. For at gøre jer opmærksom på den vildfarelse, I lever i, vil vulkaner bryde ud, ild vil strømme ud af jorden for at ødelægge ukrudtet. Vindene vil blive sluppet løs, jorden

vil ryste, og vandfloderne vil ødelægge hele lande og nationer.
57. På denne måde vil naturrigerne udtrykke deres utilfredshed med mennesket. De har brudt med ham, fordi mennesket har ødelagt det ene venskabs- og broderskabsbånd efter det andet, som forenede ham med den natur, der omgiver ham. (164, 40 - 42)
58. Mange ulykker vil komme over menneskeheden; der vil ske omvæltninger i naturen, elementerne vil bryde deres bånd: Ild vil ødelægge hele lande, flodernes vand vil gå over deres bredder, havene vil ændre sig.
59. Der vil være områder, der forbliver begravet under vandet, og nye lande vil dukke op. Mange skabninger vil miste livet, og selv de lavere end mennesket vil omkomme. (11, 77)
60. Naturkræfterne venter blot på den time, hvor de skal komme over verden og rense og rense jorden. Jo mere syndig og arrogant en nation er, jo tungere vil min dom komme over den.
61. Hård og døv er hjertet i denne menneskehed. Det vil være nødvendigt at få lidelsens bæger til at komme til den, så den kan høre samvittighedens stemme, lovens og den guddommelige retfærdigheds stemme. Alt vil ske for åndens frelse og evigt liv. Det er ham, jeg søger. (138, 78 - 79)
62. Syndfloden, der rensede jorden for menneskelig urenhed, og ilden, der faldt over Sodoma, kender I i dag som legender. Ikke desto mindre vil I også i denne tid opleve, hvordan menneskeheden vil blive rystet, når jorden skælver under kraften fra luft, vand og ild. Men jeg sender dig på ny en ark, som er min lov, så at den, der går ind i den, kan redde sig selv.
63. Ikke alle, der siger "Fader, Fader" i Visitationens time, vil elske Mig, men de, der altid praktiserer Min kærlighed til deres næste. Disse vil blive gemt. (57, 61 - 62)
64. Der vil komme en ny syndflod, som vil vaske jorden ren for menneskelig korruption. Den vil vælte de falske guders altre, ødelægge sten for sten fundamentet til dette tårn af stolthed og ondskab og udslette enhver falsk lære og enhver pervers filosofi.
65. Men denne syndflod vil ikke kun være af vand, som den engang var; for menneskets hånd har udløst alle elementer, både synlige og usynlige, mod sig selv. Han afsiger sin egen dom, straffer og dømmer sig selv. (65, 31)
66. Naturens riger vil råbe om retfærdighed, og når de bliver opløst, vil de få dele af jordens overflade til at forsvinde og blive til hav, og have vil forsvinde og land vil dukke op i deres sted.
67 Vulkanerne skal bryde ud for at forkynde dommens tid, og hele naturen skal blive sat i voldsom bevægelse og rystet.
68 Bed for at I må opføre jer som gode disciple, for dette vil være den rette tid for den trinitarisk-marianske åndelige lære til at sprede sig i hjerterne. (60, 40 - 41)
69. Tre fjerdedele af Jordens overflade vil forsvinde, og kun en del vil være tilbage som tilflugtsted for dem, der overlever kaoset. I vil være vidne til opfyldelsen af mange profetier. (238, 24)
70 Tag ikke fejl, for før det "sjette segl" slutter, vil der ske store begivenheder: stjernerne vil give betydningsfulde tegn, jordens nationer vil stønne, og fra denne planet vil tre dele forsvinde, og kun én vil blive tilbage, hvorpå Helligåndens sæd vil spire som nyt liv.
71 Menneskeheden vil da begynde en ny tilværelse, forenet i en enkelt doktrin, et enkelt sprog og et enkelt bånd af fred og broderskab. (250, 53)
72 Jeg taler til dig om den smerte, som du fortjener, som du forøger mere og mere, og som, når timen er kommet, flyder over.
73 Jeg ville aldrig give mine børn et sådant bæger; men i min retfærdighed kan jeg alligevel tillade, at I høster frugten af jeres ondskab, jeres hovmod og jeres overmod, så I kan vende omvendt tilbage til mig.
74. Mennesker har udfordret min magt og min retfærdighed, da de med deres videnskab vanhelligede naturens tempel, hvor alt er harmoni, og deres dom vil nu være ubønhørlig.
75. Elementarkræfterne vil blive sluppet løs, kosmos vil blive rystet og jorden vil skælve. Så vil menneskene blive forfærdet, og de vil flygte, men der vil ikke være nogen flugtmulighed. De vil ønske at begrænse de frigjorte kræfter og vil ikke være i stand til det. For de vil føle sig skyldige, og da de for sent angrer deres overmod og tåbelighed, vil de søge døden for at undgå straf. (238, 15 - 17)

76. Hvis menneskene kendte deres åndelige gaver - hvor mange lidelser ville de ikke lindre! Men de har foretrukket at forblive blinde eller inaktive, mens de har ladet de mest smertefulde tider komme over dem.
77. Min undervisning skal oplyse jer, så I kan skåne jer selv for de store lidelser, som blev annonceret til menneskeheden af tidligere tiders profeter.
78. Kun i forbedringen af jeres liv kan I finde denne kraft eller evne til at frigøre jer fra virkningerne af de frigjorte elementer. For det er ikke kun troen eller bønnen, der er de våben, som giver dig sejr over livets slag og modgang: troen og bønnen skal ledsages af et dydigt, rent og godt liv. (280, 14 - 15+17)
79. Snart vil en tid med store begivenheder begynde for verden. Jorden vil skælve, og solen vil sende brændende varme stråler ned over denne verden og brænde dens overflade. Kontinenterne vil blive ramt af smerte fra den ene pol til den anden, hele kloden vil blive renset, og der vil ikke være et eneste væsen, som ikke føler lidelserne og forsoningen.
80. Men efter dette store kaos vil nationerne genvinde roen, og naturkræfterne vil falde til ro. Efter den "stormfulde nat", som denne verden lever i, vil fredens regnbue komme til syne, og alt vil vende tilbage til sine love, sin orden og harmoni.
81 Igen vil du se en klar himmel og frugtbare marker. Vandet vil være uklar og havet roligt. Der vil være frugt på træerne og blomster på engene, og der vil være rigelige høstudbytter. Mennesket, der er renset og sundt, vil føle sig værdigt igen og vil se vejen banet for sin opstigning og sin tilbagevenden til mig.
82. Alle vil blive rene og renset fra bunden og opad for at være værdige til at være vidner til den kommende Nye Tidsalder. For jeg skal skabe den nye menneskehed på et solidt fundament. (351, 66 - 69)

Kærlighedens retfærdighed og Guds barmhjertighed

83. Den time nærmer sig, hvor dommen vil blive fuldt ud mærket i verden. Hvert værk, hvert ord og hver tanke vil blive bedømt. Fra de mægtige på jorden, som styrer nationerne, til de mindste, vil de alle blive vejet på min guddommelige vægt.
84. Men forveksl ikke retfærdighed med gengældelse og ikke erstatning med straf. For jeg tillader dig kun at høste frugterne af din sæd og spise dem, for at du ved deres smag og virkning kan vide, om de er gode eller skadelige, om du har sået godt eller dårligt.
85. Det uskyldige blod, der er udgydt ved menneskelige ugerninger, enkernes og de forældreløse børns sorg og tårer, den fredløse, der lider elendighed og sult - de råber alle sammen på retfærdighed, og min fuldkomne og kærlige, men ubønhørlige retfærdighed sænker sig over alle. (239,21 - 23)
86 Min retfærdighed skal komme over alle skabninger og berøre alle mennesker, ligesom Herrens engel kom over Egypten og fuldbyrdede min dom, hvor kun de, der havde mærket deres dør med et lammblod, blev reddet.
87. Sandelig siger jeg jer, i denne tid vil alle, der våger og har tro på Frelserens ord og løfter; det guddommelige Lam, som ofrede sig selv for at lære jer at bede og med fuldkommen kærlighed opfylde jeres forsoningsopgaver, for Mit Blod vil beskytte jer som en kappe af kærlighed. Men den, der ikke våger, den, der ikke tror, eller den, der bespotter, skal blive ramt, for at han kan vågne op af sin sløvhed. (76, 6 - 7)
88. Når råbet om hjælp stiger op til Mig fra menneskenes inderste del og siger til Mig: "Min Fader, vor Frelser, kom til os, vi går til grunde", så vil Jeg lade dem føle Mit nærvær, Jeg vil åbenbare dem Min uendelige barmhjertighed og bevise den for dem endnu en gang. (294, 40)
89. Dit livs vante forløb vil pludselig blive pisket af kraftige storme. Men bagefter, i uendeligheden, vil lyset fra en stjerne skinne, hvis stråler vil give den fred, det lys og den ro, som den inkarnerede ånd har brug for for at kunne betragte evigheden. (87, 52)

Virkningen af domstolens afgørelse

90. Når det ser ud til, at alt er forbi for mennesket, at døden har sejret eller at det onde triumferer, vil væsener stige op af mørket til lyset. Fra døden vil de stige op til det sande liv, og fra fordærvets afgrund vil de stige op til at adlyde Guds evige lov.
91 Ikke alle vil komme til at kende afgrunden; for nogle har været omhyggelige med at holde

sig væk fra denne krig af lidenskaber, ambitioner og had og har kun levet på kanten af det nye Sodoma; og andre, som har syndet meget, vil holde pause i tide, og ved deres rettidige omvendelse og fuldstændige fornyelse vil de spare sig selv mange tårer og megen smerte. (174,53 - 54)
92 Af hele menneskehedens moralske og materielle struktur vil "ikke en sten blive efterladt på en anden". For at det "nye menneske" kan komme til syne på denne jord, er det uundgåeligt, at enhver plet bliver udslettet, enhver synd fjernet, og at kun det, der indeholder god sæd, bliver tilbage.
93. Udstrålingen af mit nærvær og min retfærdighed vil blive opfattet i hele verden, og i lyset af dette lys vil afguderne falde, de sædvanlige traditioner vil blive glemt, og de ufrugtbare ritualer vil blive opgivet. (292, 33 - 34)
94. Kun én dør vil forblive åben for menneskets frelse: åndeliggørelsen. Den, der ønsker at redde sig selv, må opgive sin arrogance, sin falske storhed, sine nederdrægtige lidenskaber og sin egoisme.
95. Meget bitter skal det bæger være, som menneskene skal drikke i den store kamp. Men jeg siger jer: Salige er de, som drikker af dette bæger og derefter forlader jorden som rensede. For når de vender tilbage til denne verden i andre kroppe, vil deres budskab være gennemsyret af lys, fred og visdom. (289, 60 - 61)
96 De "sidste kampe" med deres bitterhed og de "sidste hvirvelvinde" er endnu ikke kommet. Alle kræfterne skal endnu sættes i oprør, og atomerne skal hvirvle rundt i kaos, så efter alt dette vil der være en sløvhed, en udmattelse, en tristhed og en afsky, som vil give et dødslignende indtryk.
97. Men dette vil være den time, hvor man i de følsomme bevidstheder vil høre det vibrerende ekko af en trompet, der fra den anden verden forkynder jer, at livets og fredens rige nærmer sig blandt mennesker af god vilje.
98. Ved denne lyd "skal de døde opstå" og udgyde angerens tårer, og Faderen vil modtage dem som "de fortabte sønner", trætte af den lange rejse og udmattede af den store kamp, og han vil forsegle deres ånd med kærlighedens kys.
99. Fra den "dag" vil mennesket afskære krig. Han vil fordrive had og vrede fra sit hjerte, han vil forfølge synden og begynde et liv med oprejsning og genopbygning. Mange vil føle sig inspireret af et lys, som de ikke har set før, og de vil begynde at skabe en verden med fred.
100 Det vil kun være begyndelsen på nådens tid, fredens tidsalder.
101. Stenalderen er allerede langt bagud. Videnskabens tidsalder vil også gå over, og derefter vil åndens tidsalder blomstre blandt menneskene.
102 Livets Kilde vil afsløre store hemmeligheder, så menneskene kan opbygge en verden, der er stærk i videnskaben om det gode, retfærdighed og kærlighed. (235, 79 - 83)

XIII Forvandling og fuldendelse af verden og skabelsen

Kapitel 56 - Sejr og anerkendelse af Kristi åndelige arbejde

Udbredelsen af åndelæren ved Guds sendebud
1 Min lov skal være en frelsens ark i denne tid. I sandhed siger jeg dig: Når syndflodens vand bliver udløst af ondskab, smerte og elendighed, vil folk fra andre nationer komme i lange tog til dette land, tiltrukket af dets åndelighed, dets gæstfrihed og dets fred; og når de har lært denne åbenbaring at kende og tror på det, jeg har talt som den Hellige Ånd ved mit nye komme, vil jeg kalde dem israelitter efter Ånden.
2 Blandt disse Skarer skal der være mine Budbringere, som jeg sender tilbage til deres Folk for at bringe deres Brødre mit Ords guddommelige Budskab.
3 Men ikke alle skal komme til dette Folk for at kende den Lære, som jeg har bragt eder; thi mange skal modtage den åndeligt. (10, 22)
4 I vil alle få fred, som I har fortjent den; men jeg lover jer bedre tider.
5 efter den renselse, der skal finde sted på jorden, vil der komme mennesker, som er sendt af Mig, dydige åndelige væsener med

store missioner til at skabe den lydige menneskefamilie.
6 Fire slægter efter jer skal gå over, indtil min lære spredes over hele verden og høster smuk frugt. (310, 50)

Kampen for anerkendelse af det nye ord
7 I dag er det en lille Skare, som omgiver mig, men i Morgen skal det være store Skarer, som samles om mig. Blandt dem vil farisæerne, hyklerne, komme og søge fejl i Min Lære, for at opildne de store masser mod Mit værk. De ved ikke, at de selv vil blive gennemskuet - før de stadig søger efter Mit værk. (66,61)
8 På den Tid dømte tre Dommere mig: Hannas, Pilatus og Herodes, og Folket dømte mig. Nu siger jeg jer, at mine dommere er mange, og endnu større er antallet af dem, der vil påføre mig smerte i denne tid.
9 Men jo mere man afskyr min Lov og min Lære, jo mere forfulgt og forkastet bliver den, jo mere vil Troens Menneskers Røst lyde, thi det samme vil ikke ske som i den "Anden Tidsalder"; nu vil jeg ikke være alene. (94, 67)
10 Der skal komme en kort Tid, da mit Ord, som jeg har givet i denne Tid, skal synes at være forsvundet fra Jordens Overflade.
11. Så vil menneskene begynde at opfinde åndelige doktriner, at lære nye love og bud. De vil kalde sig herrer, apostle, profeter og Guds budbringere, og jeg vil lade dem tale og så i en periode. Jeg vil lade dem så deres sæd, så de ved, hvad de har sået, når de høster frugten, så de ved, hvad de har sået.
12 Tiden og Naturens Kræfter skal gå hen over deres Sæd, og deres Skridt skal være som en Dom for hver af disse Menneskebørn.
13. Det er nødvendigt, at verden kender bedrageriet, så den kan kende sandheden. Så vil sandheden og livets essens, som jeg gav jer i denne tid, genopstå blandt mennesker i al deres renhed og åndelighed. (106, 9 - 10)

Kraften af Helligåndens undervisning
14 En ny tidsalder er begyndt for menneskeheden; det er lysets tidsalder, hvis tilstedeværelse vil være et højdepunkt på alle menneskers åndelige vej, så de kan vågne op, reflektere, befri sig for den tunge byrde af deres traditioner, fanatisme og fejltagelser og derefter rejse sig til et nyt liv.
15 Nogle før og andre senere, så vil alle religioner og sekter efterhånden komme til det usynlige tempel, Helligåndens tempel, som er til stede i mit værk, urokkelig som en søjle, der rejser sig op i det uendelige, og som venter på mennesker af alle folkeslag og generationer.
16. Når alle er gået ind i det indre af min helligdom for at bede og fordybe sig, vil både nogle og andre opnå den samme viden om min sandhed. Derfor vil alle, når denne kulmination på Vejen er fuldført, rejse sig forenet i den samme Lov og tilbede deres Fader på samme måde. (12, 94 - 96)
17. Sammen med det folk, som jeg vækker, og som jeg river ud af mørket og uvidenheden, vil jeg opfylde de profetier, der er givet i tidligere tider, og over for mine beviser og mirakler vil verden skælve, og teologer og fortolkere af profetierne vil brænde deres bøger og forberede sig indvendigt på at studere denne åbenbaring. Mænd med titler, videnskabsfolk, mænd med scepter og kroner vil standse op for at høre min undervisning, og mange vil sige: "Kristus Frelseren er kommet igen!" (84, 60)
18 Sandelig, siger jeg dig, mit Ord skal forvandle din nuværende Verden og hele dit Livs Karakter.
19. For nutidens mennesker er verden og dens fornøjelser meningen med deres liv. Men snart vil de værdsætte ånden højere end kroppen og kroppen højere end tøjet, og i stedet for at løbe efter verdslig herlighed vil de søge åndens udødelighed.
20 I begyndelsen vil der være fanatisme for det åndelige, og stræben efter det åndelige vil blive drevet til det yderste; men derefter vil hjerterne falde til ro, og åndeliggørelsen vil blomstre fuld af sandhed og oprigtighed. (82, 30 - 31)
21. Min Lære vil forårsage store omvæltninger i verden, der vil ske store ændringer i skikke og ideer, og selv i naturen vil der ske ændringer. Alt dette vil være begyndelsen på en ny æra for menneskeheden, og de ånder, som jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetier. De vil forklare mit ord og beskrive de værker, der skal hjælpe med at genoprette og udvikle denne verden opad. (152,71)

22 En "ny sang" skal udspringe af ånden hos alle dem, som ikke kunne se mig, og som til sidst så mig, fordi de søgte mig på trods af deres ufuldkommenhed; og I ved, at den, der søger mig, altid finder mig; det er mig, der skal finde jer.
23 Og de, som fornægtede mig, som undgik mig, som skjulte mit Navn, som ikke vilde erkende min Tilstedeværelse, dem skal de Prøvelser gives på deres Vej, som skal åbne deres Øjne og få dem til at se Sandheden. (292, 35 - 36)
24 Ligesom en rivende strøm, der river alt med sig, således vil den syndflod, som de åndelige menneskemasser vil danne, være en syndflod, som ingen vil kunne standse, fordi dens kraft vil være uovervindelig. Og den, der ønsker at stå i vejen for dens løb som en forhindring, vil blive ført med af strømmen.
25 Hvem på Jorden kan have Magt til at standse Åndernes Udvikling eller Guds Råds Udførelse? Ingen. Det eneste væsen med absolut magt og retfærdighed er jeres Fader, og han har bestemt, at enhver ånd skal udvikle sig til fuldkommenhed.
26. Hvis mine guddommelige love er blevet tilsidesat af mennesker i en kort periode, vil jeg sørge for, at min stemme, som lyden af en høj klokke, vil blive hørt selv af dem, der er døde for åndeligt liv. (256, 40 - 42)
27 Når menneskeheden så kender min lære og forstår dens betydning, vil den sætte sin lid til den og styrke sig selv i troen på, at den er den sikre vej, vejviseren for ethvert menneske, der ønsker at leve i retfærdighed, i kærlighed og i ærbødighed for sin næste.
28. Når denne lære slår rod i menneskers hjerter, vil den oplyse familielivet, styrke forældrene i dyd, ægteskaberne i troskab, børnene i lydighed, og lærerne vil den fylde med visdom. Den vil gøre herskerne storsindede, og den vil inspirere dommerne til at udøve sand retfærdighed.
Videnskabsfolkene vil føle sig oplyste, og dette lys vil afsløre store hemmeligheder til gavn for menneskeheden og dens åndelige udvikling. På denne måde vil en ny tidsalder med fred og fremskridt begynde. (349, 35)

Kundskab om Kristi genkomst i hele verden

29. Når mennesket er sunket ned i afgrundens dybeste dybder og udmattet af kamp og lidelse ikke engang længere har kræfter til at redde sig selv, vil det med forbløffelse opleve, hvordan der fra dybet af dets egen svaghed, fortvivlelse og skuffelse springer en ukendt kraft, der kommer fra ånden. Når den sidste indser, at timen for hans befrielse er kommet, vil han sprede sine vinger og hæve sig op over skuddet fra en verden af forfængelighed, selviskhed og falskhed og sige: "Der er Jesus, den forsmåede. Han lever. Vi har forgæves forsøgt at dræbe ham hver gang og dag efter dag. Han lever og kommer for at frelse os og for at give os al sin kærlighed." (154, 54)
30 Sandelig, siger jeg eder, når selv Konger engang undrede sig over den Elendighed, i hvilken jeg blev født, så skal de i denne Tid blive lige så overraskede, når de alle skal kende den ubemærkede Vej, som jeg valgte for at bringe eder mit Ord; jeg er den, som vil sige eder Sandheden, jeg er den, som vil sige eder Sandheden. (307, 52)
31. På nuværende tidspunkt er menneskeheden i forberedelsesfasen. Det er min retfærdighed, der er på arbejde i den, uden at menneskene allerede har bemærket det. For i deres stolthed, i deres arrogante materialisme, tilskriver de tilfældighederne alle de begivenheder i deres liv, som er uundgåelige for dem.
32 Men snart skal mit kald komme til hjerterne, og da skal de nærme sig mig angrende og bede mig om at tilgive deres stolthed og deres fejl.
33 Det bliver korsets time for menneskets ånd, hvor det i en kort periode vil opleve en absolut tomhed efter sine store skuffelser, når det indser falskheden i sin selvhævdelse, skrøbeligheden i sin magt og falskheden i sine ideologier.
34 Men denne forvirring skal ikke vare længe, for så skal mine budbringere komme og udbrede mit nye budskab.
35 Endnu en gang, som i forrige tider, da min lære gik ud fra øst og bragte kundskab om mit ord til vesten, således skal verden igen i denne tid se mine budbringere bringe lyset af dette budskab til folkene og hjemmene.
36. Vil det virke mærkeligt på menneskene, at lyset nu går fra vest til øst? Vil de derfor ikke anerkende det budskab, som mine sendebud bringer dem i mit navn? (334, 42 - 45)

37 Der er hele folkeslag, som ikke anerkender mig, der er folk, som stædigt tager afstand fra mine love, som ikke vil kende min lære, som modsætter sig den, fordi de mener, at den er forældet.
38. De er dem, der ikke har forstået mig, som insisterer på jordiske friheder. De er også dem, der ofte gør det gode af egen fordel og ikke af generøsitet.
39 Men til hvert Folk og hver Race er min Retfærdighed og mine Prøvelser tildelt, og de komme dag efter dag for at gøre deres Hjerter og Ånder endelig frugtbare, som om de vare dyrkbare Marker, og efter at de ere bearbejdede, for at lægge Sæden i dem, den evige Sæd af min Kærlighed, min Retfærdighed og mit Lys.
40 Disse folkeslag vil tale om mig med kærlighed, disse racer vil så sætte deres håb til mig, og i alle menneskehedens folkeslags ånd vil jubelsange, kor af lovsang og kærlighed til den eneste Herre over alle mennesker lyde. (328,12)

Kapitel 57 - Omdannelse og ændring på alle områder

Ny og dybere indsigt

1 Den tid nærmer sig, hvor de åndelige åbenbaringer vil åbenbare menneskene den lysende vej, så de kan kende de hemmeligheder, der er skjult i skabelsens skød.
2. Lyset fra min Ånd vil åbenbare jer vejen til at tilegne jer sand videnskab, som vil sætte mennesket i stand til at blive genkendt af de skabninger, der omgiver ham, og af skabelsens naturkræfter, og til at opnå lydighed og dermed opfylde min vilje til, at mennesket skal underlægge sig jorden. Men dette vil ikke ske, før menneskets ånd, oplyst af samvittigheden, har pålagt sin magt og sit lys på kroppens svagheder. (22, 19)
3. Allerede nu er den dag nær, hvor menneskene vil forstå den betydning, som ånden har, for mange, der tror, at de tror, tror ikke, og andre, der tror, at de ser, ser ikke. Men når de først har forstået sandheden, vil de indse, at det ville være barnligt, uretfærdigt og urimeligt at fortsætte med at nære et væsen, der tilhører et andet liv, med frugter fra verden.
4 Så vil de søge lyset i religionerne, og i deres åndelige angst og deres pinefulde ønske om at finde sandheden vil de fjerne de falske doktriner og fjerne alt det overfladiske og ydre, som de finder i de forskellige kulter, indtil de opdager den guddommelige essens. (103, 42)
5 Menneskeheden vil helt sikkert blive træt af at fortsætte med at så had, vold og egoisme. Hver eneste frø af had, som det sår, vil formere sig på en sådan måde, at dets kræfter ikke vil være tilstrækkelige til at høste høsten.
6 dette uforudsete resultat, der ligger uden for deres menneskelige magt, vil stoppe dem i deres åndeløse og vanvittige kurs. Derefter vil jeg udføre et mirakel i alle hjerter og få velgørenhed til at blomstre, hvor der kun var egoisme.
7. Mennesker vil igen tilskrive Mig al fuldkommenhed, alvidenhed og højeste retfærdighed. De vil huske, at Jesus sagde: "Intet blad på træet bevæger sig uden Faderens vilje." For i dag bevæger bladet fra træet, de levende væsener og stjernerne sig tilfældigt, som verden siger. (71, 30)
8. Når min stemme gør sig gældende på en åndelig måde i menneskeheden, vil menneskene føle noget vibrerende, som altid har været i dem, selv om det ikke kunne udtrykke sig i frihed. Det vil være den ånd, som - opmuntret af Herrens stemme - vil rejse sig og svare på mit kald.
9 Så vil en ny tidsalder begynde på jorden, for I vil ikke længere se på livet nedefra, men I vil se på det, erkende det og nyde det fra jeres åndelige højdes højde. (321, 38 - 39)
10 Det er først, når sindet ikke længere tilskynder ånden til at observere og fordybe sig i videnskaben, men ånden ophøjer og leder sindet, at mennesket vil opdage det, som i øjeblikket synes uigennemskueligt for ham, og som ikke desto mindre er bestemt til at blive åbenbaret for ham, så snart han har åndeliggjort sin intelligens. (295, 37)
11. Jeg har sagt jer, at den tid vil komme, hvor lyset vil vise sig alle steder, i alle lande og på alle kontinenter. Dette lys vil skinne i overensstemmelse med menneskets åndelige uddannelse. Men derved vil der blive dannet en ny og mere præcis opfattelse af skabelsen,

et nyt begreb om åndelighed. På denne måde vil en ny fase af åndelig udvikling begynde. (200, 41)
12 Når menneskene når frem til at tænke universelt i kærlighed, vil hver enkelt søge at fuldkommengøre sig selv, at gøre andre bedre retfærdighed og tjene dem. Al frygt for straf vil være overflødig; mennesket vil adlyde lovene ikke af frygt, men af overbevisning. Først da vil menneskeheden have udviklet sig åndeligt og intelligent. (291, 25)
13. Når denne min sæd er opstået i hjerterne hos de folk, der udgør menneskeheden, vil der ske en absolut forandring i menneskenes liv. Hvor stor vil forskellen ikke være både i deres menneskelige liv og i deres åndelige tilbedelse af Gud, hvis man sammenligner den måde at leve, tro, tilbede, "kæmpe" og tænke på hos tidligere tiders mennesker og hos dem, der lever åndelighed.
14 Fra den tid med fanatisme, afgudsdyrkelse, materialisering og absurde trosdogmer vil der ikke blive en sten på en anden tilbage. Alle de fejl, som jeres forfædre og I selv har testamenteret til de kommende generationer, vil blive fjernet. Alt det, der ikke har en essens af godt og sandt i sig, vil ikke bestå. Men alt det gode, som I har arvet, vil de bevare.
15. Denne lære, som præsenteres i en mere åndelig form end i tidligere tider, vil skulle kæmpe blandt mennesker, folkeslag, kirker og sekter for at vinde indpas og få fodfæste. Men så snart den korte tid af forvirring er forbi, vil der komme fred til menneskene, og de vil glæde sig, når de tager fra mit ord den betydning, som det altid har haft.
16 Tankerne om min guddommelighed, om det åndelige liv og om formålet med jeres eksistens vil blive ledt ind i de rette kanaler, fordi ethvert menneske vil være en god fortolker af alt det, som jeres Mester, hans budbringere og profeter har fortalt jer i lignelser og allegorier.
17 Denne udtryksform blev kun delvist forstået af folket. Det var den undervisning, der var beregnet til dem i overensstemmelse med deres voksende åndelige og intellektuelle forståelseskraft. Men da de ville vide alting på én gang, blev de viklet ind i flere og flere modsigelser og forkerte ideer, fordi de gav materielle fortolkninger til det, der kun kunne fortolkes åndeligt. (329, 22 - 26)

Oplysning gennem mennesker, der er sendt af Gud

18. Jeg har lovet jer at sende ånder af stort lys til at bo blandt jer. De venter blot på tiden til at nærme sig jorden, inkarnere og udføre en stor genoprettelsesmission.
19 Og hvis disse Ånder da leve i denne Verden, hvad skal I da lære dem? Sandelig, siger jeg jer: Intet! For de skal komme for at undervise, ikke for at lære.
20 I vil blive forundrede over at høre dem tale fra barnsben om dybe ting, at se dem tale med videnskabsmænd og teologer, at se dem forbløffe voksne med deres erfaringer og at lære børn og unge mennesker den rette vej.
21 Saligt er det hjem, som modtager en af disse ånder i sit skød. Hvor tunge bliver ikke de forsoningsbyrder, som de, der søger at forhindre opfyldelsen af mine budbringeres mission, vil pådrage sig! (238, 30 - 31)
22 Jeg siger eder atter, at I ikke skulle mangle i Verden Mænd, som have et stort Lys, og som skulle oplyse eders Vej og udstråle Kærlighed i eders Liv.
23 Menneskeheden har altid haft disse menneskers tilstedeværelse på jorden, men der kommer tider, hvor store legioner af høje ånder af lys vil komme til verden, som vil fjerne den falske verden, som I har skabt, for at rejse en ny, hvor der åndes fred, og hvor sandheden hersker.
24. De vil lide meget under menneskers ondskab. Men det er ikke noget nyt, for ingen af Guds budbringere har undgået forfølgelse, latterliggørelse og fjendtlighed. De må komme til verden og bo i den, fordi deres tilstedeværelse på jorden er nødvendig.
25 De skal komme og tale kærligt til menneskers hjerter. Deres ord, der er gennemsyret af Faderens retfærdighed, vil ramme arrogance og stolthed hos alle dem, der har erstattet deres ånds ydmyghedsklæder med forfængelighedens, stolthedens, den falske magts og den falske herligheds pragt.
26. Disse vil være de første til at rejse sig og pege på mine budbringere med fingre, der ryster af vrede. Men dette vil tjene til at sætte mine tjenere i stand til at give store vidnesbyrd om den sandhed, de har bragt til verden i enhver prøvelse, de bliver udsat for.

27. I ved ikke på nuværende tidspunkt, på hvilke måder de vil optræde i det menneskelige liv. Men jeg siger jer, at nogle af dem vil dukke op i de store religiøse samfunds skød. De vil kæmpe for alle menneskers forening og åndelige harmoni.
28 Andre vil rejse sig blandt videnskabsfolk og vise med frugten af deres inspirationer, at videnskabens sande ultimative formål er menneskets åndelige perfektion og ikke dets forarmelse og ødelæggelse.
29 Således vil mine tjenere på alle livets områder komme frem i lyset, idet de bærer min lov i deres hjerter og med ord og gerninger bekræfter alt det, jeg har talt til jer i denne tid. (255, 43 - 47)

Menneskets forvandling
30 Jeg har profetisk forkyndt jer en ny verden og en åndeliggjort menneskehed, men når dette ord bliver kendt, vil man igen ikke tro det.
31 Slægt efter Slægt skal forgå, Menneskenes Hovmod skal udløse Storme og Oversvømmelser, Pest og Plager, og Menneskehedens Klageråb skal ryste det ydre Rum.
32 Men efter alt dette vil de nye beboere på jorden begynde et liv med selvransagelse og åndeliggørelse ved at bruge den enorme erfaringsskat, som de har fået af tidligere generationer, og det guddommelige frø vil begynde at spire.
33. I hver ånd eksisterer den guddommelige kim, da den er udgået fra mig, og ligesom jeres børn arver deres forældres karaktertræk eller karaktertræk, vil de åndelige væsener til sidst manifestere det, de har arvet fra deres himmelske Fader: kærlighed. (320, 9 - 11)
34 Efter den nye syndflod vil regnbuen skinne som et symbol på fred og på den nye pagt, som menneskeheden vil indgå åndeligt med sin Herre...
35 I skal være forberedt på en hård kamp, for I skal alle kæmpe mod den onde drage, hvis våben er æresbegær, had, jordisk magt, frækhed, forfængelighed, forfængelighed, selviskhed, løgn, afgudsdyrkelse og fanatisme - alle onde kræfter, der er født af det menneskelige hjerte, og som I skal kæmpe mod med stort mod og tro, indtil I besejrer dem.
36. Når jeres lidenskabers drage er blevet dræbt af jeres lysvåben, vil en ny verden dukke op for menneskenes øjne - en ny verden, selv om den er den samme; men den vil fremstå smukkere. For så vil menneskene bruge den til deres velfærd og fremskridt, idet de i alle deres handlinger vil indgyde et ideal om åndeliggørelse.
37. Hjerter vil blive forædlet, menneskers sind vil blive oplyst, ånden vil kunne vidne om sin eksistens. Alt det gode vil blomstre, alt det opløftende vil tjene som frø til menneskelige værker. (352, 61 - 64)
38. Til afgrunden er mennesket sunket, og indtil der har samvittigheden fulgt ham og ventet på det rette tidspunkt for at blive hørt. Snart vil denne stemme blive hørt i verden med en styrke, som I endnu ikke kan forestille jer.
39 Men det vil få menneskeheden til at rejse sig fra sin afgrund af stolthed, materialisme og synd, til at vaske sig i angerens tåreflod og begynde at udvikle sig opad i retning af åndeliggørelse.
40 Jeg vil hjælpe alle mine børn, for jeg er opstandelsen og livet, som vækker de "døde" fra deres grav.
41. I det liv, som jeg tilbyder menneskeheden i dag, vil menneskene gøre Min Vilje og give afkald på den frie vilje af kærlighed, idet de er overbeviste om, at den, der gør Faderens vilje, hverken er en tjener eller en slave, men et sandt Guds barn. Så vil du kende sand lykke og fuldkommen fred, som er frugten af kærlighed og visdom.(79, 32).
42 Jeg siger jer, at i denne "tredje æra" - selv om det synes umuligt for jer - vil det ikke være vanskeligt at forny og frelse menneskeheden, for frelsesværket er guddommeligt.
43. Det vil være Min kærlighed, der vil føre menneskene tilbage til lysets og sandhedens vej. Min kærlighed, som i al hemmelighed trænger ind i ethvert hjerte, kærtegner enhver ånd, manifesterer sig gennem enhver samvittighed, vil forvandle de hårde klipper til følsomme hjerter, vil forvandle materialistiske mennesker til åndelige væsener, og forhærdede syndere til mennesker med godhed, fred og god vilje.
44. Jeg taler til jer på denne måde, fordi ingen bedre end jeg kender jeres ånds udvikling, og jeg ved, at mennesket i dag, på trods af sin

store "materialisme", sin kærlighed til verden og sine lidenskaber, der er udviklet til den største synd, kun lever tilsyneladende i en afhængighed af "kødet" og det materielle liv. Jeg ved, at så snart han i sin ånd mærker Min kærlige berøring i sin ånd, vil han hurtigt komme til Mig for at befri sig fra sin byrde og følge Mig på sandhedens vej, som han ubevidst længes efter at gå. (305, 34 - 36)
45 Vær på vagt, og I skal være vidne til, at de, der har fornægtet mig, omvender sig, ligesom I skal være vidne til, at de, der har forvildet sig fra den sande vej, vender tilbage.
46 Videnskabsmænd, der har viet deres liv til at søge efter elementer og kræfter til ødelæggelse, vil, når de føler deres dom nærme sig, vende tilbage til sandhedens vej for at hellige deres sidste dage til den moralske og materielle genopbygning af verden.
47. Andre, som i deres arrogance har forsøgt at indtage Min plads blandt de åndelige væsener, vil stige ned fra deres troner for at efterligne Mig i ydmyghed. Og selv mænd, der engang opildnede nationer og udløste krige, vil erkende deres forbrydelser og frygtsomt stræbe efter fred blandt mennesker. (108, 39)
48 Når mit lys er trængt ind i alle hjerter, og de mænd, der leder folkene, som instruerer dem, og alle dem, der har de vigtigste opgaver at udføre, lader sig lede og inspirere af det højere lys, som er samvittigheden, så kan I stole på hinanden, så kan I stole på jeres brødre, for mit lys vil være i alle, og i mit lys vil mit nærvær og min kærlighedsretfærdighed være. (358, 29)
49. Min lære vil igen blive hørt af menneskeheden, men ikke fordi min lov er vendt tilbage til menneskene, for den var altid skrevet i deres sind. Det vil være mennesker, der vender tilbage til lovens vej.
50. Denne verden vil være et billede på den fortabte søn i min lignelse. Ligesom ham vil den også finde Faderen, der venter på den på dens plads, for at omfavne den med kærlighed og sætte den til bords for at spise.
51 Denne menneskehedens time for at vende tilbage til mig er endnu ikke kommet, den har stadig en del af sin arv tilbage, som den vil spilde på fester og fornøjelser, indtil den er nøgen, sulten og syg, for derefter at løfte sine øjne til sin Fader.
52 Det er nødvendigt at give et par "øjeblikke" mere til de mennesker, der jager efter verdens goder, for at deres skuffelse kan blive fuldstændig, så de endelig kan overbevise sig selv om, at kødets guld, magt, titler og fornøjelser aldrig vil give dem den fred og det velvære, som deres ånd har.
53. Timen til selvransagelse i samvittighedens lys nærmer sig for hele menneskeheden. Der vil de lærde, teologerne, videnskabsmændene, herskerne, de rige og dommerne spørge sig selv, hvad der var den åndelige, moralske eller materielle frugt, som de høstede, og som de kan give menneskeheden til at spise.
54. Efter den tid vil mange vende tilbage til mig, fordi de vil indse, at de på trods af den prestige, de nød på jorden, manglede noget til at udfylde det tomrum, som deres ånd var faldet ned i, og som kun kan næres af frugterne af det åndelige liv. (173, 19-20 + 57-58)
55. Fra nutidens mennesker, uden åndelighed og kærlighed, vil jeg frembringe de generationer, som Mit Ord så mange gange har profeteret om. Men før det vil jeg arbejde med disse folk, som i dag misforstår, bekriger og ødelægger hinanden.
56 Når så min dom er gået over alle, og når ukrudtet er blevet rykket op med rode, vil en ny menneskehed begynde at opstå, som ikke længere vil bære splidens, hadets eller misundelsens frø i sit "blod", fordi dens forældres "blod" har renset sig selv i smertens og omvendelsens smeltedigel.
57. Jeg vil tage imod dem og sige til dem: "Bed, bed, og det skal gives jer", som jeg sagde til jer i den anden æra. Men i dag vil jeg tilføje: du skal vide, hvordan du spørger. (333, 54)

Forandringer og omvæltninger på alle livets områder

58. Den materielle verden, planeten, er ikke nær sin opløsning, men enden på denne verden af fejl og synder, af mørke og dårlig videnskab, vil blive bragt til ophør ved lyset fra Min Lære, og på dens ruiner vil Jeg bygge en ny verden af fremskridt og fred. (135, 5)
59. Stor vil den forandring være, som menneskeheden vil gennemgå inden for en kort tidsperiode. Sociale organisationer,

principper, trosretninger, doktriner, skikke, love og alle former for menneskeliv vil blive rystet i deres grundvold. (73, 3)
60 Mennesker, nationer, racer og folkeslag, de vil alle være nødt til at svare på det guddommelige kald, når menneskets ånd, der er træt af sit fængsel på jorden, rejser sig, bryder materialismens lænker og udstøder råbet om åndelig befrielse. (297, 66)
61 Der skal komme en tid, hvor der skal vise sig mennesker, som virkelig elsker min lov, som er i stand til at forene den åndelige lov med verdens lov, det vil sige den evige kraft med den timelige kraft.
62 Det vil ikke ske for at gøre ånderne til slaver som i tidligere tider, men for at vise dem vejen til lyset, som er åndens sande frihed.
63. Så vil moralen vende tilbage til familiens skød, der vil være virkelige steder for uddannelse og åndelighed i jeres skikke. Det vil være den tid, hvor samvittigheden vil gøre sin stemme hørt, og hvor mine børn vil kommunikere med min Guddommelighed fra ånd til ånd, hvor racerne vil smelte sammen.
64. Alt dette vil være afgørende for, at mange forskelle og stridigheder forsvinder; for selv om jeres verden er så lille, har I indtil nu ikke vidst, hvordan I skal leve sammen som én familie, I har ikke været i stand til at tilbyde Mig en forenet form for tilbedelse.
65 Det gamle Babel dømte jer til denne adskillelse af folkeslag og racer, men etableringen af mit åndelige tempel i menneskers hjerte vil befri jer fra denne forsoning og få jer til virkelig at elske hinanden. (87,10)
66. Der vil komme en tid, hvor menneskets ønske om at udvikle sin ånd højere vil være så brændende, at det vil bruge alle de midler, det har til rådighed, for at forvandle denne tåredal til en verden, hvor der hersker harmoni, at det vil udrette "det umulige", at det vil gå så vidt som til at ofre sig og yde en overmenneskelig indsats for at forhindre krige.
67. Det vil være disse mennesker, som vil opdrage denne verden, som vil fjerne lidelsens bæger fra menneskelivet, som vil genopbygge alt det, som tidligere generationer har ødelagt i deres blinde stræben efter magt, i deres materialisering og uforsigtighed.
68. De vil være dem, der våger over den sande tilbedelse for Mig - den tilbedelse uden fanatisme eller ydre og ubrugelige tilbedelseshandlinger. De vil forsøge at få menneskeheden til at forstå, at harmoni mellem de menneskelige love og de åndelige love og deres opfyldelse er den bedste tilbedelse, som menneskene kan tilbyde Gud. (297, 68 - 69)
69. Tiden med ritualer, altre og kirkeklokker er nu ved at være forbi blandt mennesker. Afgudsdyrkelse og religiøs fanatisme vil give deres sidste livstegn. Der vil komme den tid med kamp og kaos, som jeg hele tiden har meddelt jer.
70. Så, når freden er vendt tilbage til alle åndelige væsener efter stormen, vil menneskene ikke længere bygge kongelige paladser til min ære, ej heller vil folkemængderne blive kaldt sammen af klokkernes klang, ej heller vil de mennesker, der føler sig store, udøve magt over menneskemasserne. Der vil komme en tid med ydmyghed, broderskab og åndelighed, som vil give menneskeheden lige åndelige gaver. (302, 37)
71 I denne tid er snitteren til stede med ordre om at fælde alle træer, der ikke bærer god frugt. I denne store kamp er det kun retfærdighed og sandhed, der vil sejre i denne store kamp.
72. Mange kirker vil forsvinde, nogle vil forblive. I nogle vil sandheden skinne, i andre vil der kun være tale om bedrag. Men retfærdighedens segl vil fortsætte med at skære, indtil alle frø på jorden er sigtet. (200, 11)
73. Dette er fortsættelsen af min lære, men ikke tidernes ende, som mennesket fortolker det. Verden vil fortsat dreje rundt i rummet, ånderne vil fortsat komme til jorden og inkarnere for at opfylde deres skæbne. Mennesker vil fortsat befolke denne planet, og det er kun den måde at leve på, som menneskene vil ændre sig på.
74. De forandringer, som menneskelivet vil gennemgå, vil være store, så store, at det vil virke på dig, som om en verden slutter og en anden begynder forfra. (117, 14)
75 Det er det, I alle bevæger jer hen imod, dette liv i glæde og fred, ikke afgrunden og "døden", som jeres hjerter tror, I forventer.

76. Det er sandt, at du vil være nødt til at opleve mange bitre ting, før tiden for din åndeliggørelse kommer. Men hverken død, krig, pest eller sult vil stoppe livets gang og menneskehedens åndelige udvikling. Jeg er stærkere end døden, og derfor vil jeg bringe dig tilbage til livet, hvis du går til grunde, og jeg vil lade dig vende tilbage til jorden, når det er nødvendigt.
77. Jeg har stadig mange ting at afsløre for jer, elskede menneskehed, min Guddommelige Visdoms Bog rummer stadig mange overraskelser. (326, 54)

Kapitel 58 - Kristi fredsrige og skabelsens fuldendelse

Den afgørende magt i Kristi fredsrige
1 Ligesom jeg fortalte jer om disse tider med store lidelser, siger jeg jer også, at når forvirringen er ovre, vil der komme harmoni blandt menneskene; jeg siger jer, at når forvirringen er ovre, vil der komme harmoni blandt menneskene; jeg siger jer, at når forvirringen er ovre, vil der komme harmoni blandt menneskene.
2 De arrogante, dem, der tror sig selv store, dem, der er uden næstekærlighed og retfærdighed, vil blive holdt tilbage for en tid i det hinsides, så at godhed, fred og retfærdighed kan udvikle sig på jorden, og åndelighed og god videnskab kan vokse midt iblandt dem. (50, 39 - 40)
3 I menneskers liv har det onde altid undertrykt det gode. Men jeg siger jer igen, at det onde ikke vil sejre, men at min lov om kærlighed og retfærdighed vil styre menneskeheden. (113, 32)
4. De ånder, der inkarnerer i menneskeheden i disse dage, vil i deres flertal være så engagerede i det gode, at når der dukker mennesker op, der er tilbøjelige til det onde, vil de, uanset hvor stærke de er, være nødt til at underkaste sig det sandhedslys, som disse præsenterer for dem - helt modsat hvad der sker i dag. For da de korrupte er i flertal, har de skabt en magt ud af det onde, som kvæler, smitter og omfavner det gode. (292, 55)
5. På den tid, I disciple, vil det nye Jerusalem være i menneskenes hjerte. I vil nå en høj grad af åndeliggørelse, og jeg vil ikke kun sende ånder med stor udvikling til at inkarnere blandt jer, så de kan bringe jer mine budskaber. Jeg vil også sende jer de ånder, som har brug for jeres dyd, og som, når de lever blandt jer, vil rense sig for deres synder.
6 I de tider vil det modsatte af i dag ske, hvor jeg vil sende jer rene ånder, og I skal sende dem tilbage til mig, plettet. (318, 46)

Den nye mand
7. Mennesker vil rejse sig fra snavs, mudder og synd til lov og dyd og vandre på kærlighedens og nådens veje. Overalt vil Min Ånd blive følt, ethvert øje vil se Mig, ethvert øre vil høre Mig, og ethvert sind vil forstå Mine åbenbaringer og inspirationer.
8. Folk, som man troede var klodsede og uuddannede, vil pludselig finde sig oplyste og forvandlet til mine profeter. Fra deres læber vil der komme ord, der vil være som krystalklart vand på visne hjerter.
9 Dette Vand skal Profeterne hente fra Visdommens og Sandhedens Kilde, som jeg er, og i det skal Menneskene finde Sundhed, Renhed og evigt Liv. (68,38 - 39)
10 Mit Rige er forbeholdt de børn af god vilje, som tager deres kors på sig af kærlighed til deres Fader og til deres næste. Dette Rige, som jeg taler til jer om, er ikke på et bestemt sted, det kan eksistere både på den jord, I bor på, og på alle åndelige hjem; for Mit Rige består af fred, lys, nåde, styrke, harmoni, og alle disse ting kan I opnå - om end i begrænset form - allerede i dette liv. Du vil kun opnå åndelig fylde hinsides den verden, som du i øjeblikket lever i. (108,32)
11 Sandelig, siger jeg eder, skønt Menneskene i Dag ere mere Materie end Ånd, skal de i Morgen være mere Ånd end Materie.
12. Mennesker har forsøgt at materialisere deres sind fuldstændigt, men denne totale materialisering vil de ikke opnå. For sindet er som en brillant, og en brillant holder aldrig op med at være det, selv når den er faldet ned i jorden. (230, 54)
13. Mennesker vil dedikere deres videnskab, deres styrke, deres talenter og deres hjerter til at tjene min guddommelige sag, uden at forsømme deres pligter, deres opgaver i verden. De vil vende sig til de sunde fornøjelser, som er gavnlige for deres ånd og krop. De vil kæmpe for deres fornyelse og

deres frihed, de vil ikke blive smittet, de vil ikke tage noget, de ikke har brug for. Så vil korruption og skamløshed forsvinde fra jorden, så vil ånden have opnået absolut herredømme over sin kropslige skal [sjæl], og selv om den stadig bor i en krop, vil den føre et åndeligt liv i kærlighed, broderskab og fred.
14. Dette vil være den tid, hvor krige vil forsvinde, hvor der vil være gensidig respekt og hjælpsomhed, hvor I vil indse, at I ikke længere vil få lov til at disponere over en nabos liv, ej heller over jeres eget. I vil da vide, at I ikke ejer jeres liv, ej heller jeres børns og ægtefællers liv eller denne jord, men at jeg ejer hele skabelsen. Men da I er mine elskede børn, er I også ejere af alt det, der er mit.
15. Men selv om jeg er Herre og ejer af alt skabt, kan jeg ikke dræbe mine skabninger, gøre nogen ondt eller påføre dem smerte. Hvorfor har de, som ikke er livets ejere, så taget det, der ikke tilhører dem, for at gøre sig af med det?
16 Når menneskene forstår denne lære, vil de have taget et skridt opad i deres åndelige udvikling, og denne verden vil være et hjem for avancerede åndelige væsener.
17. Du ved ikke, om du vil bebo denne planet igen efter den tid. Jeg vil bestemme, hvem der skal opleve disse nådetider, hvem der skal se dette jordiske rige, som i en anden epoke var en dal af tårer, ødelæggelse og død.
18 De have, bjerge og marker, som har været vidner til så megen smerte, vil da blive forvandlet til et fredens sted, til et billede af de hinsides verdener.
19. Jeg har meddelt jer, at når kampene ophører, vil Mit Rige allerede være tæt på jer, og så vil jeres ånd blomstre i dyder. Min Lære vil være til stede i alle åndelige væsener, og jeg vil gøre mig selv kendt gennem mænd og kvinder. (231, 28 - 30)
20. Jeg har forberedt en tidsalder, hvor menneskeheden vil rejse sig i lydighed. Dine børnebørn vil se den herlighed, som jeg vil udgyde over denne jord.
21. For min vilje skal opfyldes på denne verden, som jeg gav jer som et jordisk paradis, og tiden vil komme, hvor de ånder vil komme til denne planet, som har nået et højt udviklingsniveau, som har kæmpet. Mit guddommelige lys vil overstråle jorden, og opfyldelsen af min lov vil herske over den. (363, 44)

Jorden som et forjættet land og en afspejling af himmeriges rige

22. Denne jord, der er besudlet af synd, plettet af kriminalitet og vanhelliget af grådighed og had, skal genvinde sin renhed. Menneskelivet, som har været en uophørlig kamp mellem godt og ondt, vil blive Guds børns hjem, et hjem med fred, broderskab, forståelse og ædle forhåbninger. Men for at nå dette ideal må mennesket gå igennem de prøvelser, der vil ryste dem op af deres åndelige sløvhed. (169, 14)
23 Jeg vil ikke bygge en ny verden på synder, had og laster; jeg vil bygge på et solidt fundament af fornyelse, erfaring og omvendelse; jeg vil forvandle alt i jer. Selv fra mørket vil lyset bryde frem, og fra døden vil jeg skabe liv.
24 Selv om Menneskene har besmittet og vanhelliget Jorden, skal de i Morgen med deres gode Gerninger gøre dette Hjem værdigt, og det skal blive anerkendt som Forjættelsens Land, hvortil de skal komme for at udføre ædle Tjenester. Hvem kunne da tvivle på verdens forvandling? (82, 44 - 45)
25. Jeg er i gang med at bygge Helligåndens tempel. Men når den er bygget, vil der ikke længere være nogen forsamlingshuse, kirker og pilgrimssteder, eller også vil de have mistet deres eksistensberettigelse sammen med deres religiøse symboler, deres ritualer og deres traditioner. Så vil du føle min storhed og mit nærvær, du vil genkende universet som kirke og kærligheden til din næste som tilbedelse.
26 Fra Moder Naturs skød vil der springe ny viden frem, som vil gøre jeres videnskab til en vej til velvære, for den vil blive sat på rette vej af samvittigheden, som er Guds stemme.
27 Hjernen skal ikke længere være verdens herre, men Åndens medarbejder, som skal lede og oplyse den. (126, 35 - 36)
28 Når verden så får sin fornyede frigørelse og under ledelse af Elias' lys går ind i dette retfærdige og gode liv, vil I her på jorden have en afspejling af det åndelige liv, der venter jer efter dette liv, for at I så for evigt kan nyde jeres Faders fred og lys.

29 Men hvis I spekulerer på, hvordan alle Folkene skal forenes til ét Folk, ligesom de Stammer, der dannede Israels Folk, siger jeg eder: Vær ikke bekymrede, for når Folkene alle er ført ind i "Ørkenen", skal Besøgelserne smede dem sammen, og når det sker, skal der falde en "ny Manna" fra Himmelen på alle trængende Hjerter. (160, 39)
30 Ligesom det forjættede land blev uddelt til Israels folk, således skal hele jorden uddeles til menneskeheden. Det vil ske, når tiden er inde - efter renselsen. Da det er min vilje, at denne fordeling skal finde sted, vil retfærdighed og lighed herske i den, så alle mennesker kan arbejde sammen i ét værk. (154, 49)
31 Forestil jer udviklingen af en menneskehed, hvis moral udspringer af åndeliggørelse; forestil jer en menneskehed uden grænser eller nationale grænser, der broderligt deler alle de livsfornødenheder, som jorden giver til sine børn.
32 Prøv at forestille jer, hvordan den menneskelige videnskab ville se ud, hvis den havde kærlighed til hinanden som ideal, hvis mennesket fik den viden, det søger, gennem bøn.
33 Tænk på, hvor behageligt det vil være for mig at modtage kærlighedens, troens, lydighedens og ydmyghedens tilbedelse fra mennesker gennem deres liv, uden at de behøver at benytte sig af ritualer og ydre former for tilbedelse.
34. Kun dette vil være livet for menneskene, for i det vil de ånde fred, de vil nyde friheden, og de vil kun ernære sig af det, der indeholder sandheden. (315, 57 - 58)
35. Menneskenes synder vil blive slettet, og alt vil fremstå som nyt. Et lys fuld af renhed og jomfruelighed vil oplyse alle skabninger, en ny harmoni vil hilse på menneskeheden, og så vil menneskers ånd rejse sig som en hymne af kærlighed til deres Herre, som han har ventet på så længe.
36 Moder Jord, som fra de tidligste tider er blevet vanæret af sine børn, vil igen smykke sig med sine smukkeste festlige klæder, og menneskene vil ikke længere kalde hende "Tårernes dal", og de vil ikke længere gøre hende til en mark af blod og tårer.
37 Denne verden vil være som en lille helligdom midt i universet, hvorfra menneskene vil hæve deres ånder op til det Uendelige i en forening fuld af ydmyghed og kærlighed til deres himmelske Fader.
38 Mine børn skal have min lov indpræget i deres sind og mit ord i deres hjerter, og hvis de tidligere har fundet glæde ved det onde og lyst til at synde, skal de ikke have andet end det gode som ideal, og de skal ikke kende nogen større glæde end den at vandre på mine veje.
39. Men tro ikke, at mennesket derfor vil give afkald på sin videnskab eller sin civilisation og trække sig tilbage til ensomme dale og til bjergene for at leve et primitivt liv. Nej, han vil stadig nyde frugterne af det videnskabelige træ, som han har passet med så stor interesse, og når hans åndeliggørelse er større, vil hans videnskab også være det.
40. Men mod tidernes ende, når mennesket har tilbagelagt hele denne vej og har taget den sidste frugt af træet, vil det indse, hvor ringe hans værker er, som tidligere forekom ham så store, og det vil forstå og føle det åndelige liv, og gennem dette vil det beundre Skaberens værk som aldrig før. Gennem inspiration vil han modtage de store åbenbaringer, og hans liv vil blive en tilbagevenden til enkelhed, naturlighed og åndeliggørelse. Der vil gå nogen tid, før den dag kommer, men alle mine børn skal se den. (111, 12-14)

Fuldførelse af skabelsen

41. Jeg er ved at forberede dalen, hvor jeg vil samle alle mine børn til den store universelle dom. Jeg vil dømme med fuldkommenhed, min kærlighed og barmhjertighed vil omfavne menneskeheden, og på den dag vil I finde forløsning og helbredelse fra alle jeres dårligdomme.
42. Hvis du i dag soner dine overtrædelser, skal din ånd rense sig selv. På denne måde vil I være forberedt på at modtage den arv fra mig, som jeg har givet til hver enkelt af jer. (237, 6)
43. Min kærlighed vil smelte alle mennesker og alle verdener sammen til én. Foran mig vil forskellene mellem racer, sprog og stammer forsvinde, selv de forskelle der findes i åndelig udvikling. (60, 95)
44. Min Ånd er steget ned på alle åndelige væsener, og mine engle er overalt i universet og udfører mine ordrer om at bringe alting i orden og på rette spor. Når alle har opfyldt deres mission, vil uvidenheden være

forsvundet, ondskaben vil ikke længere eksistere, og kun det gode vil herske på denne planet. (120, 47)
45. Alle de verdener, hvor mine børn fuldender sig selv, er som en uendelig have. I dag er I stadig spæde skud, men jeg lover jer, at I ikke vil mangle min lærdoms krystalvand, og gennem vandingen vil I vokse mere og mere i visdom og kærlighed, indtil den guddommelige gartner en dag i evigheden, når træerne bærer fuldt modne frugter i overflod, vil kunne genopfriske sig selv i sit arbejde ved at smage på frugterne af sin egen kærlighed. (314, 34)
46. Jeg ønsker, at ved kampens afslutning, når alle mine børn er forenet for evigt i det åndelige hjem, vil de få del i min uendelige lykke som Skaber i anerkendelse af, at hver enkelt af jer har deltaget i det guddommelige værk på en konstruktiv eller genopbyggende måde.
47. Kun som åndelige væsener vil I opdage, at af alt det, som jeg har skabt siden begyndelsen, er intet gået tabt, at alt genopstår i mig, alt kommer til live og fornyes.
48. Derfor, hvis så mange væsener har været på afveje i lang tid, hvis mange i stedet for livsværker har udført destruktive værker, vil de opdage, at tiden for deres vildfarelse kun var midlertidig, og at deres værker, hvor dårlige de end måtte have været, vil finde oprejsning i det Evige Liv, og de vil blive forvandlet til medarbejdere i mit uophørligt skabende arbejde.
49. Hvad betyder nogle få århundreder med synd og mørke, som menneskeheden havde på jorden, når man sammenligner dem med evigheden, med en tid med udvikling og fred uden ende? I har forladt mig på grund af jeres frie vilje, og I vil vende tilbage til mig af samvittighedsgrunde. (317, 17 - 20)
50 Denne verden er ikke evig, og det behøver den heller ikke at være. Når dette hjem ikke længere tjener det formål, som det nu har som eksistensberettigelse, vil det forsvinde.
51. Når din ånd ikke længere har brug for de lektioner, som dette liv giver, fordi den forventer andre, højere lektioner i en anden verden, vil den på baggrund af den viden, som den har opnået i denne livskamp, sige: Med hvilken klarhed forstår jeg nu, at alle ulykkerne i dette liv kun var erfaringer og lektioner, som jeg havde brug for for at forstå bedre. Hvor lang tid syntes jeg ikke at have brugt på "dagens arbejde", når lidelserne tyngede mig ned. Men når det hele nu er forbi - hvor kort og flygtigt forekommer det mig ikke at være i forhold til evigheden! (230, 47)
52 Jeg har modtaget hyldest fra hele skabelsen - fra de største stjerner til væsener, som du knap nok kan opfatte for dit blik.
53 Alt er underlagt udvikling, alt går sin gang, alt går fremad, alt forandrer sig, alt udvikler sig, bliver højere og fuldender sig selv.
54. Så vil mit åndelige smil, når det har nået toppen af perfektion, være som et uendeligt daggry i hele universet, hvorfra enhver plet, elendighed, lidelse og ufuldkommenhed vil være forsvundet. (254, 28)

Lovsangen om den genoprettede harmoni i skabelsen

55 I min Ånd er der en Lovsang, hvis Klange ingen endnu har hørt, ingen kender den, hverken i Himmelen eller på Jorden.
56 Den sang vil blive hørt i hele universet, når smerte, elendighed, mørke og synd er udslettet.
57 Disse guddommelige toner vil blive gengivet i alle åndelige væsener, og Faderen og børnene vil forenes i dette kor af harmoni og lyksalighed. (219, 13)
58 Jeg vil rejse mig selv i jer som en sejrherre - jeg vil have, at I skal se på jeres Fader som hærskarernes konge, der besejrer det onde i jer, og jer selv som soldater fulde af åndelig ære, fulde af tilfredshed og fred i sindet.
59 Så vil den universelle harmonis sang høres ved den største sejr - den triumf, som vil komme, men hvor hverken jeres Fader eller I selv vil blive bedrøvet over at have "besejret" gennem jeres kærlighed.
60 Vores "besejrede" vil ikke være åndelige væsener - det vil være ondskaben, alle mørke, synder og ufuldkommenheder.
61 Faderens triumf vil bestå i frelsen af alle de tilbagestående ånder, som var rodfæstet i mørket og ondskaben.
62. Du er i vildfarelse, hvis du tror, at nogen vil gå tabt. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis en enkelt ånd ikke fandt frelse.
63. Alle dem, som I kalder dæmoner, er ligeledes åndelige væsener, som kom fra Gud,

og hvis de stadig er fortabte i dag, vil de også finde forløsning.
64. Hvornår vil det sande lys være i dem? Når I så sammen med lysets åndelige skarer bekæmper deres uvidenhed og deres synd med jeres bøn og jeres gerninger af kærlighed og barmhjertighed.
65 af din Fader og din fuldkomne lykke vil være Herrens store dag. Den universelle banket vil finde sted, når I alle en gang vil spise ved hans bord af det evige livs brød. (327, 47 – 48)
66. Har jeg ikke sagt jer, at I er arvinger til min herlighed? Så det eneste, der mangler, er, at du erhverver dig fortjeneste, så den kan blive din, og du kan nyde den.
67. Alt det, jeg har skabt, har ikke været til mig, men til mine børn. Jeg ønsker kun din glæde, din evige lykke. (18, 60 - 61)
68. Al den kraft, der besjælede væsenerne og gav liv til organismerne, vil vende tilbage til Mig; alt det lys, der oplyste verdenerne, vil vende tilbage til Mig, og al den skønhed, der blev udgydt over skabelsens riger, vil igen være i Faderens Ånd; og når det først er tilbage i Mig, vil dette liv blive til Åndelig Essens, der vil blive udgydt over alle åndelige væsener, over Herrens børn; for jeg vil aldrig fratage jer de gaver, jeg har givet jer.
69 Visdom, evigt liv, harmoni, uendelig skønhed, godhed, alt dette og meget mere vil være i Herrens børn, når de bor sammen med ham på det fuldkomne sted. (18,54-56)

XIV Den store kommission

Kapitel 59 - Opgaven med at udbrede Guds nye ord

Instruktioner for fremstilling af bogbind, uddragsudgaver og oversættelser

1 Dette er den bebudede tid, hvor jeg skulle tale til menneskeheden, og jeg ønsker, at I i opfyldelse af mine forudsigelser skal samle bøger i bind med dette ord, som jeg har givet jer, og senere lave uddrag og analyser af dem og gøre jeres medmennesker opmærksomme på dem. (6, 52 o.)
2 Saml en bog ud fra mit ord, tag meningen ud af den, så du får en rigtig fornemmelse af renheden i min lære. Du kan opdage fejl i det ord, som talebæreren overfører, men ikke i betydningen.
3. Mine sendere har ikke altid været forberedt. Det er derfor, jeg har sagt til jer, at I ikke skal læse den overfladisk, men at I skal gennemskue dens betydning, så I kan opdage dens fuldkommenhed. Bed og mediter, så du kan forstå det. (174, 30)
4 Jeg har bragt dig dette Ord og ladet dig høre det på dit Sprog, men jeg giver dig den Opgave at oversætte det senere til andre Sprog, for at det kan blive kendt af alle; jeg giver dig den Opgave at oversætte det til dit eget Sprog.
5 På denne måde vil I begynde at bygge det sande "Israels tårn", som åndeligt forener alle folkeslag til ét, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige lov, som I lærte i verden fra Jesu mund, da han sagde til jer: "Elsker hinanden!" (34, 59 - 60)
6 Jeg ønsker, at mit ord, når der udarbejdes bøger af det, som skal spredes over jorden, skal trykkes fejlfrit, så rent som det kom ud af mig.
7 Hvis I lader den komme ind i jeres bøger på denne måde, vil der strømme et lys ud af den, som vil oplyse menneskeheden, og dens åndelige betydning vil blive følt og forstået af alle mennesker. (19, 47 - 48)
8. Jeg befaler jer Min lære, så I kan videregive den til jeres medmennesker i samme form, som jeg giver den til jer. Men du må aldrig diskutere det på en voldelig måde, når du underviser i det. Pas på med at dømme det, I ikke kender, men forstå, at et rent eksempel vil være tilstrækkeligt til at omvende mennesker til åndelighed. (174, 66)
9 Gør jer klar til at dele det gode budskab, som mange vil modtage med glæde.
10 Jeg siger til eder "af mange" og ikke "af alle"; thi nogle ville måske sige eder, at det, som Gud åbenbarede dem i den første Tidsalder, og det, som Kristus bragte til Menneskene, er nok for dem.
11 Lad da netop jeres læber, bevæget og inspireret af mig, sige til de vantro, at det er nødvendigt at kende den nye åbenbaring for at kende al den sandhed, som Gud har givet menneskene i forgangne tider. (292, 67)

Retten til at kende Guds nye ord

12 Det er nødvendigt for dig at drage ud på de forskellige Stier på Jorden, du højt elskede Folk. For se, selv i den mexicanske nation er der mange, der endnu ikke har anerkendt mit værk.
13 Se, hvorledes de allerede nu opstaaer i Verden, som sige, at de arbejde i mit Navn, skønt de ere åndeligt fattige.
14. Men I, som er blevet rigeligt velsignet af Min Guddommelighed, hvad er jeres opgave? At gøre Min lære kendt. I må ikke skjule jer for verden og ikke nægte den den hjælp, den har brug for. (341, 16)
15 Her forbereder jeg eder i Stilhed; derefter skal den Dag komme, da I skal drage ud for at bane Vejene, for at mit Ord kan nå ud til alle Hjerter.
16 På den tid skal verden blive renset af lidelser, og mit ord skal ikke længere fremstå for den som et fremmedsprog, men som noget, som hjerte og ånd let kan forstå og føle.
17 Jeg giver dig den Bog, som taler om Sandhed og Kærlighed, for at du kan bringe den til hele Menneskeheden.
18. Der er ikke noget folk på jorden, som jeg kunne fortælle jer om, at I ikke behøver at tage af sted, for de har ikke brug for denne åbenbaring. Hvilken nation kan hævde, at den virkelig er kristen, ikke kun af navn, men også på grund af sin kærlighed, sin barmhjertighed og sin tilgivelse? Hvilken nation kan bevise sin åndelighed? I hvilken del af verden elsker de hinanden? Hvor følger folk faktisk Kristi lære? (124, 15 - 16)
19 Når dette budskab er færdigt, vil jeg ikke længere tale gennem disse sendere, men jeg vil efterfølgende manifestere mig selv på en subtil måde i ånderne.
20 Men mit Ord, som er indpræget i Hjerterne på dem, der har hørt det, og som er skrevet ned i en ny Bog, skal bringes til Verdens Folkeslag og Nationer som Fredsfrø, som Lys for sand Kundskab, som Middel mod alt ondt, der plager Menneskers Legeme og Sind.
21 Mit Ord kommer ikke til Hjerterne, når mine Budbringere ønsker det, men når det er min Villie. Thi det er mig, der våger over min Sæd, som bereder jorden og baner vejen for den. Det er mig, der vil sørge for, at den når ud til folkene, nationerne og familierne på klog vis og på det rette tidspunkt.
22 Den vil komme, når den allerede er ventet, når hjerterne er i forventning, fordi de husker mine løfter, når de er vågnet op fra deres dybe drøm af selvgodhed, arrogance, materialisme og forfængelighed. (315, 28 - 29)
23 Jeg vil give mit folk midler til at bringe mit budskab ud til alle folkeslag. Jeg vil sørge for, at den på sin vej finder mennesker af god vilje, som vil hjælpe den med at bære mine proklamationer ud til jordens ende. (323, 75)
24 Ved dig skal Loven blive kendt på ny for de nye slægter. Derfor har jeg sagt til jer, at I skal være forberedt. For I er kommet for at bane vejen for fremtiden, så de nye generationer ikke længere skal være afgudsdyrkere, og der ikke længere skal opstå falske profeter blandt dem, som kan forføre menneskene.
25. Alt dette skal du åbenbare for verden, Israel. I denne tid, hvor der er opstået forskellige verdenssyn, vil sekter rejse sig mod sekter, og konfessioner vil kæmpe indbyrdes og vil også afvise jer.
26 Men da I ere Lysets og Fredens Børn, skulle I sige til dem: "Sandheden er i det Tredje Testamentes Betydning; der er Vidnesbyrd om Herrens Tilstedeværelse og Tilkommelse i denne Tid."
27 Du skal vise Menneskene denne Bog og vidne om dens Sandhed ved at opfylde min Lov. (348, 42 - 43)

Instruktioner til udbredelse af åndsdoktrinen

28. Forstå, folkens: I denne "tredje æra" har I som vidner, der har oplevet denne guddommelige manifestation, til opgave at udbrede dette budskab meget trofast og sandfærdigt. I er blevet kaldet og udvalgt til at bringe de gode nyheder til menneskeheden, til at lære jeres medmennesker den åndelige vej - den eneste vej, der fører jer til fred, til sandt lys og til et altomfattende broderskab. (270, 10)
29. Hav tålmodighed og forståelse, for det er ikke jer, som menneskeheden skal erkende, men mit værk, min Lære, og den er evig. Din opgave er med dine ord og gerninger at levere det budskab, der afslører menneskene vejen til at tage et skridt mod fuldkommenhed. (84, 11)

30 Byg på fast Grund, for at de vantro ikke skal ødelægge det, som jeg har bygget i dig af Åndelighed og Fornyelse; jeg har bygget dig på fast Grund, for at de vantro ikke skal ødelægge dig.
31. Men I må ikke skjule denne sandhed af frygt for verden, men I må vise den for verden i dagens klare lys. I denne tid skal I ikke gå til katakomberne for at bede og elske Mig.
32 Vær ikke tilbageholdende med at tale eller vidne om mig på nogen måde, for så vil menneskene ikke anerkende, at jeg har givet mig selv til kende for jer, de vil tvivle på, at de mange syge og trængende er blevet raske og har fundet lindring fra deres lidelser, de vil benægte de mirakler, som jeg har udført for at vække jeres tro.
33. Jeg vil efterlade jer min lærebog, så I kan sige til verden: "Se, her er det, som Mesteren efterlod som arv." Og sandelig, hvor mange vil ikke tro, når de hører mit ord blive læst, og hvor mange syndere vil ikke blive fornyet!
34 Tag al denne lære til dig, så at prøvelserne i dit liv ikke kommer til at ramme dig uforberedt. (246, 69 - 70)
35. Hvor mange lærdomme, hvor mange former for tilbedelse af Gud og hvor mange nye ideer om det åndelige og om menneskelivet vil du finde. Hvis du forstår at gennemskue dem og bedømme dem, vil hver af dem vise dig en god og rigtig del og en anden, fejlagtig del, der er langt fra sandheden, som er retfærdighed, kærlighed og fuldkommenhed.
36 Hvor I finder fejl, uvidenhed eller ondskab, skal I udbrede essensen af min Lære, som, fordi den er min, ikke må indeholde nogen blanding af urenhed eller fejl.
37 Min instruktion er absolut, omfattende og fuldkommen. (268,58 - 60)
38. Jeg siger jer allerede nu, at de, der virkelig sår denne sæd med den hjertelighed, hvormed jeg har betroet jer den, vil gå deres vej i fred. Døre vil åbne sig for dem, der har været døve over for deres bankende; og selv om de kan blive bekæmpet, vil de aldrig blive besejret i kamp, fordi deres dyd vil få dem til at overvinde alle prøvelser.
39 Men de, som ikke lytter til deres samvittigheds Røst, som ikke adlyder mit Ord og forråder mig, de skal altid være deres Fjender overladt, de skal leve uden Fred og føle Dødsfrygt. (252, 24 - 25)
40 Mennesker, før krigene i verden er slut, vil min kærlighedslov berøre alle åndelige væsener, selv om I i dag ikke kan vide på hvilken måde.
41 Dette budskab om åndeligt lys vil også nå ud til menneskene; men det vil kun ske, når I er stærke.
42. Ingen vover at sige, at dette værk er sandheden, medmindre han er overbevist om det, for så vil ingen tro dig. Men hvis din tro er absolut, og din overbevisning er sand, vil ingen kunne forhindre dig i at bringe det gode budskab til alle hjerter. (287, 52-53)

Kapitel 60 - At arbejde i Kristi ånd

Nødvendige kvaliteter, dyder og evner hos de nye disciple

1 Hvor svært forekommer det dig ikke at finde en måde at opfylde din mission på i denne tid. Men jeg siger jer, at det ikke er svært, fordi menneskeheden er parat til at modtage mit budskab.
2 Til alle tider har de svage været modløse i kampen, mens de stærke har vist, at troen på min lov overvinder alt. Din skæbne, Israel, har været at give verden nye budskaber og åbenbaringer, og derfor tvivler du nogle gange på, om du vil finde troen.
3 Men vær ikke bange, tag den Sæd, som jeg har betroet dig, og så den. I vil allerede se, hvor mange af de marker, som I troede var ufrugtbare, I vil finde frugtbare, når de bliver gjort frugtbare med sandheden i mit ord.
4. Du må ikke undlade at opfylde din mission, fordi du føler dig uværdig. Sandelig, siger jeg jer, den, der har en mission og ikke opfylder den, handler lige så ondt som den, der bevidst vanhelliger loven.
5 Glem ikke, at Faderen til sidst vil kræve regnskab af jer, både for det, I har gjort det onde, og for det, I har undladt at gøre. Du skal vide, at både den ene og den anden overtrædelse vil forårsage lidelse for din ånd.
6 Udbred min lære, tal til folket om mit ord, overbevis dem med jeres kærlighedsgerninger, inviter dem til at høre mig, og når de kommer sammen med folkemængderne, og troens lys er tændt i

deres hjerter, vil jeg kalde dem børn af det nye folk Israel. (66, 14 - 17)
7 De, der rejser sig fra mudderet, snavset og selviskheden til et liv i tjeneste og aktiv næstekærlighed for deres medmennesker, dem vil jeg vise som et eksempel, at Min Lære har lys og nåde til at forny syndere. Dette eksempel vil sprede sig til alle hjerter.
8 Hvem ønsker ikke at være blandt dem, som vidner om mig? Men sandelig siger jeg jer, at hvis jeres handlinger ikke er af hjertet, vil de ikke bære frugt hos jeres medmennesker, og I vil ofte høre dem kalde jer hyklere og falske prædikanter. Og jeg ønsker ikke, at det skal ske for dig.
9. Du må vide, at det i dag er meget svært at narre folk. Deres sind er vågne, og selv om de er fortabt i deres tilværelses materialisme, er de følsomme over for enhver åndelig manifestation. Men hvis du ikke kan bedrage dine medmennesker, kan du så bedrage din Fader?
10 Lad Mesterens Kærlighed tage Bolig i dit Væsen, så du kan tilgive dine Fjender, ligesom han tilgiver dig. Så vil dit hjerte være som en livline blandt mennesker. (65, 44 - 46)
11 Frygt ikke for mennesker; thi sandelig, siger jeg eder: Jeg vil tale gennem din mund, vidne om mit ord gennem dig, og ekkoet af det vil nå ud til jordens ende, til de store, de små, de herskende, videnskabsmænd og teologer. (7, 37)
12 Jeg siger jer igen, at I ikke skal være bange for konfrontationer. Fortæl derfor dine medmennesker med den største selvfølgelighed, at Herren er kommet til dig.
13 Fortæl dem, at den, der døde på korset, var Jesus, det legeme, som Kristus skjulte sig i, det levende tempel, hvori "Guds ord" boede; men at Kristus, den guddommelige kærlighed, lever og kommer i Ånden til sine børn for at lære dem den vej, der skal føre dem ind i hans åndelige rige. (88, 62 - 63)
14. Frygt ikke for sekternes og trossamfundets domme og spydigheder. Det er dem, der, selv om de har profetiernes bøger i deres hænder, ikke har fortolket dem korrekt og derfor ikke vidste, hvordan de skulle forvente mig. I derimod, som ikke kendte profetierne, der talte om min genkomst som Helligånden, forventede mig. Nu er den tredje æra kommet, men menneskeheden har ikke forstået, hvordan evangeliet skal fortolkes (33:26).
15 Hvordan vil du være i stand til at lede menneskeheden til at opnå åndelighed i en epoke med så stor materialisering og forvirring af sindet?
16 Vær opmærksom på, at dit arbejde er vanskeligt, at du må være stærk og tålmodig i kampen for at udføre det.
17 Du må gøre en stor indsats for at rette op på den forkerte fortolkning af min lov og den mangelfulde måde, hvorpå du tilbeder mig.
18 Men I skulle huske, at I ikke i et Øjeblik kunne skifte Tanken og Skikken i et Øjeblik, men at I for at gøre det må væbne eder med Tålmodighed og god Vilje og give et Kærlighedseksempel ved eders Gerninger. (226, 60)
19 Kun de rene af hjertet må drage ud til lande og folkeslag for at udbrede mit budskab, for de er de eneste, der er værdige til at vidne om sandheden i dette værk.
20 Når disse udsendinge begiver sig af sted til de lande, der venter dem, skal al religiøs fanatisme allerede være slukket fra deres hjerter, der må ikke længere være det mindste ønske om smiger eller beundring, og deres hånd skal ikke turde blive besudlet med verdens penge for det kærlighedsarbejde, de udfører.
21 De må ikke sælge Tegn og ikke sætte Pris for at elske hinanden. De skal være tjenere, ikke herrer.
22 Den tid vil komme, hvor I vil forstå den sande ydmygheds storhed, og da vil I indse, at den, der forstod at være tjener, i virkeligheden var fri i sin opgave at gøre godt og udbrede barmhjertighed, og at tro, tillid og fred ledsagede ham i hans liv. (278, 11 - 12)
23. Jeg siger jer, at I vil føle det, når jeres ånd er parat til at undervise jeres medmennesker i min lære. For det vil være, når I har fundet jer selv. Så vil du høre samvittighedens stemme meget tydeligt. Så længe dette ikke er sandt for dig, vil du ikke være i stand til virkelig at føle Mig. (169,36)
24 Hør godt efter dette Ord, for at I derefter kan udlægge det og så det i eders Medmenneskers Hjerter. Lad jer ikke nøjes med at forstå det, men tal det, giv et eksempel og lær med jeres gerninger. Vær følsomme, så I kan vide, hvornår det er det

rette øjeblik at tale, og hvornår det er det rette tidspunkt for jeres handlinger til at vidne om min lære.
25 Jeg giver eder et sprog til at udbrede mit ord, og dette sprog er den åndelige kærlighed, som alle mennesker skal forstå.
26. Det er et sprog, der er behageligt for menneskers øre og hjerte, og som sten for sten vil nedbryde Babelstårnet, som de har bygget i deres hjerter. Så vil min dom ophøre, fordi alle vil betragte sig selv som brødre og søstre. (238, 27 - 28)
27. Først når I har forvandlet jer selv indvendigt, vil jeg sende jer ud i verden for at sprede mit budskab. For kun når åndeligheden er ægte i disciplene, vil de vide, hvordan de skal sende det videre, som de har modtaget fra mig. (336, 38)
28. Husk på, at Min undervisning ikke er begrænset til dine ideer og din forståelse. Min guddommelige visdom har ingen grænser. Ingen kan hævde at have kendt eller forstået nogen af mine åbenbaringer, før jeg åbenbarede dem for ham.
29. Mens videnskabsmændene forsøger at forklare alting med deres materielle viden, afslører jeg for de ydmyge det åndelige liv, det virkelige liv, hvori årsagen, grunden og forklaringen til alt, hvad der eksisterer, ligger.
30. Fra den viden, du formidler, vil den idé, som menneskene vil få om mit værk, komme. Mange vil af mangel på forståelse dømme Min Lære ud fra jeres ubemærkethed, ligesom Jesus, Kristus, i den "Anden Tidsalder" blev dømt ud fra sit ydmyge udseende og sin enkle klædning, og fordi de tolv, der fulgte ham, også var enkelt klædt. Men jeg siger jer i sandhed, at de ikke var dækket af klude, og at de kun havde forkastet jordiske forfængeligheder, fordi de på grund af min undervisning havde forstået, hvad åndens sande værdier var.
31. Jeg siger jer, mine disciple, når mennesker begynder at studere mit værk, og de opsøger jer og spørger jer, så fald ikke i fristelse, idet I tror, at I er overlegne på grund af den viden, I har modtaget fra mig. Jo mere ydmyg I viser jer, jo mere ædel og troværdig vil de anse jer for at være.
32 På denne måde vil det lys, der opløser fanatismen og frigør ånden, gradvist bevæge sig frem fra person til person. Og de, der kaldte sig selv kristne uden at være det, vil lære Kristi sande lære at kende og fortolke den gennem dette lys. For det vil give dem en opløftende opfattelse af det åndelige liv, som Jesus talte om i sin lære. (226, 17 - 21)
33 Du kan ikke gå til Folket med en falsk eller kun falsk Forberedelse; thi deres Ånd er udviklet, og Forbindelsen, som dækkede deres Øjne, er for længst faldet.
34. Bring dem åndelighed, giv dem fred, og skab i dine omgivelser en atmosfære af velvære og broderskab, og du vil se dem lytte til dig og acceptere dine ord, hvori min inspiration og min kraft vil ligge.
35. Hvis I prædiker og lærer om fred, så vær selv fredelige; hvis I taler om kærlighed, så føl den, før I udtrykker den i ord; hvis også jeres medmennesker tilbyder jer deres frugter, så afvis dem ikke. Undersøg alt det, I får kendskab til, og hold jer til det, der er tilladt og rigtigt i deres lære.
36. Du vil også møde dem, der, efter at være blevet fanatiske i udøvelsen af deres religion, har formindsket deres forståelse gennem materialiseringen af deres tilbedelseshandlinger. Du skal derefter tålmodigt hjælpe dem med at øge deres viden, du skal vise dem de horisonter, som deres ånd kan nå, når de fordyber sig i min undervisning.
37. Du skal tale til dem om min Universelle Ånd, om åndens udødelighed, dens evige udvikling. I skal lære dem sand bøn, åndens dialog, og befri dem fra fordomme og fejltagelser. Dette er det arbejde, jeg befaler jer - et arbejde med kærlighed og tålmodighed. (277, 6 -7)
38. Helbred alle lidelser, både legemets og åndens, for I har til opgave at trøste, styrke og helbrede jeres næste. Men jeg spørger jer: Hvordan kan I give sundhed til dem, der har brug for det, hvis I selv er syge? Hvilken fred kan strømme fra din ånd, når den er forstyrret af bekymringer, lidelser, samvittighedsplager og nederdrægtige lidenskaber?
39 Kun hvad du har samlet i dit hjerte, kan du give dine medmennesker. (298,1 - 2)
40 Jeg bringer jer en klar og enkel lære, for at I kan lære at leve blandt syndere uden at blive smittet, at gå jeres vej blandt torne uden at gøre jer selv ondt, at være vidne til grusomheder og skændsler uden at blive rasende, at leve i en verden fuld af elendighed

uden at søge at flygte fra den, men i stedet ønske at blive midt i den, at gøre alt muligt godt for dem, der er i nød, og at sprede det godes sæd på alle måder.
41 Da det jordiske paradis er blevet forvandlet til et helvede af menneskenes synd, er det nødvendigt, at de vasker deres pletter væk og således genopretter deres liv i dets oprindelige renhed. (307, 26 - 27)
42. Jeg vil ikke sende dem, der er døde for nådens liv, som budbringere, for de ville ikke have noget at give. Jeg vil ikke overlade denne mission til dem, der ikke har renset deres hjerter for selviskhed.
43. Budbringeren af mit ord skal være en af mine disciple, hvis blotte tilstedeværelse gør min fred mærkbar i hjerterne. Han skal have evnen til at kunne trøste sine medmennesker selv i livets sværeste øjeblikke, og der skal altid strømme et lys ud af hans ord, som fordriver alt mørke i ånd og sind. (323, 60 - 61)

Den rigtige måde at opføre sig på, når man deler ordet

44. Mange måder og midler vil Mine nye disciple have til at sprede denne velsignede sæd; men glem aldrig ydmyghed og enkelhed, for det er sådan, jeg er kommet til jer, og på samme måde skal I nærme jer hjerter, hjem og folkeslag. Hvis I kommer på denne måde, vil I blive anerkendt som budbringere af et åndeligt budskab, og jeres kamp vil bære frugter af sand åndeliggørelse, fornyelse og broderskab. (82, 66)
45 Hvis I vil vide, hvad I skal gøre blandt Mennesker, så er det nok at tænke på, hvad jeg har gjort blandt jer fra den dag, I hørte mit Ord.
46. Jeg tilgav dig, jeg modtog dig med uendelig barmhjertighed og kærlighed, jeg lod dig hvile fra dagens møjsommelige arbejde. Jeg stoppede ikke op for at bedømme din sociale stilling, din status eller din kaste. Jeg rensede jeres synders spedalskhed og helbredte jeres svagheder.
47. Jeg var forstående, tilgivende og velvillig i min bedømmelse af dine mangler. Jeg bragte jer tilbage til det sande liv ved at give jer en kærlighedslære, som gør jer i stand til at frelse jer selv ved at frelse jeres næste.
48 I disse mine gerninger, som jeg har udført på hver enkelt af jer, kan I finde det bedste eksempel, som I kan anvende blandt dem, der er i nød, både i legeme og ånd, og som vil komme til jer i skarer.
49. Når jeg taler til dette folk her, taler jeg til menneskeheden. Jeres opgave i morgen er at henvende jer til menneskenes hjerter og broderligt videregive dem Mit ord, som vil fuldføre frelsesværket. (258, 21 - 24)
50 Du skal være ydmyg. Du må ikke have noget imod at blive fornærmet. Vær blid. De vil påføre jer ydmygelser og lidelser. Men dit ord, som skal være mit budskab, kan de ikke forkaste fra deres sind. Derfor siger jeg til jer: Hvis nogle forbliver ufølsomme og døve over for jeres kald, vil andre vågne op fra deres lange søvn og gøre sig klar til at gå fremad og sætte deres liv ind på fornyelsens og omvendelsens vej.
51. Bevæbn jer med mod, tro og styrke, så I kan tage kampen op. Men jeg vil gerne sige til jer: Lad jer ikke skræmme, når I taler til en af jeres medmennesker, fordi I ser ham velklædt, eller fordi han tiltales som prins, herre eller minister.
52. Tag Paulus og Peter som eksempel, som hævede deres stemme over for dem, som verden kaldte herrer. De var store i ånden, men de pralede ikke over for nogen med at være herrer, men erklærede sig som tjenere. Følg deres eksempel og vidner om min sandhed ved at elske jeres gerninger. (131, 60 - 62)
53. Jeg gør jer også opmærksom på, at den, der bruger mit ord som et sværd til at skade sine medmennesker eller som en scepter til at ydmyge dem, kan ikke kalde sig min discipel. Det kan heller ikke den, der bliver ophidset, når han taler om denne lære, og mister roen, for han vil ikke så troens frø.
54 En udrustet discipel er den, der, når han føler sig angrebet i sin tro, i sin helligste overbevisning, forstår at bevare roen, for han vil være som et fyrtårn midt i stormen. (92, 9 - 10)
55. Når I søger at formane en synder til godhed, skal I ikke gøre det ved at true ham med min dom, med naturens kræfter eller med smerte, hvis han ikke fornyer sig, for I vil indgyde ham modvilje mod min lære. Vis den sande Gud, som er fuld af kærlighed, barmhjertighed og tilgivelse. (243, 36)

56. Føl dig ikke såret af dine medmenneskers hån, da du er klar over, at den, der gør dette, på grund af sin uvidenhed ikke er i stand til at erkende sandheden. Du vil finde kompensation for dette i dem, der kommer til dig for at undersøge dig, og som derefter overraskes af den indre fred, der stråler gennem hver af mine sande disciple.
57. Du bør derimod aldrig håne dem, der er afgudsdyrkere i deres religiøse fanatisme. For selv om de søger mig i materielle former, tilbeder de mig i dem.
58. Du behøver ikke at påpege deres fejl over for dine medmennesker for at få dem fjernet. Ved at gøre det ville du snarere vække deres vrede og øge deres fanatisme. Det vil være nok at omsætte min lære i praksis med den åndelighed, som den kræver, for at bringe dine medmenneskers fejltagelser frem i sandhedens lys.
59. Du bliver nødt til at have meget tålmodighed, stor barmhjertighed og sand kærlighed, hvis du ønsker, at menneskeheden snart skal lære at erkende det åndelige indhold i mit ord og have sand ærbødighed for det, samt at anerkende i ethvert menneske en åndelig og jordisk broder i Gud. (312, 20 - 22)
60. Jeg har bevist for dig, at det er muligt at fjerne det mørke bandage fra den uvidende eller blinde persons øjne uden at skade ham, uden at fornærme eller såre ham. Jeg ønsker, at I gør det samme. Jeg har bevist jer i jer selv, at kærlighed, tilgivelse, tålmodighed og overbærenhed har mere magt end hårdhed, fordømmelser eller brug af magt. (172, 63)
61. Endnu en gang efterlader jeg jer sporet, så I kan følge mig. Når du begiver dig ud på jagt efter mennesker for at bringe de gode nyheder, skal du ikke tigge dem om at lytte til dig. Udfør jeres opgave med værdighed, og de, der tror jer, vil være dem, som jeg har udvalgt til at gøre dem til mine disciple. (10, 50)

Den rette måde at forkynde ordet på

62. Jeg har ikke givet jer mit ord til at forkynde på gader og pladser. Det gjorde Jesus ganske vist; men han vidste, hvordan han skulle svare på alle spørgsmål og sætte dem, der forsøgte at sætte ham på prøve, på prøve.
63. I er små og svage, så I må ikke vække jeres medmenneskers vrede. Forsøg ikke at gøre opmærksom på jer selv - tænk, at I ikke har noget særligt. Du skal heller ikke stræbe efter at bevise over for folk, at alle tager fejl, og at kun du kender sandheden, for på den måde vil du ikke opnå noget godt med dit frø.
64. Hvis du ønsker at udvikle dig åndeligt og moralsk, skal du ikke dømme dine medmenneskers fejl, så du ikke falder i samme fejl. Ret dine fejl og mangler, bed ydmygt til din Mester, så du kan blive inspireret af hans mildhed, og husk hans råd om aldrig at offentliggøre dine gode gerninger, så din venstre hånd aldrig får at vide, hvad din højre hånd har gjort.
65 Og jeg siger eder, at det er ikke nødvendigt at opsøge Mennesker for at tale til dem om min Lære; thi min Barmhjertighed vil bringe dem til eder, som trænge til eders Hjælp.
66. Men hvis der er øjeblikke, hvor I i opfyldelsen af min lov skulle føle behov for at gøre et arbejde af velgørenhed, og I ikke har nogen trængende i nærheden af jer, så vær ikke bedrøvet af den grund, og tvivl ikke på mit ord. Det vil være den samme time, hvor I skal bede for jeres fraværende brødre, som vil modtage min barmhjertighed, hvis I virkelig tror.
67. Søg ikke at vide mere end dine brødre. Forstå, at I alle tilegner jer den viden, der er relevant for jeres udvikling. Hvis jeg gav jer mit lys, uden at I havde fortjeneste, ville I tro, at I var store, og I ville blive fordærvet i jeres forfængelighed, og jeres visdom ville være falsk.
68. Jeg ønsker at se dig ydmyg. Men for at være sådan over for mig, skal du også vise det til dine naboer.
69. Disciple, kærlighed og visdom er aldrig adskilte; den ene er en del af den anden. Hvordan kan det være, at nogle stræber efter at adskille disse to dyder? Begge er den nøgle, der åbner helligdommens port, som vil gøre det muligt for jer at nå frem til den fulde viden om Min Lære.
70. Jeg sagde til dig: Vil du have mange venner? Så gør brug af godhed, hjertelighed, overbærenhed og barmhjertighed. For det er kun ved hjælp af disse dyder, at din ånd vil være i stand til at lyse på din næstes vej, da de alle er et direkte udtryk for kærlighed. For ånden indeholder kærlighed i sit inderste

væsen, da den er den guddommelige gnist, og Gud er kærlighed. (30, 29 - 36)
71. Jeg taler nu til dem, der skal opfylde deres mission som apostle og profeter i andre lande, så de ikke praler af den mission, som jeg har betroet dem. De skal ikke skabe uro ved at bekæmpe religiøse samfund eller trosretninger.
72. Andre vil være dem, der vækker forargelse mod jer, uden at indse, at de vil hjælpe jer med at udbrede min lære ved at vække manges nysgerrighed, som så vil blive til tro. (135, 28)
73. Når jeg forankrer mit guddommelige budskab i jer, skal det blive et broderligt budskab. Men for at imponere og bevæge menneskehedens materialistiske hjerte må den have det stempel af sandhed, som jeg har åbenbaret for jer. Hvis I skjuler noget, hvis I skjuler noget, har I ikke givet et sandt vidnesbyrd om det, der har været Min åbenbaring i den tredje æra, så I vil ikke finde tro. (172, 62)
74. Hvor stor er ikke den moralske og åndelige tilbageståenhed, som jeg finder menneskeheden i! Hvor stort er ikke ansvaret for dem, der har modtaget mit ords nåde og lys i denne tid!
75. Disciple, bliv mestre, fordriv frygten for mennesker fra jeres hjerter, forvis ligegyldighed og ligegyldighed, indse, at I virkelig er bærere af et himmelsk budskab. Det er jer, der skal give forklaringen på alt det, der sker i disse tider, og som skal bestræbe jer på at vise principperne i min lære, som menneskeheden har glemt.
76. I skal ikke gentage mit ord til jeres medmennesker, som jeg har sagt det til jer. Træn jer selv, så I ved, hvordan I kan forklare det. Du skal ikke søge ord for at imponere med din veltalenhed. Tal på en enkel måde, der bedst udtrykker Åndens sandhed. (189, 11 - 13)
77 Vær utrættelige, nye disciple, når I taler om denne sandhed. Utrænede læber, I, som ikke taler mit ord af frygt - åbn jer i det øjeblik, hvor I træffer jeres beslutning. Et enkelt ord i mit navn kan frelse en synder, lukke kløfter, stoppe dem, der er oprørske i ondskab, i deres spor. Kender du kraften i mit ord? Kender du din autoritets magt?
78. Tal gennem eksemplariske gerninger og gør retfærdighed til den del af mit arbejde, som jeg har betroet jer. Resten vil jeg gøre. (269, 6)
79. Når du ser andre af dine medmennesker lære Kristi navn og ord, så se ikke ned på dem. For der står skrevet, at mit genkomst ville finde sted, når det ord, som jeg bragte jer i den anden æra, ville have spredt sig over hele jorden.
80. Men jeg siger jer, at der stadig er steder i verden, som endnu ikke har modtaget dette budskab. Hvordan kan nutidens dybt åndelige Lære nå ud til disse folk, hvis de ikke først har modtaget det guddommelige Kærlighedsfrø, som Forløseren gav jer i sit Ord og i sit Blod? (288, 44)
81. Når du først forstår og føler sandheden, vil du opleve, hvor let det er for ånden at følge sin Mester i hans skridt, selv i de sværeste prøvelser. Gør alt, hvad der er muligt for dig, for jeg vil ikke bede dig om mere, end du kan. Så vil I efterlade vejen banet for de nye generationer.
82. Jeg lægger børnene tæt på jeres hjerter og pålægger jer at lede dem på rette vej. Saml dem sammen, tal til dem om mig med kærlighed og hengivenhed.
83 Opsøg de udstødte - dem, der lever fortabt blandt elendighed og laster. Jeg giver åndelig styrke til dine ord, så de kan være vejen til frelse, når de passerer dine læber.
84. Åbn det sande livs bog for de uvidende, for at deres ånd må vågne og blive stor i at gennemskue Helligåndens åbenbaringer. Bliv som din mester, og du vil blive hørt. (64, 70)
85. Jeg ønsker, at de, der har fundet vejen, skal undervise den let og gøre den let for deres medmennesker, så de ikke brolægger den med snublesten, som mange har gjort, og forhindrer dem, der søger Mig, i at komme til Mig. (299, 34)
86. Jeg overlader det til jer spiritister at nedbryde den barriere, som menneskeheden har opbygget mellem Gud og den - en barriere af falsk tro, af kun tilsyneladende tro på den Evige, af materialiseringer og unødvendige tilbedelseshandlinger.
87. Til jer, folk, giver jeg den opgave at vælte Guldkalven ned fra dens piedestal, som menneskene stadig tilbeder, selv om de anser

sig selv for at være langt fra afgudsdyrkelse og hedenskab. (285, 54 - 55)
88. Eliminér det falske indtryk folk har af åndelig lære, som om den er baseret på uvidenhed, bedrag og svindel. Vis min lære i al dens renhed og sublimitet, så den kan opløse den uvidenhed, fanatisme og forhærdelse, der forhindrer menneskene i at tænke på deres åndelige jeg, som de har frataget al handlefrihed. (287, 42)
89. I, som har modtaget disse åbenbaringer, er blevet udvalgt til at proklamere Min nye manifestation til menneskeheden gennem den menneskelige forståelsesevne. Hvem skal give dette vidnesbyrd, hvis ikke I?
90. Hvis I forventer, at de religiøse samfunds dignitarer eller præster skal bringe dette gode budskab til menneskeheden, så tager I fejl. For sandelig, siger jeg jer, selv om de så mig, ville de ikke åbne deres læber for at sige til menneskene: "Se, der er Kristus, gå hen til ham!" (92, 13)
91. Sov ikke i forventning om de tider, som jeg har talt til jer om, for derefter at stå op og sige til menneskene: "Det, som I nu har foran jeres øjne, er allerede blevet forudsagt."
92. Nej, folk, det er bydende nødvendigt, at I annoncerer det på forhånd, at I profeterer det, at I baner vejen for ankomsten af alt det, som jeg har forudsagt og lovet jer. Så vil I have opfyldt jeres mission som pionerer for åndeliggørelse på jorden.
93. Når så mirakuløse ting begynder at vise sig i verden, og Herrens Ånd taler til jer gennem begivenheder, som I aldrig har set, og når menneskets ånd begynder at åbenbare gaver og evner, som I aldrig havde forestillet jer, vil I se alle trosretninger, teorier, normer, institutioner og videnskaber blive rystet, og så vil menneskeheden bekende, at de, der ydmygt prædikede en tilsyneladende mærkelig lære, havde ret, for deres ord blev bekræftet, da de blev til virkelighed.
94. I vil så se, at jordens folk er interesseret i åndelig undervisning, at teologerne sammenligner Kristi lære med de nye åbenbaringer, og I vil se mange, der altid har været ligeglade med det åndelige, få en levende interesse for studiet af denne og tidligere tiders åbenbaringer. (216, 16 - 17)

Mission at trøste og helbrede dem, der lider fysisk og åndeligt

95. Jeg har betroet store gaver til mine udvalgte. En af disse er healing - den helbredende balsam, for med denne gave at kunne udføre en af de smukkeste opgaver blandt mennesker, da jeres planet er en tåre-dal, hvor der altid er smerte.
96. Med denne evne har I et bredt felt foran jer til at give trøst i overensstemmelse med Min vilje. Jeg har lagt denne balsam i jeres væsen, i jeres hjertes ømmeste tråde, og I har forfrisket jer med den, for dens vidundere har jeres nakke bøjet sig, jeres hjerte er blevet blødt gennem menneskers smerte, og I har altid vandret på barmhjertighedens vej.
97 Bliv ved med at uddele denne helbredende balsam, som ikke er i dine hænder, for den overføres af medfølende blikke, trøstende blikke og forståelse, som viderebringes af gode tanker og forvandles til helbredende råd, til ord af lys.
98. Helbredelsens gave har ingen grænser. Glem aldrig, at du er gennemsyret af den; og hvis smerten skulle gøre dig til et bytte, fordi du er udsat for en prøvelse, hvis du ikke kan fjerne den med denne balsam, så glem ikke min lære, glem din lidelse, og tænk på andre, for hvem pinen er større. Så vil I se mirakler i jer selv og i jeres medmennesker. (311,18 - 19)
99 Hvor meget må du ikke være rustet til at se ind i hjerterne og lære, hvad de rummer, hvad de skjuler, og hvad de har brug for!
100. Jeg har lært jer at pleje ånder, at helbrede dem, at give dem lys og vise dem vejen til deres opadgående udvikling.
101. Den, der hører dette ord og bevarer det i sit hjerte, skal kunne blive åndens vejleder, læge og rådgiver. I hans ord vil han have en gave af fred og trøst til sine medmennesker, som har brug for lys. (294, 3 - 4)
102. Jeg giver jer en dråbe helbredende balsam, så I, når I bliver forfulgt, kan udføre mirakuløse helbredelser blandt mennesker. For under de store epidemier, når de mærkelige sygdomme, som videnskaben ikke kender, bryder ud, vil mine disciples autoritet blive åbenbaret.
103. Jeg betror dig en nøgle, hvormed du kan åbne den mest rustne lås, det vil sige det mest stædige hjerte, og selv fængselsportene, for at

give frihed til de uskyldige og frelse de skyldige.
104. I vil altid leve i fred og have tillid til Mig, for uanset hvor I går hen, vil I blive beskyttet af Mine engle. De vil gøre din mission til deres egen og vil ledsage dig til hjemmene, hospitalerne, fængslerne, uenighedens og krigens felter - hvor du end måtte komme hen for at så Min sæd. (260,37 - 38)
105. Mennesker vil komme, og blandt dem "Thomas", repræsenteret af videnskaben og materialismen, med vågne øjne for at undersøge; og dette ikke kun med øjnene, men også med fingrene i hånden for at skanne og røre, for kun på denne måde kan han tro på min tilstedeværelse og på de åndelige begivenheder, som vil ske en efter en blandt menneskeheden, og som menneskene må vidne om, så "Thomas fra den tredje æra" i sin tvivl og sin materialisme kan blive overvundet af min kærlighed. (319, 38)
106. Jeg vil give jer instruktion om, hvornår I skal gå i gang med arbejdet, for det vil være en tid med så store og klare tegn, at I vil høre åndeverdenens kald og denne verdens kald, som med sine begivenheder vil indikere, at jeres kamps time er kommet. Jeg vil tale til dig fra ånd til ånd og vejlede dig på din vej.
107. Men jeg ønsker, at I, før I kommer til mennesker som lærere, skal komme som læger, og når I så har lindret deres smerte, kan de drikke af mit ords rene vand fra kilden. Søg først efter såret, sårene eller sygdommen og helbred deres lidelser, og vend dig derefter til deres ånd.
108. Gå til dine medmennesker, som Jesus gjorde i "den anden æra", og bring den helbredende balsam foran Mit ord. Men hvad er balsam, I disciple? Er det kildevandet, der er velsignet og forvandlet til medicin for de syge? Ingen mennesker. Den balsam, som jeg taler til dig om, er i dit hjerte. Der har jeg placeret den som en dyrebar essens, og kun kærlighed kan låse den op, så den kan strømme ud ustoppeligt.
109. Hvis du vil udgyde den over en syg person, vil det ikke være dine hænder, der helbreder, men Ånden, der flyder over med kærlighed, barmhjertighed og trøst. Uanset hvor du retter dine tanker hen, vil miraklet finde sted.
110. Du kan handle på naturens væsener og elementer på mange måder for at bringe trøst til alle. Men jeg kan også sige dig dette: Vær ikke bange for sygdomme, og vær tålmodig og barmhjertig over for alle.
111. Hvad angår dem, der er besatte og dem, der er forvirrede i deres menneskelige sind, kan I ligeledes helbrede, for I besidder denne evne og bør stille den til rådighed for de væsener, der er i fortvivlelse og glemsel. Befri dem og åbenbare denne kraft for de vantro. Det er en af dette folks store missioner at bringe lys derhen, hvor der er mørke, at bryde enhver trældom og enhver uretfærdighed og at få denne verden til at kende sin Herre og se sig selv, sit indre væsen, i fuld erkendelse af sandheden. (339, 39-41)

Tidspunktet for afrejse til den verdensomspændende mission

112. Da verden i øjeblikket er så blind, at den ikke kan se sandhedens lys og i sit inderste væsen ikke kan høre mit kald, skal I bede og vinde åndelig grund. For i øjeblikket ville I ikke blive hørt, fordi alle folk har travlt med at forberede, ødelægge og forsvare sig selv.
113 Mennesker skal blive endnu mere blinde, når fortvivlelsen, hadet, terroren og smerten når deres grænser.
114 Det ville heller ikke være den rette Tid til at overbringe mit Budskab, thi I ville være som Kaldere midt i Ørkenen, og ingen ville høre jer. (323, 27 - 29)
115 Først når jorden er blevet ramt fra pol til pol, og alle nationer, alle samfundsinstitutioner og alle hjem er blevet dømt til deres rødder, og når menneskeheden har vasket alle pletter væk, skal I gå ud i mit navn, udrustet til at bringe min lære til jeres brødre. (42, 54)
116. Når tiden er inde, skal I stå op, elskede folk, og gøre mit hellige ord mærkbart for jeres medmennesker. I skal sprede jer ud over hele verden som gode disciple, og dette nye evangelium, som jeg efterlader jer, skal spredes. Dette lys, der udgår fra det sjette segl, vil oplyse menneskeheden i denne tid, og med det vil mysterierne blive opklaret.
117. Min Lære vil slå rod i andre nationer, og alt det, som menneskene ikke har opdaget, vil de kende gennem det lys, som de syv segl giver. Men I skal tale om denne lære, som I

har modtaget, og undervise menneskene i opfyldelsen af mine bud. (49,43)

XV. Formaninger, advarsler og instruktioner

Kapitel 61 - Formaninger og advarsler fra Herren

Bud og ordrer

1 Israel, opfyld ikke kun de forpligtelser, du har indgået over for verden. Opfyld også loven; for I har påtaget jer en pligt over for Faderen, og dens opfyldelse må være streng, ophøjet og åndelig.

2. Jeg underviser jer, for at I skal vende jer bort fra materialismen og holde op med at være fanatikere og afgudsdyrkere; for at I ikke skal tilbede menneskeskabte materielle genstande og heller ikke tilbede dem. Jeg ønsker ikke, at der skal være rødder af afgudsdyrkelse, fanatisme og falske kulter i jeres hjerter. Tilbyd Mig ikke gaver, som ikke når Mig; Jeg beder kun om jeres fornyelse og jeres opfyldelse i åndeliggørelse.

3 Forny jer selv i forhold til jeres tidligere vaner, se ikke tilbage og se ikke på det, som I har opgivet, og hvad I ikke længere må gøre. Forstå, at I har taget vejen til jeres opadgående udvikling og ikke må stoppe jer selv. Vejen er smal, og I skal kende den godt, for i morgen skal I lede jeres brødre på den, og jeg vil ikke have, at I går på afveje.

4 Jeg er den tålmodige Fader, som venter på jeres omvendelse og jeres gode vilje for at overøse jer med min nåde og min barmhjertighed. (23, 60 - 63)

5 Mit ord råder jer altid til godhed og dyd: at I ikke taler dårligt om jeres medmennesker og dermed gør dem til skamme; at I ikke ser med foragt på dem, der lider af sygdomme, som I kalder smitsomme; at I ikke favoriserer krige; at I ikke har nogen skammelig beskæftigelse, der ødelægger moralen og fremmer laster; at I ikke forbander noget skabt, ikke tager noget fremmed uden ejerens tilladelse og ikke udbreder overtro.

6 I skal besøge de syge, tilgive dem, der forarger jer, vogte på dyden og være et godt eksempel; og I skal elske mig og jeres medmennesker; thi i disse to bud er hele loven sammenfattet.

7 Lær min lektie og lær den ved dine handlinger. Hvis I ikke lærer det, hvordan skal I så kunne forkynde min lære? Og hvis I ikke føler det, I har lært, hvordan vil I så undervise som gode apostle? (6, 25 - 26)

8 Mennesker, hvis I ønsker at komme videre, skal I overvinde den træghed, der er i jer. Hvis du ønsker at blive stor, skal du anvende mine principper på dine værker. Hvis I vil lære jer selv at kende, så undersøg jer selv ved hjælp af mit ord.

9. Forstå, hvor meget du har brug for mit ord, som giver dig kærlighed, visdom, råd og hjælp. Men samtidig skal I føle jer ansvarlige for det, jeg giver jer, for I er ikke de eneste i verden, der har brug for det. Der er mange, der hungrer og tørster efter denne undervisning, og I må huske at forberede jer på at gå til dem med budskabet om Min kærlighed. (285, 50 - 51)

10. Meget stort er det ansvar, som dette folk har over for menneskeheden. Den skal være et eksempel på ægte åndeliggørelse, den skal vise vejen til indre religiøs praksis, den velbehagelige offergave, den hyldest, der er Gud værdig.

11 Åbn jeres hjerter og hør samvittighedens stemme der, så I kan dømme jeres handlinger og lære, om I fortolker min lære trofast, eller om I også misfortolker meningen med min lære. (280, 73)

12 Min lære mister al sin betydning, hvis I ikke gør den til praksis.

13 I vide vel, mine elskede Disciple, at min Lov og min Lære har til formål at gøre det gode, og at den, som derfor kun bærer dem i sit Sind eller på sine Læber uden at anvende dem i sine Gerninger, handler imod sin Skyld. (269,45)

14. Mennesker, som i jeres hjerter har lyset fra erfaringerne fra dette liv og i jeres sind det lys, som evolutionen har efterladt i løbet af forskellige liv på jorden, hvorfor optager I jeres sind med det, som er unyttigt for dem, og hvorfor græder I ofte af grunde, som ikke fortjener jeres smerte? Søg sandheden i alt; den er i alle måder, den er klar og tydelig som dagslyset. (121, 48 - 49)

15 Glem ikke og vær altid klar over, at det afhænger af dit retfærdige og dydige liv, at du vækker tro hos dine medmennesker, det vil sige, at de vil undersøge og iagttage dig også i dit private liv for i dine gerninger at søge bekræftelse på den lære, som du prædiker. (300, 57)
16. Sig mig: Har jeg vendt dig bort, når du har overtrådt? Har jeg ladet dig i stikken, har jeg forladt dig, når en snublen har stoppet dig? Har jeg vist mig hård mod dig, når du er faldet af smerte og er blevet besejret af smerte?
17 Og dog ser jeg, at de, som jeg med så megen kærlighed kalder mine disciple, svigte deres medmennesker i modgang og forkaste den, som afviger fra den rette vej, i stedet for at drage ham kærligt til sig og hjælpe ham til at rette sin vej, og de blive undertiden dommere ved at blande sig i ting, som det ikke er deres ret at dømme.
18 Er dette i overensstemmelse med min lære? Nej, fortæl mig om jeres samvittighed, for jeg ønsker, at I skal dømme jer selv korrekt, så I kan fjerne de mange ujævnheder, der plager jeres følelser, og så I kan begynde at blive mine disciple. (268, 46)

Tro, Håb, Kærlighed, Ydmyghed, Tillid
19 Hvis du er ydmyg, skal du blive stor. Storhed ligger ikke i arrogance og forfængelighed, som mange tror. "Vær blid og ydmyg af hjertet", har jeg altid sagt til jer.
20. Kend Mig som Fader og elsk Mig, søg ikke for din kropsskal en trone eller et navn, der vil adskille dig fra andre. Bare vær en mand blandt andre mænd, og hav god vilje i dig. (47, 54)
21 Jeg ønsker at se hos jer den tro, som de syge, der kom til mig i den anden æra, bekender sig til, nemlig den lamme, den blinde og den uhelbredelige kvindes tro. Jeg ønsker at føle mig elsket som Fader, ønsket som Læge og hørt som Mester. (6, 46)
22 Bliver ikke svage i Troen og i Håbet. Husk altid på, at denne livsrejse vil ende. Glem ikke, at jeres oprindelse var i Mig, og at jeres endelige destination også vil være i Mig, og at denne destination er evigheden, for der er ingen død for ånden.
23 Hav evigheden som ideal for din stræben, og tab ikke modet i livets op- og nedture. Ved du, om dette er din sidste inkarnation på jorden? Hvem kan fortælle dig, at du i dette legeme, som du har i dag, vil betale al din gæld, som du har pådraget dig over for Min retfærdighed? Derfor siger jeg til jer: Brug tiden, men skynd dig ikke at gå. Hvis I tager imod jeres lidelser med tro og overgivelse og tømmer bægeret med tålmodighed, så siger jeg jer sandelig, at jeres fortjeneste ikke vil være ufrugtbar.
24 Sørg for, at Ånden altid går fremad, så I aldrig, aldrig ophøre med at dygtiggøre jer selv. (95, 4 - 6)
25 Lev for Faderen ved at elske hans Børn, som er eders Brødre og Søstre, og I skulle opnå Udødelighed. Hvis I falder ind i egoisme og lukker jer inde i jeres egenkærlighed, vil det frø, I efterlader, og jeres hukommelse næppe vare ved.
26 Vær mild og ydmyg af Hjertet, så skal I altid være fulde af min Nåde. (256, 72 - 73)
27 Stor er din skæbne! Men lad jer ikke dominere af dystre varsler, men lad jer snarere fyldes med mod og håb ved tanken om, at de dage med bitterhed, der nærmer sig, er nødvendige for menneskets opvågnen og renselse, uden hvilken I ikke ville være i stand til at opleve den sejrrige fremkomst af åndeliggørelsens tid.
28. Lær at hæve dig over modgang, lad ikke nedtrykthed få fat i dit hjerte, og pas på dit helbred. Opmuntrer jeres brødre og søstre ved at tale om Mig og vise dem Min Lære, som vækker tro og håb.
29. Se, hvor nedslået mange mennesker lever. De er væsener, der har ladet sig besejre i livets kamp. Se, hvor tidligt de er blevet gamle og grå, deres ansigter er visne og deres udtryk er melankolske. Men hvis de, der burde være stærke, er svage, vil ungdommen visne bort, og børnene vil kun se dysterhed i deres omgivelser.
30. I, folkens, berøver ikke jeres hjerte alle de sunde fornøjelser, som I, om end flygtige, kan nyde. Spis dit ydmyge brød i fred, og sandelig, siger jeg dig, du vil finde det mere velsmagende og fyldigt.
31. Tag af mine ord, at det jeg ønsker af jer er tillid, tro, optimisme, sindsro og styrke, så der trods jeres modgang og trængsler ikke skal være bitterhed i jeres hjerter. Hvilken venlighed eller opmuntring ville du have til at

give dem, der har brug for det, hvis dit hjerte var fyldt af lidelse, sorg eller utilfredshed?
32 Det er i jeres prøvelser, at I skal give det bedste eksempel på oprejsning, tro og ydmyghed.
33. Den, der er i stand til at give sit liv denne åndeliggørelse, føler altid fred, og selv når han sover, er hans søvn rolig og hvilende, hvilket ånden benytter sig af for at løsrive sig fra kroppen i retning af det hinsides, hvor den modtager de guddommelige kraftstrømme, som den nærer sig fra, og som den lader kroppen deltage i. (292, 45 - 51)

Bøn, studier, årvågenhed, fornyelse og åndeliggørelse

34 Mine elskede Disciple, jeg siger eder atter, at I skulle våge og bede; thi Kødet er svagt og kan i sin Svaghed vildlede Ånden.
35 Den ånd, der forstår at "våge", afviger aldrig fra den vej, som Herren har udstukket for ham, og han er i stand til at bringe sin arv og sin gave i spil, indtil han har nået sin udvikling.
36. Denne person vil bestå sine prøvelser, fordi han lever vågen og aldrig tillader kroppen [sjælen] at dominere ham. Den, der våger og beder, vil altid komme sejrrigt ud af livets kriser og vil gå sikkert på livets vej.
37. Hvor anderledes er det ikke for den, der glemmer at bede og "våge"! Han giver frivilligt afkald på at forsvare sig selv med de bedste våben, som jeg har lagt i mennesket, nemlig tro, kærlighed og kundskabens lys. Det er den, der ikke hører den indre stemme, som taler til ham gennem intuition, samvittighed og drømme. Men hans hjerte og sind forstår ikke dette sprog og tror ikke på budskabet fra deres egen ånd. (278, 1 - 3)
38 Bed for de forvirrede ånder, for dem, der er jordbundne, for dem, der endnu ikke er i stand til at løsrive sig fra deres legemer i jordens indre, for dem, der lider og græder på grund af den uforståelige sorg, der holdes på jorden for deres skyld.
39 Tilgiv også dem og døm ikke mere dem, som have sået ondt i eders Hjerter. Hvis dine øjne kunne se dem knæle ned og bede om tilgivelse, ville du ikke være så uretfærdig over for dem. Hjælp dem til at svæve ind i uendeligheden, løft dem op i din kærlige erindring, forstå, at de ikke længere hører til i denne verden. (107, 15)
40. I må ikke være tilfredse med jeres første gerninger og tro, at I har erhvervet jer nok fortjeneste til at fuldende jeres ånd. Men for at du dagligt kan lære nye lektioner og opdage større åbenbaringer, skal du altid afsætte tid til at studere mit værk.
41 Den nysgerrige discipel vil altid høre svaret på sine spørgsmål, og i øjeblikke af prøvelse vil han altid høre mit faderlige råd.
42 Den avancerede discipel vil være en kilde til kærlighed til sine medmennesker, han vil virkelig føle sig begavet af sin Fader med en arv, og han vil erkende tiden til at tage af sted for at udføre sin store åndelige mission blandt mennesker. (280, 40 - 42)
43. Jo mere I fuldender jer selv, jo tættere kommer I på målet. Du ved ikke, om du kun er et skridt fra din frelse, eller om du stadig har lang vej at gå. Jeg siger kun til jer, at I skal være villige og lydigt ledet af dette ord, som er min guddommelige ånds stemme.
44 Pas på med at bryde loven, med at begå den samme fejl gentagne gange. Tag rettelse til dig - en anmodning, som din Fader retter til dig, for jeg vil ikke se dig leve forgæves på jorden og bagefter græde over din ulydighed. (322, 60)
45. Frygt ikke for menneskers snak eller deres domme, frygt din Guds dom. Husk, at jeg har fortalt jer, at jeg er en ubønhørlig dommer. Begær derfor altid Mig som Fader, som Gud, så I ikke mangler noget i jeres livsvandring. (344, 31)
46 Bliv ikke forbavsede, mit folk. Vær altid på vagt og vær trofaste vagter. Frygt ikke for de ord, som dine egne brødre og søstre siger til dig for at overbevise dig om, at du er i vildfarelse.
47. Stå fast, for jeg vil give store belønninger til de "soldater", som er trofaste mod min sag - de af jer, som står over for disse vanskelige tider med forvirring af verdensopfattelser, trosretninger og religioner.
48. Alle dine medmennesker skal du værdsætte højt på samme måde, som du værdsætter mit værk, og du skal påpege den instruktion, som jeg igen vil efterlade dig. Hvis folk gør nar af jer, så lad dem gøre det, for lyset fra min Helligånd vil nå dem, og så vil der komme omvendelse i deres hjerter. (336, 18)

49. Stå ikke stille, I disciple! Som jeg altid har sagt til jer, så lad jeres vandring forblive fast på det godes og fremskridtets vej, for der kommer tider, hvor kun det gode vil hjælpe mennesket videre, hvor kun dyd og sandhed vil støtte det på kampens og stridens vej.
50 Dage nærmer sig, da bedrageri skal falde, da falskhed, hykleri, selvoptagethed, al dårlig Sæd skal gå til Grunde ved svære Besøg, fald og slag.
51 Derfor siger Mesteren til jer: Bliv stærkere og stærkere i det gode! Vær overbevist, mit folk, om at I ikke kan modtage ondt for det gode, I gør. Hvis I for det gode, I gør på jorden, høster en ond frugt eller en ond belønning, så er denne onde frugt midlertidig, den er ikke den endelige frugt, det siger jeg jer i sandhed. Du skal holde ud, indtil du høster. (332, 31)

Advarsler rettet til åbenbaringskirkerne
52 Ve den, som udlægger mit Ord efter sin egen Villie; thi han skal stå til Regnskab for mig for dette.
53 På jorden har mange mennesker viet sig selv til at forfalske sandheden uden at indse det ansvar, de har som medarbejdere i Faderens kærlighedsarbejde.
54 I denne dommens tid, som mange ikke kender, fordi de ikke ved, hvordan de skal fortolke de begivenheder, de oplever, er dommen i enhver ånd og kræver af den, under dens pilgrimsrejse i denne verden, en redegørelse for dens gerninger inden for og uden for kærlighedens lov.
55 Den, som i disse skrifter ændrer betydningen af mine åbenbaringer, som er givet ved inspiration, skal stå til ansvar for sine handlinger over for mig.
56. Derfor må I fortsætte ærligt, for denne undervisning er min arv af kærlighed til mine børn, som, hvad enten de er inkarnerede eller i ånden, venter på mere detaljeret undervisning. (20, 12 - 14)
57 Jeg vil ikke se Løgn hos dig, Israel; thi en Dag skal den blive opdaget, og da skal Verden sige: "Er det Mesterens Disciple? Hvis de er falske disciple, så var også Mesteren falsk, som boede blandt dem for at give dem løgne videre." (344, 10)
58 I er dem, der er udpeget til at lindre Folkets Smerte, til at lære de Bespottelige at bede, som i lang Tid ikke har løftet deres Ånd i Bøn.
59 Men for at opnå dette må I dagligt åndeliggøre jer selv mere og frigøre jer fra materialisering.
60. For jeg vil ikke have, at I skal være overspændte spirituelle åndsforkæmpere, nej. Fanatisme er afskyeligt i mine øjne, og det er det, jeg ønsker at fjerne blandt jer. Samvittigheden vil fortælle dig, hvordan du kan leve i harmoni med alting. (344, 17 - 18)
61. Hør mig, folk, hør mig, disciple: Jeg giver jer i øjeblikket lys og befrier jer fra lænker, bånd og mørke. Men jeg giver jer ikke beføjelse til at gøre dette værk til en anden religion, eller at I fylder det med billeder og ritualer som sædvanligt - nej!
62. Vid præcis, hvad den frihed, jeg bringer jer, består af, så I ikke erstatter den med en ny fanatisme.
63. Er du endnu ikke blevet klar over, at dit sind og dermed din ånd er blevet stoppet i sin udfoldelse? Husker I ikke den syndflod af falsk frygt og fordomme, som I har arvet fra jeres forfædre, og som jeg har befriet jer fra, så I kan se sandheden uhindret og modtage lyset? (297, 20 - 21)
64. Jorden vil være våd og klar til at modtage mine såers sæd, og her er det på sin plads, at I tænker på disse såers ansvar. Ville det være rigtigt, at dette folk, efter at menneskeheden er blevet fri for fanatisme og meningsløs tilbedelse, kommer med en ny afgudsdyrkelse? Nej, kære disciple og elever. Det er derfor, at der er lektioner og prøvelser på hvert skridt på din vej. (292, 44)

Advarsel mod fortsættelsen af proklamationer efter 1950 og falske "Kristus-proklamationer
65. Efter den dag, som min Guddommelighed har fastsat, vil I ikke længere høre mit ord. Men det vil blive skrevet i din samvittighed, i dit hjerte og i bøgerne.
66 Den, der senere rejser sig som en Røstbærer og påkalder min Stråle, kender ikke den Dom, som han selv dømmer.
67. Jeg advarer jer, for at I ikke skal lytte til falske profeter, falske talebærere og falske "kristus". Jeg vækker jer, så I kan undgå forvirring i tiden og forhindre infiltration af mørkets ånder blandt jer. Vågn op, på grund af denne lære skal I aflægge regnskab for mig, hvis I ikke er rustet. (229, 40 - 41)

68. Dette er allerede den sidste periode, hvor jeg vil være sammen med jer i denne form. Tro det, og tro også, at jeg ikke vender tilbage til denne verden for at gøre mit ord materielt hørbart, og slet ikke for at blive et menneske.
69. Hold jer klar, for der vil nå jer rygter fra mennesker, som hævder, at jeg er vendt tilbage, at Kristus er kommet til jorden. I skal så forblive trofaste og sige med overbevisning: "Herren er åndeligt med alle sine børn".
70. Men hvis I sover og ikke åndeliggør jer selv, vil I benægte, at jeg har trukket mit ord tilbage; og da I er blevet blasfemikere og ulydige, vil I påkalde min stråle over skaren og sige til dem: "Lad os bede ham, der gav os sit ord, om at fortsætte med at tale til os. Lad os give ham sange og salmer, så han kan høre os".
71. Men sandelig siger jeg jer: Min stråle vil ikke vende tilbage til det menneskelige sind, for jeg vil ikke støtte jeres tåbelighed.
72. Hvad skulle du forvente? At de tilsyneladende lette ord skulle forvirre dig. Er det ikke det, som dit hjerte ønsker? Så forbered jer på denne prøvelse, og på jeres lydighed og ydmyghed vil lyset fra min inspiration skinne ned på jer.
73. Jeg forkynder jer, at hvis ikke disse kirker inden 1950 forenes til ét folk, vil der meget snart opstå forvirring, fordi der vil være dem, der hævder, at Mesteren fortsat vil give sig til kende, og så ve dette folk! Har De endnu ikke forudset denne trussel?
74. Denne ånd af broderskab og enhed er endnu ikke vågnet blandt jer, og I forventer, at det vil være begivenhederne, der forener jer. Men hvis du forventer dette, vil du i stedet se pest, uorden, krige og naturkræfternes dom bryde ud, indtil der ikke længere er noget sted i verden, hvor der er fred - hverken på jordens overflade eller i dens indre, hverken på havet eller i himlen. (146, 24 - 26)
75 I skal udruste jer selv, så I altid, når I er samlet - enten i disse kirkehuse, i jeres hjem eller i det fri - vil føle mit åndelige nærvær ved disse møder.
76 Men se, thi der skal også komme falske disciple, som forkynder, at de har direkte forbindelse med Faderen, og som giver falske anvisninger og inspirationer.
77 Jeg har lært eder at skelne Sandhed fra Løgn, at kende Træet på dets Frugt. (260. 65 - 66)
78. Jeg har meddelt jer, at der vil komme en tid, hvor I vil se mange "spiritualismer" dukke op, og at I så skal trænes i at opdage, hvilke der er baseret på sandhed, og hvilke der er baseret på bedrag.
79. I vil se falske manifestationer opstå, som tilskrives Mig; rygter om guddommelige budbringere, der bringer budskaber til verden; sekter, der kaldes de Syv Segl, og mange forvirrede og tvetydige lærdomme.
80. Alt dette vil være resultatet af den store åndelige forvirring, som menneskeheden har forberedt. Men vær ikke bekymret, men sørg på den anden side for at leve vågen og bedende, så vil du ikke bukke under for åndelig forvirring, for mit ord vil være lys i de øjeblikke, hvor mørket er størst, og det vil få dig til at se min krystalklare og evige sandhed. (252, 15 - 17)

laster, hykleri, fordærv

81 Forfængeligheden har slået rod hos dem, der tror, at de har opnået den fulde viden om sandheden, og som har troet sig selv lærde, stærke, ufejlbarlige, store og absolutte, uden at indse, at de ofte har taget fejl.
82. Jeg ønsker ikke, at der i morgen i dette folk, som lige er begyndt at blive dannet i lyset af denne lære, skal dukke mænd op, som, forvirret af deres forfængelighed, basunerer ud, at de er Kristi reinkarnation eller de nye Messias'er.
83 De, der begår sådanne handlinger, vil være dem, der tror, at de har opnået forståelse af hele min sandhed, men i virkeligheden går de langt væk fra den vej, som Kristus har markeret, nemlig ydmyghedens vej.
84 Studér Jesu liv på jorden, og du vil finde en dyb og uforglemmelig lære om ydmyghed. (27, 3 - 6)
85. En af de mest alvorlige karakterfejl er hykleri. Tal ikke højt om kærlighed, så længe I ikke er i stand til at elske Mig i jeres medmennesker.
86. Hvor mange af dem, der fordømte Judas' kys, vil ikke indse, at de gav deres bror et falsk broderskabskys og forrådte ham bagud! Hvor mange af dem, der siger, at de tjener de

nødlidende, ser jeg bringe lys, sandhed og velgørenhed i bytte for penge?
87. Hvorfor handlede du, da nogen intimiderede dig med sine spørgsmål, som Peter gjorde i sine svage øjeblikke, idet du fornægtede Mig og bekræftede, at du ikke engang kendte Mig? Hvorfor frygter I menneskelig jurisdiktion og ikke min?
88. Men sandelig, siger jeg jer, mellem den guddommelige retfærdighed og jeres synder er der Marias forbøn, jeres himmelske Moder, som altid går i forbøn for jer. (75,34)
89 Ingen har Ret til at dømme sine Medmenneskers Handlinger; thi hvis den, som er ren, ikke gør det, hvorfor skulle den, som har Pletter i sit Hjerte, da have Lov til at gøre det?
90. Jeg fortæller dig dette, fordi du altid er ivrig efter at undersøge din brors sæd i håb om at finde fejl i den og derefter vise ham din sæd og ydmyge ham ved at fortælle ham, at dit værk er renere og mere fuldkomment.
91. Den eneste dommer, der ved, hvordan han skal vurdere jeres gerninger, er jeres Fader, som bor i himlen. Når han viser sig med sine vægte, vil ikke den, der forstår mest, have større fortjeneste i hans øjne, men den, der forstår at være en broder for sine medmennesker og et barn af sin Herre. (131, 55 - 57)
92 Lær og handl, belær og føl med det, du gør og siger, og bekræft min lære ved dine gerninger. Jeg vil ikke have hyklere blandt mine disciple. Tænk på, hvad der ville ske med menneskeheden og med jer selv, hvis dette arbejde, der er grundlagt med så megen kærlighed og tålmodighed, blev ødelagt af mangel på moral, dyd og sandfærdighed i jeres liv. (165, 25)
93. Ikke længere løbe efter verdens fornøjelser eller frivoliteter. Følg idealet om at gøre dit liv ulasteligt, da jeg i hele din tilværelse vil give dig de tilfredsstillelser, som er stimulerende for dit hjerte. (111, 61)
94. Ve jer, hvis de onde tilbøjeligheder er stærkere end de dyder, I har i jeres ånd, og hvis min undervisning ikke bærer frugt! Hvis du ikke overvejer og udforsker mit ord og tror, at du opfylder min vilje, vil mit lys ryste dig vågen. Men hvis I kender hele sandheden, vil I huske, at jeg sendte jer til verden for at gøre gode gerninger. (55, 6)
95. Ve dem, som i denne tid med deres skamfuldhed og ulydighed giver et dårligt eksempel til de børn, som jeg har sendt (til jorden) med en åndelig mission! Skal I være som de skarer, der råbte og spottede og førte Jesus til Golgatha og sående rædsel i børnenes hjerter, som ikke kunne forklare, hvorfor de torturerede og dræbte en mand, der kun uddelte velsignelser.
96. Hver gang Jesus faldt, græd de uskyldige. Men sandelig, siger jeg eder, deres Gråd var mere af Ånd end af Kød. Hvor mange af dem fulgte mig senere og elskede mig uden at mindet om det, som deres uskyldige øjne havde set, blev slettet fra deres hjerter. (69, 50 - 51)

Falske bøder og falske forventninger

97. Vogt dig for at gøre forkert opfattede bodshandlinger, og berøv ikke dit legeme det, det har brug for. Tværtimod, skån den for det, der er skadeligt for den, selv om det betyder et offer for den. Dette vil være den bod, der er gavnlig for din ånd og derfor behagelig for Faderen. (55,40)
98. I ser allerede i Gud mindre en dommer end den fuldkomne og ufejlbarlige kærligheds Fader, og jeg siger jer, at det er godt, at I ser jeres Fader i Gud.
99. Alligevel må jeg fortælle jer, for at holde jer vågen, at I også, ligesom det gamle folk, kan falde i en ny fejl, og denne fejl kan være, at I ikke gør en indsats for at forbedre jer moralsk og åndeligt, eller at I ikke bekymrer jer om at synde konstant og alvorligt, idet I stoler på, at Faderen er over al kærlighed og vil tilgive jer.
100. Ja, Gud er kærlighed, og der er ingen krænkelse, uanset hvor alvorlig den er, som han ikke tilgiver. Men vid, at fra denne guddommelige kærlighed udspringer en retfærdighed, som er ubarmhjertig.
101 Vær opmærksom på alt dette, så at det, I har modtaget i jer selv som viden om min lære, svarer til sandheden, og I ødelægger alle de fejlagtige forestillinger, som måtte være til stede i jer.
102. Glem ikke, at selv om Faderens kærlighed tilgiver dig, forbliver pletten - trods tilgivelsen - indtrykt i din ånd, og at du må vaske den væk ved fortjeneste og således blive værdig til den kærlighed, der tilgav dig. (293,43 - 44)

103 En stemme har vækket dig, en venlig og trøstende stemme, som kalder dig ind i lysets og livets rige, men som kan blive til retfærdighed, hvis du vælger at fortsætte med at fornedre din ånd og være ulydig mod loven.
104 Til de lydige og ydmyge siger mit ord: "Stå fast, for I skal få meget ud af min nåde og gøre meget for jeres brødre og søstre.
105 Til de tåbelige siger min stemme: Hvis du ikke benytter dig af denne velsignede mulighed for at slippe ud af syndens snavs eller uvidenhedens mørke, som du lever i, vil du se tider og tidsaldre passere over din ånd uden at lære, hvad Herren bragte i sit budskab, eller hvilke åndelige gaver han åbenbarede for sit folk.
106. Det er sandt, der vil komme et passende tidspunkt for alle til at redde sig selv og stige op til højderne. Men ve den, der udskyder den dag! Ve den, der går glip af mulighederne for at udvikle sin ånd, fordi han har helliget sig denne verdens intetsigende ting! Han ved ikke, hvor længe han skal vente på en ny lejlighed, og han ved heller ikke, hvor bitter hans belønning vil være.
107 Heri ligger ikke den mindste gengældelse eller den mest milde straf fra Faderens side, men hans strenge og ubønhørlige retfærdighed.
108 Ved I i dag, siden jeg har fundet mig selv blandt jer, om I ikke har forspildt eller forladt tidligere muligheder, og ved I, hvor længe jeres ånd har ventet på at få denne nye mulighed for at opfylde en mission, som den har fået overdraget for længe siden?
109. Hvad ved dit hjerte eller dit sind om hans ånds fortid, om hans skæbne, hans gæld, pligter og forsoninger? Intet!
110. Derfor må I ikke afbryde åndens fuldkommenhed og ikke friste den med kærlighed til verdens goder. Han må følge en anden vej, andre mål, andre idealer. (279, 16 - 19)

Advarsel til folkene og de mægtige på jorden

111. Ve menneskene, hvis ikke barmhjertighed og aktiv næstekærlighed endelig bryder frem i deres hjerter! Ve menneskene, hvis de ikke til sidst opnår fuld erkendelse af deres onde gerninger! Deres egen hånd slipper naturkræfternes raseri løs på dem og søger at hælde smertens og bitterhedens bæger ud over nationerne. Selv når de høster resultatet af deres arbejde, vil nogle stadig sige: "Det er Guds straf." (57, 82)
112. Ve de folkeslag, der stædigt holder fast ved deres afgudsdyrkelse, deres fanatisme og deres traditioner! De vil ikke være i stand til at se mit lys, og de vil heller ikke føle den uendelige lykke ved åndens opvågnen.
113. Sandt nok vil min lære ryste verden. Men når kampen er forbi, vil den sande fred kunne mærkes på jorden - den fred, der udspringer af min ånd. Kun de tåbelige, de stædige og de hårdhjertede vil fortsat lide. (272, 12 - 13)
114. Jeg gør Mig selv mærkbar i menneskers hårde hjerter - dem, der har til hensigt at opildne til krige - så de kan indse, at Min vilje er stærkere end deres krigeriske hensigter. Hvis disse menneskers hjerte forbliver hårdt og ikke tillader sig selv at blive ændret af Min Vilje, vil Min retfærdighed blive følt over hele kloden. (340, 33)
115 Som på Noas tid vil menneskene igen gøre nar ad profetierne, og først når de føler, at oversvømmelserne allerede er ved at begrave deres kroppe, vil de begynde at tro og omvende sig.
116. Min Barmhjertighed har altid ønsket at stoppe dig i din letsindighed, men du har aldrig villet lytte til Mig. Sodoma og Gomorra blev ligeledes advaret om at føle frygt og omvendelse og undgå deres ødelæggelse. Men de ville ikke lytte til min stemme og gik til grunde.
117. Jeg opfordrede også Jerusalem til at bede og vende tilbage til den sande Gudsdyrkelse. Men hans vantro og kødelige hjerte afviste min faderlige formaning og måtte overbevises om sandheden ved det, der var sket. Hvor bitter var ikke dengang de dage for Jerusalem!
118. Erkender du nu sandheden om, at du stadig er den samme? For I har ikke ønsket at forlade jeres åndelige barndom for at vokse og stige op ad visdommens vej, som er i mit ord.
119. Jeg sender jer alle dette budskab, som skal tjene folk og nationer som profeti, til opvågnen og til årvågenhed. Salig er du, hvis du tror på dens indhold.
120 Tænk over deres betydning, men se efter og bed bagefter, for hvis du gør det, vil et indre lys guide dig, og en højere magt vil beskytte dig, indtil du er i sikkerhed. (325, 73-77)

Kapitel 62 - Ord til det tilstedeværende publikum i Mexico

Ord til det tilstedeværende publikum i Mexico

1 Disciple, gå ind i jer selv, hør og føl mig, som I plejede at gøre det. Husk, hvordan du bekendte, at dette ord er dit liv og lyset for din skæbne. Glem ikke, hvad jeg siger jer i dag: Det, som I har brug for, vil blive givet jer til sin tid.

2 Giv jeres lamper olie på ny, for at troens og kundskabens flamme kan lyse igen.

3 Sov ikke, vågn op og bed, for Mesteren vil måske overraske dig, når han kommer ind i din bolig, som han plejede at gøre i de dage af åndelig ophøjelse, da du følte mit nærvær på alle leder og kanter.

4 Du vil så se, hvordan dit liv vil blive oplyst på ny af det lys, som ophørte med at oplyse dig, uden at du var klar over det, og det vil give dig fornyet tillid til en fremtid fuld af overflod og visdom. (4, 27 - 29)

5. Mange af jer kalder jer selv for spiritister, fordi de tror på min tilstedeværelse under min manifestation gennem det menneskelige sind, og fordi de ofte er til stede for at høre mit ord. Men jeg ønsker, at I skal være spirituelle ved at praktisere det gode, ved at kende livets væsen, ved at elske jeres næste, ved at tjene Gud ved hjælp af en generøs, frugtbar og dydig tilværelse. (269, 55)

6 Nogle har jeg givet en ydmyg oprindelse i verden, for at de i deres liv kan tage mesteren som forbillede; andre har jeg givet et rigt hjem, for at de ligeledes kan efterligne Jesus, som, skønt han var konge, forlod sin "trone" og tjente de fattige, de syge og synderne; andre har jeg givet et rigt hjem, for at de kan efterligne Jesus, som, skønt han var konge, forlod sin "trone" og tjente de fattige, de syge og synderne.

7 Den, der stiger ned fra sin sociale stilling for at tjene sine næste, hvem de end er, har lige så stor fortjeneste som den, der i kærlighedens vej stiger fra sit elendige og ukendte liv til de retfærdiges højde. (101, 55 - 56)

8 I spørger mig, hvorfor jeg er kommet til jer; thi jeg ser, at I har glemt vejen tilbage til den Moder, hvorfra I kom, og jeg viser jer den på ny.

9. Vejen er min lov, og ved at følge den vil ånden opnå udødelighed. Jeg viser jer porten, der er lige så smal som den vej, jeg viste jer i den tid, da jeg underviste jer. (79, 2 - 3)

10. I, der hører mig, skal bane vejen for dem, der vil modtage mig åndeligt. Det har ikke været tilfældigheder, der har bragt dem, der har modtaget min instruktion, ind i mit nærvær, ligesom det heller ikke vil være tilfældigheder, der vil udvikle Åndens gaver i dem, der vil føle mit nærvær uden behov for en menneskelig stemmebærer. (80, 4)

11 Jeg har bestemt jer til at udbrede det gode, som er sand åndelighed, på jorden.

12 Føler du dig for inkompetent og ubetydelig? Mener I, at I anser jer selv for at være for urene til at kunne pålægge jeres ånd en opgave af denne art? Årsagen er, at I ikke kender min visdom og min barmhjertighed, at I ikke med uhildede sanser ser de eksempler på undervisning, som jeg giver jer på alle måder gennem naturen.

13 Ser I ikke, hvordan Solens stråler, der oplyser alt, når selv den mest forurenede vandpyt, fordamper den, løfter den op i atmosfæren, renser den og forvandler den til sidst til en sky, der passerer over landene og gør dem frugtbare? (150, 51 - 53)

14 Tøm din ånd her i mit nærvær for alle urenheder og gør den fri. Vær ikke bange, for I skal ikke afsløre nogen hemmelighed for mig, jeg kender jer bedre end I kender jer selv. Bekend dig til mig i dit inderste væsen, jeg vil forstå dig bedre end nogen anden og tilgive dig dine overtrædelser og din skyld, for jeg er den eneste, der kan dømme dig.

15 Men når du er forsonet med din Fader, og du hører i dit Væsen den Sejrssang, som din Ånd synger, da sæt dig i Fred ved mit Bord og spis og drik Åndens Mad, som er indeholdt i mit Ords Mening. (39,71)

16. Mange af jer kommer grædende efter at have forbandet smerten. Jeg tilgiver Deres fejl, fordi de skyldes Deres uvidenhed.

17. Berolig dit hjerte og gør dit sind modtageligt, så du kan forstå, hvad jeg nu siger til dig, barn-levende disciple: Hvis du endnu en gang føler, at dit hjerte bliver gennemboret af smerte, så adskil dig selv for en kort stund fra alt, hvad der omgiver dig, og

bliv alene. Her, i dit soveværelses intime rum, kan du tale med din ånd, tage din smerte og undersøge den, som om du tager en genstand i hånden for at undersøge den.
18 På denne måde kan du udforske din sorg og se, hvor den kommer fra, og hvorfor den er kommet. Lyt til din samvittigheds stemme, og sandelig siger jeg dig, at du vil drage en skat af lys og fred til dit hjerte fra denne overvejelse.
19 Lyset vil vise dig vejen til at fjerne smerten, og freden vil give dig styrke til at holde ud, indtil prøvelsen er forbi. (286, 26 - 28)
20. Du skal fortsat stræbe efter at være åndeligt og fysisk modstandsdygtig. For hvis der er sygdomme blandt jer den dag i dag, er det fordi I ikke har været i stand til at hæve jer over dette livs elendighed og smerte på grund af mangel på åndelighed og tro.
21 Min Lære lærer ikke alene at tro på Guds Kraft, men også at I skulle tro på eder selv. (246, 40 u. - 41 o.)
22 I dag siger I: "Gud er i os"; men I siger det uden at føle det eller forstå det, for jeres materialisering forhindrer jer i at føle mit nærvær i jeres væsen. Men når først spiritualisering er blevet en del af dit liv, vil du opleve sandheden om mit nærvær i alle. Min stemme vil lyde i samvittighederne, den indre dommer vil blive hørt, og Faderens varme vil blive følt. (265, 57)
23 Denne instruktion kommer ind i dit hjerte, hvor der er født beslutninger om forbedring og ædle følelser.
24 Hvis I har lidt meget og grædt, indtil I var rede til at åbne jeres Hjertes Døre for mig, så siger jeg eder sandelig: Den, som har lidt meget, har samtidig sonet sine Overtrædelser og skal tilgives. (9, 37 - 38)
25. I græder, mit folk, fordi I føler i jeres angrende hjerte Mesterens kærlighed. I havde fået at vide, at ingen, der ville komme til Faderen med en alvorlig skyld i sin ånd, ville få tilgivelse, og at han ville blive nødt til at lide evig fordømmelse.
26. Men hvordan forstod du Min Guddommelige Retfærdighed som så uhyrlig? Har I ikke bemærket, hvordan jeg gennem Jesus klart viste, at mine mest ømme ord og mine mest kærlige blikke var til dem, der havde syndet mest? Hvordan kan jeg proklamere en doktrin i verden og gøre det modsatte i evigheden? (27, 41)
27 I de bitre og svære øjeblikke i jeres liv skal I trøste jer med den tanke, at min kloge og fuldkomne lov dømmer alting.
28 Jeg har været i jeres smerte, for at I kan søge mig gennem den. Jeg har plaget jer med fattigdom, for at I skal lære at bede, være ydmyge og forstå andre.
29 Jeg har endog tilbageholdt det daglige Brød for at vise eder, at den, som forbliver tillidsfuld, er som Fuglene, der ikke bekymrer sig om i Morgen; de ser Morgenrøden gå op som et Tegn på min Nærværelse, og når de vågner, er det første, de gør, at de sender deres Triller op som en Takbøn og et Bevis på deres Tillid. (5, 55 - 57)
30. Nogle gange siger I til Mig: "Herre, hvis jeg havde alt, hvis jeg ikke manglede noget, ville jeg samarbejde i Dit åndelige arbejde og praktisere velgørenhed." Men I skal vide, at I som mennesker er lunefulde, og at alle dagens beslutninger, eftersom I intet har, ville ændre sig, hvis jeg gav jer alt, hvad I ønsker.
31 Kun Guds kærlighed til sine børn er uforanderlig.
32 Jeg ved på forhånd, at hvis jeg gav jer rigelige gaver, ville I gå til grunde, for jeg kender jeres valg og svagheder. (9, 55 - 57)
33 Da jeg sagde til dig, at du skulle opgive dine fornøjelser, misforstod du mit ord og kom til at tro, at det er mig mere behageligt at se dig lide end at se dig glæde dig; det er mig, der har sagt til dig, at du skal opgive dine fornøjelser.
34 Når jeg nu er jeres Fader, hvordan kan I da tro, at jeg hellere vil se jer græde end smile?
35. Da jeg sagde til dig, at du skulle give afkald på fornøjelser, mente jeg kun dem, der er skadelige for ånden eller skadelige for din krop. Men jeg siger, at I bør opnå de gavnlige tilfredsstillelser for ånden og hjertet, som I kan opnå. (303,27)
36. Jeg bad dig ikke engang om at tro på mig, da du fandt vej hertil. Det var mig, der gik forud for jer og gav jer beviser ved at helbrede jeres fysiske sygdomme, give jeres ånd fred eller noget, som I troede var uopnåeligt.
37 Da I derefter troede på mig og trofast helligede jer til at opfylde min Lov, viste jeg hver enkelt sin opgave, for at han ikke skulle fare vild, og for at han kun skulle påtage sig det, der tilkommer ham, og for at han skulle

vise sine brødre og søstre barmhjertighed og kærlighed, ligesom jeg har gjort mod jer.
38. Tror du, at alle dem, der underviser, er mestre? Tror I, at alle dem, der kalder sig Guds tjenere, er mine udsendinge, eller at jeg har givet dem den opgave, de udfører? Tror du, at alle, der regerer, styrer og befaler i verden, har de nødvendige evner til at udføre denne opgave? Nej, folkens! Hvor få er de, der udfører den opgave, som i sandhed er blevet betroet dem! Mens nogle tilraner sig en position, der ikke tilhører dem, ser de, der burde besætte den, sig selv degraderet og tilbagevist. (76, 36 - 37)
39. Tro ikke, at jeg føler mig såret, hvis nogen ikke tror på Min tilstedeværelse ved denne manifestation, for intet vil påvirke Min sandhed. Hvor mange mennesker har ikke tvivlet på eksistensen af et guddommeligt væsen, der har skabt alle universets vidundere, og alligevel er solen ikke holdt op med at give dem sit lys. (88, 7)
40. I dag åbner du dørene i dit hjerte og sind for lyset fra Min undervisning. Med hvilke gerninger vil I forherlige mig?
41. I er alle tavse; ånden er tavs for mig, og også kroppen er tavs. I bøjer jeres nakke og ydmyger jer. Alligevel ønsker jeg ikke, at mine børn skal ydmyge sig foran mig. Jeg ønsker, at de skal være værdige til at løfte deres ansigter og se på mit, for jeg søger ikke tjenere eller slaver; jeg søger ikke skabninger, der føler sig som fredløse, udstødte, jeg kommer til mine børn, som jeg elsker så højt, så at de, når de hører min Faders stemme, kan hæve deres ånder på vejen til en opadgående udvikling. (130, 39 - 40)
42. Elskede disciple, våger over mit værk med iver, følger mine anvisninger, og I skal med dette vidne om mig. Maria, jeres kærlige Moder, stiger ligeledes ned til jer og fylder jer med nåde, idet hun lærer jer den fuldkomne kærlighed og forvandler jeres hjerte til en kilde af barmhjertighed, så I kan udføre store kærlighedsgerninger blandt jeres medmennesker og kende sandheden. Hun er Min samarbejdspartner, og ud over Mit ord som Mester og Dommer er der Hendes ord som Moder og Advokat. Elsk hende, folk, og påkald hendes navn. Sandelig, siger jeg jer, Maria våger over jer og står ved jeres side, ikke kun i disse dage med prøvelser, men for evigt. (60, 24)
43 Jeg har kaldt jer "det mariale folk", fordi I forstår at elske og anerkende den guddommelige Moder og komme til hende som et barn, der beder om ømhed, eller som en synder, der søger forbøn.
44. Marias tilstedeværelse i verden er et bevis på min kærlighed til mennesker. Hendes renhed er et himmelsk mirakel, som er blevet åbenbaret for dig. Fra mig kom hun ned på jorden for at blive kvinde, så det guddommelige frø kunne spire i hendes skød, Jesu legeme, gennem hvem "Ordet" ville tale. I nutiden afslører hun sig på ny. (5, 9 - 10)
45 Det er nødvendigt, at menneskehjertet fra bunden af lærer det dyrebare budskab at kende, som hendes Ånd bragte til verden, og når I har kendt hele sandheden, bør I fjerne enhver afgudsdyrkelse og entusiastisk tilbedelse, som I har viet hende, fra jeres hjerte, og i stedet tilbyde hende jeres åndelige kærlighed. (140, 43)
46 Nogle siger til mig: "Herre, hvorfor lader du os ikke alle se dig, ligesom vore brødre og søstre, der vidner om, at de ser dig?"
47. Åh I svage hjerter, som må se for at tro! Hvilken fortjeneste finder du i at se Jesus i et syn i menneskelig form, selv om din ånd kan opfatte Mig ubegrænset og perfekt gennem kærlighed, tro og følelse i Min Guddommelige Essens?
48 Du gør det onde, når du misunder dem, der har den gave at se det åndelige i figurer eller symboler på en begrænset måde; for det, de ser, er ikke ligefrem det guddommelige, men et symbol eller en allegori, der taler til dem om det åndelige.
49 Vær tilfreds med eders Gaver, og udforsk de Vidnesbyrd, som I modtage, og søg altid efter meningen, efter Lyset, efter Undervisningen, efter Sandheden. (173, 28 - 30)
50. Forfalsk aldrig Min lære. Præsenter mit værk som en bog, der kun indeholder renhed, og når du har afsluttet din rejse, vil jeg modtage dig. Jeg vil ikke se på pletterne i din ånd, og jeg vil give dig mit guddommelige kys, som vil være den største belønning, når du ankommer til det forjættede land. Thi jeg har givet eder en håndfuld Sæd i denne Tid, for at

I skal lære at så på frugtbare Marker, og I skal forøge den der. (5, 27)
51 Vurdér jeres ansvar, elskede folk, tænk på, at hver dag I går glip af er en dag, hvor I forsinker det gode budskabs indtog i jeres medmenneskers hjerter, og at hver eneste instruktion, I mister, er et brød mindre at tilbyde de fattige. (121, 40)
52. I kender allerede smagen af frugten fra dette træ, og jeg advarer jer, så I i fremtiden ikke lader jer forføre af falske profeter; men I bør også "våge" over jeres medmennesker ved at lære dem at genkende essensen af Min lære.
53 Der står skrevet, at efter min bortgang skal der opstå falske profeter, som skal sige til mit folk, at de er mine sendebud og komme i mit navn for at fortsætte det arbejde, som jeg har gjort blandt jer.
54. Ve jer, hvis I bøjer jer for falske profeter og falske lærere, eller hvis I tilføjer ord uden åndeligt indhold til Min lære, for så vil der opstå stor forvirring! Derfor siger jeg jer igen og igen: "Vågn og bed." (112, 46 - 47)
55 Hvis I ikke forbereder jer, vil der komme uklare stemmer til jeres ører, som vil forvirre jer, og senere vil I forvirre jeres brødre med dem.
56. Jeg gør jer årvågne, så når disse manifestationer er færdige, forsøger I ikke at tage dem op igen, for det vil ikke være lysånder, der manifesterer sig, men forvirrede væsener, der ønsker at ødelægge det, I tidligere har bygget op.
57 Men den, som forstår at forberede sig, den, som i stedet for at ville udmærke sig, søger at være nyttig, den, som i stedet for at forhaste begivenhederne venter med tålmodighed, vil klart høre min lære, som vil nå hans ånd gennem de gaver, der er i ham: Inspiration, intuition og forudseenhed ved hjælp af bøn, åndelige visioner og profetiske drømme. (7,13 - 14)
58. I dag ser I på disse stemmebærere, som taler til jer i henrykkelse, og hvor stor vantro nogle end er, så tror I, at min manifestation er mulig gennem disse transmittere. Men når menneskene ser mine disciple forkynde guddommelige åbenbaringer i deres normale tilstand, vil de tvivle på dem.
59 I din egen kirke vil der opstå dem, der tvivler, når de hører dig tale under min inspiration, og du må have stor forberedelse og åndelig renhed for at finde tro. (316, 52 - 53)
60. Hvis I på jeres stier observerer mænd, der med deres værker eller deres tankegang beviser åndelig tilbageståendenhed over for Mine åbenbaringer, skal I ikke blive forfærdede, for I må vide, at alle mennesker aldrig har marcheret i samme takt. Stol på, at jeg allerede efterlader dem de ord, som vil vække dem, når tiden er inde.
61 De ord, som du ikke kan forstå i øjeblikket, er netop de ord, som disse mennesker vil forstå. (104,42 - 43)
62. Tror og handler uden fanatisme. Rejs jer op og placer jer på et niveau, hvorfra I kan undervise alle jeres medmennesker uden hensyn til trosretninger eller doktriner.
63 Tøv ikke med at gøre noget godt mod en trængende, blot fordi han dyrker Gud på en tilbagestående eller ufuldkommen måde. Lad hellere dit uselviske arbejde vinde hans hjerte.
64 Luk jer ikke inde i grupper og begræns derved jeres aktivitetsområde. Vær et lys for enhver ånd og en balsam i enhver trængsel. (60, 27)
65. Hvis dine medmennesker taler foragteligt om dig, fordi du har reageret på mit kald, så luk dine ører og vær tavs; de er uvidende. Men hvis I tager denne sag som anledning til at dømme dem, så ve jer, for I er allerede oplyst af jeres samvittigheds lys og ved, hvad I gør. (141,27)
66. Derfor, mit folk, skal I ikke kræve, at alle mennesker tænker og tror som I gør. Du må aldrig fordømme mennesker, du må ikke dømme eller straffe den, der ikke lytter til dig, som ikke accepterer dine forslag, din undervisning eller dine råd. Du bør se på alle dine medmennesker med den samme dybe respekt og med ægte åndelig næstekærlighed. Så vil du lære, at hver enkelt i sin religionsudøvelse, i sin undervisning, på sin måde, har nået det sted, som hans åndelige evner har givet ham ret til; og til det punkt, hvor du ser mennesker, har deres egen udvikling ført dem. (330, 29)
67 Allerede nu siger jeg jer, at I ikke er mere end nogen anden, at den tro, I har næret, at I er et privilegeret folk, er en fejltagelse; for Skaberen, i sin fuldkomne kærlighed til alle sine skabninger, privilegerer ikke nogen.

68. Jeg fortæller jer dette, fordi I i morgen skal præsentere den Lære, som jeg har bragt jer i denne tid, for jeres medmennesker, og jeg ønsker ikke, at I skal fremstå for dem, der kommer efter jer, som overlegne væsener, og det skal heller ikke fremstå som om, at fortjeneste gjorde jer værdige til at være de eneste, der hørte mit ord.
69 I skal være forstående, ydmyge, enkle, ædle og barmhjertige brødre og søstre.
70. Du skal være stærk, men ikke arrogant, så du ikke ydmyger de svage. Hvis du har stor viden om min lære, bør du aldrig prale af din viden, for at dine medmennesker ikke skal føle sig mindreværdige end dig. (75, 17 - 19)
71. Selv her, blandt mine arbejdere, hvor mange er der ikke, som uden at have forstået min lære, anså sig selv for at være overlegne væsener, værdige til beundring og hyldest, når de vidste sig begavet med en åndelig gave. I den forbindelse spørger jeg jer, om I kan godkende, at en overlegen ånd er forfængelig med sine evner, når ydmyghed og næstekærlighed er de væsentlige egenskaber, som han skal have? (98, 15)
72. Husk, at jeg engang sagde til jer: Jeg har ikke skabt jer til at være som parasitære planter. Jeg ønsker ikke, at I skal være tilfredse med ikke at gøre nogen ondt. Jeg ønsker, at du skal finde tilfredsstillelse i at have gjort noget godt. Enhver, der ikke gør det gode, selv om han kunne gøre det, har gjort mere ondt end den, der, da han ikke kunne gøre gode gerninger, nøjedes med at gøre det onde, fordi det var det eneste, han vidste, hvordan han kunne gøre. (153, 71)
73. Mine højt elskede børn, I, der klager som fortabte får og med bange stemme råber efter jeres hyrde! Hvis du lukker øjnene for den virkelighed, der omgiver dig, ender du med at tro, at jeg er årsagen til al din elendighed på jorden; andre tror, at jeg er ligeglad med deres ve og vel.
74 Hvor er du dog utaknemmelig, når du tænker sådan om din Fader, og hvor er det uretfærdigt at dømme min fuldkomne Retfærdighed!
75. Tror du, at jeg ikke hører dig, når du siger, at du kun lever af bitterhed, at den verden, du lever i, er en verden uden lykke, og at det liv, du lever, ikke har nogen eksistensberettigelse?
76 Du føler kun mig, når du tror, at jeg tugter dig, at jeg nægter dig enhver form for barmhjertighed, idet du glemmer din Faders ømhed og godhed; du klager over dit liv i stedet for at velsigne hans goder.
77 Det er fordi du lukker øjnene for sandheden og kun ser lidelse og tårer i dine omgivelser og falder i fortvivlelse, fordi du tror, at alting vil forblive uden belønning.
78 Hvor ville dit liv ikke være anderledes, hvis din første tanke hver dag var at velsigne din Fader i stedet for dette oprør og denne uforstandighed, og dine første ord var taksigelser for så mange goder, som hans kærlighed har givet dig!
79. Men I er ikke længere i stand til at føle disse dyder, fordi "kødet" [sjælen] har forstyrret jeres ånd, og I har glemt min lære; derfor taler jeg til jer om disse fornemmelser, som I har fordrevet fra jeres hjerte. (11, 4 - 9)
80. I har syndet, brudt ægteskabet, begået forbrydelser, og nu, hvor I står over for sandheden i mit ord, som viser jer jeres overtrædelser, glemmer I jeres overtrædelser og tror, at jeres Herre er uretfærdig, når han taler til jer om prøvelser og forsoning. (17, 33)
81. I er blevet sat på en stor prøve, kære disciple. Fordi hver prøvelse er et mysterium for dig, ved du ikke, om det er for at styrke dig i kampen, for at afsløre dig noget, du ikke ved, eller for at sone en forbrydelse. Men træk dig aldrig tilbage fra prøvelserne, for de er ikke sendt med det formål, og de går heller ikke ud over dine moralske eller åndelige kræfter. (47, 26)
82. Hvorfor frygter mange af jer, at jeres skæbne er blevet nedskrevet af Mig med prøvelser, smerter, straffe eller ulykker? Hvordan kan du tro, at han, som elsker dig på en perfekt måde, giver dig en vej fuld af torne? Sandelig siger jeg jer, at den vej, der er uheldig og fuld af ulykker, er den, som I vælger efter jeres vilje, idet I tror, at I kan finde glæde, frihed og lykke på den, uden at forstå, at det netop er den vej, der er bestemt for jer, som I bevæger jer væk fra, hvor sand fred, sikkerhed, styrke og sundhed, velvære og overflod findes.
83. Denne vej, som jeg tilbyder jer i Min Lære, er den vej, der er forudbestemt for jeres ånd fra dens skabelse, så I endelig kan finde det, I ønsker. (283, 10 -11)

84. I dømmer overfladisk, som om I var børn, og I tænker ikke på, at de prøvelser, der plager jer, er jeres værk. Derfor ønsker I, når de slippes løs på jer, at de skal forsvinde fra jer, at skæbnen skal ændres, så I ikke længere skal lide, så I ikke længere skal drikke lidelsens bæger.
85 Grunden til dette er, at I ikke kan trænge ind i virkeligheden med jeres åndelige syn for at forstå, at alt, hvad I høster, har I selv sået, og at I har bragt alle lidelser over jer selv.
86. Nej, I har aldrig forstået at trænge ind i sandheden, og derfor, når smerten kommer ind i jeres hjerte, betragter I jer selv som ofre for en guddommelig uretfærdighed. Men jeg siger jer, at der ikke kan findes den mindste uretfærdighed i Gud.
87. Guds kærlighed er uforanderlig, uforanderlig og evig. Derfor begår den, der tror, at den guddommelige ånd kan blive grebet af vrede, vrede og raseri, en stor fejltagelse. Sådanne svagheder er kun tænkelige hos mennesker, når de mangler åndelig modenhed og beherskelse af lidenskaberne.
88. Nogle gange siger I til Mig: "Herre, hvorfor skal vi "betale" konsekvenserne af gerninger, som ikke er vores, og hvorfor skal vi høste den bitre frugt, som andre har produceret?" - Hertil svarer jeg dig, at du ikke forstår det, fordi du ikke ved, hvem du var engang, og hvad dine gerninger var. (290, 9 - 12)
89. Elskede folk: Jeres hjerter er fyldt med tilfredshed ved tanken om, at I er mine disciple i denne "tredje æra". Men jeg siger jer, at I aldrig må lade forfængelighed gøre jer blind. For hvis I giver efter for denne svaghed, vil I selv ikke længere lytte til jeres samvittighed, når den bebrejder jer jeres overtrædelser. Den, der ikke begynder at rense og forædle sit menneskelige liv, kan ikke forvente at komme åndeligt fremad, for hans skridt vil være vildledende, og hans gerninger vil ikke indeholde noget frø af sandhed.
90. Overvej derfor, at jeg i Mine lektioner nogle gange går ned fra åndelig instruktion til råd, så I kan opføre jer ordentligt i jeres menneskeliv. Derefter taler jeg til menneskets hjerte og formaner det til fornyelse, idet jeg får det til at forstå den skade, som laster gør på kroppen, og det onde, de gør på ånden.
91 Jeg har fortalt jer, at det menneske, der lader sig styre af laster, har glemt, at ånden ikke skal besejres - at han har glemt, at den sande styrke består i at overvinde det onde gennem dyd.
92. Det menneske, der er blevet besejret af kødet, har nedværdiget sig selv, har krænket sin selvrespekt, er sunket fra sin høje status som mand til en fattig skabning, der er for fej til at kæmpe.
93 I stedet for at bringe lys, brød og vin til sit hjem, bringer det menneske skygge, lidelse og død, gør sit eget kors og sin hustrus og sine børns kors tungt og hindrer den åndelige udviklingsvej for alle, der er omkring ham. (312, 32 - 35)
94. Forstå, at hver eneste af jer, der opgiver en ond vej, får det ondes magt til at miste noget af sin kraft; at jeres liv, hvis det er retfærdigt i dets gerninger, ord og tanker, vil efterlade et godt frø på dets vej; at jeres råd, hvis de kommer fra et fromt hjerte, vil have kraft til at udrette mirakler; og at bønnen, hvis den er født af en medfølende og kærlig tanke, vil være et budskab af lys for den, som I beder for. (108, 16)
95. Her hos mig renser I jer fra enhver plet. Åh, hvis bare I kunne bevare denne renhed hele livet igennem! Men denne atmosfære af åndelighed og broderskab, som I skaber i disse timer med fællesskab og undervisning, er ikke fremherskende i verden. Den luft, du indånder, er forgiftet af synd.
96. Men I har følt, hvordan, i det omfang I gør Min Lære til jeres egen, led efter led af den kæde, der smeder jer til verden, gradvist falder fra jer. (56, 26- 27)
97 Vær altid på vagt, for på din vej vil der være nogen, som siger, at de tilhører mig; men tro dem ikke straks, men tro for det, de bekender sig til i ydmyghed, i visdom og i kærlighed.
98. Andre vil fortælle jer, at de er i kontakt med Mig, mens de er de første, der er blevet bedraget. Derfor skal du altid være opmærksom på den opgave, du har, og den stilling, du indtager. Du skal åbne dine øjne og ører og også tilgive mange ting. (12, 55 - 56)
99 Vær aktiv, sov ikke! Eller vil du vente, indtil forfølgelserne fanger dig i søvn? Vil du igen falde i afgudsdyrkelse? Vil I vente, indtil fremmede doktriner sætter sig igennem med magt eller frygt?

100. Vågn op, for falske profeter vil opstå fra øst og forvirre folkene. Slut jer sammen, så jeres stemme kan give genlyd i hele verden, og I kan advare menneskeheden i tide. (61, 25)
101. Store trængsler venter menneskeheden; forbliv årvågne og bedende i enhver smerte og katastrofe. Mange lidelser vil blive lindret, andre vil ikke forekomme, fordi de vil blive stoppet i deres spor af dem, der beder.
102. Når tilhængere af andre trosretninger og sekter ser, at store skarer følger dette folk, vil der fra disse trosretninger opstå dem, der forfølger jer. Men frygt ikke, for hvis du forbliver rolig, vil Helligånden lægge lysende ord på dine læber, som vil bringe dem, der bagtaler dig, til tavshed.
103. Jeg giver jer ikke det dræbende sværd til at forsvare jer med, jeg giver jer kærlighedens sværd. Hvert lysglimt vil være en dyd, der udgår fra den.
104 Hvor meget nåde vil I ikke finde hos Faderen, når I ved jeres ord overvinder de mange forfølgere af Mit Værk og ved jeres kærlighedsgerninger får dem omvendt til Mig.
105. Dette er den lære, jeg gav jer i den anden æra, som I allerede havde glemt.
106 Det menneskelige sind vil blive foruroliget, når det forsøger at forstå den trinitarisk-marianske åndslære. For det materialiserede menneske er akavet over for det åndelige. (55, 58 -63)
107. Hvor mange har ikke efterladt på Mit bord den mad, som Jeg tilbød dem med så megen kærlighed, uden at have rørt ved den. Hvornår vil de nogensinde igen opleve en nådetid som den nuværende, hvor de var bestemt til at komme til jorden for at høre mit ord?
108. De er hårde sten, som har brug for storme og tid til at blive slidt ned. Deres arv vil blive tilbageholdt fra dem, så længe de ikke ved, hvordan de skal vogte den og værdsætte den. Men de skal få det igen, for jeg har sagt jer, at det, som Faderen giver sine børn, skal aldrig tages fra dem, men kun bevares for dem. (48, 8)
109. Nogle af jer vil blive forvandlet og udrustet af min undervisning, så de kan gå ud for at lede efter dem, der er fortabte i ørkenen. For det er sådan, jeg ser menneskelivet - som en ørken. Nogle føler sig alene midt blandt millioner af sjæle, som tørster, uden nogen til at give dem lidt vand; der vil jeg sende mine nye apostle hen.
110. Jeg ønsker, at mit navn igen bliver sagt med kærlighed af nogle og hørt med følelser af andre. Jeg ønsker, at den skal blive kendt af dem, der ikke kender den. Der er mennesker - gamle mænd, kvinder og børn - som ikke ved noget om min eksistens. Jeg ønsker, at alle skal kende Mig og vide, at de i Mig har den mest kærlige Fader - at alle hører Mig og elsker Mig. (50, 3)
111. Mit ord har mødt din selviskhed. Derfor har jeg sagt til jer, at I skal bringe det, jeg giver jer, til jeres medmenneskers kendskab. Men I ønsker kun at genopfriske jer selv med Mine manifestationer uden at påtage jer pligter over for andre.
Men Mesteren har ikke kaldt dig for at lære dig unyttige lektioner; han har bedt dig om at lære denne guddommelige lektion, så du kan bruge den senere i dit liv ved at anvende den på din næste.
113. Jeg afslører dig i dette øjeblik, at din ånd har en gammel gæld til enhver, der kommer til dig med en lidelse, et behov eller en anmodning. Tænk på, med hvilken kærlighed jeg placerer dem på jeres livsvej, så I kan opfylde jeres bod ved at gøre dem til genstand for jeres aktive næstekærlighed. (76, 20)
114. Opfyld, så du ikke behøver at vende tilbage til jorden i smertetider for at høste frugten af dine fejl eller af din egoisme. Opfyld jeres mission, så vil I også vende tilbage, men det vil være i en fredelig tid for at genopfriske jer selv med at passe på den sæd, I efterlod, da I begyndte. Nu vil Moses ikke lede dig for at udfri dig, som han gjorde det "første gang"; det er din samvittighed, der leder dig. (13. 17)
115. Her er mange af dem, som på andre tidspunkter var lovlærere eller videnskabsmænd. Nu er deres sind vågnet op til åndelig viden, og de er overbeviste om, at de ikke kan finde den højeste sandhed i begrænset menneskelig viden.
116. Her er de, som i andre tider var mægtige og rige på jorden, og som nu har lært fattigdom og ydmyghed at kende. Jeg velsigner dem på grund af deres underkastelse og deres ønske om fuldkommenhed. Dette er et bevis på min kærlige retfærdighed, da jeg lod dem komme til jorden igen for at vise dem

endnu en side i den evige visdoms bog. (96, 16 - 17)
117. Verden giver jer mange glæder, nogle er givet af Mig og andre er skabt af mennesket. Nu har I oplevet, at I ikke har været i stand til at få dem, hvilket har skabt oprør hos nogle og sorg hos andre.
118. Jeg må fortælle jer, at mange i denne tid ikke får lov til at falde i søvn eller gå til grunde i "kødets" glæder og tilfredsstillelser, fordi deres opgave er en helt anden.
119. I sandhed, jeg siger jer, at der ikke findes én eneste ånd i menneskeheden, som ikke har kendt alle glæderne og spist alle frugterne. I dag kom din ånd (til jorden) for at nyde friheden ved at elske Mig og ikke for at være en ny slave af verden, af guld, af begær eller af afgudsdyrkelse. (84, 47)
120. Se folket, folkene, folkene, nationerne, når de giver deres liv for et ideal. De fortæres på deres kampes ligbål, idet de drømmer om verdens herligheder, om besiddelser og magt. De dør for jordens flygtige herlighed.
121 Men I, som begynder at antænde et guddommeligt ideal i jeres ånd, der har til formål at opnå en evig herlighed, vil I da ikke, om ikke jeres liv, så dog i det mindste en del af det give til at opfylde jeres pligter som medmennesker?
122. En usynlig kamp raser over dig, som kun de forberedte kan blive opmærksomme på. Alt det onde, der udgår fra mennesker i tanker, ord og værker, al synd gennem århundreder, alle mennesker og ånder fra den anden verden, der er forvirrede, alle vildfarelser, uretfærdigheder, menneskers religiøse fanatisme og afgudsdyrkelse, tåbelige, ambitiøse ambitioner og falskhed har forenet sig til en kraft, der nedbryder, fanger og gennemtrænger alt for at vende det mod mig. Det er den magt, der modsætter sig Kristus. Deres Hære er store, deres Våben stærke, men de er ikke stærke mod mig, men mod Mennesker.
123 Jeg vil kæmpe mod disse Hære med min Retfærdigheds Sværd, og jeg vil være i Kamp med mine Hære, som I skal være en del af efter min Villie.
124. Mens denne kamp bekymrer mænd, der jagter efter fornøjelser, bør I, som jeg har betroet gaven til at fornemme, hvad der foregår i det hinsides, våge og bede for jeres brødre, for på den måde vil I våge for jer selv.
125 Kristus, den fyrstelige kæmper, har allerede trukket sit sværd; det er nødvendigt, at det samme skærer det onde af som en segl med roden og skaber lys i universet med sine stråler.
126. Ve verden og dig, hvis dine læber forbliver tavse! I er Jakobs åndelige afkom, og til ham lovede jeg, at jordens nationer skulle frelses og velsignes gennem jer. Jeg vil forene jer som én familie, så I kan blive stærke. (84, 55 - 57)
127 Jeg ved, at der er sket store gerninger i dette folks skød, men det er nok for mig at vide det, selv om jeres navne er ukendte i verden.
128. Jeg alene kender dine værkers sande fortjeneste eller værdi, for ikke engang du kan bedømme dem. Nogle gange vil et lille værk virke meget stort for dig, og andre gange vil du ikke engang være klar over, at deres fortjeneste er nået til Mig. (106, 49 -50)
129. I menneskemængder, som har hørt mig - hvornår vil I komme ud af jeres afsondrethed og mørke? Forsinker du dine forberedelser med vilje af frygt for konfrontationen? Sandelig, siger jeg jer, kun den frygter, som ikke har forberedt sig åndeligt; for den, som kender mit ord og elsker sin Herre og sin næste, har intet at frygte, og i stedet for at undgå mennesker søger han at møde dem for at dele med dem, hvad han har modtaget. Efter at have studeret og udforsket min lære, bringer han den i anvendelse. (107,41)
130. Dette budskab har lys for alle religioner, for alle sekter og trosretninger og for de forskellige måder at lede mennesker på. Men hvad har I gjort med mit ord, I disciple? Er det sådan, du ønsker, at træet skal blomstre? Lad den blomstre, for de vil annoncere, at den vil bære frugt senere.
131. Hvorfor skjuler I disse budskaber og bringer ikke verden overraskelsen af denne nye æra med denne gode nyhed til verden? Hvorfor vover I ikke at fortælle verden, at Kristi stemme lyder blandt jer? Tal og vidn om min lære gennem jeres kærlighedsgerninger; for hvis nogle lukker deres ører for at høre jer, vil andre åbne dem, og jeres stemme vil da være så sød og velklingende for dem som nattergalens sang. (114, 46)

132. Menneskeheden venter på mine nye disciple; men hvis I, som er mine arbejdere, opgiver frøet og markens redskaber af frygt for verdens mening, hvad skal der så blive af denne menneskehed? Har du ikke følt ansvaret for din mission?
133. Din samvittighed bedrager dig aldrig, og den vil altid fortælle dig, om du har gjort din pligt. Den rastløshed, du oplever, er et tegn på, at du ikke har fulgt mine instruktioner. (133, 10)
134. I klager nogle gange over, at antallet af tilhængere af Mit Ord stiger langsomt. Men jeg siger jer, at I skal klage over jer selv, for I har til opgave at øge og mangedoble de mange mennesker, som udgør dette samfund. Men hvis jeres hjerter mangler tro, hvis jeres åndelige gaver ikke er udviklet, hvis jeres sind mangler åndelig kundskabs lys, hvordan vil I så overbevise den vantro? Hvordan vil du bevæge ham indvendigt med din tro og din kærlighed, hvis disse dyder ikke er udviklet i dit hjerte?
135. Den, der ikke forstår, kan ikke føre til forståelse; den, der ikke føler, kan ikke vække følelser. Forstå nu, hvorfor dine læber stammede og stammede, da du stod over for behovet for at vidne om mit ord.
136. Den, der elsker, behøver ikke at stamme, den, der tror, frygter ikke. Den, der føler, har mange muligheder for at bevise sin oprigtighed og sandfærdighed. (172, 24 - 26)
137. I dag ønsker I at forklare, hvorfor I er israelere, og I har ingen argumenter; I ønsker at forklare, hvorfor I er spiritister, og I mangler ord. Du forsøger at forklare, hvad dine åndelige gaver er, men du mangler beviser og åndelig udvikling til at forklare dem overbevisende. Men når din opadgående udvikling bliver sand, vil de nødvendige ord flyve til dig, da du med dine kærlighedsværker vil forklare, hvem du er, hvem der har undervist dig, og hvor du er på vej hen. (72, 27)
138. Til jer siger jeg: Hvad venter I på for at dele de gode nyheder? Vil du profetere om ruiner? Jeg fortæller og åbenbarer alting for dig, så du altid kan få et klogt svar på ethvert spørgsmål, som dine medmennesker måtte stille dig. Husk, at I vil blive angrebet med alvorlige argumenter, som vil fylde dem, der ikke er forberedt, med frygt.
139. Lær mit ord udenad og glem ikke de store mirakler, som jeg har givet jer, så at hver enkelt af jer kan være et levende vidnesbyrd om min sandhed. Den, der undersøger jer og roder i mit ord, skal se, at det ikke modsiger noget af det, jeg har sagt og profeteret til jer i tidligere tider.
140 Kampen vil blive stor - så stor, at nogle af dem, der har været mine disciple, vil blive fyldt af frygt og fornægte mig og sige, at de aldrig har hørt mig.
141. De, der forbliver trofaste mod mine bud og står op imod kampen, vil jeg dække med en kappe, som de vil forsvare sig under, og de vil komme uskadte igennem enhver kritisk situation.
142. Den, som sår denne sæd dårligt, eller som besudler dette arbejdes renhed, ham vil dom, forfølgelse af mennesker og rastløshed komme til hver en time. Enhver skal kende det træ, som han har avlet, ved at smage på dets frugt.
143. Jeg har store mirakler i vente i tiden for mit folks åndelige kamp - mirakler og værker, der vil forbløffe lærde og videnskabsmænd. Jeg vil aldrig overlade dig til dine egne kræfter. Bliv ikke foruroliget, når folk håner dig; glem ikke, at i den "anden" æra hånede mængden også din Mester i den "anden" æra. (63, 42 - 44)
144. Sandelig, siger jeg jer, verden er imod jer, og til dette forbereder jeg jer, så I kan vide, hvordan I skal forsvare jeres tros sag med kærlighedens og barmhjertighedens våben. Jeg siger jer, at I vil sejre, selv om jeres sejr ikke er kendt.
145. Nu vil dit offer ikke være et blodoffer, men du vil stadig opleve bagtalelse og foragt. Men Mesteren vil være der for at forsvare og trøste jer, for ingen discipel vil blive forladt. (148, 17)
146. Folk, væn jer ikke længere til fordærv, bekæmp det uden at prale af renhed og bliv ikke forarget over jeres medmenneskers overtrædelser. Vær taktfuld, præcis og velvillig i din tale og i dine handlinger, og verden vil lytte til dig og vil også være opmærksom på dine lærerige ord. Er det nødvendigt, at jeg endnu en gang fortæller jer, at før I videregiver denne lære, skal I leve den? (89, 66)

147. Det er nødvendigt, at Mit folk viser sig blandt nationerne og sætter et eksempel på broderskab, harmoni, næstekærlighed og forståelse, som en fredssoldat blandt dem, der endnu en gang misbruger den guddommelige lære til at skændes, skade hinanden og tage livet af hinanden. (131, 58)
148 Endelig skal I forstå, at I alle elsker den samme Gud, og I skal ikke skændes på grund af forskellen i den form, hvori den ene eller den anden har realiseret denne kærlighed.
149. Du må lære at forstå, at der er væsener, i hvem tro, traditioner og skikke har sat så dybe rødder, at det ikke vil være let for dig at rykke dem op i det første øjeblik, du underviser dem. Hav tålmodighed, og i løbet af årene vil du opnå det. (141, 9)
150 Når året 1950 nærmer sig sin afslutning, vil der være usikkerhed og tvivl blandt mange af jer.
151. Hvorfor tvivler nogle på Mine åbenbaringer, som nyder en større intelligens end dem, der tror på Min manifestation? Fordi det ikke er menneskelig viden eller intellektet, der kan bedømme Min sandhed, og når mennesket forstår dette, bliver det grebet af frygt for alt nyt, for alt ukendt for ham, og det afviser det ubevidst.
152. Men I, de svage, de uuddannede, som ikke kan nå op på samme højde som dem, der er anerkendt på grund af deres intelligens, I er dem, der tror, og I er i stand til at dykke ned i det åndelige mysterium. Hvorfor? Fordi det er Ånden, der åbenbarer det evige liv og dets vidundere for sindet.
153 Den menneskelige intelligens repræsenterer en kraft, som du nu skal kæmpe imod, og gennem den har mennesket skabt sig selv ideer og forestillinger om det åndelige, som ikke er blevet åbenbaret for ham gennem ånden.
154 Til denne kamp skal I være stærke, med en styrke, som også kommer fra ånden. Din styrke vil aldrig være baseret på din krop, eller på penge eller på jordiske hjælpemidler. Kun din tro på den sandhed, der bor i dig, vil gøre dig sejrrig i konflikten. (249, 44 - 46)
155 Vær ikke bange, hvis du bliver kaldt vildfarende - ræk ud til alle. Tænk på, at dette arbejde, som er sandt for dig, kan virke falsk på andre, fordi det i deres øjne mangler den indvielse, som religioner har modtaget for at blive anerkendt.
156. Hvis I tror på mig, hvis I tror på, at jeg manifesterer mig i disse stemmebæreres ord, så frygt ikke for jeres medmenneskers dom. For Min Lære er så veltalende, og Mit budskab indeholder så mange sandheder, at hvis du ved, hvordan du skal bruge disse våben godt, kan du næppe blive besejret.
157. Ingen vil kunne fordømme jer for at søge sandheden, det fuldkomne, ivrigt. I har alle en hellig ret til dette, og derfor har I fået frihed til at stræbe mod lyset. (297, 51 - 53)
158. Når I begynder at opfylde jeres mission, og I går ud til nationerne, til de fjerneste folkeslag, selv til urskovene, vil I møde mennesker, og I skal få dem til at forstå, at I alle er brødre, I skal give dem vidnesbyrd om Min åndelige Lære. I vil så blive forbløffet over de beviser på kærlighed, som jeg vil give jer.
159 Der vil du blandt dem, der er afskåret fra civilisationen, men også meget langt fra menneskelig fordærv, finde store åndelige væsener, som vil øge Israels folks rækker.
160 De syge skal få den helbredende Balsam på din Vej og blive raske; de trængte skal græde for sidste Gang, men deres Tårer skal være Gladestårer.
161 På grund af de beviser, som I skal give, skal Skarerne velsigne Herren og hans Disciple; I skal blive hyldet, ligesom det skete på den dag, da eders Mester drog ind i Jerusalem.
162. Men også blandt dem, der jubler over jer, vil der være mænd og kvinder, som er fulde af de åndelige gaver, I besidder. Hos nogle vil deres profetiske gave forbløffe dig; hos andre vil min helbredende balsam være uudtømmelig; hos andre igen vil mit ord vælde frem som krystalklart vand. På denne måde vil I se Helligåndens gaver dukke op blandt jeres brødre og søstre som et uudtømmeligt frø. (311, 38 - 40)
163. Folk, der hersker nu et skin af fred i folkeslagene, men I må ikke forkynde, at freden er kommet. Hold kæft med dine læber. Sand fred kan ikke opstå på et fundament af frygt eller materielle bekvemmeligheder. Fred skal udspringe af kærlighed, af broderskab.
164 I dag bygger menneskene på sand og ikke på klippe, og når bølgerne igen stiger op og slår mod disse mure, vil bygningen falde sammen. (141,70 - 71)

165. Siden "den første æra" har jeg talt til jer gennem mine profeter for at vejlede jer, men ikke for at tvinge jer til at opfylde min lov.
166. Men tiden er gået, og den menneskelige ånd har udviklet sig, er blevet moden og kan nu forstå sin mission som ånd. Menneskeheden, der er så tæt på afgrunden, på fortabelsen, har brug for åndelig hjælp fra jer.
167. Det er kampen, den endelige kamp, den mest frygtelige og forfærdelige mellem mørket og lyset. Alle mørkets ånder forener sig på dette tidspunkt, og alle Lysets ånder må konfrontere denne magt.
168. I, som har hørt mig, I, som bærer Helligåndens lys i jer, vågn op! Spild ikke tiden med jordiske fornøjelser, med tidsmæssige mål. Kæmp for menneskeheden, kæmp for at Faderens rige skal komme til denne verden. Det er den opgave, jeg giver alle, fra de mindst til de mest veluddannede.
169 Den åndelige verden er med jer, og frem for alt faderen fuld af kærlighed, fuld af medfølelse - faderen, som med uendelig smerte ser den lidelse, som mennesker påfører hinanden.
170 Det er lysets kamp mod mørket, og I må hver især kæmpe, indtil sejren er vundet. (358, 20-23)

Kapitel 63 - Lære til kirkerne og alle Kristi disciple

Kristi åndelige arbejde

1 Glæd jer i mit nærvær, elskede folk, gør fest i jeres hjerter, jubler af glæde, thi endelig har I set Herrens dag.
2 I frygtede for den dags komme, fordi I stadig tænkte som de gamle og troede, at jeres Faders hjerte var hævngerrigt, at han var vred på grund af de fornærmelser, han havde modtaget, og at han derfor havde siksak, svøbe og lidelsens bæger klar til at hævne sig på dem, der havde fornærmet ham så meget og så mange gange.
3 Men stor var eders Forundring, da I fandt, at der i Guds Sind hverken kan være Vrede eller Harme eller Vrede eller Forfærdelse. Selv om verden græder og klager som aldrig før, er årsagen ikke, at Faderen har givet den denne frugt at spise og dette bæger at drikke, men at dette er den høst, som menneskeheden nu høster på grund af sine gerninger.
4 Det er sandt, at alle de ulykkelige begivenheder, der er blevet udløst i denne tid, er blevet meddelt jer i forvejen. Men tro ikke, fordi de er blevet annonceret til jer, at jeres Herre sender dem til jer som straf. Tværtimod har jeg hele tiden advaret jer mod det onde, mod fristelser, og jeg har hjulpet jer med at genoprette jer fra jeres fald. Desuden har jeg givet jer alle de midler, der er nødvendige for at I kan redde jer selv. Men I må også indse, at I altid har været døve og troløse over for mine kald. (160, 40 - 41)
5 Ve dem, som ikke gør sig umage for at tænde deres Lampe i denne Tid, thi de vil fare vild! Se, hvor skyggerne stadig hersker overalt, selv om det er lysets tid!
6. I ved ved Mit Ord, at Jeg valgte denne nation [Mexico] for at åbenbare Mig selv i den ved Mit "tredje komme"; men I kender ikke årsagen til det. Mesteren, som ikke ønsker at have hemmeligheder for sine disciple, har været en hemmelighed for jer. Han kommer for at åbenbare dig alt det, du har brug for at vide, så du kan svare dem, der spørger dig, korrekt.
7 Jeg har set, at indbyggerne i dette hjørne af jorden altid har søgt mig og elsket mig, og selv om deres tilbedelse ikke altid har været fuldkommen, har jeg accepteret deres hensigt og deres kærlighed som en blomst af uskyld, offer og smerte. På Min Guddommeliges alter har denne duftende blomst altid været til stede på alteret.
8 I er blevet forberedt til at opfylde denne store mission i den "tredje æra".
9. I dag ved I, at jeg har genfødt Israels folk i jeres midte, fordi jeg har åbenbaret dem for jer. I ved, at den sæd, der lever i jeres væsen, og det indre lys, der leder jer, er det samme, som jeg udgød over Jakobs hus i den første æra.
10 I ere Israelitter efter Ånden, idet I åndeligt have Abrahams, Isaks og Jakobs Sæd i Eje. I er grene af det velsignede træ, som skal give skygge og frugt til menneskeheden.
11 Derfor kalder jeg dig den førstefødte, og derfor har jeg søgt dig i denne tid for gennem dig at give verden min tredje åbenbaring til kende.

12 Det er min vilje, at "Israels folk" skal genopstå åndeligt blandt menneskeheden, for at de kan se den sande "opstandelse i kødet". (183, 33 - 35)
13 Troede I, at jeg ville give mit Ord til alle Jordens Folkeslag? Nej! Også her ligner Min nye åbenbaring den fra tidligere tider, hvor Jeg åbenbarede Mig selv til et enkelt folk, som derefter havde til opgave at udbrede de gode nyheder og så det frø, de modtog i Mit budskab. (185, 20)
14 Lad det være op til andre folk at vågne op til de nye tider, når de ser lande ødelagt af oversvømmelser, nationer ødelagt af krig og pest ødelægge liv. Disse folk - som er blevet arrogante i deres videnskaber og er blevet lullet i søvn af deres kirkers pragt - vil ikke anerkende mit ord i denne uanselige form, og de vil heller ikke føle min åbenbaring i ånden. Derfor skal jorden først rystes, og naturen skal sige til menneskene: "Tiden er inde, og Herren er kommet til jer.
15. For at menneskeheden skal vågne op, åbne øjnene og bekræfte, at det er mig, der er kommet, skal menneskets magt og arrogance først rammes. Men jeres opgave er at våge, bede og forberede jer. (62, 53)
16. Jeg lovede jer engang at vende tilbage til menneskeheden, og her er jeg for at opfylde dette løfte, selv om der er gået mange århundreder. Jeres ånd længes efter Mit nærvær i sit ønske om fred, i sin sult efter sandhed, i sin længsel efter viden, og Min Ånd er kommet ned for at få jer til at høre en instruktion i overensstemmelse med de tider, I lever i. Hvordan kan folk ønske at fortsætte med at leve et liv, som de har gjort? Det er ikke længere tidssvarende at fortsætte med at forblive i åndelig stagnation eller i åndelig inerti i praksis af ritualer og traditioner. (77, 19)
17. Mange mennesker med anerkendt lærdom i verden vil ikke være i stand til at genkende Mig i denne form og vil benægte Mig. Men bliv ikke overrasket over dette, for det har jeg meddelt jer for længe siden, da jeg sagde til jer: "Velsignet være du, Fader, fordi du åbenbarer din sandhed for de mindreårige og skjuler den for de lærde og kloge."
18. Men det er ikke fordi jeg skjuler min sandhed for nogen, men snarere fordi de, hvis sind er ubelastet, i deres [åndelige] fattigdom eller ubetydelighed, bedre kan føle mig, mens de begavede, hvis sind er fyldt med teorier, filosofier og troslærer, hverken kan forstå eller føle mig. Men sandheden, som er for alle, vil komme til alle på den fastsatte tid. (50, 45)
19 Den, som kender min Lov og skjuler den, kan ikke kalde sig min Discipel. Den, der kun viderebringer min sandhed med sine læber og ikke med sit hjerte, tager ikke mig til forbillede. Den, der taler om kærlighed og beviser det modsatte med sine gerninger, er en forræder mod min lære.
20. Den, der benægter Marias renhed og fuldkommenhed, er tåbelig, for i sin uvidenhed udfordrer han Gud og benægter hans magt. Den, der ikke anerkender Min sandhed i den "tredje æra" og benægter åndens udødelighed, sover stadig og lytter ikke til de profetier fra tidligere tider, der annoncerede den åbenbaring, som menneskeheden oplever i denne tid. (73,28 - 29)
21. De vil komme og sætte mig på prøve, fordi de vil bevise for jer, at I er i vildfarelse. Hvis jeg ikke fortæller dem mit navn, vil de sige, at jeg ikke er mig selv, og hvis jeg svarer på deres spørgsmål, som de stiller med dårlige hensigter, vil de benægte mig med endnu større iver.
22. Så vil jeg sige til dem: Den, der ønsker at komme ind i Lysets Rige, må søge det med hjertet. Men den, der ønsker at leve uden at anerkende Mig, vil have tilbageholdt den guddommelige viden fra sin egen ånd, hvilket gør alt, hvad der er klar og lysende åbenbaring, til et mysterium og hemmelighed for ham. (90, 49 - 50)
23. Nu er jeg kun midlertidigt hos jer, som jeg engang var. Tiden nærmer sig allerede, hvor jeg ikke længere vil tale til jer, men menneskeheden har ikke følt min tilstedeværelse.
24. Fra det "bjerg", hvorfra jeg sender jer mit ord og betragter jer, må jeg udbryde på tærsklen til min afrejse: "Menneskehed, menneskehed, I, som ikke har kendt den, der har været hos jer!" Ligesom i den anden æra, kort før min død, så jeg fra et bjerg på byen og råbte under tårer: "Jerusalem, Jerusalem, du, som ikke har kendt det gode, der har været med dig.

25 Det var ikke for Verdens Skyld, at han græd, men for Menneskers Ånd, som endnu var uden Lys, og som endnu måtte udgyde mange Tårer for at komme til Sandheden. (274, 68 – 69)
26 Mange århundreder er gået siden den dag, da jeg gav jer mit ord og mine sidste formaninger gennem Jesus; men i dag viser jeg mig for jer som Helligånden for at opfylde mit løfte til jer.
27 Jeg er ikke blevet menneske, jeg kommer i Ånden, og kun de, der er udrustede, skal se mig.
28. Mens I tror på Mit ord og følger Mig, accepterer andre ikke Min manifestation og benægter den. Jeg måtte give dem store beviser, og takket være dem har jeg efterhånden overvundet deres vantro.
29. Den kærlighed og tålmodighed, som jeg altid har vist jer, får jer til at forstå, at kun jeres Fader kan elske og instruere jer på denne måde. Jeg våger over dig og gør dit kors let, så du ikke snubler. Jeg får dig til at føle min fred, så du kan gå din vej i tillid til mig. (32, 4)
30. Mit ord, Min doktrinære tale, synes i dag at være for jer alene, men i sandhed er det for alle, for dets visdom og kærlighed omfatter hele universet og forener alle verdener, alle inkarnerede og disinkarnerede ånder. Kom til mig, hvis du har brug for mig; søg mig, hvis du føler dig fortabt.
31 Jeg er eders Fader, som kender eders lidelser, og som trøster eder. Jeg indgyder jer den kærlighed, som I har så meget brug for, til jer selv og til at sprede den til dem omkring jer.
32 Hvis I i sandhed genkender min tilstedeværelse gennem den visdom, som jeg åbenbarer gennem disse stemmebærere, så genkender I også, at tiden er inde til at begynde opbygningsarbejdet på den åndelige vej.
33. Åh, hvis blot alle de indkaldte ville skynde sig; sandelig, siger jeg jer, Herrens bord ville være fyldt med disciple, og de ville alle spise den samme mad! Alligevel er ikke alle de inviterede kommet, de har givet sig af med andre opgaver og har sat det guddommelige kald i anden række.
34 Salige ere de, som komme i Hast, thi de have fået deres Løn. (12, 76 - 80)
35. Det er ikke alle, der lytter til mig her, som har modtaget åndelige gaver i denne tid. Se, hvor mange tomme pladser der er ved bordet, fordi mange af mine små børn efter at have modtaget en fordel gik væk og undgik ansvaret og ordrerne. Åh, hvis de her på jorden stadig vidste de løfter, som hver ånd gav Mig, før de kom til jorden! (86, 43)
36. På dette tidspunkt testamenterer jeg jer det tredje testamente, men I har ikke engang forstået de to første. Hvis I havde været forberedt på det tidspunkt, ville det ikke have været nødvendigt at høre mit ord materielt, for jeg ville da tale åndeligt, og I ville svare mig med jeres kærlighed. (86, 49)
37. Dette er lyset fra den "tredje æra". Men prøv ham, som siger, at det ikke er Gud, der taler til jer, men denne her. Sandelig siger jeg jer, så længe Min Guddommelige stråle ikke oplyser hans sind, vil I ikke være i stand til at få ord af åndelig værdi og sandhed ud af ham, selv om I truer ham med døden.
38. Der er ikke noget mærkeligt i, at ligesom ånden benytter sig af sit legeme for at tale og give sig til kende, så løsriver den sig fra det i en kort periode for at lade alle ånders Fader give sig til kende i sit sted: Gud.
39. Jeg kommer til jer, fordi I ikke ved, hvordan I skal komme til mig, og jeg lærer, at den mest glædelige bøn, der når frem til Faderen, er den, der stiger op fra jeres ånd i stilhed. Det er denne bøn, der tiltrækker Min stråle, gennem hvilken I hører Mig. Det er ikke sangene og ordene, der behager Min Guddommelighed. (59, 57 - 59)
40. I kan ikke sige, at Mit ord ikke er klart, eller at det indeholder ufuldkommenheder, for ingen tvetydighed kan komme fra Mig. Hvis I finder nogen fejl i den, så tilskriv det til den dårlige transmission fra stemmebæreren eller til jeres dårlige forståelse, men aldrig til Min Doktrin. Ve den stemmebærer, der forvansker mit ord! Ve den, der dårligt viderebringer min lære og nedvurderer den, for han vil opleve samvittighedens uophørlige bebrejdelser og miste sin ånds fred! (108, 51)
41 For at møde dig, siger jeg til dig: Hvis I ikke ønsker, at jeg skal bruge syndige kroppe til at give jer min kærlighed, så vis mig en retfærdig, en ren, vis mig en blandt jer, som ved, hvordan man elsker, og jeg forsikrer jer, at jeg vil bruge ham.

42 Forstår, at jeg bruger mig selv til at bringe Syndere; thi jeg kommer ikke for at frelse de retfærdige; de ere allerede i Lysets Rige. (16, 25)
43. Se, hvordan dette frø, selv om du har passet dårligt på det, ikke dør; se, hvordan det har overvundet mørke og faldgruber, forhindringer og prøvelser, og fortsætter med at spire og udvikle sig dag efter dag. Hvorfor dør dette frø ikke: Fordi sandheden er udødelig, evig.
44 Derfor vil I se, at når denne lære til tider synes at forsvinde, vil det være lige når nye og frodige skud springer op for at hjælpe menneskene med at tage endnu et skridt fremad på vejen til åndeliggørelse. (99, 20)
45 Undersøg min lære og fortæl mig, om denne lære kan indgå i en af jeres religioner.
46. Jeg har åbenbaret jer dens omfattende karakteristika og dens universelle betydning, som ikke er begrænset til dele af menneskeheden eller til [visse] folkeslag, men som overskrider jeres verdens planetariske kredsløb til at omfatte uendeligheden med alle dens livsverdener, hvor der ligesom i denne verden også bor Guds børn. (83, 6)
47. Erkend, at mit ord ikke er og ikke kan være en ny religion. Dette værk er den lysende vej, hvor alle ideologier, trosretninger og religioner vil forenes åndeligt for at træde ind gennem portene til det forjættede land. (310, 39)
48 Min undervisning, som jeres ånd nærer sig af, vil gøre jer til mestre, til Helligåndens trofaste apostle. (311, 12)
49. Jeg vil præsentere jer for menneskene som mine tjenere, som den tredje tidsalders trinitatistiske og marianiske spirituelle åndelige, fordi I skal være mere ånd end materie; trinitatistiske, fordi I har modtaget min åbenbaring i tre tider; marianiske, fordi I elsker Maria, jeres universelle Moder, som har våget over jer, så I ikke må fortvivle på livets vej. (70, 36)
50 Ikke alene de, der har hørt mit Ord gennem det menneskelige Forstandesorgan, skal kaldes dette Folks Børn. Enhver, der tager sit kors på sig - enhver, der elsker denne lov og spreder denne sæd, skal kaldes en arbejder i min vingård, en apostel for mit værk og et barn af dette folk, selv om han ikke har hørt mig gennem denne forkyndelse. (94, 12)
51. Hvordan kan I tro, folkens, at fordi I mødes på forskellige forsamlingssteder, er det en grund til at holde afstand til hinanden? Kun uvidenhed vil forhindre dig i at blive opmærksom på de åndelige bånd, der forbinder alle Herrens børn. (191, 51)
52. Når I deltager på det ene eller det andet eller forskellige forsamlingssteder og hører det samme ord gennem deres talsmænd, fyldes jeres hjerte med glæde og tro, og I tager denne lære som et sandt bevis på, at disse samfund er forenet på grund af deres åndelighed. Men når I deltager i en mangelfuld manifestation, føler I, at I er blevet såret i jeres hjerter, og I forstår, at der ikke er den enhed eller manifestation, som burde være til stede i dette folk. (140, 71)
53. Jeg ønsker, at I skal være mine gode og ydmyge disciple - dem, der ikke gør krav på udnævnelser eller hæder i samfundet, men at jeres ideal kun er at nå fuldkommenhed gennem dyd og at følge mine anvisninger, så jeres liv kan blive et eksempel. Hvad nytter ærespladser, titler eller navne for dig, hvis du ikke har fortjeneste til at besidde dem med rette? (165, 17)
54. Mit Arbejde er ikke en af så mange lærdomme, det er ikke en anden sekt i verden. Denne åbenbaring, som jeg har givet jer i dag, er den evige lov. Men hvor mange ritualer har I ikke tilføjet til den på grund af manglende åndelighed og forståelse, hvor mange ugudeligheder, indtil I til sidst har forvrænget den. Hvor mange tilbedelseshandlinger har I ikke indført i Min Doktrin, idet I siger og tror, at alt, hvad I har gjort, er inspireret og beordret af Mig. (197, 48)
55. I vil snart finde jer selv midt blandt mennesker, der er trætte af ydre kulter og trætte af deres "religiøse fanatisme". Det er derfor, jeg fortæller jer, at det budskab om åndeliggørelse, som I vil bringe til dem, vil nå deres hjerter som frisk og forfriskende dug.
56. Tror I, at hvis I kommer til dem med fanatiske kulter og måder at handle på, der er i strid med åndeliggørelse, at verden så vil kunne anerkende jer som bærere af et guddommeligt budskab? Sandelig, siger jeg jer, I ville blive taget for fanatikere fra en ny sekt!
57 I betragtning af den klarhed, hvormed jeg taler til jer, er der dem, der siger til mig:

"Mester, hvordan er det muligt, at vi skal forkaste mange af de kultiske handlinger, som Roque Rojas efterlod os som en arv?"
58. Derfor siger jeg jer, at jeg gav jer det eksempel fra den anden æra, da jeg fik folket til at forstå, at de for at overholde ritualer, formaliteter, traditioner og helligdage havde glemt loven, som er det væsentlige.
59 Jeg har mindet jer om denne handling fra jeres Mester, så I forstår, at I selv i dag skal glemme traditioner og ceremonier, selv om I har lært dem af Roque Rojas, ligesom det daværende folk havde arvet dem fra Moses.
60. Nu vil jeg ikke sige, at de har lært dig noget dårligt - nej. De var kun tvunget til at ty til symboler og handlinger, der kunne hjælpe folket til at forstå de guddommelige åbenbaringer. Men da dette mål først var nået, var det nødvendigt at fjerne alle nu ubrugelige former for tilbedelse eller allegorier for at lade sandhedens lys skinne. (253, 29 - 32)
61 hvor megen smerte Mit Hjerte har fået af de tjenere, der ikke har forstået Min Lov, og hvor megen smerte der i øjeblikket bliver forårsaget af dem, der, selv om Jeg har trænet dem og udnævnt dem, i dag har givet ly til tvivl og usikkerhed og som følge af deres manglende forståelse og deres egoisme har sagt, at Jeg vil blive blandt menneskene i endnu en periode, at Jeg i overensstemmelse med deres menneskelige vilje vil sende Min Universelle Stråle ned endnu en gang og fortsætte med at give Mig selv til kende i lang tid fremover.
62. Derfor har jeg sagt til jer: Hvornår har jeg i mit ord vist ubeslutsomhed, usikkerhed eller uenighed i min vilje? Aldrig, i sandhed, for jeg ville ikke længere være perfekt, ville ikke længere være jeres Gud og jeres Skaber.
63. I Mig er beslutningsdygtighed, én vilje, og derfor taler Jeg så klart som det klare dagslys, så alle kan føle Mig i Mit nærvær, Min essens og Min kraft, så at sindet kan kende den [underliggende] Fornuft og det Ord, som Jeg har givet gennem den menneskelige forståelsesevne.
64 Mesteren fortæller dig: Mennesket har opført bygninger og kaldt dem kirker, og de mennesker, der kommer ind på disse steder, gør hyldest, nærer fanatisme og afgudsdyrkelse og tilbeder det, som mennesket selv har skabt. Det er afskyeligt i mine øjne, og derfor har jeg fjernet fra jer, Israels folk, alt det, I oprindeligt kendte og hørte, for at I kan opgive jeres fanatisme.
65. Israels folks bedehuse skal være kendt af menneskeheden, de skal ikke lukkes, for de skal give ly til svage og fortabte, til trætte og syge. Gennem jeres udrustning, gennem lydighed mod Min højeste vilje og overholdelse af Min Lov, vil Jeg bevidne Mig selv i de sande disciples gerninger af Min Guddommelighed.
66 Lad det ikke bedrøve dig, at der også kommer falske talere, falske kirkeledere, falske "arbejdere", at deres blasfemiske læber taler til folket og påstår, at mit ord og min universelle stråle fortsat vil forblive som undervisning blandt folket.
67 Jeg vil gøre det kendt, hvem der er en Forfører, hvem der ikke holder Loven efter min Villie, hvem der kun giver sin egen Vilje til kende, og jeg vil gøre det kendt, hvad han har gjort forkert, og hvilken Lov han har lavet, og de skal blive forkastet og forvist.
68. For jeg vil tilbageholde guddommelig nåde og kraft, og fristelsen vil fange dem i sine net, og derfor vil den, der søger dem, ikke føle min Helligånds nåde i sin ånd. (363, 52 - 56)
69 Uden at I forkynder, at I er mine Apostle, skal I være det. Selv om I er mestre, skal I sige, at I er disciple.
70 I skal ikke bære noget Klædebon til at adskille jer fra andre, I skal ikke bære nogen Bog i Hånden, I skal ikke bygge nogen Forsamlingshuse.
71 I skulle ikke have nogen Midtpunkt eller Grundvold på Jorden for mit Værk, og ingen skal være over Mennesker for at tage min Plads.
72. De ledere, I har haft indtil nu, er de sidste. Bøn, åndeliggørelse og praktisering af min Lære vil føre folkemængderne ind på lysets vej. (246,30 - 31)
73 Er det rimeligt, spørger jeg mine disciple, at I præsenterer et fuldkomment værk som det, jeg har åbenbaret for jer, for menneskeheden på en sådan måde, at det bliver dømt som en vildfarelse, eller at det bliver betragtet som endnu en af de doktriner og teorier, der er opstået i disse tider som frugter af den herskende åndelige forvirring?

74 ville det være rigtigt for jer, som jeg har elsket og oplært med mit ord, så jeres vidnesbyrd kan være rent, at falde i hænderne på den jordiske retfærdighed som ofre for jeres fejltagelser, eller at blive forfulgt og spredt, fordi jeres naboer anser jer for skadelige?
75. Tror du, at en undervisning - korrekt fulgt - kan forårsage sådanne begivenheder? Nej, disciple.
76. Lad Mig tale til jer på denne måde, for Jeg ved, hvorfor Jeg gør det. I morgen, når jeg ikke længere taler til jer på denne måde, vil I vide, hvorfor jeg talte til jer på denne måde, og I vil sige: "Mesteren vidste præcis, hvor mange svagheder vi ville lide under. Intet undslipper hans visdom." (252,26 - 27)
77 Jeg forbereder jer på den tid, hvor I ikke længere vil høre mit ord, for så vil menneskene kalde jer et folk uden Gud, et folk uden et sted at tilbede, fordi I ikke vil have nogen storslåede kirkebygninger til at tilbede mig i, og I vil heller ikke fejre højtidelige ritualer, og I vil heller ikke søge mig i billeder.
78. Men jeg vil efterlade dig en bog som et testamente, som skal være dit forsvar i prøvelser og den vej, du skal følge i dine skridt. Disse ord, som I hører i dag gennem stemmebæreren, vil strømme ud af Skriften i morgen, så I kan genopfriske jer selv med dem igen, og de vil blive hørt af de mange mennesker, der vil blive tilføjet på det tidspunkt. (129, 24)
79 Jeg testamenterer i øjeblikket menneskeheden en ny bog, et nyt testamente; mit ord fra den "tredje æra", den guddommelige stemme, der talte til mennesket ved løsningen af det sjette segl.
80. Det er ikke nødvendigt, at jeres navne eller jeres gerninger går over i historien. I denne bog vil mit ord være som en rungende og klar stemme, der taler evigt til menneskehjertet, og mit folk vil efterlade sporene af deres skridt på denne åndeliggørelsens vej til eftertiden. (102, 28 - 29)
81. De mødesteder, hvor mit ord har gjort sig kendt, er blevet mangedoblet, og hvert af dem er som en skole for sand viden, hvor mennesker samles, som danner mine disciple og ivrigt kommer for at lære den nye lektie.
82. Hvis hvert af disse samfund skulle vidne om alle de goder, de har modtaget fra Min barmhjertighed, ville der ikke være nogen ende på vidnesbyrdet om disse mirakler. Og hvis du skulle samle alt det, jeg har sagt fra mine første ord til de sidste gennem alle mine talere, i en bog, ville det være et arbejde, du ikke kunne udføre.
83. Men jeg vil sende til menneskeheden gennem mit folks formidling "en bog", som vil indeholde essensen af mit ord og vidnesbyrdet om de gerninger, jeg har udført blandt jer. Vær ikke bange for at påtage dig denne mission, for jeg vil inspirere dig, så du i denne bog vil få optegnet den undervisning, som er uundværlig. (152, 39 - 41)
84. Essensen af dette ord har aldrig ændret sig siden begyndelsen af dets manifestation, da jeg talte til jer gennem Damiana Oviedo. Betydningen af Min Lære har været den samme.
85 Men hvor er essensen af disse ord? Hvad er der sket med dem? Skjulte er skrifterne af de guddommelige budskaber, som var de første i denne tid, hvor mit ord blev spredt så rigeligt blandt jer.
86. Det er nødvendigt, at denne lære kommer frem i lyset, så I i morgen kan vidne om begyndelsen af denne manifestation. På denne måde vil I kende datoen for min første undervisning, dens indhold og datoen for den sidste, som vil give jer året 1950, det fastsatte år, hvor denne åbenbaringstid skal slutte. (127, 14 - 15)
87. Det er nødvendigt, at du taler til dem, der skjuler Mit ord og fordrejer Min lære. Tal til dem i al klarhed, jeg vil hjælpe dig, så du kan forsvare dit synspunkt over for dem. Thi det er Mennesker, der er årsag til, at mit Værk i Morgen bliver fejlet og min Lov forfalsket, fordi de har føjet noget til mit Værk, som ikke hører til det. (340, 39)
88 Jeg bragte jer dette ord og lod jer høre det på jeres sprog, men jeg giver jer den opgave at oversætte det senere til andre sprog, så det kan blive kendt af alle; jeg giver jer den opgave at oversætte det til jeres eget sprog.
89 På denne måde vil I begynde at bygge det sande "Israels tårn" - det, der åndeligt forener alle folkeslag til ét, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige lov, som I lærte i verden fra Jesu mund, da han sagde til jer: "Elsk hinanden!" (34, 59 - 60)

Det åndelige Israel og det jødiske folk

90 "Israel" kaldte jeg det folk, som jeg i øjeblikket samler omkring min nye åbenbaring, for ingen ved bedre end jeg, hvilken ånd der bor i hver enkelt af de kaldede i denne "tredje æra".

91. "Israel" har en åndelig betydning, og jeg giver jer dette navn, for at I skal være bevidste om, at I er en del af Guds folk. For "Israel" repræsenterer ikke et folk på jorden, men en verden af ånder.

92 Dette navn skal igen kendes på jorden, men uden fejl, i sin sande betydning, som er åndelig.

93. I skal kende dette navns oprindelse og betydning; jeres tro på, at I er børn af dette folk, skal være absolut, og I skal have fuldstændig viden om, hvem og hvorfor I har fået denne betegnelse, så I kan modstå de angreb, som i morgen vil komme på jer fra dem, der giver navnet "Israel" en anden betydning. (274, 47 - 50)

94 Jeg ønsker lydighed fra jer, jeg ønsker, at I skal danne et folk, der er stærkt i tro og åndelighed; for ligesom jeg fik Jakobs slægter til at formere sig trods de store prøvelser, der ramte dette folk, vil jeg også få jer, der bærer denne sæd i jeres ånd, til at holde ud i jeres kamp, så jeres folk igen kan formere sig som stjernerne på himlen og som sandet på havet.

95. Jeg har ladet jer vide, at I åndeligt set er en del af dette folk Israel, så I kan få et bedre kendskab til jeres skæbne. Men samtidig har jeg anbefalet, at I ikke offentliggør profetierne om dette, før menneskeheden af sig selv opdager dem.

96 Thi da der endnu på Jorden findes et israelitisk Folk, en Jøde efter Kødet, vil han nægte eder dette Navn og ikke give eder det, skønt det ikke er nogen god Grund til at skændes.

97. De ved endnu ikke noget om dig, men du ved meget om dem. Jeg har åbenbaret jer, at dette folk, der vandrer på jorden og uden åndelig fred, skridt for skridt og uden at vide det, bevæger sig hen imod den korsfæstede, som de vil erkende som deres Herre, og som de vil bede om tilgivelse for deres så store utaknemmelighed og hårdhjerte over for hans kærlighed.

98. Mit Legeme er blevet taget ned fra korset, men for dem, der har fornægtet Mig i århundreder, er Jeg stadig naglet til det, og Jeg venter fortsat på deres opvågnen og deres omvendelse for at give dem alt det, som Jeg tilbød dem, og som de ikke ønskede at modtage. (86, 11- 13)

99. I denne tid skal I ikke være som det jødiske folk i "den anden æra", der på grund af deres traditionsbundne, konservative og fanatiske holdning ikke kunne spise det himmelske brød, som blev bragt til dem af Messias, som de havde ventet på i mange århundreder. Da timen kom, kunne den ikke genkende ham, fordi dens materialisering forhindrede den i at se sandhedens lys. (255, 19)

100. Fra fjerne lande og nationer skal I se jeres brødre ankomme i ønsket om at få deres ånders befrielse. Fra det gamle Palæstina skal de også komme i skarer, som da Israels stammer drog gennem ørkenen.

101 Dens pilgrimsrejse har været lang og sørgelig, siden den udviste den, der tilbød den sit rige som ny arv, fra sit skød. Men den nærmer sig allerede oasen, hvor den vil hvile og reflektere over mit ord, for derefter, styrket i kendskabet til min lov, at fortsætte den vej, som viser den dens udvikling, der så længe har været glemt.

102. Så vil I høre mange sige, at jeres nation er det nye land af løftebrud, det nye Jerusalem. Men du vil fortælle dem, at det forjættede land ligger hinsides denne verden, og at man for at nå dertil må gøre det i ånden, efter at have krydset den store ørken af prøvelser i denne tid. Du vil også fortælle dem, at denne nation kun er en oase midt i ørkenen.

103. Men I skal forstå, folk, at oasen skal give skygge til de udmattede vandrere og også tilbyde sit krystalklare og friske vand til de udtørrede læber hos dem, der søger tilflugt i den.

104. Hvad er den skygge og det vand, som jeg taler til jer om? Min lære, folk, Min guddommelige instruktion i kærlig godhed. Og i hvem har jeg lagt denne rigdom af nåde og velsignelser? I jer, mennesker, så I i stigende grad kan befri jeres hjerte fra al egoisme og præsentere det som et rent spejl i alle jeres gerninger.

105. Ville jeres sind og hjerter ikke blive fyldt med glæde, hvis I gennem jeres kærlighed

kunne omvende dette folk, der er så fastlåst til sine traditioner og åndeligt stagneret, til den trinitarisk-marianske åndslære? Ville der ikke være glæde blandt jer, hvis det "gamle Israel" blev omvendt ved hjælp af det "nye Israel", dvs. hvis det første fik nåde gennem det andet?
106 Indtil nu er der intet, der har overbevist det jødiske folk om, at de må bryde med de gamle traditioner for at opnå deres moralske og åndelige udvikling opad. Det er de mennesker, som tror, at de opfylder Jehovas og Moses' love, men som i virkeligheden stadig tilbeder deres Guldkalv.
107. Tiden er nær, hvor dette vildfarende folk, der er spredt over hele verden, vil holde op med at se på jorden og løfte øjnene op mod himlen for at søge ham, som blev lovet dem fra begyndelsen som deres Genløser, og som de fejlbedømte og dræbte, fordi de mente, at han var fattig og ikke fandt noget godt i ham. (35, 55 - 58)
108. Tag ikke det faktum, at jeg har udvalgt et folk på jorden blandt de andre som en præference: Jeg elsker alle mine børn og de folkeslag, de har dannet, lige højt.
109 Enhver nation bringer en mission med sig til jorden, og den skæbne, som "Israel" har bragt med sig, er at være Guds profet blandt mennesker, troens fyrtårn og vejen til fuldkommenhed.
110. Mine profetier og åbenbaringer, som jeg har givet jer siden de første tider, er ikke blevet fortolket korrekt, fordi timen endnu ikke var kommet for menneskeheden til at forstå dem.
111 Før i tiden var "Israel" et folk på jorden; i dag er det et folk spredt ud over hele verden; i morgen vil Guds folk bestå af alle åndelige væsener, som sammen med deres Fader vil danne den guddommelige familie i fuldkommen harmoni. (221,27 - 30)

Discipelskab og åndelighed

112 Lær at elske hinanden, at velsigne, at tilgive, at være blide og kærlige, gode og ædle, og forstå, at hvis I ikke gør dette, vil jeres liv ikke på nogen måde afspejle jeres Mester Kristi gerninger.
113. Jeg taler til jer alle, og jeg beder jer alle om at fjerne de fejl, der har holdt jer tilbage i jeres udvikling gennem så mange århundreder. (21, 22 - 23)
114. Glem ikke, at din oprindelse er i min kærlighed. I dag er dit hjerte forhærdet af egoisme, men når det igen bliver modtageligt for enhver åndelig inspiration, vil det føle kærlighed til din næste og føle medfølelse med andres smerte, som om det var din egen. Så vil I være i stand til at opfylde det bud, der siger: "Elsk hinanden". (80, 15)
115. Denne verden er det rette område at arbejde i. I den findes smerte, sygdom, synd i alle former, laster, uenighed, vildfaren ungdom, en alderdom uden værdighed, videnskab misbrugt til det onde, had, krig og løgn.
116. Det er de marker, I skal arbejde og så på. Men hvis den kamp, der venter jer blandt mennesker, synes gigantisk, så siger jeg jer sandelig, at selv om den er stor, kan den ikke sammenlignes med den kamp, som I selv må begynde med: åndens, fornuftens og samvittighedens kamp mod kødets lidenskaber, deres egenkærlighed, deres egoisme og deres materialisering. Men før I har overvundet jer selv, hvordan kan I så oprigtigt tale om kærlighed, lydighed, ydmyghed og åndelighed til jeres medmennesker? (73, 18 - 19)
117. Dyd er blevet foragtet og betragtet som noget skadeligt eller ubrugeligt. Nu er tiden kommet til at forstå, at kun dyd vil bringe dig frelse, få dig til at føle fred og fylde dig med tilfredshed. Men dyden må stadig lide mange hindringer og lidelser, før den kan trænge ind i alle hjerter.
118. De soldater, der forsvarer dem, skal kæmpe med stor indsats og stor tro. Hvor er disse soldater for det gode, for aktiv velgørenhed og for fred? Tror du, at du er det?
119. I undersøger jer selv indvendigt og svarer mig, at I ikke er det. Til gengæld fortæller jeg jer, at I alle med god vilje kan tilhøre disse soldater. Hvad tror du, at jeg er kommet til dig for? (64, 16)
120 Kærlighed, tal når du skal - vær stille når det er passende, fortæl ikke nogen, at I er mine udvalgte. Undgå smiger og gør ikke det gode, du gør, kendt. Arbejd i stilhed og vidner med jeres kærlighedsgerninger om sandheden i min lære.

121 Kærlighed er din skæbne. Kærlighed, for på denne måde vil du vaske dine fejltagelser væk, både fra dit nuværende liv og fra tidligere liv. (113, 58 - 59)
122. Afvis smiger fra dig, for det er et våben, der vil ødelægge dine ædle følelser. Det er et sværd, der kan dræbe den tro, som jeg har antændt i jeres hjerter.
123. Hvordan kan du tillade, at mennesker ødelægger det alter, som du har i dit inderste væsen? (106, 47 - 48)
124. Forveksl ikke ydmyghed med sparsommelig påklædning. De tror heller ikke, at den er ydmyg, der har en følelse af mindreværd i sig selv og derfor er tvunget til at tjene andre og bøje sig for dem. Jeg siger jer, at den sande ydmyghed er hos den, der, selv om han kan vurdere, at han er nogen og ved, at han har en vis viden, er villig til at ydmyge sig over for andre og har glæde af at dele det, han har, med dem.
125. Hvilken taknemmelig følelse du har, når du oplever, at en person, der er respekteret blandt mennesker, viser hengivenhed, forståelse og ydmyghed over for dig. Du kan formidle den samme følelse til dem, der er under dig, eller som føler det på samme måde.
126 Lær at læne dig ned, lær at række ud uden at føle dig overlegen, lær at være forstående. Jeg siger jer, at i disse tilfælde er det ikke kun den, der modtager beviset på hengivenhed, hjælpen eller trøsten, der glæder sig, men også den, der giver det, for han ved, at der er én over ham, som selv har givet ham beviser på kærlighed og ydmyghed, og han er hans Gud og Herre. (101, 60 + 62)
127 Lev rent, ydmygt og enkelt. Opfyld alt, hvad der er retfærdigt i den menneskelige verden, såvel som alt, hvad der vedrører din ånd. Fjern det overflødige, det kunstige og skadelige fra jeres liv, og forfrisk jer i stedet med alt det gode i jeres tilværelse. (131, 51)
128. Se ingen fjende i nogen, se dine brødre og søstre i alle mennesker, det er din mission. Hvis I holder ud til det sidste, vil retfærdighed og kærlighed sejre på jorden, og det vil give jer den fred og sikkerhed, som I længes efter. (123, 65)
129. Giv dit hjerte frihed, så det kan begynde at føle andres smerte. Lad den ikke være optaget og bekymret for kun at føle det, der vedrører dig. Vær ikke længere ligeglad med de prøvelser, som menneskeheden gennemgår.
130 Hvornår vil din kærlighed blive så stor, at den kan favne mange medmennesker og elske dem, som du elsker dem, der har dit blod i sig og er kød af dit kød?
131. Hvis du vidste, at du er mere i ånd end i krop, ville mange ikke tro det. Men jeg siger jer: I er sandelig mere brødre og søstre i ånden end i legemet; thi ånden hører evigheden til, mens legemet er forgængeligt.
132 Tænk på, at familierne her på jorden opstår i dag og opløses i morgen, mens den åndelige familie eksisterer for evigt. (290, 39 - 41)
133. Tror I, som hører disse ord, at jeg kunne så i jeres hjerter uvilje eller ond vilje mod de af jeres medmennesker, som bekender sig til andre trosretninger? Aldrig, disciple, det er jer, der skal begynde at være et eksempel på broderskab og harmoni, og se på og elske alle med den samme hengivenhed, som I ser på dem, der deler jeres tankegang. (297, 49)
134. Jeg ved, at jo større din viden er, jo større vil din kærlighed til mig være. Når jeg siger til dig: "Elsk mig", ved du så, hvad jeg siger til dig? Elsker sandheden, elsker det gode, elsker lyset, elsker hinanden, elsker det sande liv. (297, 57 - 58)
135 Vid, disciple, at målet for jeres kamp er den sindstilstand, som ingen smerte længere kan opnå, og dette mål opnås gennem fortjenester, kampe, prøvelser, ofre og forsagelser.
136. Læg mærke til de tilfælde af tålmodighed, tro, ydmyghed og overgivelse, som du sommetider opdager hos nogle af dine medmennesker. De er ånder sendt af mig for at være et eksempel på dyd blandt menneskeheden. Disse væseners skæbne ser umiddelbart trist ud, men i deres tro ved de, at de er kommet for at opfylde en mission.
137. I har modtaget store eksempler på mine budbringere og disciple i jeres historie, navne, som I kender, men derfor må I ikke negligere de små eksempler, som I vil møde på jeres rejse gennem livet. (298, 30 - 32)
138. Tro ikke, at der kun i Israels folks skød har været profeter, pionerer og lysånder. Jeg har også sendt nogle af dem til andre nationer, men menneskene betragtede dem som guder

og ikke som udsendinge, og de skabte religioner og kulter ud fra deres lærdom. (135, 15)
139 Se altid først på den "bjælke", I selv har i øjet, disciple, for at have ret til at se på den "splint", som jeres broder har.
140 Hermed vil jeg sige til jer, at I ikke skal bruge min undervisning til at fordømme jeres medmenneskers handlemåde inden for deres forskellige trosretninger.
141 Sandelig, siger jeg jer, på alle disse stier er der hjerter, der søger Mig gennem et ædelt liv fyldt med ofre.
142 Ikke desto mindre spørger disciplen mig igen og igen, hvorfor jeg tillader de forskellige verdensopfattelser, som nogle gange modsiger hinanden, skaber uenighed og fjendskab mellem mennesker.
143. Hertil svarer Mesteren dig: Det er blevet tilladt, fordi der ikke er to ånder, der har nøjagtig samme forståelse, samme lys, samme tro, og også fordi du har fået viljefrihed til at vælge din vej. I er aldrig blevet tvunget til at gå lovens vej, men er blevet opfordret til at gøre det, og dermed har I bevaret friheden til at opnå ægte fortjeneste i ønsket om sandhed. (297, 23 - 24)
144 Jeg ønsker, at du skal lære ikke at være uforsigtig i dine vurderinger og ikke lade dine første indtryk bestemme dig for hurtigt.
145. Jeg giver dig denne indikation, så du, når du fortolker mit ord, og også når du bedømmer doktriner, religioner, filosofier, kulter, åndelige åbenbaringer eller videnskaber, kan indse, at det, du kender, ikke er alt, hvad der eksisterer, og at den sandhed, du kender, kun er en minimal del af den absolutte sandhed, som åbenbarer sig her på én måde, men som kan åbenbare sig på mange andre måder, som du ikke kender. (266, 33)
146 respekter jeres medmenneskers religiøse tro, og når I går ind i deres kirker, så løft jeres hoveder i oprigtig hengivenhed, vel vidende at jeg er til stede ved enhver gudstjeneste
147. Fornægt ikke verden for at følge Mig, og adskil jer ikke fra Mig under påskud af, at I har pligter i verden. Lær at samle begge love i én. (51, 53)
148. Velsigner jeg ikke hele menneskeheden uden at begunstige nogen? De gode og de ydmyge, såvel som de arrogante og forbryderne, er omgivet af denne velsignelsens "kappe". Hvorfor tager I ikke Mig som jeres forbillede? Føler du væmmelse over andres handlinger?
149. Glem ikke, at I er en del af menneskeheden, at I skal elske den og tilgive den, men ikke afvise den, for det ville være det samme som at væmmes ved jer selv. Alt det, du ser hos din næste, har du selv i større eller mindre grad.
150. Derfor ønsker jeg, at du skal lære at udforske dit indre, så du kan kende dit åndelige og moralske ansigt. På denne måde vil I vide, hvordan I kan bedømme jer selv og have ret til at se på andre.
151 Søg ikke efter fejl hos dine medmennesker; det er nok med dem, du har. (286, 41 - 42)
152. Tror du, at du opfylder mit bud om at elske hinanden, når du egoistisk begrænser din kærlighed til din familie? Mener religiøse samfund, at de opfylder dette højeste bud, når de kun anerkender deres troende og afviser dem, der tilhører en anden trosretning?
153 Verdens store nationer, som praler af civilisation og fremskridt, kan de hævde at have gjort åndelige fremskridt og at have fulgt Jesu instruktion, når hele deres indsats går ud på at forberede broderskabskrig?
154. Åh, I mænd, I har aldrig værdsat mit ords værdi, og I har heller ikke ønsket at sidde ved Herrens bord, fordi det forekom jer alt for ydmygt! Men mit bord venter fortsat på jer med livets brød og vin til jeres ånd. (98, 50 - 51)
155. Betragt ikke mit arbejde som en byrde, og sig ikke, at det er svært for din ånd at opfylde den smukke opgave at elske Faderen og dine medmennesker. Det, der virkelig er tungt, er korset af din egen og andres ondskab, som du må græde, bløde og endda dø for. Utaknemmelighed, mangel på forståelse, selviskhed og bagtalelse vil ligge på dig som en byrde, hvis du giver dem ly.
156 For det genstridige menneske kan det virke hårdt og vanskeligt at opfylde min lov, fordi den er fuldkommen og ikke er til gavn for ondskab eller løgn. Men for den lydige er loven hans forsvar, hans støtte og hans frelse. (6, 16 - 17)

157. Jeg siger det også til dig: Mennesker må tro på mennesker, må have tro og tillid til hinanden, for I må komme til den overbevisning, at I alle på jorden har brug for hinanden.
158. Tro ikke, at det behager mig, når I siger, at I tror på mig, mens jeg ved, at I tvivler på hele verden. For det, jeg forventer af jer, er dette: at I elsker mig gennem den kærlighed, I viser jeres næste og tilgiver dem, der fornærmer jer; at I kærligt hjælper de fattigste, de mindste og de svageste; at I elsker jeres medmennesker uden forskel; og at I udviser den største uselviskhed og sandfærdighed i alle jeres gerninger.
159. Lær af mig, for jeg har aldrig tvivlet på jer, tro på jeres frelse og stol på, at I vil samle jer selv op for at nå det sande liv. (167, 5 - 7)
160 Elsker jeres Fader, forbarm jer over jeres næste, adskil jer fra alt, hvad der er skadeligt for jeres menneskeliv eller jeres ånd. Det er det, som min doktrin lærer dig. Hvor ser du vanskelighederne og umulighederne?
161. Nej, elskede mennesker, det er ikke umuligt at adlyde mit ord: det er ikke dette, der er svært, men jeres forbedring, fornyelse og åndeliggørelse, fordi I mangler høje følelser og høje ambitioner. Men da jeg ved, at al jeres tvivl, uvidenhed og ubeslutsomhed skal forsvinde, vil jeg fortsætte med at undervise jer, for for for mig er intet umuligt. Jeg kan forvandle sten til evigt livsbrød og få krystalklart vand til at strømme ud af klipper. (149, 63 - 64)
162. Jeg minder jer om loven - den, som ikke kan slettes fra jeres samvittighed, som jeres hjerte ikke kan glemme, og som ikke kan betvivles, fordi den blev dikteret af den vise intelligens, den universelle intelligens, for at ethvert menneske indvendigt skulle besidde det lys, der skulle lede ham på vejen til Gud.
163. Det er nødvendigt at have et dybtgående kendskab til loven, så alle livets handlinger kan være baseret på sandhed og retfærdighed. Uden kendskab til loven vil du uundgåeligt begå mange fejl. Men jeg spørger dig: Har din samvittighed aldrig ført dig til kundskabens lys? Sandelig, siger jeg jer, samvittigheden har aldrig været ledig eller ligegyldig. Det er dit hjerte, det er også dit sind, der afviser det indre lys, fascineret af det ydre lys' pragt, det vil sige af viden om verden. (306, 13 - 14)
164. I dag, hvor jeg giver en detaljeret forklaring på Min lære, må jeg få jer til at forstå, at alt, hvad I gør uden for de love, der styrer ånden eller kroppen, er til skade for begge dele.
165. Samvittighed, intuition og viden er de vejvisere, der viser dig den sikre vej og får dig til at undgå fald. Disse lys tilhører ånden, men det er nødvendigt at få dem til at skinne. Når først denne klarhed er der i hver enkelt af jer, vil I udbryde: "Fader, dit frelsesfrø er spiret i mit væsen, og dit ord blomstrede endelig i mit liv." (256, 37 - 38)
166. Jeg er kommet for at give din ånd storhed, en storhed, som er baseret på opfyldelsen af min lov, som er min kærlighed. Men I skal bevise, at I er værdige til denne storhed ved at opfylde jeres mission ved at følge jeres Mester. (343, 29)
167. Jeg vil altid sige til dig: Brug de tilfredsstillelser, som din verden kan give dig, men nyd dem inden for rammerne af min lov, og du vil blive fuldkommen.
168. I hører igen og igen samvittighedens bebrejdelser, og det er fordi I ikke har harmoniseret krop og ånd gennem den lov, som jeg har givet jer.
169 Ofte fortsætter du med at synde, fordi du tror, at du ikke vil blive tilgivet. Det er en fejlagtig opfattelse, for mit hjerte er en dør, som altid er åben for den, der omvender sig.
170. Er der intet håb tilbage i dig, der kan opmuntre dig til at håbe på en bedre fremtid? Lad jer ikke overvælde af dysterhed og fortvivlelse. Husk min kærlighed, som altid er med dig. Søg svaret på din tvivl hos mig, og du vil snart føle dig oplyst af en ny åbenbaring. Troens og håbets lys vil skinne dybt i din ånd. Så vil du være et forsvar for de svage. (155, 50 - 53)
171. Lev altid åndeligt årvågent, så du af hjertet kan tilgive dem, der har såret dig, fra dit hjerte. Tro på forhånd, at den, der sårer sine medmennesker, kun gør det, fordi han mangler åndeligt lys; men jeg siger jer, at tilgivelse er det eneste, der kan bringe lys i disse hjerter. Vrede eller hævn øger mørket og medfører lidelse. (99, 53)
172 Din samvittighed, som kræver og forventer fuldkomne gerninger af dig, vil ikke lade dig være i fred, før du giver dine medmennesker sand tilgivelse.

173. Hvorfor skulle I hade dem, der fornærmer jer, hvis de kun er etaper, så I kan nå Mig? Hvis du tilgiver, vil du opnå fortjeneste, og når du er i himmeriges rige, vil du på jorden anerkende dem, der hjalp dig i din åndelige opstigning. Så vil du bede Faderen om, at de også må finde midlerne til at frelse sig selv og komme til deres Herre, og din forbøn vil få dem til at opnå denne nåde. (44, 44 - 45)
174. Vend dig ikke bort fra dem, der i deres fortvivlelse bespotte mig eller dig. Jeg giver dig for dem en dråbe af min balsam.
175. Vær klar til at tilgive enhver, der sårer dig i det, der er dig kærest. Jeg siger jer sandelig, at hver gang I giver oprigtig og sandfærdig tilgivelse i en af disse prøvelser, vil det være endnu et skridt, som I når på jeres åndelige udviklingsvej.
176. Vil du så føle nag og nægte tilgivelse til dem, der hjælper dig med at komme tættere på Mig? Vil I give afkald på den åndelige glæde ved at tage Mig som eksempel og tillade vold at formørke jeres hjerne for at gengælde ethvert slag?
177. Sandelig siger jeg jer, at denne menneskehed endnu ikke kender tilgivelsens kraft og de mirakler, som den udretter. Når de først har tro på mit ord, vil de blive overbevist om denne sandhed. (111, 64 - 67)
178. Elskede folk: Foren jer med jeres brødre, så I, når I er i fællesskab med Mig, gennem den kærlighed, som Jeg har inspireret jer, kan tilgive selv de mest alvorlige forseelser. Hvorfor skulle du ikke tilgive den, der ikke ved, hvad han gør? Han ved det ikke, fordi han ikke er klar over, at han gør dette onde mod sig selv. (359, 25)
179 Tilgiv så ofte, som du bliver fornærmet. Du skal ikke engang overveje, hvor mange gange du skal tilgive. Din skæbne er så høj, at du ikke må blive fanget i disse faldgruber på vejen, for der venter dig meget store opgaver længere fremme.
180 Din ånd skal altid være klar til kærlighed, forståelse og godhed, så du kan stige op til højere niveauer.
181 Ligesom mange af jeres brødre og søstre i tidligere tider har skrevet smukke sider i Åndens evige bog med deres værker, bør I fortsætte denne historie i deres efterfølger, som et eksempel og til glæde for de nye generationer, der kommer til jorden. (322, 52)
182 Dyrk freden, elsk den og spred den overalt, for hvor meget har menneskeheden ikke brug for den!
183 Lad dig ikke forstyrre af livets skiftende skæbner, så du altid vil forblive stærk og klar til at give det, du har.
184 Den fred, som er enhver ånds arvelige ejendom, er i denne tid forsvundet og har givet plads til krig, og den har martyriseret nationer, ødelagt institutioner og ødelagt ånder.
185 Årsagen er, at ondskaben har fået fat i menneskets hjerte. Had, umådeholdne ambitioner og uhæmmet grådighed spreder sig og forårsager skade. Men hvor kort vil deres regeringstid være.
186. Til jeres glæde og for at berolige jer meddeler jeg jer, at jeres befrielse allerede er nær, at mange mennesker arbejder for dette mål og længes efter at trække vejret i en atmosfære af broderskab, renhed og sundhed. (335, 18)
187 Du bør praktisere velgørenhed hele livet; det er din opgave. Du har mange talenter til at hjælpe uselvisk på forskellige måder. Hvis I ved, hvordan I skal forberede jer, vil I kunne opnå det, I kalder umuligt. 188. Den kærlighedshandling, som du udfører med en mønt, vil, selv om den også er en kærlighedshandling, være mindre ophøjet.
189. I skal bringe kærlighed, tilgivelse og fred til jeres medmenneskers hjerter.
190 Jeg vil ikke have flere farisæere og hyklere beskyttet i min lov. Jeg ønsker disciple, der føler deres medmenneskers smerte. Jeg vil tilgive alle, der omvender sig, uanset hvilken sekt eller kirke de bekender sig til, og jeg vil gøre den sande vej meget klar for dem. (10, 104 - 107)
191 Hør på mig: Vær ydmyg i verden og så godt i den, for at I kan høste frugterne af det i himlen. Hvis det ikke er behageligt for dig at have vidner, når du gør ondt, hvorfor er det så behageligt for dig at have vidner, når du gør gode gerninger? Hvad kan du prale af, når du kun har gjort din pligt?
192 Forstå, at lovprisninger er skadelige for din ånd, da du stadig er så uerfaren og menneskelig.

193. Hvorfor forventer I, at jeres Fader giver jer belønningen, straks efter at I har udført et godt arbejde? Den, der tænker sådan, handler ikke altruistisk, og derfor er hans næstekærlighed falsk, og hans kærlighed er langt fra sand.
194 Lad verden se jer gøre gode gerninger, men ikke med henblik på at modtage hæder, men kun for at give gode eksempler og lære og for at vidne om min sandhed. (139, 56 - 58)
195. Når din ånd befinder sig i den "åndelige dal" for at aflægge regnskab for sit ophold og sine gerninger på jorden, vil det, jeg vil bede dig om mest om, være alt det, du har bedt om og gjort til gavn for dine medmennesker. Så vil du huske mine ord på den dag. (36,17)
196. I den anden æra gav menneskeheden Mig et kors af træ, hvortil menneskene dømte Mig til martyrdøden. Men på min ånd bar jeg en anden, tungere og blodigere, nemlig den af jeres ufuldkommenhed og jeres utaknemmelighed.
197 Ville du være i stand til at bære et kors af kærlighed og offer for din næste på dine skuldre og dermed komme ind i Mit nærvær? Se, derfor sendte jeg jer til jorden; derfor vil jeres tilbagevenden ske, når I kommer til mig med en fuldbyrdet mission. Dette kors vil være den nøgle, der vil åbne portene til det lovede rige for dig. (67,17 - 18)
198. Jeg beder jer ikke om at efterlade alting, som jeg bad dem, der fulgte mig i den anden æra, om at efterlade alting. Nogle af dem forlod deres forældre, andre deres kammerater; de forlod deres hjem, deres kyster, deres fiskerbåde og deres net; de forlod alt dette for at følge Jesus. Jeg siger heller ikke til jer, at det er nødvendigt for jer at udgyde jeres blod i denne tid. (80, 13)
199. Forstå, at I må forvandle jer åndeligt og fysisk, at mange af jeres skikke og traditioner - en arv fra jeres forfædre - må forsvinde fra jeres liv for at gøre plads til spiritualisering. (63, 15)
200. I øjeblikket forstår I ikke alle sammen, hvad "spiritualisering" betyder, og I forstår heller ikke, hvorfor jeg beder jer om at opnå denne indre ophøjelse. Kan du være villig og lydig over for mine bud, hvis du ikke engang er klar over, hvad jeg beder dig om at gøre?
201 Men nogle forstår det ideal, som Mesteren indgyder sine disciple, og disse vil skynde sig at følge hans anvisninger. (261,38)
202. Hvis I virkelig ønsker at blive mestre i åndeliggørelse, må I være udholdende, tålmodige, stuerene og opmærksomme, for så vil I få mulighed for at høste lidt efter lidt, langs jeres vej, frugten af jeres arbejde, hvorved I vil samle erfaring, som er lys, som er viden om det sande liv. (172, 9)
203. Jeg bringer en ny lektion, hvor I vil lære at leve åndeligt på jorden, hvilket er det sande liv, som Gud har bestemt for mennesker.
204. Jeg har allerede fortalt dig, at "spiritualisering" ikke betyder bigotteri, religiøs fanatisme eller overnaturlig praksis. Spiritualisering betyder åndens harmoni med kroppen, overholdelse af guddommelige og menneskelige love, enkelhed og renhed i livet, absolut og dyb tro på Faderen, tillid og glæde ved at tjene Gud i sin næste, idealer om fuldkommenhed i moral og ånd. (279, 65 - 66)
205 I spørger jer selv, hvad meningen er med "de syv trin på himmelstigen", og jeres Mester fortæller jer med sikkerhed: Tallet syv betyder åndelighed, det er den åndelighed, som jeg ønsker at se i mit udvalgte folk Israel.
206. I skal komme til Mig med alle jeres dyder og udviklede evner. På det syvende trin eller trin i jeres udvikling vil I ankomme til mig og se Himlen åbne sine porte for at modtage jer. (340, 6)
207. For det første skal du forstå, at så længe menneskene ikke opnår fuldstændig åndeliggørelse, vil de have brug for materielle kirker og vil placere skulpturer eller billeder foran deres øjne, som skal få dem til at føle mit nærvær.
208. Man kan måle graden af åndeliggørelse eller "materialisme" hos mennesker ud fra karakteren af deres religiøse tilbedelse. Materialisten søger Mig i de jordiske ting, og når han ikke får Mig at se i overensstemmelse med sine ønsker, repræsenterer han Mig på en eller anden måde for at føle, at han har Mig foran sig.
209. Den, der forstår Mig som Ånd, føler Mig i sig selv, udenfor sig selv og i alt, hvad der omgiver ham, fordi han er blevet Mit eget tempel. (125, 49 - 51)
210. Tilbyd Mig åndelig tilbedelse og vær ikke som dem, der bygger kirker og altre dækket af

guld og ædelsten, som dem, der foretager lange pilgrimsrejser, tugter sig selv med grove og grusomme pinsler, kaster sig på knæ med læbebønner og litanier af bønner, og alligevel har de ikke været i stand til at overgive deres hjerte til Mig. Jeg har formanet eder ved samvittigheden, og derfor siger jeg eder: Den, som taler og taler om det, han har gjort, og som forkynder det, har ingen fortjeneste hos den himmelske Fader. (115, 9)
211. For at opfylde min lov skal du bede og altid løfte din ånd til din Fader.
212. Jeg har set, at I for at bede foretrækker at søge ensomhed og stilhed, og I gør det godt, hvis I søger inspiration gennem bøn, eller hvis I ønsker at takke Mig. Men ligeledes siger jeg til jer, at I skal bede i enhver situation, I befinder jer i, så I i de sværeste øjeblikke af jeres liv kan vide, hvordan I kan påkalde Min hjælp uden at miste sindsro, selvbeherskelse, troen på Min tilstedeværelse og tilliden til jer selv. (40, 34 - 35)
213 Fortæl mig i stilhed om dine lidelser, betro mig dine ønsker. Selv om jeg ved alt, ønsker jeg, at du lidt efter lidt skal lære at formulere din egen bøn, indtil du er klar til at udøve din ånds perfekte dialog med Faderen. (110, 31)
214. Du er blevet bevidst om den virkning, som bønnen har, og har forstået den enorme kraft, som ligger i den, når du sender den op - både for at afværge et åndeligt behov og for at bede om løsning af et materielt behov.
215. Husk, at det ofte har været nok at udtale ordet "Fader" for at få hele dit væsen til at skælve og for at få dit hjerte til at føle sig oversvømmet af den trøst, som hans kærlighed giver.
216. Vid, at når dit hjerte kalder på mig med glød, ryster også min ånd af glæde.
217 Når du kalder Mig "Fader", når dette navn bryder frem fra dit indre, vil din stemme blive hørt i Himlen, og du vil få fat i en hemmelighed fra den guddommelige visdom. (166, 49 - 51)
218. Det er nødvendigt, at I lærer at bede, vente og modtage, og at I aldrig glemmer at give det videre, som jeg giver jer, hvilket er den største fortjeneste. Bed for dem, der dør dag efter dag i krig. Jeg vil give dem, der beder med et rent hjerte, at alle, der er faldet i krigen, inden 1950 vil stige åndeligt op til lyset. (84, 53)
219 I dag er I stadig disciple, og I er ikke altid i stand til at forstå min lektie. Men indtil videre kan du tale til Gud med dit hjerte, med dine tanker, og han vil svare dig i dit indre dybeste væsen. Hans budskab, som vil tale i din samvittighed, vil være en klar, klog og kærlig stemme, som du vil opdage lidt efter lidt, og som du senere vil vænne dig til. (205, 47)
220. Bliv ikke overrasket eller forarget, når jeg siger jer, at al jeres religiøse samfunds pragt, magt og pomp og pragt skal forsvinde, og at - når det sker - vil det åndelige bord allerede være dækket, hvor de skarer, der hungrer efter kærlighed og sandhed, vil spise.
221. Mange mennesker vil, når de hører disse ord, benægte, at de er mine. Men så vil jeg spørge dem, hvorfor de er forargede, og hvad de egentlig forsvarer? Deres liv? Det forsvarer jeg. Min lov? Jeg holder også øje med det.
222 Frygt ikke, for ingen skal dø for at forsvare min sag; kun det onde skal dø, for det gode, sandheden og retfærdigheden skal bestå til evig tid. (125, 54 - 56)
223. Synes du ikke det er utroligt, at denne videnskabelige og materialistiske verden igen føler sig tilbøjelig til at blive åndeliggjort? Jeg fortæller dig, at intet er utroligt, fordi min magt er ubegrænset. Indre ophøjelse, tro, lys og godhed er en mere tvingende nødvendighed for ånden, end spise, drikke og sove er for kroppen.
224. Selv om åndens gaver, evner og egenskaber har ligget i dvale i lang tid, vil de ved mit kald vågne og få åndeliggørelsen med alle dens undere og åbenbaringer til at vende tilbage til menneskene, som vil være større end tidligere tiders, for nu er I bedre i stand til at forstå dem. (159, 7 – 8)

Udvikling
225. Ligesom du ser menneskets krop udvikle sig, udvikler ånden sig også i den. Men kroppen støder på en grænse i sin udvikling, mens ånden har brug for mange kroppe og evighed for at nå sin fuldkommenhed. Det er årsagen til din reinkarnation.
226 Du er født ren, enkel og ren som et frø fra Guds faderlige og moderlige skaberånd. Men tag ikke fejl, for at være ren og enkel er ikke det samme som at være stor og fuldkommen.

227 Man kan sammenligne det med et barn, der lige er blevet født, og en erfaren person, der underviser børn.
228. Dette vil være din skæbne i alle livets faser, når din ånd er udviklet. Men hvor langsomt udvikler din ånd sig! (212, 57 – 60)
229 Studér, tænk grundigt; for nogle er forvirrede ved tanken om, hvordan det er muligt - hvis din ånd er en partikel af min Guddommelighed - at den lider? Og hvis åndens lys er en gnist af Helligåndens lys - hvordan kan han så se sig selv midlertidigt indhyllet i mørke?
230 Indse, at denne udviklingsvej har til formål at opnå tilstrækkelig fortjeneste over for Gud, hvorved du kan forvandle din ånd fra et uvidende og uudviklet sind til en stor lysets ånd ved Faderens højre hånd. (231, 12)
231 Jeg ønsker, at du skal være god, og det er mit ønske, at du bliver fuldkommen. For selv om du er ubetydelig af udseende, er du større end materielle ting og verdener, fordi du har evigt liv, du er en gnist af mit lys.
232. I er åndelige væsener. Du må vide, hvad ånd er, så du kan forstå, hvorfor jeg kalder dig til fuldkommenhedens vej. (174,60 u.)
233 I er underlagt loven om udvikling, det er grunden til jeres reinkarnationer. Det er kun min ånd, der ikke behøver at udvikle sig: Jeg er uforanderlig.
234. Lige fra begyndelsen har jeg vist jer den stige, som åndelige væsener må stige op ad for at nå mig. I dag ved du ikke, på hvilket niveau du befinder dig, men når du smider din skal, vil du kende din udviklingsgrad. Stop ikke, for du ville være en hindring for dem, der kommer efter dig.
235. Vær forenet i ånden, selv om I bor på forskellige niveauer, og en dag vil I være forenet på det syvende niveau, det højeste, og nyde min kærlighed. (8, 25 - 27)
236. Jeg har fortalt dig, at du ikke kun er kommet til jorden én gang, men at din ånd har antaget kropsskaller så mange gange, som det har været nødvendigt for dens udvikling og fuldkommenhed. Nu må jeg tilføje, at det også afhænger af dig, om tiden er kortere eller længere for at nå målet, alt efter hvad du ønsker. (97, 61)
237. Hvem af jer kan bevise, at han ikke har eksisteret før dette liv? Hvem af dem, der er helt sikre på at leve endnu en inkarnation, kan bevise, at deres regnskab med Faderen er gjort op, og at de stadig har fortjenester på deres "have"-side?
238. Ingen kender det niveau af perfektion, som han befinder sig på. Derfor skal du kæmpe, elske og holde ud til det sidste. (46, 58 - 59)
239 For at Jeg kunne give jer disse nye åbenbaringer, var det nødvendigt, at I i den tidsperiode, der lå mellem Min manifestation til menneskeheden som menneske og Mit komme i ånden på dette tidspunkt, gennemgik mange reinkarnationer på jorden, så jeres ånd kunne vide, hvordan den skulle reagere, når Jeg bad jer om den fortidige lektion, og når Jeg ville give den nye åbenbaringer, ville den være i stand til at forstå dem. (13, 52)
240 Hvor mange gange skal du vende tilbage til jorden for at få en krop, hvorigennem du med stadig større klarhed kan afsløre det budskab, du bringer til verden?
241 Lad din ånd, som en lærke, opleve og nyde sit forår i dette liv, og lad den på sin pilgrimsrejse finde den nødvendige erfaring til at vende tilbage til mig.
242 Mens de rige samler skatte, der er alt for forgængelige, bør du samle erfaring, sand viden. (142, 72)
243 I denne tid vil I kæmpe mod uvidenheden hos en menneskehed, der, selv om den er materialiseret på alle områder, er mindre grusom og mere højt udviklet gennem de erfaringer, den har opnået i sine tidligere inkarnationer.
244 Hvis I i dag kender nogen, som ikke forstår og udtrykker sin tilbedelse af Gud som flertallet gør - selv om det fremmedgør jer, og I bliver fornærmede - så råber I ikke længere, at han skal brændes levende. (14, 21 - 22)
245. Er du bange for at tale med dine medmennesker om åndens reinkarnation? Er du ikke overbevist om den kærlige retfærdighed, som den indeholder?
246. Sammenlign denne form for soning med den evige straf i helvedes uophørlige ild, en forestilling, som menneskeheden har brugt til at intimidere menneskets ånd. Fortæl mig, hvilken af disse to slags retfærdighed der giver dig forestillingen om en guddommelig, fuldkommen og barmhjertig retfærdighed.
247 Den ene afslører grusomhed, grænseløs vrede, hævn; den anden indeholder kun

tilgivelse, faderlig kærlighed, håb om at opnå evigt liv. Hvor stor er ikke den forvrængning, som min lære har været udsat for som følge af dårlige fortolkninger!
248. Jeg forbereder jer til kamp, fordi jeg ved, at I vil blive bekæmpet på grund af det, I vil lære. Men hvis jeres medmennesker, som kæmper mod jer i denne tid, blev overrasket af døden, og jeg spurgte dem - når de dør i synd - hvad de foretrækker: den evige ild, som de tror på, eller muligheden for at rense sig selv i et nyt liv - så siger jeg jer, at de ville foretrække den anden løsning, selv om de, blændet af fanatisme, skulle have kæmpet imod den i deres liv. (120, 15 - 17)
249 Det er nok at vide - som jeg har fortalt jer i mit ord - at åndens reinkarnation er sandheden, og allerede nu er der tændt et lys i jeres hjerter, og I beundrer min kærlige retfærdighed endnu mere.
250 Sammenlign de teorier og forskellige fortolkninger, som trossamfundene har givet disse doktriner, og beslut dig for den, der indeholder mest retfærdighed og har mest fornuft.
251. Men sandelig siger jeg jer, at dette er en af de åbenbaringer, der vil opildne ånden mest i denne tid, hvor den indre viden om denne store sandhed er ved at vågne op. (63, 76)
252 I skal bekræfte, at åndens reinkarnation er en af de store sandheder, som menneskeheden skal kende og tro på.
253. Nogle aner det, accepterer det og tror på det af intuition, som noget, der ikke kan mangle i min kærlige retfærdighed over for mennesker. Men der vil også være mange, som vil kalde jer for blasfemikere og løgnere.
254. Bare rolig, det samme skete for mine apostle, da de prædikede opstandelsen fra de døde, som Jesus lærte. Præsterne og dommerne smed dem i fængsel for at prædike sådanne lærdomme.
Senere accepterede verden denne åbenbaring, selv om jeg kan forsikre jer om, at den ikke var i stand til at forstå den fulde betydning af denne lære, så det er nødvendigt, at jeg kommer nu og lærer jer, at "kødets opstandelse" kun kan henvise til åndens reinkarnation, da det er essensen og grunden til livet - det, der i sandhed er evigt. Hvorfor skulle de døde legemer genopstå, når de kun var åndens forgængelige klæder?
256. Kødet synker ned i jorden og blander sig med den. Her bliver den renset, forvandlet og stiger uophørligt op til nyt liv, mens ånden fortsætter med at stige op, fortsætter med at gå frem mod fuldkommenhed, og når den vender tilbage til jorden, er det for den en genopstandelse til menneskeliv, og også for dens nye kropslige indpakning er det en genopstandelse i forening med ånden.
257. Men det materielle er ikke af uforgængelig natur, hvorimod det åndelige er det, og derfor siger jeg jer igen, at det er jeres ånd, som jeg søger, som jeg underviser, og som jeg ønsker at have med mig. (151,56 - 58)
258. Din ånd trækker en kæde bag sig, som er skabt af de liv, jeg har givet dig som muligheder for din fuldkommenhed, som du ikke har brugt. Hver eneste eksistens er et led i kæden. Men hvis I retter jeres liv ind efter min lære, hvis I holder loven, vil I ikke længere komme til denne verden for at lide.
259. Hvis du lader tiden gå uden at studere mit ord, vil jeg, som er tiden, overraske dig. Studer, så du kan tage din plads i mit værk.
260. Jeg ønsker, at manglen på forståelse og de forskellige meninger om min guddommelighed skal ophøre. Forstå, at I alle er udsprunget af én Gud. (181, 63 - 65)
261 Betragt universet og værdsæt det i al dets perfektion og skønhed. Den blev skabt for at Herrens børn kunne lade sig inspirere af den og i den se et billede af Faderen. Hvis I på denne måde opfatter skabelsen, vil I hæve jeres sind til min guddommelighed. (169, 44)
262 Denne tids lys bryder det mørke slør, der omsluttede menneskets ånd; det bryder de lænker, der havde bundet den og forhindret den i at nå den sande vej.
263. Sandelig, siger jeg jer: Tro ikke, at Min Lære forbyder udforskning af alle vidensområder, for det er mig, der vækker jeres interesse, jeres beundring og jeres nysgerrighed. Derfor har jeg givet dig tankens evne til at tænke, så den kan bevæge sig uhindret i den retning, som den ønsker.
264. Jeg har givet dig intelligensens lys, så du kan forstå, hvad du ser på din vej. Derfor siger jeg til jer: opdag, undersøg, men sørg for at jeres tilgang til at trænge ind i mine mysterier er respektfuld og ydmyg, for så vil det virkelig være tilladt.

265. Jeg har ikke forbudt jer at kende de bøger, som mennesker har skrevet, men I skal oplæres, så I ikke snubler og falder i vildfarelse. Så vil du lære, hvordan mennesket begyndte sit liv og sin kamp, og hvor langt det er kommet.
266. Når I så er klar, må I henvende jer til Min kilde af lære og åbenbaringer, så jeg kan vise jer fremtiden og det mål, der venter jer. (179, 22 - 23)
267. Det forsikrer jeg dig: Hvis I påtager jer selv at trænge ind med interesse og kærlighed i betydningen af disse lærdomme, vil I ved hvert eneste skridt opdage sande vidundere af åndelig visdom, fuldkommen kærlighed og guddommelig retfærdighed. Men hvis du ser på disse åbenbaringer med ligegyldighed, vil du ikke vide alt, hvad de indeholder.
268 Gå ikke forbi min manifestation, som mange af jer går igennem livet, idet I ser uden at se, hører uden at høre og tænker uden at forstå. (333,11 - 12)
269. Jeg ønsker ikke, at I skal studere min ånd eller noget, der hører til det åndelige, som om det var materielle genstande. Jeg ønsker ikke, at I skal studere mig som videnskabsmænd, for I ville falde i store og beklagelige fejltagelser. (276, 17)
270. Al Min undervisning har til formål at få dig til at se alt det, som dit væsen indeholder, for fra denne viden fødes lyset til at finde den vej, der fører til det Evige, til det Perfekte, til Gud. (262, 43)

Rensning og perfektion
271. I dag præsenterer I jeres lidelser for Mig, så jeg kan lindre dem, og i sandhed siger jeg jer, at dette er Min opgave, at jeg er kommet for dette, fordi jeg er den guddommelige læge.
272. Men før min helbredende balsam virker i jeres sår, før min kærtegn når jer, så koncentrer jer om jer selv og undersøg jeres smerte, undersøg den, tænk grundigt over den, så længe det tager, så I fra denne overvejelse kan tage den lære, som denne undersøgelse indeholder, samt den viden, der er skjult i den, og som I skal kende. Denne viden vil være erfaring, vil være tro, vil være et glimt af sandhedens ansigt, vil være forklaringen på mange prøvelser og lektioner, som I ikke forstår.
273 Udforsk smerten, som om den var noget håndgribeligt, og du vil opdage det smukke frø af erfaring, den store lektion i din eksistens, for smerten er blevet læreren i dit liv.
274 Den, der betragter smerten som en lærer og med ydmyghed lytter til dens opfordringer til fornyelse, omvendelse og ændring, vil senere opleve lykke, fred og sundhed.
275 Undersøg jer selv nøje, og I vil se, hvor meget gavn I vil få af det. I vil erkende jeres mangler og ufuldkommenheder, rette dem og derfor ophøre med at dømme andre. (8, 50 - 53)
276. Jeg skal blot ønske det, og du vil være ren. Men hvilken fortjeneste ville der være, hvis det var mig, der rensede jer? Lad hver enkelt gøre bod for sine overtrædelser af min lov, det er fortjeneste. For så vil du vide, hvordan du kan undgå fald og fejltagelser i fremtiden, fordi smerten vil minde dig om det.
277 Hvis der er en oprigtig anger mellem den begåede overtrædelse og dens naturlige konsekvenser, vil smerten ikke nå dig, for så vil du allerede være stærk nok til at bære prøvelsen med overgivelse.
278. Verden drikker et meget bittert bæger, men jeg har ikke straffet den. Men efter sin smerte vil den komme til mig, som kalder den. Så vil de, der har været utaknemmelige, vide, hvordan de skal takke Ham, der har overøst deres tilværelse med fordele. (33, 30 - 31)
279 Fjern den overdrevne kærlighed til dit legeme og forbarm dig over din ånd og hjælp den til at rense og hæve sig. Når du har opnået dette, vil du opleve, hvor stærk du vil være i sind og krop.
280. Husk, at hvis sindet er sygt - hvordan kan der så være fred i hjertet? Og hvis der er anger i ånden - kan den så nyde fred? (91, 72 - 73)
281 Hvis denne jord ville give jer alt, hvad I ønsker, hvis der ikke var de store åndelige prøvelser på den - hvem af jer ville så have lyst til at komme ind i mit rige?
282 Og du må ikke bespotte eller forbande Smerten, thi du har skabt den med dine Overtrædelser. Bær det med tålmodighed, og det vil rense dig og hjælpe dig til at komme tættere på mig.
283. Er du klar over, hvor stærkt du er forankret i denne verdens herligheder og tilfredsstillelser? Der vil komme en tid, hvor

ønsket om at fjerne dig fra den vil være meget stærkt.
284 Den, der er i stand til at bestå sine prøvelser gennem åndelig ophøjelse, oplever fred i denne overvindelse. Den, der vandrer på jorden med øjnene rettet mod himlen, snubler ikke, og hans fødder bliver ikke såret af tornene på forsoningsvejen. (48, 53 - 55 o)
285. Opfyld din skæbne! Ønsker du ikke at vende tilbage til mig uden først at have tilbagelagt den vej, jeg har vist dig, for det ville være smertefuldt for dig at se pletter i din ånd, som den endnu ikke har vasket væk, fordi den ikke har nået slutningen af sin forsoning.
286 Reinkarnationerne er gået forbi jer, men mange af jer har ikke værdsat den uendelige nåde og kærlighed, som Faderen har skænket jer med dem.
287. Overvej: Jo større antallet af muligheder er, jo større er dit ansvar, og hvis disse muligheder ikke udnyttes, vil byrden af forsoning og kompenserende retfærdighed vokse med hver eneste af dem. Dette er den byrde, hvis uudholdelige byrde mange væsener ikke forstår, og som kun min undervisning kan afsløre for jer. (67, 46)
288 De prøvelser, som menneskene lever i, er de frugter, som de nu høster, er resultatet af deres egen såning - en høst, som nogle gange er resultatet af den sæd, de såede året før, og i andre tilfælde er frugten af det, de såede flere år tidligere eller i andre inkarnationer. (178, 2)
289. Tro ikke, at konsekvenserne af ulydighed er umiddelbare - nej. Men jeg siger jer, at før eller senere skal I stå til ansvar for jeres gerninger, selv om det nogle gange har virket som om jeres overtrædelse ikke havde nogen konsekvenser, fordi tiden gik, og min retfærdighed ikke gav noget tegn.
290. Men I ved allerede ved mit ord, at jeg er ubarmhjertig som dommer, og at når jeres dom er kommet, vil I åbne jeres øjne for samvittighedens lys. (298, 48)
291. O åndelige væsener, som hører Mig, lad ikke jordlivets problemer sætte deres præg på jer, endsige bøje jer. Søg lyset, som indeholder enhver prøvelse, for at det kan hjælpe dig til at blive stærk og moderat.
292 Hvis det ikke lykkes ånden at underkaste sig kroppen [sjælen], vil denne bøje den og dominere den; derfor bliver de åndelige væsener svage og tror, at de dør med kødet. (89, 11 - 12)
293 Har du i dit liv oplevet nogen fysisk lidenskab, som har taget fat i hele dit væsen og gjort det umuligt for dig at høre samvittighedens, moralens og fornuftens stemme?
294 Dette skete, da Ånden var sunket dybere ned, fordi den da blev besejret af fristelserne og af det onde dyrs magt, som bor i kødet.
295 Og er det ikke sandt, at da det lykkedes jer at frigøre jer fra denne lidenskab og overvinde dens indflydelse, oplevede I en dyb følelse af lykke og fred?
296 Denne fred og glæde skyldes åndens sejr over kroppen - en sejr, der er vundet gennem en enorm kamp, en "blodig" indre kamp. Men det var nok, at ånden hentede ny styrke og rejste sig op, stimuleret og rådgivet af samvittigheden, og allerede nu besejrede den kødets [sjælens] impulser og gjorde sig fri for at blive trukket yderligere ind i undergangen.
297 I denne kamp, i denne afståelse, i denne kamp mod jer selv, så I noget dø, som boede i jer, uden at det var jeres liv. Det var kun en meningsløs lidenskab. (186,18 - 19)
298 Indse, at I har den mest magtfulde fjende inden i jer selv. Når I har besejret ham, vil I se "dragen med de syv hoveder", som apostlen Johannes talte om, under jeres fødder. Først da kan du i sandhed sige: "Jeg kan løfte mit ansigt op til min Herre og sige til ham: Herre, jeg vil følge dig." For så er det ikke kun læberne, der siger det, men også Ånden. (73, 20)
Snart vil I indse, at det ikke er livet, der er grusomt mod jer mennesker, men at det er jer selv, der er grusomme mod jer selv. Du lider og får dine omgivelser til at lide på grund af manglende forståelse. Du føler dig ensom, ser, at ingen elsker dig, og du bliver egoistisk og hårdnakket. (272,34)
300. Forstå, at alle de lidelser i dette liv, som I lever, er konsekvenser af menneskelige fejl, for jeg, som elsker jer, kunne ikke tilbyde jer et så bittert bæger.
301 Jeg har fra tidernes morgen åbenbaret loven for jer som en vej til at beskytte jer mod faldet, mod undergang og mod "døden". (215, 65)
302. I dag er du endnu ikke i stand til at forstå betydningen af dine prøvelser. Du mener, at

de er unødvendige, uretfærdige og urimelige. Men jeg vil endnu fortælle jer, hvor meget retfærdighed og indsigt der ligger i hver enkelt af dem, når I er blevet gamle, og i andre, når I har overskredet denne verdens tærskler og bor i de åndelige regioner. (301,44)
303 Jeg siger jer igen, at jeg opfatter enhver tanke og enhver anmodning, mens "verden" ikke er i stand til at modtage min inspiration, ej heller har den forberedt sig på at lade mine guddommelige tanker skinne i dens sind, ej heller hører den min stemme, når jeg svarer på dens kald.
304 men jeg har tillid til jer og tror på jer, fordi jeg har skabt jer og udstyret jer med en ånd, som er en gnist fra mig, og med en samvittighed, som er mit eget billede.
305. Hvis jeg skulle sige til jer, at jeg ikke forventer, at I fuldkommentere jer selv, ville det være som at erklære, at jeg har fejlet i det største værk, der er udgået af min guddommelige vilje, og det kan ikke være rigtigt.
306. Jeg ved, at du lever i den tid, hvor din ånd vil komme sejrrigt ud af alle de fristelser, den møder på sin vej. Derefter vil den stige op fuld af lys til en ny tilværelse. (238, 52 - 54)

Denne side og den anden side af de jordiske ting

307 Arbejd på jer selv, vent ikke på, at døden overrasker jer uforberedt. Hvad har du forberedt dig på den tid, hvor du vender tilbage til det åndelige liv? Ønsker du at blive overrasket, mens du stadig er bundet af lænker til materie, til lidenskaber, til jordiske ejendele? Ønsker du at gå ind i det hinsides med lukkede øjne, uden at finde vej, og tage dette livs træthed med dig, som er præget i ånden? Forbered jer, disciple, og I vil ikke frygte den fysiske død, der kommer.
308. Suk ikke, fordi I skal forlade denne jordiske dal, for selv om I erkender, at der er undere og herligheder i den, siger jeg jer sandelig, at de kun er en afspejling af det åndelige livs skønhed.
309 Hvis I ikke vågner - hvad vil I så gøre, når I står ved begyndelsen af en ny vej, der er oplyst af et lys, som synes ukendt for jer?
310. Forlad denne verden uden tårer, uden at efterlade smerte i dine elskedes hjerter. Når øjeblikket er inde, skal I frigøre jer og efterlade et fredfyldt smil på jeres ansigt, der fortæller om jeres ånds frigørelse.
311 Din krops død adskiller dig ikke fra de væsener, som du har fået betroet, og den fritager dig heller ikke for det åndelige ansvar, du har for dem, der var dine forældre, søskende eller børn.
312 Forstå, at døden ikke eksisterer for kærlighed, for pligt, for følelser, kort sagt, for ånden. (70, 14 - 19)
313 Arbejd med stor iver, så at din ånd - når døden kommer, og du lukker øjnene på din krop for dette liv - kan føle sig løftet op, indtil den når det hjem, som den har opnået gennem sine fortjenester.
314. Disciplene i dette værk vil ved den begyndende legemlige død opleve, hvor let de bånd, der binder ånden til kroppen, bliver revet over. Der vil ikke være nogen smerte i det, fordi det skal forlade jordens bekvemmeligheder. Ånden vil ikke vandre som en skygge blandt mennesker og banke fra dør til dør, fra hjerte til hjerte i ønsket om lys, om kærlighed og fred. (133, 61 - 62)
315. Løft din ånd, så du kun kan finde glæde i det evige, det smukke og det gode. Hvis det ikke skulle være sådan, vil din ånd - materialiseret af det liv, du har levet - lide meget under at løsrive sig fra sin krop og alt det, den efterlader bag sig; og den vil i en tid vandre i forvirring og bitter smerte i de [åndelige] rum, indtil den opnår sin renselse.
316 Lev i min lov, så behøver du ikke at frygte døden. Men du må ikke kalde eller begære ham før tiden. Lad ham komme, for han adlyder altid mine befalinger. Sørg for, at han finder jer forberedt, så vil I komme ind i den åndelige verden som lysets børn. (56, 43 - 44)
317 Lev i fred i jeres hjem, gør det til en helligdom, så at når de usynlige væsener kommer ind og vandrer forvirret rundt i den "åndelige dal", kan de i jeres væsen finde det lys og den fred, de søger, og de kan stige op i det hinsides. (41, 50)
318. Til jer, der lever i ånden og stadig er knyttet til materielle mål, siger jeg: Vend jer bort fra det, der ikke længere tilhører jer. For hvis jorden ikke er menneskets evige hjem, så er den det endnu mindre for ånden. Bagved, i den åndelige dal, venter der dig et liv fuld af lys, som du vil nå trin for trin på godhedens vej.

319. Til dem, der lytter til mig som mennesker, siger jeg, at så længe de besidder denne krop, der ledsager dem på deres jordiske livsrejse, skal de passe på den og vedligeholde den indtil det allersidste øjeblik. For det er den stav, som ånden støtter sig til, og det er et redskab til at kæmpe med. Gennem sine materielle øjne ser ånden på dette liv, og gennem sin mund taler den og kan give sine brødre trøst. (57, 3)
320. Nu spørger Mesteren dig: Hvor er dine døde, og hvorfor græder du over de væseners forsvinden, som du elsker? Sandelig, siger jeg jer, i mine øjne er ingen død, for jeg har givet alle evigt liv. De er alle i live; de, som du troede var tabt, er hos mig. Hvor du tror, du ser døden, er der liv; hvor du ser enden, er der begyndelsen. Hvor du tror, at alt er mystik og uudgrundelig hemmelighed, er der lyset, der skinner som en evig daggry. Der hvor du tror, at intethed er, er alting, og der hvor du tror, at den store stilhed er, er en "koncert". (164, 6)
321 Hver gang døden afslutter din kropslige skals eksistens, er det som en hviletid for ånden, som, når den inkarnerer igen, vender tilbage med nye kræfter og større lys og fortsætter studiet af den guddommelige lektion, som den ikke havde afsluttet. På denne måde modnes den hvede, som din ånd er, i løbet af årene.
322. Jeg har åbenbaret jer mange ting om det åndelige liv, men jeg siger jer, at I ikke behøver at vide alt nu, men kun det, der er nødvendigt for at I kan komme til det evige hjemland. Der vil jeg fortælle jer alt det, som det er bestemt for jer, at I skal vide. (99, 32)
323. Kan du forestille dig lykken for den, der vender tilbage til det åndelige liv og på jorden har opfyldt den skæbne, som hans Fader har udstukket for ham? Hans tilfredsstillelse og fred er uendeligt meget større end alle de tilfredsstillelser, som ånden kan høste i menneskelivet.
324. Og jeg giver jer denne mulighed, for at I kan være blandt dem, der glæder sig, når de vender tilbage til deres rige, og ikke blandt dem, der lider og græder i deres dybe forfærdelse eller anger. (93, 31 - 32)
325. Allerede nu er slutningen af denne manifestation nær, for derefter at genoptage den i en højere form gennem begyndelsen af dialogen fra ånd til ånd med jeres Skaber, som bruges af de højere åndelige væsener, der bor sammen med mig. (157,33)
326 Når jeg taler til dig om min åndelige verden, mener jeg de skarer af lydige åndelige væsener, der som sande tjenere kun gør det, som deres herres vilje befaler dem.
327. Jeg har sendt dem til jer, for at de kan være rådgivere, beskyttere, læger og sande brødre og søstre for alle mennesker. De klager ikke, for de har fred i sig selv. De stiller ikke spørgsmål, for lyset fra deres udvikling og deres erfaring på de lange veje har givet dem ret til at oplyse menneskenes sind. De er villigt og ydmygt til rådighed ved ethvert råb om hjælp og ved enhver nød.
328. Det er mig, der har pålagt dem at give sig til kende blandt jer, så de kan give jer deres instruktioner, deres vidnesbyrd og deres opmuntring. De går foran jer, renser vejen og giver jer deres hjælp, så I ikke mister modet.
329 I morgen vil du også tilhøre denne lyshær, som kun arbejder i den uendelige verden af åndelige væsener af kærlighed til sine menneskelige brødre og søstre, i bevidstheden om at den dermed forherliger og elsker sin Fader.
330. Hvis I vil være som dem, skal I hellige jeres liv til det gode. Del din fred og dit brød, tag imod de nødlidende med kærlighed, besøg de syge og de fængslede. Bring lys på vejen for dine medmennesker, der famler rundt på jagt efter den sande vej. Fyld uendeligheden med ædle tanker, bed for dem, der er fraværende, så vil bønnen bringe dem tæt på dig.
331. Når døden stopper dit hjerteslag, og lyset i dine øjne slukkes, vil du vågne op til en verden, der er vidunderlig for sin harmoni, sin orden og sin retfærdighed. Der vil du begynde at forstå, at Guds kærlighed kan kompensere dig for alle dine gerninger, prøvelser og lidelser.
332 Når en ånd ankommer til dette hjem, føler den sig mere og mere gennemtrængt af en uendelig fred. Straks tænker han på dem, der stadig lever langt fra denne lykke, og i sin trang, sin længsel efter, at de, han elsker, også skal opnå denne guddommelige gave, slutter han sig til de åndelige skarer, der kæmper og arbejder for deres jordiske brødre og søstres frelse, velfærd og fred. (170, 43 - 48)
333. Hvem har set de kampe, som disse Lysets legioner kæmper mod de invasioner af

forvirrede væsener, der konstant truer jer? Der er ikke noget menneskeligt blik, der har opdaget denne kamp, som de to uophørligt fører mod hinanden, uden at du har opdaget det. (334, 77)
334 Se her fortsættelsen af mit værk, mit komme i "tredje gang" som trøstens ånd, omgivet af mine store engleskarer, som der står skrevet.
335. Disse ånder i mit følge repræsenterer en del af den trøst, som jeg har lovet jer, og i deres saliggørende råd og eksempler på dyd har I allerede modtaget beviser på deres barmhjertighed og fred. Gennem dem har jeg givet jer goder, og de har været mæglere mellem jer og min Ånd.
336. Da I så deres nådegaver og deres ydmyghed, følte I jer inspireret til at gøre lige så retfærdige gerninger som dem, de havde udrettet i jeres liv. Når de besøgte dit hjem, følte du dig beæret over deres åndelige tilstedeværelse.
337 Vær velsignet, hvis du har erkendt deres høje sindelag. Men Mesteren siger til dig: Tror du, at de altid har været dydige væsener? Ved I ikke, at mange af dem har boet på jorden og har kendt til svaghed og alvorlige overtrædelser?
338. Men se på dem nu: de har ikke længere nogen plet på sig, og det skyldes, at de lyttede til samvittighedens stemme, vågnede op til kærlighed og omvendte sig fra deres tidligere overtrædelser. I den smeltedigel rensede de sig selv for at stige værdigt op, og i dag tjener de mig ved at tjene menneskeheden.
339 Deres ånd har af kærlighed påtaget sig opgaven at hjælpe sine naboer med at indhente alt det, de forsømte at gøre, da de beboede jorden, og som en guddommelig gave har de benyttet lejligheden til at så den sæd, de ikke såede før, og til at fjerne alt det ufuldkomne arbejde, de gjorde.
340. Derfor er I nu med forbløffelse vidne til deres ydmyghed, deres tålmodighed og deres sagtmodighed, og lejlighedsvis har I set dem lide for deres bods skyld. Men deres kærlighed og deres viden, som er større end de forhindringer, de møder, overvinder alt, og de er klar til at gå så langt som til at ofre sig. (354, 14 -15)
341 Har du nogen idé om det åndelige hjem, som du forlod for at komme til jorden? "Nej, Mester," siger du til Mig, "vi har ingen mistanke om noget, og vi husker heller ikke noget.
342 Ja, folkens, det er så længe siden, at I har forladt renheden og uskylden, at I ikke engang kan forestille jer den tilværelse i fred, den tilstand af velvære.
343. Men nu, hvor I er trænet til at høre samvittighedens stemme og modtage dens åbenbaringer fra den, er vejen tilgængelig for jer, som fører dem til det forjættede rige, der vender sig til mig.
344 Det er ikke det fredens paradis, som de "første" forlod, men åndens uendelige verden, visdommens verden, den sande åndelige lyksaligheds paradis, kærlighedens og fuldkommenhedens himmel. (287, 14 - 15)

Åbenbaringer af det guddommelige

345 Alle væseners Fader taler til dig i dette øjeblik. Den kærlighed, der skabte jer, gør sig gældende i hver enkelt, der hører dette ord. (102, 17)
346 Den eneste Gud, der findes, som I kaldte Jehova, da han viste jer sin magt og åbenbarede loven for jer på Sinaj bjerg, taler til jer, som I kaldte Jesus, fordi mit ord var i ham, og som I i dag kalder Helligånden, fordi jeg er sandhedens ånd. (51, 63)
347. Når jeg taler til jer som Fader, åbner lovens bog sig for jer. Når jeg taler til jer som Mester, er det Kærlighedens Bog, som jeg viser mine disciple. Når jeg taler til jer som Helligånden, er det Visdommens Bog, der oplyser jer gennem min undervisning. De udgør én lære, for de kommer fra én Gud. (141, 19)
348 Gud er lys, kærlighed, retfærdighed. Enhver, der udviser disse kvaliteter i sit liv, vil repræsentere og ære sin Herre. (290,1)
349 Sig ikke, at jeg er Fattigdommens eller Tristhedens Gud, fordi I tænker på, at Jesus altid blev fulgt af mange syge og trængte. Jeg søger de syge, de bedrøvede og de fattige, men det er for at fylde dem med glæde, sundhed og håb, for jeg er glædens, livets, fredens og lysets Gud. (113, 60)
350. Ja, folkens, jeg er jeres begyndelse og jeres ende, jeg er alfa og omega, selv om jeg endnu ikke meddeler eller afslører jer al den lære, som jeg har i vente for jeres ånd, og som

I først vil kende, når I allerede er meget langt væk fra denne verden.
351. Mange nye lektioner vil jeg åbenbare for jer i denne tid, men jeg vil give jer det, som I er i stand til at besidde, uden at gøre jer selv store eller vise jer frem for mennesker med stolt overlegenhed. I ved, at den, der er stolt af sine værker, ødelægger dem ved netop sin stolthed. Derfor har jeg lært jer at arbejde i stilhed, for at jeres gerninger kan bære kærlighedens frugt. (106, 46)
352. I er stadig ikke i stand til at forstå mange af de åbenbaringer, der er bestemt til at blive en del af jeres viden, og som menneskene har antaget, at deres viden om tilhører Gud alene. Så snart nogen udtrykker ønske om at fortolke dem eller forsøger at trænge ind i dem, bliver de straks kaldt blasfemiske eller anses for at være anmassende. (165, 10)
353. I har stadig meget at lære for at gøre jer modtagelige for mine inspirationer og mine kald. Hvor ofte opfatter du ikke åndelige vibrationer uden at være i stand til at forstå, hvem der kalder dig! Dette "sprog" er så forvirrende for dig, at du ikke kan forstå det, og du ender med at tilskrive de åndelige manifestationer til hallucinationer eller materielle årsager. (249, 24)
354. Bliv ikke overrasket over, at jeg, selv om jeg er Herren over alle skabte ting, viser mig blandt jer og beder om kærlighed. Jeg er mildhedens og ydmyghedens Gud. Jeg praler ikke af min storhed, men skjuler snarere min perfektion og min pragt for at komme tættere på dit hjerte. Hvis I så mig i al min herlighed, hvor ville I så græde over jeres overtrædelser! (63, 48)
355. Føl mig meget tæt på dig; jeg giver dig beviser på det i de svære øjeblikke i dit liv. Det var Mit ønske, at I forberedte Min bolig fra jeres hjerter for at føle Mit nærvær i den.
356. Hvordan kan det være, at du ikke kan føle mig, selv om jeg er i dig? Nogle ser Mig i naturen, andre føler Mig kun bag al materie, men sandelig siger Jeg jer, at Jeg er i alt og overalt. Hvorfor søger I mig altid uden for jer, når jeg også er inden i jer? (1, 47 - 48)
357 Selv om der ikke var nogen religioner i verden, ville det være nok at koncentrere sig om dit væsens grundvold for at finde mit nærvær i dit indre tempel.
358 Jeg siger dig også, at det ville være nok at observere alt, hvad livet præsenterer dig for, for at opdage visdommens bog, som hele tiden viser dig sine smukkeste sider og sin dybeste lære.
359 Du vil da forstå, at det ikke er rigtigt, at verden går på afveje, mens den bærer den rette vej i sit hjerte, og at den ikke vandrer i uvidenhedens mørke, mens den lever midt i så meget lys. (131, 31 - 32)
360. I dag lader mit universelle sprog sig høre af alle for at sige til dem: Selv om jeg er i hver enkelt af jer, må ingen sige, at Gud kun eksisterer i mennesket, for det er væsenerne og alle skabte ting, der er i Gud.
361 Jeg er Herren, I er hans skabninger. Jeg vil ikke kalde jer tjenere, men børn; men vær klar over, at jeg står over alt. Elsk min vilje og overhold min lov; vær opmærksom på, at der i mine beslutninger ikke er nogen ufuldkommenhed eller fejltagelse mulig. (136, 71 - 72)
362 Jeg har skabt dig for at elske dig og for at føle dig elsket af mig. Du har brug for mig lige så meget som jeg har brug for dig. Den, der siger, at jeg ikke har brug for dig, taler ikke sandt. Hvis det var tilfældet, ville jeg ikke have skabt jer, og jeg ville heller ikke være blevet menneske for at frelse jer ved dette offer, som var et stort bevis på kærlighed; jeg ville have ladet jer gå til grunde.
363. Men I må indse, at hvis I nærer jer selv med Min kærlighed, er det bare sådan, at I tilbyder det samme til jeres Fader, for Jeg bliver ved med at sige til jer: "Jeg tørster, jeg tørster efter jeres kærlighed." (146, 3)
364. Hvordan kan du tro, at jeg elsker mindre den, der lider mere? Hvordan kan du tage din smerte som et tegn på, at jeg ikke elsker dig? Hvis du blot forstod, at jeg kom til dig netop af kærlighed! Har jeg ikke sagt dig, at den retfærdige allerede er frelst, og at den raske ikke har brug for en læge? Hvis I føler jer syge, og når I undersøger jer selv i jeres samvittigheders lys, og I genkender jer selv som syndere, så vid, at det er jer, som jeg er kommet for at søge.
365. Hvis du tror, at Gud til tider har udgydt tårer, så har det sikkert ikke været for dem, der nyder hans himmerige rige, men for dem, der er forvirrede eller græder. (100, 50 - 51)

366 Min Faders hus er beredt for jer. Når du kommer til ham, vil du nyde ham i sandhed. Hvordan kan en far leve i et kongeligt kammer og nyde lækker mad, når han ved, at hans egne børn er som tiggere ved portene til hans eget hus? (73, 37)
367 Lær loven, elsk det gode, lad kærlighed og barmhjertighed blive til handling, giv din ånd den hellige frihed til at stige op til sit hjem, og du vil elske mig.
368. Ønsker I et perfekt eksempel på, hvordan I skal handle og være for at nå Mig, så tag Jesus som jeres eksempel, elsk Mig i Ham, søg Mig gennem Ham, kom til Mig på Hans guddommelige spor.
369 Men elsk mig ikke i hans legemlige skikkelse eller i hans billede, og erstat ikke engang udøvelsen af hans lære med ritualer eller ydre former, for ellers vil I evigt forblive i jeres uenighed, i jeres fjendskab og fanatisme.
370. Elsk Mig i Jesus, men i Hans Ånd, i Hans Lære, og I vil opfylde den evige Lov; for i Kristus er retfærdighed, kærlighed og visdom forenet, hvorved Jeg har gjort Hans Ånds eksistens og almagt kendt for menneskeheden. (1, 71 - 72)

Mennesket og hans skæbne
371. I lang tid har I ikke længere holdt jer til Mig, I ved ikke længere, hvad I i virkeligheden er, fordi I har tilladt mange kvaliteter, evner og gaver, som jeres Skaber har lagt i jer, at ligge uvirksomme i jeres væsen. I sover i forhold til ånden og samvittigheden, og det er netop i deres åndelige kvaliteter, at menneskets sande storhed ligger. I lever som de væsener, der er af denne verden, fordi de bliver til og går bort i den. (85, 57)
372 Mesteren spørger jer, I elskede disciple: Hvad er jeres i denne verden? Alt, hvad I ejer, er blevet givet jer af Faderen, så I kan bruge det, mens I vandrer på jorden, så længe jeres hjerte slår. Eftersom jeres ånd kommer fra Min Guddommelighed, eftersom den er et åndedrag fra den Himmelske Fader, eftersom den er inkarnationen af et atom af Min Ånd, eftersom jeres krop også blev dannet efter Mine love, og Jeg betroede den til jer som et redskab for jeres ånd, tilhører intet jer, elskede børn. Alt, hvad der er skabt, tilhører Faderen, og han har gjort jer til midlertidige ejere af det. Husk, at dit materielle liv kun er et skridt i evigheden, det er en lysstråle i uendeligheden, og derfor må du tage hensyn til det evige, det der aldrig dør, og det er ånden. (147, 8)
373 Ånden skal lede sindet, og sindet, der kun ledes af et hjerte [sjæl], der ønsker menneskelig storhed, skal ikke styre jeres liv.
374 Overvej: Hvis I lader jer bestemme af, hvad jeres hjerne befaler, vil I overbelaste den og vil ikke nå ud over det, dens små kræfter tillader den.
375. Jeg siger jer: Hvis I vil vide, hvorfor I har følt jer inspireret til at gøre godt, og hvorfor jeres hjerte er opflammet af barmhjertighed, så lad jeres hjerte og jeres fornuft blive ledet af Ånden. Så vil du blive forbløffet over din Faders kraft. (286, 7)
376 Det rigtige er, når ånden åbenbarer visdom til det menneskelige sind [sjælen], og ikke når sindet giver "lys" til ånden.
377 Mange vil ikke forstå, hvad jeg fortæller jer her, og det skyldes, at I for længst har forvansket jeres livsorden. (295, 48)
378 I disciple skal vide, at åndeliggørelse gør det muligt for samvittigheden at give sig selv til kende med større klarhed, og den, der hører denne kloge stemme, vil ikke blive bedraget.
379 Gør jer bekendt med samvittigheden, den er en venlig stemme, den er det lys, hvorigennem Herren lader sit lys skinne - enten som Fader, som Mester eller som Dommer. (293, 73 - 74)
380. Vær utrættelig i den gentagne læsning af mit ord. Den vil som en usynlig mejsel glatte de skarpe kanter i din karakter, indtil du er parat til at håndtere selv de mest vanskelige problemer hos dine medmennesker.
381. I vil i dem opdage lidelser, forpligtelser til bod og til at yde erstatning, hvis årsager kan være meget forskellige. Nogle af dem har ikke en oprindelse, der er særlig vanskelig at forstå, mens der vil være andre, som du kun vil være i stand til at opklare ved hjælp af intuition, åbenbaring og clairvoyance for at lette dine medmennesker fra en tung byrde.
382 Disse åndelige gaver vil kun kunne udvirke dette mirakel, hvis den, der anvender dem, er inspireret af kærlighed til sin næste. (149,88)
383. Hvorfor taler mennesker om "overnaturligt", når alt i Mig og i Mine gerninger er naturligt? Er menneskers onde og

ufuldkomne gerninger ikke tværtimod "overnaturlige", eftersom det naturlige ville være, at de altid ville handle godt i lyset af det, de kom fra, og af de egenskaber, de besidder og bærer i sig selv? I Mig har alting en enkel og dybtgående forklaring; intet forbliver i mørke.
384. Du kalder "overnaturligt" alt det, som du ikke forstår eller anser for at være indhyllet i mystik. Men så snart din ånd er blevet hævet gennem fortjeneste og ser og opdager, hvad den ikke kunne se før, vil den opdage, at alt i skabelsen er naturligt.
385. Hvis menneskeheden for nogle få århundreder siden havde fået fortalt om de fremskridt og opdagelser, som mennesket ville gøre i nutiden, ville selv videnskabsmænd have tvivlet og ville have betragtet sådanne vidundere som overnaturlige. Men i dag, da I er udviklede og har fulgt den menneskelige videnskabs fremskridt skridt for skridt, betragter I dem som naturlige værker, selv om I beundrer dem. (198, 11 - 12)
386. Jeg må sige til Dem: De skal ikke tro, at ånden absolut har brug for menneskekroppen og livet i verden for at udvikle sig. Men de lektioner, den modtager i denne verden, er af stor betydning for dens fuldkommenhed.
387 Materien hjælper ånden i dens udvikling, i dens oplevelser, i dens forsoning og i dens kampe. Det er den opgave, der hører til, og du kan finde dette bekræftet i denne manifestation af Min Guddommelighed gennem mennesket, hvor jeg gør brug af dets hjerne og bruger den som et modtagerapparat til at sende Mit budskab. Forstå, at ikke alene er ånden beregnet til det åndelige, men at selv den mindste ting i det materielle er blevet skabt til åndelige formål.
388. En tanke og en opfordring retter jeg til din ånd, så den overvinder indflydelsen fra det materielle, som dominerer den, og giver sit lys til hjertet og til sindet ved hjælp af intuitionens gave.
389 Dette mit lys er for din ånd vejen til dens frigørelse, denne min lære giver den midlerne til at hæve sig over menneskelivet og blive leder af alle sine gerninger, herre over sine følelser og ikke slave af de tarvelige lidenskaber, ej heller offer for svagheder og behov. (78, 12 - 15)
390. Hvem andre end mig kan herske over ånderne og bestemme deres skæbne? Ingen. Derfor skaber den, der har forsøgt at indtage sin Herres plads i ønsket om at herske, sig selv et rige, der svarer til hans tilbøjeligheder, luner, magtbegær og forfængelighed - et rige af materie, nederdrægtige lidenskaber og uværdige følelser.
391 Du kan ikke undertrykke samvittigheden, for i den er fuldkommen retfærdighed. I ånden har kun renhed magt over ædle følelser, kun det gode bevæger den - med andre ord, ånden lever kun af det sande og det gode. (184, 49 - 50)
392. Da jeg har designet alt det, der er skabt på jorden, til menneskets forfriskning, skal du altid bruge det til dit bedste. Men glem ikke, at der er en stemme i dit indre, som viser dig de grænser, inden for hvilke du kan udnytte alt det, naturen tilbyder dig, og du bør adlyde denne indre stemme.
393 Ligesom du stræber efter et hjem til din krop, efter beskyttelse, næring og tilfredsstillelse for at gøre din tilværelse mere behagelig, bør du også give ånden det, den har brug for, for at den kan føle sig veltilpas og udvikle sig opad.
394. Hvis han tiltrækkes af højere regioner, hvor hans sande hjem er, så lad ham svæve op. Hold ham ikke fanget, for han søger mig til at nære og styrke ham. Jeg siger jer: Hver gang I tillader ham at frigøre sig på denne måde, vil han vende tilbage til sin kropslige skal. (125, 30)
395 Ånden ønsker at leve, den søger sin udødelighed, den ønsker at rense og rense sig selv, den hungrer efter viden og tørster efter kærlighed. Lad det tænke, føle og handle, lad det bruge noget af den tid, du har til rådighed, på sig selv, så det kan manifestere sig i det og genopfriske sig selv med sin frihed.
396. Af alt det, du er her i verden, er det kun dit åndelige væsen, der vil forblive efter dette liv. Lad den samle dyder og fortjenester og beholde dem i sig selv, så den, når timen for dens befrielse kommer, ikke vil være en "fattig sjæl" ved portene til det forjættede land. (111, 74 - 75)
397 Jeg vil ikke have yderligere bod eller smerte for jer, jeg vil, at alle mine børns ånder, som stjernerne forskønner himmelhvælvingen, skal oplyse mit rige med

deres lys og fylde jeres Faders hjerte med glæde. (171, 67)
398 Mit ord vil forsone ånden med kroppen [sjælen], da der længe har været fjendskab mellem de to, så I kan lære, at jeres krop, som I har betragtet som en hindring og en fristelse for åndens udviklingsvej, kan være det bedste redskab til at udføre jeres opgaver på jorden. (138, 51)
399 Sørg for, at der er harmoni mellem ånden og kropsskallen, så du med lethed kan opfylde mine direktiver. Gør kroppen føjelig på en kærlig måde, brug strenghed, når det er nødvendigt. Pas dog på, at fanatismen ikke gør dig blind, så du ikke handler grusomt over for den. Form af dit væsen én vilje. (57, 65)
400. Jeg siger til jer, at I ikke kun skal rense jeres ånd, men også styrke jeres krop, så de nye generationer, der kommer ud af jer, vil være sunde, og deres ånder vil være i stand til at opfylde deres vanskelige mission. (51, 59)
401. Jeg ønsker, at I skaber hjem, der tror på den eneste Gud - hjem, der er templer, hvor kærlighed, tålmodighed og selvfornægtelse praktiseres.
402 I dem skal I være Lærere for Børn, som I skal omgive med Ømhed og Forstand, over hvilke I skal våge og følge alle deres Skridt med Medfølelse.
403 Giv din kærlighed både til ham, der er udstyret med skønhed, og til dem, der er grimme af udseende. Et smukt ansigt er ikke altid en afspejling af en lige så smuk ånd. På den anden side kan der bag disse tilsyneladende grimme væsener gemme sig en ånd fuld af dyd, som du bør værdsætte højt. (142, 73)
404 Tænk alvorligt på de generationer, der kommer efter dig, tænk på dine børn. Ligesom du har givet dem det fysiske væsen, har du pligt til at give dem det åndelige liv - det som er tro, dyd og åndeliggørelse. (138, 61)
405 Vogt over jeres familiers dyd og freden i jeres hjem. Se, hvordan selv de fattigste kan blive ejere af denne skat.
406. Erkend, at den menneskelige familie er en legemliggørelse af den åndelige familie: i den bliver manden faderen og har således en sand lighed med sin himmelske Fader. Kvinden med sit moderlige hjerte fuld af ømhed er et billede på den guddommelige moders kærlighed, og den familie, de danner sammen, er en legemliggørelse af Skaberens åndelige familie.
407 Hjemmet er det tempel, hvor I bedst kan lære at opfylde mine love, hvis forældrene er villige til at arbejde på sig selv.
408. Forældrenes og børnenes skæbne er i mig. Men det påhviler både den ene og den anden at hjælpe hinanden med at opfylde deres pligter og forsoningsforpligtelser.
409 Hvor ville korset være let og tilværelsen tålelig, hvis alle forældre og børn elskede hinanden! De sværeste prøvelser ville blive lettet af kærlighed og forståelse. Deres overgivelse til den guddommelige vilje ville de se belønnet med fred. (199, 72 - 74)
410 Undersøg de åndelige væsener, der omgiver dig, og dem, der krydser din livsvej, så du kan værdsætte deres dyder, modtage det budskab, de bringer dig, eller give dem det, de skal modtage fra dig.
411 Hvorfor har du foragtet dine naboer, som skæbnen har lagt på din vej? Du har lukket dit hjertes dør for dem uden at vide, hvilken lektie de burde have givet dig.
412 Ofte har du holdt den væk fra dig, som bragte et budskab om fred og trøst til din ånd, og så klager du, når du har fyldt dit bæger med bitterhed.
413 Livet bringer uventede forandringer og overraskelser med sig, og hvad vil du gøre, hvis du i morgen skal længes efter den, som du i dag hovmodigt afviste fra dig?
414 Tænk på, at det er muligt, at du i morgen med begær skal søge den, som i dag er forkastet og foragtet, men at det ofte allerede er for sent. (11, 26 - 30)
415 Sikke et smukt eksempel på harmoni, som kosmos tilbyder dig! Strålende himmellegemer, fulde af liv, der vibrerer i rummet, og som andre himmellegemer kredser om. Jeg er det strålende, guddommelige himmellegeme, der giver liv og varme til de åndelige væsener; men hvor få bevæger sig i deres forudbestemte kredsløb, og hvor mange er ikke dem, der kredser langt fra deres kredsløb!
416 Du kunne fortælle mig, at de materielle himmellegemer ikke har viljens frihed, og at det på den anden side er netop denne frihed, der har fået menneskene til at afvige fra stien. Derfor siger jeg jer: Hvor fortjenstfuldt vil kampen være for hver enkelt ånd, eftersom

den på trods af den frie viljes gave har forstået at underordne sig loven om harmoni med sin Skaber. (84,58)
417. Ingen, der kalder sig discipel af denne åndelige lære, skal klage til Faderen over at være fattig i sit materielle liv og mangle mange af de bekvemmeligheder, som andre har i overflod, eller over at lide af nød og afsavn. Disse klager er født af den materielle natur, der som bekendt kun har én eksistens.
418 Din ånd har ingen ret til at tale sådan til sin Fader, ej heller til at vise sig utilfreds eller brokke sig over sin egen skæbne, for alle åndelige væsener har gennemgået hele stigen af oplevelser, fornøjelser og menneskelige tilfredsstillelser på deres lange udviklingsrejse over jorden.
419 Åndernes åndeliggørelse er for længst begyndt, og den er hjulpet på vej af den smerte og fattigdom, som jeres hjerter nægter at udholde og lide. Ethvert åndeligt og materielt gode har en betydning, som du må erkende, så du ikke benægter værdien af hverken det ene eller det andet. (87, 26 – 27)
420 Ethvert menneske, ethvert væsen har en plads, som han ikke må opgive, men han må heller ikke tage den plads, som ikke er hans. (109, 22)
421 Hvorfor frygter du fremtiden? Ønsker du at lade alle de erfaringer, som dit sind har opsamlet i fortiden, stå ubrugte hen? Ønsker du at forlade frøet uden at høste høsten? Nej, disciple. Husk, at ingen kan ændre sin skæbne, men han kan udskyde timen for sin sejr og øge de lidelser, der er på enhver vej. (267, 14)
422 Faderens rige er alle børns arv, denne nåde kan kun opnås gennem åndens store fortjenester. Jeg ønsker, at I ikke skal betragte det som umuligt at opnå den nåde, der vil bringe jer tættere på mig.
423. Bliv ikke trist, når du hører i Mit ord, at det kun er med stor indsats og møje, at du når det "Forjættede Land". Glæd jer, for den, der retter sit liv mod dette mål, vil ikke blive skuffet, og han vil heller ikke se sig selv bedraget. Han vil ikke lide den samme skæbne som mange, der stræber efter verdens herlighed og ikke opnår den efter megen møje, eller som opnår den, men snart oplever den sorg at se den forsvinde, indtil der ikke er noget tilbage af den. (100, 42 - 43)
424 Jeg giver dig nøglen til at åbne dørene til din evige salighed. Denne nøgle er kærligheden, hvorfra kommer barmhjertighed, tilgivelse, forståelse, ydmyghed og fred, som du skal gå igennem livet med.
425 Hvor stor er ikke din ånds lykke, når den har herredømmet over materien og nyder Helligåndens lys! (340, 56 – 57)
426 Denne jord, som altid har sendt en høst af syge, trætte, forstyrrede, forvirrede, forvirrede eller kun lidt modne åndelige væsener til det hinsides, vil snart give mig frugter, der er min kærlighed værdig.
427 Sygdom og smerte vil i stigende grad forlade dit liv, hvis du lever en sund og opløftende tilværelse. Når døden så kommer, vil han finde dig forberedt til rejsen til det åndelige hjem. (117, 24 - 25)
428. Fortvivl ikke, I åndelige væsener, til hvem jeg især henvender mig med mit ord. Hold ud på min vej, og du skal kende fred. Sandelig siger jeg jer, at I alle er bestemt til at opleve lyksalighed. Jeg ville ikke være jeres Far, hvis I ikke var blevet skabt til at dele himmeriges rige med mig.
429 Men glem ikke: for at din salighed kan blive fuldkommen, er det nødvendigt, at du trin for trin indfører dine fortjenester, så din ånd kan føle sig værdig til den guddommelige belønning.
430. Indse, at jeg er med dig og ledsager dig hele vejen igennem. Hav fuld tillid til Mig, idet du ved, at Min mission er forenet med din, og Min skæbne er forenet med din! (272, 61)

laster, overtrædelser, afvigelser
431 Forstå min lære, så I ikke begår yderligere fejl i jeres liv; for enhver krænkelse, som I påfører jeres medmennesker, hvad enten det er med ord eller gerninger, vil være en uudslettelig påmindelse i jeres samvittighed, som vil bebrejde jer uforsonligt.
432 Jeg siger jer igen, at der er brug for jer alle, for at den guddommelige plan kan blive opfyldt, og for at den så store åndelige elendighed blandt mennesker kan få en ende.
433 Så længe der findes egoisme, vil der også eksistere smerte. Omdan din ligegyldighed, din egoisme og din foragt til kærlighed, til medfølelse, og du vil snart se freden komme til dig. (11, 38 - 40)

434 Søg dit fremskridt i menneskelivet, men lad aldrig overdreven ambition styre dig; for så vil du miste din frihed, og materialisme vil gøre dig til slave. (51, 52)
435 Jeg tilgiver jeres overtrædelser, men samtidig retter jeg jer, så I udviser egoisme fra jeres hjerter, fordi det er en af de svagheder, der trækker ånden dybest ned.
436 Jeg vækker jer gennem samvittigheden, så I husker jeres pligter blandt brødre og søstre og sår kærlighedens og tilgivelsens gerninger på jeres vej, sådan som jeg lærte jer i den anden æra. (300, 29)
437 I dag har materiens magt og verdens indflydelse gjort jer til egoister. Men materien er ikke evig, og det er verden og dens indflydelse heller ikke, og jeg er den tålmodige dommer, hvis retfærdighed er Herre over liv og tid. I må ikke dømme dem, der fornægter mig, for så vil jeg finde jer mere skyldige end dem.
438. Har jeg hævet min stemme for at fordømme mine bødler? Har jeg ikke velsignet dem med kærlighed og mildhed? Hvis du blot forstod, at mange af dem, der på grund af denne forbrydelse for en tid gik på afveje i verden, i dag er renset i den åndelige verden! (54, 47 - 48)
439 Du skal heller ikke forsøge at afdække din næstes skjulte følelser, for i ethvert væsen findes der en hemmelighed, som kun jeg kan kende. Men hvis du opdager det, som - da det kun tilhører din bror - burde være helligt for dig, så lad være med at afsløre det, lad være med at rive sløret af, men gør det hellere tættere.
440. Hvor mange gange har jeg ikke set mænd trænge ind i deres brors hjerte, indtil de opdagede hans moralske eller åndelige nøgenhed, for derefter at glæde sig over den og straks gøre den kendt.
441 Ingen af dem, der således har vanhelliget en medmenneskes privatliv, må undre sig over, at nogen afslører og håner ham i hans levevis. Lad ham da ikke sige, at det er retfærdighedens alen, der måler ham; thi det er uretfærdighedens alen, han har målt sine medmennesker med.
442 Respekter andre, dæk de udsatte med din barmhjertighedsmantel, og forsvar de svage mod menneskenes sladder. (44, 46 - 48)
443 Ikke alle, som "går rundt på gader og stræder" og taler om fortidens begivenheder, fortolker profetier eller udlægger åbenbaringer, er mine budbringere; thi mange har misbrugt disse budskaber af forfængelighed, af bitterhed eller af menneskelig egeninteresse til at fornærme og dømme, til at ydmyge eller skade og endog til at "dræbe". (116, 21)
444 Rejs dig op, menneskehed, find vejen, find livets grund! Foren jer, folk med folk, elsk hinanden alle sammen! Hvor tynd er ikke skellet, der adskiller det ene hjem fra det andet, og alligevel - hvor langt væk er dets beboere fra hinanden! Og ved jeres landes grænser - hvor mange betingelser kræves der ikke, for at I lader udlændingen passere! Når I gør dette selv blandt menneskebrødre, hvad har I så kun gjort med dem, der er i et andet liv? I har ladet et tæppe falde mellem dem og jer selv - hvis ikke det er jeres glemsomhed, så er det jeres uvidenhed, der er som en tyk tåge. (167, 31)
445. Ser du de mennesker, som kun lever for at tilfredsstille en overdreven magtsult, som tilsidesætter deres næstes liv, uden at respektere de rettigheder, som jeg, deres Skaber, har givet dem? Kan I se, at deres værker kun taler om misundelse, had og grådighed? Det er derfor for dem, I skal bede mere end for andre, som ikke har så meget brug for lyset.
446. Tilgiv disse mennesker for al den smerte, de påfører dig, og hjælp dem med dine rene tanker til at komme til fornuft. Gør ikke den tåge, der omgiver dem, endnu tykkere, for hvis de en dag skal stå til regnskab for deres gerninger, vil jeg også stille dem til regnskab, der i stedet for at bede for dem sendte dem kun mørke med deres onde tanker. (113, 30)
447 Husk, at i loven blev det sagt til jer: "I må ikke have andre guder end mig." Alligevel er der mange guder, som mennesket har skabt for at tilbede, hylde og endda ofre liv til.
448. Forstå, at min lov ikke er forældet, og at den, uden at I er klar over det, uophørligt taler til jer gennem samvittigheden; men menneskene bliver ved med at være hedninger og afgudsdyrkere.
449 De elsker deres kroppe, smigrer deres forfængelighed og hengiver sig til deres svagheder; de elsker jordens skatte, for hvilke

de ofrer deres fred og deres åndelige fremtid. De hylder kødet, og nogle gange når de til degeneration og finder endog døden i ønsket om nydelse.
450. Overbevis jer selv om, at I har elsket verdens ting mere end jeres Fader. Hvornår har I ofret jer selv for Mig ved at elske Mig i jeres næste og tjene Mig? Hvornår ofrer du din søvn eller sætter dit helbred på spil for at yde hjælp og lindre de lidelser, som dine medmennesker lider under? Og hvornår har du været tæt på døden for et af de ædle idealer, som min doktrin inspirerer dig?
451. Erkend, at den tilbedelse, du gør med det materielle liv, kommer før tilbedelsen af det åndelige liv for dig. Derfor har jeg sagt jer, at I har andre guder, som I tilbeder og tjener mere end den sande Gud. (118, 24 - 26)
452 Du er så vant til at synde, at dit liv forekommer dig at være det mest naturlige, normale og tilladte, og alligevel virker det som om Sodoma og Gomorra, Babylon og Rom, havde læsset al deres fordærv og synd af på denne menneskehed. (275, 49)
453. I dag lever I i en tid med åndelig forvirring, hvor I kalder det onde for godt, hvor I tror at se lys, hvor der er mørke, hvor I foretrækker det overflødige frem for det væsentlige. Men min altid beredvillige og hjælpsomme barmhjertighed vil gribe ind i tide for at redde dig og vise dig sandhedens lysfyldte vej - den vej, som du har forvildet dig fra. (358, 30)
454 For at sejre i alle prøvelser skal I gøre det, som Mesteren har lært jer: våge og bede, så at jeres øjne altid er vågne, og så I ikke bliver overvundet af fristelser. Husk, at ondskaben har en stor sans for at opdage dig for at friste dig, for at bringe dig ned, for at besejre dig og for at udnytte din svaghed. Vær skarpsynet, så du ved, hvordan du kan opdage den, når den lurer på dig. (327,10 o.)
455 Sandelig, siger jeg jer, menneskeheden vil finde vejen til lyset fra disse mørke. Men dette skridt vil ske langsomt. Hvad ville der ske med menneskene, hvis de på et øjeblik forstod alt det onde, de har forårsaget? Nogle ville miste deres forstand, andre ville tage deres eget liv. (61, 52)

Rensning og åndeliggørelse af menneskeheden

456 I har glemt loven og har ventet på, at naturens kræfter skulle minde jer om min retfærdighed: orkaner, floder, der går over deres bredder, jordskælv, tørke, oversvømmelser er kald, der vækker jer og taler til jer om min retfærdighed.
457. Hvilken anden frugt kan menneskeheden tilbyde Mig i denne tid end uenighed og materialisme? Dette folk, som har lyttet til Min undervisning i årevis, kan heller ikke give Mig en glædelig høst. (69, 54 - 55)
458 Hører du ikke retfærdighedens råb? Ser De ikke, at naturens kræfter hærger den ene region efter den anden? Tror du, at hvis du levede et dydigt liv, ville der være behov for at min retfærdighed kunne mærkes på denne måde? Sandelig, siger jeg jer, der ville ikke være behov for at rense jer, hvis jeg fandt jer rene. (69, 11)
459 Selv om det i øjeblikket synes umuligt for jer at skabe fred i menneskeheden, siger jeg jer, at freden vil komme, og endnu mere: at mennesket vil leve i åndeliggørelse.
460. Mange ulykker vil ramme verden, før den tid kommer. Men disse lidelser vil være til gavn for menneskeheden, både jordisk og åndelig. Det vil være som et "Så langt og ikke længere" for menneskers uhæmmede onde gerninger, egoisme og nydelsessøgning.
461 På denne måde vil der opstå en balance, for de onde kræfter vil ikke længere være i stand til at overvinde de gode kræfter.
462. Denne renselse har, fordi den altid rammer de mest følsomme og elskede, et udseende af straf uden at være det. For i virkeligheden er det et redningsmiddel for de ånder, der er kommet af vejen eller har forvildet sig fra den.
463 Den, der dømmer jordisk, kan ikke opdage noget nyttigt i smerte; men den, der tænker på, at han har en ånd, der skal leve evigt, får lys, fasthed og fornyelse af den samme smerte.
464 Hvis du tænker åndeligt - hvordan kan du tro, at smerte er et onde for menneskeheden, når det kommer fra en Gud, som er lutter kærlighed?
Tiden går, og der vil komme en tid, hvor disse store prøvelser vil begynde at dukke op, og selv den sidste rest af fred vil forsvinde fra verden, som ikke vil vende tilbage, før menneskeheden har fundet vejen til Min Lov,

og den lytter til den indre stemme, som vil fortælle den det uafladeligt: Gud lever! Gud er i dig! Kend ham, føl ham, bliv forsonet med ham!
466. Så vil din måde at leve på ændre sig. Egoismen vil forsvinde, og alle vil være nyttige for andre. Mennesker vil blive inspireret af min retfærdighed til at skabe nye love og til at styre nationerne med kærlighed. (232,43 - 47)
467 I det materielle vil I ligeledes opleve forvandlingen: floderne vil være rigelige på vand, de golde marker vil blive frugtbare, naturkræfterne vil vende tilbage til deres vante forløb, fordi der vil herske harmoni mellem mennesket og Gud, mellem mennesket og de guddommelige værker, mellem mennesket og de love, som livets Skaber har dikteret. (352, 65)
468. Vær ikke bekymrede, kære vidner. Jeg meddeler jer, at denne materialistiske menneskehed, som i så lang tid kun har troet på det, den rører ved, ser og forstår med sin begrænsede intellektuelle kapacitet, og på det, den beviser med sin videnskab, vil blive åndelig og i stand til at se på mig med sit åndelige blik og søge sandheden. (307, 56)
469 Hvis du var åndeligt forberedt, ville du i uendelighed kunne se de mange åndelige væseners skarer, som ville ligne en umådelig stor hvid sky foran dine øjne, og når udsendinge eller udsendinge løsrev sig fra den, ville du se dem komme mod dig som gnister af lys.
470. Dit åndelige syn er endnu ikke gennemtrængende, og derfor må jeg tale til dig om det hinsides, om alt det, du endnu ikke er i stand til at se. Men jeg siger jer, at den tid vil komme, hvor I alle vil være seere og glæde jer over det vidunderlige liv, som I i øjeblikket føler jer fjernt fra jer, men som i virkeligheden vibrerer tæt på jer, omgiver og oplyser jer, inspirerer jer og banker uophørligt på jeres døre. (71, 37 - 38)
471 Følsomhed, forudanelse, åbenbaring, profeti, inspiration, seerskab, frelsens gave, indre ord - alle disse og andre gaver vil komme fra ånden, og gennem dem vil menneskene bekræfte, at en ny tid er begyndt for menneskene.
472 I dag tvivler I på, at disse åndelige gaver findes, fordi nogle skjuler dem for verden af frygt for dens mening; i morgen vil det være det naturligste og smukkeste at besidde dem.
473. Jeg kommer til dig i denne "tredje gang", fordi du er syg i krop og ånd. Den raske har ikke brug for en læge, og den retfærdige har heller ikke brug for renselse. (80, 5 - 6)
474 I dag har man stadig brug for præster, dommere og lærere. Men når din åndelige og moralske tilstand er høj, har du ikke længere brug for disse støttepunkter eller disse stemmer. I hvert menneske vil der være en dommer, en præst, en lærer og et alter. (208,41)

XVI Profetier og lignelser, trøst og løfte

Kapitel 64 - Profetier

Opfyldelsen af gamle og nye profetier
1 Det, som profeterne har forkyndt, skal ske i denne tid. Mit nye ord vil komme til filosoffer og teologer, mange vil spotte af det, og andre vil blive forargede. Men mens dette sker, vil deres forbløffede øjne se opfyldelsen af de profetier, som jeg nu har meddelt jer. (151, 75)
2 De tidligere tiders profeter fik ikke nogen juridisk myndighed eller magt på jorden, de var ikke tvunget til at underkaste sig nogen autoritet, og de koncentrerede sig kun om at adlyde deres Herres befalinger, som lagde sit ord på læberne af dem, som han havde udvalgt.
3 Fuld af tro og mod var der intet, der kunne holde dem tilbage fra deres opgave med at undervise folket i min lov og få det til at vende sig bort fra religiøs fanatisme ved at gøre det opmærksom på præsternes ligegyldighed og fejltagelser. (162, 7 – 8)
4 Menneskeheden, virker den smerte, elendighed og det kaos, der omgiver dig i denne tid, uforudsigelig?
5 Hvis I bliver overraskede, er det fordi I ikke har interesseret jer for mine profetier og ikke har forberedt jer.
6 Alt var forudset, og alt var forudsagt, men I manglede Tro, og nu drikker I et meget bittert Bæger.

7 Selv i dag profeterer jeg ved hjælp af den menneskelige Forstandsevne. Nogle profetier vil snart gå i opfyldelse, mens andre først vil gå i opfyldelse i fjerne tider.
8. Disse mennesker, der hører dem, har det store ansvar at gøre dem kendt for menneskeheden. For de indeholder lys, der får mennesket til at forstå den virkelighed, som det lever i, så det kan standse op i sit hektiske løb mod afgrunden. (276, 41 - 42)
9. Meget af det, jeg har talt til jer i denne tid, er profeti, som nogle gange henviser til de næste tider, andre gange til fremtidige tider. Det er derfor, at mange mennesker ikke ønsker at lægge vægt på dette guddommelige budskab.
10 Men dette ord vil komme til at stå fuld af lys blandt de kommende tidsalders folk, som vil genkende og opdage store åbenbaringer i det, hvis nøjagtighed og fuldkommenhed vil forbløffe videnskabsfolk. (216, 13)

Den store profeti af nationer af 10. januar 1945, mod slutningen af Anden Verdenskrig
11 I dette øjeblik taler jeg til jordens nationer. Alle har Mit lys; lad dem med det tænke over, at de har vovet at disponere over livet, som om de var dets ejere.
12 Sandelig, siger Jeg jer, jeres ødelæggelse og smerte har forårsaget dyb anger hos mange og har vækket millioner af mennesker til lys, som søger Mig og påkalder Mig, og fra dem stiger et klageskrig op til Mig og spørger: Fader, vil krigen i 1945 måske ikke ende, og vil Du ikke tørre vore tårer og bringe os Fred?
13 Her er jeg til stede iblandt eder, I syv Folk! Syv hoveder, I, som har rejst jer op for mig i verden!
14 ENGLAND: Jeg oplyser dig, min retfærdighed vil stadig ramme dig hårdt, men jeg giver dig styrke, rører dit hjerte og siger dig: dine krav på magt skal falde, dine rigdomme skal tages fra dig, og de skal ikke gives til nogen.
15. TYSKLAND: Jeg hjemsøger jeres stolthed i dette øjeblik, og jeg siger til jer: Gør jer klar, for jeres afkom skal ikke gå til grunde. I har bedt mig om nye lande, men mennesker har blandet sig i mine høje råd. Jeg bøjer din nakke og siger til dig: Tag min styrke og stol på, at jeg vil redde dig.
16. Men hvis I ikke vil stole på mig og overgiver jer til jeres hovmod, vil I være alene og slaver af verden. Men det er ikke min vilje, for nu er tiden kommet, hvor jeg vælter herrerne og befrier slaverne og fangerne. Tag mit lys og sæt jer op igen.
17 RUSLAND: Min ånd ser alt. Verden vil ikke være din. Det bliver mig, der skal herske over jer alle. I skal ikke kunne udslette mit navn, for Kristus, der taler til jer, skal herske over alle mennesker. Befri jer fra materialisme og forbered jer på et nyt liv, for hvis det ikke sker, vil jeg knuse jeres arrogance. Jeg giver dig mit lys.
18 ITALIEN: I er ikke længere herre som i gamle dage; i dag har hån, trældom og krig ødelagt jer. Som følge af jeres degeneration gennemgår I en stor renselse. Men jeg siger jer: forny jer selv, fjern jeres fanatisme og afgudsdyrkelse og anerkend Mig som den Højeste Herre. Jeg vil udgyde ny inspiration og lys over dig. Tag min helbredende balsam og tilgiv hinanden.
19 FRANKRIG: Du bringer din smerte for mig. Din klagesang når til min høje trone. Jeg modtager dig. Før hævede I jer selv til Herren, nu viser I mig kun de lænker, I slæber med jer.
20 I har hverken våget eller bedt. I har overgivet jer til kødets glæder, og dragen har taget jer som sit bytte.
21 Men jeg vil frelse eder, thi eders Kvinders Klage og eders Børns Gråd kommer op til mig. I ønsker at redde jer selv, og jeg rækker min hånd ud til jer. Men sandelig siger jeg jer: Vågn op, bed og tilgiv!
22 FORENEDE STATER: I dette øjeblik modtager jeg også Dem. Jeg ser på dit hjerte - det er ikke af sten, men af metal, af guld. Din hjerne af metal ser jeg hærdet. Jeg finder ingen kærlighed i dig, jeg opdager ingen åndelighed. Jeg ser kun storhedsvanvid, ambitioner og grådighed.
23. "Hold det ved lige," men jeg spørger jer: Hvornår vil min sæd slå dybe rødder blandt jer? Hvornår vil I rive jeres "Guldkalv" og jeres "Babelstårn" ned for i stedet at rejse Herrens sande tempel op?
24 Jeg rører jeres samvittighed fra den første til den sidste og tilgiver jer. Jeg oplyser jer, så at i den sværeste time, når visitationen når sit højdepunkt, bliver jeres sind ikke sløret, men tænker klart og husker på, at jeg er over jer.

25 Jeg giver dig lys, magt og myndighed. Bland jer ikke i mine høje råd, for hvis I ikke adlyder mine befalinger eller går over den grænse, jeg trækker, vil smerte, ødelæggelse, ild, pest og død komme over jer.
26 JAPAN: Jeg modtager jer og taler til jer. Jeg er gået ind i din helligdom og har set på alt. Du ønsker ikke at være den sidste, du har altid ønsket at være den første. Men sandelig, siger jeg jer, denne sæd er ikke behagelig for mig.
27 Det er nødvendigt, at du tømmer lidelsens bæger, for at dit hjerte kan blive renset. Det er nødvendigt, at dit "sprog" blandes med andre "sprog". Det er nødvendigt, at verden nærmer sig jer. Når verden er forberedt og renset, vil den bringe jer den sæd, som jeg vil overdrage den. For jeg ser ingen, der er forberedt. Jeg ser ikke i dig det åndelige frø af Min Guddommelighed. Men jeg vil bane vejen.
28. Snart vil der være et kaos af verdenssyn i hele verden, et virvar af videnskaber og teorier. Men efter dette kaos vil lyset komme til dig. Jeg forbereder jer alle og tilgiver jer og sørger for, at I følger den rette vej.
29. Når tiden kommer, og freden kommer til folkene, så gør ikke modstand, bland jer ikke i mine høje råd og modsæt jer ikke min vilje. Når folkene har sluttet fred, må I ikke stikke dem i ryggen, for så vil jeg bringe min dom over jer.
Tredive. Syv nationer! Syv hoveder! Faderen har undfanget dig. Foran dig, under dit herredømme, er verden. Du er ansvarlig over for mig for det!
31. Lyset fra "De Syv Seglernes Bog" skal være i alle nationerne, så menneskene kan forberede sig efter min vilje. Min fred være med jer! (127, 50 - 65)

Krige og naturkatastrofer - tegn på himlen

32. Denne samme verden, som I nu bebor, har længe været en slagmark. Men mennesket har ikke været tilfreds med den store erfaring, som dets forfædre har efterladt det - en bitter og smertefuld erfaring, som ligger foran denne tids mennesker som en bog, der åbnes af samvittigheden.
33. Men menneskenes hjerte er for hårdt til at tage imod den frugt af erfaring, der er som en arv af lys. Det eneste, de har arvet fra deres forfædre, har været had, stolthed, vrede, begærlighed, arrogance og hævn, som er blevet givet videre til dem i blod. (271, 65)
34. Tænk på, at det er dommens tid, for sandelig siger jeg jer, at enhver forseelse skal sones. Jorden selv skal stå til regnskab for den onde brug, som mennesket har gjort af den og dens naturriger.
35. Alt, hvad der er blevet ødelagt, vil stille jer til regnskab og vil derved få menneskene til at indse, at de blev skabt af Skaberen med kærlighedsintentioner, og at den vilje, der kunne ødelægge dem, netop tager sig af dem, beskytter dem og velsigner dem. (180, 67)
36. Jeg giver dig dette budskab, som du skal viderebringe over havene. Mit ord skal krydse det gamle kontinent og nå selv Israels folk, som har kastet sig ud i en broderskabskamp for et stykke land uden at indse deres ånds elendighed.
37. Du kan ikke forestille dig den prøvelse, som verden vil komme til at gennemgå. Alle venter på fred, men den vil først komme til at bære frugt, når naturkræfterne har vidnet om mig. (243,52)
38. Mine naturkræfter vil blive sluppet løs og ødelægge hele lande. Forskere vil opdage en ny planet, og en "stjernebyge" vil oplyse jeres verden. Men dette vil ikke bringe katastrofe over menneskeheden; det vil blot forkynde menneskene, at en ny tid er ved at komme. (182, 38)
- I evangelierne annonceres dette tegn på dom med ordene: "Stjernerne vil falde ned fra himlen".
39 Jeg har allerede åbenbaret for dig, at mit Folk er spredt over hele Jorden, det vil sige, at den åndelige Sæd er spredt over hele Verden.
40. I dag er I uenige og ser endda bort fra hinanden over bagateller. Men når de materialistiske doktriner truer med at overvælde jer alle, vil I, der tænker og føler med ånden, endelig blive ét. Når den tid kommer, vil jeg give jer et tegn, så I kan genkende hinanden - noget, som I kan se og høre på samme måde. Når I så vidner for hinanden, vil I blive forundrede og sige: "Det er Herren, der har besøgt os."'" (156, 35 - 36)

Profetierne om opdelingen af de mexicanske samfund

41. Hør nu godt på mig, folk, og sæt jer for at adlyde mit ord værdigt og sandt.

42. Jeg ser, at I bærer sorg i jeres hjerter, fordi I forventer, at ikke alle disse skarer vil holde den lov, som jeg har skrevet i jeres ånd. Alligevel siger jeg jer, at i dag, ligesom i den "første æra", vil folket splittes.
43. Jeg har talt meget til jer, og jeg har udstukket en fælles vej for alle. Derfor siger jeg jer: Hvis nogle af mine børn ikke adlyder mig, vil der blive afsagt dom over dette folk, når den dag, der er fastsat af jeres Faders vilje, kommer for at afslutte denne manifestation.
44 Jeg er i denne tid kommet til jer som en befrier, der viser jer vejen gennem ørkenen, det åndelige "dagværk" i kampen for befrielse og frelse, og til sidst lover jeg jer det nye forjættede land, som er fred, lys og velsignelse for ånden.
45 Salige er de, der begiver sig ud og følger mig på denne rejse i ønsket om frigørelse og åndeliggørelse, for de vil aldrig føle sig forladt eller svage i de prøvelser, som den store ørken vil bringe dem.
46. Men ve dem, som krænker troen, som elsker verdens ting mere end det åndelige - dem, som holder fast ved deres afgudsbilleder og deres traditioner! I deres opfattelse af at tjene mig vil de være undersåtter til "Farao", som er "kødet", materialisme og afgudsdyrkelse.
47 Den, der vil komme til det forjættede land, til Åndens fædreland, må efterlade et spor af godhed i sin vandring gennem verden.
48 Kom ad denne vej, og frygt ikke. For hvis I sætter jeres håb til mig, er det umuligt for jer at fare vild. Hvis I er bange eller mangler tillid, er jeres tro ikke absolut, og jeg siger jer, at enhver, der ønsker at følge mig, skal være overbevist om min sandhed. (269, 50-51

Kapitel 65 - Lignelser, trøst og løfte

Lignelsen om de dårlige forvaltere

1 I et ønske om barmhjertighed nærmede en flok sultne, syge og nøgne mennesker sig et hus.
2 Husets Forvaltere tilberedte det til stadighed for at underholde de forbipasserende ved deres Bord.
3 Og jordbesidderen, ejeren og herren af disse jorder kom for at forestå festmåltidet.
4 Tiden gik, og de trængende fandt altid mad og husly i huset.
5 En dag så den Herre, at vandet på bordet var grumset, at maden ikke var sund og velsmagende, og at dugene var plettet.
6 Da kaldte han dem til sig, som havde Tilsyn med Bordet, og sagde til dem: "Har I set Linklæderne og smagt Maden og drukket af Vandet?"
7 "Ja, Herre," svarede de.
8 Så lad da først eders Børn spise af det, før I giver Mad til disse sultne Mennesker, og hvis de finder Maden god, så giv den til disse Gæster."
9 Og Børnene tog af Brødet og Frugten og af det, der var på Bordet; men det smagte ikke godt, og der var Mishag og Oprør over det, og de klagede voldsomt.
10 Da sagde Godsejeren til dem, som endnu ventede: "Kom under et Træ, thi jeg vil give eder min Haves Frugt og lækker Mad."
11 Men til Tjenerne sagde han: "Rens det plettede, fjern den dårlige Smag fra Læberne på dem, som I har skuffet. Jeg har ingen glæde af jer, for jeg har sagt til jer, at I skal tage imod alle dem, der sulter og tørster, og give dem den bedste mad og rent vand, men I har ikke adlydt mig. Dit arbejde er ikke tiltalende for mig."
12 Men Landets Herre havde selv tilberedt Gæstebudet; Brødet var fyldigt, Frugten sund og moden, Vandet frisk og forfriskende. Så inviterede han dem, der ventede på ham, de trængende, de syge og de spedalske, og de festede alle sammen, og deres glæde var stor. Snart var de raske og uden lidelser, og de besluttede sig for at blive på godset.
13 De begyndte at dyrke Markerne og blev Markarbejdere, men de var svage og vidste ikke, hvordan de skulde følge Herrens Befaling. De blandede forskellige slags frø, og afgrøden blev dårligere, hveden blev kvalt af ukrudt.
14 Og da Høsten kom, kom Husbonden og sagde til dem: "Hvad laver I, når jeg kun har givet eder Huset til at tage imod Gæsterne? Den sæd, I har sået, er ikke god; andre er til at dyrke markerne med. Gå ud og ryd jorden for tidsler og ukrudt, og tag så huset i brug igen. Brønden er udtørret, brødet bliver ikke stærkere, og frugten er bitter. Gør mod dem, der kommer forbi, som jeg har gjort mod jer.

Når du har givet dem, der vender sig til dig, mad og helbredelse, når du har fjernet dine naboers smerte, vil jeg give dig hvile i mit hus." (196, 47 - 49)

Lignelsen om overgangen fra ørkenen til den store by

15 To vandrere gik med langsomme skridt gennem en stor ørken, og deres fødder var ømme af det varme sand. De var på vej mod en fjern by, og kun håbet om at nå frem til deres bestemmelsessted gav dem nyt liv på deres hårde rejse, for brød og vand var efterhånden ved at slippe op. Den yngste af de to begyndte at blive træt og bad sin ledsager om at fortsætte rejsen alene, fordi hans kræfter var ved at svigte ham.
16 Den gamle vandringsmand forsøgte at give den unge mand nyt mod og fortalte ham, at de snart ville komme til en oase, hvor de kunne genvinde den styrke, de havde mistet; men han fik ikke nyt mod.
17 Den ældste havde ikke tænkt sig at forlade ham i denne ødemark, og skønt han også var træt, tog han den trætte ledsager på ryggen og fortsatte med besvær vandringen.
18 Men da den unge Mand havde hvilet sig og tænkt på, hvor meget han gjorde ham, der bar ham på sine Skuldre, fortræd, løsnede han sig fra hans Hals og tog ham i Hånden, og de gik videre.
19 Den gamle vandringsmands hjerte var fyldt med en stor tro, som gav ham styrke til at overvinde sin træthed.
20 Som han havde regnet med, dukkede der en oase op i horisonten, i hvis skygge de kunne nyde den kølige kulde fra en kilde. Endelig nåede de frem til den og drak af det forfriskende vand, indtil de havde drukket sig mætte.
21 Og de faldt i en søvnig Søvn, og da de vågnede, følte de, at de ikke længere var trætte, og at de hverken var sultne eller tørstige. De følte fred i deres hjerter og styrke til at nå frem til den by, de søgte.
22 De havde ikke rigtig lyst til at forlade dette sted, men rejsen måtte fortsætte. De fyldte deres kar med det krystalklare og rene vand og fortsatte deres rejse.
23 Den gamle rejsende, som havde støttet den unge, sagde: "Vi vil kun bruge det vand, vi har med os, med måde. Det er muligt, at vi på vejen møder nogle pilgrimme, som er udmattede og dør af tørst eller er syge, og så bliver det nødvendigt at give dem det, vi har med os."
24 Men den unge Mand protesterede og sagde, at det ville være urimeligt at give noget, som de ikke engang selv kunne få nok af; i så fald kunne de sælge det til den pris, de ville have, eftersom det havde kostet dem så stor en indsats at få fat i det dyrebare element.
25 Den gamle mand var ikke tilfreds med dette svar og svarede ham, at hvis de ville have fred i sindet, måtte de dele vandet med de fattige.
26 Den unge mand svarede med en vis Murren, at han foretrak at drikke sit Vandkar alene, før han delte det med andre, som de kunne møde undervejs.
27 Og den gamle Mands Foranelse blev atter til Virkelighed, thi foran dem så de en Karavane med Mænd, Kvinder og Børn, som var fortabt i Ørkenen og nær ved at gå til Grunde.
28 Den gode gamle mand skyndte sig hen til disse mennesker og gav dem noget at drikke. De trætte følte sig straks styrket, de syge åbnede øjnene for at takke den rejsende, og børnene holdt op med at græde på grund af tørst. Karavanen rejste sig og fortsatte sin rejse.
29 Den ædle vandringsmand havde fred i hjertet, mens den anden, der så, at hans kar var tomt, sagde bekymret til sin ledsager, at de skulle vende om og gå til kilden for at erstatte det vand, de havde brugt.
30 "Vi må ikke vende om," sagde den gode vandrer, "hvis vi tror, vil vi finde nye oaser længere fremme."
31. Men den unge mand tvivlede, var bange og foretrak at tage afsked med sin kammerat på stedet for at vende tilbage til kilden i sin trang. De, som havde været følgesvende i lidelse, gik fra hinanden. Mens den ene fortsatte på stien, inspireret af troen på sit mål, løb den anden, der troede, at han ville gå til grunde i ørkenen, mod kilden med en dødsangst i hjertet.
32 Til sidst kom han gispende og udmattet frem. Men han var tilfreds og drak sig mæt, glemte sin ledsager, som han havde ladet gå

alene, og den by, han havde forladt, og besluttede sig for at leve i ørkenen fremover.
33 Det varede ikke længe, før en karavane med udmattede og tørstige mænd og kvinder kom forbi. De kom ivrigt nærmere for at drikke af kildens vand.
34 Men pludselig så de en Mand komme til Syne, som forbød dem at drikke og hvile sig, hvis de ikke betalte ham for disse ydelser. Det var den unge vandrer, der havde indtaget oasen og gjort sig til ørkenens herre.
35 Og de hørte ham med sorg; thi de var fattige og kunne ikke købe den dyrebare skat, som kunne slukke deres tørst. Til sidst skiltes de af med den smule, de havde med sig, købte lidt vand til at lindre deres brændende tørst og fortsatte deres vej.
36 Snart blev denne mand fra at være Herre til at være Konge; thi der gik ikke altid fattige igennem, men der var også mægtige, som kunne give en formue for et glas vand.
37 Og denne Mand huskede ikke mere Byen hinsides Ørkenen, ej heller den Broder, som havde båret ham på sine Skuldre og holdt ham fra at gå til Grunde i Ørkenen.
38. En dag så han en karavane komme, som var på vej målrettet mod den store by. (38) Han blev forbavset over at se disse mænd, kvinder og børn gå ud med styrke og glæde og synge en lovsang.
39 Manden forstod ikke, hvad han så, og han blev endnu mere forbavset, da han så, at det var den, som havde været hans rejsekammerat, der stod i spidsen for karavanen.
40 Karavanen standsede foran oasen, og de to mænd stod over for hinanden og kiggede forbavset på hinanden. Til sidst spurgte oasens beboer den, der havde været hans ledsager: "Sig mig, hvordan er det muligt, at der findes mænd, der kan krydse denne ørken uden at føle tørst eller træthed?"
41 Det gjorde han, fordi han tænkte på, hvad der ville ske med ham den dag, hvor ingen ville komme og bede ham om vand eller husly.
42 Den gode vandringsmand sagde til sin ledsager: "Jeg nåede frem til den store by, men ikke alene. Undervejs mødte jeg syge, tørstige, fortabte og udmattede mennesker, og jeg gav dem alle nyt mod gennem den tro, som jeg har i mig, og fra oase til oase nåede vi en dag frem til den store bys porte.
43 Der blev jeg kaldt for Rigets Herre, og da han så, at jeg kendte Ørkenen og havde medlidenhed med de rejsende, gav han mig ordre til at vende tilbage for at være Vejleder og Rådgiver for de rejsende i den snoede Ørkenpassage.
44 Og her ser du mig føre en anden karavane, som jeg skal føre til den store by. - Og dig? Hvad laver du her?" spurgte han den, der var blevet i oasen. - Sidstnævnte forblev tavs og skammede sig.
45 Da sagde den gode rejsende til ham: "Jeg ved, at du har taget denne Oase i Besiddelse, at du sælger Vand og tager Penge for Skyggen. Disse goder tilhører ikke jer; de blev lagt i ørkenen af en guddommelig magt, så den, der har brug for dem, kan gøre brug af dem.
46. Kan du se disse menneskemængder? De har ikke brug for en oase, for de føler hverken tørst eller træthed. Det er nok, at jeg giver dem det budskab videre, som Herren af den store by sender dem gennem min formidling, og allerede nu begiver de sig af sted og finder ny styrke for hvert skridt takket være det høje mål, de har: at nå dette rige.
47 Overlad Kilden til dem, som tørster, for at de kan finde Forfriskning ved den, og for at de, som lider Ørkenens Trængsler, kan slukke deres Tørst.
48. Din stolthed og selviskhed har gjort dig blind. Men hvad har det hjulpet dig at være herre over denne lille oase, når du bor i denne ødemark og har berøvet dig selv muligheden for at lære den store by at kende, som vi var på vej mod sammen? Har du allerede glemt det høje mål, vi begge havde?"
49. Da denne mand i stilhed havde lyttet til ham, der havde været en trofast og uselvisk kammerat, brød han ud i tårer, fordi han følte anger over sine overtrædelser. Han rev sine falske pragtkåber af sig og søgte ud til udgangspunktet, som var der, hvor ørkenen begyndte, for at følge den vej, der ville føre ham til den store by. Men nu gik han sin vej oplyst af et nyt lys, nemlig troens og kærlighedens lys for sine medmennesker.
- Slut på lignelsen -
50. Jeg er Herren i den store by, og Elias er den ældste i min lignelse. Han er "stemmen fra ham, der råber i ørkenen", han er den, der giver sig selv til kende for jer på ny i opfyldelsen af den åbenbaring, jeg gav jer ved

forvandlingen på Tabor-bjerget. Det er ham, der fører jer i den tredje æra til den store by, hvor jeg venter på jer for at give jer den evige belønning af min kærlighed.
51 Følg Elias, du elskede Folk, så skal alting forandres i dit Liv, i din Gudsdyrkelse og i dine Idealer; alting skal forvandles.
52. Troede du, at din ufuldstændige religionsudøvelse ville vare evigt? - Nej, mine disciple. I morgen, når din ånd ser den store by i horisonten, vil den sige, ligesom sin Herre: "Mit rige er ikke af denne verden" (28:18-40).

Lignelse om en konges storsindethed
53 Der var engang en konge, som omgivet af sine undersåtter fejrede en sejr, han havde vundet over et oprørsk folk, der var blevet vasal.
54. Kongen og hans folk sang en sejrssalme. Kongen sagde til sit folk: "Min arms styrke har sejret og fået mit rige til at vokse; men de besejrede vil jeg elske, som jeg elsker jer, jeg vil give dem marker på mine marker til at dyrke vinen, og det er min vilje, at I skal elske dem, som jeg elsker dem."
55 Men tiden gik, og blandt det folk, som var blevet overbevist af kongens kærlighed og retfærdighed, opstod der en mand, som gjorde oprør mod sin herre og forsøgte at dræbe ham i søvne, men han blev kun såret.
56 Da han blev konfronteret med sin forbrydelse, flygtede han af frygt og gemte sig i de mørkeste skove, mens kongen beklagede sig over sin undersåtters utaknemmelighed og fravær, for hans hjerte elskede ham højt.
57. Denne mand blev på sin flugt fanget af et folk, der var fjendtligt indstillet over for kongen, og da han blev beskyldt for at være undersåt til ham, hvis styre de ikke anerkendte, råbte han, forskrækket, højt og tydeligt til dem, at han var en flygtning, fordi han netop havde dræbt kongen. Men de troede ham ikke, og de dømte ham til at dø på bålet, efter at han tidligere havde været martyr.
58 Men da han allerede blødte, og de var ved at kaste ham i Ilden, kom Kongen forbi med sine Folk, som ledte efter Oprøreren, og da han så, hvad der skete her, løftede han sin Arm og sagde til Folkene: "Hvad gør I, I oprørere?" Og ved lyden af kongens majestætiske og befalende stemme kastede oprørerne sig ned foran ham.
59 Den utaknemmelige undersåt, som stadig lå i lænker ved ilden og kun ventede på at få sin dom fuldbyrdet, blev forbavset og forfærdet, da han så, at kongen ikke var død, og at han skridt for skridt nærmede sig ham og løsnede ham.
60 Han førte ham væk fra ilden og behandlede hans sår. Så gav han ham Vin at drikke, klædte ham i et nyt hvidt Klædebon og kyssede ham på Panden og sagde til ham: "Min undersåt, hvorfor flygtede du fra mig? Hvorfor har du gjort mig ondt? Svar mig ikke med ord; jeg vil blot, at du skal vide, at jeg elsker dig, og jeg siger nu til dig: Kom og følg mig!"
61 Folket, der så disse barmhjertige scener, råbte undrende og forandrede sig i sit indre: "Hosianna, Hosianna!" De erklærede at være lydige vasaller under denne konge og modtog kun fordele fra deres herre, og den undersåt, der engang gjorde oprør, overvældet af så megen kærlighed fra sin konge, besluttede at gengælde disse beviser på grænseløs hengivenhed ved at elske og tilbede sin herre for evigt, overvundet af hans så perfekte handling.
- Slut på lignelsen -
62. Se, folk, hvor klart mit ord er! Alligevel kæmper folket imod mig og mister venskabet med mig.
63. Hvad har jeg gjort menneskene ondt? Hvilken skade gør Min Lære og Min Lov dem?
64. Vid, at lige så ofte som du fornærmer mig, vil du hver gang blive tilgivet. Men så er du også forpligtet til at tilgive dine fjender, når de fornærmer dig.
65. Jeg elsker dig, og når du tager et skridt væk fra mig, tager jeg det samme skridt for at nærme mig dig. Hvis I lukker jeres tempels porte for mig, vil jeg banke på dem, indtil I åbner, så jeg kan komme ind. (100,61-70)

Saligprisninger og velsignelser
66 Salig er den, som bærer sin lidelse med tålmodighed; thi i hans mildhed finder han styrke til at bære sit kors på sin udviklingsvej.
67. Salig er den, der bærer ydmyghed med ydmyghed og er i stand til at tilgive dem, der har krænket ham, for jeg vil give ham retfærdighed. Men ve dem, der dømmer

deres medmenneskers handlinger, for de skal selv dømmes!
68 Salig er den, som opfylder lovens første bud og elsker mig mere end alle skabte ting.
69. Salig er den, der lader Mig dømme sin retfærdige eller uretfærdige sag. (44, 52 - 55)
70 Salig er den, som ydmyger sig på Jorden, thi jeg vil tilgive ham. Salig er den, der bliver bagtalt, for jeg vil vidne om hans uskyld. Velsignet er den, som vidner om mig, for jeg vil velsigne ham. Og den, der bliver fejlbedømt på grund af min lære, vil jeg anerkende. (8,30)
71. Salige er de, som falder og rejser sig igen, som græder og velsigner Mig, som, såret af deres egne brødre, stoler på Mig i deres hjertes dybeste dybder. Disse små, som er trængte, hånede, men ydmyge og derfor stærke i ånden, er i sandhed mine disciple. (22,30)
72. Velsignet er den, der velsigner sin Herres vilje, velsignet er den, der velsigner sin egen lidelse, vel vidende at den vil vaske hans pletter væk. For det giver støtte til hans skridt til at bestige det åndelige bjerg. (308, 10)
73 Alle venter på lyset fra en ny dag, fredens daggry, som skal være begyndelsen på en bedre tid. De undertrykte venter på dagen for deres befrielse, de syge håber på en kur, der vil genoprette deres sundhed, styrke og livsglæde.
74. Salige er de, der forstår at vente til det sidste øjeblik, for det, de har mistet, vil blive givet dem tilbage med renter. Denne forventning velsigner jeg, for den er et bevis på troen på mig. (286, 59 -60)
75 Velsignelser til de trofaste, velsignelser til dem, der holder fast indtil afslutningen af deres prøvelser. Salige er de, der ikke har spildt den styrke, som min undervisning giver dem, for de vil klare livets omskiftelser med styrke og lys i de kommende bitre tider. (311, 10)
76. Salige er de, der velsigner Mig på skabelsens alter og forstår ydmygt at acceptere konsekvenserne af deres overtrædelser uden at tilskrive dem guddommelige straffe.
77. Salige er de, der forstår at adlyde Min vilje og accepterer deres prøvelser med ydmyghed. De vil alle elske mig. (325, 7 - 8)

Opmuntring til opadgående udvikling

78. Salige er de, der med ydmyghed og tro beder mig om deres ånds opstigning, for de skal få det, de beder deres Fader om.
79 Salige er de, der forstår at vente, for min barmhjertige hjælp vil nå deres hænder i rette øjeblik.
80 Lær at bede og også at vente - vel vidende, at intet undslipper min kærlighedsvilje. Stol på, at min vilje manifesteres i alle dine behov og i alle dine prøvelser. (35, 1 -3)
81 Salige er de, der drømmer om et paradis af fred og harmoni.
82 Salige er de, som foragter de Tomheder, Forfængeligheder og Lidenskaber, der ikke gavner Mennesket, og slet ikke dets Ånd, og som har set ligegyldigt på dem.
83 Salige er de, som har gjort op med fanatiske kultiske handlinger, der ikke fører nogen steder hen, og som har forladt gamle og fejlagtige trosretninger for at omfavne den absolutte, nøgne og rene sandhed.
84. Jeg velsigner dem, der forkaster det ydre for i stedet at give sig selv til åndelig kontemplation, til kærlighed og til indre fred, fordi de mere og mere erkender, at verden ikke giver fred, at I kan finde den i jer selv.
85. Salige er de af jer, som sandheden ikke har skræmt, og som ikke er blevet forarget af den; for sandelig siger jeg jer, at lyset vil falde som et vandfald på jeres ånd for at slukke jeres trang til lys for evigt. (263, 2 – 6)
86 Salig er den, der hører min lære, gør den til sin egen og følger den, for han skal vide, hvordan han skal leve i verden, han skal vide, hvordan han skal dø for verden, og når hans time er kommet, skal han genopstå i evigheden.
87. Salig er den, der fordyber sig i mit ord, for han har lært at forstå årsagen til smerte, betydningen af bod og forsoning, og i stedet for at fortvivle eller bespotte, hvorved han ville øge sin pine, rejser han sig fuld af tro og håb for at kæmpe, så at hans gældsbyrde dagligt bliver lettere og hans lidelsesbæger mindre bittert.
88 Glæden og freden tilhører troens folk, dem, der er enige med Faderens vilje. (283, 45 - 47)
89. Jeres fremskridt eller opadgående udvikling vil give jer mulighed for at opdage Min sandhed og for at opfatte Mit Guddommelige Nærvær, både i det åndelige og i hvert af Mine værker. Så vil jeg sige til jer:

"Salige er de, der er i stand til at genkende mig overalt, for det er dem, der virkelig elsker mig. Salige er de, der er i stand til at føle Mig med ånden og endda med kroppen, for det er dem, der har givet hele deres væsen finesse, som virkelig har åndeliggjort sig selv." (305, 61 - 62)
90. I ved, at jeg fra Min høje trone indhyller universet i Min fred og Mine velsignelser.
91 Alt er velsignet af mig i hver time, i hvert øjeblik.
92. Fra Mig er der ikke og vil aldrig være nogen forbandelse eller fordømmelse for mine børn. Derfor sender jeg, uden at se de retfærdige eller synderne, mine velsignelser, mit kærlighedskys og min fred ned over alle. (319,49 - 50)
MIN FRED VÆRE MED DIG.

Guds kald

Kald til denne tids mennesker:
"Folk, folk, folk, rejs jer, tiden presser sig på, og hvis I ikke gør det i dag, vil I ikke vågne op i dette liv på jorden. Vil du fortsætte med at sove på trods af mit budskab? Ønsker du, at kødets død skal vække dig - med den fortærende ild fra omvendelsen i din åndelige omvendelse uden materie? Vær oprigtig, sæt jer selv i stand til at være i det åndelige liv, i ansigtet af sandheden, hvor intet kan undskylde jeres materialisme, hvor I virkelig ser jer selv i klude - plettede, beskidte og revet - som jeres ånd vil bære som tøj. Sandelig, siger jeg jer, der vil I ved synet af jeres elendighed og i følelsen af så stor skam føle et enormt ønske om at vaske jer rene i den dybeste omvendelses vand, vel vidende, at I kun rene kan gå til Åndens fest. Se jer selv hinsides den menneskelige egoisme med alle dens svagheder, som i øjeblikket er jeres stolthed og tilfredsstillelse, og fortæl mig, om I har sympatiseret med menneskers smerte, om kvinders sukader eller børns skrig giver genlyd i jeres hjerter. Sig mig da, hvad har du været for mennesker? Har du været i live hos dem?" (228,62 - 63)

Opfordring til de intellektuelle:
"Kom til mig, I intellektuelle, som er trætte af døden og skuffede i hjertet. Kom til mig, I, som er forvirrede og har hadet i stedet for at elske. Jeg vil give dig hvile og få dig til at forstå, at den ånd, der er lydig mod mine bud, aldrig bliver træt. Jeg vil introducere dig til en videnskab, der aldrig forvirrer intelligensen." (282, 54)

Kald til de trætte og de belastede:
"Kom til mig, I trængte, ensomme og syge mennesker. I, som slæber syndens lænker med jer, I ydmygede, sultne efter retfærdighed og tørstige, vær sammen med mig; i mit nærvær vil mange af jeres onder forsvinde, og I vil føle, at jeres byrde bliver lettet. Hvis du ønsker at få åndens goder, vil jeg give dig dem; hvis du beder mig om jordiske goder for at gøre god brug af dem, vil jeg også give dig dem, fordi din anmodning er ædel og retfærdig. Så vil I blive gode forvaltere, og jeg vil give jer forøgelse af disse goder, så I kan dele dem med jeres medmennesker. (144, 80 - 81)

Opfordring til det åndelige Israel
"Israel, bliv menneskehedens leder, giv den dette evige livs brød, vis den dette åndelige arbejde, så de forskellige religioner kan blive åndeliggjort i min lære, og på denne måde kan Guds rige komme til alle mennesker." (249,66)
"Hør mig, elskede Israel! Åbn dine åndelige øjne og se din Faders herlighed. Hør min stemme gennem din samvittighed, lyt med dine åndelige ører til de himmelske melodier, så dit hjerte og din ånd kan glæde sig, så du kan føle fred; for jeg er fred og inviterer dig til at leve i den. Jeg afslører for jer den kærlighed, som jeg altid har følt for menneskeheden - grunden til, at Jesus udgød sit dyrebare blod i "den anden æra" for at frelse jer fra synd, for at lære jer kærlighed og for at indprente den sande lære i jeres sind og hjerter." (283, 71)
"Vend dine øjne mod mig, når du har forvildet dig; vær med mig i dag. Løft jeres tanker op til mig og tal til mig som et barn taler til sin far, som man taler med tillid til en ven." (280, 31)
"Gå under min instruktion, føl jer som nye mennesker, praktiser mine dyder, og det vil blive stadig lettere i jeres sind, og Kristus vil vise sig på jeres veje." (228, 60)
"Folk, gå ud til folket, tal til dem, som Kristus talte til jer - med samme medfølelse,

beslutsomhed og håb. Lad dem se, at der findes måder at udvikle sig opad på, som giver større tilfredsstillelse end de materielle goder. Lad dem indse, at der findes en tro, der får en til at tro og håbe ud over det synlige og håndgribelige. Fortæl dem, at deres ånd vil leve evigt, og at de derfor må forberede sig på at få del i den evige velsignelse." (359, 94 - 95)

Slut